EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 10.10.2014
C(2014) 7230 final

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) Nr. …/.. VAN DE COMMISSIE

van 10.10.2014

tot aanvulling van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II)

(Voor de EER relevante tekst)

{SWD(2014) 308 final}
{SWD(2014) 309 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

1.1 Algemene achtergrond en doelstellingen

Het is de bedoeling dat Richtlijn 2009/138/EG ("Solvabiliteit II"), als gewijzigd bij Richtlijn 2014/51/EU ("Omnibus II"), op 1 januari 2016 van toepassing wordt en in de plaats komt van 14 bestaande richtlijnen (die bekend staan als "Solvabiliteit I"). De richtlijn voorziet in de invoering van een modern, geharmoniseerd kader voor de toegang tot het bedrijf van en het toezicht op verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in de Unie. De Solvabiliteit II-richtlijn brengt een maximaal geharmoniseerd kader tot stand dat op de volgende drie pijlers berust:

- pijler 1: geharmoniseerde waarderings- en risicogebaseerde kapitaalvereisten;
- pijler 2: geharmoniseerde governance- en risicomanagementvereisten;
- pijler 3: geharmoniseerde toezichtrapportage en openbaarmaking.

Bij Solvabiliteit II worden voor het eerst in alle EU-lidstaten economische risicogebaseerde kapitaalvereisten ingevoerd. Deze nieuwe kapitaalvereisten zullen risicogevoeliger en geavanceerder zijn dan in het verleden, waardoor de risico's die werkelijk door een bepaalde verzekeraar worden gelopen, beter zullen kunnen worden afgedekt. Met de nieuwe vereisten wordt overgestapt van een grofmazige, voor alle verzekeraars geldende standaardmethode voor de raming van kapitaalvereisten op vereisten die beter bij het risicoprofiel van de individuele verzekeraars aansluiten. Solvabiliteit II legt tevens sterker de nadruk op risicomanagement en voert striktere voorschriften in voor de openbaarmaking van bepaalde informatie.

De onderhavige gedelegeerde verordening heeft ten doel meer gedetailleerde vereisten voor zowel individuele ondernemingen als groepen vast te stellen. Zij vormt de kern van het ene prudentiële rulebook voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in de Unie.

1.2 Rechtskader

De gedelegeerde verordening is gebaseerd op in totaal 76 krachtens de Solvabiliteit II-richtlijn verleende bevoegdheden (die in detail in bijlage 2 bij de effectbeoordeling zijn vermeld). De subsidiariteitskwestie is reeds in de effectbeoordeling van de Solvabiliteit II-richtlijn behandeld. Vrijwel alle bevoegdheden waarop deze gedelegeerde verordening is gebaseerd, zijn dwingende bevoegdheden.

Sommige van de bevoegdheden, waarvoor het in beginsel aan de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EIOPA, European Insurance and Occupational Pensions Authority) is om ontwerpen van technische reguleringsnormen op te stellen, vallen evenwel onder het toepassingsgebied van artikel 301 ter van de Solvabiliteit II-richtlijn. Dit artikel is een uitstelbepaling, op grond waarvan technische reguleringsnormen in afwijking van de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 (de "EIOPA-verordening) eerst in de vorm van gedelegeerde handelingen worden vastgesteld. In overweging (16) van de Omnibus II-richtlijn wordt toegelicht welk doel de medewetgevers met deze uitstelbepaling voor ogen hebben.

2. RAADPLEGINGEN VOORAFGAAND AAN DE VASTSTELLING VAN DE HANDELING

Tussen 2005 en 2013 heeft de EIOPA zes kwantitatieve impactstudies (QIS, Quantitative Impact Studies) verricht met het oog op de ontwikkeling van het Solvabiliteit II-kader.

Deze gedelegeerde verordening is ook gebaseerd op ruim 4 000 bladzijden aan technisch advies dat de EIOPA in 2009 en 2010 heeft verstrekt. In maart 2009 is een officieel verzoek om advies gedaan. Het advies van de EIOPA, waarover een openbare raadpleging is gehouden, is tussen november 2009 en januari 2010 aan de Commissie uitgebracht.

Na ontvangst van het advies van de EIOPA tussen 2009 en 2010 heeft de Commissie op 4 mei 2010 een openbare hoorzitting over het ontwerp van gedelegeerde verordening georganiseerd en tussen november 2010 en januari 2011 haar eigen openbare raadpleging gehouden.

Sinds 2009 heeft de Commissie meer dan 20 vergaderingen van de betrokken deskundigengroep belegd. Tijdens deze vergaderingen hebben deskundigen van het ministerie van Financiën en van de toezichthoudende autoriteiten van de lidstaten in aanwezigheid van waarnemers van het Europees Parlement en de EIOPA het ontwerp van gedelegeerde verordening besproken. Dit raadplegingsproces heeft een brede consensus over het ontwerp van gedelegeerde verordening opgeleverd. Ook belangenorganisaties die de standpunten van de Europese verzekeringsbranche verdedigen, zoals onder meer Insurance Europe, de Association of Mutual Insurers and Insurance Cooperatives in Europe (AMICE), de Chief Risk Officers' Forum (CRO Forum), de Chief Financial Officers' Forum (CFO Forum) en de Actuarial Association of Europe, hebben tal van gelegenheden gekregen om in diverse stadia van de ontwerpen hun opmerkingen te formuleren. Voorts heeft de Commissie via de Financial Services Users Group (FSUG) de consumenten om hun mening verzocht.

Daarnaast heeft de verzekerings- en herverzekeringsbranche in 2013 een belangrijke bijdrage geleverd aan het groenboek van de Commissie over de langetermijnfinanciering van de Europese economie. Parallel daarmee heeft de EIOPA, in opdracht van de Commissie, in september 2012 een openbare raadpleging gehouden over haar verslag betreffende de kalibratie en de opzet van de kapitaalvereisten voor bepaalde langetermijnbeleggingen, dat in december 2013 is goedgekeurd. Met deze gedelegeerde verordening wordt bijgedragen tot de uitvoering van de uit deze raadplegingen voortvloeiende beleidsmaatregelen die in de mededeling van maart 2014 over de langetermijnfinanciering van de Europese economie zijn vermeld, en met name die welke betrekking hebben op de identificatie en een gunstiger behandeling van eenvoudigere, transparantere en gestandaardiseerde securitisatietransacties.

3. EFFECTBEOORDELING

Het hierboven beschreven uitvoerige raadplegings- en testproces is aangevuld met een effectbeoordelingsverslag. Op 11 april 2014 heeft de Effectbeoordelingsraad een eerste advies uitgebracht, gevolgd door een positief definitief advies op 21 mei 2014.

Gezien de omvang van de gedelegeerde verordening, die talrijke en zeer technische aspecten van de praktische tenuitvoerlegging van de Solvabiliteit II-richtlijn bestrijkt, wordt in het effectbeoordelingsverslag niet ingegaan op onderdelen van de gedelegeerde verordening met een beperkte reikwijdte of met een beperkt politiek effect, en evenmin op onderdelen waarover in het kader van het bovenbeschreven uitvoerige raadplegingsproces al lang geleden een consensus is bereikt. In plaats daarvan gaat de aandacht in het effectbeoordelingsverslag vooral uit naar de knopen die in de laatste fase van het ontwerp van gedelegeerde verordening dienden te worden doorgehakt, namelijk die welke significante gevolgen hebben en waarvoor de Commissie een zekere keuzevrijheid geniet. Het betreft meer in het bijzonder

kapitaalvereisten en andere op langetermijnbeleggingen betrekking hebbende maatregelen, vereisten inzake de samenstelling van het eigen vermogen van verzekeraars, beloningskwesties, vereisten voor de waardering van activa en passiva, en rapportage en openbaarmaking.

3.1 Kosten-batenanalyse

De kosten van de door de Commissie gemaakte keuzen die in de effectbeoordeling worden beschreven, komen bijna volledig ten laste van verzekeringsondernemingen en vloeien hoofdzakelijk voort uit de rapportage- en transparantieverplichtingen. De aan de kwaliteit van het eigen vermogen gestelde eisen die verder gaan dan het bij de richtlijn opgelegde minimum zullen waarschijnlijk een zeer beperkt aantal ondernemingen ertoe nopen extra eigen vermogen aan te trekken, al wijzen de meest recente kwantitatieve impactstudies uit dat de samenstelling van het eigen vermogen gemiddeld genomen ver boven de voorgestelde grenzen uitkomt.

Al bij al is het effect van de in de gedelegeerde verordening opgenomen opties veel kleiner dan dat van andere beleidskwesties die in de richtlijn worden geregeld, zoals het effect van het bij de Omnibus II-richtlijn ingevoerde langetermijngarantiepakket, dat volgens EIOPA-ramingen voor de EU-levensverzekeringsbranche alleen al in een vermindering van het kapitaalbeslag met 245 miljard EUR resulteerde tijdens de financiële onrust van eind 2011. Ter vergelijking zij erop gewezen dat het kostenverhogende effect van de voorliggende opties maximaal 1 miljard EUR bedraagt (en vooral samenhangt met eenmalige kosten voor de implementatie van de periodieke toezichtrapportage).

De voordelen komen weliswaar ten dele ten goede aan verzekeringsondernemingen in de vorm van een kleinere kans op faillissement, maar ook de samenleving in het algemeen profiteert ervan. Deze voordelen komen onder meer tot uiting in een stabielere verzekeringssector, een groter aanbod aan verzekeringen en meer investeringen in groeibevorderende sectoren, zoals met name infrastructuur en kleine en middelgrote ondernemingen. Aangenomen wordt dat deze voordelen de kosten aanzienlijk overtreffen. Er zijn geen gevolgen voor de EU-begroting.

3.2 Evenredigheid

In overeenstemming met het in artikel 29, lid 4, van de Solvabiliteit II-richtlijn neergelegde evenredigheidsbeginsel wordt in de eerste overweging nogmaals benadrukt dat de evenredigheid moet worden gewaarborgd, een vereiste waarmee in de gehele gedelegeerde verordening naar behoren rekening wordt gehouden.

De verordening voorziet immers in tal van vereenvoudigingen van de kwantitatieve vereisten wanneer zulks wordt gerechtvaardigd door de aard, omvang en complexiteit van de risico's die verzekeraars lopen.

Zo moeten ondernemingen bij de waardering van activa en passiva voor solvabiliteitsdoeleinden in beginsel gebruikmaken van de internationale standaarden voor jaarrekeningen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002 door de Commissie zijn goedgekeurd, mits deze standaarden marktconform zijn. Om evenwel onnodige lasten en kosten te vermijden voor ondernemingen die hun jaarrekeningen nog niet op basis van deze internationale standaarden opstellen, mag het die ondernemingen worden toegestaan alternatieve waarderingsmethoden toe te passen die gebaseerd zijn op de standaarden voor jaarrekeningen die zij voor de opstelling van hun jaarrekening hanteren (artikel 9, lid 4).

Titel I, hoofdstuk III, afdeling 6, bevat vereenvoudigingen in de berekening van de technische voorzieningen en titel I, hoofdstuk V, afdeling 1, onderafdeling 6, bevat vereenvoudigingen in de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste, waaronder specifieke vereenvoudigingen

voor verzekerings- en herverzekeringscaptives. Ook in de vereisten betreffende het governancesysteem (titel I, hoofdstuk IX) wordt met evenredigheidsoverwegingen rekening gehouden, met name wat de organisatie van de interneauditfunctie betreft. Overeenkomstig artikel 271, lid 2, kunnen de personen die de interneauditfunctie uitoefenen, ook andere sleutelfuncties vervullen wanneer dit geen aanleiding geeft tot belangenconflicten en een strikte scheiding voor de onderneming kosten met zich mee zou brengen die onevenredig groot zijn in verhouding tot de totale administratieve uitgaven.

Ook de rapportageverplichtingen zijn zodanig vormgegeven dat er voor een evenwicht wordt gezorgd tussen de behoefte van toezichthouders aan frequente informatieverschaffing en de daaraan verbonden lasten voor ondernemingen. Zoals in de effectbeoordeling wordt uitgelegd, kan een buitensporige beperking van de periodieke rapportageverplichtingen een averechts effect sorteren doordat nationale toezichthouders ertoe worden genoopt ondernemingen ad hoc om informatie te verzoeken, waarbij die verzoeken per definitie niet geharmoniseerd en onvoorspelbaar zouden zijn, zowel wat timing als inhoud betreft. Krachtens de gedelegeerde verordening moeten ondernemingen jaarlijkse kwantitatieve templates indienen en behoeven in de driemaandelijkse kwantitatieve templates slechts kerngegevens te worden verstrekt (artikel 304, lid 1, onder d), en lid 3). Deze templates zullen door de EIOPA worden opgesteld en moeten worden vastgesteld in de vorm van een technische uitvoeringsnorm (artikel 35, lid 10, van de Solvabiliteit II-richtlijn). De vrijstellingen om evenredigheidsredenen die al in de richtlijn zijn vervat (artikel 35, leden 6 en 7), kunnen door de toezichthouders worden aangewend ter verlichting van de driemaandelijkse rapportageverplichtingen en van de verplichting om in die templates post per post te rapporteren.

4. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

4.1 Titel I: op de pijlers I, II en III betrekking hebbende voorschriften

Hoofdstuk I: definities en algemene beginselen

Dit hoofdstuk bevat definities van nuttige begrippen die nog niet in de richtlijn zijn gedefinieerd. Het bevat ook voorschriften betreffende het gebruik van externe kredietbeoordelingen (gewoonlijk "ratings" genoemd) met de bedoeling een blindelings vertrouwen op dergelijke ratings te vermijden.

Hoofdstukken II-III: waardering van activa en passiva

De verordening bevat geharmoniseerde regels voor de marktconforme waardering van activa en passiva, met inbegrip van de technische voorzieningen. Zij stelt meer in het bijzonder de technische bijzonderheden vast betreffende de zogeheten "langetermijngarantiemaatregelen" die in het kader van de Omnibus II-richtlijn zijn ingevoerd om kunstmatige volatiliteit af te vlakken en ervoor te zorgen dat verzekeraars langdurige dekking tegen een betaalbare prijs kunnen blijven aanbieden. Onder meer de volgende specifieke terreinen komen aan de orde:

- de bij de waardering van activa en passiva te hanteren methoden en aannamen, alsook de specificatie van de consistentie van de standaarden voor jaarrekeningen met de gevolgde benadering voor de waardering van activa en passiva;
- de actuariële en statistische methodologieën voor de berekening van de beste schatting voor de technische voorzieningen; in de gedelegeerde verordening wordt voorts nadere invulling gegeven aan de in de richtlijn geschetste algemene methodologie door de voor de berekeningen te hanteren aannamen vast te stellen (met betrekking tot bv. de inaanmerkingneming van toekomstige

beheeractiviteiten in de kasstroomprognoses of de simulatie van het gedrag van verzekeringnemers);

- de methoden, beginselen en technieken voor de bepaling van de relevante risicovrije rentetermijnstructuur waarvan moet worden gebruikgemaakt voor de berekening van de beste schatting waarin rekening wordt gehouden met de gevolgen van langetermijngarantiemaatregelen, zoals de volatiliteitsaanpassing en de matchingopslag;
- de methoden en aannamen waarvan moet worden gebruikgemaakt voor de berekening van de "risicomarge", die bij de beste schatting van passiva wordt geteld om tot een marktconforme waarde van de passiva te komen; de risicomarge weerspiegelt de kosten van het aanhouden van toetsingsvermogen;
- de branches op basis waarvan verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen voor de berekening van technische voorzieningen moeten worden onderverdeeld;
- de normen waaraan moet worden voldaan ter verzekering van de adequaatheid, volledigheid en juistheid van de gegevens waarvan bij de berekening van technische voorzieningen wordt gebruikgemaakt, en de specifieke omstandigheden waaronder het passend is benaderingen te hanteren;
- de vereenvoudigde methoden en technieken voor de berekening van technische voorzieningen.

Hoofdstuk IV: eigen vermogen

In de verordening is ook bepaald welke eigenvermogensbestanddelen van verzekeraars voor de dekking van de kapitaalvereisten in aanmerking komen. Zij voorziet tevens in een betere risicogevoeligheid van het kader en maakt het ook mogelijk dat toezichthouders tijdig kunnen optreden zodat verzekeringnemers een betere bescherming genieten. Onder meer de volgende specifieke terreinen komen aan de orde:

- de criteria voor de goedkeuring door de toezichthoudende autoriteit van aanvullend vermogen dat uit posten buiten de balanstelling bestaat;
- de behandeling van deelnemingen in financiële en kredietinstellingen bij de bepaling van het eigen vermogen;
- de lijst van eigenvermogensbestanddelen die voldoen aan de in de richtlijn vastgelegde criteria voor de indeling ervan in de diverse tiers, en de door de toezichthoudende autoriteiten te hanteren methoden voor de goedkeuring van eigenvermogensbestanddelen die niet in de lijst voorkomen;
- de kwantitatieve grenzen voor eigenvermogensbestanddelen van diverse tiers welke strikter zijn dan de minimumgrenzen die in de richtlijn zijn vastgelegd;
- de aanpassingen die in het eigen vermogen moeten worden aangebracht om rekening te houden met de niet-overdraagbaarheid van eigenvermogensbestanddelen die enkel kunnen worden gebruikt ter dekking van verliezen in verband met een bepaald onderdeel van de verplichtingen of bepaalde risico's, zoals voorgeschreven bij de richtlijn.

Hoofdstukken V-VI: solvabiliteitskapitaalvereiste

De verordening bevat nadere bijzonderheden betreffende de standaardformule voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste. In de verordening is ook gespecificeerd aan welke normen ondernemingen die een aanvraag indienen om hun solvabiliteitskapitaalvereiste met behulp van een intern model te mogen berekenen, moeten voldoen opdat het interne model wordt goedgekeurd. Onder meer de volgende specifieke terreinen komen aan de orde:

- de methoden, aannamen en kalibraties voor de standaardformule voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste op basis van de in de richtlijn vastgelegde maatstaf (value at risk (VaR) van 99,5 % over een tijdshorizon van een jaar); in het kader daarvan worden ook de marktrisicofactoren gespecificeerd die op alle soorten door verzekeraars aangehouden activa (obligaties en leningen, aandelen, vastgoed, securitisaties enz.) van toepassing zijn;
- de methodologie en vereisten voor de berekening van standaardafwijkingen van risicovereveningssystemen voor zorgverzekeraars (HRES, health risk equalisation systems) en aanvullende criteria waaraan nationale wetgevingsmaatregelen inzake HRES moeten voldoen;
- de correlatieparameters van de standaardformule;
- de methoden en aannamen die in de standaardformule voor risicolimiteringstechnieken moeten worden gehanteerd, alsook de kwalitatieve criteria waaraan risicolimiteringstechneken moeten voldoen;
- de methoden en aannamen om de geringere reikwijdte van de risicodiversificatie met betrekking tot afgezonderde fondsen weer te geven;
- de methode die moet worden gehanteerd voor de berekening van de correctie voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen en uitgestelde belastingen;
- de subset van gestandaardiseerde parameters voor het levensverzekeringstechnische, schadeverzekeringstechnische en ziekteverzekeringstechnische risico die door ondernemingsspecifieke parameters mogen worden vervangen, de voor de berekening van de ondernemingsspecifieke parameters te hanteren standaardmethoden en de criteria voor de volledigheid, juistheid en adequaatheid van de gegevens waarvan wordt gebruikgemaakt om de ondernemingsspecifieke parameters te berekenen;
- de behandeling van het aandelenrisico dat met strategische investeringen in verbonden ondernemingen samenhangt;
- de criteria die gelden voor de aandelenindex voor het symmetrische aanpassingsmechanisme voor het aandelenrisico;
- de criteria die gelden voor de aanpassingen aan het kapitaalvereiste voor het valutarisico voor valuta's die aan de euro zijn gekoppeld;
- de voorwaarden voor een categorisatie van regionale overheden en lokale autoriteiten; krachtens de richtlijn mogen blootstellingen aan dergelijke overheden en autoriteiten worden behandeld als blootstellingen aan de centrale overheid van het rechtsgebied waar deze gevestigd zijn;

- nadere specificatie van de testen en normen waaraan interne modellen moeten voldoen (bv. met betrekking tot statistieken, kalibratie en validering);
- de aanpassingen die in de tests van en normen voor interne modellen moeten worden aangebracht in het licht van het beperkte toepassingsgebied van het gedeeltelijk interne model;
- de methoden aan de hand waarvan een gedeeltelijk intern model volledig mag worden geïntegreerd in het solvabiliteitskapitaalvereiste dat met behulp van de standaardformule wordt berekend, en de vereisten voor het gebruik van eventuele alternatieve integratietechnieken;
- de reikwijdte van de overgangsmaatregel waarbij de standaardparameters in de ondermodule aandelenrisico gedurende de eerste zeven toepassingsjaren geleidelijk worden verhoogd.

Eén van de andere prioriteiten van de Commissie bij de opstelling van Solvabiliteit II, naast de totstandbrenging van een deugdelijk en solide prudentieel kader, was te voorkomen dat de voorschriften onnodige belemmeringen opwerpen voor het stimuleren van een duurzame, inclusieve, hulpbronnenefficiënte en banenscheppende groei in Europa. Daarom heeft de Commissie in het kader van deze gedelegeerde verordening alle op activa toepasselijke kapitaalvereisten doorgelicht om te waarborgen dat de voorschriften geen onnodige belemmeringen voor het stimuleren van hoognodige groei in Europa inhouden. De overwogen herzieningen zijn gebaseerd op de talrijke van belanghebbenden ontvangen reacties op het groenboek over de langetermijnfinanciering en op het in december 2013 van de EIOPA ontvangen advies.

Speciale voorschriften voor securitisaties van hoge kwaliteit

Van bijzonder belang is de identificatie en gunstiger behandeling van eenvoudiger, transparantere en gestandaardiseerde securitisaties op basis van de rangorde van de tranche, de aard van de onderliggende blootstellingen en het acceptatieproces ervan, alsook de structurele kenmerken en de transparantie van het instrument, zoals de EIOPA had geadviseerd en waarvoor brede steun bestond. Verlagingen van kapitaalvereisten worden slechts in overweging genomen voor zover daarvoor duidelijke kwantitatieve argumenten zijn. Meer in het bijzonder geldt dat aangezien de geprefereerde categorie securitisaties alleen de in een kredietverbetering resulterende tranches van hogere rang zijn (die voorzien in een voorrangsrecht op de opbrengst van de onderliggende activa), het kapitaalbeslag beperkt blijft tot de kapitaalvereisten die op de onderliggende activa van toepassing zijn. Een fijnmaziger behandeling van securitisaties heeft als bijkomend voordeel dat de kapitaalvereisten risicogevoeliger zijn, wat een goed risicomanagement en de prudentiële soliditeit van het regime als geheel in de hand werkt.

Overweging (150) bevat een evaluatieclausule waarin staat dat de Commissie vóór december 2018 zal overgaan tot een evaluatie van de methoden, aannamen en standaardparameters die bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste met behulp van de standaardformule worden gehanteerd. Doel van deze evaluatie is gelijke tred te houden met de marktontwikkelingen en voort te bouwen op de tijdens de eerste toepassingsjaren van Solvabiliteit II opgedane praktijkervaring.

Hoofdstuk VII: minimumkapitaalvereiste

In de richtlijn wordt het minimumkapitaalvereiste aangemerkt als tweede interventielinie voor de toezichthoudende autoriteiten (op een VaR-niveau van 85 %) en is tevens bepaald dat dit vereiste volgens een op factoren gebaseerde benadering moet worden berekend.

De kalibratie van deze benadering in de gedelegeerde verordening is gebaseerd op het EIOPA-advies.

Hoofdstuk VIII: beleggingen in securitisatieposities

Volgens de richtlijn mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen enkel in securitisatieposities beleggen als initiators, sponsors of oorspronkelijke kredietverstrekkers een netto materieel economisch belang in de onderliggende blootstellingen aanhouden. Dit vereiste geldt voor alle soorten securitisaties, los van de identificatie van eenvoudiger, transparante en gestandaardiseerde securitisatieposities voor de berekening van het kapitaalvereiste voor het marktrisico (artikel 177). Onder meer de volgende specifieke terreinen komen in de gedelegeerde verordening aan de orde:

- de vereisten inzake het behouden van een risicopositie, waaraan moet worden voldaan door initiators, sponsors of oorspronkelijke kredietverstrekkers (consistent met de voor de banksector geldende regels);
- de kwalitatieve vereisten waaraan moet worden voldaan door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in securitisatieposities beleggen, en met name duediligence- en monitoringvereisten;
- specificatie van de omstandigheden waaronder een extra kapitaalvereiste voor beleggingen in securitisatieposities kan worden opgelegd, met name ingeval niet aan de bovengenoemde vereisten inzake het behouden van een risicopositie of kwalitatieve vereisten wordt voldaan;
- de methodologie voor de berekening van een dergelijk extra kapitaalvereiste.

Hoofdstukken IX-XI: governance

In de verordening wordt aangegeven hoe het governancesysteem van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen moet worden georganiseerd, waarbij met name de rol van de in de richtlijn vastgelegde sleutelfuncties wordt omschreven (actuariële functie, risicomanagement, compliance en interne audit). De ontwerpverordening gaat ook nader in op een aantal aspecten van het toezichtsproces, zoals de berekening van opslagfactoren van het kapitaalvereiste die toezichthoudende autoriteiten aan ondernemingen kunnen opleggen in geval van afwijkingen in hun risicoprofiel, of de in aanmerking te nemen elementen bij het nemen van een besluit over een verlenging van de herstelperiode voor ondernemingen die hun solvabiliteitskapitaalvereiste niet in acht nemen. Onder meer de volgende specifieke terreinen komen aan de orde:

- nadere omschrijving van de omstandigheden waaronder een opslagfactor van het kapitaalvereiste voor toezichtdoeleinden kan worden opgelegd en nadere bepaling van de methoden voor de berekening van dergelijke opslagfactoren;
- nadere omschrijving van de elementen van het governancesysteem, het risicomanagementsysteem, het internecontrolesysteem, de interneauditfunctie en de actuariële functie;
- de betrouwbaarheids- en deskundigheidsvereisten die gelden voor de personen die de onderneming besturen of andere sleutelfuncties vervullen, alsook de uitbestedingsvoorwaarden;
- specificatie van de elementen van de totale solvabiliteitsbehoeften in de beoordeling van het eigen risico en de solvabiliteit;

- nadere omschrijving van de factoren en criteria waarmee de EIOPA rekening moet houden wanneer zij verklaart dat er sprake is van uitzonderlijk ongunstige omstandigheden waaronder de herstelperiode kan worden verlengd, en waarmee de toezichthoudende autoriteiten rekening moeten houden bij de bepaling van de verlenging van de herstelperiode.

Krachtens de Solvabiliteit II-richtlijn is de Commissie bevoegd de elementen van het governancesysteem, met inbegrip van een niet-limitatieve lijst van schriftelijk vastgelegde beleidslijnen, te specificeren. Op grond daarvan wordt in de gedelegeerde verordening voorgeschreven dat ondernemingen een beloningsbeleid moeten hebben. De richtlijn voorziet echter niet in de bevoegdheid om kwantitatieve beperkingen op beloningen op te leggen.

Hoofdstukken XII-XIV: rapportage en openbaarmaking

Onder meer de volgende specifieke terreinen komen aan de orde:

- de essentiële aspecten, de inhoud en de publicatiedatum van de geaggregeerde statistische gegevens die door de toezichthoudende autoriteiten moeten worden bekendgemaakt;
- de door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen mede te delen informatie en de termijnen voor de indiening ervan;
- nadere omschrijving van de informatie die openbaar moet worden gemaakt en van de termijnen voor de jaarlijkse openbaarmaking van deze informatie.

In de verordening worden vereisten voor de rapportage aan toezichthouders en voor de bekendmaking aan het publiek vastgelegd. Het is de bedoeling dat beter vergelijkbare en sterker geharmoniseerde gegevens tot een efficiënter toezicht en een grotere marktdiscipline leiden.

Hoofdstuk XV: special purpose vehicles

De richtlijn staat het gebruik toe van "special purpose vehicles", die in de context van Solvabiliteit II entiteiten zijn die met herverzekering vergelijkbare activiteiten ontplooien. In de verordening wordt nader aangegeven welke criteria gelden voor de goedkeuring door de toezichthouders van de reikwijdte van de vergunning van special purpose vehicles, welke voorwaarden in alle afgesloten contracten moeten voorkomen, welke betrouwbaarheids- en deskundigheidsvereisten van toepassing zijn, hoe het governancesysteem eruit moet zien en welke informatie- en solvabiliteitsvereisten in acht moeten worden genomen.

4.2 Titel II: verzekeringsgroepen

Onder meer de volgende specifieke terreinen komen aan de orde:

- de te hanteren technische beginselen en methoden voor de berekening van de groepssolvabiliteit, hetzij volgens de standaardformule, hetzij met behulp van interne modellen;
- de criteria om uit te maken of een groep door een gecentraliseerd risicomanagement wordt gekenmerkt, de procedures voor de samenwerking tussen toezichthoudende autoriteiten wanneer een groep een gecentraliseerd risicomanagement heeft, en de criteria om vast te stellen dat er een noodsituatie heerst in een groep met een gecentraliseerd risicomanagement;
- de definitie van een belangrijk bijkantoor;
- de coördinatie van het groepstoezicht in colleges van toezichthouders;

- nadere omschrijving van de informatie die door toezichthoudende autoriteiten moet worden uitgewisseld om een consistente coördinatie te waarborgen;
- de omstandigheden waaronder nationale toezichthoudende autoriteiten kunnen besluiten toezicht op nationale of regionale ondergroepen uit te oefenen;
- nadere bepaling van de inhoud en termijn voor de openbaarmaking van het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep;
- omschrijving en identificatie van significante intragroeptransacties en significante risicoconcentraties.

4.3 Titel III: gelijkwaardigheid van derde landen en slotbepalingen

In deze gedelegeerde verordening wordt nadere invulling gegeven aan de criteria om uit te maken of een solvabiliteitsregeling in een derde land gelijkwaardig is wat betreft het groepstoezicht (artikel 260 van de richtlijn), de prudentiële normen van toepassing op in derde landen gevestigde verbonden ondernemingen (artikel 227 van richtlijn) en de normen die gelden voor herverzekeringsactiviteiten van ondernemingen die in een derde land zijn gevestigd (artikel 172 van de richtlijn). De Commissie is ook bevoegd om te beoordelen of een solvabiliteitsregeling van een derde land als tijdelijk/voorlopig gelijkwaardig met Solvabiliteit II kan worden aangemerkt. De criteria op basis waarvan deze beoordelingen moeten worden uitgevoerd, zijn evenwel in de richtlijn zelf vastgelegd.

INHOUDSOPGAVE

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) Nr. …/.. VAN DE COMMISSIE tot aanvulling van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II)

TITEL I WAARDERING EN RISICOGEBASEERDE KAPITAALVEREISTEN (PIJLER I), VERSTERKTE GOVERNANCE (PIJLER II) EN MEER TRANSPARANTIE (PIJLER III) 41

HOOFDSTUK I Algemene Bepalingen 41

AFDELING 1 Definities en algemene beginselen 41

AFDELING 2 Externe kredietbeoordelingen 47

HOOFDSTUK II Waardering van activa en passiva 50

HOOFDSTUK III Voorschriften voor technische voorzieningen 56

AFDELING 1 Algemene bepalingen 56

AFDELING 2 Gegevenskwaliteit 58

AFDELING 3 Methodologieën voor de berekening van de technische voorzieningen 60

ONDERAFDELING 1 Aan de berekening van de technische voorzieningen ten grondslag liggende aannamen 60

ONDERAFDELING 2 Aan de berekening van beste schattingen ten grondslag liggende informatie 64

ONDERAFDELING 3 Kasstroomprognoses voor de berekening van de beste schatting 64

ONDERAFDELING 4 Risicomarge 67

ONDERAFDELING 5 Berekening van de technische voorzieningen als geheel 70

ONDERAFDELING 6 Bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald 71

AFDELING 4 Relevante risicovrije rentetermijnstructuur 72

ONDERAFDELING 1 Algemene bepalingen 72

ONDERAFDELING 2 Risicovrije basisrentetermijnstructuur 73

ONDERAFDELING 3 Volatiliteitsaanpassing 75

ONDERAFDELING 4 Matchingopslag 76

AFDELING 5 Verzekeringsbranches 78

AFDELING 6 Evenredigheid en vereenvoudigingen 79

HOOFDSTUK IV Eigen vermogen 82

AFDELING 1 Bepaling van het eigen vermogen 82

ONDERAFDELING 1 Goedkeuring van het aanvullend vermogen door de toezichthoudende autoriteit 82

ONDERAFDELING 2 Behandeling van deelnemingen als eigen vermogen 86

AFDELING 2 Indeling van het eigen vermogen 87

AFDELING 3 In aanmerking komend eigen vermogen 99

ONDERAFDELING 1 Afgezonderde fondsen 99
ONDERAFDELING 2 Kwantitatieve grenzen 100
HOOFDSTUK V Solvabiliteitskapitaalvereiste - standaardformule 101
AFDELING 1 Algemene bepalingen 101
ONDERAFDELING 1 Berekeningen op basis van scenario's 101
ONDERAFDELING 2 Doorkijkbenadering 102
ONDERAFDELING 3 Regionale overheden en lokale autoriteiten 103
ONDERAFDELING 4 Materieel basisrisico 103
ONDERAFDELING 5 Berekening van het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste 104
ONDERAFDELING 6 Evenredigheid en vereenvoudigingen 104
ONDERAFDELING 7 Reikwijdte van de verzekeringstechnische risicomodules 120
AFDELING 2 Module schadeverzekeringstechnisch risico 120
AFDELING 3 Module levensverzekeringstechnisch risico 142
AFDELING 4 Module ziekteverzekeringstechnisch risico 148
AFDELING 5 Module marktrisico 167
ONDERAFDELING 1 Correlatiecoëfficiënten 167
ONDERAFDELING 2 Ondermodule renterisico 169
ONDERAFDELING 3 Ondermodule aandelenrisico 171
ONDERAFDELING 4 Ondermodule vastgoedrisico 175
ONDERAFDELING 5 Ondermodule spreadrisico 175
ONDERAFDELING 6 Ondermodule marktrisicoconcentraties 188
ONDERAFDELING 7 Ondermodule valutarisico 192
AFDELING 6 Module tegenpartijkredietrisico 194
ONDERAFDELING 1 Algemene bepalingen 194
ONDERAFDELING 2 Blootstellingen van type 1 204
ONDERAFDELING 3 Blootstellingen van type 2 207
AFDELING 7 Module immateriële activa 208
AFDELING 8 Operationeel risico 208
AFDELING 9 Correctie voor het vermogen van technische voorzieningen en uitgestelde belastingen om verliezen te compenseren 209
AFDELING 10 Risicolimiteringstechnieken 212
AFDELING 11 Afgezonderde fondsen 218
AFDELING 12 Ondernemingsspecifieke parameters 220
AFDELING 13 Procedure voor het actualiseren van correlatieparameters 223
HOOFDSTUK VI Solvabiliteitskapitaalvereiste - Geheel En Gedeeltelijk Interne Modellen 224

AFDELING 1 Definities 224
AFDELING 2 Gebruikstest 224
AFDELING 3 Statistische Kwaliteitsnormen 227
AFDELING 4 Kalibratienormen 233
AFDELING 5 Integratie van gedeeltelijk interne modellen 234
AFDELING 6 Toeschrijving van winsten en verliezen 234
AFDELING 7 Valideringsnormen 235
AFDELING 8 Documentatienormen 237
AFDELING 9 Externe modellen en gegevens 239
HOOFDSTUK VII Minimumkapitaalvereiste 239
HOOFDSTUK VIII Beleggingen in securitisatieposities 245
HOOFDSTUK IX Governancesysteem 249
AFDELING 1 Elementen van het governancesysteem 249
AFDELING 2 Functies 258
AFDELING 3 Deskundigheids- en betrouwbaarheidsvereisten 262
AFDELING 4 Uitbesteding 263
AFDELING 5 Beloningsbeleid 265
HOOFDSTUK X Opslagfactor van het kapitaalvereiste 267
AFDELING 1 Omstandigheden waarin een opslagfactor van het kapitaalvereiste wordt opgelegd 267
AFDELING 2 Methoden voor de berekening van opslagfactoren van het kapitaalvereiste 270
HOOFDSTUK XI Verlenging van de herstelperiode 273
HOOFDSTUK XII Bekendmaking van informatie 275
AFDELING 1 Verslag over de solvabiliteit en financiële toestand: structuur en inhoud 275
AFDELING 2 Verslag over de solvabiliteit en financiële toestand: niet-bekendmaking van informatie 285
AFDELING 3 Verslag over de solvabiliteit en financiële toestand: termijnen, bekendmakingswijze en actualiseringen 285
HOOFDSTUK XIII Periodieke toezichtrapportage: 287
AFDELING 1 Elementen en inhoud 287
AFDELING 2 Termijnen en mededelingswijze 296
HOOFDSTUK XIV Transparantie en verantwoording van toezichthoudende autoriteiten 297
HOOFDSTUK XV Special purpose vehicles 298
AFDELING 1 Vergunningverlening 298
AFDELING 2 Verplichte voorwaarden in de overeenkomst 299
AFDELING 3 Governancesysteem 300

AFDELING 4 Toezichtrapportage 302
AFDELING 5 Solvabiliteitsvereisten 303
TITEL II VERZEKERINGSGROEPEN 305
HOOFDSTUK I Solvabiliteitsberekening op groepsniveau 305
AFDELING 1 Groepssolvabiliteit: keuze van de berekeningsmethode en algemene beginselen 305
AFDELING 2 Groepssolvabiliteit: berekeningsmethoden 309
HOOFDSTUK II Interne modellen voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep 316
AFDELING 1 Volledige en gedeeltelijke intern modellen die alleen voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep worden gebruikt 316
AFDELING 2 Gebruik van een intern model van een groep 320
HOOFDSTUK III Toezicht op de groepssolvabiliteit van groepen met een gecentraliseerd risicobeheer 323
HOOFDSTUK IV Coördinatie van het groepstoezicht 325
AFDELING 1 Colleges van toezichthouders 325
AFDELING 2 Uitwisseling van informatie 327
AFDELING 3 Nationaal of regionaal toezicht op het niveau van een ondergroep 328
HOOFDSTUK V Bekendmaking van informatie 328
AFDELING 1 Verslag over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep 328
AFDELING 2 Dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand 331
HOOFDSTUK VI Toezichtrapportage van een groep 333
AFDELING 1 Periodieke rapportage 333
AFDELING 2 Rapportage over risicoconcentraties en intragroeptransacties 337
TITEL III GELIJKWAARDIGHEID VAN DERDE LANDEN EN SLOTBEPALINGEN 339
HOOFDSTUK I Ondernemingen die herverzekeringsactiviteiten uitoefenen en waarvan het hoofdkantoor in een derde land gelegen is 339
HOOFDSTUK II Verbonden verzekerings- en herverzekeringsondernemingen van derde landen 342
HOOFDSTUK III Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen met moederondernemingen van buiten de unie 344
HOOFDSTUK IV SLOTBEPALINGEN 348

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) Nr. …/.. VAN DE COMMISSIE

van 10.10.2014

tot aanvulling van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II)

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2009/138/EG, en met name artikel 31, lid 4, artikel 35, lid 9, artikel 37, leden 6 en 7, artikel 50, lid 1, onder a) en b), artikel 50, lid 2, onder a) en b), artikel 50, lid 3, artikel 56, artikel 75, leden 2 en 3, artikel 86, lid 1, onder a) tot en met i), artikel 86, lid 2, onder a) en b), artikel 92, leden 1 en 1 bis, artikel 97, leden 1 en 2, artikel 99, onder a) en b), artikel 109 bis, lid 5, artikel 111, lid 1, onder a) tot en met q), artikel 114, lid 1, onder a) en b), artikel 126, artikel 127, artikel 130, artikel 135, lid 2, onder a), b) en c), artikel 135, lid 3, artikel 143, lid 1, artikel 172, lid 1, artikel 211, lid 2, artikel 216, lid 7, artikel 217, lid 3, artikel 227, lid 3, artikel 234, artikel 241, onder a), b) en c), artikel 244, leden 4 en 5, artikel 245, leden 4 en 5, artikel 248, leden 7 en 8, artikel 249, lid 3, artikel 256, lid 4, artikel 260, lid 2, en artikel 308 ter, lid 13,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij de toepassing van de in deze verordening vastgelegde vereisten moet rekening worden gehouden met de aard, omvang en complexiteit van de risico's die aan de bedrijfsactiviteiten van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming verbonden zijn. De lasten en de complexiteit waarmee verzekeringsondernemingen worden bezwaard, moeten in verhouding staan tot hun risicoprofiel. Bij de toepassing van de in deze verordening vastgelegde vereisten moet informatie als materieel worden aangemerkt indien die informatie de besluitvorming of het oordeel zou kunnen beïnvloeden van de gebruikers voor wie zij is bestemd.

(2) Om een al te grote afhankelijkheid van externe ratings tegen te gaan, moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen ernaar streven eigen kredietbeoordelingen voor al hun blootstellingen op te stellen. Gelet op het evenredigheidsbeginsel mag van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen echter alleen worden verlangd dat zij eigen kredietbeoordelingen voor hun grotere of complexere blootstellingen opstellen.

(3) De toezichthoudende autoriteiten moeten erop toezien dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen passende stappen ondernemen om interne modellen te ontwikkelen die het kredietrisico bestrijken wanneer hun absolute blootstellingen van materiële aard zijn en wanneer zij tegelijkertijd een groot aantal materiële tegenpartijen hebben. De toezichthoudende autoriteiten moeten daartoe een geharmoniseerde benadering volgen wat de definitie van absolute blootstellingen van materiële aard en van een groot aantal materiële tegenpartijen betreft.

(4) Om het risico te vermijden dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in het kader van het solvabiliteitskapitaalvereiste het kredietrisico niet met behulp van een goedgekeurd intern model berekenen, vertekende inschattingen van het kredietrisico maken, mogen hun eigen kredietbeoordelingen niet in lagere kapitaalvereisten resulteren dan de kapitaalvereisten die uit externe ratings voortvloeien.

(5) Om een al te grote afhankelijkheid van externe ratings voor blootstellingen aan een andere verzekerings- of herverzekeringsonderneming tegen te gaan, kan het gebruik van ratings voor de berekening van het kapitaalvereiste met behulp van de standaardformule worden vervangen door een verwijzing naar de solvabiliteitspositie van de tegenpartij (solvabiliteitsratiobenadering). Een dergelijke benadering vereist een op de solvabiliteitskapitaalvereisten gebaseerde kalibratie en de bepaling van de bedragen van het eigen vermogen dat voor de dekking van deze solvabiliteitskapitaalvereisten in aanmerking komt wanneer het Solvabiliteit II-kader van kracht is. De toepassing van de solvabiliteitsratiobenadering moet worden beperkt tot verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zonder rating.

(6) Om te garanderen dat de waarderingsnormen voor toezichtdoeleinden bij de internationale ontwikkelingen op het gebied van de financiële verslaggeving aansluiten, dienen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de marktconforme waarderingsmethoden te hanteren die worden voorgeschreven bij de internationale standaarden voor jaarrekeningen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002 door de Commissie zijn goedgekeurd, tenzij de onderneming verplicht is voor een actief- of passiefpost een specifieke waarderingsmethode te gebruiken, dan wel de toelating heeft gebruik te maken van methoden die gebaseerd zijn op de waarderingsmethode die zij voor de opstelling van haar jaarrekening hanteert.

(7) Bij de waardering door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen van activa en passiva met behulp van de marktconforme waarderingsmethoden die worden voorgeschreven bij de internationale standaarden voor jaarrekeningen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002 door de Commissie zijn goedgekeurd, dient een waarderingshiërarchie in acht te worden genomen waarbij het gebruik van op actieve markten genoteerde marktprijzen voor dezelfde activa of passiva de standaardmethode voor de waardering is, teneinde te waarborgen dat activa en passiva worden gewaardeerd tegen het bedrag waarvoor zij kunnen worden verhandeld (activa), dan wel overgedragen of afgewikkeld (passiva) tussen ter zake goed geïnformeerde, tot een transactie bereid zijnde partijen die onafhankelijk zijn. Deze benadering moet door alle ondernemingen worden gevolgd, ongeacht of bij internationale of andere waarderingsmethoden een verschillende waarderingshiërarchie in acht wordt genomen.

(8) Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen dienen over te gaan tot de opname en waardering van uitgestelde belastingvorderingen en -verplichtingen met betrekking tot alle posten die voor solvabiliteitsdoeleinden of in de fiscale balans zijn opgenomen, teneinde te garanderen dat alle bedragen in aanmerking zijn genomen die tot toekomstige kasstromen uit belastingen aanleiding kunnen geven.

(9) De waardering van verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen moet de verplichtingen omvatten die met bestaande verzekerings- en herverzekeringsactiviteiten verband houden. Met toekomstige activiteiten verband houdende verplichtingen mogen bij de waardering niet in aanmerking worden genomen. Wanneer verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten aan

verzekeringnemers geboden opties bevatten om de verzekerings- of herverzekeringsdekking in te stellen, te vernieuwen, te verlengen, te verhogen of te hervatten, dan wel aan ondernemingen geboden opties om de overeenkomst te beëindigen of premies of uitkeringen te wijzigen, dan moet een contractgrens worden bepaald om te specificeren of de uit deze opties voortvloeiende aanvullende dekking als bestaande of toekomstige bedrijfsactiviteiten worden beschouwd.

(10) Om de overdrachtwaarde van verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen te bepalen, moet bij de waardering van de verplichtingen rekening worden gehouden met de toekomstige kasstromen die met de opties tot vernieuwing van de overeenkomst verband houden, ongeacht de winstgevendheid daarvan, tenzij de vernieuwingsoptie inhoudt dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming uit economisch oogpunt dezelfde rechten met betrekking tot de vaststelling van de premies of uitkeringen van de vernieuwde overeenkomst zou hebben als die welke voor een nieuwe overeenkomst gelden.

(11) Om te voorkomen dat de analyse van de financiële positie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming wordt vertekend, kunnen de technische voorzieningen van een portefeuille verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen negatief zijn. Bij de berekening van technische voorzieningen mag geen ondergrens van nul gelden.

(12) De overdrachtwaarde van een verzekerings- of herverzekeringsverplichting kan lager zijn dan de afkoopwaarde van de onderliggende overeenkomsten. Bij de berekening van technische voorzieningen mogen geen ondergrenzen voor de afkoopwaarde gelden.

(13) Om te komen tot technische voorzieningen die met de overdrachtwaarde van verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen overeenstemmen, moet bij de berekening van de beste schatting rekening worden gehouden met toekomstige ontwikkelingen, zoals demografische, juridische, medische, technologische, sociale, ecologische en economische ontwikkelingen, die van invloed zullen zijn op de inkomende en uitgaande kasstromen die vereist zijn om de verplichtingen na te komen.

(14) Om te komen tot een beste schatting die met het in artikel 77, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde kansgewogen gemiddelde van toekomstige kasstromen overeenstemt, moet in de kasstroomprognose die bij de berekening van de beste schatting wordt gehanteerd, met alle onzekerheden in de kasstromen rekening worden gehouden.

(15) De gekozen methode om de beste schatting te berekenen, moet in verhouding staan tot de aard, omvang en complexiteit van de risico’s die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming worden gedragen. De methoden voor de berekening van de beste schatting omvatten onder meer simulatiemethoden, alsook deterministische en analytische technieken. Bij bepaalde levensverzekeringsovereenkomsten, en met name die welke aanleiding geven tot van beleggingsrendementen afhankelijke discretionaire uitkeringen of die welke financiële garanties en contractuele clausules bevatten, kunnen simulatiemethoden geschikter zijn voor de berekening van de beste schatting.

(16) Wanneer verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten financiële garanties en opties bevatten, kan de contante waarde van de uit deze overeenkomsten voortvloeiende kasstromen afhankelijk zijn van zowel de verwachte afloop van toekomstige gebeurtenissen en ontwikkelingen als van de mate waarin de werkelijke afloop in bepaalde scenario's eventueel van de verwachte afloop afwijkt. In de voor de

berekening van de beste schatting gehanteerde methoden moet met dergelijke afhankelijkheden rekening worden gehouden.

(17) Onder de definitie van toekomstige discretionaire uitkeringen moeten ook de uitkeringen uit hoofde van verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten vallen die bovenop de gegarandeerde uitkeringen worden betaald en die uit de winstdeling van de verzekeringnemer voortvloeien. Aan indexen of beleggingen gekoppelde uitkeringen mogen daar niet onder vallen.

(18) De berekening van de risicomarge moet gebaseerd zijn op de veronderstelling dat de gehele portefeuille verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen aan een andere verzekerings- of herverzekeringsonderneming wordt overgedragen. Bij de berekening moet met name met de diversificatie van de gehele portefeuille rekening worden gehouden.

(19) De berekening van de risicomarge moet gebaseerd zijn op een projectie van het solvabiliteitskapitaalvereiste waarin met het risicolimiteringseffect van herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles rekening is gehouden. Het maken van afzonderlijke berekeningen van de risicomarge inclusief en exclusief herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles mag niet verplicht worden gesteld.

(20) De aanpassing voor het kredietrisico van de risicovrije basisrente moet worden bepaald aan de hand van marktrentepercentages die het in de variabele rente van renteswaps tot uiting komende kredietrisico weergeven. Om de aanpassing met inachtneming van de marktsusance te bepalen onder marktomstandigheden die vergelijkbaar zijn met die op de datum van de vaststelling van Richtlijn 2014/51/EU, met name voor de euro, moeten de daartoe gehanteerde marktrentepercentages overeenstemmen met de interbancaire rentepercentages voor drie maanden.

(21) Bij de bepaling van de laatste looptijd waarvoor obligatiemarkten in overeenstemming met artikel 77 bis van Richtlijn 2009/138/EG niet langer als diep, liquide en transparant kunnen worden beschouwd, mag de markt voor in euro luidende obligaties onder marktomstandigheden die vergelijkbaar zijn met die op de datum van de vaststelling van Richtlijn 2014/51/EU niet als diep en liquide worden beschouwd wanneer het cumulatieve volume van obligaties met looptijden langer dan of gelijk aan de laatste looptijd kleiner is dan 6 procent van het volume van alle obligaties op die markt.

(22) Wanneer van wanbetalingsstatistieken geen betrouwbare kredietspread kan worden afgeleid, zoals bij blootstellingen aan overheidsschuld, moet de fundamentele spread voor de berekening van de matchingopslag en de volatiliteitsaanpassing gelijk zijn aan het deel van het langetermijngemiddelde van de spread ten opzichte van de risicovrije basisrente als bedoeld in artikel 77 quater, lid 2, onder b) en c), van Richtlijn 2009/138/EG. Wat vorderingen op de centrale overheden en centrale banken van lidstaten betreft, moet de activaklasse het verschil tussen individuele lidstaten weergeven.

(23) Om overeenkomstig overweging (29) van Richtlijn 2014/51/EU de transparantie van de bepaling van de relevante risicovrije basisrente te verzekeren, moeten de methodologie, de aannamen en de verwijzingen naar de gegevens die de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (European Insurance and Occupational Pensions Authority, EIOPA) voor de berekening van de aanpassing aan de swaptarieven voor het kredietrisico, de volatiliteitsaanpassing en de fundamentele

spread voor de matchingopslag hanteert, door de EIOPA worden bekendgemaakt als onderdeel van de technische informatie die de EIOPA op grond van artikel 77 sexies, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG moet publiceren.

(24) De segmentatie van verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen in branches en homogene risicogroepen moet de aard van de onderliggende risico's van de verplichting weerspiegelen. De aard van de onderliggende risico's kan een segmentatie rechtvaardigen die verschilt van de toewijzing van verzekeringsactiviteiten aan levensverzekeringsactiviteiten en schadeverzekeringsactiviteiten, van de in bijlage I bij Richtlijn 2009/138/EG vermelde schadeverzekeringsbranches en van de in bijlage II bij Richtlijn 2009/138/EG vermelde levensverzekeringsbranches.

(25) Bij het uitmaken of een methode voor de berekening van de technische voorzieningen evenredig is aan de aard, omvang en complexiteit van de risico's moet onder meer worden overgegaan tot een beoordeling van de modelfout van de methode. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen mogen er evenwel niet toe worden verplicht in het kader van deze beoordeling de precieze omvang van de modelfout te specificeren.

(26) Wanneer ondernemingen de toezichthoudende autoriteiten om toestemming verzoeken om de in artikel 77 ter, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde matchingopslag te mogen gebruiken, moet het hun worden toegestaan verschillende in aanmerking komende verzekeringsproducten als één portefeuille te beschouwen, mits continu aan de voorwaarden voor de toestemming wordt voldaan en er geen juridische belemmeringen bestaan om de bedrijfsactiviteiten apart van de overige bedrijfsactiviteiten van de onderneming als één portefeuille te organiseren en te beheren.

(27) De goedkeuring van aanvullend vermogen dat in aanmerking komt om aan het solvabiliteitskapitaalvereiste van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming te voldoen, dient te worden gebaseerd op een beoordeling door de toezichthoudende autoriteiten van de ter zake dienende criteria. De verzekerings- of herverzekeringsonderneming die om de goedkeuring van een aanvullendvermogensbestanddeel verzoekt, moet tegenover de toezichthoudende autoriteiten echter aantonen dat aan de criteria is voldaan en tevens de toezichthoudende autoriteiten alle informatie verstrekken die zij nodig kunnen hebben om een dergelijke beoordeling te verrichten. De aanvragen tot goedkeuring van aanvullend vermogen moeten per geval door de toezichthoudende autoriteiten worden beoordeeld.

(28) Bij de behandeling van een aanvraag tot goedkeuring van aanvullend vermogen overeenkomstig artikel 90 van Richtlijn 2009/138/EG moeten de toezichthoudende autoriteiten de economische realiteit en de afdwingbaarheid in rechte onderzoeken van het aanvullendvermogensbestanddeel waarvoor om goedkeuring wordt verzocht.

(29) Tier 1-vermogen moet bestaan uit eigenvermogensbestanddelen die van hoge kwaliteit zijn en die verliezen volledig kunnen compenseren, zodat een verzekerings- of herverzekeringsonderneming haar bedrijf blijvend kan uitoefenen.

(30) Wanneer het economisch effect van een transactie of van een groep samenhangende transacties gelijkwaardig is aan het aanhouden door een verzekerings- of herverzekeringsonderneming van haar eigen aandelen, moet het positieve verschil tussen de activa en de verplichtingen worden verminderd om de bezwaring van dat deel van het eigen vermogen weer te geven.

(31) Bij de beoordeling of een afzonderlijk eigenvermogensbestanddeel een voldoende lange looptijd heeft, moet worden uitgegaan van de oorspronkelijke looptijd van dit bestanddeel. De gemiddelde looptijd van het totale eigen vermogen van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming, rekening houdend met de resterende looptijd van alle eigenvermogensbestanddelen, mag niet aanzienlijk korter zijn dan de gemiddelde looptijd van de verplichtingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming. In het kader van hun beoordeling van het eigen risico en de solvabiliteit moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen ook nagaan of het totale bedrag aan eigen vermogen een voldoende lange looptijd heeft, rekening houdend met zowel de oorspronkelijke als de resterende looptijd van alle eigenvermogensbestanddelen en van alle verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen.

(32) Bij de beoordeling overeenkomstig artikel 93 van Richtlijn 2009/138/EG van het verliescompensatievermogen bij een liquidatie mag niet worden uitgegaan van een vergelijking tussen, enerzijds, het positieve verschil tussen activa en verplichtingen bij voortzetting van de bedrijfsactiviteiten en, anderzijds, het positieve verschil tussen activa en verplichtingen op basis van de veronderstelling dat ten aanzien van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een liquidatieprocedure is geopend.

(33) Aangezien in de toekomst te ontvangen premies die met bestaande verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten verband houden, in de berekening van de technische voorzieningen zijn meegenomen, mag het in Tier 1 opgenomen bedrag van het positieve verschil tussen activa en verplichtingen niet worden aangepast om er de in toekomstige premies vervatte verwachte winst uit te verwijderen.

(34) Het gebruik van eigenvermogensbestanddelen met kenmerken die tot aflossing aanzetten, zoals contractuele verhogingen van het uit te keren dividend of verhogingen van de couponrente in combinatie met een calloptie, moet worden beperkt gezien de restricties op de terugbetaling of aflossing ervan ingeval het solvabiliteitskapitaalvereiste niet in acht wordt genomen; dergelijke bestanddelen mogen alleen bij Tier 2 of Tier 3 worden ingedeeld.

(35) Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen moeten het positieve verschil tussen activa en verplichtingen onderverdelen in bedragen die met de vermogensbestanddelen in hun jaarrekening en een reconciliatiereserve overeenstemmen. De reconciliatiereserve kan positief of negatief zijn.

(36) Voor elk tier, met inbegrip van Tier 3, moet een volledige lijst van eigenvermogensbestanddelen worden gespecificeerd, zodat duidelijk is voor welke bestanddelen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de toezichthoudende autoriteiten om toestemming moeten vragen voor de indeling ervan.

(37) Afgezonderde fondsen (ring-fenced funds) zijn regelingen waarbij een welbepaald samenstel van activa en passiva wordt beheerd als ging het om een afzonderlijke onderneming; dergelijke fondsen mogen geen conventionele aan indexen of beleggingen gekoppelde bedrijfsactiviteiten of herverzekeringsactiviteiten omvatten. De verminderde overdraagbaarheid van de activa van een afgezonderd fonds moet in aanmerking worden genomen bij de berekening van het positieve verschil tussen de activa en de verplichtingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

(38) Zowel levensverzekeringsactiviteiten als schadeverzekeringsactiviteiten kunnen tot afgezonderde fondsen aanleiding geven. Winstdeling houdt niet noodzakelijkerwijze

afzondering in en mag niet worden gezien als de kenmerkende eigenschap van een afgezonderd fonds.

(39) Afgezonderde fondsen moeten beperkt blijven tot regelingen die het verliescompensatievermogen van bepaalde eigenvermogensbestanddelen bij voortzetting van de bedrijfsactiviteiten verminderen. Regelingen die alleen bij liquidatie op het verliescompensatievermogen van invloed zijn, mogen niet als afgezonderde fondsen worden beschouwd.

(40) Om dubbeltelling van eigen vermogen op individueel niveau, namelijk zowel in de verzekerings- als in de banksector te vermijden, moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen van het bedrag van het kernvermogen alle deelnemingen in financiële en kredietinstellingen aftrekken welke meer dan 10 % bedragen van de Tier 1-eigenvermogensbestanddelen waarvoor geen beperkingen gelden. Deelnemingen in financiële en kredietinstellingen die in geaggregeerde vorm dezelfde drempelwaarde overschrijden, moeten gedeeltelijk naar evenredigheid in mindering worden gebracht. Aftrekken is niet noodzakelijk wanneer de deelnemingen van strategisch belang zijn en op die ondernemingen de in bijlage I bij Richtlijn 2002/87/EG beschreven methode voor de berekening van de groepssolvabiliteit wordt toegepast.

(41) Het grootste deel van het bedrag van het eigen vermogen dat voor de dekking van het minimumkapitaalvereiste en het solvabiliteitskapitaalvereiste in aanmerking komt, moet uit eigen vermogen van Tier 1 bestaan. Om te voorkomen dat de toepassing van de grenzen potentiële procyclische effecten teweegbrengt, moeten de grenzen op de in aanmerking komende bedragen van Tier 2- en Tier 3-bestanddelen op zodanige wijze worden toegepast dat een verlies aan eigen vermogen van Tier 1 niet resulteert in een verlies aan totaal in aanmerking komend eigen vermogen dat groter is dan dat verlies. De grenzen moeten derhalve van toepassing zijn voor zover het solvabiliteitskapitaalvereiste en het minimumkapitaalvereiste met eigen vermogen worden gedekt. Eigenvermogensbestanddelen die de grenzen overschrijden, mogen niet als in aanmerking komend eigen vermogen worden geteld.

(42) Bij de opstelling van lijsten van regionale overheden en lokale autoriteiten moet de EIOPA het vereiste in acht nemen dat er geen verschil in risico is tussen deze blootstellingen en blootstellingen aan de centrale overheid in wier rechtsgebied zij gevestigd zijn, doordat deze overheden en autoriteiten over de specifieke bevoegdheid beschikken om belastingen te heffen en omdat er bijzondere institutionele regelingen bestaan waardoor het risico van wanbetaling wordt beperkt. Het gevolg van de uitvoeringshandeling die overeenkomstig artikel 109 bis, lid 2, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG met betrekking tot deze lijsten is vastgesteld, is dat directe blootstellingen aan in de lijsten opgenomen regionale overheden en lokale autoriteiten bij de berekening van de module marktrisico en de module tegenpartijkredietrisico van de standaardformule worden behandeld als blootstellingen aan de centrale overheid van het rechtsgebied waarin deze zijn gevestigd.

(43) Om te vermijden dat verkeerde prikkels worden gegeven om langetermijnovereenkomsten te herstructureren als hernieuwbare kortetermijnovereenkomsten, moet de in de standaardformule gehanteerde volumemaatstaf voor het premierisico bij de schade- en de SLT-ziekteverzekering op de economische realiteit van verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten zijn gebaseerd veeleer dan op de juridische vorm ervan. De volumemaatstaf moet daarom de verdiende premies omvatten die binnen de contractgrens van bestaande

overeenkomsten vallen en die betrekking hebben op overeenkomsten die binnen de volgende twaalf maanden zullen worden ondertekend.

(44) Aangezien de verwachte winsten die in de in de toekomst te ontvangen premies uit hoofde van bestaande schade- en herverzekeringsovereenkomsten zijn vervat, in het in aanmerking komend eigen vermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zijn opgenomen, moet de module schadeverzekeringstechnisch risico het vervalrisico omvatten dat aan schade- en herverzekeringsovereenkomsten verbonden is.

(45) Wat het premierisico betreft, moet bij de berekening van het kapitaalvereiste voor het premie- en reserverisico bij schade- en ziekteverzekering worden uitgegaan van de in het verleden verdiende en de naar verwachting in de toekomst te verdienen premies, al naargelang welk bedrag het grootste is, om rekening te houden met de onzekerheid waarmee de in de toekomst te verdienen premies zijn omgeven. Wanneer een verzekerings- of herverzekeringsonderneming er echter op betrouwbare wijze voor kan zorgen dat de in de toekomst te verdienen premies de verwachte premies niet zullen overtreffen, moet bij de berekening alleen van de naar verwachting in de toekomst te verdienen premies worden uitgegaan.

(46) Om de gemiddelde kenmerken van levensverzekeringsverplichtingen weer te geven, moet bij de modellering van het risico van massaal verval in de standaardformule voor het solvabiliteitskapitaalvereiste worden uitgegaan van de veronderstelling dat het risico dat verbonden is aan de opties die een cederende verzekerings- of herverzekeringsonderneming van een herverzekeringsovereenkomst kan uitoefenen, verwaarloosbaar is voor de accepterende verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

(47) Om het verschillende risicoprofiel weer te geven van ziekteverzekeringsactiviteiten die op eenzelfde technische basis als die van levensverzekerings- (SLT-ziekteverzekering) en andere ziekteverzekeringsactiviteiten (NSLT-ziekteverzekering) worden uitgeoefend, moet de module ziekteverzekeringstechnisch risico verschillende ondermodules voor deze beide soorten verzekering omvatten.

(48) Om de gemiddelde kenmerken van levensverzekeringsverplichtingen weer te geven, moet bij de modellering van de modules levensverzekeringstechnisch risico en SLT-ziekteverzekeringstechnisch risico worden uitgegaan van de veronderstelling dat het risico dat aan de koppeling van verzekerings- en herverzekeringsuitkeringen aan de inflatie verbonden is, verwaarloosbaar is.

(49) Bij de scenariogebaseerde berekeningen van de ondermodules rampenrisico in de schade- en ziekteverzekeringsbranche van de standaardformule moet worden uitgegaan van de brutoverliezen die aan rampen zijn toe te schrijven, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald. Bij de bepaling van de uit het scenario voortvloeiende verandering in het kernvermogen moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen met het risicolimiteringseffect van hun specifieke herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles rekening houden.

(50) Om de gemiddelde kenmerken van schadeverzekeringsverplichtingen weer te geven, moet bij de modellering van het aansprakelijkheidsrisico in de ondermodule rampenrisico in de schadeverzekeringsbranche van de standaardformule worden uitgegaan van de veronderstelling dat het risico van de accumulatie van een groot

aantal soortgelijke schaden die door wettelijke-aansprakelijkheidsverzekeringsverplichtingen worden gedekt, verwaarloosbaar is.

(51) Om de gemiddelde kenmerken van schadeverzekeringsverplichtingen weer te geven, moet bij de modellering van het risico van massale ongevallen in de standaardformule worden uitgegaan van de veronderstelling dat de blootstelling van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen aan het risico van massale ongevallen in derde landen die geen specifieke Europese landen zijn, verwaarloosbaar is voor de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en verzekeringsgroepen die onder Richtlijn 2009/138/EG vallen. Daarbij moet tevens worden uitgegaan van de veronderstelling dat het risico van massale ongevallen verbonden aan arbeidsongevallenverzekeringsactiviteiten verwaarloosbaar is.

(52) Om de gemiddelde kenmerken van schadeverzekeringsverplichtingen weer te geven, moet bij de modellering van het ongevallenconcentratierisico in de standaardformule worden uitgegaan van de veronderstelling dat het ongevallenconcentratierisico verbonden aan andere ziektekostenverzekerings- en inkomensbeschermingverzekeringsactiviteiten dan groepsovereenkomsten verwaarloosbaar is.

(53) Om in de kalibratie van de standaardformule het empirisch bewijs over natuurrampen weer te geven, moet bij de modellering van het natuurramprisico worden uitgegaan van geografische indelingen die voldoende homogeen zijn wat het risico betreft waaraan verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zijn blootgesteld. De risicogewichten van die indelingen moeten op zodanige wijze zijn gespecificeerd dat zij de verhouding jaarlijks verlies/verzekerd bedrag voor de relevante branches weergeven aan de hand van een VaR-maatstaf met een betrouwbaarheidsgraad van 99,5 %. De correlatiecoëfficiënten tussen deze geografische indelingen moeten op zodanige wijze worden gekozen dat zij de afhankelijkheid tussen de relevante risico's in de geografische indelingen weergeven, rekening houdend met elke niet-lineariteit van de afhankelijkheid.

(54) Om bij de berekening van het kapitaalvereiste voor het natuurramprisico de werkelijke risicoblootstelling van de onderneming in de standaardformule weer te geven, moet het verzekerde bedrag op zodanige wijze worden bepaald dat rekening wordt gehouden met de contractuele limieten voor de vergoeding voor rampen.

(55) De module marktrisico van de standaardformule moet gebaseerd zijn op de veronderstelling dat de gevoeligheid van activa en passiva voor veranderingen in de volatiliteit van de marktparameters verwaarloosbaar is.

(56) In de kalibratie van het renterisico voor langere looptijden moet tot uiting komen dat de ultimate forward rate waarnaar de risicovrije rentetermijnstructuur convergeert, stabiel is in de tijd en alleen verandert als gevolg van veranderingen in de langetermijnverwachtingen.

(57) Bij de berekening van de standaardformule moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen aangeven welke van hun verbonden ondernemingen een strategisch karakter hebben. De kalibratie van de ondermodule aandelenrisico op de investeringen in verbonden ondernemingen die een strategisch karakter hebben, moet de waarschijnlijke vermindering van de volatiliteit van hun waarde weerspiegelen welke uit hun strategische karakter voortvloeit en de invloed die de deelnemende onderneming op die verbonden ondernemingen uitoefent.

(58) De ondermodule aandelenrisico op basis van looptijd moet worden gebaseerd op de veronderstelling dat overeenkomstig artikel 304 van Richtlijn 2009/138/EG de in artikel 304 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde typische houdperiode van aandelenbeleggingen consistent is met de gemiddelde looptijd van verplichtingen.

(59) Om de effecten van procycliciteit te vermijden, moet de periode voor het symmetrische aanpassingsmechanisme aan de ondermodule aandelenrisico voor een evenwicht zorgen tussen het handhaven van de risicogevoeligheid van de ondermodule en het weerspiegelen van de doelstelling van de symmetrische aanpassing.

(60) Wanneer bij de berekening van de beste schatting van verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen een matchingopslag wordt toegepast, moet bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste in de ondermodule spreadrisico het effect van veranderingen in activaspreads op de matchingopslag en aldus op de waarde van de technische voorzieningen worden weergegeven.

(61) Aangezien het risicoprofiel van in derde landen gelegen vastgoed niet wezenlijk verschilt van dat van in de Unie gelegen vastgoed, moeten deze beide soorten blootstellingen in de ondermodule vastgoedrisico van de standaardmodule op dezelfde wijze worden behandeld.

(62) Daar concentratierisico meestal wordt veroorzaakt door een gebrek aan diversificatie van uitgevende instellingen waaraan verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zijn blootgesteld, moet bij de ondermodule concentratierisico van de standaardformule worden uitgegaan van de veronderstelling dat de geografische of sectorale concentratie van de door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aangehouden activa verwaarloosbaar is.

(63) Bij de ondermodule tegenpartijrisico van de standaardformule moet worden uitgegaan van de veronderstelling dat bij blootstellingen die kunnen worden gediversifieerd en waarbij de tegenpartij waarschijnlijk een rating heeft (blootstellingen van type 1), de verliezen bij wanbetaling op tegenpartijen die niet tot dezelfde groep behoren, los staan van elkaar en de verliezen bij wanbetaling op tegenpartijen die tot dezelfde groep behoren, niet los staan van elkaar.

(64) Om ervoor te zorgen dat het kredietrisico met betrekking tot alle tegenpartijen waaraan verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zijn blootgesteld, wordt weergegeven in het solvabiliteitskapitaalvereiste dat met behulp van de standaardformule wordt berekend, moeten alle blootstellingen die noch door de ondermodule spreadrisico, noch door de module tegenpartijrisico als blootstellingen van type 1 worden weergegeven, in de module tegenpartijrisico als blootstellingen van type 2 worden weergegeven.

(65) De module tegenpartijrisico van de standaardformule moet het economische effect van zekerheidsovereenkomsten in geval van wanbetaling van de tegenpartij weergeven. Er moet met name worden nagegaan of de volledige eigendom van de zekerheid al dan niet wordt overgedragen. Er moet ook worden nagegaan of in geval van insolventie van de tegenpartij bij de bepaling van het proportionele aandeel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de insolvente boedel van de tegenpartij dat de zekerheid overtreft, rekening wordt gehouden met het feit dat de onderneming de zekerheid ontvangt.

(66) Conform de in artikel 104, leden 1, 3 en 4, van Richtlijn 2009/138/EG beschreven benadering moet het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste een extra risicomodule omvatten voor de specifieke risico's die uit de opgenomen en voor

solvabiliteitsdoeleinden gewaardeerde immateriële activa voortvloeien en die niet elders in het solvabiliteitskapitaalvereiste zijn meegenomen.

(67) De module operationeel risico van de standaardformule geeft het uit inadequate of falende interne processen, personeelsleden of systemen, dan wel uit externe gebeurtenissen voortvloeiende risico weer in de vorm van een op factoren gebaseerde berekening. In dit verband worden de technische voorzieningen, de tijdens de voorgaande twaalf maanden verdiende premies en de tijdens de voorgaande twaalf maanden gemaakte kosten als passende volumemaatstaven beschouwd om dit risico weer te geven. De laatstgenoemde volumemaatstaf is alleen relevant voor levensverzekeringsovereenkomsten waarbij het risico door de verzekeringnemer wordt gedragen. Gezien het feit dat verwervingskosten in de verschillende verzekeringsbedrijfsmodellen op uiteenlopende wijze worden toegepast, mogen deze kosten niet in aanmerking worden genomen in de volumemaatstaf voor de tijdens de voorgaande twaalf maanden gemaakte kosten. Om te garanderen dat het kapitaalvereiste voor het operationele risico aan de in artikel 101 van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde betrouwbaarheidsgraad blijft voldoen, dient de module operationeel risico aan een nieuw onderzoek te worden onderworpen in het kader van de in overweging (150) bedoelde evaluatie door de Commissie van de methoden, aannamen en standaardparameters die bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste met behulp van de standaardformule worden gebruikt. Bij deze evaluatie moet de aandacht in het bijzonder uitgaan naar levensverzekeringsovereenkomsten waarbij het risico door de verzekeringnemer wordt gedragen.

(68) Bij de berekening van de correctie voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen en uitgestelde belastingen moet dubbeltelling van het risicolimiteringseffect van toekomstige discretionaire uitkeringen of uitgestelde belastingen worden voorkomen.

(69) Toekomstige discretionaire uitkeringen zijn gewoonlijk een kenmerk van levens- en SLT-ziekteverzekeringsovereenkomsten. Bij de aanpassing voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen moet bijgevolg rekening worden gehouden met het van toekomstige discretionaire uitkeringen uitgaande limiteringseffect met betrekking tot het levensverzekeringstechnische risico, het SLT-ziekteverzekeringstechnische risico, het rampenrisico in de ziekteverzekeringsbranche, het marktrisico en het tegenpartijrisico. Om de complexiteit van de standaardformule en de uit de berekening voortvloeiende lasten voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen te beperken, mag de aanpassing niet van toepassing zijn op de risico's in de schadeverzekeringsbranche en de NSLT-ziekteverzekeringsbranche. Daar het niet uitgesloten is dat verliezen uit hoofde van inadequate of falende interne processen, personeelsleden of systemen, dan wel uit hoofde van externe gebeurtenissen niet effectief door toekomstige discretionaire uitkeringen worden gecompenseerd, mag de aanpassing niet op het operationele risico van toepassing zijn.

(70) Bij de inaanmerkingneming van risicolimiteringstechnieken in het kader van de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste moet de economische realiteit van de gehanteerde techniek worden weergegeven en moet uitsluitend rekening worden gehouden met risicolimiteringstechnieken die het risico effectief buiten de verzekerings- of herverzekeringsonderneming onderbrengen.

(71) Bij het nagaan of er een effectieve overdracht van het risico heeft plaatsgevonden, moeten alle aspecten van de risicolimiteringstechniek en van de regelingen tussen de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en hun tegenpartijen worden bestudeerd. Bij risicolimitering via herverzekering mag het feit dat een significante variatie in ofwel het bedrag, ofwel het tijdstip van de betalingen door de herverzekeraar weinig waarschijnlijk is, op zichzelf niet betekenen dat de herverzekeraar geen risico draagt.

(72) Bij de scenariogebaseerde berekeningen van de standaardformule voor het solvabiliteitskapitaalvereiste moet worden uitgegaan van het effect van op dat moment heersende stresssituaties en mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen geen rekening houden met risicolimiteringstechnieken die berusten op een toekomstig optreden van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, zoals dynamische afdekkingsstrategieën of toekomstige beheeractiviteiten op het tijdstip waarop de stresssituatie zich voordoet. Dynamische afdekkingsstrategieën en toekomstige beheeractiviteiten moeten worden onderscheiden van doorlopende afdekkingsregelingen, waarbij een risicolimiteringstechniek op dat moment in werking is en op het moment waarop hij afloopt door een soortgelijke regeling zal worden vervangen, ongeacht de solvabiliteitspositie van de onderneming.

(73) Om een situatie te vermijden waarin de doeltreffendheid van een risicolimiteringstechniek door het bestaan van basisrisico wordt ondermijnd, met name wegens een valutamismatch, moeten ondernemingen materieel basisrisico in de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste meenemen. Wanneer materieel basisrisico niet in de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste is meegenomen, mag de risicolimiteringstechniek niet in aanmerking worden genomen.

(74) Het bestaan van winstdelingsregelingen waarbij winsten aan verzekeringnemers of begunstigden worden toegewezen, moet op passende wijze in de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste tot uiting komen.

(75) Wanneer de berekening van het kapitaalvereiste voor een risicomodule of -ondermodule van het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste op het effect van bidirectionele scenario's op het kernvermogen is gebaseerd, zoals bij het renterisico, het valutarisico of het vervalrisico, moet de verzekerings- of herverzekeringsonderneming bepalen welk scenario het kernvermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming als geheel het sterkst negatief beïnvloedt. Bij die bepaling moet, in voorkomend geval, rekening worden gehouden met de gevolgen van winstdeelneming en de betaling van toekomstige discretionaire uitkeringen op het niveau van het afgezonderd fonds. Het op deze wijze bepaalde scenario moet het relevante scenario zijn om het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste voor elk afgezonderd fonds te berekenen.

(76) Om toekomstige herzieningen van correlatieparameters op basis van passende empirische gegevens (zoals veranderingen in sterftecijfers en vervalpercentages voor levensverzekeringsverplichtingen en gecombineerde ratio's of uitloopratio's van voorzieningen voor schadeverzekeringsverplichtingen) te kunnen voorbereiden, dient de EIOPA passende gegevens van de toezichthoudende autoriteiten te ontvangen. De toezichthoudende autoriteiten zouden deze gegevens van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen moeten ontvangen als onderdeel van de aan toezichthouders te rapporteren informatie. Deze informatie is immers noodzakelijk voor toezichtdoeleinden en de verstrekking ervan zou bijgevolg geen extra lasten voor ondernemingen met zich mee mogen brengen.

(77) Bij het uitbrengen van een advies over een actualisering van correlatieparameters moet de EIOPA ermee rekening houden of de toepassing van de geactualiseerde correlatieparameters door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zou resulteren in een totaal solvabiliteitskapitaalvereiste dat strookt met de in artikel 101 van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde beginselen, en of de afhankelijkheden tussen risico's een niet-lineair karakter hebben, dan wel of er bij extreme scenario's sprake is van een gebrek aan diversificatie, in welk geval de EIOPA alternatieve afhankelijkheidsmaatstaven voor de kalibratie van actualiseringen van de correlatieparameters moet overwegen.

(78) Diverse aspecten van interne modellen zullen waarschijnlijk in de tijd veranderen naarmate de kennis van risicomodellering verbetert; bij hun beoordeling van het interne model dienen toezichthoudende autoriteiten dan ook met actuele informatie en praktijken rekening te houden om ervoor te zorgen dat dit model gelijke tred houdt met de recente ontwikkelingen.

(79) Een intern model kan alleen een belangrijke rol bij het governancesysteem van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming spelen wanneer het aan het bedrijf van de onderneming is aangepast en wordt begrepen door de personen die hun beslissingen op de outputs ervan baseren. De gebruikstest van interne modellen moet er daarom voor zorgen dat goedgekeurde interne modellen geschikt zijn voor het bedrijf van de onderneming en worden begrepen door de personen die de onderneming daadwerkelijk besturen.

(80) Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die het solvabiliteitskapitaalvereiste op basis van een intern model berekenen, dienen het interne model op zodanige wijze in hun risicomanagementsysteem en in hun besluitvormingsprocessen te gebruiken dat stimulansen worden gecreëerd om de kwaliteit van het interne model zelf te verbeteren.

(81) Het in artikel 120 van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde vereiste dat het interne model algemeen moet worden gebruikt in en een belangrijke rol moet spelen bij hun governancesysteem, mag er niet toe leiden dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen blindelings op de output van het interne model vertrouwen. De ondernemingen mogen geen op de output van het interne model gebaseerde beslissingen nemen zonder zich vragen te stellen over de geschiktheid van het model. Zij moeten zich bewust zijn van de beperkingen van het interne model en daarmee rekening houden bij het nemen van hun beslissingen.

(82) Aangezien er overeenkomstig artikel 121, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG geen specifieke methode voor de berekening van de kansverdelingsprognose wordt voorgeschreven en aangezien interne modellen aan het specifieke bedrijf van de verzekerings- en herverzekeringsonderneming moeten zijn aangepast, kunnen interne modellen aanzienlijk verschillen wat betreft de methode, de informatie, de aannamen en de gegevens die voor het interne model en de valideringsprocessen ervan worden gebruikt. De statistische kwaliteitsnormen en de valideringsnormen dienen derhalve op beginselen gebaseerd te blijven en alleen specifieke minimumvereisten te bevatten. Om dezelfde reden mogen de documentatienormen geen volledige lijst van documenten bevatten, maar slechts een minimumlijst van documenten die voor elk intern model voorhanden moeten zijn. De documentatie van ondernemingen dient alle aanvullende informatie te bevatten die noodzakelijk is om aan de documentatienormen voor interne modellen te voldoen.

(83) Om te garanderen dat het interne model actueel is en hun risicoprofiel optimaal weerspiegelt, dienen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen kennis te hebben van de relevante actuariële ontwikkelingen en de vaste marktpraktijk op het gebied van risicomodellering. Dat houdt echter niet in dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen hun interne model altijd aan de vaste marktpraktijk moeten aanpassen. In vele gevallen kan het immers noodzakelijk blijken om van de vaste marktpraktijk af te wijken om tot een passend intern model te komen.

(84) Interne modellen zijn doorgaans gebaseerd op een grote hoeveelheid gegevens die uit velerlei bronnen afkomstig zijn, uiteenlopende kenmerken vertonen en van wisselende kwaliteit zijn. Om te garanderen dat de voor het interne model gebruikte gegevens deugdelijk zijn, dienen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen gegevens op een transparante en gestructureerde wijze te verzamelen, te verwerken en toe te passen.

(85) Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen dienen vrij te kunnen beslissen over de structuur van het interne model dat het best bij hun risico's aansluit. Dat dient te gebeuren onder voorbehoud van de goedkeuring van de toezichthoudende autoriteiten. Bij gedeeltelijk interne modellen kan het passender zijn verschillende componenten afzonderlijk te berekenen en deze direct in de standaardformule te integreren zonder verdere aggregatie in het interne model. In dat geval dient voor elke component een kansverdelingsprognose te worden berekend.

(86) Elke techniek om een gedeeltelijk intern model in de standaardformule voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste te integreren, maakt deel uit van het interne model in kwestie en dient samen met de andere componenten van het gedeeltelijk interne model aan de desbetreffende vereisten van Richtlijn 2009/138/EG te voldoen.

(87) Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen dienen het lineaire minimumkapitaalvereiste te berekenen met behulp van een standaardberekening, ongeacht of de onderneming voor de berekening van haar solvabiliteitskapitaalvereiste de standaardformule of een intern model gebruikt.

(88) Voor de berekening van de in artikel 129, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde boven- en ondergrens van het minimumkapitaalvereiste mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen er niet toe worden verplicht driemaandelijks een solvabiliteitskapitaalvereiste te berekenen. Wanneer de berekening van het minimumkapitaalvereiste niet met een jaarlijkse berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste samenvalt, dienen ondernemingen in overeenstemming met artikel 102 van Richtlijn 2009/138/EG het laatst berekende solvabiliteitskapitaalvereiste te gebruiken.

(89) In overeenstemming met het in artikel 132 van Richtlijn 2009/138/EG beschreven "prudent person"-beginsel en met het oog op het waarborgen van de samenhang tussen de sectoren, dienen de belangen van ondernemingen die leningen "herverpakken" in verhandelbare effecten en andere financiële instrumenten (initiators, sponsors of oorspronkelijke kredietverstrekkers) en de belangen van de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in deze effecten of instrumenten beleggen, op elkaar te worden afgestemd. Om deze afstemming te realiseren, moet het verzekerings- en herverzekeringsondernemingen enkel zijn toegestaan in dergelijke effecten of instrumenten te beleggen wanneer de initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker een wezenlijk netto economisch belang in de onderliggende activa aanhoudt. Het voor de initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker

geldende vereiste om een wezenlijk netto economisch belang in de onderliggende activa aan te houden, moet ook van toepassing zijn wanneer er van meerdere initiators, sponsors of oorspronkelijke kredietverstrekkers sprake is. Om een eventuele omzeiling van de vereisten te voorkomen, misverstanden te vermijden en het taalgebruik af te stemmen op dat in de Uniewetgeving tot regeling van de werkzaamheden van kredietinstellingen, moet de term "belegging in securitisatieposities" worden gebruikt in plaats van de term "belegging in op herverpakte kredieten gebaseerde verhandelbare effecten of andere financiële instrumenten".

(90) Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in securitisatie beleggen, dienen een breed en diepgaand inzicht in de belegging en de daaraan ten grondslag liggende blootstellingen te hebben. Om dat inzicht te bereiken, mogen ondernemingen hun beleggingsbeslissing pas nemen na het verrichten van grondig onderzoek, dat hun voldoende kennis van en informatie over de securitisatie heeft opgeleverd.

(91) Om ervoor te zorgen dat de uit securitisatieposities voortvloeiende risico's op passende wijze in de kapitaalvereisten van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen worden weergegeven, is het noodzakelijk regels op te nemen die in een risicogevoelige en een uit prudentieel oogpunt degelijke behandeling van dergelijke beleggingen voorzien, naargelang van de aard en het acceptatieproces van onderliggende blootstellingen, alsook van structurele en transparantiekenmerken. Securitisaties die aan deze vereisten voldoen, moeten in de ondermodule spreadrisico op een welbepaalde manier worden behandeld om recht te doen aan hun lager risicoprofiel. Gezien het feit dat alleen de tranches van de hoogste rang voor een dergelijke behandeling in aanmerking komen, en in het licht van de kredietverbetering die inherent is aan de tranches van de hoogste rang in vergelijking met de gehele pool van onderliggende blootstellingen, is het passend om de spreadrisicofactoren voor dergelijke posities te beperken tot het niveau van de spreadrisicofactor die op de onderliggende posities van toepassing zou zijn, namelijk tot het niveau van de risicofactor van 3 % per jaar van de op leningen zonder rating toepasselijke duration. Deze benadering dient aan een nieuw onderzoek te worden onderworpen in het kader van de in overweging (150) bedoelde evaluatie door de Commissie van de methoden, aannamen en standaardparameters die bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste met behulp van de standaardformule worden gebruikt.

(92) Om toezicht- en regelgevingsarbitrage te voorkomen, dienen de regels inzake securitisatie van toepassing te zijn op grond van het beginsel dat de economische realiteit boven de juridische vorm gaat. Daartoe is er een duidelijke en alomvattende definitie van securitisatie nodig waaronder elke transactie of regeling valt waarbij het kredietrisico dat aan een blootstelling of pool van blootstellingen verbonden is, in tranches wordt onderverdeeld. Een blootstelling die aanleiding geeft tot een directe betalingsverplichting voor een transactie of regeling die wordt gebruikt om materiële activa te financieren of te beheren, dient niet te worden beschouwd als een blootstelling in het kader van een securitisatie, zelfs als de transactie of regeling betalingsverplichtingen met een verschillende rangorde inhoudt.

(93) Een goede governance vormt niet alleen de grondslag voor een degelijk en doeltreffend bestuur van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, maar is ook een essentieel onderdeel van het toezicht- en regelgevingskader. Het governancesysteem van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming moet gebaseerd zijn op een passende en transparante verdeling van de toezicht- en bestuursverantwoordelijkheden met de bedoeling een doelmatige besluitvorming te

waarborgen, belangenconflicten te voorkomen en een doeltreffend bestuur van de onderneming te garanderen.

(94) Een basisprincipe van goede governance is dat geen enkele individuele persoon tot besluitvorming bevoegd mag zijn zonder dat er van enigerlei vorm van controle sprake is. Daarom dient elk significant besluit met betrekking tot de onderneming door ten minste een andere persoon te worden getoetst voordat het wordt uitgevoerd.

(95) Met het oog op de goede werking van het risicomanagementsysteem dienen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen met betrekking tot essentiële aspecten van hun bedrijf onder meer werkwijzen en procedures vast te stellen, te implementeren, in stand te houden en te monitoren die passend zijn voor het risicomanagementbeleid van de onderneming.

(96) Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen moeten voorzien in passende interne controles om ervoor te zorgen dat alle personen met uitvoerende en toezichtverantwoordelijkheden handelen in overeenstemming met de doelstellingen van de onderneming en met de toepasselijke wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.

(97) Om een economische waardering te garanderen die betrouwbaar, accuraat en in overeenstemming met artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG is, is het van belang passende interne controles voor de waardering van activa en passiva van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen vast te stellen en te implementeren, welke tevens een onafhankelijke evaluatie en verificatie van de gehanteerde informatie, gegevens en aannamen omvatten.

(98) Teneinde te garanderen dat de technische voorzieningen in overeenstemming met de artikelen 76 tot en met 85 van Richtlijn 2009/138/EG worden gewaardeerd, dient het governancesysteem van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen een valideringsproces voor de berekening van de technische voorzieningen te omvatten.

(99) In de context van het governancesysteem moet een persoon of organisatorische eenheid die een functie uitoefent met het oog op het garanderen van zijn, respectievelijk haar, onafhankelijkheid, in staat zijn de bijbehorende taken objectief en vrij van invloeden te vervullen en relevante bevindingen rechtstreeks aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan te rapporteren. Teneinde de toezichthoudende autoriteit in staat te stellen, indien nodig, tijdig corrigerende maatregelen te treffen, dienen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen tijdig de toezichthoudende autoriteit in kennis te stellen van informatie over alle personen die de onderneming daadwerkelijk besturen of voor andere sleutelfuncties verantwoordelijk zijn, en van andere informatie die vereist is om de deskundigheid en betrouwbaarheid van deze personen te beoordelen. In het besef dat moet worden vermeden dat verzekerings- of herverzekeringsondernemingen of toezichthouders te zwaar worden belast, behoeft deze kennisgeving door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen echter niet van tevoren door de toezichthoudende autoriteit te worden goedgekeurd. Ingeval de toezichthoudende autoriteit concludeert dat een persoon niet aan de in Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde deskundigheids- en betrouwbaarheidsvereisten voldoet, moet zij de bevoegdheid hebben van de onderneming te eisen dat zij de betrokken persoon vervangt.

(100) Om de reputatie te beoordelen van de personen die de onderneming daadwerkelijk besturen of andere sleutelfuncties vervullen, dient het vroegere gedrag van die personen te worden onderzocht om na te gaan of zij mogelijk niet in staat blijken hun

taken doeltreffend te vervullen in overeenstemming met de toepasselijke regels en richtsnoeren. Informatie over vroeger gedrag kan informatie zijn die afkomstig is van strafregisters of financiële bescheiden. Het beroepsgedrag dat een persoon in het verleden heeft vertoond, kan aanwijzingen verschaffen voor de integriteit van de betrokken persoon.

(101) Om ervoor te zorgen dat de uitbesteding van functies of werkzaamheden op doeltreffende wijze plaatsvindt en geen afbreuk doet aan de verplichtingen waaraan verzekerings- en herverzekeringsondernemingen krachtens Richtlijn 2009/138/EG moeten voldoen, is het noodzakelijk dat voorschriften worden vastgesteld voor de wijze waarop de dienstverlener moet worden gekozen, voor de schriftelijke overeenkomst die moet worden gesloten, en voor de voortdurende controle die door de betrokken verzekerings- of herverzekeringsonderneming op de dienstverlener moet worden uitgeoefend.

(102) Een beloningsbeleid en beloningspraktijken die ertoe aanzetten zodanige risico's te nemen dat de goedgekeurde risicotolerantielimieten van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen worden overschreden, kunnen het doeltreffend risicomanagement van dergelijke ondernemingen ondermijnen. Daarom is het noodzakelijk voorschriften voor de beloning vast te stellen die een prudente en gezonde bedrijfsvoering garanderen en tevens voorkomen dat beloningsregelingen het nemen van buitensporige risico's aanmoedigen.

(103) De omschrijving van de omstandigheden waarin opslagfactoren van het kapitaalvereiste mogen worden opgelegd en de te volgen methoden voor de berekening ervan moeten ervoor zorgen dat het gebruik van opslagfactoren van het kapitaalvereiste een doeltreffend en praktisch inzetbaar toezichtinstrument is voor de bescherming van verzekeringnemers en begunstigden via de berekening van een solvabiliteitskapitaalvereiste dat het algemene risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming adequaat weergeeft. Opslagfactoren van het kapitaalvereiste hebben een positieve numerieke waarde. Bij de omschrijving dient er ook rekening mee te worden gehouden dat het noodzakelijk is voor soortgelijke omstandigheden tot consistente en gemeenschappelijke benaderingen te komen. In dit verband kunnen referentiepercentages en –limieten worden gehanteerd als aannamen om afwijkingen te beoordelen, maar deze mogen niet afdoen aan de hoofddoelstelling dat passende opslagfactoren voor de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in kwestie moeten worden vastgesteld.

(104) Voor de toepassing van artikel 138, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG moet de EIOPA bij het besluiten of de herstelperiode moet worden verlengd en bij het bepalen of er sprake is van uitzonderlijke ongunstige omstandigheden met gevolgen voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die een significant marktaandeel of deel van de getroffen verzekeringsbranches vertegenwoordigen, rekening houden met alle relevante factoren op het niveau van de getroffen markt of branches, met inbegrip van die welke in deze verordening zijn vermeld.

(105) Voor de toepassing van artikel 138, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG moet de toezichthoudende autoriteit bij het bepalen van de duur van een dergelijke verlenging voor een gegeven verzekerings- of herverzekeringsonderneming, met inachtneming van het in artikel 138, lid 4, vastgelegde maximum van zeven jaar, rekening houden met alle relevante factoren die kenmerkend zijn voor de onderneming, met inbegrip van die welke in deze verordening zijn vermeld.

(106) Op grond van Richtlijn 2009/138/EG moeten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen informatie over hun solvabiliteit en financiële positie bekendmaken. De gedetailleerde en geharmoniseerde vereisten die gelden voor de bekend te maken informatie en voor de wijze waarop deze bekendmaking dient te geschieden, moeten van dien aard zijn dat zij in de gehele Unie gelijkwaardige marktvoorwaarden en een vlotte werking van de verzekerings- en herverzekeringsmarkten waarborgen en tevens een effectieve integratie van de verzekerings- en herverzekeringsmarkten overal in de Unie faciliteren.

(107) De toepassing van het evenredigheidsbeginsel bij de openbaarmakingsplicht moet voorkomen dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen informatie moeten bekendmaken die niet relevant is voor hun bedrijf of die niet van materieel belang is.

(108) Wanneer wordt verwezen naar uit hoofde van andere wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften bekendgemaakte gelijkwaardige informatie, moeten deze verwijzingen direct naar de informatie zelf leiden en mag het niet gaan om verwijzingen naar een algemeen document.

(109) Wanneer toezichthoudende autoriteiten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in overeenstemming met artikel 53, leden 1 en 2, van Richtlijn 2009/138/EG toestaan om bepaalde informatie niet bekend te maken, mag deze toestemming alleen geldig blijven zolang de reden voor de niet-bekendmaking blijft bestaan. Wanneer deze reden wegvalt, en pas vanaf die datum, dienen verzekerings- en herverzekeringsonderneming de desbetreffende informatie bekend te maken.

(110) Richtlijn 2009/138/EG schrijft voor dat lidstaten ervoor moeten zorgen dat toezichthoudende autoriteiten bevoegd zijn om alle voor toezichtdoeleinden benodigde informatie te verlangen. Een essentieel onderdeel van deze informatie moet de informatie zijn die periodiek aan de toezichthoudende autoriteiten moet worden medegedeeld.

(111) Er dienen gedetailleerde en geharmoniseerde vereisten te worden vastgesteld die gelden voor de informatie die periodiek moet worden medegedeeld en voor de wijze waarop deze mededeling moet plaatsvinden, zodat een effectieve convergentie van het toezichtsproces van de toezichthoudende autoriteiten wordt bewerkstelligd.

(112) De informatie die verzekerings- en herverzekeringsondernemingen periodiek aan de toezichthoudende autoriteiten moeten rapporteren, omvat het rapport over de solvabiliteit en financiële positie. Daarnaast moeten zij een periodiek toezichtverslag indienen, dat de voor toezichtdoeleinden benodigde informatie bevat die een aanvulling vormt op de informatie die in het rapport over de solvabiliteit en financiële positie is opgenomen. In het belang van zowel de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als de toezichthoudende autoriteiten dienen deze beide verslagen dezelfde structuur te hebben.

(113) Op basis van een in overeenstemming met artikel 36 van Richtlijn 2009/138/EG verrichte beoordeling van de risico's waarmee de verzekerings- of herverzekeringsonderneming wordt geconfronteerd, kunnen toezichthoudende autoriteiten verlangen dat het periodieke toezichtverslag jaarlijks wordt ingediend. Wanneer dat niet het geval is en verzekerings- en herverzekeringsondernemingen hun periodieke toezichtverslag slechts om de drie jaar indienen, moeten zij niettemin de toezichthoudende autoriteiten jaarlijks in kennis stellen van alle belangrijke ontwikkelingen die zich sinds de laatste rapportageperiode hebben voorgedaan.

(114) Op gezette tijden dient kwantitatieve en kwalitatieve informatie te worden bekendgemaakt of aan de toezichthoudende autoriteit te worden medegedeeld in de vorm van een beschrijvend verslag en kwantitatieve templates. De kwantitatieve templates dienen nader op de in het beschrijvende verslag verstrekte informatie in te gaan en deze, indien nodig, aan te vullen. In het verslag en de templates dient voldoende informatie, in aanvulling op de reeds in het rapport over de solvabiliteit en financiële positie gepresenteerde informatie, te worden verstrekt aan de toezichthoudende autoriteiten, zodat deze in staat zijn de uit hoofde van Richtlijn 2009/138/EG aan hen toebedeelde taken te vervullen, zonder dat zulks evenwel onnodige lasten voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen met zich meebrengt. De reikwijdte van de driemaandelijks in te dienen kwantitatieve templates dient beperkter te zijn dan de reikwijdte van de jaarlijks in te dienen kwantitatieve templates.

(115) De toepassing van het evenredigheidsbeginsel bij de toezichtrapportage moet voorkomen dat binnen de Unie gevestigde verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of bijkantoren informatie moeten mededelen die niet relevant is voor hun bedrijf of die niet van materieel belang is.

(116) De in het kader van het toezichtsproces gehanteerde criteria en methoden dienen te worden bekendgemaakt. Deze dienen betrekking te hebben op de algemene middelen en maatregelen waarvan toezichthoudende autoriteiten gebruikmaken om de inachtneming van de vereisten van artikel 36, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG te toetsen en te evalueren, en met name om de adequaatheid van het risicomanagement van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en hun vermogen om ongunstige gebeurtenissen of veranderingen te doorstaan, te beoordelen.

(117) Met de bekendmaking van geaggregeerde statistische gegevens overeenkomstig artikel 31, lid 2, onder c), van Richtlijn 2009/138/EG wordt beoogd algemene informatie over zowel de nationale verzekeringssectoren als belangrijke werkzaamheden van de toezichthoudende autoriteiten zelf te verstrekken. De desbetreffende informatie dient betrekking te hebben op gegevens die zowel met kwantitatieve als met kwalitatieve vereisten samenhangen, en dient ook geaggregeerde nationale gegevens te omvatten die vergelijkbaar zijn in de tijd.

(118) Om de vergelijkbaarheid van de door de toezichthoudende autoriteiten bekendgemaakte informatie te garanderen, dient er een lijst te worden vastgesteld van de essentiële aspecten van de toepassing van het prudentiële kader waarover ten minste geaggregeerde gegevens door de toezichthoudende autoriteiten dienen te worden bekendgemaakt.

(119) De blootstelling van het special purpose vehicle moet altijd beperkt blijven om te waarborgen dat de activa van het special purpose vehicle gelijk zijn aan of groter zijn dan zijn geaggregeerde maximale risicoblootstelling.

(120) Wanneer een special purpose vehicle risico's van meer dan één verzekerings- of herverzekeringsonderneming overneemt, moet het betrokken special purpose vehicle te allen tijde beschermd blijven tegen liquidatieprocedures ten aanzien van gelijk welke andere verzekerings- of herverzekeringsonderneming die risico's aan het special purpose vehicle overdraagt.

(121) Bij de toetsing van de deskundigheids- en betrouwbaarheidsvereisten van aandeelhouders of leden met een gekwalificeerde deelneming in het special purpose vehicle en van personen die het special purpose vehicle daadwerkelijk besturen, moet,

in voorkomend geval, rekening worden gehouden met soortgelijke vereisten als die welke voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen gelden.

(122) Aan de overdracht van risico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan het special purpose vehicle en van het special purpose vehicle aan verstrekkers van leningen of financiering mogen geen transacties verbonden zijn die de effectieve risico-overdracht kunnen ondermijnen, zoals contractuele verrekeningsrechten of nevenovereenkomsten die erop gericht zijn de potentiële of feitelijke verliezen als gevolg van de risico-overdracht aan de verstrekkers van schuld of financiering en aan het special purpose vehicle te reduceren.

(123) Om te voorkomen dat de opneming van toekomstige betalingen de effectieve risico-overdracht van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan het special purpose vehicle ondermijnt, is het van belang dat het feit dat betalingen niet worden ontvangen, geen negatief effect sorteert op het kernvermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming. Bij het uitmaken of er geen scenario is waarbij er zich een dergelijke situatie zou kunnen voordoen, moet de onderneming alle in de contractuele overeenkomsten beschouwde scenario's overwegen, tenzij het zeer weinig waarschijnlijk is dat die andere scenario's zich zullen voordoen.

(124) Krachtens artikel 220 van Richtlijn 2009/138/EG moet de solvabiliteit op groepsniveau worden berekend volgens methode 1 (methode op basis van consolidatie van jaarrekeningen), tenzij de uitsluitende toepassing van deze methode ongepast zou zijn. Bij het uitmaken of methode 2 (aftrek- en aggregatiemethode) moet worden gehanteerd in plaats van – of in combinatie met – methode 1, moet de groepstoezichthouder een aantal geharmoniseerde relevante elementen in aanmerking nemen. Eén van die elementen is of het gebruik van methode 1 te belastend zou zijn en de aard, omvang en complexiteit van de risico's van de groep van dien aard zijn dat het gebruik van methode 2 de resultaten van de berekening van de groepssolvabiliteit niet wezenlijk beïnvloedt. Wanneer in dit verband wordt nagegaan of het gebruik van methode 2 de resultaten van de berekening van de groepssolvabiliteit niet wezenlijk beïnvloedt, moet methode 2 met methode 1 worden vergeleken aan de hand van het geaggregeerde in aanmerking komend eigen vermogen van de groep en de geaggregeerde solvabiliteitskapitaalvereisten van de groep, berekend overeenkomstig Richtlijn 2009/138/EG, en niet met solvabiliteitsvereisten die in een gelijkwaardig derde land zijn vastgesteld.

(125) Wanneer een groep verbonden verzekerings- of herverzekeringsondernemingen van derde landen omvat, en wanneer de Commissie overeenkomstig artikel 227, leden 4 of 5, van Richtlijn 2009/138/EG gedelegeerde handelingen heeft aangenomen waarin de solvabiliteitsregelingen van die derde landen als gelijkwaardig of voorlopig als gelijkwaardig worden aangemerkt, moet de groepstoezichthouder, om gelijke concurrentievoorwaarden in derde landen te helpen realiseren, aan deze overweging voorrang geven bij het besluiten of methode 2 (aftrek en aggregatie) moet worden gebruikt in plaats van – of in combinatie met – methode 1 (consolidatie).

(126) In Richtlijn 2009/138/EG is bepaald dat indien de toezichthoudende autoriteiten van mening zijn dat bepaald eigen vermogen dat voor het solvabiliteitskapitaalvereiste van een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming in aanmerking komt, niet effectief beschikbaar mag worden gesteld voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep, bij de berekening alleen met dat eigen vermogen rekening mag worden gehouden voor zover het in aanmerking komt voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de verbonden onderneming. In deze

context moeten de toezichthoudende autoriteiten, bij het uitmaken of bepaald eigen vermogen van een verbonden onderneming niet effectief beschikbaar mag worden gesteld voor de groep, hun besluit baseren op het feit of er sprake is van beperkingen die een negatief effect sorteren op ofwel de fungibiliteit van de overeenkomstige eigenvermogensbestanddelen (d.w.z. of deze specifiek bedoeld zijn om bepaalde verliezen te compenseren), ofwel de overdraagbaarheid ervan (d.w.z. of er significante belemmeringen bestaan voor het overhevelen van eigenvermogensbestanddelen van de ene entiteit naar de andere). Bij deze beoordeling moeten toezichthoudende autoriteiten bijzondere aandacht besteden aan enigerlei minderheidsbelang in het eigen vermogen dat in aanmerking komt voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste van een verzekerings- of herverzekeringsdochteronderneming, verzekerings- of herverzekeringsonderneming van een derde land, verzekeringsholding of gemengde financiële holding.

(127) Om te waarborgen dat de verzekeringnemers en begunstigden van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die deel uitmaken van een groep, afdoende beschermd zijn in geval van de liquidatie van ondernemingen die onder de reikwijdte van het groepstoezicht vallen, mogen eigenvermogensbestanddelen die door verzekeringsholdings en gemengde financiële holdings van de groep worden uitgegeven, niet als niet bezwaard worden beschouwd, tenzij de met die eigenvermogensbestanddelen samenhangende vorderingen van een lagere rang zijn dan de vorderingen van alle verzekeringnemers en begunstigden van de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die deel uitmaken van de groep.

(128) Op het niveau van de groep moeten passende regels worden vastgesteld voor de behandeling van special purpose vehicles. In deze context mogen in Richtlijn 2009/138/EG omschreven special purpose vehicles die ofwel aan de daarin vastgelegde vereisten voldoen, ofwel door een toezichthoudende autoriteit van een derde land zijn gereglementeerd en aan gelijkwaardige vereisten voldoen, niet volledig worden geconsolideerd.

(129) Bij de berekening van de beste schatting van technische voorzieningen op groepsniveau volgens methode 1 (methode op basis van consolidatie van jaarrekeningen) moet worden uitgegaan van de veronderstelling dat de som van de beste schatting van de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming en een proportioneel deel van de beste schatting voor haar verbonden ondernemingen, elk aangepast voor intragroeptransacties, ongeveer gelijk is aan het bedrag dat de overeenkomstig de artikelen 75 tot en met 86 van Richtlijn 2009/138/EG verrichte berekening van de beste schatting voor de geconsolideerde verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen op het niveau van de groep zou opleveren. Met name wanneer bij die berekening beste schattingen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen van derde landen worden gebruikt, moeten die beste schattingen aan die artikelen worden getoetst.

(130) Bij de berekening van de risicomarge van technische voorzieningen op groepsniveau volgens methode 1 (methode op basis van consolidatie van jaarrekeningen) moet worden uitgegaan van de veronderstelling dat de overdracht van de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen van de groep afzonderlijk voor elke verzekerings- en herverzekeringsonderneming van de groep wordt uitgevoerd en dat de risicomarge geen diversificatie tussen de risico's van die ondernemingen mogelijk maakt. Wat de in artikel 73, leden 2 en 5, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde ondernemingen betreft, moet bij de berekening worden uitgegaan van de veronderstelling dat de

overdracht van de portefeuille verzekeringsverplichtingen voor levens- en schadeverzekeringsactiviteiten afzonderlijk wordt uitgevoerd.

(131) Groepen kunnen vragen om twee soorten interne modellen te mogen gebruiken voor de berekening van hun geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep. Wanneer alleen voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep en niet voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de groep van een intern model wordt gebruikgemaakt, dient artikel 230 van Richtlijn 2009/138/EG van toepassing te zijn. In deze context is het noodzakelijk te waarborgen dat de goedkeuring van een intern model dat uitsluitend voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep wordt gebruikt, door de groepstoezichthouder wordt verleend op een wijze die strookt met de bepalingen van genoemde richtlijn betreffende de goedkeuringsprocedure van op individueel niveau gehanteerde interne modellen, met inbegrip van de in artikel 114, lid 2, van genoemde richtlijn bedoelde uitvoeringsmaatregel. Om de samenwerking binnen het college van toezichthouders te bevorderen, is het noodzakelijk nader aan te geven hoe de groepstoezichthouder andere toezichthoudende autoriteiten bij het proces moet betrekken voordat hij zijn besluit over de aanvraag neemt.

(132) Wanneer een groep vraagt hetzelfde interne model te mogen gebruiken voor de berekening van zowel het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep als het solvabiliteitskapitaalvereiste van een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de groep, dan dient artikel 231 van Richtlijn 2009/138/EG van toepassing te zijn. Om in deze context te garanderen dat de groepstoezichthouder en de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten doelmatig samenwerken en met kennis van zaken een besluit nemen over het toestaan van het gebruik van dat interne model, is het noodzakelijk bepalingen vast te stellen betreffende de vereiste documentatie en betreffende de procedure voor het nemen van een gezamenlijk besluit over de aanvraag.

(133) De op grond van artikel 230 van Richtlijn 2009/138/EG verleende goedkeuring van een intern model dat uitsluitend voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep wordt gebruikt, moet elke toekomstige toestemming op grond van artikel 231 van genoemde richtlijn onverlet laten. Meer in het bijzonder moet bij elke aanvraag om het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep samen met het solvabiliteitskapitaalvereiste van een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming van de groep met behulp van een reeds op grond van artikel 230 van Richtlijn 2009/138/EG goedgekeurd model te mogen berekenen, de procedure van artikel 231 van genoemde richtlijn worden gevolgd.

(134) Groepen moeten om toestemming vragen om het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep met behulp van een gedeeltelijk intern model te mogen berekenen, wanneer slechts sommige van de verbonden ondernemingen onder het toepassingsgebied van het interne model van de groep vallen, wanneer er sprake is van het in artikel 112, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde beperkte toepassingsgebied, dan wel wanneer er sprake is van een combinatie van die factoren.

(135) Opdat een slechts bij de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep gehanteerd intern model algemeen wordt

gebruikt in en een belangrijke rol speelt bij het governancesysteem van de groep, moet de output van dat interne model worden gebruikt door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarvan de bedrijfsactiviteiten geheel of gedeeltelijk onder het toepassingsgebied van het interne model vallen. In deze context mag van die ondernemingen niet worden verlangd dat zij aan de vereisten van de gebruikstest voldoen alsof zij dat interne model voor de berekening van hun solvabiliteitskapitaalvereiste hanteerden. Voor die ondernemingen moet het vereiste om aan de gebruikstest te voldoen, worden beperkt tot de output van dat interne model en tot doel hebben een consequente toepassing van het risicomanagement- en internecontrolesysteem in de gehele groep te garanderen.

(136) Bij de beoordeling of aan de voorwaarden van artikel 236 van Richtlijn 2009/138/EG is voldaan, dienen de groepstoezichthouder en de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten met een aantal geharmoniseerde relevante criteria rekening te houden teneinde een geharmoniseerd toezicht op de groepssolvabiliteit van groepen met een gecentraliseerd risicomanagement te garanderen.

(137) Om tot een efficiënte samenwerking bij het toezicht op verzekerings- of herverzekeringsdochterondernemingen in een groep met een gecentraliseerd risicomanagement als bedoeld in de artikelen 237 tot en met 243 van Richtlijn 2009/138/EG te komen, is het van essentieel belang dat de door de toezichthoudende autoriteiten bij het toezicht op dergelijke verzekerings- en herverzekeringsdochterondernemingen te volgen procedures worden geharmoniseerd.

(138) De toezichthoudende autoriteit die vergunning heeft verleend aan de verzekerings- of herverzekeringsdochteronderneming waarvan de financiële omstandigheden aan het verslechteren zijn, dient met een aantal geharmoniseerde criteria rekening te houden om duidelijk uit te maken wanneer er van een noodsituatie in de zin van artikel 239, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG sprake is.

(139) Het college van toezichthouders dient een permanent platform te zijn ter bevordering van de coördinatie tussen toezichthoudende autoriteiten, van een gemeenschappelijke opvatting over het risicoprofiel van de groep en van zijn verbonden ondernemingen, alsook van een efficiënter en doeltreffender risicogeoriënteerd toezicht zowel op groepsniveau als op individueel niveau. Tegen deze achtergrond is het met het oog op een goede werking van het college noodzakelijk dat met betrekking tot de deelname aan het college van toezichthoudende autoriteiten van belangrijke bijkantoren criteria worden vastgesteld om uit te maken wanneer een bijkantoor belangrijk is. Tevens is het van essentieel belang de op de coördinatie van het toezicht op verzekerings- en herverzekeringsgroepen toepasselijke vereisten te harmoniseren om de convergentie van de toezichtpraktijken te bevorderen.

(140) Overeenkomstig Richtlijn 2009/138/EG moeten deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings informatie over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep publiceren. Krachtens genoemde richtlijn mogen zij ook een dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand bekendmaken waarin zowel die informatie over de groep als de te verstrekken informatie over de solvabiliteit en financiële toestand van dochterondernemingen is opgenomen. Met die regeling wordt beoogd te garanderen dat belanghebbenden naar behoren over de solvabiliteit en financiële toestand van verzekerings- en herverzekeringsgroepen worden geïnformeerd en tegelijkertijd de daarmee samenhangende lasten voor dergelijke groepen zo veel mogelijk te beperken. In dit verband is het noodzakelijk de op de informatieverstrekking door verzekerings-

en herverzekeringsondernemingen toepasselijke vereisten te harmoniseren, ongeacht of dergelijke groepen gebruikmaken van de optie om een dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand te publiceren.

(141) Er dienen gedetailleerde en geharmoniseerde vereisten te worden vastgesteld die gelden voor de informatie die periodiek door verzekerings- en herverzekeringsgroepen moet worden medegedeeld, zodat een effectieve convergentie van het toezichtsproces van groepstoezichthouders wordt bewerkstelligd. De vereisten moeten ook de informatie-uitwisseling binnen colleges van toezichthouders faciliteren en er tevens zo veel mogelijk op gericht zijn de daarmee samenhangende lasten voor verzekerings- en herverzekeringsgroepen te beperken.

(142) De overeenkomstig de artikelen 172, 227 en 260 van Richtlijn 2009/138/EG te verrichten beoordeling of een solvabiliteits- of prudentiële regeling van een derde land gelijkwaardig is aan die welke in titel I of titel III van genoemde richtlijn is neergelegd, dient een continu proces te zijn en moet worden uitgevoerd met de bedoeling te garanderen dat de solvabiliteits- of prudentiële regeling van het betrokken derde land verzekeringnemers en begunstigden een niveau van bescherming biedt dat gelijkwaardig is aan het niveau dat door genoemde richtlijn wordt geboden.

(143) De overeenkomstig de artikelen 172, 227 en 260 van Richtlijn 2009/138/EG te verrichten beoordeling of de solvabiliteits- of prudentiële regeling van een derde land gelijkwaardig is aan die welke in titel I of titel III van genoemde richtlijn is neergelegd, moet worden uitgevoerd op basis van de criteria die in deze verordening zijn vastgelegd in respectievelijk artikel 378 met betrekking tot artikel 172, artikel 379 met betrekking tot artikel 227 en artikel 380 met betrekking tot artikel 260.

(144) Bij het uitmaken of is voldaan aan de criteria die in aanmerking moeten worden genomen wanneer de gelijkwaardigheid van een derde land wordt beoordeeld, moet worden uitgegaan van zowel de inhoud van de wetgeving of van andere voorschriften die de solvabiliteits- of prudentiële regeling van het betrokken derde land omvat, als van de wijze waarop deze wetgeving en voorschriften worden geïmplementeerd en toegepast, en van de praktijken van de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land. Tevens moet rekening worden gehouden met de mate waarin de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land het in Richtlijn 2009/138/EG neergelegde evenredigheidsbeginsel toepassen.

(145) Om te voorkomen dat de gevolgen van een positief gelijkwaardigheidsbesluit als bedoeld in artikel 172, leden 2 en 3, van Richtlijn 2009/138/EG en in artikel 211 van deze verordening de hoofddoelstelling van het toezicht- en regelgevingskader voor het verzekerings- en herverzekeringsbedrijf, namelijk de adequate bescherming van verzekeringnemers en begunstigden, ondermijnen, dienen de op grond van artikel 172 van genoemde richtlijn vastgestelde criteria voor de beoordeling van de gelijkwaardigheid de beginselen te omvatten die zijn uiteengezet in titel I betreffende de algemene voorschriften inzake de toegang tot en de uitoefening van het herverzekeringsbedrijf.

(146) Om ervoor te zorgen dat de inaanmerkingneming van het door een derde land vastgestelde solvabiliteitskapitaalvereiste en in aanmerking komend eigen vermogen bij de bepaling van de groepssolvabiliteit aan de hand van methode 2 resulteert in een bepaling van de groepssolvabiliteit die gelijkwaardig is aan die welke zou worden verkregen bij de toepassing van de in Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde voorschriften, dienen de op grond van artikel 227 van genoemde richtlijn vastgestelde criteria voor de beoordeling van de gelijkwaardigheid de beginselen te omvatten die

zijn uiteengezet in titel I, hoofdstuk VI, betreffende de regels voor de waardering van activa en passiva, technische voorzieningen, eigen vermogen, het solvabiliteitskapitaalvereiste, het minimumkapitaalvereiste en beleggingen.

(147) Om te voorkomen dat de vrijstelling van een groep van het groepstoezicht op het niveau van de Unie de fundamentele rol ondermijnt die in Richtlijn 2009/138/EG aan het groepstoezicht wordt toebedeeld, dienen de criteria voor de beoordeling van de gelijkwaardigheid overeenkomstig artikel 260 van genoemde richtlijn de beginselen te omvatten die zijn uiteengezet in titel III met betrekking tot het toezicht op verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in een groep.

(148) De toezichthoudende autoriteiten van de lidstaten en de toezichthoudende autoriteiten van derde landen ten aanzien waarvan een positief gelijkwaardigheidsbesluit is aangenomen of waarvoor ter zake een tijdelijke of voorlopige gelijkwaardigheidsregeling geldt, dienen samen te werken en informatie uit te wisselen om ervoor te zorgen dat er van weerszijden een duidelijk inzicht in de groepsrisico's en –solvabiliteit bestaat.

(149) Om te garanderen dat informatie tussen toezichthoudende autoriteiten kan worden uitgewisseld, dienen de toezichthoudende autoriteiten van derde landen ten aanzien waarvan een positief gelijkwaardigheidsbesluit is aangenomen of waarvoor ter zake een tijdelijke of voorlopige gelijkwaardigheidsregeling geldt, aan het beroepsgeheim te zijn gebonden.

(150) Om te waarborgen dat de standaardformule voortdurend aan de vereisten van artikel 101, leden 2 en 3, van Richtlijn 2009/138/EG blijft voldoen, zal de Commissie overgaan tot een evaluatie van de methoden, aannamen en standaardparameters die bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste met behulp van de standaardformule worden gehanteerd, en met name van de methoden, aannamen en standaardparameters waarvan in de in titel I, hoofdstuk V, afdeling 6, beschreven module marktrisico wordt gebruikgemaakt, met inbegrip van een evaluatie van de standaardparameters voor vastrentende effecten en infrastructuur voor de lange termijn, en van de in bijlage II vastgelegde standaardparameters voor het premie- en reserverisico, de standaardparameters voor het sterfterisico, alsook van de subset van standaardparameters die door de in artikel 218 bedoelde ondernemingsspecifieke parameters mogen worden vervangen, en van de in artikel 220 bedoelde standaardmethoden om deze parameters te berekenen. Bij deze vóór december 2018 uit te voeren evaluatie moet worden gebruikgemaakt van de ervaring die verzekerings- en herverzekeringsondernemingen tijdens de overgangsperiode en de eerste toepassingsjaren van deze gedelegeerde handelingen hebben opgedaan.

(151) Ter bevordering van de rechtszekerheid omtrent het toezichtkader gedurende de in artikel 308 bis van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde periode van gefaseerde invoering, welke op 1 april 2015 zal aanvangen, is het van belang ervoor te zorgen dat deze verordening zo spoedig mogelijk in werking treedt, namelijk op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I
WAARDERING EN RISICOGEBASEERDE KAPITAALVEREISTEN (PIJLER I), VERSTERKTE GOVERNANCE (PIJLER II) EN MEER TRANSPARANTIE (PIJLER III)

HOOFDSTUK I
ALGEMENE BEPALINGEN

AFDELING 1
DEFINITIES EN ALGEMENE BEGINSELEN

Artikel 1
Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. "alternatieve waarderingsmethoden": andere met artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG strokende waarderingsmethoden dan die waarbij uitsluitend op markten genoteerde prijzen voor identieke of soortgelijke activa of passiva worden gehanteerd;
2. "scenarioanalyse": de analyse van het effect van een combinatie van ongunstige gebeurtenissen;
3. "ziekteverzekeringsverplichting": een verzekeringsverplichting die één of beide van de volgende elementen omvat:
   i) verstrekking van medische behandeling of verzorging, met inbegrip van preventieve of curatieve medische behandeling of verzorging wegens ziekte, ongeval, invaliditeit of handicap, dan wel financiële vergoeding voor een dergelijke behandeling of verzorging,
   ii) financiële vergoeding die voortvloeit uit ziekte, ongeval, invaliditeit of handicap;
4. "ziektekostenverzekeringsverplichting": een verzekeringsverplichting die de in punt 3, onder i), bedoelde verstrekking of financiële vergoeding omvat;
5. "inkomensbeschermingverzekeringsverplichting": een verzekeringsverplichting die de in punt 3, onder ii), bedoelde financiële vergoeding omvat die geen in punt 3, onder i), bedoelde financiële vergoeding is;
6. "arbeidsongevallenverzekeringsverplichting": een verzekeringsverplichting die de in de punt 3, onder i) en ii), bedoelde verstrekking of financiële vergoeding omvat en die uitsluitend uit arbeidsongevallen en beroepsziekten voortvloeit;
7. "ziekteherverzekeringsverplichting": een herverzekeringsverplichting die uit geaccepteerde herverzekering ter dekking van ziekteverzekeringsverplichtingen voortvloeit;
8. "ziektekostenherverzekeringsverplichting": een herverzekeringsverplichting die uit geaccepteerde herverzekering ter dekking van ziektekostenverzekeringsverplichtingen voortvloeit;

9. "inkomensbeschermingsherverzekeringsverplichting": een herverzekeringsverplichting die uit geaccepteerde herverzekering ter dekking van inkomensbeschermingsverzekeringsverplichtingen voortvloeit;

10. "arbeidsongevallenherverzekeringsverplichting": een herverzekeringsverplichting die uit geaccepteerde herverzekering ter dekking van arbeidsongevallenverzekeringsverplichtingen voortvloeit;

11. "geboekte premie-inkomsten": de gedurende een gespecificeerde periode aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming te betalen premies, ongeacht of die premies geheel of gedeeltelijk met een in een andere periode geboden verzekerings- of herverzekeringsdekking verband houden;

12. "verdiende premies": de premies die met het gedurende een gespecificeerde periode door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming gedekte risico verband houden;

13. "afkoop": alle mogelijke manieren om een overeenkomst geheel of gedeeltelijk te beëindigen, zoals:

    i) vrijwillige beëindiging van de overeenkomst met of zonder de betaling van een afkoopwaarde;

    ii) verandering van verzekerings- of herverzekeringsonderneming door de verzekeringnemer;

    iii) beëindiging van de verzekeringsovereenkomst omdat de verzekeringnemer weigert de premie te betalen;

14. "stopzetting" van een verzekeringsovereenkomst: afkoop, verval zonder waarde, premievrij maken van een overeenkomst, automatische voortzettingsclausules, dan wel uitoefening van andere stopzettingsopties of niet-uitoefening van voortzettingsopties;

15. "stopzettingsopties": alle wettelijke of contractuele rechten van een verzekeringnemer welke de betrokken verzekeringnemer in staat stellen om de verzekeringsdekking geheel of gedeeltelijk te beëindigen, af te kopen, te verlagen, te beperken of op te schorten, dan wel om de verzekeringsovereenkomst te laten vervallen;

16. "voortzettingsopties": alle wettelijke of contractuele rechten van een verzekeringnemer welke de betrokken verzekeringnemer in staat stellen om de verzekerings- of herverzekeringsdekking geheel of gedeeltelijk in te stellen, te vernieuwen, te verhogen, te verlengen of te hervatten;

17. "dekking van een intern model": de risico's die worden weerspiegeld in de kansverdelingsprognose die aan het interne model ten grondslag ligt;

18. "toepassingsgebied van een intern model": de risico's waarvan de dekking door het interne model is toegestaan; het toepassingsgebied van een intern model kan risico's omvatten die wel en die niet in de standaardformule voor het solvabiliteitskapitaalvereiste worden weerspiegeld;

19. "belegging in een op herverpakte kredieten gebaseerd verhandelbaar effect of ander financieel instrument" en "securitisatiepositie": een blootstelling aan een securitisatie

in de zin van artikel 4, lid 1, punt 61, van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad[1];

20. "hersecuritisatiepositie": een blootstelling aan een hersecuritisatie in de zin van artikel 4, lid 1, punt (63), van Verordening (EU) nr. 575/2013;

21. "initiator": een initiator in de zin van artikel 4, lid 1, punt (13), van Verordening (EU) nr. 575/2013;

22. "sponsor": een sponsor in de zin van artikel 4, lid 1, punt (14), van Verordening (EU) nr. 575/2013;

23. "tranche": een tranche in de zin van artikel 4, lid 1, punt (67), van Verordening (EU) nr. 575/2013;

24. "centrale bank": centrale bank in de zin van artikel 4, lid 1, punt (46), van Verordening (EU) nr. 575/2013;

25. "basisrisico": het risico dat voortvloeit uit de situatie waarin de met behulp van de risicolimiteringstechniek gedekte blootstelling niet overeenstemt met de risicoblootstelling van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

26. "zekerheidsovereenkomsten": overeenkomsten op grond waarvan zekerheidsverschaffers

    (a) ofwel de volledige eigendom van de zekerheid aan de zekerheidsnemer overdragen teneinde de nakoming van de betrokken verplichting te waarborgen of anderszins af te dekken;

    (b) ofwel activa als zekerheid verschaffen tot vestiging van een zakelijk zekerheidsrecht ten gunste van of aan een zekerheidsnemer, waarbij de zekerheidsverschaffer of een bewaarnemer juridisch eigenaar blijft van/gerechtigd blijft tot de zekerheid wanneer het zakelijk zekerheidsrecht wordt gevestigd;

27. met betrekking tot een reeks elementen, "alle mogelijke combinaties van twee" dergelijke elementen: alle aangegeven paren van elementen van die reeks;

28. "poolingregeling": een regeling waarbij diverse verzekerings- of herverzekeringsondernemingen afspreken bepaalde verzekeringsrisico's in welomschreven verhoudingen te delen. De door de deelnemers aan de poolingregeling verzekerde partijen zijn zelf geen deelnemers aan de poolingregeling;

29. "poolblootstelling van type A": het risico dat door een verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan een poolingregeling is overgedragen, waarbij de verzekerings- of herverzekeringsonderneming geen partij bij die poolingregeling is;

30. "poolblootstelling van type B": het risico dat door een verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan een andere deelnemer aan de poolingregeling is overgedragen, waarbij de verzekerings- of herverzekeringsonderneming partij bij die poolingregeling is;

31. "poolblootstelling van type C": het risico dat door een verzekerings- of herverzekeringsonderneming die partij bij een poolingregeling is, is overgedragen

[1] Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

aan een andere verzekerings- of herverzekeringsonderneming die geen deelnemer aan die poolingregeling is;

32. "diepe markt": een markt waarop transacties kunnen plaatsvinden waarmee een grote hoeveelheid financiële instrumenten is gemoeid, zonder dat de prijs van de instrumenten in aanzienlijke mate wordt beïnvloed;

33. "liquide markt": een markt waarop financiële instrumenten probleemloos kunnen worden gekocht of verkocht zonder dat zulks een aanzienlijke prijsbeweging veroorzaakt;

34. "transparante markt": een markt waarop actuele transactie- en prijsinformatie gemakkelijk toegankelijk is voor het publiek, en met name voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen;

35. "toekomstige discretionaire winstdelingen" en "toekomstige discretionaire uitkeringen": andere toekomstige uitkeringen dan aan indexen of beleggingen gekoppelde uitkeringen uit hoofde van verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten welke één van de volgende kenmerken hebben:

(a) zij zijn wettelijk of contractueel op één of meer van de volgende resultaten gebaseerd:

i) het resultaat van een specifieke groep overeenkomsten, een specifiek type overeenkomst of één enkele overeenkomst;

ii) het gerealiseerde of ongerealiseerde beleggingsrendement van een specifieke pool van activa die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming worden aangehouden;

iii) de winst of het verlies van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, dan wel van het fonds dat met de overeenkomst overeenstemt;

(b) zij zijn gebaseerd op een verklaring van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, die het moment of het bedrag van de uitkeringen geheel of gedeeltelijk vrij kan bepalen;

36. "risicovrije basisrentetermijnstructuur": een risicovrije rentetermijnstructuur die op dezelfde wijze wordt bepaald als de relevante risicovrije rentetermijnstructuur die moet worden gebruikt om de in artikel 77, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde beste schatting te berekenen, maar zonder toepassing van een matchingopslag, een volatiliteitsaanpassing of een overgangsmaatregel op de relevante risicovrije rentetermijnstructuur overeenkomstig artikel 308 quater van genoemde richtlijn;

37. "matchingopslagportefeuille": een portefeuille verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen waarop de matchingopslag is toegepast en de toegewezen activaportefeuille als bedoeld in artikel 77 ter, lid 1, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG;

38. "SLT-ziekteverzekeringsverplichtingen": ziekteverzekeringsverplichtingen die overeenkomstig artikel 55, lid 1, aan de branches voor levensverzekeringsverplichtingen zijn toegewezen;

39. "NSLT-ziekteverzekeringsverplichtingen": ziekteverzekeringsverplichtingen die overeenkomstig artikel 55, lid 1, aan de branches voor schadeverzekeringsverplichtingen zijn toegewezen;

40. "instelling voor collectieve belegging": een instelling voor collectieve belegging in effecten (icbe) in de zin van artikel 1, lid 2, van Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad[2] of een alternatieve beleggingsinstelling (abi) in de zin van artikel 4, lid 1, onder a), van Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad[3];

41. "belangrijk bedrijfsonderdeel" wat een verzekerings- of herverzekeringsonderneming betreft: een welbepaald segment van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming dat onafhankelijk van andere delen van de onderneming opereert en specifieke governancemiddelen en –procedures binnen de onderneming heeft, en dat risico's inhoudt die van wezenlijk belang zijn voor het gehele bedrijf van de onderneming;

42. "belangrijk bedrijfsonderdeel" wat een verzekerings- of herverzekeringsgroep betreft: een welbepaald segment van de groep dat onafhankelijk van andere delen van de groep opereert en specifieke governancemiddelen en –procedures binnen de groep heeft, en dat risico's inhoudt die van wezenlijk belang zijn voor het gehele bedrijf van de groep; een tot de groep behorende rechtspersoon is een belangrijk bedrijfsonderdeel of bestaat uit meerdere belangrijke bedrijfsonderdelen;

43. "bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan": ingeval de nationale wetgeving in een duaal bestuursmodel bestaande uit een beleidsbepalend en een toezichthoudend orgaan voorziet, het beleidsbepalend orgaan, het toezichthoudend orgaan of deze beide organen zoals gespecificeerd in de desbetreffende nationale wetgeving, dan wel, ingeval in de desbetreffende nationale wetgeving geen orgaan is gespecificeerd, het beleidsbepalend orgaan;

44. "geaggregeerde maximale risicoblootstelling": de som van de maximumbetalingen, inclusief eventueel door de special purpose vehicles gemaakte kosten, exclusief de kosten die aan alle volgende criteria voldoen:

    (a) het special purpose vehicle heeft het recht te verlangen dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die risico's aan het special purpose vehicle heeft overgedragen, de kosten betaalt;

    (b) het special purpose vehicle is niet verplicht de kosten te betalen, tenzij en totdat van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die de risico's aan het special purpose vehicle heeft overgedragen, een bedrag is ontvangen dat gelijk is aan de kosten;

    (c) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die risico's aan het special purpose vehicle heeft overgedragen, neemt de kosten niet op als een bedrag dat overeenkomstig artikel 41 van deze verordening op het special purpose vehicle kan worden verhaald;

45. "bestaande verzekerings- of herverzekeringsovereenkomst": een verzekerings- of herverzekeringsovereenkomst waarvoor verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen zijn opgenomen;

---

[2] Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (PB L 302 van 17.11.2009, blz. 32).

[3] Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) nr. 1060/2009 en (EU) nr. 1095/2010 (PB L 174 van 1.7.2011, blz. 1).

46. "de in toekomstige premies vervatte verwachte winst": de verwachte contante waarde van de toekomstige kasstromen die voortvloeien uit de opneming in de technische voorzieningen van premies die met bestaande verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten verband houden en die naar verwachting in de toekomst zullen worden ontvangen, maar mogelijk om enigerlei reden niet worden ontvangen, zij het niet omdat de verzekerde gebeurtenis niet heeft plaatsgevonden, ongeacht de wettelijke of contractuele rechten van de verzekeringnemer om de verzekeringsovereenkomst stop te zetten.

47. "hypotheekverzekering": kredietverzekering die kredietverleners dekking biedt in geval van wanbetaling op hun hypothecaire leningen;

48. "dochteronderneming": een dochteronderneming in de zin van artikel 22, leden 1 en 2, van Richtlijn 2013/34/EU, alsmede dochterondernemingen daarvan;

49. "verbonden onderneming": een dochteronderneming of elke andere onderneming waarin een deelneming bestaat, dan wel een onderneming die met een andere onderneming verbonden is door een betrekking in de zin van artikel 22, lid 7, van Richtlijn 2013/34/EU;

50. "gereglementeerde onderneming": een gereglementeerde entiteit in de zin van artikel 2, punt 4, van Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad[4];

51. "niet-gereglementeerde onderneming": alle andere ondernemingen dan die welke in artikel 2, punt 4, van Richtlijn 2002/87/EG zijn genoemd;

52. "niet-gereglementeerde onderneming die financiële activiteiten uitoefent": een niet-gereglementeerde onderneming die een of meer van de in bijlage I bij Richtlijn 2013/36/EG van het Europees Parlement en de Raad[5] bedoelde activiteiten uitoefent wanneer deze activiteiten een aanzienlijk deel van haar totale activiteiten uitmaken;

53. "onderneming die nevendiensten verricht": een niet-gereglementeerde onderneming waarvan de hoofdactiviteit bestaat in het bezit of het beheer van onroerend goed, het beheer van gegevensverwerkingsdiensten, gezondheids- en zorgdiensten, of een andere soortgelijke activiteit die het karakter van een ondersteunende activiteit heeft ten opzichte van de hoofdactiviteit van een of meer verzekerings- of herverzekeringsondernemingen;

54. "icbe-beheermaatschappij": een beheermaatschappij in de zin van artikel 2, lid 1, onder b), van Richtlijn 2009/65/EG, dan wel een beleggingsmaatschappij waaraan overeenkomstig artikel 27 van genoemde richtlijn vergunning is verleend, op voorwaarde dat deze geen beheermaatschappij in de zin van genoemde richtlijn heeft aangewezen;

55. "abi-beheerder": een abi-beheerder in de zin van artikel 4, lid 1, onder b), van Richtlijn 2011/61/EU;

---

[4] Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat en tot wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG en 93/22/EEG van de Raad en van de Richtlijnen 98/78/EG en 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1).

[5] Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

56. "instelling voor bedrijfspensioenvoorziening": een instelling in de zin van artikel 6, onder a), van Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad[6];

57. "binnenlandse verzekeringsonderneming": een onderneming waaraan door toezichthoudende autoriteiten van een derde land vergunning is verleend en waarop door deze autoriteiten toezicht wordt uitgeoefend, en die in overeenstemming met artikel 14 van Richtlijn 2009/138/EG over een vergunning als verzekeringsonderneming zou moeten beschikken mocht haar hoofdkantoor in de Unie zijn gelegen;

58. "binnenlandse herverzekeringsonderneming": een onderneming waaraan door toezichthoudende autoriteiten van een derde land vergunning is verleend en waarop door deze autoriteiten toezicht wordt uitgeoefend, en die in overeenstemming met artikel 14 van Richtlijn 2009/138/EG over een vergunning als herverzekeringsonderneming zou moeten beschikken mocht haar hoofdkantoor in de Unie zijn gelegen.

Artikel 2
Deskundig advies

1. Ingeval verzekerings- en herverzekeringsondernemingen aannamen maken betreffende regels in verband met de waardering van activa en passiva, technische voorzieningen, eigen vermogen, solvabiliteitskapitaalvereisten, minimumkapitaalvereisten en beleggingen, zijn deze aannamen gebaseerd op het deskundige advies van personen met relevante kennis en ervaring van en relevant inzicht in de risico's die inherent zijn aan het verzekerings- of herverzekeringsbedrijf.

2. Met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel dragen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen er zorg voor dat interne gebruikers van de aannamen in kwestie over de relevante inhoud ervan, de mate waarin erop wordt vertrouwd en de beperkingen die eraan verbonden zijn, worden ingelicht. Voor deze doeleinden worden dienstverleners waaraan functies of werkzaamheden zijn uitbesteed, als interne gebruikers aangemerkt.

AFDELING 2
EXTERNE KREDIETBEOORDELINGEN

Artikel 3
Toewijzing van kredietbeoordelingen aan kredietkwaliteitscategorieën

De in artikel 109 bis, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde schaal van kredietkwaliteitscategorieën bevat de kredietkwaliteitscategorieën 0 tot en met 6.

Artikel 4
Algemene vereisten betreffende het gebruik van externe kredietbeoordelingen

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen mogen bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste in overeenstemming met de standaardformule enkel van een externe kredietbeoordeling gebruikmaken als deze door een externe kredietbeoordelingsinstelling (EKBI) is afgegeven of door een EKBI is bekrachtigd

[6] Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 juni 2003 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (PB L 235 van 23.9.2003, blz. 10).

overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1060/2009 van het Europees Parlement en de Raad[7].

2. Verzekerings- of herverzekeringsondernemingen wijzen één of meer EKBI's aan voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste in overeenstemming met de standaardformule.

3. Er wordt op consequente wijze en niet op selectieve wijze van kredietbeoordelingen gebruikgemaakt.

4. Bij het gebruik van kredietbeoordelingen voldoen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen aan alle volgende vereisten:

   (a) wanneer een verzekerings- of herverzekeringsonderneming besluit om voor een bepaalde categorie posten van de kredietbeoordelingen van een aangewezen EKBI gebruik te maken, hanteert zij deze kredietbeoordelingen consequent voor alle posten die tot deze categorie behoren;

   (b) wanneer een verzekerings- of herverzekeringsonderneming besluit van de kredietbeoordelingen van een aangewezen EKBI gebruik te maken, hanteert zij deze kredietbeoordelingen continu en op consequente wijze in de tijd;

   (c) een verzekerings- of herverzekeringsonderneming maakt alleen gebruik van de kredietbeoordelingen van een aangewezen EKBI waarin rekening is gehouden met alle aan haar verschuldigde bedragen van hoofdsom en rente;

   (d) indien voor een post met een externe rating slechts één kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt van die kredietbeoordeling gebruikgemaakt voor de bepaling van de kapitaalvereisten van de betrokken post;

   (e) indien twee kredietbeoordelingen van aangewezen EKBI's beschikbaar zijn en de beide kredietbeoordelingen met verschillende parameters voor een post met een externe rating verband houden, wordt gebruikgemaakt van de kredietbeoordeling die het hoogste kapitaalvereiste oplevert;

   (f) indien voor een post met een externe rating meer dan twee kredietbeoordelingen van aangewezen EKBI's beschikbaar zijn, wordt gebruikgemaakt van de twee kredietbeoordelingen die de laagste twee kapitaalvereisten opleveren. Indien de laagste twee kapitaalvereisten verschillend zijn, wordt gebruikgemaakt van de kredietbeoordeling die van deze beide kredietbeoordelingen het hoogste kapitaalvereiste oplevert. Indien de laagste twee kapitaalvereisten gelijk zijn, wordt gebruikgemaakt van de kredietbeoordeling die dat kapitaalvereiste oplevert;

   (g) indien deze beschikbaar zijn, maken verzekerings- en herverzekeringsondernemingen gebruik van zowel aangevraagde als niet-aangevraagde kredietbeoordelingen.

5. Als een post deel uitmaakt van de grotere of complexere blootstellingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, stelt de onderneming haar eigen interne kredietbeoordeling van de post op en wijst zij deze toe aan één van de zeven categorieën van een schaal van kredietkwaliteitscategorieën. Indien de eigen interne kredietbeoordeling een lager kapitaalvereiste oplevert dan het kapitaalvereiste dat de

[7] Verordening (EG) nr. 1060/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 inzake ratingbureaus (PB L 302 van 17.11.2009, blz. 1).

beschikbare kredietbeoordelingen van aangewezen EKBI's opleveren, dan mag deze eigen interne kredietbeoordeling niet in aanmerking worden genomen voor de toepassing van deze verordening.

6. Voor de toepassing van lid 5 omvatten de grotere of complexere blootstellingen van een onderneming de in artikel 177, lid 3, bedoelde securitisatieposities van type 2 en de hersecuritisatieposities.

Artikel 5
Kredietbeoordeling van uitgevende instellingen en uitgiften

1. Indien er een kredietbeoordeling bestaat voor een specifiek uitgifteprogramma of een specifieke uitgiftefaciliteit waarvan de met de post overeenkomende blootstelling deel uitmaakt, dan wordt er van deze kredietbeoordeling gebruikgemaakt.

2. Indien er voor een bepaalde post geen direct toepasselijke kredietbeoordeling bestaat, maar er wel een kredietbeoordeling bestaat voor een specifiek uitgifteprogramma of een specifieke uitgiftefaciliteit waarvan de met de post overeenkomende blootstelling geen deel uitmaakt, of er voor de uitgevende instelling een algemene kredietbeoordeling bestaat, wordt deze kredietbeoordeling in een van de volgende gevallen gebruikt:

   (a) zij levert eenzelfde of hoger kapitaalvereiste op dan anderszins het geval zou zijn en de blootstelling in kwestie heeft in alle opzichten dezelfde rang als of een lagere rang dan het specifieke uitgifteprogramma, de specifieke uitgiftefaciliteit of de niet door zekerheden gedekte blootstellingen van een hogere rang van die uitgevende instelling, naar gelang van het geval;

   (b) zij levert eenzelfde of lager kapitaalvereiste op dan anderszins het geval zou zijn en de blootstelling in kwestie heeft in alle opzichten dezelfde rang als of een hogere rang dan het specifieke uitgifteprogramma, de specifieke uitgiftefaciliteit of de niet door zekerheden gedekte blootstellingen van een hogere rang van die uitgevende instelling, naar gelang van het geval;

   In alle overige gevallen neemt de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan dat er voor de blootstelling geen kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is.

3. Kredietbeoordelingen voor uitgevende instellingen die tot een groep behoren, worden niet gebruikt als kredietbeoordeling voor een andere uitgevende instelling van dezelfde groep.

Artikel 6
Dubbele kredietbeoordeling voor securitisatieposities

In afwijking van artikel 4, lid 4, onder d), geldt dat indien er voor een securitisatiepositie slechts één kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is, van die kredietbeoordeling geen gebruik mag worden gemaakt. De kapitaalvereisten voor die post worden bepaald alsof er geen kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is.

HOOFDSTUK II
WAARDERING VAN ACTIVA EN PASSIVA

Artikel 7
Waarderingsaannamen

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarderen activa en passiva op basis van de aanname dat de onderneming haar bedrijf blijvend zal uitoefenen.

Artikel 8
Toepassingsgebied

De artikelen 9 tot en met 16 zijn van toepassing op de opname en waardering van andere activa en passiva dan technische voorzieningen.

Artikel 9
Waarderingsmethode – algemene beginselen

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen nemen activa en passiva op conform de internationale standaarden voor jaarrekeningen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002 door de Commissie zijn goedgekeurd.

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarderen activa en passiva conform de internationale standaarden voor jaarrekeningen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002 door de Commissie zijn goedgekeurd, mits deze standaarden waarderingsmethoden bevatten die consistent zijn met de in artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG beschreven waarderingsbenadering. Indien deze standaarden het gebruik van meer dan een waarderingsmethode toestaan, hanteren verzekerings- en herverzekeringsondernemingen alleen waarderingsmethoden die consistent zijn met artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG.

3. Wanneer de waarderingsmethoden die zijn vervat in de internationale standaarden voor jaarrekeningen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002 door de Commissie zijn goedgekeurd, tijdelijk of permanent niet consistent zijn met de in artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG beschreven waarderingsbenadering, hanteren verzekerings- en herverzekeringsondernemingen andere waarderingsmethoden die als consistent met artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG worden aangemerkt.

4. In afwijking van de leden 1 en 2, en met name met inachtneming van het in artikel 29, leden 3 en 4, van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde evenredigheidsbeginsel, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen een actief- of passiefpost opnemen en waarderen op basis van de waarderingsmethode die zij voor de opstelling van hun enkelvoudige of geconsolideerde jaarrekening toepassen, op voorwaarde dat:

   (a) de waarderingsmethode consistent is met artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG;

   (b) de waarderingsmethode in verhouding staat tot de aard, omvang en complexiteit van de risico's die aan het bedrijf van de onderneming verbonden zijn;

   (c) de onderneming de betrokken actief- of passiefpost in haar jaarrekening niet waardeert conform de internationale standaarden voor jaarrekeningen die

overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002 door de Commissie zijn goedgekeurd;

(d) de waardering van de activa en passiva op basis van internationale standaarden voor jaarrekeningen voor de onderneming kosten met zich zou meebrengen die onevenredig groot zijn in vergelijking met de totale administratieve uitgaven.

5. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarderen alle individuele activa afzonderlijk.

6. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarderen alle individuele passiva afzonderlijk.

Artikel 10
Waarderingsmethode – waarderingshiërarchie

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen nemen bij de waardering van activa en passiva in overeenstemming met artikel 9, leden 1, 2 en 3, de in de leden 2 tot en met 7 vastgelegde waarderingshiërarchie in acht, waarbij zij rekening houden met de kenmerken van de actief- of passiefpost wanneer marktdeelnemers met deze kenmerken rekening zouden houden wanneer zij de actiefpost of passiefpost op de waarderingsdatum zouden waarderen, met inbegrip van de toestand en locatie van de actief- of passiefpost en de eventuele beperkingen waaraan de verkoop of het gebruik van de actiefpost onderworpen is.

2. Volgens de standaardmethode voor waardering waarderen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen activa en passiva met behulp van op actieve markten genoteerde marktprijzen voor dezelfde activa of passiva.

3. Ingeval het gebruik van op actieve markten genoteerde marktprijzen voor dezelfde activa of passiva niet mogelijk is, waarderen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen activa en passiva met behulp van op actieve markten genoteerde marktprijzen voor soortgelijke activa of passiva, aangepast voor eventuele verschillen. Deze aanpassingen weerspiegelen factoren die eigen zijn aan de activa of passiva, en met name alle volgende factoren:

(a) de toestand of locatie van de activa of passiva;

(b) de mate waarin inputs betrekking hebben op posten die met de activa of passiva vergelijkbaar zijn; en

(c) het volume of activiteitsniveau op de markten waarop de inputs worden waargenomen.

4. Het gebruik van genoteerde marktprijzen door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen is gebaseerd op de criteria voor actieve markten, zoals deze zijn vastgelegd in de internationale standaarden voor jaarrekeningen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002 door de Commissie zijn goedgekeurd.

5. Ingeval niet aan de in lid 4 bedoelde criteria is voldaan, hanteren verzekerings- en herverzekeringsondernemingen alternatieve waarderingsmethoden, tenzij in dit hoofdstuk anders is bepaald.

6. Wanneer verzekerings- en herverzekeringsondernemingen alternatieve waarderingsmethoden hanteren, vertrouwen zij zo weinig mogelijk op gegevens die

specifiek zijn voor de onderneming en maken zij zo veel mogelijk gebruik van relevante marktgegevens, zoals onder meer:

(a) op niet-actieve markten genoteerde prijzen voor identieke of soortgelijke activa of passiva;

(b) andere inputs dan genoteerde prijzen die voor de activa of passiva waarneembaar zijn, met inbegrip van rentevoeten en rentecurves die regelmatig worden gepubliceerd, impliciete volatiliteiten en kredietspreads;

(c) door de markt onderbouwde inputs, die al dan niet direct waarneembaar kunnen zijn, maar op waarneembare marktgegevens gebaseerd zijn of daardoor worden onderbouwd.

Al deze marktgegevens worden aangepast voor de in lid 3 bedoelde factoren.

Voor zover er geen relevante waarneembare inputs beschikbaar zijn, met inbegrip van omstandigheden waarin er op de waarderingsdatum van weinig of geen marktactiviteit voor de activa of passiva sprake is, maken ondernemingen gebruik van niet-waarneembare inputs die de aannamen weerspiegelen waarvan marktdeelnemers zouden uitgaan wanneer zij de activa of passiva zouden waarderen, met inbegrip van aannamen betreffende het risico. Wanneer van niet-waarneembare inputs wordt gebruikgemaakt, passen de ondernemingen de ondernemingsspecifieke gegevens aan indien uit redelijkerwijs beschikbare informatie blijkt dat andere marktdeelnemers andere gegevens zouden gebruiken of indien de onderneming een bijzonder kenmerk vertoont waarvan andere marktdeelnemers geen weet hebben.

Bij de beoordeling van de in dit lid bedoelde aannamen betreffende het risico houden ondernemingen rekening met het risico dat inherent is aan de specifieke waarderingstechniek die is gehanteerd voor de bepaling van de reële waarde en met het risico dat inherent is aan de inputs van die waarderingstechniek.

7. Bij het hanteren van alternatieve waarderingsmethoden maken ondernemingen gebruik van waarderingstechnieken die consistent zijn met één of meer van de volgende benaderingen:

(a) de marktbenadering, waarbij wordt gebruikgemaakt van prijzen en andere relevante informatie afkomstig van markttransacties die betrekking hebben op identieke of soortgelijke activa, passiva of groepen van activa en passiva. Een van de waarderingstechnieken die in overeenstemming zijn met de marktbenadering, is matrixwaardering;

(b) de inkomstenbenadering, waarbij toekomstige bedragen, zoals kasstromen, inkomsten of uitgaven, in één enkel actueel bedrag worden omgezet. De reële waarde weerspiegelt de actuele marktverwachtingen met betrekking tot deze toekomstige bedragen. Met de inkomstenbenadering consistente waarderingstechnieken omvatten contantewaardetechnieken, optiewaarderingsmodellen en de "multi-period excess earnings method";

(c) de kostenbenadering of de actuelevervangingswaardebenadering weerspiegelt het bedrag dat op dat moment vereist zou zijn om de servicecapaciteit van een actiefpost te vervangen. Vanuit het perspectief van een verkopende marktdeelnemer is de prijs die voor de actiefpost zou worden ontvangen, gebaseerd op de kosten voor een kopende marktdeelnemer om een vervangend actief van vergelijkbare kwaliteit, gecorrigeerd voor veroudering, te verwerven of te bouwen.

Artikel 11
Opname van voorwaardelijke verplichtingen

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen nemen de in artikel 9 van deze verordening omschreven voorwaardelijke verplichtingen die van materieel belang zijn, op als passiva.

2. Voorwaardelijke verplichtingen zijn van materieel belang wanneer informatie over de actuele of potentiële omvang van deze verplichtingen de besluitvorming of het oordeel van de beoogde gebruiker van die informatie, met inbegrip van de toezichthoudende autoriteiten, zou kunnen beïnvloeden.

Artikel 12
Methoden voor de waardering van goodwill en immateriële activa

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarderen de volgende activa op nul:

1. goodwill;

2. andere immateriële activa dan goodwill, tenzij de immateriële actiefpost afzonderlijk kan worden verkocht en de verzekerings- of herverzekeringsonderneming kan aantonen dat er een waarde voor dezelfde of soortgelijke activa voorhanden is die overeenkomstig artikel 10, lid 2, is afgeleid, in welk geval de actiefpost conform artikel 10 wordt gewaardeerd.

Artikel 13
Methoden voor de waardering van verbonden ondernemingen

1. Bij de waardering van de activa van individuele verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarderen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen deelnemingen in verbonden ondernemingen in de zin van artikel 212, lid 1, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG in overeenstemming met de volgende hiërarchie van methoden:

   (a) met behulp van de in artikel 10, lid 2, van deze verordening beschreven standaardmethode voor de waardering;

   (b) met behulp van de in lid 3 bedoelde aangepaste vermogensmutatiemethode indien waardering in overeenstemming met punt a) niet mogelijk is;

   (c) met behulp van ofwel de in artikel 10, lid 3, van deze verordening beschreven waarderingsmethode, ofwel alternatieve waarderingsmethoden in overeenstemming met artikel 10, lid 5, van deze verordening mits aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:

      i) noch waardering in overeenstemming met punt a), noch waardering in overeenstemming met punt b) is mogelijk;

      ii) de onderneming is geen dochteronderneming als omschreven in artikel 212, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG.

2. In afwijking van lid 1 geldt dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen bij de waardering van de activa van individuele verzekerings- en herverzekeringsondernemingen deelnemingen in de volgende ondernemingen op nul waarderen:

(a) ondernemingen die uit hoofde van artikel 214, lid 2, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG van de reikwijdte van het groepstoezicht zijn uitgesloten;

(b) ondernemingen waarvan de boekwaarde overeenkomstig artikel 229 van Richtlijn 2009/138/EG van het voor de groepssolvabiliteit in aanmerking komend eigen vermogen wordt afgetrokken.

3. Bij de in lid 1, onder b), bedoelde aangepaste vermogensmutatiemethode is de deelnemende onderneming verplicht haar deelnemingen in verbonden ondernemingen te waarderen op basis van het aandeel in het positieve verschil tussen de activa en de verplichtingen van de verbonden onderneming welke door de deelnemende onderneming worden aangehouden.

4. Bij de berekening van het positieve verschil tussen de activa en de verplichtingen van verbonden ondernemingen, waardeert de deelnemende onderneming de individuele activa en passiva van de verbonden onderneming conform artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG en, ingeval de verbonden onderneming een verzekerings- of herverzekeringsonderneming of een in artikel 211 van genoemde richtlijn bedoeld special purpose vehicle is, de technische voorzieningen conform de artikelen 76 tot en met 85 van genoemde richtlijn.

5. Bij de berekening van het positieve verschil tussen de activa en de verplichtingen van verbonden ondernemingen die geen verzekerings- of herverzekeringsondernemingen zijn, mag de deelnemende onderneming de vermogensmutatiemethode voorgeschreven bij de internationale standaarden voor jaarrekeningen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002 door de Commissie zijn goedgekeurd, aanmerken als zijnde consistent met artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG wanneer waardering van individuele activa en passiva conform lid 4 niet mogelijk is. In dergelijke gevallen brengt de deelnemende onderneming de waarde van de goodwill en andere immateriële activa die overeenkomstig artikel 12, punt 2, van deze verordening op nul zouden zijn gewaardeerd, in mindering op de waarde van de verbonden onderneming.

6. Wanneer aan de in artikel 9, lid 4, van deze verordening bedoelde criteria is voldaan en wanneer het gebruik van de onder a) en b) bedoelde waarderingsmethoden niet mogelijk is, mogen deelnemingen in verbonden ondernemingen worden gewaardeerd volgens de waarderingsmethode die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de opstelling van haar enkelvoudige of geconsolideerde jaarrekening toepast. In dergelijke gevallen brengt de deelnemende onderneming de waarde van goodwill en andere immateriële activa die overeenkomstig artikel 12, punt 2, van deze verordening op nul zouden zijn gewaardeerd, in mindering op de waarde van de verbonden onderneming.

Artikel 14
Methoden voor de waardering van specifieke passiva

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarderen financiële verplichtingen als bedoeld in de internationale standaarden voor jaarrekeningen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002 door de Commissie zijn goedgekeurd, bij eerste opname conform artikel 9 van deze verordening. Er vindt geen latere aanpassing plaats om rekening te houden met een wijziging in de eigen kredietwaardigheid van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming na de eerste opname.

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarderen voorwaardelijke verplichtingen die conform artikel 11 zijn opgenomen. De waarde van voorwaardelijke verplichtingen is gelijk aan de verwachte contante waarde van de toekomstige kasstromen die vereist zijn om de voorwaardelijke verplichtingen over de looptijd ervan af te wikkelen, waarbij wordt gebruikgemaakt van de risicovrije basisrentetermijnstructuur.

Artikel 15
Uitgestelde belastingen

1. Uitgestelde belastingen met betrekking tot alle activa en passiva, met inbegrip van technische voorzieningen, die voor solvabiliteits- of belastingdoeleinden zijn opgenomen, worden door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen conform artikel 9 opgenomen en gewaardeerd.

2. In afwijking van lid 1 waarderen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen uitgestelde belastingen die geen uitgestelde belastingvorderingen zijn die uit de voorwaartse compensatie van ongebruikte fiscaal verrekenbare tegoeden en niet-gecompenseerde fiscale verliezen voortvloeien, op basis van het verschil tussen, enerzijds, de waarden die zijn toegerekend aan activa en passiva die zijn opgenomen en gewaardeerd conform artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG en, in het geval van technische voorzieningen, conform de artikelen 76 tot en met 85 van genoemde richtlijn, en, anderzijds, de waarden die zijn toegerekend aan activa en passiva zoals deze voor belastingdoeleinden zijn opgenomen en gewaardeerd.

3. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen rekenen aan uitgestelde belastingvorderingen alleen een positieve waarde toe wanneer het waarschijnlijk is dat er toekomstige fiscale winsten beschikbaar zullen zijn die voor de uitgestelde belastingvordering kunnen worden aangewend, rekening houdend met bestaande wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften inzake de termijnen die met de voorwaartse compensatie van ongebruikte fiscaal verrekenbare tegoeden en niet-gecompenseerde fiscale verliezen verband houden.

Artikel 16
Uitsluiting van waarderingsmethoden

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarderen geen financiële activa of financiële verplichtingen tegen kostprijs of geamortiseerde kostprijs.

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen passen geen waarderingsmodellen toe waarbij wordt gewaardeerd tegen de laagste waarde van de boekwaarde en de reële waarde minus verkoopkosten.

3. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarderen geen vastgoed, vastgoedbeleggingen en materiële vaste activa met behulp van kostenmodellen waarbij de activawaarde wordt vastgesteld op de kosten minus afschrijvingen en bijzondere waardeverminderingen.

4. Bij de waardering van activa en passiva in het kader van een leaseovereenkomst nemen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die lessees bij een financiële lease of lessors zijn, al het volgende in acht:

   (a) geleasede activa worden tegen reële waarde gewaardeerd;

(b) voor de bepaling van de contante waarde van de minimale leasebetalingen worden marktconforme inputs gebruikt en worden later geen aanpassingen aangebracht om met de eigen kredietwaardigheid van de onderneming rekening te houden;

(c) waardering tegen de kostprijs minus cumulatieve afschrijvingen wordt niet toegepast.

5. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen passen de opbrengstwaarde van voorraden aan met de geschatte kosten van voltooiing en de geschatte kosten die nodig zijn om de verkoop te realiseren wanneer deze kosten van materieel belang zijn. Deze kosten worden als kosten van materieel belang beschouwd wanneer de niet-opneming ervan de besluitvorming of het oordeel van de gebruikers van de balans, met inbegrip van de toezichthoudende autoriteiten, zou kunnen beïnvloeden. Waardering tegen kostprijs wordt niet toegepast.

6. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarderen niet-monetaire subsidies niet tegen nominale waarde.

7. Bij de waardering van biologische activa passen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de waarde aan door de geschatte kosten die noodzakelijk zijn om de verkoop te realiseren toe te voegen, mits de geschatte kosten die noodzakelijk zijn om de verkoop te realiseren van materieel belang zijn.

HOOFDSTUK III
VOORSCHRIFTEN VOOR TECHNISCHE VOORZIENINGEN

AFDELING 1
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 17
Opnemen en niet langer opnemen van verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen

Voor de berekening van de beste schatting en de risicomarge van technische voorzieningen nemen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen een verzekerings- of herverzekeringsverplichting op op de datum waarop de onderneming partij wordt bij de overeenkomst die aanleiding geeft tot de verplichting, dan wel op de datum waarop de verzekerings- of herverzekeringsdekking een aanvang neemt, al naargelang welke datum eerder valt. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen nemen alleen de verplichtingen op die binnen de contractgrens vallen.

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen nemen een verzekerings- of herverzekeringsverplichting pas niet langer op wanneer deze nietig verklaard, nagekomen, geannuleerd of vervallen is.

Artikel 18
Contractgrens van een verzekerings- of herverzekeringsovereenkomst

1. De contractgrenzen van een verzekerings- of herverzekeringsovereenkomst worden bepaald in overeenstemming met de leden 2 tot en met 7.

2. Alle met de overeenkomst verband houdende verplichtingen, met inbegrip van verplichtingen die verband houden met unilaterale rechten van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming om de reikwijdte van de overeenkomst en de met betaalde premies verband houdende verplichtingen te vernieuwen of te verlengen, maken deel uit van de overeenkomst, tenzij in de leden 3 tot en met 6 anders is bepaald.

3. Verplichtingen die verband houden met de verzekerings- of herverzekeringsdekking die na de volgende data door de onderneming wordt geboden, maken geen deel uit van de overeenkomst, tenzij de onderneming de verzekeringnemer ertoe kan verplichten de premie voor deze verplichtingen te betalen:

   (a) de toekomstige datum waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een unilateraal recht heeft om de overeenkomst te beëindigen;

   (b) de toekomstige datum waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een unilateraal recht heeft om uit hoofde van de overeenkomst te betalen premies af te wijzen;

   (c) de toekomstige datum waarop de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een unilateraal recht heeft om de uit hoofde van de overeenkomst te betalen premies of uitkeringen zodanig te wijzigen dat de premies de risico's volledig weerspiegelen.

   Punt c) wordt geacht van toepassing te zijn wanneer een verzekerings- of herverzekeringsonderneming een unilateraal recht heeft om op een toekomstige datum de premies of uitkeringen van een portefeuille verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen zodanig te wijzigen dat de premies van de portefeuille de door de portefeuille gedekte risico's volledig weerspiegelen.

   Ingeval het levensverzekeringsverplichtingen betreft waarbij bij de aanvang van de overeenkomst een individuele risicobeoordeling wordt uitgevoerd van de verplichtingen die met de uit hoofde van de overeenkomst verzekerde persoon verband houden, en deze beoordeling niet kan worden herhaald voordat de premies of uitkeringen worden gewijzigd, beoordelen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen voor de toepassing van punt c) evenwel op het niveau van de overeenkomst of de premies het risico volledig weerspiegelen.

   Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen houden geen rekening met beperkingen op het onder a), b) en c) van dit lid bedoelde unilaterale recht en evenmin met beperkingen op de mate waarin premies en uitkeringen kunnen worden gewijzigd wanneer deze beperkingen geen merkbare gevolgen hebben voor de economische betekenis van de overeenkomst.

4. Wanneer de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een in lid 3 bedoeld unilateraal recht heeft dat op slechts een deel van de overeenkomst betrekking heeft, zijn op dat deel van de overeenkomst dezelfde beginselen van toepassing als die welke in lid 3 zijn beschreven.

5. Verplichtingen die niet met reeds betaalde premies verband houden, maken geen deel uit van een verzekerings- of herverzekeringsovereenkomst, tenzij de onderneming de verzekeringnemer ertoe kan verplichten de toekomstige premie te betalen, en wanneer aan alle volgende vereisten is voldaan:

(a) de overeenkomst biedt geen compensatie voor een gespecificeerde onzekere gebeurtenis die de verzekerde ongunstig beïnvloedt;

(b) de overeenkomst omvat geen financiële garantie of uitkeringen.

Voor de toepassing van de punten a) en b) houden verzekerings- en herverzekeringsondernemingen geen rekening met de dekking van gebeurtenissen en garanties die geen merkbare gevolgen hebben voor de economische betekenis van de overeenkomst.

6. Wanneer een verzekerings- of herverzekeringsovereenkomst in twee delen kan worden opgesplitst en wanneer één van deze delen aan de vereisten van lid 5, onder a) en b), voldoet, maken alle verplichtingen die niet met de reeds betaalde premies van dat deel verband houden, geen deel uit van de overeenkomst, tenzij de onderneming de verzekeringnemer ertoe kan verplichten de toekomstige premie van dat deel te betalen.

7. Voor de toepassing van lid 3 gaan verzekerings- en herverzekeringsondernemingen ervan uit dat premies de door een portefeuille verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen gedekte risico's pas volledig weerspiegelen wanneer er geen omstandigheid bestaat waaronder het bedrag van de uit hoofde van de portefeuille te betalen uitkeringen en kosten het bedrag van de uit hoofde van de portefeuille te betalen premies overtreft.

AFDELING 2
GEGEVENSKWALITEIT

Artikel 19
Bij de berekening van de technische voorzieningen gebruikte gegevens

1. De bij de berekening van de technische voorzieningen gebruikte gegevens worden pas als volledig in de zin van artikel 82 van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) de gegevens bevatten voldoende historische informatie om de kenmerken van de onderliggende risico's te beoordelen en om trends in de risico's te onderkennen;

(b) de gegevens zijn beschikbaar voor elk van de relevante homogene risicogroepen waarvan bij de berekening van de technische voorzieningen wordt gebruikgemaakt en er worden geen relevante gegevens zonder motivering buiten beschouwing gelaten bij de berekening van de technische voorzieningen.

2. De bij de berekening van de technische voorzieningen gebruikte gegevens worden pas als juist in de zin van artikel 82 van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) de gegevens bevatten geen materiële fouten;

(b) de voor dezelfde schatting gebruikte gegevens van verschillende perioden zijn consistent;

(c) de gegevens worden tijdig en consistent in de tijd geregistreerd.

3. De bij de berekening van de technische voorzieningen gebruikte gegevens worden pas als adequaat in de zin van artikel 82 van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) de gegevens beantwoorden aan de doelen waarvoor zij zullen worden gebruikt;

(b) de omvang en de aard van de gegevens garanderen dat de schattingen die bij de berekening van de technische voorzieningen op basis van de gegevens worden gemaakt, geen materiële schattingsfout bevatten;

(c) de gegevens zijn consistent met de aannamen die ten grondslag liggen aan de actuariële en statistische methoden die bij de berekening van de technische voorzieningen daarop worden toegepast;

(d) de gegevens weerspiegelen op adequate wijze de risico's waaraan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in verband met haar verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen is blootgesteld;

(e) de gegevens zijn op transparante en gestructureerde wijze verzameld, verwerkt en toegepast volgens een gedocumenteerd proces dat alle volgende elementen omvat:

i) de vaststelling van criteria voor de gegevenskwaliteit en een beoordeling van de gegevenskwaliteit, met inbegrip van specifieke kwalitatieve en kwantitatieve normen voor verschillende gegevensbestanden;

ii) het gebruiken en maken van aannamen bij de verzameling, verwerking en toepassing van gegevens;

iii) het proces voor het verrichten van actualiseringen van gegevens, met inbegrip van de frequentie van actualiseringen en de omstandigheden die tot extra actualiseringen aanleiding geven;

(f) verzekerings- en herverzekeringsondernemingen dragen er zorg voor dat hun gegevens op consistente wijze in de tijd worden gebruikt bij de berekening van de technische voorzieningen.

Voor de toepassing van punt b) wordt een schattingsfout bij de berekening van de technische voorzieningen als materieel aangemerkt wanneer deze de besluitvorming of het oordeel van de gebruikers van de uitkomst van de berekening, met inbegrip van de toezichthoudende autoriteiten, kan beïnvloeden.

4. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen mogen gebruikmaken van gegevens die uit een externe bron afkomstig zijn, op voorwaarde dat zowel aan de vereisten van de leden 1 tot en met 4 als aan alle volgende vereisten is voldaan:

(a) de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen kunnen aantonen dat het gebruik van deze gegevens passender is dan het gebruik van gegevens die uitsluitend uit een interne bron afkomstig zijn;

(b) de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen kennen de oorsprong van de gegevens en de aannamen of methodologieën die voor de verwerking van deze gegevens worden gehanteerd;

(c) de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen onderkennen alle trends in deze gegevens en de variatie, in de tijd of naargelang van de gegevens, van de aannamen of methodologieën voor het gebruik van die gegevens;

(d) de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen kunnen aantonen dat de onder b) en c) bedoelde aannamen en methodologieën de kenmerken van de portefeuille verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming weerspiegelen.

Artikel 20
Beperkingen van gegevens

Wanneer gegevens niet aan artikel 19 voldoen, documenteren verzekerings- en herverzekeringsondernemingen naar behoren de beperkingen waaraan de gegevens onderhevig zijn, waarbij onder meer wordt beschreven of en hoe deze beperkingen zullen worden verholpen en tevens een beschrijving wordt gegeven van de voor dit proces verantwoordelijke functies binnen het governancesysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming. De gegevens vóór het aanbrengen van aanpassingen om beperkingen te verhelpen, worden op passende wijze geregistreerd en opgeslagen.

Artikel 21
Passend gebruik van benaderingen voor de berekening van de beste schatting

Wanneer verzekerings- en herverzekeringsondernemingen over onvoldoende gegevens van degelijke kwaliteit beschikken om een betrouwbare actuariële methode toe te passen, mogen zij van passende benaderingen voor de berekening van de beste schatting gebruikmaken, op voorwaarde dat aan alle volgende vereisten is voldaan:

(a) de ontoereikendheid van de gegevens is niet te wijten aan inadequate interne processen en procedures voor het verzamelen, opslaan of valideren van de gegevens die voor de waardering van technische voorzieningen worden gebruikt;

(b) de ontoereikendheid van de gegevens kan niet worden verholpen door het gebruik van externe gegevens;

(c) het is ondoenbaar voor de onderneming om de gegevens aan te passen teneinde de ontoereikendheid ervan te verhelpen.

AFDELING 3
METHODOLOGIEËN VOOR DE BEREKENING VAN DE TECHNISCHE VOORZIENINGEN

ONDERAFDELING 1
AAN DE BEREKENING VAN DE TECHNISCHE VOORZIENINGEN TEN GRONDSLAG LIGGENDE AANNAMEN

Artikel 22
Algemene bepalingen

1. Aannamen worden pas als realistisch in de zin van artikel 77, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer zij aan alle volgende voorwaarden voldoen:

(a) verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zijn in staat elk van de gemaakte aannamen te verklaren en te motiveren, waarbij aandacht wordt besteed aan de betekenis van de aanname, de onzekerheid waarmee de aanname is omgeven, alsook relevante alternatieve aannamen;

(b) de omstandigheden waaronder de aannamen als foutief zouden worden beschouwd, kunnen duidelijk worden aangegeven;

(c) tenzij in dit hoofdstuk anders is bepaald, zijn de aannamen waar mogelijk op de kenmerken van de portefeuille verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen gebaseerd, ongeacht de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die de portefeuille aanhoudt;

(d) verzekerings- en herverzekeringsondernemingen gebruiken de aannamen consistent in de tijd en voor homogene risicogroepen en branches, zonder arbitraire wijzigingen;

(e) de aannamen weerspiegelen op adequate wijze elke aan de kasstroom verbonden onzekerheid.

Voor de toepassing van punt c), gebruiken verzekerings- en herverzekeringsondernemingen enkel ondernemingsspecifieke informatie, met inbegrip van informatie over schadebeheer en -kosten, voor zover die informatie de kenmerken van de portefeuille verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen beter weerspiegelt dan informatie die niet tot de specifieke onderneming is beperkt, of wanneer de berekening van technische voorzieningen op een prudente, betrouwbare en objectieve wijze zonder gebruikmaking van die informatie onmogelijk is.

2. Aannamen worden pas voor de toepassing van artikel 77, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG gebruikt wanneer zij aan lid 1 van dit artikel voldoen.

3. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen stellen aannamen betreffende toekomstige parameters en scenario's voor de financiële markten vast die passend zijn en consistent zijn met artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG. Wanneer verzekerings- en herverzekeringsondernemingen een model hanteren om projecties van toekomstige parameters voor financiële markten te verkrijgen, dragen zij er zorg voor dat het model aan alle volgende vereisten voldoet:

(a) het genereert activaprijzen die stroken met op de financiële markten waargenomen activaprijzen;

(b) het gaat uit van de onmogelijkheid van arbitrage;

(c) de kalibratie van de parameters en scenario's is consistent met de relevante risicovrije rentetermijnstructuur die wordt gebruikt voor de berekening van de in artikel 77, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde beste schatting.

Artikel 23
Toekomstige beheeractiviteiten

1. Aannamen betreffende toekomstige beheeractiviteiten worden pas als realistisch in de zin van artikel 77, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer zij aan alle volgende voorwaarden voldoen:

(a) de aannamen betreffende toekomstige beheeractiviteiten worden op objectieve wijze bepaald;

(b) de veronderstelde toekomstige beheeractiviteiten stroken met de huidige bedrijfspraktijk en bedrijfsstrategie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, met inbegrip van het gebruik van risicolimiteringstechnieken; wanneer er voldoende bewijs is dat de onderneming haar praktijk of strategie zal wijzigen, zijn de veronderstelde

toekomstige beheeractiviteiten consistent met de gewijzigde praktijk of strategie;

(c) de veronderstelde toekomstige beheeractiviteiten zijn onderling consistent;

(d) de veronderstelde toekomstige beheeractiviteiten druisen niet in tegen enigerlei verplichtingen jegens verzekeringnemers en begunstigden, en evenmin tegen op de onderneming toepasselijke wettelijke voorschriften;

(e) bij de veronderstelde toekomstige beheeractiviteiten wordt rekening gehouden met eventuele publieke uitlatingen door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming over activiteiten die zij naar verwachting wel of niet zal verrichten.

2. Aannamen betreffende toekomstige beheeractiviteiten zijn realistisch en omvatten alle volgende elementen:

i) een vergelijking van veronderstelde toekomstige beheeractiviteiten met de beheeractiviteiten die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in het verleden heeft verricht;

ii) een vergelijking van de toekomstige beheeractiviteiten waarmee in de actuele en in het verleden verrichte berekeningen van de beste schatting rekening is gehouden;

iii) een beoordeling van het effect van wijzigingen in de aannamen betreffende toekomstige beheeractiviteiten op de waarde van de technische voorzieningen.

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen kunnen alle relevante afwijkingen met betrekking tot de punten i) en ii) op verzoek van de toezichthoudende autoriteiten verklaren, alsook, wanneer wijzigingen in een aanname met betrekking tot toekomstige beheeractiviteiten een significant effect op de technische voorzieningen sorteren, aangeven welke de redenen zijn voor deze gevoeligheid en hoe de gevoeligheid in het besluitvormingsproces van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in aanmerking is genomen.

3. Voor de toepassing van lid 1 stellen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen een alomvattend plan met betrekking tot de toekomstige beheeractiviteiten op dat door het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming wordt goedgekeurd en dat alle volgende elementen bevat:

(a) de vermelding van de toekomstige beheeractiviteiten die relevant zijn voor de waardering van de technische voorzieningen;

(b) de specifieke omstandigheden waarin de verzekerings- of herverzekeringsonderneming redelijkerwijze verwacht elk van de onder a) bedoelde toekomstige beheeractiviteiten te zullen verrichten;

(c) de specifieke omstandigheden waarin de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet in staat kan blijken elk van de onder a) bedoelde toekomstige beheeractiviteiten te verrichten en een beschrijving van de wijze waarop deze omstandigheden bij de berekening van de technische voorzieningen in aanmerking worden genomen;

(d) de volgorde waarin de onder a) bedoelde toekomstige beheeractiviteiten zouden worden verricht en de op deze toekomstige beheeractiviteiten toepasselijke governancevereisten;

(e) een beschrijving van alle lopende werkzaamheden om ervoor te zorgen dat de verzekerings- of verzekeringsonderneming in een positie verkeert elk van de onder a) bedoelde toekomstige beheeractiviteiten te verrichten;

(f) een beschrijving van de wijze waarop de onder a) bedoelde toekomstige beheeractiviteiten in de berekening van de beste schatting zijn weerspiegeld;

(g) een beschrijving van de toepasselijke interne rapportageprocedures die betrekking hebben op de onder a) bedoelde toekomstige beheeractiviteiten die in de berekening van de beste schatting zijn meegenomen.

4. Bij aannamen over toekomstige beheeractiviteiten wordt rekening gehouden met de tijd die nodig is om de beheeractiviteiten te implementeren en alle daardoor veroorzaakte kosten.

5. Het systeem voor de overdracht van informatie wordt pas als doeltreffend in de zin van artikel 41, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer de in lid 3, onder g), van dit artikel bedoelde rapportageprocedures ten minste in een jaarlijkse mededeling aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan voorzien.

Artikel 24
Toekomstige discretionaire uitkeringen

Wanneer toekomstige discretionaire uitkeringen afhankelijk zijn van de door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aangehouden activa, gaan de ondernemingen bij de berekening van de beste schatting uit van de op dat moment door de ondernemingen aangehouden activa en van toekomstige wijzigingen in de allocatie van hun activa in overeenstemming met artikel 23. De aannamen betreffende de toekomstige opbrengsten van de activa zijn consistent met de relevante risicovrije rentetermijnstructuur, in voorkomend geval met inbegrip van een matchingopslag, een volatiliteitsaanpassing of een overgangsmaatregel met betrekking tot de risicovrije rente, en met de waardering van de activa in overeenstemming met artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG.

Artikel 25
Afzonderlijke berekening van de toekomstige discretionaire uitkeringen

Bij de berekening van de technische voorzieningen wordt de waarde van de toekomstige discretionaire uitkeringen afzonderlijk door de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen bepaald.

Artikel 26
Gedrag van verzekeringnemers

Bij het bepalen van de waarschijnlijkheid dat verzekeringnemers contractuele clausules, met inbegrip van verval- en afkoopclausules, zullen uitoefenen, gaan verzekerings- en herverzekeringsondernemingen over tot een analyse van het in het verleden door verzekeringnemers vertoonde gedrag en tot een prospectieve beoordeling van het verwachte gedrag van verzekeringnemers. Bij deze analyse wordt rekening gehouden met alle volgende elementen:

(a) hoe gunstig de uitoefening van de clausules was en zal zijn voor de verzekeringnemers onder de omstandigheden die op het moment van de uitoefening van de clausule heersen;

(b) de invloed van economische omstandigheden in het verleden en in de toekomst;

(c) de invloed van eerdere en toekomstige beheeractiviteiten;

(d) alle andere omstandigheden die waarschijnlijk van invloed zullen zijn op de beslissing van verzekeringnemers om de clausule al dan niet uit te oefenen.

De waarschijnlijkheid wordt pas geacht los te staan van de onder a) tot en met d) genoemde elementen wanneer er empirisch bewijs is tot onderbouwing van een dergelijke aanname.

ONDERAFDELING 2
AAN DE BEREKENING VAN BESTE SCHATTINGEN TEN GRONDSLAG LIGGENDE INFORMATIE

Artikel 27
Betrouwbaarheid van de informatie

De informatie wordt pas als betrouwbaar in de zin van artikel 77, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het bewijs leveren van de betrouwbaarheid van de informatie, waarbij aandacht wordt besteed aan de consistentie en objectiviteit van die informatie, de betrouwbaarheid van de informatiebron en de transparantie van de wijze waarop de informatie wordt gegenereerd en verwerkt.

ONDERAFDELING 3
KASSTROOMPROGNOSES VOOR DE BEREKENING VAN DE BESTE SCHATTING

Artikel 28
Kasstromen

De voor de berekening van de beste schatting gehanteerde kasstroomprognose omvat alle volgende kasstromen, voor zover die kasstromen met bestaande verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten verband houden:

(a) betalingen van uitkeringen aan verzekeringnemers en begunstigden;

(b) betalingen die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zal verrichten bij de verstrekking van contractuele uitkeringen in natura;

(c) betalingen van in artikel 78, punt 1, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde kosten;

(d) premiebetalingen en alle extra kasstromen die uit die premies voortvloeien;

(e) betalingen tussen de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en tussenpersonen welke met verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen samenhangen;

(f) betalingen tussen de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en beleggingsondernemingen in verband met overeenkomsten met aan indexen en beleggingen gekoppelde uitkeringen;

(g) betalingen uit hoofde van verhaal of subrogatie, voor zover deze conform de overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002 door de Commissie goedgekeurde internationale standaarden voor jaarrekeningen niet als afzonderlijke activa of verplichtingen in aanmerking komen;

(h) fiscale betalingen die ten laste komen of naar verwachting ten laste zullen komen van verzekeringnemers, of die vereist zijn om de verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen af te wikkelen.

Artikel 29
Verwachte toekomstige ontwikkelingen in de externe omgeving

Bij de berekening van de beste schatting wordt rekening gehouden met de verwachte toekomstige ontwikkelingen die materiële gevolgen zullen hebben voor de instroom en uitstroom van kasmiddelen die nodig zijn voor de afwikkeling van de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen gedurende de looptijd daarvan. Voor deze doeleinden omvatten toekomstige ontwikkelingen demografische, juridische, medische, technologische, sociale, ecologische en economische ontwikkelingen, met inbegrip van inflatie als bedoeld in artikel 78, punt 2, van Richtlijn 2009/138/EG.

Artikel 30
Onzekerheid van kasstromen

Bij de voor de berekening van de beste schatting gehanteerde kasstroomprognose wordt expliciet of impliciet rekening gehouden met alle onzekerheden in de kasstromen, met inbegrip van alle volgende kenmerken:

(a) onzekerheid omtrent het tijdstip, de frequentie en de ernst van verzekerde gebeurtenissen;

(b) onzekerheid omtrent de schadebedragen, met inbegrip van onzekerheid omtrent de claiminflatie, en omtrent de periode die noodzakelijk is om schaden te regelen en te betalen;

(c) onzekerheid in verband met het bedrag van de kosten als bedoeld in artikel 78, punt 1, van Richtlijn 2009/138/EG;

(d) onzekerheid omtrent de in artikel 29 bedoelde toekomstige ontwikkelingen, voor zover zulks doenbaar is;

(e) onzekerheid omtrent het gedrag van verzekeringnemers;

(f) afhankelijkheid tussen twee of meer oorzaken van onzekerheid;

(g) afhankelijkheid van kasstromen van omstandigheden die aan de datum van de kasstroom voorafgaan.

Artikel 31
Kosten

1. In een voor de berekening van beste schattingen gehanteerde kasstroomprognose wordt rekening gehouden met alle volgende kosten die met opgenomen verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen verband houden en die in artikel 78, punt 1, van Richtlijn 2009/138/EG worden bedoeld:

   (a) beheerskosten;

   (b) kosten van vermogensbeheer;

   (c) kosten van schadebeheer;

   (d) verwervingskosten.

In de onder a) tot en met d) bedoelde kosten wordt rekening gehouden met de algemene kosten die worden gemaakt bij het nakomen van verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen.

2. De algemene kosten worden op realistische en objectieve wijze en op consequente wijze in de tijd toegerekend aan de delen van de beste schatting waarmee zij verband houden.

3. Kosten in verband met herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles worden in aanmerking genomen bij de brutoberekening van de beste schatting.

4. Bij de kostenprognose wordt uitgegaan van de veronderstelling dat de onderneming in de toekomst nieuwe verzekeringsovereenkomsten zal sluiten.

Artikel 32
Contractuele clausules en financiële garanties

Bij de berekening van de beste schatting nemen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen alle volgende elementen in aanmerking:

(a) alle in hun verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten opgenomen financiële garanties en contractuele clausules;

(b) alle factoren die van invloed kunnen zijn op de waarschijnlijkheid dat verzekeringnemers contractuele clausules zullen uitoefenen of de waarde van financiële garanties zullen realiseren.

Artikel 33
Valuta van de verplichting

De beste schatting wordt afzonderlijk berekend voor kasstromen in verschillende valuta's.

Artikel 34
Berekeningsmethoden

1. De beste schatting wordt berekend op transparante wijze en op een zodanige manier dat de berekeningsmethode en de daaruit voortvloeiende uitkomsten door een gekwalificeerde deskundige kunnen worden getoetst.

2. Bij de keuze van actuariële en statistische methoden voor de berekening van de beste schatting wordt gekeken in hoeverre deze methoden de op de onderliggende kasstromen van invloed zijnde risico's en het karakter van de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen weerspiegelen. De actuariële en statistische methoden zijn consistent met en maken gebruik van alle relevante gegevens die voor de berekening van de beste schatting beschikbaar zijn.

3. Wanneer een berekeningsmethode op gegevens over gegroepeerde overeenkomsten is gebaseerd, dragen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen er zorg voor dat bij de groepering van overeenkomsten homogene risicogroepen worden gevormd die de risico's van de in deze groepen opgenomen individuele overeenkomsten op adequate wijze weerspiegelen

4. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen analyseren de mate waarin de contante waarde van kasstromen afhankelijk is van zowel de verwachte afloop van toekomstige gebeurtenissen en ontwikkelingen als van de mate waarin de werkelijke afloop in bepaalde scenario's eventueel van de verwachte afloop afwijkt.

5. Wanneer de contante waarde van kasstromen van toekomstige gebeurtenissen en ontwikkelingen als bedoeld in lid 4 afhankelijk is, maken verzekerings- en herverzekeringsondernemingen gebruik van een methode voor de berekening van de beste schatting voor kasstromen welke dergelijke afhankelijkheden weerspiegelt.

Artikel 35
Homogene risicogroepen van levensverzekeringsverplichtingen

De kasstroomprognoses die bij de berekening van beste schattingen voor levensverzekeringsverplichtingen worden gebruikt, worden voor elke overeenkomst afzonderlijk uitgevoerd. Wanneer de afzonderlijke berekening voor elke overeenkomst een te zware belasting voor de verzekerings- of herverzekeringsonderneming met zich mee zou brengen, mag zij de prognose uitvoeren door overeenkomsten te groeperen, op voorwaarde dat de groepering aan alle volgende vereisten voldoet:

(a) er is geen sprake van significante verschillen in de aard en complexiteit van de onderliggende risico's van de overeenkomsten die tot dezelfde groep behoren;

(b) de groepering van overeenkomsten geeft geen verkeerd beeld van de onderliggende risico's van de overeenkomsten en evenmin van de kosten ervan;

(c) de groepering van overeenkomsten levert waarschijnlijk ongeveer dezelfde uitkomsten voor de berekening van de beste schatting op als een berekening per overeenkomst, met name met betrekking tot in de overeenkomsten opgenomen financiële garanties en contractuele clausules.

Artikel 36
Schadeverzekeringsverplichtingen

1. De beste schatting voor schadeverzekeringsverplichtingen wordt afzonderlijk berekend voor de premievoorziening en voor de voorziening voor te betalen schaden.

2. De premievoorziening heeft betrekking op toekomstige schadegebeurtenissen die worden gedekt door verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen die binnen de in artikel 18 bedoelde contractgrens vallen. De kasstroomprognoses voor de berekening van de premievoorziening omvatten met deze gebeurtenissen samenhangende uitkeringen, kosten en premies.

3. De voorziening voor te betalen schaden heeft betrekking op schadegebeurtenissen die al hebben plaatsgevonden, ongeacht of de uit deze gebeurtenissen voortvloeiende schaden al dan niet reeds zijn gerapporteerd.

4. De kasstroomprognoses voor de berekening van de voorziening voor te betalen schaden omvatten de uitkeringen, kosten en premies die met de in lid 3 bedoelde gebeurtenissen samenhangen.

ONDERAFDELING 4
RISICOMARGE

Artikel 37
Berekening van de risicomarge

1. De risicomarge voor de gehele portefeuille verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen wordt berekend aan de hand van de volgende formule:

$$RM = CoC \cdot \sum_{t \geq 0} \frac{SCR(t)}{\left(1 + (t+1)\right)^{t+1}}$$

waarbij:

(a) *CoC* staat voor het kapitaalkostenpercentage (Cost-of-Capital rate);

(b) de som alle gehele getallen inclusief nul bestrijkt;

(c) SCR(t) staat voor het in artikel 38, lid 2, bedoelde solvabiliteitskapitaalvereiste na t jaar;

(d) r(t+1) staat voor het risicovrije basisrentepercentage voor een looptijd van t+1 jaar.

Het risicovrije basisrentepercentage r(t+1) wordt gekozen op basis van de valuta die in de jaarrekening van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming wordt gehanteerd.

2. Wanneer verzekerings- en herverzekeringsondernemingen hun solvabiliteitskapitaalvereiste met behulp van een goedgekeurd intern model berekenen en bepalen dat het model geschikt is om het in artikel 38, lid 2, bedoelde solvabiliteitskapitaalvereiste op elk tijdstip gedurende de looptijd van de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen te berekenen, gebruiken de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het interne model om de in lid 1 bedoelde bedragen van *SCR*(*t*) te berekenen.

3. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen rekenen de risicomarge voor de gehele portefeuille verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen toe aan de in artikel 80 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde branches. Deze toerekening geeft de bijdragen van de branches aan het in artikel 38, lid 2, bedoelde solvabiliteitskapitaalvereiste gedurende de looptijd van de gehele portefeuille verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen op adequate wijze weer.

Artikel 38
Referentieonderneming

1. Bij de berekening van de risicomarge wordt van alle volgende veronderstellingen uitgegaan:

(a) de gehele portefeuille verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die de risicomarge berekent (de oorspronkelijke onderneming), wordt door een andere verzekerings- of herverzekeringsonderneming (de referentieonderneming) overgenomen;

(b) onverminderd punt a) geldt dat wanneer de oorspronkelijke onderneming overeenkomstig artikel 73, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG gelijktijdig het levens- en het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent, de portefeuille met het levensverzekeringsbedrijf samenhangende verzekeringsverplichtingen en de levensherverzekeringsverplichtingen enerzijds, en de portefeuille met het schadeverzekeringsbedrijf samenhangende verzekeringsverplichtingen en de schadeherverzekeringsverplichtingen anderzijds, afzonderlijk door twee verschillende referentieondernemingen worden overgenomen;

(c) de overdracht van verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen heeft betrekking op alle met deze verplichtingen samenhangende herverzekeringsovereenkomsten en regelingen met special purpose vehicles;

(d) de referentieonderneming heeft noch verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen, noch eigen vermogen voordat de overdracht plaatsvindt;

(e) na de overdracht neemt de referentieonderneming geen nieuwe verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen op zich;

(f) na de overdracht trekt de referentieonderneming in aanmerking komend eigen vermogen aan voor een bedrag dat gelijk is aan het solvabiliteitskapitaalvereiste dat nodig is om de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen gedurende de looptijd ervan te dragen;

(g) na de overdracht houdt de referentieonderneming activa aan die gelijk zijn aan de som van haar solvabiliteitskapitaalvereiste en de technische voorzieningen, verminderd met de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

(h) de activa worden op zodanige wijze geselecteerd dat zij het solvabiliteitskapitaalvereiste voor het marktrisico waaraan de referentieonderneming is blootgesteld, tot een minimum beperken;

(i) het solvabiliteitskapitaalvereiste van de referentieonderneming bestrijkt alle volgende risico's:

i) het verzekeringstechnische risico dat aan de overgedragen activiteiten verbonden is;

ii) wanneer dit van materieel belang is, het onder h) bedoelde marktrisico, exclusief het renterisico;

iii) het kredietrisico met betrekking tot herverzekeringsovereenkomsten, regelingen met special purpose vehicles, tussenpersonen, verzekeringnemers en alle andere materiële blootstellingen die nauw met de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen samenhangen;

iv) het operationele risico;

(j) het in artikel 108 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde verliescompensatievermogen van technische voorzieningen in de referentieonderneming stemt voor elk risico overeen met het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen in de oorspronkelijke onderneming;

(k) voor de referentieonderneming is er geen sprake van het in artikel 108 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen;

(l) behoudens het bepaalde in de punten e) en f) ontplooit de referentieonderneming toekomstige beheeractiviteiten die consistent zijn met de in artikel 23 bedoelde veronderstelde toekomstige beheeractiviteiten van de oorspronkelijke onderneming;

2. Aangenomen wordt dat het in artikel 77, lid 5, eerste alinea, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde solvabiliteitskapitaalvereiste dat nodig is om de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen gedurende de looptijd ervan te dragen, in de in lid 1 beschreven veronderstelling gelijk is aan het solvabiliteitskapitaalvereiste van de referentieonderneming.

3. Voor de toepassing van lid 1, onder i), wordt een risico als een materieel risico aangemerkt wanneer het effect ervan op de berekening van de risicomarge de besluitvorming of het oordeel van de gebruikers van die informatie, met inbegrip van de toezichthoudende autoriteiten, zou kunnen beïnvloeden.

Artikel 39
Kapitaalkostenpercentage

Aangenomen wordt dat het in artikel 77, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde kapitaalkostenpercentage gelijk is aan 6 %.

ONDERAFDELING 5
BEREKENING VAN DE TECHNISCHE VOORZIENINGEN ALS GEHEEL

Artikel 40
Omstandigheden waaronder de technische voorzieningen als geheel worden berekend en de te hanteren methode

1. Voor de toepassing van artikel 77, lid 4, tweede alinea, van Richtlijn 2009/138/EG wordt de betrouwbaarheid beoordeeld overeenkomstig de leden 2 en 3 van dit artikel en worden de technische voorzieningen gewaardeerd overeenkomstig lid 4 van dit artikel.

2. De replicatie van kasstromen wordt betrouwbaar geacht wanneer deze kasstromen qua bedrag en qua timing met betrekking tot de onderliggende risico's van deze kasstromen en in alle mogelijke scenario's worden gerepliceerd. De volgende met verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen samenhangende kasstromen kunnen niet op betrouwbare wijze worden gerepliceerd:

   (a) met verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen samenhangende kasstromen die afhankelijk zijn van de waarschijnlijkheid dat verzekeringnemers contractuele clausules, met inbegrip van verval- en afkoopclausules, zullen uitoefenen;

   (b) met verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen samenhangende kasstromen die afhankelijk zijn van het niveau, de trend of de volatiliteit van sterfte-, invaliditeits-, ziekte- en morbiditeitscijfers;

   (c) alle kosten die worden gemaakt bij het nakomen van verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen.

3. Financiële instrumenten worden beschouwd als financiële instrumenten waarvoor een betrouwbare marktwaarde waarneembaar is wanneer deze financiële instrumenten op een actieve, diepe, liquide en transparante markt worden verhandeld. Actieve markten voldoen ook aan artikel 10, lid 4.

4. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen bepalen de waarde van technische voorzieningen op basis van de marktprijs van de bij de replicatie gebruikte financiële instrumenten.

ONDERAFDELING 6

BEDRAGEN DIE OP HERVERZEKERINGSOVEREENKOMSTEN EN SPECIAL PURPOSE VEHICLES KUNNEN WORDEN VERHAALD

Artikel 41
Algemene bepalingen

1. De bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, worden berekend op een wijze die consistent is met de contractgrenzen van de verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten waarmee die bedragen samenhangen.

2. De bedragen die op special purpose vehicles kunnen worden verhaald, de bedragen die op in artikel 210 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde finite herverzekeringsovereenkomsten kunnen worden verhaald, en de bedragen die op andere herverzekeringsovereenkomsten kunnen worden verhaald, worden elk afzonderlijk berekend. De bedragen die op een special purpose vehicle kunnen worden verhaald, zijn niet groter dan de geaggregeerde maximale risicoblootstelling van dit special purpose vehicle jegens de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

3. Voor de berekening van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, omvatten de kasstromen enkel de betalingen die met de vergoeding van verzekeringsgebeurtenissen en niet-afgewikkelde schaden verband houden. Betalingen die met andere gebeurtenissen of afgewikkelde schaden verband houden, worden niet in aanmerking genomen in de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, en evenmin in andere elementen van de technische voorzieningen. Wanneer voor de kasstromen een deposito is verricht, worden de bedragen die kunnen worden verhaald dienovereenkomstig aangepast om dubbeltelling van de met het deposito samenhangende activa en passiva te vermijden.

4. De bedragen die uit hoofde van schadeverzekeringsverplichtingen op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, worden op de volgende wijze afzonderlijk berekend voor premievoorzieningen en voor voorzieningen voor te betalen schaden:

   (a) de kasstromen die met voorzieningen voor te betalen schaden samenhangen, omvatten de compensatiebetalingen die verband houden met de schaden die in aanmerking worden genomen in de brutovoorzieningen voor te betalen schaden van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die risico's overdraagt;

   (b) de kasstromen die met premievoorzieningen samenhangen, omvatten alle andere betalingen;

5. Wanneer kasstromen van de special purpose vehicles naar de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet direct afhankelijk zijn van de schadevorderingen op de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die risico's overdraagt, mogen de bedragen die uit hoofde van toekomstige schaden op deze special purpose vehicles kunnen worden verhaald, slechts in aanmerking worden genomen voor zover op een prudente, betrouwbare en objectieve manier kan worden geverifieerd dat er geen sprake is van een materiële structurele mismatch tussen de schaden en de bedragen die kunnen worden verhaald.

Artikel 42
Correctie voor wanbetaling van een tegenpartij

1. De in artikel 81 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde correcties voor verwachte verliezen door wanbetaling van een tegenpartij worden afzonderlijk berekend van de rest van de bedragen die kunnen worden verhaald.

2. De correctie voor verwachte verliezen door wanbetaling van een tegenpartij wordt berekend als de verwachte contante waarde van de verandering in de kasstromen die ten grondslag liggen aan de bedragen die op die tegenpartij kunnen worden verhaald, welke zich zou voordoen indien de tegenpartij op zeker moment in gebreke zou blijven, onder meer als gevolg van insolventie of een geschil. In dit verband wordt met betrekking tot de verandering in de kasstromen geen rekening gehouden met het effect van elke risicolimiteringstechniek die het kredietrisico van de tegenpartij limiteert en die geen risicolimiteringstechniek is die op het aanhouden van zekerheden is gebaseerd. De risicolimiteringstechnieken waarmee geen rekening wordt gehouden, worden afzonderlijk opgenomen, zonder dat er sprake is van een verhoging van het bedrag dat op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kan worden verhaald.

3. Bij de in lid 2 bedoelde berekening wordt rekening gehouden met mogelijke wanbetalingsgebeurtenissen die zich tijdens de looptijd van de herverzekeringsovereenkomst of de regeling met het special purpose vehicle voordoen, en met de vraag of en hoe de kans op wanbetaling varieert in de tijd. De berekening wordt afzonderlijk uitgevoerd voor elke tegenpartij en voor elke branche. Bij het schadeverzekeringsbedrijf wordt de berekening ook afzonderlijk uitgevoerd voor premievoorzieningen en voor voorzieningen voor te betalen schaden.

4. Het in artikel 81 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde gemiddelde verlies dat uit een wanbetaling van een tegenpartij voortvloeit, wordt niet lager geschat dan 50 % van de bedragen die kunnen worden verhaald, exclusief de in lid 1 bedoelde correctie, tenzij er een betrouwbare basis is voor een andere schatting.

5. De kans op wanbetaling van een special purpose vehicle wordt berekend op basis van het kredietrisico dat inherent is aan de activa die door het special purpose vehicle worden aangehouden.

AFDELING 4
RELEVANTE RISICOVRIJE RENTETERMIJNSTRUCTUUR

ONDERAFDELING 1
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 43
Algemene bepalingen

De percentages van de relevante risicovrije basisrentetermijnstructuur voldoen aan alle volgende criteria:

(a) verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zijn in de praktijk in staat de percentages op een risicovrije manier te verdienen;

(b) de percentages zijn op betrouwbare wijze bepaald op basis van financiële instrumenten die op een diepe, liquide en transparante financiële markt worden verhandeld.

De percentages van de relevante risicovrije rentetermijnstructuur worden afzonderlijk berekend voor elke valuta en elke looptijd op basis van alle informatie en gegevens die voor deze valuta en deze looptijd relevant zijn. Zij worden bepaald op een transparante, prudente, betrouwbare en objectieve manier die consistent is in de tijd.

ONDERAFDELING 2

RISICOVRIJE BASISRENTETERMIJNSTRUCTUUR

Artikel 44

Relevante financiële instrumenten voor de bepaling van de risicovrije basisrentevoeten

1. Voor elke valuta en elke looptijd worden de risicovrije basisrentevoeten bepaald op basis van de renteswaptarieven voor rentevoeten van die valuta, aangepast voor het kredietrisico.

2. Voor elke valuta geldt dat voor looptijden waarvoor geen renteswaptarieven op diepe, liquide en transparante financiële markten beschikbaar zijn, voor de bepaling van de risicovrije basisrentevoeten wordt gebruikgemaakt van de rentetarieven van in die valuta uitgegeven overheidsobligaties, aangepast voor het kredietrisico van de overheidsobligaties, op voorwaarde dat die rentetarieven van overheidsobligaties van diepe, liquide en transparante financiële markten afkomstig zijn.

Artikel 45

Aanpassing van swaptarieven voor het kredietrisico

De in artikel 44, lid 1, bedoelde aanpassing voor het kredietrisico wordt bepaald op een transparante, prudente, betrouwbare en objectieve manier die consistent is in de tijd. De aanpassing wordt bepaald op basis van het verschil tussen tarieven die het kredietrisico weergeven dat in het variabele tarief van renteswaps wordt weerspiegeld, en overnight indexed swaptarieven voor dezelfde looptijd, waarbij beide tarieven van diepe, liquide en transparante financiële markten afkomstig zijn. De berekening van de aanpassing is gebaseerd op 50 procent van het gemiddelde van dat verschil over een periode van een jaar. De aanpassing mag niet kleiner zijn dan 10 basispunten en niet groter dan 35 basispunten.

Artikel 46

Extrapolatie

1. De bij de extrapolatie van de relevante risicovrije rentetermijnstructuur toegepaste beginselen zijn voor alle valuta's gelijk. Dat geldt ook voor de bepaling van de langste looptijden waarvoor rentetarieven op een diepe, liquide en transparante markt waarneembaar zijn en voor het mechanisme voor een vlotte convergentie naar de ultimate forward rate.

2. Wanneer verzekerings- en herverzekeringsondernemingen artikel 77 quinquies van Richtlijn 2009/138/EG toepassen, wordt de extrapolatie toegepast op de risicovrije rentevoeten met inbegrip van de in dat artikel bedoelde volatiliteitsaanpassing.

3. Wanneer verzekerings- en herverzekeringsondernemingen artikel 77 ter van Richtlijn 2009/138/EG toepassen, wordt de extrapolatie gebaseerd op de risicovrije rentevoeten zonder een matchingopslag. De in dat artikel bedoelde matchingopslag wordt toegepast op de geëxtrapoleerde risicovrije rentevoeten.

Artikel 47
Ultimate forward rate

1. Voor elke valuta is de in artikel 46, lid 1, bedoelde ultimate forward rate stabiel in de tijd en verandert zij alleen als gevolg van veranderingen in de langetermijnverwachtingen. De methode voor de bepaling van de ultimate forward rate is duidelijk gespecificeerd om de uitvoering van scenarioberekeningen door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen mogelijk te maken. Zij wordt bepaald op een transparante, prudente, betrouwbare en objectieve manier die consistent is in de tijd.

2. Voor elke valuta houdt de ultimate forward rate rekening met verwachtingen ten aanzien van de reële rente op lange termijn en met de verwachte inflatie, op voorwaarde dat die verwachtingen op betrouwbare wijze voor die valuta kunnen worden bepaald. De ultimate forward rate bevat geen termijnpremie om het extra risico weer te geven dat aan het aanhouden van langlopende beleggingen verbonden is.

Artikel 48
Risicovrije basisrentetermijnstructuur van valuta's die aan de euro gekoppeld zijn

1. Voor een aan de euro gekoppelde valuta mag voor de berekening van de beste schatting met betrekking tot in die valuta luidende verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen de voor het valutarisico aangepaste risicovrije basisrentetermijnstructuur voor de euro worden gebruikt, op voorwaarde dat aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

   (a) de koppeling zorgt ervoor dat de wisselkoers van die valuta ten opzichte van de euro binnen een bandbreedte blijft die niet breder is dan 20% van de bovengrens van de bandbreedte;

   (b) de economische situatie in de eurozone en in de zone van die valuta is voldoende gelijklopend om ervoor te zorgen dat de rentetarieven voor de euro en voor die valuta eenzelfde ontwikkeling te zien geven;

   (c) de koppelingsregeling garandeert dat indien er zich extreme gebeurtenissen op de markt voordoen, de relatieve veranderingen in de wisselkoers over een periode van een jaar niet groter zijn dan de onder a) van deze alinea bedoelde bandbreedte met de in artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG vastgestelde betrouwbaarheidsgraad;

   (d) er is aan één van de volgende criteria voldaan:

      i) de betrokken valuta neemt deel aan het Europees wisselkoersmechanisme (WKM II);

      ii) er bestaat een besluit van de Raad waarin de koppelingsregelingen tussen de betrokken valuta en de euro wordt erkend;

      iii) de koppelingsregeling is ingesteld bij de wet van het land tot vaststelling van de valuta van het betrokken land.

   Voor de toepassing van punt c) wordt de financiële draagkracht van de partijen die de koppeling garanderen in aanmerking genomen.

2. De aanpassing voor het valutarisico is negatief en stemt overeen met de kosten voor de afdekking van het risico dat de in de gekoppelde valuta luidende waarde van een

belegging in euro afneemt als gevolg van veranderingen in het niveau van de wisselkoers van de euro ten opzichte van de gekoppelde valuta. De aanpassing is gelijk voor alle verzekerings- en herverzekeringsondernemingen.

ONDERAFDELING 3
VOLATILITEITSAANPASSING

Artikel 49
Referentieportefeuilles

1. De in artikel 77 quinquies, leden 2 en 4, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde referentieportefeuilles worden bepaald op een transparante, prudente, betrouwbare en objectieve manier die consistent is in de tijd. De bij de bepaling van de referentieportefeuilles toegepaste methoden zijn gelijk voor alle valuta's en landen.

2. Voor elk land en elke valuta worden de activa van de referentieportefeuille gewaardeerd overeenkomstig artikel 10, lid 1, en verhandeld op markten die, behalve in perioden waarin de liquiditeit onder druk staat, aan artikel 40, lid 3, voldoen. Financiële instrumenten die worden verhandeld op markten die tijdelijk niet meer aan artikel 40, lid 3, voldoen, mogen alleen in de portefeuille worden opgenomen wanneer wordt verwacht dat de betrokken markt binnen een redelijk tijdsbestek wederom aan de criteria zal voldoen.

3. Voor elke valuta en elk land voldoet de referentieportefeuille activa aan alle volgende vereisten:

   (a) voor elke valuta zijn de activa representatief voor de beleggingen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in die valuta ter dekking van de beste schatting van de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen die in deze valuta luiden; voor elk land zijn de activa representatief voor de beleggingen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in dat land ter dekking van de beste schatting van de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen verbonden aan producten die op de verzekeringsmarkt van dat land zijn verkocht en die in de valuta van dat land luiden;

   (b) wanneer deze beschikbaar zijn, is de portefeuille gebaseerd op relevante indexen die gemakkelijk toegankelijk zijn voor het publiek en waarvoor bekendgemaakte criteria bestaan om te bepalen wanneer en hoe de componenten van die indexen zullen worden gewijzigd;

   (c) de activaportefeuille omvat alle volgende activa:

      – obligaties, securitisaties en leningen, met inbegrip van hypothecaire leningen;

      – aandelen;

      – vastgoed.

Voor de toepassing van de punten a) en b) worden beleggingen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in instellingen voor collectieve belegging en in andere als fondsen verpakte beleggingen behandeld als beleggingen in de onderliggende waarden.

Artikel 50
Formule voor de berekening van
de aan de volatiliteitsaanpassing ten grondslag liggende spread

Voor elke valuta en elk land is de in artikel 77 quinquies, leden 2 en 4, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde spread gelijk aan het volgende:

$$S = w_{gov} \cdot \max(S_{gov},0) + w_{corp} \cdot \max(S_{corp},0)$$

waarbij:

(a) w_{gov} staat voor de verhouding tussen de waarde van de overheidsobligaties die in de referentieportefeuille activa voor die valuta of dat land zijn opgenomen, en de waarde van alle activa die in die referentieportefeuille zijn opgenomen;

(b) S_{gov} staat voor de gemiddelde valutaspread voor overheidsobligaties die in de referentieportefeuille activa voor die valuta of dat land zijn opgenomen;

(c) w_{corp} staat voor de verhouding tussen de waarde van de andere obligaties dan overheidsobligaties, leningen en securitisaties die in de referentieportefeuille activa voor die valuta of dat land zijn opgenomen, en de waarde van alle activa die in die referentieportefeuille zijn opgenomen;

(d) S_{corp} staat voor de gemiddelde valutaspread voor de andere obligaties dan overheidsobligaties, leningen en securitisaties die in de referentieportefeuille activa voor die valuta of dat land zijn opgenomen.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "overheidsobligaties" blootstellingen jegens centrale overheden en centrale banken verstaan.

Artikel 51
Voor risico's gecorrigeerde spread

Het deel van de gemiddelde valutaspread dat aan een realistische raming van verwachte verliezen, onverwacht kredietrisico of alle andere in artikel 77 quinquies, leden 3 en 4, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde risico's toe te rekenen is, wordt op dezelfde wijze berekend als de in artikel 77 quater, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG en artikel 54 van deze verordening bedoelde fundamentele spread.

ONDERAFDELING 4
MATCHINGOPSLAG

Artikel 52
Mortaliteitsrisicostress

1. De in artikel 77 ter, lid 1, onder f), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde mortaliteitsrisicostress komt overeen met het slechtste van de volgende twee scenario's wat het effect ervan op het kernvermogen betreft:

   (a) een onmiddellijke permanente stijging met 15 % van de sterftecijfers die voor de berekening van de beste schatting worden gebruikt;

   (b) een onmiddellijke stijging met 0,15 procentpunt van de sterftecijfers (uitgedrukt als percentages) die worden gebruikt bij de berekening van de

technische voorzieningen om het sterfteverloop in de volgende 12 maanden weer te geven.

2. Voor de toepassing van lid 1 is de stijging van de sterftecijfers alleen van toepassing op de verzekeringsovereenkomsten waarvoor de stijging van de sterftecijfers tot een toename van de technische voorzieningen leidt, rekening houdend met al het volgende:

   (a) meerdere verzekeringsovereenkomsten met betrekking tot dezelfde verzekerde kunnen worden behandeld alsof het om één verzekeringsovereenkomst gaat;

   (b) indien de berekening van technische voorzieningen is gebaseerd op groepen van overeenkomsten als bedoeld in artikel 35, kan de identificatie van de overeenkomsten waarvoor de technische voorzieningen stijgen bij een stijging van de sterftecijfers ook op die groepen van overeenkomsten in plaats van op afzonderlijke overeenkomsten worden gebaseerd, op voorwaarde dat een niet materieel verschillend resultaat wordt verkregen.

3. Met betrekking tot herverzekeringsverplichtingen heeft de identificatie van de overeenkomsten waarvoor de technische voorzieningen stijgen bij een stijging van de sterftecijfers alleen betrekking op de onderliggende verzekeringsovereenkomsten en wordt deze identificatie uitgevoerd in overeenstemming met lid 2.

Artikel 53
Berekening van de matchingopslag

1. Bij de in artikel 77 quater, lid 1, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde berekening houden verzekerings- en herverzekeringsondernemingen alleen rekening met de toegewezen activa waarvan de verwachte kasstromen nodig zijn om de kasstromen van de portefeuille verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen te repliceren, exclusief alle andere activa. Onder de "verwachte kasstroom" van een actiefpost wordt het volgende verstaan: de kasstroom van de actiefpost die is aangepast voor de kans op wanbetaling op de actiefpost die overeenstemt met het in artikel 77 quater, lid 2, onder a), i), van Richtlijn 2009/138/EG vermelde onderdeel van de fundamentele spread, dan wel, indien uit de wanbetalingsstatistieken geen betrouwbare kredietspread kan worden afgeleid, het deel van het langetermijngemiddelde van de spread ten opzichte van de risicovrije rente als bedoeld in artikel 77 quater, lid 2, onder b) en c), van genoemde richtlijn.

2. De in artikel 77 quater, lid 1, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde aftrek van de fundamentele spread van de uitkomst van de in artikel 77 quater, lid 1, onder a), van genoemde richtlijn beschreven berekening mag alleen betrekking hebben op het deel van de fundamentele spread dat nog niet is weerspiegeld door de aanpassing van de kasstromen van de toegewezen activaportefeuille, zoals beschreven in lid 1 van dit artikel.

Artikel 54
Berekening van de fundamentele spread

1. De in artikel 77 quater, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde fundamentele spread wordt berekend op een transparante, prudente, betrouwbare en objectieve manier die consistent is in de tijd, op basis van relevante indexen voor zover deze beschikbaar zijn. De methoden voor de bepaling van de fundamentele spread van een

obligatie zijn voor elke valuta en voor elk land gelijk en kunnen verschillend zijn voor overheidsobligaties en voor andere obligaties.

2. Bij de berekening van de in artikel 77 quater, lid 2, onder a), i), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde kredietspread wordt uitgegaan van de veronderstelling dat in geval van wanbetaling 30 % van de marktwaarde kan worden gerealiseerd.

3. Het in artikel 77 quater, lid 2, onder b) en c), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde langetermijngemiddelde is gebaseerd op gegevens met betrekking tot de laatste 30 jaar. Wanneer een deel van die gegevens niet beschikbaar is, wordt dit vervangen door gereconstrueerde gegevens. De gereconstrueerde gegevens zijn gebaseerd op de beschikbare en betrouwbare gegevens met betrekking tot de laatste 30 jaar. Gegevens die niet betrouwbaar zijn, worden vervangen door gereconstrueerde gegevens waarvoor van dezelfde methodologie is gebruikgemaakt. De gereconstrueerde gegevens zijn op prudente aannamen gebaseerd.

4. Het in artikel 77 quater, lid 2, onder a), ii), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde verwachte verlies stemt overeen met het kansgewogen verlies dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming lijdt wanneer de actiefpost in een lagere kredietkwaliteitscategorie wordt ingedeeld en onmiddellijk daarna wordt vervangen. Bij de berekening van het verwachte verlies wordt uitgegaan van de veronderstelling dat de vervangende actiefpost aan alle volgende criteria voldoet:

   (a) de vervangende actiefpost heeft hetzelfde kasstroompatroon als de vervangen actiefpost vóór de afwaardering ervan;

   (b) de vervangende actiefpost maakt deel uit van dezelfde activaklasse als de vervangen actiefpost;

   (c) de vervangende actiefpost behoort tot dezelfde of een hogere kredietkwaliteitscategorie als de vervangen actiefpost vóór de afwaardering ervan.

AFDELING 5
VERZEKERINGSBRANCHES

Artikel 55
Verzekeringsbranches

1. De verzekeringsbranches als bedoeld in artikel 80 van Richtlijn 2009/138/EG zijn die welke in bijlage I bij deze verordening zijn vermeld.

2. De toewijzing van een verzekerings- of herverzekeringsverplichting aan een bepaalde branche geeft de aard van de risico's weer die met de verplichting verbonden zijn. De rechtsvorm van de verplichting is niet noodzakelijk bepalend voor de aard van het risico.

3. Verplichtingen in het ziekteverzekeringsbedrijf dat op een soortgelijke technische grondslag wordt uitgeoefend als het levensverzekeringsbedrijf, worden toegewezen aan de levensverzekeringsbranche en verplichtingen in het ziekteverzekeringsbedrijf dat op een soortgelijke technische grondslag wordt uitgeoefend als het schadeverzekeringsbedrijf, worden toegewezen aan de schadeverzekeringsbranche, mits de technische grondslag consistent is met de aard van de risico's die met de verplichtingen verbonden zijn.

4. Wanneer de verzekeringsverplichtingen die voortvloeien uit de in artikel 2, lid 3, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde verrichtingen op grond van hun aard niet duidelijk kunnen worden toegewezen aan de in bijlage I bij deze verordening genoemde branches, worden zij opgenomen in branche 32 zoals in die bijlage vermeld.

5. Wanneer een verzekerings- of herverzekeringsovereenkomst zowel levens- als schadeverzekeringsrisico's dekt, worden de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen opgesplitst in een onderdeel levensverzekering en een onderdeel schadeverzekering.

6. Wanneer een verzekerings- of herverzekeringsovereenkomst risico's van verschillende branches dekt als vermeld in bijlage I bij deze verordening, worden de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen zoveel mogelijk opgesplitst en bij de desbetreffende branches ondergebracht.

7. Wanneer een verzekerings- of herverzekeringsovereenkomst ziekteverzekerings- of ziekteherverzekeringsverplichtingen en andere verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen omvat, worden deze verplichtingen zoveel mogelijk opgesplitst.

AFDELING 6

EVENREDIGHEID EN VEREENVOUDIGINGEN

Artikel 56
Evenredigheid

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen gebruiken voor de berekening van technische voorzieningen methoden die evenredig zijn met de aard, de omvang en de complexiteit van de risico’s die met hun verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen verbonden zijn.

2. Om te bepalen of een methode voor de berekening van technische voorzieningen evenredig is, voeren verzekerings- en herverzekeringsondernemingen een beoordeling uit die de volgende elementen omvat:

   (a) een beoordeling van de aard, de omvang en de complexiteit van de risico’s die met hun verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen verbonden zijn;

   (b) een kwalitatieve of kwantitatieve evaluatie van de fout die in de resultaten van de methode optreedt als gevolg van een eventueel verschil tussen:

      i) de aannamen die aan de methode ten grondslag liggen met betrekking tot de risico's;

      ii) de resultaten van de beoordeling als bedoeld in punt a).

3. De beoordeling als bedoeld in lid 2, onder a), omvat alle risico's die van invloed zijn op het bedrag, het tijdstip en de waarde van de alle instroom en uitstroom van kasmiddelen die nodig zijn voor de afwikkeling van de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen gedurende de looptijd ervan. Voor de berekening van de risicomarge omvat de beoordeling alle risico's waarnaar in artikel 38, lid 1, onder i), wordt verwezen gedurende de looptijd van de onderliggende verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen. De beoordeling blijft beperkt tot de risico's die relevant zijn voor dat onderdeel van de berekening van technische voorzieningen waarop de methode wordt toegepast.

4. Een methode wordt als onevenredig beschouwd met de aard, de omvang en de complexiteit van de risico's indien de fout als bedoeld in lid 2, onder b), tot een onjuiste opgave van de technische voorzieningen of van delen daarvan leidt die de besluitvorming of het oordeel van de beoogde gebruiker van de informatie betreffende de waarde van de technische voorzieningen zou kunnen beïnvloeden, tenzij aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

(a) er is geen andere methode met een kleinere fout beschikbaar en het is niet waarschijnlijk dat de methode tot een te lage schatting van het bedrag van de technische voorzieningen zal leiden;

(b) de methode levert een bedrag van de technische voorzieningen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming op dat hoger is dan het bedrag dat uit het gebruik van een evenredige methode zou resulteren, en de methode leidt niet tot een te lage inschatting van het risico dat inherent is aan de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen waarop zij wordt toegepast.

Artikel 57

Vereenvoudigde berekening van bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald

1. Onverminderd artikel 56 van deze verordening mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, alvorens zij deze bedragen corrigeren voor de verwachte verliezen door wanbetaling van de tegenpartij, berekenen als het verschil tussen de volgende schattingen:

(a) de beste schatting, bruto berekend als bedoeld in artikel 77, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG;

(b) de beste schatting, na inaanmerkingneming van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald en zonder correctie voor de verwachte verliezen door wanbetaling van de tegenpartij (niet-gecorrigeerde netto beste schatting), berekend overeenkomstig lid 2.

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen mogen methoden gebruiken waarbij de niet-gecorrigeerde netto beste schatting wordt afgeleid van de bruto beste schatting zonder expliciete projectie van de kasstroom die ten grondslag ligt aan de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen berekenen de niet-gecorrigeerde netto beste schatting op basis van homogene risicogroepen. Elk van deze homogene risicogroepen heeft op niet meer dan één herverzekeringsovereenkomst of special purpose vehicle betrekking, tenzij die herverzekeringsovereenkomsten of special purpose vehicles voorzien in een overdracht van homogene risico's.

Artikel 58

Vereenvoudigde berekening van de risicomarge

Onverminderd artikel 56 mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen vereenvoudigde methoden gebruiken wanneer zij de risicomarge berekenen, met inbegrip van een of meer van de volgende methoden:

(a) methoden waarbij gebruik wordt gemaakt van benaderingen van de bedragen die worden weergegeven door de termen *SCR(t)* als bedoeld in artikel 37, lid 1;

(b) methoden waarbij de gedisconteerde som van de bedragen die worden weergegeven door de termen SCR(t) als bedoeld in artikel 37, lid 1, wordt benaderd zonder dat elk van deze bedragen afzonderlijk wordt berekend.

Artikel 59

Berekeningen van de risicomarge gedurende het boekjaar

Onverminderd artikel 56 mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de risicomarge voor berekeningen die elk kwartaal moeten worden uitgevoerd, afleiden van het resultaat van een eerdere berekening van de risicomarge zonder dat de in artikel 37, lid 1, bedoelde formule expliciet wordt berekend.

Artikel 60

Vereenvoudigde berekening van de beste schatting voor verzekeringsverplichtingen met een premie-aanpassingsmechanisme

Onverminderd artikel 56 mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de beste schatting voor levensverzekeringsverplichtingen met een regeling waarbij de verzekeringsonderneming het recht of de plicht heeft om de toekomstige premies van een verzekeringsovereenkomst op zodanige wijze aan te passen dat materiële wijzigingen in het verwachte niveau van schaden en kosten worden weerspiegeld (premie-aanpassingsmechanisme), berekenen met kasstroomprojecties waarbij wordt aangenomen dat wijzigingen in het niveau van schaden en kosten gelijktijdig met premie-aanpassingen plaatsvinden en een netto kasstroom opleveren die gelijk is aan nul, mits aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) het premie-aanpassingsmechanisme compenseert de verzekeringsonderneming tijdig ten volle voor eventuele stijgingen van het niveau van schaden en kosten;

(b) de berekening leidt niet tot een te lage raming van de beste schatting;

(c) de berekening leidt niet tot een onderschatting van het met deze verzekeringsverplichtingen verbonden risico.

Artikel 61

Vereenvoudigde berekening van de correctie voor wanbetaling van een tegenpartij

Onverminderd artikel 56 van deze verordening mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de correctie van verwachte verliezen door wanbetaling van de tegenpartij als bedoeld in artikel 81 van Richtlijn 2009/138/EG, voor een specifieke tegenpartij en homogene risicogroep berekenen als zijnde gelijk aan:

$$Adj_{CD} = -\max\left(0.5 \cdot \frac{PD}{1-PD} \cdot Dur_{\text{mod}} \cdot BE_{rec};0\right)$$

waarbij

(a) PD staat voor de kans op wanbetaling van die tegenpartij gedurende de eerstvolgende 12 maanden;

(b) Dur_{mod} staat voor de modified duration van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten met die tegenpartij kunnen worden verhaald met betrekking tot die homogene risicogroep;

(c) BE_{rec} staat voor de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten met die tegenpartij kunnen worden verhaald met betrekking tot die homogene risicogroep.

HOOFDSTUK IV
EIGEN VERMOGEN

AFDELING 1
BEPALING VAN HET EIGEN VERMOGEN

ONDERAFDELING 1
GOEDKEURING VAN HET AANVULLEND VERMOGEN DOOR DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT

Artikel 62
Beoordeling van de aanvraag

1. De toezichthoudende autoriteiten houden, met het oog op de beoordeling als bedoeld in artikel 90, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG, rekening met alle volgende elementen:

   (a) de rechtsgeldigheid en de afdwingbaarheid in rechte van de voorwaarden van de verbintenis in alle relevante rechtsgebieden;

   (b) de contractuele voorwaarden van de regeling die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming is aangegaan of zal aangaan met de tegenpartijen die de middelen verstrekken;

   (c) in voorkomend geval, de statuten van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

   (d) of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming over procedures beschikt om de toezichthoudende autoriteiten in kennis te stellen van eventuele toekomstige veranderingen, die kunnen leiden tot een beperking van het vermogen van het aanvullendvermogensbestanddeel om verliezen te compenseren, ten aanzien van een van de volgende elementen:

      i) de structuur of contractuele voorwaarden van de regeling;

      ii) de status van de betrokken tegenpartijen;

      iii) de invorderbaarheid van het aanvullendvermogensbestanddeel.

2. De toezichthoudende autoriteiten beoordelen tevens of aan artikel 90 van Richtlijn 2009/138/EG is voldaan, waarbij zij rekening houden met de verschillende omstandigheden waaronder het bestanddeel kan worden opgevraagd om verliezen te compenseren.

3. Wanneer de verzekerings- of herverzekeringsonderneming om goedkeuring verzoekt van een methode om het bedrag van elk aanvullendvermogensbestanddeel te bepalen,

beoordelen de toezichthoudende autoriteiten of de door de onderneming gevolgde procedure voor de periodieke validering van de methode garandeert dat de resultaten van de methode doorlopend het vermogen van het bestanddeel om verliezen te compenseren, weerspiegelen.

4. Naast de vereisten van de leden 1 tot en met 3 beoordelen de toezichthoudende autoriteiten de aanvraag tot goedkeuring van aanvullend vermogen op basis van de criteria die in de artikelen 63, 64 en 65 zijn vermeld.

Artikel 63
Beoordeling van de aanvraag - Status van de tegenpartijen

1. De toezichthoudende autoriteiten nemen, met het oog op de beoordeling van het vermogen van de tegenpartijen om te betalen als bedoeld in artikel 90, lid 4, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG, alle volgende elementen in aanmerking:

   (a) het aan de tegenpartijen verbonden wanbetalingsrisico;

   (b) het risico dat een eventuele vertraging waarmee de tegenpartijen hun verbintenissen uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel nakomen, tot wanbetaling aanleiding geeft.

2. Met betrekking tot lid 1, onder a), beoordelen de toezichthoudende autoriteiten het aan de tegenpartijen verbonden wanbetalingsrisico door de kans op wanbetaling van de tegenpartijen en het verlies bij wanbetaling te onderzoeken, waarbij zij met alle volgende criteria rekening houden:

   (a) de kredietwaardigheid van de tegenpartijen, mits deze naar behoren het vermogen van de tegenpartijen weerspiegelt om hun verbintenissen uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel na te komen;

   (b) of er geen feitelijke of juridische belemmeringen aanwezig of te voorzien zijn voor de nakoming door de tegenpartijen van hun verbintenissen uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel;

   (c) of de tegenpartijen niet aan wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften onderworpen zijn die hun vermogen beperken om hun verbintenissen uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel na te komen;

   (d) of de rechtsvorm van de tegenpartijen afbreuk doet aan het vermogen van de tegenpartijen om hun verbintenissen uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel na te komen;

   (e) of de tegenpartijen geen andere risicoblootstellingen hebben die hun vermogen beperken om hun verbintenissen uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel na te komen;

   (f) of, wat hun verbintenis uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel betreft, de contractuele voorwaarden van de regeling in het kader van enigerlei toepasselijke wetgeving van dien aard zijn dat de tegenpartijen het recht hebben om bedragen die zij verschuldigd zijn, te verrekenen tegen eventuele bedragen die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan hen verschuldigd is.

3. Met betrekking tot lid 1, onder b), beoordelen de toezichthoudende autoriteiten de liquiditeitspositie van de tegenpartijen, waarbij zij rekening houden met alle volgende elementen:

(a) of er geen feitelijke of juridische belemmeringen aanwezig of te voorzien zijn voor het vermogen van de tegenpartijen om hun verbintenissen uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel terstond na te komen;

(b) of de tegenpartijen niet aan wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften onderworpen zijn die hun vermogen kunnen beperken om hun verbintenissen uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel terstond na te komen;

(c) of de rechtsvorm van de tegenpartijen afbreuk doet aan het vermogen van de tegenpartijen om hun verbintenissen uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel terstond na te komen.

4. De toezichthoudende autoriteiten nemen, met het oog op de beoordeling van de bereidheid van de tegenpartijen om te betalen als bedoeld in artikel 90, lid 4, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG, alle volgende elementen in aanmerking:

(a) de verschillende omstandigheden waaronder het aanvullendvermogensbestanddeel kan worden opgevraagd om verliezen te compenseren;

(b) of er positieve of negatieve stimulansen bestaan die van invloed kunnen zijn op de bereidheid van de tegenpartijen om hun verbintenissen uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel na te komen;

(c) of eerdere transacties tussen de tegenpartijen en de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, met inbegrip van de eerdere nakoming door de tegenpartijen van hun verbintenissen uit hoofde van aanvullendvermogensbestanddelen, een indicatie geven van de bereidheid van de tegenpartijen om hun actuele verbintenissen uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel na te komen.

5. De toezichthoudende autoriteiten houden, bij de beoordeling van het vermogen en de bereidheid van de tegenpartijen om te betalen, rekening met eventuele andere factoren die van belang zijn voor de status van de tegenpartijen, in voorkomend geval met inbegrip van het bedrijfsmodel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

6. Wanneer een aanvullendvermogensbestanddeel een groep van tegenpartijen aangaat, mogen toezichthoudende autoriteiten en verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de status van de tegenpartijen beoordelen door de groep van tegenpartijen als één enkele tegenpartij te beschouwen, mits aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) de tegenpartijen zijn individueel niet-materieel;

(b) de tegenpartijen in die groep zijn voldoende homogeen;

(c) bij de beoordeling van een groep van tegenpartijen wordt het vermogen en de bereidheid van de tot deze groep behorende tegenpartijen om te betalen niet overschat.

7. Een tegenpartij wordt als belangrijk aangemerkt wanneer de status van deze ene tegenpartij waarschijnlijk een onevenredig groot effect zal hebben op de beoordeling van het vermogen en de bereidheid om te betalen van de groep van tegenpartijen.

Artikel 64

Beoordeling van de aanvraag – Invorderbaarheid van het vermogensbestanddeel

De toezichthoudende autoriteiten nemen, met het oog op de beoordeling van de invorderbaarheid van het vermogensbestanddeel als bedoeld in artikel 90, lid 4, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG alle volgende elementen in aanmerking:

(a) of de invorderbaarheid van het vermogensbestanddeel wordt vergroot door de beschikbaarheid van zekerheden of een analoge regeling die aan de vereisten van de artikelen 209 tot en met 214 voldoet;

(b) of er een feitelijke of juridische belemmering aanwezig of te voorzien is voor de invorderbaarheid van het vermogensbestanddeel;

(c) of de invorderbaarheid van het vermogensbestanddeel niet aan wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften onderworpen is;

(d) het vermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming om af te dwingen dat de tegenpartijen hun verbintenissen uit hoofde van het aanvullendvermogensbestanddeel nakomen.

Artikel 65

Beoordeling van de aanvraag – Informatie over de afloop van eerdere opvragingen

De toezichthoudende autoriteiten nemen, met het oog op de beoordeling van de informatie over de afloop van eerdere opvragingen als bedoeld in artikel 90, lid 4, onder c), van Richtlijn 2009/138/EG alle volgende elementen in aanmerking:

(a) of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming eerdere opvragingen heeft gedaan bij dezelfde of soortgelijke tegenpartijen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden;

(b) of die informatie dienstig en betrouwbaar is wat de verwachte afloop van toekomstige opvragingen betreft.

Artikel 66

Specificatie van een bedrag in geval van een onbeperkt bedrag aan aanvullend vermogen

1. De toezichthoudende autoriteiten keuren geen onbeperkt bedrag aan aanvullend vermogen goed.

2. Wanneer de toezichthoudende autoriteiten een bedrag aan aanvullend vermogen goedkeuren, wordt in het besluit van de toezichthoudende autoriteiten nader aangegeven of het goedgekeurde bedrag het bedrag is dat door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming is aangevraagd, of dat het een lager bedrag betreft.

Artikel 67

Specificatie van bedrag en tijdstip in verband met de goedkeuring van een methode

Wanneer de toezichthoudende autoriteiten goedkeuring verlenen voor een methode om het bedrag van elk aanvullendvermogensbestanddeel te bepalen, vermeldt het besluit van de toezichthoudende autoriteiten alle volgende elementen:

(a) het initiële bedrag van het aanvullendvermogensbestanddeel dat met behulp van deze methode is berekend op de datum waarop de goedkeuring is verleend;

(b) de minimale frequentie waarmee het bedrag van het aanvullendvermogensbestanddeel met behulp van deze methode wordt herberekend indien deze frequentie groter is dan eenmaal per jaar, en de redenen voor die frequentie;

(c) de periode waarvoor het bedrag van het aanvullendvermogensbestanddeel met behulp van deze methode mag worden berekend.

ONDERAFDELING 2

BEHANDELING VAN DEELNEMINGEN ALS EIGEN VERMOGEN

Artikel 68

Behandeling van deelnemingen bij de bepaling van het kernvermogen

1. Om het kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen te bepalen, wordt het kernvermogen als bedoeld in artikel 88 van Richtlijn 2009/138/EG verminderd met de volledige waarde van de deelnemingen, als bedoeld in artikel 92, lid 2, van die richtlijn, in een financiële en kredietinstelling die meer dan 10 % uitmaakt van de in artikel 69, onder a), i), ii), iv) en vi) opgenomen bestanddelen.

2. Om het kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen te bepalen, wordt het kernvermogen als bedoeld in artikel 88 van Richtlijn 2009/138/EG verminderd met het gedeelte van de waarde van alle deelnemingen, als bedoeld in artikel 92, lid 2, van die richtlijn, in financiële en kredietinstellingen, met uitzondering van de deelnemingen als bedoeld in lid 1, dat meer dan 10 % uitmaakt van de in artikel 69, onder a), i), ii), iv) en vi), genoemde bestanddelen.

3. In afwijking van de leden 1 en 2, passen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen geen aftrek toe op deelnemingen van strategische aard als bedoeld in artikel 171, die worden meegeteld bij de berekening van de solvabiliteit van de groep op basis van methode 1 zoals beschreven in bijlage I bij Richtlijn 2002/87/EG.

4. De in lid 2 beschreven aftrekkingen worden pro rata op alle in dat lid bedoelde deelnemingen toegepast.

5. De in de leden 1 en 2 beschreven aftrekkingen worden toegepast op de dienovereenkomstige tier waarin de deelneming het eigen vermogen van de betrokken onderneming heeft verhoogd, en wel als volgt:

   (a) deelnemingen in Tier 1-kernkapitaalbestanddelen van financiële en kredietinstellingen worden afgetrokken van de in artikel 69, onder a), i), ii), iv) en vi), genoemde bestanddelen;

   (b) deelnemingen in aanvullende Tier 1-instrumenten van financiële en kredietinstellingen worden afgetrokken van de in artikel 69, onder a), iii) en v), en onder b), genoemde bestanddelen;

   (c) deelnemingen in Tier 2-instrumenten van financiële en kredietinstellingen worden afgetrokken van de in artikel 72 genoemde kernvermogensbestanddelen.

AFDELING 2
INDELING VAN HET EIGEN VERMOGEN

Artikel 69
Tier 1 – Overzicht van eigenvermogensbestanddelen

De volgende kernvermogensbestanddelen worden geacht in hoge mate de in artikel 93, lid 1, onder a) en b), van Richtlijn 2009/138/EG genoemde kenmerken te bezitten, rekening houdend met de elementen die in artikel 93, lid 2, van die richtlijn worden vermeld, en worden ingedeeld in Tier 1 indien die bestanddelen alle in artikel 71 genoemde kenmerken bezitten:

(a) het deel van het positieve verschil tussen de activa en de verplichtingen, gewaardeerd overeenkomstig artikel 75 en afdeling 2 van hoofdstuk VI van Richtlijn 2009/138/EG, dat de volgende bestanddelen omvat:

i) gestort gewoon aandelenkapitaal en het daarmee verbonden agio;

ii) gestort beginkapitaal, bijdragen van leden of het daaraan gelijk te stellen kernvermogensbestanddeel voor onderlinge waarborgmaatschappijen of onderlinge verzekeringsmaatschappijen;

iii) gestorte achtergestelde ledenrekeningen;

iv) surplusfondsen die niet als verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen worden beschouwd overeenkomstig artikel 91, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG;

v) gestorte preferente aandelen en het daarmee verbonden agio;

vi) een reconciliatiereserve;

(b) gestorte achtergestelde verplichtingen, gewaardeerd overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG.

Artikel 70
Reconciliatiereserve

1. De reconciliatiereserve als bedoeld in artikel 69, onder a), vi), is gelijk aan het totale positieve verschil tussen de activa en de verplichtingen, verminderd met alle volgende elementen:

(a) het bedrag van de eigen aandelen die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming worden aangehouden;

(b) te verwachten dividenden, uitkeringen en kosten;

(c) de kernvermogensbestanddelen als opgenomen in artikel 69, onder a), i) tot en met v) , artikel 72, onder a), en artikel 76, onder a);

(d) de kernvermogensbestanddelen die niet zijn opgenomen in artikel 69, onder a), i) tot en met v) , artikel 72, onder a), en artikel 76, onder a) , die door de toezichthoudende autoriteit zijn goedgekeurd overeenkomstig artikel 79;

(e) de beperkte eigenvermogensbestanddelen die aan een van de volgende voorwaarden voldoen:

i) zij overschrijden het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste in het geval van matchingopslagportefeuilles en afgezonderde fondsen als bepaald overeenkomstig artikel 81, lid 1;

ii) zij zijn uitgesloten overeenkomstig artikel 82, lid 2;

(f) het bedrag aan deelnemingen in financiële en kredietinstellingen als bedoeld in artikel 92, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG, afgetrokken overeenkomstig artikel 68, in zoverre dit niet reeds is opgenomen in punt a) tot en met e).

2. Het positieve verschil tussen activa en verplichtingen als bedoeld in lid 1 omvat het bedrag dat overeenkomt met de verwachte winst die in de in de toekomst te ontvangen premies is vervat zoals vermeld in artikel 260, lid 2.

3. De vaststelling of, en in welke mate, de reconciliatiereserve de in artikel 71 genoemde elementen bevat, houdt geen beoordeling in van de elementen van de activa en verplichtingen die worden meegeteld bij de berekening van het positieve verschil tussen activa en verplichtingen of van de onderliggende bestanddelen in de jaarrekening van de onderneming.

Artikel 71
Tier 1 – Elementen die de indeling bepalen

1. De elementen als bedoeld in artikel 69 zijn als volgt:

(a) het kernvermogensbestanddeel:

i) wordt, in het geval van bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), i) en ii), achtergesteld bij alle andere vorderingen in het kader van de liquidatie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

ii) heeft, in het geval van bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), iii) en v), en onder b), dezelfde of een hogere rangorde dan de bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), i) en ii), maar heeft een lagere rangorde dan de in de artikelen 72 en 76 genoemde bestanddelen die de in respectievelijk artikel 73 en artikel 77 genoemde elementen bevatten, en een lagere rangorde dan de vorderingen van alle verzekeringnemers en begunstigden en niet-achtergestelde crediteuren;

(b) het kernvermogensbestanddeel bevat geen elementen die de insolventie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming kunnen veroorzaken of bespoedigen;

(c) het kernvermogensbestanddeel is onmiddellijk beschikbaar om verliezen te compenseren;

(d) het kernvermogensbestanddeel compenseert verliezen ten minste zodra niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, en vormt geen belemmering voor de herkapitalisatie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

(e) het kernvermogensbestanddeel bezit, in het geval van bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), iii) en v), en onder b), een van de volgende verliescompensatiemechanismen voor de hoofdsom die bij de in lid 8 genoemde triggergebeurtenis in werking moeten treden:

i) het nominale bedrag of de hoofdsom van het kernvermogensbestanddeel wordt afgeschreven zoals in lid 5 is vermeld;

ii) het kernvermogensbestanddeel wordt automatisch omgezet in een kernvermogensbestanddeel als genoemd in artikel 69, onder a), i) of ii), zoals in lid 6 is vermeld;

iii) een verliescompensatiemechanisme voor de hoofdsom waarmee eenzelfde resultaat wordt bereikt als met de in punt i) of ii) genoemde verliescompensatiemechanismen voor de hoofdsom;

(f) het kernvermogensbestanddeel voldoet aan een van de volgende criteria:

i) in het geval van bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), i) en ii), is het bestanddeel niet gedateerd of heeft het, wanneer de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een vaste looptijd heeft, dezelfde looptijd als de onderneming;

ii) in het geval van bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), iii) en v), en onder b), is het bestanddeel niet gedateerd; de eerste contractuele gelegenheid om het kernvermogensbestanddeel terug te betalen of af te lossen doet zich niet binnen vijf jaar na de uitgiftedatum voor;

(g) het kernvermogensbestanddeel als bedoeld in artikel 69, onder a), iii) en v), en onder b), mag de terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel tussen vijf en tien jaar na de datum van uitgifte alleen bieden indien het solvabiliteitskapitaalvereiste van de onderneming met een passende marge wordt overschreden, rekening houdend met de solvabiliteitspositie van de onderneming, met inbegrip van het kapitaalbeheersplan van de onderneming op middellange termijn;

(h) het kernvermogensbestanddeel kan, in het geval van de in artikel 69, onder a), i), ii), iii), en v) en onder b), genoemde bestanddelen, enkel worden terugbetaald of afgelost naar keuze van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en de terugbetaling of aflossing van het kernvermogensbestanddeel is onderworpen aan voorafgaande goedkeuring door de toezichthouders;

(i) het kernvermogensbestanddeel is, in het geval van de in artikel 69, onder a), i), ii), iii), en v) en onder b), genoemde bestanddelen, vrij van stimulansen tot terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel waardoor het waarschijnlijker wordt dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming dat bestanddeel zal terugbetalen of aflossen indien zij daartoe de keuze heeft;

(j) het kernvermogensbestanddeel voorziet, in het geval van de in artikel 69, onder a), i), ii), iii), en v) en onder b), genoemde bestanddelen, in de opschorting van de terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel indien niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of indien terugbetaling of aflossing ertoe zou leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, totdat de onderneming aan het solvabiliteitskapitaalvereiste voldoet en terugbetaling of aflossing er niet toe leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan;

(k) onverminderd punt j), mag het kernvermogensbestanddeel de mogelijkheid tot terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel terwijl niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of terugbetaling of aflossing ertoe zou leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, alleen bieden indien alle volgende voorwaarden worden nageleefd:

i) de toezichthoudende autoriteit bij wijze van uitzondering heeft afgezien van de opschorting van de terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel;

ii) het bestanddeel wordt geruild tegen of omgezet in een ander Tier 1-eigenvermogensbestanddeel van ten miste dezelfde kwaliteit;

iii) na de terugbetaling of aflossing aan het minimumkapitaalvereiste wordt voldaan.

(l) het kernvermogensbestanddeel voldoet aan een van de volgende criteria:

i) in het geval van de in artikel 69, lid 1, onder a), i) en ii), genoemde bestanddelen kunnen, hetzij op grond van de juridische hetzij op grond van de contractuele regelingen die van toepassing zijn op het kernvermogensbestanddeel, uitkeringen met betrekking tot dat bestanddeel worden geschrapt indien niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of indien de uitkering ertoe zou leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, totdat de onderneming aan het solvabiliteitskapitaalvereiste voldoet en de uitkering er niet toe leidt dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan;

ii) in het geval van de in artikel 69, onder a), iii) en v), en onder b), genoemde bestanddelen voorzien de voorwaarden van de contractuele regeling die van toepassing is op het kernvermogensbestanddeel in de schrapping van de uitkeringen met betrekking tot dat bestanddeel indien niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of indien de uitkering ertoe zou leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, totdat de onderneming aan het solvabiliteitskapitaalvereiste voldoet en de uitkering er niet toe leidt dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan;

(m) het kernvermogensbestanddeel mag de mogelijkheid tot uitkering terwijl niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of de uitkering uit hoofde van een kernvermogensbestanddeel ertoe zou leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, alleen bieden indien alle volgende voorwaarden worden nageleefd:

i) de toezichthoudende autoriteit heeft bij wijze van uitzondering afgezien van de schrapping van uitkeringen;

ii) de uitkering leidt niet tot een verdere verzwakking van de solvabiliteitspositie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

iii) na de uitkering wordt aan het minimumkapitaalvereiste voldaan.

(n) het kernvermogensbestanddeel verleent, in het geval van de in artikel 69, onder a), i), ii), iii), en v) en onder b), genoemde bestanddelen, de verzekerings- of herverzekeringsonderneming volledige flexibiliteit bij uitkeringen op basis van het kernvermogensbestanddeel;

(o) het kernvermogensbestanddeel is niet bezwaard en is niet dusdanig aan een andere transactie gekoppeld dat het niet voldoet aan de vereisten van artikel 94, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt de ruil of omzetting van een kernvermogensbestanddeel voor of in een ander Tier 1-kernvermogensbestanddeel of de terugbetaling of aflossing van een Tier 1-eigenvermogensbestanddeel met de opbrengst van een nieuw kernvermogensbestanddeel van ten minste dezelfde kwaliteit, niet als terugbetaling of aflossing beschouwd mits de uitwisseling, omzetting, terugbetaling of aflossing aan de goedkeuring van de toezichthoudende autoriteit wordt onderworpen.

3. Voor de toepassing van lid 1, onder n), wordt, in het geval van de in artikel 69, lid 1, onder a), i) en ii), bedoelde kernvermogensbestanddelen volledige flexibiliteit bij uitkeringen verleend indien aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

   a) er is geen voorkeursbehandeling met betrekking tot de volgorde van de betaling van de uitkeringen en de voorwaarden van de contractuele regeling die op het eigenvermogensbestanddeel van toepassing is voorzien niet in preferentiële rechten bij de betaling van uitkeringen;

   b) de uitkeringen worden betaald met uitkeerbare bestanddelen;

   c) het niveau van de uitkeringen wordt niet bepaald op basis van het bedrag waarvoor het eigenvermogensbestanddeel bij uitgifte werd aangekocht, en er is geen plafond of andere beperking wat het maximale uitkeringsniveau betreft;

   d) onverminderd punt c) mag, in het geval van door onderlinge waarborgmaatschappijen of onderlinge verzekeringsmaatschappijen uitgegeven instrumenten, een plafond of andere beperking van het maximale uitkeringsniveau worden vastgesteld, mits dat plafond of die andere beperking geen gebeurtenis is die gekoppeld is aan de al dan niet te verrichten uitkeringen op basis van andere eigenvermogensbestanddelen;

   e) er is geen verplichting voor een verzekerings- of herverzekeringsonderneming om uitkeringen te verrichten;

   f) het niet-verrichten van uitkeringen vormt geen wanbetaling door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

   g) de schrapping van uitkeringen legt geen beperkingen op aan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

4. Voor de toepassing van lid 1, onder n), wordt, in het geval van de in artikel 69, lid 1, onder a), iii) en v), en onder b), bedoelde kernvermogensbestanddelen, volledige flexibiliteit bij uitkeringen verleend indien aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

   a) de uitkeringen worden betaald met uitkeerbare bestanddelen;

   b) de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen hebben te allen tijde de volledige bevoegdheid om uitkeringen op basis van het eigenvermogensbestanddeel voor een onbeperkte periode en op niet-cumulatieve basis te schrappen en zij mogen dergelijke geschrapte betalingen zonder beperking gebruiken om aan hun verplichtingen te voldoen wanneer deze vervallen;

   c) er is geen verplichting om de uitkering te vervangen door een betaling in enige andere vorm;

d) er is geen verplichting om uitkeringen te verrichten indien een uitkering plaatsvindt op basis van een ander eigenvermogensbestanddeel;

e) het niet-verrichten van uitkeringen vormt geen wanbetaling door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

f) de schrapping van uitkeringen legt geen beperkingen op aan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

5. Voor de toepassing van lid 1, onder e), i), zal het nominale bedrag of de hoofdsom van het kernvermogensbestanddeel op zodanige wijze worden afgeschreven dat alle volgende elementen worden verminderd:

(a) de vordering van de houder van dat bestanddeel in geval van liquidatie;

(b) het bedrag dat bij terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel moet worden betaald;

(c) de op basis van dat bestanddeel betaalde uitkeringen.

6. Voor de toepassing van lid 1, onder e), ii), specificeren de bepalingen betreffende de omzetting in kernvermogensbestanddelen die in artikel 69, lid 1, onder a), i) of ii), worden genoemd, een van de twee volgende elementen:

(a) de omzettingsvoet en een maximaal toegestaan omzettingsbedrag;

(b) een bandbreedte waarbinnen de instrumenten zullen worden omgezet in de kernvermogensbestanddelen die in artikel 69, lid 1, onder a), i) of ii), worden genoemd.

7. Het nominale bedrag of de hoofdsom van het kernvermogensbestanddeel compenseert de verliezen wanneer de triggergebeurtenis zich voordoet. Verliescompensatie als gevolg van de schrapping of vermindering van uitkeringen wordt niet toereikend geacht om als verliescompensatiemechanisme voor de hoofdsom te worden beschouwd overeenkomstig lid 1, onder e).

8. De triggergebeurtenis als bedoeld in lid 1, onder e), is een significante niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste.

Voor de toepassing van dit lid wordt niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste als significant beschouwd wanneer aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

(a) het bedrag van de eigenvermogensbestanddelen die voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste in aanmerking komen is gelijk aan of lager dan 75 % van het solvabiliteitskapitaalvereiste;

(b) het bedrag van de eigenvermogensbestanddelen die voor de dekking van het minimumkapitaalvereiste in aanmerking komen is gelijk aan of lager dan het minimumkapitaalvereiste;

c) de naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt niet hersteld binnen een periode van drie maanden na de datum waarop de niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste voor het eerst werd vastgesteld.

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen kunnen, in de voor het instrument geldende bepalingen, een of meer triggergebeurtenissen specificeren, naast de gebeurtenissen als bedoeld in punt a) tot en met c).

9. Voor de toepassing van lid 1, onder d), j) en l), worden verwijzingen naar het solvabiliteitskapitaalvereiste gelezen als verwijzingen naar het minimumkapitaalvereiste indien de niet-naleving van het minimumkapitaalvereiste eerder optreedt dan de niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste.

Artikel 72
Tier 2-kernvermogen – Overzicht van eigenvermogensbestanddelen

De volgende kernvermogensbestanddelen worden geacht in hoge mate de in artikel 93, lid 1, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG genoemde kenmerken te bezitten, rekening houdend met de elementen die in artikel 93, lid 2, van die richtlijn worden vermeld, en worden ingedeeld in Tier 2 indien de volgende bestanddelen alle in artikel 73 genoemde kenmerken bezitten:

(a) het deel van het positieve verschil tussen de activa en de passiva, gewaardeerd overeenkomstig artikel 75 en afdeling 2 van hoofdstuk VI van Richtlijn 2009/138/EG, dat de volgende bestanddelen omvat:

i) gewoon aandelenkapitaal en het daarmee verbonden agio;

ii) beginkapitaal, bijdragen van leden of het daaraan gelijk te stellen kernvermogensbestanddeel voor onderlinge waarborgmaatschappijen of onderlinge verzekeringsmaatschappijen;

iii) achtergestelde rekeningen van leden van onderlinge waarborgmaatschappijen;

iv) preferente aandelen en het daarmee verbonden agio;

(b) achtergestelde verplichtingen, gewaardeerd overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG.

Artikel 73
Tier 2-aanvullend vermogen – Elementen die de indeling bepalen

1. De elementen als bedoeld in artikel 72 zijn als volgt:

(a) het kernvermogensbestanddeel heeft een lagere rangorde dan de vorderingen van alle verzekeringnemers en begunstigden en niet-achtergestelde crediteuren;

(b) het kernvermogensbestanddeel bevat geen elementen die de insolventie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming kunnen veroorzaken of bespoedigen;

(c) het kernvermogensbestanddeel is niet gedateerd of heeft een oorspronkelijke looptijd van ten minste tien jaar; de eerste contractuele gelegenheid om het kernvermogensbestanddeel terug te betalen of af te lossen doet zich niet binnen vijf jaar na de uitgiftedatum voor;

(d) het kernvermogensbestanddeel kan enkel worden terugbetaald of afgelost naar keuze van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en de terugbetaling of aflossing van het kernvermogensbestanddeel is onderworpen aan voorafgaande goedkeuring door de toezichthouders;

(e) het kernvermogensbestanddeel kan beperkte stimulansen tot terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel bevatten, mits deze niet eerder dan tien jaar na de uitgiftedatum plaatsvinden;

(f) het kernvermogensbestanddeel voorziet in de opschorting van de terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel indien niet aan het

solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of indien terugbetaling of aflossing ertoe zou leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, totdat de onderneming aan het solvabiliteitskapitaalvereiste voldoet en terugbetaling of aflossing er niet toe leidt dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan;

(g) het kernvermogensbestanddeel voldoet aan een van de volgende criteria:

i) in het geval van de in artikel 72, onder a), i) en ii), genoemde bestanddelen kunnen, hetzij op grond van de juridische hetzij op grond van de contractuele regelingen die van toepassing zijn op het kernvermogensbestanddeel, uitkeringen met betrekking tot dat bestanddeel worden uitgesteld indien niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of indien de uitkering ertoe zou leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, totdat de onderneming aan het solvabiliteitskapitaalvereiste voldoet en de uitkering er niet toe leidt dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan;

ii) in het geval van de in artikel 72, onder a), iii) en iv) en onder b), genoemde bestanddelen voorzien de voorwaarden van de contractuele regeling die van toepassing is op het kernvermogensbestanddeel in het uitstel van de uitkeringen met betrekking tot dat bestanddeel indien niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of indien de uitkering ertoe zou leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, totdat de onderneming aan het solvabiliteitskapitaalvereiste voldoet en de uitkering er niet toe leidt dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan;

(h) het kernvermogensbestanddeel mag enkel toestaan dat uitkering plaatsvindt indien niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of indien uitkering op basis van een kernvermogensbestanddeel ertoe zou leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, mits alle volgende voorwaarden worden nageleefd:

i) de toezichthoudende autoriteit heeft bij wijze van uitzondering afgezien van het uitstel van uitkeringen;

ii) de uitkering leidt niet tot een verdere verzwakking van de solvabiliteitspositie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

iii) na de uitkering wordt aan het minimumkapitaalvereiste voldaan.

(i) het kernvermogensbestanddeel is niet bezwaard en is niet dusdanig aan een andere transactie gekoppeld dat het niet voldoet aan de vereisten van artikel 94, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn 2009/138/EG.

(j) het kernvermogensbestanddeel bevat de in artikel 71 genoemde elementen die van belang zijn voor de kernvermogensbestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), iii) en v), en onder b), doch overschrijdt de in artikel 82, lid 3, genoemde grens.

Onverminderd punt f) mag het kernvermogensbestanddeel de mogelijkheid tot terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel terwijl niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of de terugbetaling of aflossing ertoe zou leiden dat niet aan het

solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, alleen bieden indien alle volgende voorwaarden worden nageleefd:

i) de toezichthoudende autoriteit heeft bij wijze van uitzondering afgezien van de opschorting van de terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel;

ii) het bestanddeel wordt geruild voor of omgezet in een ander Tier 1- of Tier 2-kernvermogensbestanddeel van ten miste dezelfde kwaliteit;

iii) na de terugbetaling of aflossing wordt aan het minimumkapitaalvereiste voldaan.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt de ruil of omzetting van een kernvermogensbestanddeel voor of in een ander Tier 1- of Tier 2-kernvermogensbestanddeel of de terugbetaling of aflossing van een Tier 2-kernvermogensbestanddeel met de opbrengst van een nieuw kernvermogensbestanddeel van ten minste dezelfde kwaliteit, niet als terugbetaling of aflossing beschouwd mits de uitwisseling, omzetting, terugbetaling of aflossing aan de goedkeuring van de toezichthoudende autoriteit wordt onderworpen.

3. Voor de toepassing van lid 1, onder f) en g), worden verwijzingen naar het solvabiliteitskapitaalvereiste gelezen als verwijzingen naar het minimumkapitaalvereiste indien de niet-naleving van het minimumkapitaalvereiste eerder optreedt dan de niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste.

4. Voor de toepassing van lid 1, onder e), beschouwen ondernemingen stimulansen tot aflossing in de vorm van een rente step-up in combinatie met een calloptie als beperkt, indien de step-up geschiedt in de vorm van een eenmalige verhoging van de couponrente en resulteert in een stijging ten opzichte van het oorspronkelijke rentepercentage die niet groter is dan het hoogste van de volgende bedragen:

(a) 100 basispunten, verminderd met de "swap spread" tussen de oorspronkelijke indexgrondslag en de verhoogde indexgrondslag;

(b) 50 % van de oorspronkelijke "credit spread", verminderd met het verschil tussen de oorspronkelijke indexgrondslag en de verhoogde indexgrondslag.

Artikel 74

Tier 2-aanvullend vermogen – Overzicht van eigenvermogensbestanddelen

Onverminderd artikel 96 van Richtlijn 2009/138/EG, worden de volgende aanvullendvermogensbestanddelen geacht in hoge mate de in artikel 93, lid 1, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG genoemde kenmerken te bezitten, rekening houdend met de elementen die in artikel 93, lid 2, van die richtlijn worden vermeld, en worden ingedeeld in Tier 2 indien de volgende bestanddelen alle in artikel 75 genoemde kenmerken bezitten:

(a) niet-gestort en niet-opgevraagd gewoon aandelenkapitaal, op verzoek opvraagbaar;

(b) niet-gestort en niet-opgevraagd beginkapitaal, bijdragen van leden of het daaraan gelijk te stellen kernvermogensbestanddeel voor onderlinge waarborgmaatschappijen of onderlinge verzekeringsmaatschappijen, op verzoek opvraagbaar;

(c) niet-gestorte en niet-opgevraagde preferente aandelen, op verzoek opvraagbaar;

(d) een juridisch bindende verplichting om op verzoek in te schrijven op en te betalen voor achtergestelde verplichtingen;

(e) kredietbrieven en garanties die door een onafhankelijke trustee ten behoeve van schuldeisers uit hoofde van verzekering in trust worden gehouden en afgegeven zijn door kredietinstellingen waaraan overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 2013/36/EU vergunning is verleend;

(f) kredietbrieven en garanties, mits de bestanddelen op verzoek opvraagbaar zijn en niet zijn bezwaard;

(g) suppletiebijdragen die onderlinge waarborgmaatschappijen of onderlinge verzekeringsmaatschappijen van reders met variabele premies die uitsluitend de in branches 6, 12 en 17 van deel A van de bijlage I genoemde risico's verzekeren, van hun leden kunnen eisen binnen de volgende twaalf maanden;

(h) suppletiebijdragen die onderlinge waarborgmaatschappijen of onderlinge verzekeringsmaatschappijen binnen de eerstvolgende twaalf maanden van hun leden kunnen eisen, mits deze op verzoek opvraagbaar zijn en niet zijn bezwaard;

(i) overige juridisch bindende verplichtingen die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zijn ontvangen, mits het bestanddeel op verzoek opvraagbaar is en niet is bezwaard.

Artikel 75

Tier 2-aanvullend vermogen – Elementen die de indeling bepalen

Om als Tier-2 te worden ingedeeld, bevatten de in artikel 74 genoemde aanvullendvermogensbestanddelen de elementen van een kernvermogensbestanddeel dat is ingedeeld in Tier 1 overeenkomstig de artikelen 69 en 71 wanneer dat bestanddeel is opgevraagd en gestort.

Artikel 76

Tier 3-kernvermogen – Overzicht van eigenvermogensbestanddelen

De volgende kernvermogensbestanddelen worden geacht in hoge mate de in artikel 93, lid 1, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG genoemde kenmerken te bezitten, rekening houdend met de elementen die in artikel 93, lid 2, van die richtlijn worden vermeld, en worden ingedeeld in Tier 3 indien de volgende bestanddelen alle in artikel 77 genoemde kenmerken bezitten:

(a) het deel van het positieve verschil tussen de activa en de passiva, gewaardeerd overeenkomstig de afdelingen 1 en 2 van hoofdstuk VI van Richtlijn 2009/138/EG, dat de volgende bestanddelen omvat:

  i) achtergestelde rekeningen van leden van onderlinge waarborgmaatschappijen;

  ii) preferente aandelen en het daarmee verbonden agio;

  iii) een bedrag gelijk aan de waarde van netto uitgestelde belastingvorderingen;

(b) achtergestelde verplichtingen, gewaardeerd overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG.

Artikel 77

Tier 3-kernvermogen – Elementen die de indeling bepalen

1. De elementen als bedoeld in artikel 76 zijn als volgt:

  (a) het kernvermogensbestanddeel heeft, in het geval van de bestanddelen als bedoeld in artikel 76, onder a), i) en ii), en onder b), een lagere rangorde dan de

vorderingen van alle verzekeringnemers en begunstigden en niet-achtergestelde crediteuren;

(b) het kernvermogensbestanddeel bevat geen elementen die de insolventie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming kunnen veroorzaken of bespoedigen;

(c) het kernvermogensbestanddeel is, in het geval van de bestanddelen als bedoeld in artikel 76, onder a), i) en ii), en onder b), niet gedateerd of heeft een oorspronkelijke looptijd van ten minste vijf jaar, indien de vervaldatum de eerste contractuele gelegenheid is om het kernvermogensbestanddeel terug te betalen of af te lossen;

(d) het kernvermogensbestanddeel kan, in het geval van de bestanddelen als bedoeld in artikel 76, onder a), i) en ii), en onder b), enkel worden terugbetaald of afgelost naar keuze van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en de terugbetaling of aflossing van het kernvermogensbestanddeel is onderworpen aan voorafgaande goedkeuring door de toezichthouders;

(e) het kernvermogensbestanddeel kan, in het geval van de bestanddelen als bedoeld in artikel 76, onder a), i) en ii), en onder b), beperkte stimulansen tot terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel bevatten;

(f) het kernvermogensbestanddeel voorziet, in het geval van de bestanddelen als bedoeld in artikel 76, onder a), i) en ii) en onder b), in de opschorting van de terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel indien niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of indien terugbetaling of aflossing ertoe zou leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, totdat de onderneming aan het solvabiliteitskapitaalvereiste voldoet en terugbetaling of aflossing er niet toe leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan;

(g) het kernvermogensbestanddeel voorziet, in het geval van bestanddelen als bedoeld in artikel 76, onder a), i) en ii), en onder b), in de opschorting van de terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel indien niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of indien terugbetaling of aflossing ertoe zou leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, totdat de onderneming aan het solvabiliteitskapitaalvereiste voldoet en terugbetaling of aflossing er niet toe leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan;

(h) het kernvermogensbestanddeel is niet bezwaard en is niet dusdanig aan een andere transactie gekoppeld dat de kenmerken die het bestanddeel overeenkomstig dit artikel moet bezitten, zouden kunnen worden aangetast.

Onverminderd punt f) mag het kernvermogensbestanddeel de mogelijkheid tot terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel terwijl niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan of de terugbetaling of aflossing ertoe zou leiden dat niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan, alleen bieden indien alle volgende voorwaarden worden nageleefd:

i) de toezichthoudende autoriteit bij wijze van uitzondering heeft afgezien van de opschorting van de terugbetaling of aflossing van dat bestanddeel;

ii) het bestanddeel wordt geruild voor of omgezet in een ander Tier 1- of Tier 2-kernvermogensbestanddeel of een Tier 3-eigenvermogensbestanddeel van ten minste dezelfde kwaliteit;

iii) na de terugbetaling of aflossing wordt aan het minimumkapitaalvereiste voldaan.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt de ruil of omzetting van een kernvermogensbestanddeel voor of in een ander Tier 1- of Tier 2-kernvermogensbestanddeel of een Tier 3-kernvermogensbestanddeel dan wel de terugbetaling of aflossing van een Tier 3-kernvermogensbestanddeel met de opbrengst van een nieuw kernvermogensbestanddeel van ten minste dezelfde kwaliteit, niet als terugbetaling of aflossing beschouwd mits de uitwisseling, omzetting, terugbetaling of aflossing aan de goedkeuring van de toezichthoudende autoriteit wordt onderworpen.

3. Voor de toepassing van lid 1, onder f), worden verwijzingen naar het solvabiliteitskapitaalvereiste gelezen als verwijzingen naar het minimumkapitaalvereiste indien de niet-naleving van het minimumkapitaalvereiste eerder optreedt dan de niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste.

4. Voor de toepassing van lid 1, onder e), beschouwen ondernemingen stimulansen tot aflossing in de vorm van een rente step-up in combinatie met een calloptie als beperkt, indien de step-up geschiedt in de vorm van een eenmalige verhoging van de couponrente en resulteert in een stijging ten opzichte van het oorspronkelijke rentepercentage die niet groter is dan het hoogste van de volgende bedragen:

(a) 100 basispunten, verminderd met de "swap spread" tussen de oorspronkelijke indexgrondslag en de verhoogde indexgrondslag;

(b) 50 % van de oorspronkelijke "credit spread", verminderd met het verschil tussen de oorspronkelijke indexgrondslag en de verhoogde indexgrondslag.

Artikel 78

Tier 3-aanvullend vermogen – Overzicht van eigenvermogensbestanddelen

Aanvullendvermogensbestanddelen die overeenkomstig artikel 90 van Richtlijn 2009/138/EG zijn goedgekeurd en die niet alle in artikel 75 genoemde elementen bevatten, worden ingedeeld in Tier 3-aanvullend vermogen.

Artikel 79

Goedkeuring van de beoordeling en de indeling van eigenvermogensbestanddelen door de toezichthoudende autoriteiten

1. Onverminderd artikel 90 van Richtlijn 2009/138/EG beschouwen verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, wanneer een eigenvermogensbestanddeel niet is opgenomen in het overzicht van eigenvermogensbestanddelen dat in de artikelen 69, 72, 74, 76 en 78 is vervat, dat bestanddeel uitsluitend als eigen vermogen indien de beoordeling en indeling van het bestanddeel door de toezichthoudende autoriteit is goedgekeurd.

2. Bij de goedkeuring van de beoordeling en indeling van eigenvermogensbestanddelen die niet zijn opgenomen in het overzicht van eigenvermogensbestanddelen dat in de artikelen 69, 72, 74, 76 en 78 is vervat, onderzoekt de toezichthoudende autoriteit, op

grond van door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming ingediende documenten, het volgende:

(a) wanneer de onderneming om goedkeuring verzoekt voor indeling in Tier 1, gaat zij na of het kernvermogensbestanddeel in hoge mate de in artikel 93, lid 1, onder a) en b), van Richtlijn 2009/138/EG genoemde kenmerken bezit, rekening houdende met de elementen die in artikel 93, lid 2, van die richtlijn worden vermeld;

(b) wanneer de onderneming om goedkeuring verzoekt voor indeling in Tier 2-kernvermogen, gaat zij na of het kernvermogensbestanddeel in hoge mate de in artikel 93, lid 1, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG genoemde kenmerken bezit, rekening houdende met de elementen die in artikel 93, lid 2, van die richtlijn worden vermeld;

(c) wanneer de onderneming om goedkeuring verzoekt voor indeling in Tier 2-aanvullend vermogen, gaat zij na of het aanvullendvermogensbestanddeel in hoge mate de in artikel 93, lid 1, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG genoemde kenmerken bezit, rekening houdende met de elementen die in artikel 93, lid 2, van die richtlijn worden vermeld;

(d) wanneer de onderneming om goedkeuring verzoekt voor indeling in Tier 3-kernvermogen, gaat zij na of het kernvermogensbestanddeel de in artikel 93, lid 1, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG genoemde kenmerken bezit, rekening houdende met de elementen die in artikel 93, lid 2, van die richtlijn worden vermeld;

(e) zij gaat na of de contractuele voorwaarden van het eigenvermogensbestanddeel in alle relevante rechtsgebieden in rechte afdwingbaar zijn;

(f) zij gaat na of het eigenvermogensbestanddeel volledig is gestort.

3. Kernvermogensbestanddelen die niet in het overzicht van eigenvermogensbestanddelen zijn opgenomen dat in de artikelen 69, 72 en 76 is vervat, worden slechts in Tier 1-kernvermogen ingedeeld indien zij volledig zijn gestort.

4. De opneming van eigenvermogensbestanddelen die overeenkomstig dit artikel door de toezichthoudende autoriteiten is goedgekeurd, is onderworpen aan kwantitatieve grenzen als bepaald in artikel 82.

AFDELING 3
IN AANMERKING KOMEND EIGEN VERMOGEN

ONDERAFDELING 1
AFGEZONDERDE FONDSEN

Artikel 80
Afgezonderde fondsen die aanpassingen vereisen

1. Een verlaging van de reconciliatiereserve als bedoeld in artikel 70, lid 1, onder e), is noodzakelijk wanneer eigenvermogensbestanddelen in een afgezonderd fonds een geringer vermogen hebben om verliezen volledig te compenseren op basis van continuïteit van de bedrijfsvoering, door het gebrek aan overdraagbaarheid ervan

binnen de verzekerings- of herverzekeringsonderneming om een van de volgende redenen:

(a) de bestanddelen kunnen enkel worden gebruikt om verliezen te dekken met betrekking tot een welbepaald gedeelte van de verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten van de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen;

(b) de bestanddelen kunnen enkel worden gebruikt om verliezen te dekken met betrekking tot bepaalde verzekeringnemers of begunstigden;

(c) de bestanddelen kunnen enkel worden gebruikt om verliezen te dekken die uit bijzondere risico's of verplichtingen voortvloeien.

2. De eigenvermogensbestanddelen als bedoeld in lid 1 (hierna 'beperkte eigenvermogensbestanddelen' genoemd) omvatten niet de waarde van toekomstige overdrachten die aan aandeelhouders kunnen worden toegeschreven.

Artikel 81

Aanpassing voor afgezonderde fondsen en matchingopslagportefeuilles

1. Voor de berekening van de reconciliatiereserve verminderen de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het positieve verschil tussen de activa en de verplichtingen als bedoeld in artikel 70 door de volgende bedragen te vergelijken:

(a) de beperkte eigenvermogensbestanddelen in het afgezonderde fonds of de matchingopslagportefeuille;

(b) het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste voor het afgezonderde fonds of de matchingopslagportefeuille.

Wanneer de verzekerings- of herverzekeringsonderneming het solvabiliteitskapitaalvereiste volgens de standaardformule berekent, wordt het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste overeenkomstig artikel 217 berekend.

Wanneer de onderneming het solvabiliteitskapitaalvereiste met behulp van een intern model berekent, wordt het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste op basis van dat interne model berekend alsof de onderneming uitsluitend de in het afgezonderde fonds of de matchingopslagportefeuille vervatte activiteiten uitoefende.

2. In afwijking van lid 1 mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, wanneer de activa, de verplichtingen en het risico in een afgezonderd fonds verwaarloosbaar zijn, de reconciliatiereserve verlagen met het totale bedrag van de beperkte eigenvermogensbestanddelen.

ONDERAFDELING 2

KWANTITATIEVE GRENZEN

Artikel 82

In aanmerking komend eigen vermogen en grenzen met betrekking tot de Tiers 1, 2 en 3

1. Wat de naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste betreft, gelden voor de in aanmerking komende bedragen van de bestanddelen van Tier 2 en Tier 3 alle volgende kwantitatieve grenzen:

(a) het in aanmerking komende bedrag van Tier 1-bestanddelen beloopt ten minste de helft van het solvabiliteitskapitaalvereiste;

(b) het in aanmerking komende bedrag van Tier 3-bestanddelen is minder dan 15 % van het solvabiliteitskapitaalvereiste;

(c) de som van de in aanmerking komende bedragen van de bestanddelen van Tier 2 en Tier 3 belopen niet meer dan 50 % van het solvabiliteitskapitaalvereiste.

2. Wat de naleving van het minimumkapitaalvereiste betreft, gelden voor de in aanmerking komende bestanddelen van Tier 2 alle volgende kwantitatieve grenzen:

(a) het in aanmerking komende bedrag van Tier 1-bestanddelen beloopt ten minste 80 % van het minimumkapitaalvereiste;

(b) de in aanmerking komende bedragen van de bestanddelen van Tier 2 belopen niet meer dan 20 % van het minimumkapitaalvereiste.

3. Binnen de grenzen als bedoeld in lid 1, onder a), en lid 2, onder a), beloopt de som van de volgende kernvermogensbestanddelen minder dan 20 % van het totale bedrag aan Tier 1-bestanddelen:

(a) bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), iii);

(b) bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder a), v);

(c) bestanddelen als bedoeld in artikel 69, onder b);

(d) bestanddelen die op grond van de overgangsregeling van artikel 308 ter, lid 9, van Richtlijn 2009/138/EG tot het Tier 1-kernvermogen worden gerekend.

HOOFDSTUK V

SOLVABILITEITSKAPITAALVEREISTE - STANDAARDFORMULE

AFDELING 1

ALGEMENE BEPALINGEN

ONDERAFDELING 1

BEREKENINGEN OP BASIS VAN SCENARIO'S

Artikel 83

1. Wanneer de berekening van een module of een ondermodule van het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste gebaseerd is op het effect van een scenario op het kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, worden in die berekening alle volgende aannamen gehanteerd:

(a) het scenario brengt geen wijziging in het bedrag van de risicomarge dat in de technische voorzieningen is vervat;

(b) het scenario brengt geen wijziging in de waarde van uitgestelde belastingvorderingen en -verplichtingen;

(c) het scenario brengt geen wijziging in de waarde van de toekomstige discretionaire uitkeringen die in de technische voorzieningen zijn vervat;

(d) de onderneming verricht in de loop van het scenario geen beheeractiviteiten.

2. De berekening van technische voorzieningen die het resultaat zijn van de vaststelling van het effect van een scenario op het kernvermogen van verzekerings- en

herverzekeringsondernemingen als bedoeld in lid 1, brengt geen wijziging in de waarde van de toekomstige discretionaire uitkeringen, en houdt rekening met alle volgende elementen:

(a) onverminderd lid 1, onder d), toekomstige beheeractiviteiten op grond van het scenario, mits zij voldoen aan artikel 23;

(b) een wezenlijk ongunstig effect van het scenario of de beheeractiviteiten als bedoeld onder a), op de waarschijnlijkheid dat verzekeringnemers contractuele opties zullen uitoefenen.

3. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen mogen vereenvoudigde methoden gebruiken om de technische voorzieningen te berekenen die het resultaat zijn van de vaststelling van het effect van een scenario als bedoeld in lid 1, mits de vereenvoudigde berekening niet leidt tot de onjuiste weergave van het solvabiliteitskapitaalvereiste die de besluitvorming of het oordeel van de gebruiker van de informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste zou kunnen beïnvloeden, tenzij de vereenvoudigde berekening een solvabiliteitskapitaalvereiste oplevert dat hoger is dan het met behulp van de standaardformule berekende solvabiliteitskapitaalvereiste.

4. De berekening van activa en verplichtingen die het resultaat zijn van de vaststelling van het effect van een scenario als bedoeld in lid 1, houdt rekening met het effect van het scenario op de waarde van relevante door de onderneming aangehouden risicolimiteringsinsrumenten die voldoen aan de artikelen 209 tot en met 215.

5. Indien het scenario een stijging van het eigen vermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen oplevert, wordt bij de berekening van de module of de ondermodule uitgegaan van de veronderstelling dat het scenario geen effect heeft op het kernvermogen.

ONDERAFDELING 2
DOORKIJKBENADERING

Artikel 84

1. Het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt berekend op basis van elk van de onderliggende activa van instellingen voor collectieve beleggingen en andere als fondsen verpakte beleggingen (doorkijkbenadering).

2. De doorkijkbenadering als bedoeld in lid 1 wordt ook toegepast op:

(a) indirecte blootstellingen aan marktrisico, met uitzondering van instellingen voor collectieve beleggingen en als fondsen verpakte beleggingen;

(b) indirecte blootstellingen aan verzekeringstechnisch risico;

(c) indirecte blootstellingen aan tegenpartijrisico.

3. Indien de doorkijkbenadering niet kan worden toegepast op instellingen voor collectieve beleggingen en als fondsen verpakte beleggingen, kan het solvabiliteitskapitaalvereiste worden berekend op basis van de gerichte toewijzing van onderliggende activa van de collectieve beleggingsinstelling of het fonds, mits de onderneming in staat is een dergelijke gerichte toewijzing uit te voeren met de mate van granulariteit die nodig is om alle relevante ondermodules en scenario's van de standaardformule te berekenen, en de onderliggende activa strikt worden beheerd overeenkomstig deze gerichte toewijzing. Voor die berekening kunnen gegroepeerde

gegevens worden gebruikt, mits zij op voorzichtige wijze worden toegepast en niet worden toegepast op meer dan 20 % van de totale waarde van de activa van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

4. Lid 2 is niet van toepassing op beleggingen in verbonden ondernemingen in de zin van artikel 212, lid 1, onder b), en lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG.

ONDERAFDELING 3
REGIONALE OVERHEDEN EN LOKALE AUTORITEITEN

Artikel 85

Regionale overheden en lokale autoriteiten worden alleen als zodanig gecategoriseerd indien er geen verschil in risico is tussen deze blootstellingen en blootstellingen aan de centrale overheid vanwege de specifieke bevoegdheid van eerstgenoemden om inkomsten te verwerven, en indien er bijzondere institutionele regelingen bestaan waardoor het risico van wanbetaling wordt beperkt.

ONDERAFDELING 4
MATERIEEL BASISRISICO

Artikel 86

Onverminderd artikel 210, lid 2, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, wanneer zij verzekeringstechnische risico's overdragen door middel van herverzekeringsovereenkomsten of special purpose vehicles die blootstaan aan materieel basisrisico als gevolg van een valutamismatch tussen het verzekeringstechnische risico en de risicolimiteringstechniek, bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste overeenkomstig de standaardformule rekening houden met de risicolimiteringstechniek, mits deze in overeenstemming is met artikel 209, artikel 210, leden 1, 3 en 4 en artikel 211, en de berekening als volgt wordt uitgevoerd:

a) het basisrisico dat voortvloeit uit een valutamismatch tussen het verzekeringstechnische risico en de risicolimiteringstechniek wordt in de relevante verzekeringstechnische-risicomodule, de ondermodule of het scenario van de standaardformule op het meest gedetailleerde niveau in aanmerking genomen door 25 % van het verschil tussen de volgende elementen toe te voegen aan het kapitaalvereiste dat overeenkomstig de relevante module, de ondermodule, of het scenario is berekend:

    i) het theoretische kapitaalvereiste voor de relevante verzekeringstechnische-risicomodule, de ondermodule of het scenario dat uit een gelijktijdig optreden van het scenario als bedoeld in artikel 188 zou voortvloeien;

    ii) het kapitaalvereiste voor de relevante verzekeringstechnische-risicomodule, de ondermodule of het scenario.

b) indien de risicolimiteringstechniek meer dekt dan een module, ondermodule of scenario, wordt de berekening als bedoeld in punt a), voor elk van deze modules, ondermodules of scenario's uitgevoerd. Het kapitaalvereiste dat uit deze berekeningen voortvloeit is niet hoger dan 25 % van de capaciteit van de niet-proportionele herverzekeringsovereenkomst of het special purpose vehicle.

ONDERAFDELING 5
BEREKENING VAN HET KERNSOLVABILITEITSKAPITAALVEREISTE

Artikel 87

Het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste omvat een risicomodule voor risico's in verband met immateriële activa,

en is gelijk aan:

$$BasicSCR = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \cdot SCR_i \cdot SCR_j} + SCR_{intangibles}$$

waarbij

(a) de som, $Corr_{i,j}$, SCR_i en SCR_j worden gespecificeerd als beschreven in punt 1 van bijlage IV bij Richtlijn 2009/138/EC;

(b) $SCR_{intangibles}$ staat voor het kapitaalvereiste voor risico's in verband met immateriële activa als bedoeld in artikel 203.

ONDERAFDELING 6
EVENREDIGHEID EN VEREENVOUDIGINGEN

Artikel 88
Evenredigheid

1. Voor de toepassing van artikel 109 bepalen de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of de vereenvoudigde berekening evenredig is met de aard, omvang en complexiteit van de risico's door een beoordeling te verrichten die alle volgende elementen omvat:

   (a) een beoordeling van de aard, omvang en complexiteit van de risico's van de onderneming die binnen de relevante module of ondermodule vallen;

   (b) een kwalitatieve of kwantitatieve evaluatie, naar gelang van het geval, van de fout die in de resultaten van de vereenvoudigde berekening optreedt als gevolg van een eventueel verschil tussen:

      i) de aannamen waar de vereenvoudigde berekening van uitgaat met betrekking tot het risico;

      ii) de resultaten van de beoordeling als bedoeld in punt a).

2. Een vereenvoudigde berekening wordt niet als evenredig met de aard, omvang en complexiteit van de risico's beschouwd indien de fout als bedoeld in lid 2, onder b), leidt tot een onjuiste weergave van het solvabiliteitskapitaalvereiste die de besluitvorming of het oordeel van de gebruiker van de informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste zou kunnen beïnvloeden, tenzij de vereenvoudigde berekening een solvabiliteitskapitaalvereiste oplevert dat hoger is dan het solvabiliteitskapitaalvereiste dat met behulp van de standaardformule is berekend.

Artikel 89

Algemene bepalingen inzake vereenvoudigingen voor captive ondernemingen

Verzekeringscaptives en herverzekeringscaptives als omschreven in artikel 13, leden 2 en 5, van Richtlijn 2009/138/EG mogen gebruik maken van de vereenvoudigde berekeningen als vermeld in de artikelen 90, 103, 105 en 106 van deze verordening mits artikel 88 wordt nageleefd en aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) wat de verzekeringsverplichtingen van de verzekerings- of herverzekeringscaptive betreft, zijn alle verzekerden en begunstigden rechtspersonen van de groep waarvan de verzekerings- of herverzekeringscaptive deel uitmaakt;

(b) wat de herverzekeringsverplichtingen van de verzekerings- of herverzekeringscaptive betreft, zijn alle verzekerden en begunstigden van de verzekeringsovereenkomsten die aan de herverzekeringsverplichtingen ten grondslag liggen, rechtspersonen van de groep waarvan de verzekerings- of herverzekeringscaptive deel uitmaakt;

(c) de verzekeringsverplichtingen en de verzekeringsovereenkomsten die aan de herverzekeringsverplichtingen van de verzekerings- of herverzekeringscaptive ten grondslag liggen, hebben geen betrekking op verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering.

Artikel 90

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf voor verzekerings- en herverzekeringscaptives

1. Indien de artikelen 88 en 89 worden nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf als volgt berekenen:

$$SCR_{nl\ prem\ res} = \sqrt{0.65 \cdot \sum_s NL^2_{(pr,s)} + 0.35 \cdot \left(\sum_s NL_{(pr,s)}\right)^2},$$

waarbij de *s* alle segmenten dekt die in bijlage II worden beschreven.

2. Voor de toepassing van lid 1 is het kapitaalvereiste voor premie- en reserverisico van een welbepaald segment *s* als beschreven in bijlage II gelijk aan:

$$NL_{pr,s} = 0.6 \cdot \sqrt{V^2_{(prem,s)} + V_{(prem,s)} \cdot V_{(res,s)} + V^2_{(res,s)}}$$

waarbij

(a) $V_{(\mathrm{prem},s)}$ staat voor de volumemaatstaf voor premierisico van segment *s* als berekend overeenkomstig artikel 116, lid 3;

(b) $V_{(res,s)}$ staat voor de volumemaatstaf voor reserverisico van een segment als berekend overeenkomstig artikel 116, lid 6.

Artikel 91

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor kortlevenrisico in het levensverzekeringsbedrijf

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor kortlevenrisico in het levensverzekeringsbedrijf als volgt berekenen:

$$SCR_{mortality} = 0.15 \cdot CAR \cdot q \cdot \sum_{k=1-0.5}^{n-0.5} \left(\frac{1-q}{1-i_k} \right)^k$$

waarbij, met betrekking tot verzekerings- en herverzekeringspolissen met een positief risicobedrag:

(a) *CAR* staat voor het totale risicobedrag, zijnde de som, voor elke overeenkomst, van het risicobedrag van de overeenkomsten, waarbij onder het risicobedrag van een overeenkomst wordt verstaan het hoogste van de volgende bedragen: ofwel nul, ofwel het verschil tussen de volgende twee bedragen:

i) de som van:

- het bedrag dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming op het moment zelf zou betalen in geval van het overlijden van de in het kader van de overeenkomst verzekerde personen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;
- de verwachte contante waarde van de niet onder het vorige streepje vallende bedragen die de onderneming in de toekomst zou betalen in geval van het onmiddellijk overlijden van de in het kader van de overeenkomst verzekerde personen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

ii) de beste schatting van de overeenkomstige verplichtingen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

(b) *q* staat voor het verwachte gemiddelde sterftecijfer van de verzekeringnemers in de loop van de eerstvolgende 12 maanden, gewogen naar de verzekerde som;

(c) *n* staat voor de modified duration in jaren van bij overlijden verschuldigde betalingen als opgenomen in de beste schatting;

(d) i_k staat voor de contante koers op jaarbasis voor looptijd *k* van de relevante risicovrije rentetermijnstructuur als bedoeld in artikel 43.

Artikel 92

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor het langlevenrisico in het levensverzekeringsbedrijf

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor langlevenrisico in het levensverzekeringsbedrijf als volgt berekenen:

$$SCR_{longevity} = 0.2 \cdot q \cdot n \cdot 1.1^{(n-1)/2} \cdot BE_{long}$$

waarbij, met betrekking tot de in artikel 138, lid 2, bedoelde polissen,

(a) *q* staat voor het verwachte gemiddelde sterftecijfer van de verzekeringnemers in de loop van de eerstvolgende 12 maanden, gewogen naar de verzekerde som;

(b) *n* staat voor de modified duration in jaren van de betalingen aan begunstigden als opgenomen in de beste schatting;

(c) BE_{long} staat voor de beste schatting van de verplichtingen die blootstaan aan langlevenrisico.

Artikel 93

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor invaliditeits- en morbiditeitsrisico in het levensverzekeringsbedrijf

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor invaliditeits- en morbiditeitsrisico in het levensverzekeringsbedrijf als volgt berekenen:

$$SCR_{disability-morbidity} = \begin{cases} 0.35 \cdot CAR_1 \cdot d_1 \\ +0.25 \cdot 1.1^{(n-3)/2} \cdot (n-1) \cdot CAR_2 \cdot d_2 \\ +0.2 \cdot 1.1^{(n-1)/2} \cdot t \cdot n \cdot BE_{dis} \end{cases}$$

waarbij, met betrekking tot verzekerings- en herverzekeringspolissen met een positief risicobedrag:

(a) CAR_1 staat voor het totale risicobedrag, zijnde de som, voor elke overeenkomst, van het risicobedrag van de overeenkomsten, waarbij onder het risicobedrag van een overeenkomst wordt verstaan het hoogste van de volgende bedragen: ofwel nul, ofwel het verschil tussen de volgende twee bedragen:

i) de som van:

- het bedrag dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming op het moment zelf zou betalen in geval van het overlijden of invalide worden van de in het kader van de overeenkomst verzekerde personen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;
- de verwachte contante waarde van de niet onder het vorige streepje vallende bedragen die de onderneming in de toekomst zou betalen in geval van het onmiddellijk overlijden of invalide worden van de in het kader van de overeenkomst verzekerde personen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

ii) de beste schatting van de overeenkomstige verplichtingen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

(b) CAR_2 staat voor het totale risicobedrag als bedoeld onder a) na 12 maanden;

(c) d_1 staat voor het verwachte gemiddelde invaliditeits- en morbiditeitscijfer in de loop van de eerstvolgende 12 maanden, elk gewogen naar de verzekerde som;

(d) d_2 staat voor het verwachte gemiddelde invaliditeits- en morbiditeitscijfer in de loop van de 12 maanden na de eerstvolgende 12 maanden, gewogen naar de verzekerde som;

(e) n staat voor de modified duration in jaren van bij invaliditeit-morbiditeit verschuldigde betalingen als opgenomen in de beste schatting;

(f) t staat voor de verwachte beëindigingscijfers in de eerstvolgende 12 maanden;

(g) BE_{dis} staat voor de beste schatting van de verplichtingen die blootstaan aan invaliditeits- en morbiditeitsrisico.

Artikel 94

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor kostenrisico in het levensverzekeringsbedrijf

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor kostenrisico in het levensverzekeringsbedrijf als volgt berekenen:

$$SCR_{\exp enses} = 0.1 \cdot EI \cdot n + EI \cdot \left(\left(\frac{1}{i+0.01} \right) \cdot \left((1+i+0.01)^n - 1 \right) - \frac{1}{i} \left((1+i)^n - 1 \right) \right)$$

waarbij

(a) EI staat voor de kosten die in het afgelopen jaar zijn gemaakt bij het nakomen van de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen, met uitzondering van ziekteverzekerings- en ziekteherverzekeringsverplichtingen;

(b) n staat voor de modified duration in jaren van de kasstroom als opgenomen in de beste schatting van die verplichtingen;

(c) i staat voor het gewogen gemiddelde inflatiepercentage als opgenomen in de berekening van de beste schatting van die verplichtingen, indien de gewichten gebaseerd zijn op de contante waarde van de kosten die in de berekening van de beste schatting zijn opgenomen voor het nakomen van de bestaande verplichtingen in het levensverzekeringsbedrijf.

Artikel 95

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor permanente wijzigingen van de vervalpercentages

1. Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor het risico van een permanente stijging van de vervalpercentages als volgt berekenen:

$$Lapse_{up} = 0.5 \cdot l_{up} \cdot n_{up} \cdot S_{up}$$

waarbij

(a) l_{up} staat voor het hoogste van de volgende percentages: het gemiddelde vervalpercentage van de polissen met een positieve 'surrender strain' en 67 %;

(b) n_{up} staat voor de gemiddelde periode in jaren waarin de polissen met een positieve 'surrender strain' aflopen;

(c) S_{up} staat voor de som van de positieve 'surrender strains'.

2. Indien aan de voorwaarden van artikel 88 is voldaan, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor het risico van een permanente daling van de vervalpercentages als volgt berekenen:

$$Lapse_{down} = 0.5 \cdot l_{down} \cdot n_{down} \cdot S_{down}$$

waarbij

(a) l_{down} staat voor het hoogste van de volgende percentages: het gemiddelde vervalpercentage van de polissen met een negatieve 'surrender strain' en 40 %;

(b) n_{down} staat voor de gemiddelde periode in jaren waarin de polissen met een negatieve 'surrender strain' aflopen;

(c) S_{down} staat voor de som van de negatieve 'surrender strains'.

3. De 'surrender strain' van een verzekeringspolis als bedoeld in de leden 1 en 2 is het verschil tussen:

(a) het thans door de verzekeringsonderneming te betalen bedrag bij stopzetting door de verzekeringnemer, uitgezonderd eventuele bedragen die op verzekeringnemers of intermediairs kunnen worden verhaald;

(b) het bedrag van de technische voorzieningen zonder de risicomarge.

Artikel 96
Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor rampenrisico in het levensverzekeringsbedrijf

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor rampenrisico in het levensverzekeringsbedrijf als volgt berekenen:

$$SCR_{life-catastrophe} = \sum_i 0.0015 \cdot CAR_i$$

waarbij

(a) de som alle polissen met een positief risicobedrag omvat;

(b) CAR_i staat voor het risicobedrag van polis i, dat wil zeggen het hoogste van de volgende bedragen: ofwel nul, ofwel het verschil tussen de volgende bedragen:

i) de som van:

- het bedrag dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming op het moment zelf zou betalen in geval van het overlijden van de in het kader van de overeenkomst verzekerde personen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

- de verwachte contante waarde van de niet onder het vorige streepje vallende bedragen die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de toekomst zou betalen in geval van het onmiddellijk overlijden van de in het kader van de overeenkomst verzekerde personen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

ii) de beste schatting van de overeenkomstige verplichtingen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald.

Artikel 97

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor kortlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor kortlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf als volgt berekenen:

$$SCR_{health-mortality} = 0.15 \cdot CAR \cdot q \cdot \sum_{k=1-0.5}^{n-0.5} \left(\frac{1-q}{1+i_k} \right)^k$$

waarbij, met betrekking tot verzekerings- en herverzekeringspolissen met een positief risicobedrag:

(a) *CAR* staat voor het totale risicobedrag, zijnde de som, voor elke overeenkomst, van het risicobedrag van de overeenkomsten, waarbij onder het risicobedrag van een overeenkomst wordt verstaan het hoogste van de volgende bedragen: ofwel nul, ofwel het verschil tussen de volgende twee bedragen:

i) de som van:

- het bedrag dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming op het moment zelf zou betalen in geval van het overlijden van de in het kader van de overeenkomst verzekerde personen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;
- de verwachte contante waarde van de niet onder het vorige streepje vallende bedragen die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de toekomst zou betalen in geval van het onmiddellijk overlijden van de in het kader van de overeenkomst verzekerde personen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

ii) de beste schatting van de overeenkomstige verplichtingen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

(b) *q* staat voor het verwachte gemiddelde sterftecijfer van de verzekeringnemers in de loop van de eerstvolgende 12 maanden, gewogen naar de verzekerde som;

(c) *n* staat voor de modified duration in jaren van bij overlijden verschuldigde betalingen als opgenomen in de beste schatting;

(d) i_k staat voor de contante koers op jaarbasis voor looptijd *k* van de relevante risicovrije rentetermijnstructuur als bedoeld in artikel 43.

Artikel 98

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor langlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor langlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf als volgt berekenen:

$$SCR_{health-longevity} = 0.2 \cdot q \cdot n \cdot 1.1^{(n-1)/2} \cdot BE_{long}$$

waarbij, met betrekking tot de in artikel 138, lid 2, bedoelde polissen

(a) q staat voor het verwachte gemiddelde sterftecijfer van de verzekeringnemers in de loop van de eerstvolgende 12 maanden, gewogen naar de verzekerde som;

(b) n staat voor de modified duration in jaren van de betalingen aan begunstigden als opgenomen in de beste schatting;

(c) BE_{long} staat voor de beste schatting van de verplichtingen die blootstaan aan langlevenrisico.

Artikel 99

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor medische kosten in verband met het invaliditeits- en morbiditeitsrisico

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor medische kosten in verband met het invaliditeits- en morbiditeitsrisico als volgt berekenen:

$$SCR_{medical\,expense} = 0.05 \cdot MP \cdot n + MP \times \left(\left(\frac{1}{i+0.01} \right) \left((1+i+0.01)^n - 1 \right) - \frac{1}{i} \left((1+i)^n - 1 \right) \right)$$

waarbij

(a) MP staat voor het bedrag aan medische betalingen gedurende het afgelopen jaar op grond van ziekteverzekerings- en herverzekeringsverplichtingen van het afgelopen jaar;

(b) n staat voor de modified duration in jaren van de kasstroom als opgenomen in de beste schatting van die verplichtingen;

(c) i staat voor het gewogen gemiddelde inflatiepercentage voor medische betalingen als opgenomen in de beste schatting van die verplichtingen, gewogen naar de contante waarde van de medische betalingen als opgenomen in de berekening van de beste schatting van die verplichtingen.

Artikel 100

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor inkomensbescherming in verband met invaliditeits- en morbiditeitsrisico

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor inkomensbescherming in verband met invaliditeits- en morbiditeitsrisico als volgt berekenen:

$$SCR_{income-protection-disability-morbidity} = \begin{cases} 0.35 \cdot CAR_1 \cdot d_1 \\ + 0.25 \cdot 1.1^{(n-3)/2} \cdot (n-1) \cdot CAR_2 \cdot d_2 \\ + 0.2 \cdot 1.1^{(n-1)/2} \cdot t \cdot n \cdot BE_{dis} \end{cases}$$

waarbij, met betrekking tot verzekerings- en herverzekeringspolissen met een positief risicobedrag

(a) CAR_1 staat voor het totale risicobedrag, zijnde de som, voor elke overeenkomst, van het risicobedrag van de overeenkomsten, waarbij onder het risicobedrag van een overeenkomst wordt verstaan het hoogste van de volgende bedragen: ofwel nul ofwel het verschil tussen de volgende twee bedragen:

i) de som van:

- het bedrag dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming op het moment zelf zou betalen in geval van het overlijden of invalide worden van de in het kader van de overeenkomst verzekerde personen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;
- de verwachte contante waarde van de niet onder het vorige streepje vallende bedragen die de onderneming in de toekomst zou betalen in geval van het onmiddellijk overlijden of invalide worden van de in het kader van de overeenkomst verzekerde personen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

ii) de beste schatting van de overeenkomstige verplichtingen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

(b) CAR_2 staat voor het totale risicobedrag als bedoeld onder a), na 12 maanden;

(c) d_1 staat voor het verwachte gemiddelde invaliditeits- en morbiditeitscijfer in de eerstvolgende 12 maanden, gewogen naar de verzekerde som;

(d) d_2 staat voor het verwachte gemiddelde invaliditeits- en morbiditeitscijfer in de 12 maanden na de eerstvolgende 12 maanden, gewogen naar de verzekerde som;

(e) *n* staat voor de modified duration van de betalingen bij invaliditeit-morbiditeit als opgenomen in de beste schatting;

(f) *t* staat voor de verwachte beëindigingscijfers in de eerstvolgende 12 maanden;

(g) BE_{dis} staat voor de beste schatting van de verplichtingen die blootstaan aan invaliditeits- en morbiditeitsrisico.

Artikel 101
Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor kostenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor het kostenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf als volgt berekenen:

$$SCR_{health-\exp enses} = 0.1 \cdot EI \cdot n + EI \cdot \left(\left(\frac{1}{i+0.01} \right) \cdot \left((1+i+0.01)^n - 1 \right) - \frac{1}{i} \left((1+i)^n - 1 \right) \right)$$

waarbij

(1) *EI* staat voor de kosten die in het afgelopen jaar zijn gemaakt bij het nakomen van de ziekteverzekerings- en ziekteherverzekeringsverplichtingen;

(2) *n* staat voor de modified duration in jaren van de kasstroom als opgenomen in de beste schatting van die verplichtingen;

(3) *i* staat voor het gewogen gemiddelde inflatiepercentage als opgenomen in de berekening van de beste schatting van die verplichtingen, gewogen naar de contante waarde van de kosten als opgenomen in de berekening van de beste schatting voor het nakomen van de bestaande verplichtingen in het levensverzekeringsbedrijf.

Artikel 102

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor vervalrisico in verband met het SLT-ziekteverzekeringsbedrijf

1. Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor het risico van een permanente stijging van de vervalpercentages als bedoeld in artikel 159, lid 1, onder a), als volgt berekenen:

$$Lapse_{up} = 0.5 \cdot l_{up} \cdot n_{up} \cdot S_{up}$$

waarbij

(a) l_{up} staat voor het hoogste van de volgende percentages: het gemiddelde vervalpercentage van de polissen met een positieve 'surrender strain' en 83 %;

(b) n_{up} staat voor de gemiddelde periode in jaren waarin de polissen met een positieve 'surrender strain' aflopen;

(c) S_{up} staat voor de som van de positieve 'surrender strains'.

2. Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor het risico van een permanente daling van de vervalpercentages als bedoeld in artikel 159, lid 1, onder a), als volgt berekenen:

$$Lapse_{down} = 0.5 \cdot l_{down} \cdot n_{down} \cdot S_{down}$$

waarbij

(a) l_{down} staat voor het gemiddelde vervalpercentage van de polissen met een negatieve 'surrender strain';

(b) n_{down} staat voor de gemiddelde periode in jaren waarin de polissen met een negatieve 'surrender strain' aflopen;

(c) S_{down} staat voor de som van de negatieve 'surrender strains'.

3. De 'surrender strain' van een verzekeringspolis als bedoeld in de leden 1 en 2 is het verschil tussen:

(a) het op het moment zelf door de verzekeringsonderneming te betalen bedrag bij stopzetting door de verzekeringnemer, uitgezonderd eventuele bedragen die op verzekeringnemers of intermediairs kunnen worden verhaald;

(b) het bedrag van de technische voorzieningen zonder de risicomarge.

Artikel 103

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor renterisico voor verzekerings- en herverzekeringscaptives

1. Indien de artikelen 88 en 89 worden nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf als volgt berekenen:

(a) de som, voor elke valuta, van de kapitaalvereisten voor het risico van een stijging van de rentetermijnstructuur als vermeld in lid 2 van dit artikel;

(b) de som, voor elke valuta, van de kapitaalvereisten voor het risico van een daling van de rentetermijnstructuur als vermeld in lid 3 van dit artikel.

2. Voor de toepassing van lid 1, onder a), van dit artikel is het kapitaalvereiste voor het risico van een stijging van de rentetermijnstructuur voor een gegeven valuta gelijk aan:

$$IR_{up} = \sum_{i} MVAL_i \cdot dur_i \cdot rate_i \cdot stress_{(i,up)} - \sum_{lob} BE_{lob} \cdot dur_{lob} \cdot rate_{lob} \cdot stress_{(lob,up)}$$

waarbij

(a) de eerste som alle looptijdintervallen *i* omvat als vermeld in lid 4 van dit artikel;

(b) $MVAL_i$ staat voor de waarde van de activa minus de passiva, met uitzondering van technische voorzieningen voor looptijdinterval *i*, overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG;

(c) dur_i staat voor de simplified duration van looptijdinterval *i;*

(d) $rate_i$ staat voor de relevante risicovrije rentevoet voor de simplified duration van looptijdinterval *i;*

(e) $stress_{(i,up)}$ staat voor de relatieve opwaartse druk van de rentevoet voor de simplified duration van looptijdinterval *i*;

(f) de tweede som alle branches omvat die in bijlage I van deze verordening worden vermeld;

(g) BE_{lob} staat voor de beste schatting in branche *lob*;

(h) dur_{lob} staat voor de modified duration van de beste schatting in branche *lob*;

(i) $rate_{lob}$ staat voor de relevante risicovrije rentevoet voor de modified duration in branche *lob*;

(j) $stress_{(lob,up)}$ staat voor de relatieve opwaartse druk van de rentevoet voor de modified duration dur_{lob}.

3. Voor de toepassing van lid 1, onder b), van dit artikel is het kapitaalvereiste voor het risico van een daling van de rentetermijnstructuur voor een gegeven valuta gelijk aan:

$$IR_{down} = \sum_{i} MVAL_i \cdot dur_i \cdot rate_i \cdot stress_{(i,down)} - \sum_{lob} BE_{lob} \cdot dur_{lob} \cdot rate_{lob} \cdot stress_{(lob,down)}$$

waarbij

(a) de eerste som alle looptijdintervallen *i* omvat als vermeld in lid 4;

(b) $MVAL_i$ staat voor de waarde van de activa minus de passiva, met uitzondering van technische voorzieningen voor looptijdinterval *i*, overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG;

(c) dur_i staat voor de simplified duration van looptijdinterval *i*;

(d) $rate_i$ staat voor de relevante risicovrije rentevoet voor de simplified duration van looptijdinterval *i*;

(e) $stress_{(i,down)}$ staat voor de relatieve neerwaartse druk van de rentevoet voor de simplified duration van looptijdinterval *i*;

(f) de tweede som alle branches omvat die in bijlage I van deze verordening worden vermeld;

(g) BE_{lob} staat voor de beste schatting in branche *lob*;

(h) dur_{lob} staat voor de modified duration van de beste schatting in branche *lob*;

(i) $rate_{lob}$ staat voor de relevante risicovrije rentevoet voor de modified duration in branche *lob*;

(j) $stress_{(lob,\ down)}$ staat voor de relatieve neerwaartse druk van de rente voor de modified duration dur_{lob}.

4. De looptijdintervallen *i* en de simplified duration als bedoeld in lid 2, onder a) en c), en in lid 3, onder a) en c), zijn als volgt:

(a) voor een looptijd tot een jaar bedraagt de simplified duration 0,5 jaar;

(b) voor een looptijd van een tot drie jaar bedraagt de simplified duration 2 jaar;

(c) voor een looptijd van drie tot vijf jaar bedraagt de simplified duration 4 jaar;

(d) voor een looptijd van vijf jaar tot tien jaar bedraagt de simplified duration 7 jaar;

(e) voor een looptijd van meer dan tien jaar bedraagt de simplified duration 12 jaar.

Artikel 104

Vereenvoudigde berekening van spreadrisico van obligaties en leningen

1. Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het kapitaalvereiste voor het spreadrisico als bedoeld in artikel 176 van deze verordening als volgt berekenen:

$$SCR_{bonds} = MV^{bonds} \cdot \left(\sum_i \%MV_i^{bonds} \cdot stress_i + \%MV_{norating}^{bonds} \cdot \min\left[dur_{norating} \cdot 0.03;1\right] \right) + \Delta Liab_{ul}$$

waarbij

(a) SCR_{bonds} staat voor het kapitaalvereiste voor spreadrisico van obligaties en leningen;

(b) MV^{bonds} staat voor de waarde van de activa die onderworpen zijn aan kapitaalvereisten voor het spreadrisico van obligaties en leningen, overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG;

(c) $\%MV_i^{bonds}$ staat voor het aandeel van de activaportefeuille dat onderworpen is aan een kapitaalvereiste voor het spreadrisico van obligaties en leningen met kredietkwaliteitscategorie *i*, wanneer een kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI voor die activa beschikbaar is;

(d) $\%MV_{norating}^{bonds}$ staat voor het aandeel van de activaportefeuille dat onderworpen is aan een kapitaalvereiste voor het spreadrisico van obligaties en leningen, wanneer geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI voor die activa beschikbaar is;

(e) dur_i en $dur_{norating}$ staan voor de modified duration, uitgedrukt in jaren, van de activa die onderworpen zijn aan een kapitaalvereiste voor het spreadrisico van obligaties en leningen, wanneer geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI voor die activa beschikbaar is;

(f) $stress_i$ staat voor een functie van kredietkwaliteitscategorie *i* en van de modified duration, uitgedrukt in jaren, van de activa die onderworpen zijn aan een kapitaalvereiste voor het spreadrisico van obligaties en leningen met kredietkwaliteitscategorie *i*, als vermeld in lid 2;

(g) $\Delta Liab_{ul}$ staat voor de verhoging van de technische voorzieningen minus risicomarge voor polissen waarbij de polishouders het beleggingsrisico, met ingebouwde opties en garanties, dragen dat zou ontstaan bij een onmiddellijke waardevermindering van de activa die onderworpen zijn aan het kapitaalvereiste voor het spreadrisico van obligaties en leningen van: $MV^{bonds} \cdot \left(\sum_i \%MV_i^{bonds} \cdot stress_i + \%MV_{norating}^{bonds} \cdot \min\left[dur_{norating} \cdot 0.03;1\right] \right)$.

2. $stress_i$ als bedoeld in lid 1, onder f), is voor elke kredietkwaliteitscategorie *i* gelijk aan: $dur_i \cdot b_i$, waarbij dur_i staat voor de modified duration, uitgedrukt in jaren, van de activa die onderworpen zijn aan een kapitaalvereiste voor het spreadrisico van obligaties en leningen met kredietkwaliteitscategorie *i,* en b_i wordt bepaald overeenkomstig de volgende tabel:

Kredietkwaliteitscategorie *i*	0	1	2	3	4	5	6
b_i	0,9 %	1,1 %	1,4 %	2,5 %	4,5 %	7,5 %	7,5 %

3. $dur_{norating}$ als bedoeld in lid 1, onder e), en dur_i als bedoeld in lid 2, is niet lager dan 1 jaar.

Artikel 105

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor spreadrisico van obligaties en leningen voor verzekerings- en herverzekeringscaptives

Indien de artikelen 88 en 89 worden nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringscaptives de bij de berekening van het kapitaalvereiste voor spreadrisico als bedoeld in artikel 176, uitgaan van de veronderstelling dat aan alle activa kredietkwaliteitscategorie 3 is toegekend.

Artikel 106

Vereenvoudigde berekening van het kapitaalvereiste voor marktrisicoconcentratie voor verzekerings- en herverzekeringscaptives

Indien de artikelen 88 en 89 worden nageleefd, mogen captive verzekerings- en herverzekeringsondernemingen uitgaan van alle volgende veronderstellingen bij de berekening van het kapitaalvereiste voor concentratierisico:

(1) interne activapoolingregelingen van verzekerings- of herverzekeringscaptives kunnen van de toepassing van de berekeningsgrondslag als bedoeld in artikel 184, lid

2, worden vrijgesteld indien er wettelijk afdwingbare contractuele voorwaarden zijn vastgesteld die waarborgen dat de passiva van de verzekerings- of herverzekeringscaptive worden gecompenseerd door haar intragroep-blootstellingen ten aanzien van andere entiteiten van de groep.

(2) de relatieve excedentblootstellingsdrempel als bedoeld in artikel 184, lid 1, onder c), is gelijk aan 15 % voor de volgende singlenameblootstellingen:

(a) blootstellingen aan kredietinstellingen die niet tot dezelfde groep behoren en waaraan kredietkwaliteitscategorie 2 is toegekend;

(b) blootstellingen aan entiteiten van de groep die de liquide middelen van de verzekerings- en herverzekeringscaptive beheren waaraan kredietkwaliteitscategorie 2 is toegekend.

Artikel 107

Vereenvoudigde berekening van het risicolimiteringseffect voor herverzekeringsregelingen of securitisatie

1. Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het risicolimiteringseffect op het verzekeringstechnisch risico van een herverzekeringsregeling of securitisatie als bedoeld in artikel 196, als volgt berekenen:

$$RM_{re,all} \cdot \frac{Recoverables_i}{Recoverables_{all}}$$

waarbij

(a) $RM_{re,all}$ staat voor het risicolimiteringseffect op het verzekeringstechnisch risico van de herverzekeringsregelingen en securitisaties voor alle tegenpartijen, berekend overeenkomstig lid 2;

(b) $Recoverables_i$ staat voor de beste schatting van de bedragen die op de herverzekeringsregeling of de securitisatie en de overeenkomstige debiteuren kunnen worden verhaald voor tegenpartij *i,* en $Recoverables_{all}$ staat voor de beste schatting van de bedragen die op de herverzekeringsregelingen en securitisaties en de overeenkomstige debiteuren kunnen worden verhaald voor alle tegenpartijen.

2. Het risicolimiteringseffect op het verzekeringstechnisch risico van de herverzekeringsregelingen en securitisaties voor alle tegenpartijen als bedoeld in lid 1, is het verschil tussen de volgende kapitaalvereisten:

(a) het hypothetische kapitaalvereiste voor het verzekeringstechnisch risico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming indien er geen herverzekeringsregelingen of securitisaties aanwezig zijn;

(b) de kapitaalvereisten voor het verzekeringstechnisch risico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

Artikel 108
Vereenvoudigde berekening van het risicolimiteringseffect voor proportionele herverzekeringsregelingen

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het risicolimiteringseffect op het verzekeringstechnisch risico *j* van een proportionele herverzekeringsregeling voor tegenpartij *i* als bedoeld in artikel 196, als volgt berekenen:

$$\frac{\mathrm{Recoverables}_i}{BE - \mathrm{Recoverables}_{all}} \cdot SCR_j$$

waarbij

(a) *BE* staat voor de beste schatting van de verplichtingen, na aftrek van de bedragen die kunnen worden verhaald;

(b) $Recoverables_i$ staat voor de beste schatting van de bedragen die op de herverzekeringsregeling en de overeenkomstige debiteuren kunnen worden verhaald voor tegenpartij *i*;

(c) $Recoverables_{all}$ staat voor de beste schatting van de bedragen die op de herverzekeringsregeling en de overeenkomstige debiteuren kunnen worden verhaald voor alle tegenpartijen;

(d) SCR_j staat voor de kapitaalvereisten voor het verzekeringstechnisch risico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

Artikel 109
Vereenvoudigde berekeningen voor poolingregelingen

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen voor de toepassing van de artikelen 193, 194 en 195 de volgende vereenvoudigde berekeningen toepassen:

(a) de beste schatting als bedoeld in artikel 194, lid 1, onder d), kan als volgt worden berekend:

$$BE_C = \frac{P_C}{P_U} \cdot BE_U$$

waarbij BE_U staat voor de beste schatting van de aansprakelijkheid die door de bij de poolingregeling aangesloten onderneming aan de poolingregeling is gecedeerd, exclusief alle bedragen die bij niet bij de poolingregeling aangesloten tegenpartijen zijn herverzekerd;

(b) de beste schatting als bedoeld in artikel 195, lid 1, onder c), kan als volgt worden berekend:

$$BE_{CE} = \frac{1}{P_U} \cdot BE_{CEP}$$

waarbij BE_{CEP} staat voor de beste schatting van de aansprakelijkheid die door de pool aan de externe tegenpartij is gecedeerd met betrekking tot het risico dat door de onderneming aan de pool is gecedeerd.

(c) het risicolimiteringseffect als bedoeld in artikel 195, lid 1, onder d), kan als volgt worden berekend:

$$\Delta RM_{CE} = \frac{BE_{CE}}{\sum_{CE} BE_{CE}} \cdot \Delta RM_{CEP}$$

waarbij

i) BE_{CE} staat voor de beste schatting van de door de poolingregeling als geheel aan de externe tegenpartij gecedeerde aansprakelijkheid;

ii) ΔRM_{CEP} staat voor de bijdrage van alle externe tegenpartijen aan het risicolimiteringseffect van de poolingregeling op het verzekeringstechnisch risico van de onderneming;

(d) de tegenpartijen die lid zijn van de pool en de tegenpartijen die niet bij de pool zijn aangesloten, kunnen worden gegroepeerd overeenkomstig de kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI, mits er afzonderlijke groepen zijn voor poolblootstellingen van type A, type B en type C.

Artikel 110

Vereenvoudigde berekening - Groepering van singlenameblootstellingen

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het verlies bij wanbetaling als vermeld in artikel 192 berekenen voor een groep van singlenameblootstellingen. In dat geval wordt aan de groep van singlenameblootstellingen de grootste kans op wanbetaling toegekend die overeenkomstig artikel 199 is toegekend aan singlenameblootstellingen welke deel uitmaken van de groep.

Artikel 111

Vereenvoudigde berekening van het risicolimiteringseffect

Indien artikel 88 wordt nageleefd, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het risicolimiteringseffect op het verzekeringstechnisch risico en het marktrisico van een herverzekeringsregeling, een securitisatie of een derivaat als bedoeld in artikel 196, berekenen als het verschil tussen de volgende kapitaalvereisten:

(a) de som van het hypothetische kapitaalvereiste voor de ondermodules van het verzekeringstechnisch risico of het marktrisico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die door de risicolimiteringstechniek zou worden beïnvloed, indien de herverzekeringsregeling, de securitisatie of het derivaat niet zouden bestaan;

(b) de som van de kapitaalvereisten voor de ondermodules van de modules verzekeringstechnisch risico en marktrisico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die door de risicolimiteringstechniek wordt beïnvloed.

Artikel 112

Vereenvoudigde berekening van de risicogewogen waarde van een zakelijke zekerheid om rekening te houden met het economisch effect van die zekerheid

1. Indien artikel 88 van deze verordening wordt nageleefd, en zowel aan het tegenpartijvereiste als aan het derdenvereiste als bedoeld in artikel 197, lid 1, is voldaan, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, voor de toepassing van artikel 197, de risicogewogen waarde van een als zekerheid verschaft activum als bedoeld in artikel 1, lid 26, onder b), berekenen als 85 % van de waarde van de als

zekerheid aangehouden activa, gewaardeerd overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG.

2. Indien de artikelen 88 en 214 van deze verordening worden nageleefd, en zowel aan het tegenpartijvereiste als aan het derdenvereiste als bedoeld in artikel 197, lid 1, is voldaan, mogen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, voor de toepassing van artikel 197, de risicogewogen waarde van een als zekerheid verschaft activum als bedoeld in artikel 1, lid 26, onder b), berekenen als 75 % van de waarde van de als zekerheid aangehouden activa, gewaardeerd overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG.

ONDERAFDELING 7

REIKWIJDTE VAN DE VERZEKERINGSTECHNISCHE RISICOMODULES

Artikel 113

Voor de berekening van de kapitaalvereisten voor verzekeringstechnische risico's in het schadeverzekeringsbedrijf, het levensverzekeringsbedrijf en het ziekteverzekeringsbedrijf, passen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de volgende modules toe:

(a) de module schadeverzekeringstechnisch risico op schadeverzekerings- en herverzekeringsverplichtingen met uitzondering van ziekteverzekerings- en herverzekeringsverplichtingen;

(b) de module levensverzekeringstechnisch risico op levensverzekerings- en herverzekeringsverplichtingen met uitzondering van ziekteverzekerings- en herverzekeringsverplichtingen;

(c) de module ziekteverzekeringstechnisch risico op ziekteverzekerings- en herverzekeringsverplichtingen.

AFDELING 2

MODULE SCHADEVERZEKERINGSTECHNISCH RISICO

Artikel 114
Module schadeverzekeringstechnisch risico

1. De module schadeverzekeringstechnisch risico bestaat uit alle volgende ondermodules:

   (a) de ondermodule premie- en reserverisico in de schadeverzekeringsbranche als bedoeld in artikel 105, lid 2, derde alinea, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG;

   (b) de ondermodule rampenrisico in de schadeverzekeringsbranche als bedoeld in artikel 105, lid 2, derde alinea, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG;

   (c) de ondermodule vervalrisico in het schadeverzekeringsbedrijf.

2. Het kapitaalvereiste voor het schadeverzekeringstechnisch risico is gelijk aan:

$$SCR_{non-life} = \sqrt{\sum_{i,j} CorrNL_{(i,j)} \cdot SCR_i \cdot SCR_j}$$

waarbij

   (a) de som alle mogelijke combinaties (i,j) van de ondermodules als vermeld in lid 1 omvat;

(b) $CorrNL_{(i,j)}$ staat voor de correlatieparameter voor het schadeverzekeringstechnisch risico voor de ondermodules *i* en *j*;

(c) SCR_i en SCR_j staan voor de kapitaalvereisten voor de respectievelijke risico-ondermodules *i* en *j*.

3. De correlatieparameter $CorrNL_{(i,j)}$ als bedoeld in lid 2 staat voor de waarde als vermeld in rij *i* en in kolom *j* van de volgende correlatiematrix:

i \ *j*	Premie- en reserverisico in de schadeverzekeringsbranche	Rampenrisico in de schadeverzekeringsbranche	Vervalrisico in de schadeverzekerings-branche
Premie- en reserverisico in de schadeverzekeringsbranche	1	0,25	0
Rampenrisico in de schadeverzekeringsbranche	0,25	1	0
Vervalrisico in de schadeverzekeringsbranche	0	0	1

Artikel 115

Ondermodule premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf

Het kapitaalvereiste voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf is gelijk aan:

$SCR_{nl\ prem\ res} = 3 \cdot \sigma_{nl} \cdot V_{nl}$

waarbij

(a) σ_{nl} staat voor de standaardafwijking voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf als bepaald overeenkomstig artikel 117;

(b) V_{nl} staat voor de volumemaatstaf voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf als bepaald overeenkomstig artikel 116.

Artikel 116

Volumemaatstaf voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf

1. De volumemaatstaf voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf is gelijk aan de som van de volumemaatstaven voor premie- en reserverisico van de segmenten als vermeld in bijlage II.

2. Voor alle segmenten als vermeld in bijlage II is de volumemaatstaf van een bepaald segment *s* gelijk aan:

$$V_s = \left(V_{(prem,s)} + V_{(res,s)}\right) \cdot \left(0.75 + 0.25 \cdot DIV_s\right)$$

waarbij

(a) $V_{(prem,s)}$ staat voor de volumemaatstaf voor premierisico van segment *s*;

(b) $V_{(res,s)}$ staat voor de volumemaatstaf voor reserverisico van segment *s*;

(c) DIV_s staat voor de factor voor geografische diversificatie van segment *s*.

3. Voor alle segmenten als vermeld in bijlage II is de volumemaatstaf voor premierisico van een bepaald segment *s* gelijk aan:

$$V_{(prem,s)} = \max\left[P_s ; P_{(last,s)}\right] + FP_{(existing,s)} + FP_{(future,s)}$$

waarbij

(a) P_s staat voor een schatting van door de verzekerings- of de herverzekeringsonderneming gedurende de eerstvolgende 12 maanden in segment s te verdienen premies;

(b) $P_{(last,s)}$ staat voor de door de verzekerings- en herverzekeringsonderneming gedurende de afgelopen 12 maanden in segment *s* verdiende premies;

(c) $FP_{(existing,s)}$ staat voor de verwachte contante waarde van door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming na de eerstvolgende 12 maanden in segment *s* te verdienen premies voor bestaande verzekeringsovereenkomsten;

(d) $FP_{(future,s)}$ staat voor de verwachte contante waarde van door de verzekerings- en herverzekeringsonderneming in segment *s* voor overeenkomsten te verdienen premies indien de datum van eerste opname in de eerstvolgende 12 maanden valt, maar exclusief de gedurende de 12 maanden na de datum van eerste opname te verdienen premies.

4. Voor alle segmenten die in bijlage II worden vermeld, kunnen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als alternatief voor de berekening als vermeld in lid 3 van dit artikel, ervoor kiezen de volumemaatstaf voor premierisico van een bepaald segment *s* te berekenen overeenkomstig de volgende formule:

$$V_{(prem,s)} = P_s + FP_{(existing,s)} + FP_{(future,s)}$$

mits aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

(a) het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de verzekerings- of de herverzekeringsonderneming heeft besloten dat de gedurende de eerstvolgende 12 maanden in segment *s* verdiende premies niet meer zullen bedragen dan P_s;

(b) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft effectieve controlemechanismen ingesteld om ervoor te zorgen dat aan de limieten inzake verdiende premies als bedoeld in punt a), zal worden voldaan;

(c) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft haar toezichthoudende autoriteit over het besluit als bedoeld in punt a) en de redenen ervoor geïnformeerd.

Voor de toepassing van deze berekening hebben de termen P_s, $FP_{(existing,s)}$ en $FP_{(future,s)}$ de betekenis die in lid 3, onder a), c) en d), is vermeld.

5. Voor de berekeningen als vermeld in de leden 3 en 4, worden nettopremies gebruikt, na aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten. De volgende premies voor herverzekeringsovereenkomsten worden niet afgetrokken:

(a) premies met betrekking tot niet-verzekeringsgebeurtenissen of afgewikkelde schaden die niet worden verantwoord in de kasstromen als bedoeld in artikel 41, lid 3;

(b) premies voor herverzekeringsovereenkomsten die niet voldoen aan de artikelen 209, 210, 211 en 213.

6. Voor alle segmenten als vermeld in bijlage II is de volumemaatstaf voor reserverisico van een bepaald segment gelijk aan de beste schatting van de voorzieningen voor te betalen schaden voor het segment, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, mits de herverzekeringsovereenkomsten of special purpose vehicles voldoen aan de artikelen 209, 210, 211 en 213. De volumemaatstaf is geen negatief bedrag.

7. Voor alle segmenten als vermeld in bijlage II is de standaardfactor voor geografische diversificatie van een specifiek segment ofwel gelijk aan 1, ofwel wordt hij berekend overeenkomstig bijlage III.

Artikel 117

Standaardafwijking voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf

1. De standaardafwijking voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf is gelijk aan:

$$\sigma_{nl} = \frac{1}{V_{nl}} \cdot \sqrt{\sum_{s,t} CorrS_{(s,t)} \cdot \sigma_s \cdot V_s \cdot \sigma_t \cdot V_t}$$

waarbij

(a) V_{nl} staat voor de volumemaatstaf voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf;

(b) de som alle mogelijke combinaties (s,t) omvat van de segmenten als vermeld in bijlage II;

(c) $CorrS_{(s,t)}$ staat voor de correlatieparameter voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf voor segment s en segment t als vermeld in bijlage IV;

(d) σ_s en σ_t staan voor de standaardafwijkingen voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf van de respectievelijke segmenten s en t;

(e) V_s en V_t staan voor de volumemaatstaven voor premie- en reserverisico van de respectievelijke segmenten s en t, als bedoeld in artikel 116.

2. Voor alle segmenten als vermeld in bijlage II is de standaardafwijking voor premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf van een bepaald segment s gelijk aan:

$$\sigma_s = \frac{\sqrt{\sigma^2_{(prem,s)} \cdot V^2_{(prem,s)} + \sigma_{(prem,s)} \cdot V_{(prem,s)} \cdot \sigma_{(res,s)} \cdot V_{(res,s)} + \sigma^2_{(res,s)} \cdot V^2_{(res,s)}}}{V_{(prem,s)} + V_{(res,s)}}$$

waarbij

(a) $\sigma_{(prem,s)}$ staat voor de standaardafwijking voor premierisico in het schadeverzekeringsbedrijf van segment s als bepaald overeenkomstig lid 3;

(b) $\sigma_{(res,s)}$ staat voor de standaardafwijking voor reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf van segment s als vermeld in bijlage II;

(c) $V_{(prem,s)}$ staat voor de volumemaatstaf voor premierisico van segment s als bedoeld in artikel 116;

(d) $V_{(res,s)}$ staat voor de volumemaatstaf voor reserverisico van segment *s* als bedoeld in artikel 116.

3. Voor alle segmenten als vermeld in bijlage II is de standaardafwijking voor premierisico in het schadeverzekeringsbedrijf van een bepaald segment gelijk aan het product van de standaardafwijking voor bruto premierisico in het schadeverzekeringsbedrijf van het segment als vermeld in bijlage II en de correctiefactor voor niet-proportionele herverzekering. Voor de segmenten 1, 4 en 5 als vermeld in bijlage II is de correctiefactor voor niet-proportionele herverzekering gelijk aan 80 %. Voor alle andere segmenten als vermeld in bijlage II is de correctiefactor voor niet-proportionele herverzekering gelijk aan 100 %.

Artikel 118
De ondermodule vervalrisico in het schadeverzekeringsbedrijf

1. Het kapitaalvereiste voor de ondermodule vervalrisico in het schadeverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 114, lid 1, onder c), is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming als gevolg van de combinatie van de volgende onmiddellijke gebeurtenissen:

(a) de stopzetting van 40 % van de verzekeringsovereenkomsten waarvoor stopzetting in een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge zou resulteren;

(b) indien de herverzekeringsovereenkomsten verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten omvatten die in de toekomst zullen worden geboekt, de vermindering met 40 % van het aantal van die toekomstige verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten dat bij de berekening van de technische voorzieningen wordt gebruikt.

2. De gebeurtenissen als bedoeld in lid 1 zijn op uniforme wijze op alle betrokken verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten van toepassing. Ten aanzien van herverzekeringsovereenkomsten zijn de gebeurtenissen als bedoeld in lid 1, onder a), op de onderliggende verzekeringsovereenkomsten van toepassing.

3. Voor het bepalen van het verlies aan kernvermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming ten gevolge van de gebeurtenis als bedoeld in lid 1, onder a), baseert de onderneming de berekening op het soort stopzetting dat per overeenkomst het meest negatieve effect op het kernvermogen van de onderneming heeft.

Artikel 119
Ondermodule rampenrisico in het schadeverzekeringsbedrijf

1. De ondermodule rampenrisico in het schadeverzekeringsbedrijf bestaat uit alle volgende ondermodules:

(a) de ondermodule natuurramprisico in het schadeverzekeringsbedrijf;

(b) de ondermodule voor rampenrisico van niet-proportionele zaakherverzekering;

(c) de ondermodule risico van antropogene rampen;

(d) de ondermodule voor overige rampenrisico's in het schadeverzekeringsbedrijf.

2. Het kapitaalvereiste voor de ondermodule rampenrisico in het schadeverzekeringsbedrijf is gelijk aan:

$$SCR_{nlCAT} = \sqrt{\left(SCR_{natCAT} + SCR_{npproperty}\right)^2 + SCR_{mmCAT}^2 + SCR_{CATother}^2}$$

waarbij

(a) SCR_{natCAT} het kapitaalvereiste is voor natuurramprisico;

(b) $SCR_{npproperty}$ het kapitaalvereiste is voor rampenrisico van niet-proportionele zaakherverzekering;

(c) SCR_{mmCAT} het kapitaalvereiste is voor het risico van antropogene rampen;

(d) $SCR_{CATother}$ het kapitaalvereiste is voor overige risico's in het schadeverzekeringsbedrijf.

Artikel 120
Ondermodule natuurramprisico

1. De ondermodule risico natuurramprisico bestaat uit alle volgende ondermodules:

(a) de ondermodule stormrisico;

(b) de ondermodule aardbevingsrisico;

(c) de ondermodule overstromingsrisico;

(d) de ondermodule hagelrisico;

(e) de ondermodule verzakkingsrisico;

2. Het kapitaalvereiste voor natuurramprisico is gelijk aan:

$$SCR_{natCAT} = \sqrt{\sum_i SCR_i^2}$$

waarbij

(a) de som alle mogelijke combinaties omvat van de ondermodules *i* als vermeld in lid 1;

(b) SCR_i staat voor het kapitaalvereiste voor ondermodule *i*.

Artikel 121
Ondermodule stormrisico

1. Het kapitaalvereiste voor stormrisico is gelijk aan:

$$SCR_{windstorm} = \sqrt{\left(\sum_{(r,s)} CorrWS_{(r,s)} \cdot SCR_{(windstorm,r)} \cdot SCR_{(windstorm,s)}\right) + SCR_{(windstorm,other)}^2}$$

waarbij

(a) de som alle mogelijke combinaties (*r*,*s*) omvat van de regio's als vermeld in bijlage V;

(b) $CorrWS_{(r,s)}$ staat voor de correlatiecoëfficiënt voor stormrisico voor regio *r* en regio *s* als vermeld in bijlage V;

(c) $SCR_{(windstorm,r)}$ en $SCR_{(windstorm,s)}$ staan voor de kapitaalvereisten voor stormrisico in de respectievelijke regio's *r* en *s*;

(d) $SCR_{(windstorm,other)}$ staat voor het kapitaalvereiste voor stormrisico in andere regio's dan die welke in bijlage XIII zijn vermeld.

2. Voor alle regio's als vermeld in bijlage V is het kapitaalvereiste voor stormrisico in een bepaalde regio *r* het grootste van de volgende twee kapitaalvereisten:

(a) het kapitaalvereiste voor stormrisico in regio *r* overeenkomstig scenario A als vermeld in lid 3;

(b) het kapitaalvereiste voor stormrisico in regio *r* overeenkomstig scenario B als vermeld in lid 4.

3. Voor alle regio's als vermeld in bijlage V is het kapitaalvereiste voor stormrisico in een bepaalde regio *r* overeenkomstig scenario A gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de volgende opeenvolging van gebeurtenissen:

(a) een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 80 % van het gespecificeerde verlies door storm in regio *r*;

(b) een verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 40 % van het gespecificeerde verlies door storm in regio *r*.

4. Voor alle regio's als vermeld in bijlage V is het kapitaalvereiste voor stormrisico in een bepaalde regio *r* overeenkomstig scenario B gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de volgende opeenvolging van gebeurtenissen:

(a) een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 100 % van het gespecificeerde verlies door storm in regio *r*;

(b) een verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 20 % van het gespecificeerde verlies door storm in regio *r*.

5. Voor alle regio's als vermeld in bijlage V is het gespecificeerde verlies door storm in een bepaalde regio *r* gelijk aan het volgende bedrag:

$$L_{(windstorm,r)} = Q_{(windstorm,r)} \cdot \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(windstorm,r,i,j)} \cdot WSI_{(windstorm,r,i)} \cdot WSI_{(windstorm,r,j)}}$$

waarbij

(a) $Q_{(windstorm,r)}$ staat voor de stormrisicofactor voor regio *r* als vermeld in bijlage V;

(b) de som alle mogelijke combinaties van risicozones (*i*,*j*) van regio *r* omvat als vermeld in bijlage IX;

(c) $Corr_{(windstorm,r,i,j)}$ staat voor de correlatiecoëfficiënt voor stormrisico in risicozones *i* en *j* van regio *r* als vermeld in bijlage XXII;

(d) $WSI_{(windstorm,r,i)}$ en $WSI_{(windstorm,r,j)}$ staan voor de gewogen verzekerde bedragen voor stormrisico in risicozones *i* en *j* van regio *r* als vermeld in bijlage IX.

6. Voor alle regio's als vermeld in bijlage V en alle risicozones van die regio's als vermeld in bijlage IX is het gewogen verzekerde bedrag voor stormrisico in een bepaalde stormzone *i* van een bepaalde regio *r* gelijk aan:

$$WSI_{(windstorm,r,i)} = W_{(windstorm,r,i)} \cdot SI_{(windstorm,r,i)}$$

waarbij

(a) $W_{(windstorm,r,i)}$ staat voor het risicogewicht voor stormrisico in risicozone *i* van regio *r* als vermeld in bijlage X;

(b) $SI_{(windstorm,r,i)}$ staat voor het verzekerde bedrag voor stormrisico in stormzone *i* van regio *r*.

7. Voor alle regio's als vermeld in bijlage V en alle risicozones van die regio's als vermeld in bijlage IX is het gewogen verzekerde bedrag voor stormrisico in een bepaalde stormzone *i* van een bepaalde regio *r* gelijk aan:

$$SI_{(windstorm,r,i)} = SI_{(property,r,i)} + SI_{(onshore-property,r,i)}$$

waarbij

(a) $SI_{(property,r,i)}$ staat voor het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de branches 7 en 19 verzekerde bedrag als vermeld in bijlage I met betrekking tot overeenkomsten die stormrisico dekken, en waarbij het risico in risicozone *i* van regio *r* gelegen is;

(b) $SI_{(onshore-property,r,i)}$ staat voor het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de branches 6 en 18 verzekerde bedrag als vermeld in bijlage I met betrekking tot overeenkomsten die stormrisico dekken, en waarbij het risico in risicozone *i* van regio *r* gelegen is.

8. Het kapitaalvereiste voor stormrisico in andere regio's dan die welke in bijlage XIII zijn vermeld, is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies met betrekking tot elke verzekerings- en herverzekeringsovereenkomst die een van de volgende verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen omvat:

(a) verplichtingen van de branches 7 of 19 als vermeld in bijlage I die stormrisico dekken en waarbij het risico niet in een van de regio's als vermeld in bijlage XIII gelegen is;

(b) verplichtingen van de branches 6 of 18 als vermeld in bijlage I met betrekking tot stormschade aan op het vasteland gelegen goederen, waarbij het risico niet in een van de regio's als vermeld in bijlage XIII gelegen is.

9. Het bedrag van het onmiddellijke verlies, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, als bedoeld in lid 8 is gelijk aan het volgende bedrag:

$$L_{(windstorm,other)} = 1.75 \cdot \left(0.5 \cdot DIV_{windstorm} + 0.5\right) \cdot P_{windstorm}$$

waarbij

(a) $DIV_{windstorm}$ wordt berekend overeenkomstig bijlage III, maar op basis van de premies met betrekking tot de verplichtingen als bedoeld in lid 8 en beperkt tot de regio's 5 tot en met 18 als bedoeld in punt 8) van bijlage III;

(b) $P_{windstorm}$ een schatting is van de door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming te verdienen premies voor elke overeenkomst die gedurende de eerstvolgende 12 maanden de verplichtingen als bedoeld in lid 8 omvat: hierbij gaat het om bruto premies, zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten.

Artikel 122
Ondermodule aardbevingsrisico

1. Het kapitaalvereiste voor aardbevingsrisico is gelijk aan:

$$SCR_{earthquake} = \sqrt{\left(\sum_{(r,s)} CorrEQ_{(r,s)} \cdot SCR_{(earthquake,r)} \cdot SCR_{(earthquake,s)}\right) + SCR^2_{(earthquake,other)}}$$

waarbij

(a) de som alle mogelijke combinaties (r,s) omvat van de regio's als vermeld in bijlage VI;

(b) $CorrEQ_{(r,s)}$ staat voor de correlatiecoëfficiënt voor aardbevingsrisico voor regio r en regio s als vermeld in bijlage VI;

(c) $SCR_{(earthquake,r)}$ en $SCR_{(earthquake,s)}$ staan voor de kapitaalvereisten voor aardbevingsrisico in de respectievelijke regio's r en s;

(d) $SCR_{(earthquake,other)}$ staat voor het kapitaalvereiste voor aardbevingsrisico in andere regio's dan die welke in bijlage XIII zijn vermeld.

2. Voor alle regio's als vermeld in bijlage VII is het kapitaalvereiste voor aardbevingsrisico in een bepaalde regio r gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan het volgende bedrag:

$$L_{(earthquakeęr)} = Q_{(earthquakeęr)} \cdot \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(earthquakeęr,i,j)} \cdot WSI_{(earthquakeęr,i)} \cdot WSI_{(earthquakeęr,j)}}$$

waarbij

(a) $Q_{(earthquake,r)}$ staat voor de aardbevingsrisicofactor voor regio r als vermeld in bijlage VI;

(b) de som alle mogelijke combinaties van risicozones (i,j) van regio r omvat als vermeld in bijlage IX;

(c) $Corr_{(earthquake,r,i,j)}$ staat voor de correlatiecoëfficiënt voor aardbevingsrisico in risicozones i en j van regio r als vermeld in bijlage XXIII;

(d) $WSI_{(earthquake,r,i)}$ en $WSI_{(earthquake,r,j)}$ staan voor de gewogen verzekerde bedragen voor aardbevingsrisico in risicozones i en j van regio r als vermeld in bijlage IX.

3. Voor alle regio's als vermeld in bijlage VI en alle risicozones van die regio's als vermeld in bijlage IX is het gewogen verzekerde bedrag voor aardbevingsrisico in een bepaalde aardbevingszone *i* van een bepaalde regio *r* gelijk aan:

$$WSI_{(earthquake,r,i)} = W_{(earthquake,r,i)} \cdot SI_{(earthquake,r,i)}$$

waarbij

(a) $W_{(earthquake,r,i)}$ staat voor het risicogewicht voor aardbevingsrisico in risicozone *i* van regio *r* als vermeld in bijlage X;

(b) $SI_{(earthquake,r,i)}$ staat voor het verzekerde bedrag voor aardbevingsrisico in aardbevingszone *i* van regio *r*.

4. Voor alle regio's als vermeld in bijlage VIII en alle risicozones van die regio's als vermeld in bijlage IX is het gewogen verzekerde bedrag voor aardbevingsrisico in een bepaalde aardbevingszone *i* van een bepaalde regio *r* gelijk aan:

$$SI_{(earthquake,r,i)} = SI_{(property,r,i)} + SI_{(onshore-property,r,i)}$$

waarbij

(a) $SI_{(property,r,i)}$ staat voor het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de branches 7 en 19 verzekerde bedrag als vermeld in bijlage I met betrekking tot overeenkomsten die aardbevingsrisico dekken en waarbij het risico in risicozone *i* van regio *r* gelegen is;

(b) $SI_{(onshore-property,r,i)}$ staat voor het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de branches 6 en 18 verzekerde bedrag als vermeld in bijlage I met betrekking tot overeenkomsten die aardbevingsschade aan op het vasteland gelegen goederen dekken en waarbij het risico in risicozone *i* van regio *r* gelegen is.

5. Het kapitaalvereiste voor aardbevingsrisico in andere regio's dan die welke in bijlage XIII zijn vermeld, is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies met betrekking tot elke verzekerings- en herverzekeringsovereenkomst die een of meer van de volgende verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen omvat:

(a) verplichtingen van de branches 7 of 19 als vermeld in bijlage I die aardbevingsrisico dekken, waarbij het risico niet in een van de regio's als vermeld in bijlage XIII gelegen is;

(b) verplichtingen van de branches 6 of 18 als vermeld in bijlage I met betrekking tot aardbevingsschade aan op het vasteland gelegen goederen, waarbij het risico niet in een van de regio's als vermeld in bijlage XIII gelegen is.

6. Het bedrag van het onmiddellijke verlies, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, als bedoeld in lid 5 is gelijk aan het volgende bedrag:

$$L_{(earthquake,other)} = 1.2 \cdot \left(0.5 \cdot DIV_{earthquake} + 0.5\right) \cdot P_{earthquake}$$

waarbij

(a) $DIV_{earthquake}$ wordt berekend overeenkomstig bijlage III, maar op basis van de premies met betrekking tot de verplichtingen als bedoeld in lid 5, onder a) en b), en beperkt tot de regio's 5 tot en met 18 als bedoeld in bijlage III;

(b) $P_{earthquake}$ een schatting is van de door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming te verdienen premies voor elke overeenkomst die gedurende de eerstvolgende 12 maanden de verplichtingen als bedoeld in lid 5, onder a) en b), omvat: hierbij gaat het om bruto premies, zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten.

Artikel 123
Ondermodule overstromingsrisico

1. Het kapitaalvereiste voor overstromingsrisico is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{flood} = \sqrt{\left(\sum_{(r,s)} CorrFL_{(r,s)} \cdot SCR_{(flood,r)} \cdot SCR_{(flood,s)}\right) + SCR^2_{(flood,other)}}$$

waarbij:

(a) de som alle mogelijke combinaties (r,s) omvat van de regio's als vastgesteld in bijlage VII;

(b) $CorrFL_{(r,s)}$ staat voor de correlatiecoëfficiënt voor overstromingsrisico voor regio r en regio s als vastgesteld in bijlage VII;

(c) $SCR_{(flood,r)}$ en $SCR_{(flood,s)}$ staat voor het kapitaalvereiste voor overstromingsrisico in regio r respectievelijk s;

(d) $SCR_{(flood,other)}$ staat voor het kapitaalvereiste voor overstromingsrisico in de regio's behalve die als vastgesteld in bijlage XIII.

2. Voor alle regio's als vastgesteld in bijlage VII is het kapitaalvereiste voor overstromingsrisico in een bepaalde regio r het grootste van de volgende kapitaalvereisten:

(a) het kapitaalvereiste voor overstromingsrisico in regio r overeenkomstig scenario A als vastgesteld in lid 3;

(b) het kapitaalvereiste voor overstromingsrisico in regio r overeenkomstig scenario B als vastgesteld in lid 4.

3. Voor alle regio's als vastgesteld in bijlage VII is het kapitaalvereiste voor overstromingsrisico in een bepaalde regio r overeenkomstig scenario A gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de volgende opeenvolging van gebeurtenissen:

(a) een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 65 % van het gespecificeerde verlies door overstroming in regio r;

(b) een verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 45 % van het gespecificeerde verlies door overstroming in regio r.

4. Voor alle regio's als vastgesteld in bijlage VII is het kapitaalvereiste voor overstromingsrisico in een bepaalde regio r overeenkomstig scenario B gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de volgende opeenvolging van gebeurtenissen:

(a) een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 100 % van het gespecificeerde verlies door overstroming in regio *r*;

(b) een verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 10 % van het gespecificeerde verlies door overstroming in regio *r*.

5. Voor alle regio's als vastgesteld in bijlage VII is het gespecificeerde verlies door overstroming in een bepaalde regio *r* gelijk aan het volgende bedrag:

$$L_{(flood,r)} = Q_{(flood,r)} \cdot \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(flood,r,i,j)} \cdot WSI_{(flood,r,i)} \cdot WSI_{(flood,r,j)}}$$

waarbij:

(a) $Q_{(flood,r)}$ staat voor de overstromingsrisicofactor voor regio *r* als vastgesteld in bijlageVII;

(b) de som alle mogelijke combinaties van risicozones (*i*,*j*) van regio *r* omvat als vastgesteld in bijlage IX;

(c) $Corr_{(flood,r,i,j)}$ staat voor de correlatiecoëfficiënt voor overstromingsrisico in overstromingszones *i* en *j* van regio *r* als vastgesteld in bijlage XXIV;

(d) $WSI_{(flood,r,i)}$ en $WSI_{(flood,r,j)}$ staan voor de gewogen verzekerde bedragen voor overstromingsrisico in risicozones *i* en *j* van regio *r* als vastgesteld in bijlage IX.

6. Voor alle regio's als vastgesteld in bijlage VII en alle risicozones van die regio's als vastgesteld in bijlage IX is het gewogen verzekerde bedrag voor overstromingsrisico in een bepaalde overstromingszone *i* van een bepaalde regio *r* gelijk aan het volgende:

$$WSI_{(flood,r,i)} = W_{(flood,r,i)} \cdot SI_{(flood,r,i)}$$

waarbij:

(a) $W_{(flood,r,i)}$ staat voor het risicogewicht voor overstromingsrisico in risicozone *i* van regio *r* als vastgesteld in bijlage X;

(b) $SI_{(flood,r,i)}$ staat voor het verzekerde bedrag voor overstromingsrisico in overstromingszone *i* van regio *r*.

7. Voor alle regio's als vastgesteld in bijlage VII en alle risicozones van die regio's als vastgesteld in bijlage IX is het verzekerde bedrag voor een bepaalde overstromingszone *i* van een bepaalde regio *r* gelijk aan het volgende:

$$SI_{(flood,r,i)} = SI_{(property,r,i)} + SI_{(onshore-property,r,i)} + 1.5 \cdot SI_{(motor,r,t)}$$

waarbij:

(a) $SI_{(property,r,i)}$ staat voor het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de branches 7 en 19 verzekerde bedrag als vastgesteld in bijlage I met betrekking tot overeenkomsten die overstromingsrisico dekken, waarbij het risico in risicozone *i* van regio *r* gelegen is;

(b) $SI_{(onshore\text{-}property,r,i)}$ staat voor het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de branches 6 en 18 verzekerde bedrag als vastgesteld in bijlage I met betrekking tot overeenkomsten die schade aan op het vaste land gelegen goederen door overstroming dekken en waarbij het risico in risicozone *i* van regio *r* gelegen is;

(c) $SI_{(motor,r,i)}$ staat voor het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de branches 5 en 17 verzekerde bedrag als vastgesteld in bijlage I met betrekking tot overeenkomsten die overstromingsrisico dekken, waarbij het risico in risicozone *i* van regio *r* gelegen is;

8. Het kapitaalvereiste voor overstromingsrisico in regio's behalve die als vastgesteld in bijlage XIII is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies met betrekking tot elke verzekerings- en herverzekeringsovereenkomst die voor elk van de volgende verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen geldt:

(a) verplichtingen van de branches 7 of 19 als vastgesteld in bijlage I die overstromingsrisico dekken, waarbij het risico niet in een van de regio's als vastgesteld in bijlage XIII gelegen is;

(b) verplichtingen van de branches 6 of 18 als vastgesteld in bijlage I met betrekking tot schade aan op het vaste land gelegen goederen door overstroming, waarbij het risico niet in een van de regio's als vastgesteld in bijlage XIII gelegen is;

(c) verplichtingen van de branches 5 of 17 als vastgesteld in bijlage I die overstromingsrisico dekken, waarbij het risico niet in een van de regio's als vastgesteld in bijlage XIII gelegen is.

9. Het bedrag van het onmiddellijke verlies, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, als bedoeld in lid 8 is gelijk aan het volgende bedrag:

$$L_{(flood,other)} = 1.1 \cdot \left(0.5 \cdot DIV_{flood} + 0.5\right) \cdot P_{flood}$$

waarbij:

(a) DIV_{flood} wordt berekend overeenkomstig bijlage III, maar op basis van de premies met betrekking tot de verplichtingen als bedoeld in de punten a), b) en c) van lid 8 en beperkt is tot de regio's 5 tot 18 als bedoeld in punt 8) van bijlage III;

(b) P_{flood} een schatting is van de door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming te verdienen premies voor elke overeenkomst die gedurende de volgende 12 maanden voor de verplichtingen als bedoeld in de punten a), b) en c) van lid 8 geldt: hierbij gaat het om bruto premies, zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten.

Artikel 124
Ondermodule hagelrisico

1. Het kapitaalvereiste voor hagelrisico is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{hail} = \sqrt{\left(\sum_{(r,s)} CorrHL_{(r,s)} \cdot SCR_{(hail,r)} \cdot SCR_{(hail,s)}\right) + SCR^2_{(hail,other)}}$$

waarbij:

(a) de som alle mogelijke combinaties (r,s) van de regio's als vastgesteld in bijlage VIII omvat;

(b) $CorrHL_{(r,s)}$ staat voor de correlatiecoëfficiënt voor hagelrisico voor regio r en regio s als vastgesteld in bijlage VIII;

(c) $SCR_{(hail,r)}$ en $SCR_{(hail,s)}$ staat voor het kapitaalvereiste voor hagelrisico in regio r respectievelijk s;

(d) $SCR_{(hail,other)}$ staat voor het kapitaalvereiste voor hagelrisico in de regio's behalve die als vastgesteld in bijlage XIII.

2. Voor alle regio's als vastgesteld in bijlage VIII is het kapitaalvereiste voor hagelrisico in een bepaalde regio r het grootste van de volgende kapitaalvereisten:

(a) het kapitaalvereiste voor hagelrisico in regio r overeenkomstig scenario A;

(b) het kapitaalvereiste voor hagelrisico in regio r overeenkomstig scenario B.

3. Voor alle regio's als vastgesteld in bijlage VIII is het kapitaalvereiste voor hagelrisico in een bepaalde regio r overeenkomstig scenario A gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de volgende opeenvolging van gebeurtenissen:

(a) een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 70 % van het gespecificeerde verlies door hagel in regio r;

(b) een verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 50 % van het gespecificeerde verlies door hagel in regio r.

4. Voor alle regio's als vastgesteld in bijlage VIII is het kapitaalvereiste voor hagelrisico in een bepaalde regio r overeenkomstig scenario B gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de volgende opeenvolging van gebeurtenissen:

(a) een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 100 % van het gespecificeerde verlies door hagel in regio r;

(b) een verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 20 % van het gespecificeerde verlies door hagel in regio r.

5. Voor alle regio's als vastgesteld in bijlage VIII is het gespecificeerde verlies door hagel in een bepaalde regio r gelijk aan het volgende bedrag:

$$L_{(hail,r)} = Q_{(hail,r)} \cdot \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(hail,r,i,j)} \cdot WSI_{(hail,r,i)} \cdot WSI_{(hail,r,j)}}$$

waarbij:

(a) $Q_{(hail,r)}$ staat voor de hagelrisicofactor voor regio *r* als vastgesteld in bijlage VIII;

(b) de som alle mogelijke combinaties van risicozones (*i*,*j*) van regio *r* omvat als vastgesteld in bijlage IX;

(c) $Corr_{(hail,r,i,j)}$ staat voor de correlatiecoëfficiënt voor hagelrisico in risicozones *i* en *j* van regio *r* als vastgesteld in bijlage XXV;

(d) $WSI_{(hail,r,i)}$ en $WSI_{(hail,r,j)}$ staan voor de gewogen verzekerde bedragen voor hagelrisico in risicozones *i* en *j* van regio *r* als vastgesteld in bijlage IX.

6. Voor alle regio's als vastgesteld in bijlage VIII en alle risicozones van die regio's als vastgesteld in bijlage IX is het gewogen verzekerde bedrag voor hagelrisico in een bepaalde hagelzone *i* van een bepaalde regio *r* gelijk aan het volgende:

$$WSI_{(hail,r,i)} = W_{(hail,r,i)} \cdot SI_{(hail,r,i)}$$

waarbij:

(a) $W_{(hail,r,i)}$ staat voor het risicogewicht voor hagelrisico in risicozone *i* van regio *r* als vastgesteld in bijlage X;

(b) $SI_{(hail,r,i)}$ staat voor het verzekerde bedrag voor hagelrisico in hagelzone *i* van regio *r*.

7. Voor alle regio's als vastgesteld in bijlage VIII en alle hagelzones is het verzekerde bedrag voor hagelrisico in een bepaalde hagelzone *i* van een bepaalde regio *r* gelijk aan het volgende:

$$SI_{(hail,r,i)} = SI_{(property,r,i)} + SI_{(onshore-property,r,i)} + 5 \cdot SI_{(motor,r,t)}$$

waarbij:

(a) $SI_{(property,r,i)}$ staat voor het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de branches 7 en 19 verzekerde bedrag als vastgesteld in bijlage I met betrekking tot overeenkomsten die hagelrisico dekken, waarbij het risico in risicozone *i* van regio *r* gelegen is;

(b) $SI_{(onshore-property,r,i)}$ staat voor het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de branches 6 en 18 verzekerde bedrag als vastgesteld in bijlage I met betrekking tot overeenkomsten die schade aan op het vaste land gelegen goederen door hagel dekken, waarbij het risico in risicozone *i* van regio *r* gelegen is;

(c) $SI_{(motor,r,i)}$ staat voor het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen voor de branches 5 en 17 verzekerde bedrag als vastgesteld in bijlage I met betrekking tot overeenkomsten die hagelrisico dekken, waarbij het risico in risicozone *i* van regio *r* gelegen is;

8. Het kapitaalvereiste voor hagelrisico in regio's behalve die als vastgesteld in bijlage XIII is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies met

betrekking tot elke verzekerings- en herverzekeringsovereenkomst die voor een of meer van de volgende verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen geldt:

(a) verplichtingen van de branches 7 of 19 als vastgesteld in bijlage I die hagelrisico dekken, waarbij het risico niet in een van de regio's als vastgesteld in bijlage XIII gelegen is;

(b) verplichtingen van de branches 6 of 18 als vastgesteld in bijlage I met betrekking tot schade aan op het vaste land gelegen goederen door hagel, waarbij het risico niet in een van de regio's als vastgesteld in bijlage XIII gelegen is;

(c) verplichtingen van de branches 5 of 17 als vastgesteld in bijlage I die hagelrisico dekken, waarbij het risico niet in een van de regio's als vastgesteld in bijlage XIII gelegen is.

9. Het bedrag van het onmiddellijke verlies, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, als bedoeld in lid 8 is gelijk aan het volgende bedrag:

$$L_{(hail,other)} = 0.3 \cdot \left(0.5 \cdot DIV_{hail} + 0.5\right) \cdot P_{hail}$$

waarbij:

(a) DIV_{hail} wordt berekend overeenkomstig bijlage III, maar op basis van de premies met betrekking tot de verplichtingen als bedoeld in de punten a), b) en c) van lid 8 en beperkt is tot de regio's 5 tot 18 als bedoeld in bijlage III;

(b) P_{hail} is een schatting van de door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming te verdienen premies voor elke overeenkomst die gedurende de volgende 12 maanden voor de verplichtingen als bedoeld in de punten a), b) en c) van lid 8 geldt : ten behoeve hiervan zijn de premies bruto premies, zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten.

Artikel 125
Ondermodule aardverzakkingsrisico

1. Het kapitaalvereiste voor de ondermodule aardverzakkingsrisico is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan het volgende:

$$L_{subsidence} = 0.0005 \cdot \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(subsidence,i,j)} \cdot WSI_{(subsidence,i)} \cdot WSI_{(subsidence,j)}}$$

waarbij:

(a) de som alle mogelijke combinaties van risicozones (i,j) van Frankrijk omvat als vastgesteld in bijlage IX;

(b) $Corr_{(subsidence,r,i,j)}$ staat voor de correlatiecoëfficiënt voor aardverzakkingsrisico in risicozones i en j als vastgesteld in bijlage XXVI;

(c) $WSI_{(subsidence,i)}$ and $WSI_{(subsidence,j)}$ staan voor de gewogen verzekerde bedragen voor aardverzakkingsrisico in risicozones i en j van Frankrijk als vastgesteld in bijlage IX.

2. Voor alle aardverzakkingszones is het gewogen verzekerde bedrag voor aardverzakkingsrisico in een bepaalde risicozone *i* van Frankrijk als vastgesteld in bijlage IX gelijk aan het volgende:

$$WSI_{(subsidence,i)} = W_{(subsidence,i)} \cdot SI_{(subsidence,i)}$$

waarbij:

(a) $W_{(subsidence,i)}$ staat voor het risicogewicht voor aardverzakkingsrisico in risicozone *i* als vastgesteld in bijlage X;

(b) $SI_{(subsidence,i)}$ staat voor het verzekerde bedrag van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de branches 7 en 19 als vastgesteld in bijlage I met betrekking tot overeenkomsten die aardverzakkingsrisico van woongebouwen in aardverzakkingszone *i* dekken.

Artikel 126
Interpretatie van rampscenario's

1. Voor de toepassing van artikel 121, leden 3 en 4, artikel 123, leden 3 en 4, en artikel 124, leden 3 en 4, baseren verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de berekening van het kapitaalvereiste op de volgende veronderstellingen:

(a) de twee opeenvolgende gebeurtenissen als bedoeld in die artikelen zijn onafhankelijk;

(b) verzekerings- en herverzekeringsondernemingen begeven zich tussen de twee gebeurtenissen niet in nieuwe verzekeringsrisicolimiteringstechnieken.

2. Niettegenstaande punt d) van artikel 83, lid 1, houden verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, indien actuele herverzekeringsovereenkomsten ruimte laten voor wedersamenstellingen tot het oorspronkelijke bedrag, rekening met toekomstige managementsacties met betrekking tot de wedersamenstellingen tot het oorspronkelijke bedrag tussen de eerste en de tweede gebeurtenis. De veronderstellingen over toekomstige managementsacties zijn realistisch, objectief en verifieerbaar.

Artikel 127
Ondermodule voor rampenrisico van niet-proportionele zaakherverzekering

1. Het kapitaalvereiste voor rampenrisico van niet-proportionele zaakherverzekering is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies met betrekking tot elke herverzekeringsovereenkomst die herverzekeringsverplichtingen van branche 28 dekt als vastgesteld in bijlage I behalve niet-proportionele herverzekeringsverplichtingen betreffende verzekeringsverplichtingen die zijn opgenomen in de branches 9 en 21 als vastgesteld in bijlage 1.

2. Het bedrag van het onmiddellijke verlies, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, als bedoeld in lid 1 is gelijk aan het volgende:

$$L_{npproperty} = 2.5 \cdot \left(0.5 \cdot DIV_{npproperty} + 0.5\right) \cdot P_{npproperty}$$

waarbij:

(a) $DIV_{npproperty}$ berekend wordt overeenkomstig bijlage III, maar op basis van de door de verzekerings- en herverzekeringsonderneming in branche 28 verdiende premies als vastgesteld in bijlage I, behalve niet-proportionele herverzekeringsverplichtingen betreffende verzekeringsverplichtingen die zijn opgenomen in de branches 9 en 21 als vastgesteld in bijlage I.

(b) $P_{property}$ is een schatting van de door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming gedurende de volgende 12 maanden te verdienen premies voor elke overeenkomst die geldt voor de herverzekeringsverplichtingen van branche 28 als vastgesteld in bijlage I behalve niet-proportionele herverzekeringsverplichtingen betreffende verzekeringsverplichtingen die zijn opgenomen in de branches 9 en 21 als vastgesteld in bijlage 1: ten behoeve hiervan zijn de premies bruto premies, zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten.

Artikel 128

Ondermodule risico van antropogene rampen

1. De ondermodule risico van antropogene rampen bestaat uit alle volgende ondermodules:

(a) de ondermodule risico van wettelijke aansprakelijkheid voor motorvoertuigen;

(b) de ondermodule zeerisico;

(c) de ondermodule luchtvaartrisico;

(d) de ondermodule brandrisico;

(e) de ondermodule aansprakelijkheidsrisico;

(f) de ondermodule krediet- en borgtochtrisico.

2. Het kapitaalvereiste voor het risico van antropogene rampen is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{mmCAT} = \sqrt{\sum_i SCR_i^2}$$

waarbij:

(a) de som alle ondermodules omvat als vastgesteld in lid 1;

(b) SCR_i staat voor de kapitaalvereisten voor ondermodule *i*.

Artikel 129

Ondermodule risico van wettelijke aansprakelijkheid voor motorvoertuigen

1. Het kapitaalvereiste voor risico van wettelijke aansprakelijkheid voor motorvoertuigen is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan het volgende bedrag in euro:

$$L_{motor} = \max\left(6\,000\,000; 50\,000 \cdot \sqrt{N_a + 0.05 \cdot N_b + 0.95 \cdot \min\left(N_b; 20\,000\right)}\right)$$

waarbij:

(a) N_a het aantal voertuigen is dat door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de branches 4 en 16 als vastgesteld in bijlage I verzekerd is met een aangenomen verzekeringsovereenkomstlimiet boven 24 000 000 EUR;

(b) N_b het aantal voertuigen is dat door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de branches 4 en 16 als vastgesteld in bijlage I verzekerd is met een aangenomen verzekeringsovereenkomstlimiet onder of gelijk aan 24 000 000 EUR;

Het aantal motorvoertuigen waarvoor de proportionele herverzekeringsverplichtingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming gelden, wordt gewogen naar het relatieve aandeel van de verplichtingen van de onderneming met betrekking tot het verzekerde bedrag van de motorvoertuigen.

2. De aangenomen verzekeringsovereenkomstlimiet als bedoeld in lid 1 is de totale limiet van de verzekeringsovereenkomst wettelijke aansprakelijkheid voor motorvoertuigen of, indien in de voorwaarden van de verzekeringsovereenkomst geen dergelijke totale limiet is gespecificeerd, de som van de limieten voor schade aan goederen en voor lichamelijk letsel. Indien de verzekeringsovereenkomstlimiet als een maximum per slachtoffer is gespecificeerd, is de aangenomen verzekeringsovereenkomstlimiet gebaseerd op de veronderstelling dat er tien slachtoffers zijn.

Artikel 130
Ondermodule zeerisico

1. Het kapitaalvereiste voor zeerisico is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{marine} = \sqrt{SCR_{tanker}^2 + SCR_{platform}^2}$$

waarbij:

a) SCR_{tanker} het kapitaalvereiste voor het risico van een tankeraanvaring is;

b) SCR_{tanker} het kapitaalvereiste is voor het risico van een explosie van een boorplatform.

2. Het kapitaalvereiste voor het risico van een tankeraanvaring is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan het volgende:

$$L_{tanker} = \max_t \left(SI_{(hull,t)} + SI_{(liab,t)} + SI_{(pollution,t)} \right)$$

waarbij:

(a) het maximum betrekking heeft op alle olie- en gastankers die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming met betrekking tot tankeraanvaring in de branches 6, 18 en 27 als vastgesteld in bijlage I zijn verzekerd;

(b) $SI_{(hull,t)}$ het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor zeecascoverzekering en -herverzekering met betrekking tot tanker t verzekerde bedrag is;

(c) $SI_{(liab,t)}$ het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor aansprakelijkheidsverzekering en -herverzekering zeeschepen met betrekking tot tanker *t* verzekerde bedrag is;

(d) $SI_{(pollution,t)}$ het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor verzekering en herverzekering olieverontreiniging met betrekking tot tanker *t* verzekerde bedrag is.

3. Het kapitaalvereiste voor het risico van een explosie van een boorplatform is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan het volgende:

$$L_{platform} = \max_{p}\left(SI_p\right)$$

waarbij:

(a) het maximum betrekking heeft op alle offshore olie- en gasplatforms die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming met betrekking tot explosie van een boorplatform in de branches 6, 18 en 27 als vastgesteld in bijlage I zijn verzekerd;

(b) SI_p het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de volgende verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen met betrekking tot platform *p* geaccumuleerde verzekerde bedrag is:

i) verplichtingen om schade aan goederen te vergoeden;

ii) verplichtingen om de kosten voor het verwijderen van wrakstukken te vergoeden;

iii) verplichtingen om verlies aan productie-inkomsten te vergoeden;

iv) verplichtingen om de kosten voor het afdichten van de bron of beveiligen van de bron te vergoeden;

v) aansprakelijkheidsverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen.

Artikel 131
Ondermodule luchtvaartrisico

Het kapitaalvereiste voor de ondermodule luchtvaartrisico is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan het volgende:

$$L_{aviation} = \max_{a}\left(SI_a\right)$$

waarbij:

(a) het maximum betrekking heeft op alle door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de branches 6, 18 en 27 als vastgesteld in bijlage I verzekerde vliegtuigen;

(b) SI_a het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor luchtvaartcascoverzekering en -herverzekering en

luchtvaartaansprakelijkheidsverzekering en -herverzekering met betrekking tot vliegtuig *a* verzekerde bedrag is.

Artikel 132
Ondermodule brandrisico

1. Het kapitaalvereiste voor brandrisico is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan het door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming met betrekking tot de grootste brandrisicoconcentratie verzekerde bedrag.

2. De grootste brandrisicoconcentratie van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming is de reeks van gebouwen met het grootste verzekerde bedrag die aan alle volgende voorwaarden voldoet:

   (a) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft met betrekking tot elk gebouw verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen in de branches 7 en 19 als vastgesteld in bijlage I ter dekking van schade door brand of ontploffing, inclusief als gevolg van terreuraanslagen;

   (b) alle gebouwen zijn geheel of gedeeltelijk binnen een straal van 200 meter gelegen.

3. Voor de toepassing van lid 2 kan de reeks gebouwen door een of meer verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten gedekt zijn.

Artikel 133
Ondermodule aansprakelijkheidsrisico

1. Het kapitaalvereiste voor aansprakelijkheidsrisico is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{liability} = \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(liability,i,j)} \cdot SCR_{(liability,i)} \cdot SCR_{(liability,j)}}$$

   waarbij:

   (a) de som alle mogelijke combinaties van aansprakelijkheidsrisicogroepen (*i*,*j*) omvat als vastgesteld in bijlage XI;

   (b) $Corr_{(liability,i,j)}$ staat voor de correlatiecoëfficiënt voor aansprakelijkheidsrisico van de aansprakelijkheidsrisicogroepen *i* en *j* als vastgesteld in bijlage XI;

   (c) $SCR_{(liability,i)}$ staat voor het kapitaalvereiste voor aansprakelijkheidsrisico van aansprakelijkheidsrisicogroep *i*.

2. Voor alle aansprakelijkheidsrisicogroepen als vastgesteld in bijlage XI is het kapitaalvereiste voor aansprakelijkheidsrisico van een bepaalde aansprakelijkheidsrisicogroep *i* gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, als volgt wordt berekend:

$$L_{(liability,i)} = f_{(liability,i)} \cdot P_{(liability,i)}$$

waarbij:

(a) $f_{(liability,i)}$ staat voor de risicofactor voor aansprakelijkheidsrisicogroep *i* als vastgesteld in bijlage XI;

(b) $P_{(liability,i)}$ staat voor de door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming gedurende de volgende 12 maanden verdiende premies met betrekking tot verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen in aansprakelijkheidsrisicogroep *i*; ten behoeve hiervan zijn de premies bruto premies, zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten.

3. De berekening van het verlies aan kernvermogen als bedoeld in lid 2 is gebaseerd op de volgende veronderstellingen:

(a) het verlies van aansprakelijkheidsrisicogroep *i* wordt veroorzaakt door *ni* schaden en de door deze schaden veroorzaakte verliezen zijn representatief voor het bedrijf van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in aansprakelijkheidsrisicogroep *i* en worden bij het verlies van aansprakelijkheidsrisicogroep *i* geteld;

(b) het aantal schaden n_i is gelijk aan het laagste geheel getal dat het volgende bedrag overschrijdt:

$$\frac{f_{(liability,i)} \cdot P_{(liability,i)}}{1.15 \cdot Lim_{(i,1)}}$$

waarbij:

i) $f_{(liability,i)}$ en $P_{(liability,i)}$ worden omschreven als in lid 2;

ii) $Lim_{(i,1)}$ staat voor de grootste aansprakelijkheidslimiet van schadevergoeding die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in aansprakelijkheidsrisicogroep *i* wordt verstrekt;

(c) indien de verzekerings- of herverzekeringsonderneming ongelimiteerde dekking verstrekt in aansprakelijkheidsrisicogroep *i*, is het aantal schaden n_i gelijk aan één.

Artikel 134
Ondermodule krediet- en borgtochtrisico

1. Het kapitaalvereiste voor krediet- en borgtochtrisico is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{credit} = \sqrt{SCR_{default}^2 + SCR_{recession}^2}$$

waarbij:

(a) $SCR_{default}$ het kapitaalvereiste is voor het risico van een groot kredietverzuim;

(b) $SCR_{recession}$ het kapitaalvereiste is voor recessierisico.

2. Het kapitaalvereiste voor het risico van een groot kredietverzuim is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk wanbetaling op de twee grootste blootstellingen met betrekking tot verplichtingen die zijn opgenomen in de branches 9 en 21 van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming. De berekening van het kapitaalvereiste is gebaseerd op de veronderstelling dat het verlies bij wanbetaling, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special

purpose vehicles kunnen worden verhaald, van elke blootstelling 10 % van het verzekerde bedrag met betrekking tot de blootstelling bedraagt.

3. De twee grootste kredietverzekeringsblootstellingen als bedoeld in lid 2 worden bepaald op basis van een vergelijking van het netto verlies bij wanbetaling van de kredietverzekeringsblootstellingen, zijnde het verlies bij wanbetaling na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald.

4. Het kapitaalvereiste voor recessierisico is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, gelijk is aan 100 % van de door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming gedurende de volgende 12 maanden in de branches 9 en 21 verdiende premies.

Artikel 135
Ondermodule voor ander rampenrisico in het schadeverzekeringsbedrijf

Het kapitaalvereiste voor ander rampenrisico in het schadeverzekeringsbedrijf is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, dat gelijk is aan het volgende bedrag:

$$L_{other} = \sqrt{(c_1 \cdot P_1 + c_2 \cdot P_2)^2 + (c_3 \cdot P_3)^2 + (c_4 \cdot P_4)^2 + (c_5 \cdot P_5)^2}$$

waarbij:

(a) P_1, P_2, P_3, P_4 en P_5 staan voor schattingen van de bruto premie, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten kunnen worden verhaald, die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming gedurende de volgende 12 maanden met betrekking tot de groepen van verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen 1 tot 5 als vastgesteld in bijlage XII naar verwachting zal worden verdiend;

(b) c_1, c_2, c_3, c_4 en c_5 staan voor de risicofactoren voor de groepen van verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen 1 tot 5 als vermeld in bijlage XII.

AFDELING 3
MODULE LEVENSVERZEKERINGSTECHNISCH RISICO

Artikel 136
Correlatiecoëfficiënten

1. De module levensverzekeringstechnisch risico bestaat uit alle volgende ondermodules:

   (a) de ondermodule kortlevenrisico als bedoeld in punt a) van de tweede alinea van artikel 105, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG;

   (b) de ondermodule langlevenrisico als bedoeld in punt b) van de tweede alinea van artikel 105, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG;

(c) de ondermodule invaliditeits- en morbiditeitsrisico als bedoeld in punt c) van de tweede alinea van artikel 105, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG;

(d) de ondermodule kostenrisico in het levensverzekeringsbedrijf als bedoeld in punt d) van de tweede alinea van artikel 105, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG;

(e) de ondermodule herzieningsrisico als bedoeld in punt e) van de tweede alinea van artikel 105, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG;

(f) de ondermodule vervalrisico als bedoeld in punt f) van de tweede alinea van artikel 105, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG;

(g) de ondermodule rampenrisico in het levensverzekeringsbedrijf als bedoeld in punt g) van de tweede alinea van artikel 105, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG.

2. Het kapitaalvereiste voor het levensverzekeringstechnisch risico is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{life} = \sqrt{\sum_{i,j} CorrNL_{(i,j)} \cdot SCR_i \cdot SCR_j}$$

waarbij:

(a) de som alle mogelijke combinaties (i,j) van de ondermodules als vastgesteld in lid 1 omvat;

(b) $CorrNL_{(i,j)}$ staat voor de correlatieparameter voor het levensverzekeringstechnisch risico voor de ondermodules i en j;

(c) SCR_i en SCR_j voor de kapitaalvereisten voor risico-ondermodule i respectievelijk j staat.

3. De correlatiecoëfficiënt $Corr_{i,j}$ als bedoeld in punt 3 van bijlage IV van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan de waarde als vastgesteld in rij i en in kolom j van de volgende correlatiematrix:

i \ *j*	Kortleven	Langleven	Invaliditeit	Kosten in het levensverzekeringsbedrijf	Herziening	Verval	Rampen in het levensverzekeringsbedrijf
Kortleven	1	-0,25	0,25	0,25	0	0	0,25
Langleven	-0,25	1	0	0,25	0,25	0,25	0
Invaliditeit	0,25	0	1	0,5	0	0	0,25
Kosten in het levensverzekeringsbedrijf	0,25	0,25	0,5	1	0,5	0,5	0,25
Herziening	0	0,25	0	0,5	1	0	0
Verval	0	0,25	0	0,5	0	1	0,25
Rampen in het levensverzekeringsbedrijf	0,25	0	0,25	0,25	0	0,25	1

Artikel 137
Ondermodule kortlevenrisico

1. Het kapitaalvereiste voor kortlevenrisico als bedoeld in artikel 105, lid 3, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijke, permanente stijging met 15 % van de sterftecijfers ten behoeve van de berekening van technische voorzieningen.

2. De stijging van de sterftecijfers als bedoeld in lid 1 geldt slechts voor verzekeringsovereenkomsten waarvoor een stijging van de sterftecijfers tot een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge leidt. De aanwijzing van verzekeringsovereenkomsten waarvoor een stijging van de sterftecijfers tot een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge leidt, kan worden gebaseerd op de volgende aannames:

   (a) meerdere verzekeringsovereenkomsten met betrekking tot dezelfde verzekerde kunnen als één verzekeringsovereenkomst worden behandeld;

   (b) indien de berekening van technische voorzieningen op groepen van verzekeringsovereenkomsten als bedoeld in artikel 35 gebaseerd is, kan de aanwijzing van de verzekeringsovereenkomsten waarvoor de technische voorzieningen stijgen bij een stijging van de sterftecijfers ook op die groepen van verzekeringsovereenkomsten in plaats van op één verzekeringsovereenkomst gebaseerd worden, op voorwaarde dat zij een resultaat oplevert dat niet materieel verschilt.

3. Met betrekking tot herverzekeringsverplichtingen geldt de aanwijzing van de overeenkomsten waarvoor de technische voorzieningen bij een stijging van de sterftecijfers stijgen alleen voor de onderliggende verzekeringsovereenkomsten en wordt deze uitgevoerd in overeenstemming met lid 2.

Artikel 138
Ondermodule langlevenrisico

1. Het kapitaalvereiste voor langlevenrisico als bedoeld in artikel 105, lid 3, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijke, permanente daling met 20 % van de sterftecijfers ten behoeve van de berekening van de technische voorzieningen.

2. De daling van de sterftecijfers als bedoeld in lid 1 geldt slechts voor verzekeringsovereenkomsten waarvoor een daling van de sterftecijfers tot een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge leidt. De aanwijzing van verzekeringsovereenkomsten waarvoor een daling van de sterftecijfers tot een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge leidt, kan worden gebaseerd op de volgende aannames:

   (a) meerdere verzekeringsovereenkomsten met betrekking tot dezelfde verzekerde kunnen als één verzekeringsovereenkomst worden behandeld;

   (b) indien de berekening van technische voorzieningen gebaseerd is op groepen van verzekeringsovereenkomsten als bedoeld in artikel 35, kan de aanwijzing van de verzekeringsovereenkomsten waarvoor de technische voorzieningen stijgen bij een daling van de sterftecijfers ook op die groepen van

verzekeringsovereenkomsten in plaats van op één verzekeringsovereenkomst gebaseerd worden, op voorwaarde dat zij een resultaat oplevert dat niet materieel verschilt.

3. Met betrekking tot herverzekeringsverplichtingen geldt de aanwijzing van de verzekeringsovereenkomsten waarvoor de technische voorzieningen stijgen bij een daling van de sterftecijfers alleen voor de onderliggende verzekeringsovereenkomsten en wordt deze uitgevoerd in overeenstemming met lid 2.

Artikel 139
Ondermodule invaliditeits- en morbiditeitsrisico

Het kapitaalvereiste voor invaliditeits- en morbiditeitsrisico als bedoeld in artikel 105, lid 3, onder c), van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de combinatie van de volgende onmiddellijke permanente wijzigingen:

(a) een stijging met 35 % van de invaliditeits- en morbiditeitscijfers ten behoeve van de berekening van de technische voorzieningen om het invaliditeits- en morbiditeitsverloop in de volgende 12 maanden weer te geven;

(b) een stijging met 25 % van de invaliditeits- en morbiditeitscijfers ten behoeve van de berekening van de technische voorzieningen om het invaliditeits- en morbiditeitsverloop voor alle maanden na de volgende 12 maanden weer te geven;

(c) een daling met 20 % van de percentages van herstel van invaliditeit en morbiditeit ten behoeve van de berekening van de technische voorzieningen met betrekking tot de volgende 12 maanden en voor alle jaren daarna.

Artikel 140
Ondermodule kostenrisico in het levensverzekeringsbedrijf

Het kapitaalvereiste voor kostenrisico in het levensverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 105, lid 3, onder d), van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de combinatie van de volgende onmiddellijke permanente wijzigingen:

(a) een stijging met 10 % van het bedrag van de kosten waarmee rekening wordt gehouden bij de berekening van de technische voorzieningen;

(b) een stijging met 1 procentpunt van het kosteninflatiepercentage dat gebruikt worden voor de berekening van de technische voorzieningen.

Met betrekking tot herverzekeringsverplichtingen passen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die wijzigingen op hun eigen kosten en, in voorkomend geval, op de kosten van de cederende ondernemingen toe.

Artikel 141
Ondermodule herzieningsrisico

Het kapitaalvereiste voor herzieningsrisico als bedoeld in artikel 105, lid 3, onder e), van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijke, permanente stijging met 3 % van het bedrag van lijfrente-uitkeringen enkel betreffende lijfrenteverzekerings- en

herverzekeringsverplichtingen waarbij de krachtens de onderliggende verzekeringsovereenkomsten betaalbare uitkeringen als gevolg van veranderingen in het wettelijk kader of in de gezondheidstoestand van de verzekerde zouden kunnen stijgen.

Artikel 142
Ondermodule vervalrisico

1. Het kapitaalvereiste voor vervalrisico als bedoeld in artikel 105, lid 3, onder f), van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan het hoogste van de volgende kapitaalvereisten:

   (a) het kapitaalvereiste voor het risico van een permanente stijging van de vervalpercentages;

   (b) het kapitaalvereiste voor het risico van een permanente daling van de vervalpercentages;

   (c) het kapitaalvereiste voor het risico van massaal verval.

2. Het kapitaalvereiste voor het risico van permanente stijging van vervalpercentages is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijke, permanente stijging met 50 % van de percentages van uitoefening van betrokken opties als vastgesteld in de leden 4 en 5. Niettemin bedragen de gestegen percentages van uitoefening van opties niet meer dan 100 % en geldt de stijging van de percentages van uitoefening van opties alleen voor die betrokken opties waarvoor de uitoefening van de optie in een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge zou resulteren.

3. Het kapitaalvereiste voor het risico van permanente daling van vervalpercentages is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijke, permanente daling met 50 % van de percentages van uitoefening van de betrokken opties als vastgesteld in de leden 4 en 5. Niettemin bedraagt de daling van de percentages van uitoefening van opties niet meer dan 20 procentpunten en geldt de daling van de percentages van uitoefening van opties alleen voor die betrokken opties waarvoor de uitoefening van de optie in een daling van de technische voorzieningen zonder de risicomarge zou resulteren.

4. De betrokken opties voor de toepassing van de leden 2 en 3 zijn de volgende:

   (a) alle wettelijke of contractuele rechten van verzekeringsnemers om de verzekeringsdekking geheel of gedeeltelijk te beëindigen, af te kopen, te verlagen, te beperken of op te schorten of om de verzekeringsovereenkomst te laten vervallen;

   (b) alle wettelijke of contractuele rechten van verzekeringsnemers om de verzekerings- of herverzekeringsdekking geheel of gedeeltelijk in te stellen, te vernieuwen, te verhogen, te verlengen of te hervatten.

   Voor de toepassing van punt b) geldt de wijziging van het percentage van uitoefening van opties als bedoeld in de leden 2 en 3 voor het percentage dat weergeeft dat de betrokken optie niet wordt uitgeoefend.

5. Met betrekking tot herverzekeringsovereenkomsten zijn de betrokken opties voor de toepassing van de leden 2 en 3 de volgende:

(a) de rechten als bedoeld in lid 4 van verzekeringsnemers van herverzekeringsovereenkomsten;

(b) de rechten als bedoeld in lid 4 van verzekeringsnemers van verzekeringsovereenkomsten die aan herverzekeringsovereenkomsten ten grondslag liggen;

(c) indien herverzekeringsovereenkomsten verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten omvatten die in de toekomst zullen worden ondertekend, het recht van potentiële verzekeringsnemers deze verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten niet te sluiten.

6. Het kapitaalvereiste voor het risico van massaal verval is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een combinatie van de volgende onmiddellijke gebeurtenissen:

(a) de stopzetting van 70 % van de verzekeringsovereenkomsten die binnen het toepassingsgebied vallen van de verrichtingen als bedoeld in artikel 2, lid 3, onder b), iii) en iv), van Richtlijn 2009/138/EG, waarvoor stopzetting in een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge zou resulteren en indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

i) de verzekeringsnemer is geen natuurlijke persoon en stopzetting van de verzekeringsovereenkomst is niet onderworpen aan goedkeuring door de begunstigden van het pensioenfonds;

ii) de verzekeringsnemer is een natuurlijke persoon die handelt in het belang van de begunstigden van de verzekeringsovereenkomst, behalve indien er sprake is van een familieband tussen die natuurlijke persoon en de begunstigden, of indien de verzekeringsovereenkomst gesloten is voor private nalatenschapsplanning of erfenisdoeleinden en het aantal begunstigden krachtens de verzekeringsovereenkomst niet groter is dan 20;

(b) de stopzetting van 40 % van de verzekeringsovereenkomsten, behalve die welke onder punt a) vallen, waarvoor stopzetting zou resulteren in een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge;

(c) indien de herverzekeringsovereenkomsten verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten omvatten die in de toekomst zullen worden ondertekend, de daling met 40 % van het aantal van die toekomstige verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten ten behoeve van de berekening van de technische voorzieningen.

De gebeurtenissen als bedoeld in de eerste alinea gelden op uniforme wijze voor alle betrokken verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten. Ten aanzien van herverzekeringsovereenkomsten is de gebeurtenis als bedoeld in punt a) op de onderliggende verzekeringsovereenkomsten van toepassing.

Voor het bepalen van het verlies aan kernvermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming uit hoofde van de gebeurtenissen als bedoeld in de punten a) en b) baseert de onderneming de berekening op het type van stopzetting dat op verzekeringsovereenkomstbasis het negatiefste effect op het kernvermogen van de onderneming heeft.

7. Indien de hoogste van de kapitaalvereisten als bedoeld in de punten a), b) en c) van lid 1 van dit artikel en de hoogste van de overeenkomstige kapitaalvereisten als

berekend in overeenstemming met artikel 206, lid 2, van deze verordening niet op hetzelfde scenario zijn gebaseerd, is het kapitaalvereiste voor vervalrisico als bedoeld in artikel 105, lid 3, onder f), van Richtlijn 2009/138/EG het kapitaalvereiste als bedoeld in de punten a), b) en c) van lid 1 van dit artikel waarvoor het onderliggende scenario in het hoogste overeenkomstige kapitaalvereiste als berekend in overeenstemming met artikel 206, lid 2, van deze verordening resulteert.

Artikel 143
Ondermodule rampenrisico in het levensverzekeringsbedrijf

1. Het kapitaalvereiste voor rampenrisico in het levensverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 105, lid 3, onder g), van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijke stijging met 0,15 procentpunten van de sterftepercentages ten behoeve van de berekening van de technische voorzieningen om het sterfteverloop in de volgende 12 maanden weer te geven.

2. De stijging van de sterftecijfers als bedoeld in lid 1 is alleen van toepassing op die verzekeringsovereenkomsten waarvoor een stijging van de sterftecijfers ten behoeve van de weergave van het sterfteverloop in de volgende 12 maanden tot een stijging van de technische voorzieningen leidt. De aanwijzing van verzekeringsovereenkomsten waarvoor een stijging van de sterftecijfers tot een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge leidt, kan worden gebaseerd op de volgende aannames:

   (a) meerdere verzekeringsovereenkomsten met betrekking tot dezelfde verzekerde kunnen als één verzekeringsovereenkomst worden behandeld;

   (b) indien de berekening van technische voorzieningen op groepen van verzekeringsovereenkomsten als bedoeld in artikel 35 gebaseerd is, kan de aanwijzing van de verzekeringsovereenkomsten waarvoor de technische voorzieningen stijgen bij een stijging van de sterftecijfers ook op die groepen van verzekeringsovereenkomsten in plaats van op één verzekeringsovereenkomst gebaseerd worden, op voorwaarde dat zij een resultaat oplevert dat niet materieel verschilt.

3. Met betrekking tot herverzekeringsovereenkomsten geldt de aanwijzing van de verzekeringsovereenkomsten waarvoor de technische voorzieningen stijgen bij een stijging van de sterftecijfers alleen voor de onderliggende verzekeringsovereenkomsten en wordt deze uitgevoerd in overeenstemming met lid 2.

AFDELING 4
MODULE ZIEKTEVERZEKERINGSTECHNISCH RISICO

Artikel 144
Module ziekteverzekeringstechnisch risico

1. De module ziekteverzekeringstechnisch risico bestaat uit alle volgende ondermodules:

   (a) de ondermodule NSLT-ziekteverzekeringstechnisch risico;

   (b) de ondermodule SLT-ziekteverzekeringstechnisch risico;

(c) de ondermodule rampenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf.

2. Het kapitaalvereiste voor het ziekteverzekeringstechnisch risico is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{health} = \sqrt{\sum_{i,j} CorrH_{(i,j)} \cdot SCR_i \cdot SCR_j}$$

waarbij:

(a) de som alle mogelijke combinaties (i,j) van de ondermodules als vastgesteld in lid 1 omvat;

(b) $CorrH_{(i,j)}$ staat voor de correlatieparameter voor ziekteverzekeringstechnisch risico voor de ondermodules i en j;

(c) SCR_i en SCR_j voor de kapitaalvereisten voor risico-ondermodule i respectievelijk j staat.

3. De correlatiecoëfficiënt $CorrH_{(i,j)}$ als bedoeld in lid 2 staat voor de waarde als vastgesteld in rij i en in kolom j van de volgende correlatiematrix:

i \ ***j***	NSLT-ziekteverzekering	SLT-ziekteverzekering	Rampen in het ziekteverzekeringsbedrijf
NSLT-ziekteverzekering	1	0,5	0,25
SLT-ziekteverzekering	0,5	1	0,25
Rampen in het ziekteverzekeringsbedrijf	0,25	0,25	1

4. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen passen:

(a) de ondermodule NSLT-ziekteverzekeringstechnisch risico toe op ziekteverzekerings- en herverzekeringsverplichtingen als opgenomen in de branches 1, 2, 3, 13, 14, 15 en 25 als vastgesteld in bijlage I;

(b) de ondermodule SLT-ziekteverzekeringstechnisch risico toe op ziekteverzekerings- en herverzekeringsverplichtingen als opgenomen in de branches 29, 33 and 35 als vastgesteld in bijlage I;

(c) de ondermodule rampenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf toe op ziekteverzekerings- en herverzekeringsverplichtingen.

Artikel 145
Ondermodule NSLT-ziekteverzekeringstechnisch risico

1. De ondermodule NSLT-ziekteverzekeringstechnisch risico bestaat uit de volgende ondermodules:

(a) de ondermodule premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf;

(b) de ondermodule vervalrisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf.

2. Het kapitaalvereiste voor NSLT-ziekteverzekeringstechnisch risico is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{NSLTh} = \sqrt{SCR^2_{(NSLTh,pr)} + SCR^2_{(NSLTh,lapse)}}$$

waarbij:

(a) $SCR_{(NSLTh,pr)}$ staat voor het kapitaalvereiste voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf;

(b) $SCR_{(NSLTh,lapse)}$ staat voor het kapitaalvereiste voor vervalrisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf.

Artikel 146

Ondermodule premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf

Het kapitaalvereiste voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$SCR_{(NSLT,pr)} = 3 \cdot \sigma_{NSLTh} \cdot V_{NSLTh}$

waarbij:

(a) σ_{NSLTh} staat voor de standaardafwijking voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf als bepaald overeenkomstig artikel 148;

(b) V_{NSLTh} staat voor de volumemaatstaf voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf als bepaald overeenkomstig artikel 147.

Artikel 147

Volumemaatstaf voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf

1. De volumemaatstaf voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan de som van de volumemaatstaven voor premie- en reserverisico van de segmenten als vastgesteld in bijlage XIV.

2. Voor alle segmenten als vastgesteld in bijlage XIV is de volumemaatstaf van een bepaald segment *s* gelijk aan het volgende:

$$V_s = \left(V_{(prem,s)} + V_{(res,s)}\right) \cdot \left(0.75 + 0.25 \cdot DIV_s\right)$$

waarbij:

(a) $V_{(prem,s)}$ staat voor de volumemaatstaf voor premierisico van segment *s*;

(b) $V_{(res,s)}$ staat voor de volumemaatstaf voor reserverisico van segment *s*;

(c) DIV_s staat voor de factor voor geografische diversificatie van segment *s*.

3. Voor alle segmenten als vastgesteld in bijlage XIV is de volumemaatstaf voor premierisico van een bepaald segment *s* gelijk aan het volgende:

$$V_{(prem,s)} = \max(P_s ; P_{(last,s)}) + FP_{(existing,s)} + FP_{(future,s)}$$

waarbij:

(a) P_s staat voor een raming van door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming gedurende de volgende 12 maanden in segment *s* te verdienen premies;

(b) $P_{(last,s)}$ staat voor de door de verzekerings- en herverzekeringsonderneming gedurende de laatste 12 maanden in segment *s* verdiende premies;

(c) $FP_{(existing,s)}$ staat voor de verwachte contante waarde van door de verzekerings- en herverzekeringsonderneming na de volgende 12 maanden voor bestaande verzekeringsovereenkomsten in segment *s* te verdienen premies;

(d) $FP_{(future,s)}$ staat voor de verwachte contante waarde van door de verzekerings- en herverzekeringsonderneming in segment *s* voor overeenkomsten te verdienen premies indien de datum van eerste opneming in de volgende 12 maanden valt, maar exclusief de gedurende de 12 maanden na de datum van eerste opneming te verdienen premies.

4. Voor alle segmenten als vastgesteld in bijlage XIV kunnen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als alternatief voor de berekening als vastgesteld in lid 3 ervoor kiezen de volumemaatstaf voor premierisico van een bepaald segment *s* te berekenen overeenkomstig de volgende formule:

$$V_{(prem,s)} = P_s + FP_{(existing,s)} + FP_{(future,s)}$$

mits aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de verzekerings- of de herverzekeringsonderneming heeft besloten dat haar gedurende de volgende 12 maanden in segment *s* verdiende premies niet meer zullen bedragen dan P_s;

(b) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft effectieve controlemechanismen ingesteld om ervoor te zorgen dat aan de limieten inzake verdiende premies als bedoeld in punt a) zal zijn voldaan;

(c) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft haar toezichthoudende autoriteit over het besluit als bedoeld in punt a) en de redenen ervoor geïnformeerd.

Voor de toepassing van dit lid hebben de termen P_s, $FP_{(existing,s)}$ en $FP_{(future,s)}$ de betekenis die zij hebben in de punten a), c) en d) van lid 3.

5. Voor de berekeningen als vastgesteld in de leden 3 en 4 worden nettopremies gebruikt, na aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten. De volgende premies voor herverzekeringsovereenkomsten worden niet afgetrokken:

(a) premies met betrekking tot niet-verzekeringsgebeurtenissen of afgewikkelde schaden die niet worden verantwoord in de kasstromen als bedoeld in artikel 41, lid 3;

(b) premies voor herverzekeringsovereenkomsten die niet voldoen aan de artikelen 209, 210, 211 en 213.

6. Voor alle segmenten als vastgesteld in bijlage XIV is de volumemaatstaf voor reserverisico van een bepaald segment gelijk aan de beste schatting van de voorzieningen voor te betalen schaden voor het segment, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, mits de herverzekeringsovereenkomsten of special purpose vehicles voldoen aan de artikelen 209, 210, 211 en 213. De volumemaatstaf is geen negatief bedrag.

7. Voor alle segmenten als vastgesteld in bijlage XIV is de standaardfactor voor geografische diversificatie hetzij gelijk aan 1 of wordt hij berekend overeenkomstig bijlage III.

Artikel 148

Standaardafwijking voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf

1. De standaardafwijking voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$$\sigma_{NSLTh} = \frac{1}{V_{NSLTh}} \cdot \sqrt{\sum_{s,t} CorrHS_{(s,t)} \cdot \sigma_s \cdot V_s \cdot \sigma_t \cdot V_t}$$

waarbij:

(a) V_{NSLTh} staat voor de volumemaatstaf voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf;

(b) de som alle mogelijke combinaties (s,t) omvat van de segmenten als vastgesteld in bijlage XIV;

(c) $CorrHS_{(s,t)}$ staat voor de correlatiecoëfficiënt voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf voor segment s en segment t als vastgesteld in bijlage XV;

(d) σ_s en σ_t staat voor de standaardafwijkingen voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van de segmenten s respectievelijk t;

(e) V_s en V_t staat voor de volumemaatstaven voor premie- en reserverisico van de segmenten s respectievelijk t, als bedoeld in bijlage XIV.

2. Voor alle segmenten als vastgesteld in bijlage XIV is de standaardafwijking voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van een bepaald segment s gelijk aan het volgende:

$$\sigma_s = \frac{\sqrt{\sigma^2_{(prem,s)} \cdot V^2_{(prem,s)} + \sigma_{(prem,s)} \cdot V_{(prem,s)} \cdot \sigma_{(res,s)} \cdot V_{(res,s)} + \sigma^2_{(res,s)} \cdot V^2_{(res,s)}}}{V_{(prem,s)} + V_{(res,s)}}$$

waarbij:

(a) $\sigma_{(prem,s)}$ staat voor de standaardafwijking voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van segment s als bepaald overeenkomstig lid 3;

(b) $\sigma_{(res,s)}$ staat voor de standaardafwijking voor reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van segment s als vastgesteld in bijlage XIV;

(c) $V_{(prem,s)}$ staat voor de volumemaatstaf voor premierisico van segment s als bedoeld in artikel 147;

(d) $V_{(res,s)}$ staat voor de volumemaatstaf voor reserverisico van segment s als bedoeld in artikel 147.

3. Voor alle segmenten als vastgesteld in bijlage XIV is de standaardafwijking voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van een bepaald segment gelijk aan het product van de standaardafwijking voor bruto premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van het segment als vastgesteld in bijlage XIV en de correctiefactor voor niet-proportionele herverzekering. Voor alle segmenten als vastgesteld in bijlage XIV is de correctiefactor voor niet-proportionele herverzekering gelijk aan 100 %.

Artikel 149

Risicovereveningssystemen voor zorgverzekeraars

1. Voor de toepassing van artikel 109 bis, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG worden ziekteverzekeringsverplichtingen die aan het risicovereveningssysteem voor zorgverzekeraars ('HRES') onderworpen zijn, gescheiden van de andere activiteiten van de verzekeringsondernemingen aangewezen, beheerd en georganiseerd, zonder enige mogelijkheid van cessie aan niet aan het HRES onderworpen ziekteverzekeringsverplichtingen.

2. De standaardafwijkingen voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van de segmenten 1, 2 en 3 in bijlage XIV voor het aan het HRES onderworpen bedrijf voldoen aan alle volgende vereisten:

   (a) de standaardafwijkingen worden voor elk van de segmenten 1, 2 en 3 afzonderlijk bepaald, als vastgesteld in bijlage XIV, en worden afzonderlijk bepaald voor premie- en reserverisico;

   (b) voor elk van de segmenten als vastgesteld in bijlage XIV is de standaardafwijking voor premierisico het laagste van de volgende bedragen:

      i) de standaardafwijking voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van dat segment als vastgesteld in bijlage XIV;

      ii) het hoogste van de volgende bedragen:

         A. een derde van de standaardafwijking voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van dat segment als vastgesteld in bijlage XIV;

         B. een schatting van de representatieve standaardafwijking van de gecombineerde ratio van een verzekeringsonderneming d.w.z. de ratio van de volgende jaarlijkse bedragen:

            - de som van de betalingen, inclusief de desbetreffende kosten, en de technische voorzieningen die zijn aangelegd voor schaden die tijdens het jaar voor het aan het HRES onderworpen bedrijf zijn geleden, inclusief alle wijzigingen als gevolg van het HRES;

            - de verdiende premie van het jaar voor het aan het HRES onderworpen bedrijf;

   (c) voor elk van de segmenten als vastgesteld in bijlage XIV is de standaardafwijking voor reserverisico het laagste van de volgende bedragen:

      i) de standaardafwijking voor reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van dat segment als vastgesteld in bijlage XIV;

      ii) het hoogste van de volgende bedragen:

         A. een derde van de standaardafwijking voor reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van dat segment als vastgesteld in bijlage XIV;

         B. een schatting van de representatieve standaardafwijking van de uitloopratio van een verzekeringsonderneming d.w.z. de ratio van de volgende jaarlijkse bedragen:

- de som van de beste schatting van de voorzieningen aan het einde van het jaar voor aan het begin van het jaar te betalen schaden en alle schade- en kostenbetalingen gedurende het jaar voor aan het begin van het jaar te betalen schaden: beide bedragen omvatten alle wijzigingen als gevolg van het HRES;
- de beste schatting van de voorzieningen aan het begin van het jaar voor te betalen schaden in verband met het bedrijf dat aan het HRES onderworpen is, inclusief alle wijzigingen als gevolg van het HRES;

(d) de bepaling van de standaardafwijking is gebaseerd op toereikende, toepasselijke en relevante actuariële en statistische technieken;

(e) de standaardafwijking wordt bepaald op basis van volledige, nauwkeurige en passende gegevens die rechtstreeks relevant zijn voor het bedrijf dat aan het HRES onderworpen is en geeft de gemiddelde diversificatiegraad op verzekeringsondernemingsniveau weer;

(f) de standaardafwijking wordt bepaald op basis van actuele en betrouwbare informatie en realistische aannames;

(g) bij de bepaling van de standaardafwijking wordt ook rekening gehouden met alle risico's die door het HRES niet gelimiteerd worden, met name het risico als bedoeld in artikel 105, lid 4, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG en risico's die niet worden weergegeven in de ondermodule rampenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf en die tegelijkertijd van invloed zouden kunnen zijn op een groter aantal verzekeringsondernemingen die aan het HRES onderworpen zijn;

(h) de methode voor de berekening van de standaardafwijking en de berekening van de standaardafwijking is publiek beschikbaar.

3. Indien de uitvoeringshandeling als vastgesteld ingevolge artikel 109 bis, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG een standaardafwijking voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf voor het onder een HRES vallend bedrijf bepaalt die aan de vereisten als vastgesteld in lid 2 van dit artikel voldoet, gebruiken de verzekeringsondernemingen deze standaardafwijking in plaats van de standaardafwijking voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van het segment als vastgesteld in bijlage XIV van deze verordening voor de berekening van de standaardafwijking voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 148, lid 1.

Indien slechts een deel van het bedrijf van een verzekeringsonderneming in een segment *s* aan het HRES onderworpen is, gebruikt de onderneming bij de berekening van de standaardafwijking voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 148, lid 1 een standaardafwijking voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van het segment die gelijk is aan het volgende:

$$\sigma'_{(prem,s)} = \frac{\sigma_{(prem,s)} \cdot V_{(prem,s,nHRES)} + \sigma_{(prem,s,HRES)} \cdot V_{(prem,s,HRES)}}{V_{(prem,s,nHRES)} + V_{(prem,s,HRES)}}$$

waarbij:

(a) $\sigma_{(prem,s)}$ staat voor de standaardafwijking voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van segment *s* als vastgesteld in bijlage XIV;

(b) $V_{(prem,s,nHRES)}$ staat voor de volumemaatstaf voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van het bedrijf in segment *s* die niet aan het HRES onderworpen zijn;

(c) $\sigma_{(prem,s,HRES)}$ staat voor de standaardafwijking voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van segment *s* voor het bedrijf dat aan het HRES onderworpen is, berekend overeenkomstig lid 2;

(d) $V_{(prem,s,HRES)}$ staat voor de volumemaatstaf voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van het bedrijf in segment *s* dat aan het HRES onderworpen is.

$V_{(prem,s,HRES)}$ en $V_{(prem,s,nHRES)}$ worden op dezelfde wijze berekend als de volumemaatstaf voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van segment *s* als bedoeld in artikel 147, maar voor $V_{(prem,s,HRES)}$ wordt alleen met de aan het HRES onderworpen verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen rekening gehouden en voor $V_{(prem,s,nHRES)}$ wordt alleen met de niet aan het HRES onderworpen verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen rekening gehouden.

4. Indien de uitvoeringshandeling van de Commissie als vastgesteld ingevolge lid 4 van artikel 109 bis van Richtlijn 2009/138/EG een standaardafwijking voor reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf voor het bedrijf dat aan het HRES onderworpen is, bepaalt die de vereisten vervult als vastgesteld in lid 2, gebruiken de verzekeringsondernemingen deze standaardafwijking in plaats van de standaardafwijking voor reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van het segment als vastgesteld in bijlage XIV voor de berekening van de standaardafwijking voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 148, lid 1.

Indien slechts een deel van het bedrijf van een verzekeringsonderneming in een segment *s* aan het HRES onderworpen is, gebruikt de onderneming bij de berekening van de standaardafwijking voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 148, lid 1 een standaardafwijking voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van het segment die gelijk is aan het volgende:

$$\sigma'_{(res,s)} = \frac{\sigma_{(res,s)} \cdot V_{(res,s,nHRES)} + \sigma_{(res,s,HRES)} \cdot V_{(res,s,HRES)}}{V_{(res,s,nHRES)} + V_{(res,s,HRES)}}$$

waarbij:

(a) $\sigma_{(res,s)}$ staat voor de standaardafwijking voor reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van segment *s* als vastgesteld in bijlage XIV;

(b) $V_{(res,s,nHRES)}$ staat voor de volumemaatstaf voor reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van het bedrijf in segment *s* dat niet aan het HRES onderworpen is;

(c) $\sigma_{(res,s,HRES)}$ staat voor de standaardafwijking voor reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van segment *s* voor het bedrijf dat aan het HRES onderworpen is, berekend overeenkomstig lid 2;

(d) $V_{(res,s,HRES)}$ staat voor de volumemaatstaf voor reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van het bedrijf in segment *s* dat aan het HRES onderworpen is.

$V_{(res,s,nHRES)}$ en $V_{(res,s,HRES)}$ worden op dezelfde wijze berekend als de volumemaatstaf voor reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf van segment *s* als bedoeld in artikel 147, maar voor $V_{(res,s,HRES)}$ wordt alleen met de aan het HRES onderworpen verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen rekening gehouden en voor $V_{(res,s,nHRES)}$ wordt alleen met de niet aan het HRES onderworpen verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen rekening gehouden.

5. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen kunnen de standaardafwijkingen voor premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf voor het bedrijf dat aan een HRES onderworpen is, vervangen door parameters die specifiek zijn voor de verzekerings- en herverzekeringsonderneming in overeenstemming met artikel 104, lid 7, van Richtlijn 2009/138/EG. Toezichthoudende autoriteiten kunnen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen verplichten die standaardafwijkingen te vervangen door parameters die specifiek zijn voor de onderneming in overeenstemming met artikel 110 van die Richtlijn 2009/138/EG.

Artikel 150
Ondermodule vervalrisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf

1. Het kapitaalvereiste voor vervalrisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 145, lid 1, onder b), is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de combinatie van de volgende onmiddellijke gebeurtenissen:

(a) de stopzetting van 40 % van de verzekeringsovereenkomsten waarvoor stopzetting in een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge zou resulteren;

(b) indien de herverzekeringsovereenkomsten verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten omvatten die in de toekomst zullen worden ondertekend, de daling met 40 % van het aantal van die toekomstige verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten ten behoeve van de berekening van de technische voorzieningen.

2. De gebeurtenissen als bedoeld in lid 1 zijn op uniforme wijze op alle betrokken verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten van toepassing. Ten aanzien van herverzekeringsovereenkomsten zijn de gebeurtenissen als bedoeld in punt a) van lid 1 op de onderliggende verzekeringsovereenkomsten van toepassing.

3. Voor het bepalen van het verlies aan kernvermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming uit hoofde van de gebeurtenis als bedoeld in punt a) van lid 1 baseert de onderneming de berekening op het type van stopzetting dat op verzekeringsovereenkomstbasis het negatiefste effect op het kernvermogen van de onderneming heeft.

Artikel 151
Ondermodule SLT-ziekteverzekeringstechnisch risico

1. De ondermodule SLT-ziekteverzekeringstechnisch risico bestaat uit alle volgende ondermodules:

(a) de ondermodule kortlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf;

(b) de ondermodule langlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf;

(c) de ondermodule invaliditeits- en morbiditeitsrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf;

(d) de ondermodule kostenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf;

(e) de ondermodule herzieningsrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf;

(f) de ondermodule vervalrisico in het SLT-ziekteverzekeringsbedrijf.

2. Het kapitaalvereiste voor het SLT-ziekteverzekeringstechnisch risico is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{SLTh} = \sqrt{\sum_{i,j} CorrSLTH_{(i,j)} \cdot SCR_i \cdot SCR_j}$$

waarbij:

(a) de som staat voor alle mogelijke combinaties (i,j) van de ondermodules als vastgesteld in lid 1;

(b) $CorrSLTH_{(i,j)}$ staat voor de correlatieparameter voor SLT-ziekteverzekeringstechnisch risico voor de ondermodules i en j;

(c) SCR_i en SCR_j voor de kapitaalvereisten voor risico-ondermodule i respectievelijk j staat.

3. De correlatiecoëfficiënt $CorrSLTH_{(i,j)}$ als bedoeld in lid 2 is gelijk aan de waarde als vastgesteld in rij i en in kolom j van de volgende correlatiematrix:

i \ *j*	Kortlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf	Langlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf	Invaliditeits- en morbiditeitsrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf	Kostenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf	Herzieningsrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf	Vervalrisico in het SLT-ziekteverzekeringsbedrijf
Kortlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf	1	-0,25	0,25	0,25	0	0
Langlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf	-0,25	1	0	0,25	0,25	0,25
Invaliditeits- en morbiditeitsrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf	0,25	0	1	0,5	0	0
Kostenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf	0,25	0,25	0,5	1	0,5	0,5
Herzieningsri	0	0,25	0	0,5	1	0

sico in het ziekteverzekeringsbedrijf						
Vervalrisico in het SLT-ziekteverzekeringsbedrijf	0	0,25	0	0,5	0	1

Artikel 152
Ondermodule kortlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf

1. Het kapitaalvereiste voor kortlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijke, permanente stijging met 15 % van de sterftecijfers ten behoeve van de berekening van technische voorzieningen.

2. De stijging van de sterftecijfers als bedoeld in lid 1 geldt slechts voor verzekeringsovereenkomsten waarvoor een stijging van de sterftecijfers tot een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge leidt. De aanwijzing van verzekeringsovereenkomsten waarvoor een stijging van de sterftecijfers tot een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge leidt, kan worden gebaseerd op het volgende:

   (a) meerdere verzekeringsovereenkomsten met betrekking tot dezelfde verzekerde kunnen als één verzekeringsovereenkomst worden behandeld;

   (b) indien de berekening van technische voorzieningen op groepen van verzekeringsovereenkomsten als bedoeld in artikel 35 gebaseerd is, kan de aanwijzing van de verzekeringsovereenkomsten waarvoor de technische voorzieningen stijgen bij een stijging van de sterftecijfers ook op die groepen van verzekeringsovereenkomsten in plaats van op één verzekeringsovereenkomst gebaseerd worden, op voorwaarde dat zij een resultaat oplevert dat niet materieel verschilt.

3. Met betrekking tot herverzekeringsverplichtingen geldt de aanwijzing van de overeenkomsten waarvoor de technische voorzieningen bij een stijging van de sterftecijfers stijgen alleen voor de onderliggende verzekeringsovereenkomsten en wordt deze uitgevoerd in overeenstemming met lid 2.

Artikel 153
Ondermodule langlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf

1. Het kapitaalvereiste voor langlevenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijke, permanente daling met 20 % van de sterftecijfers ten behoeve van de berekening van technische voorzieningen.

2. De daling van de sterftecijfers als bedoeld in lid 1 geldt slechts voor verzekeringsovereenkomsten waarvoor een daling van de sterftecijfers tot een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge leidt. De aanwijzing van verzekeringsovereenkomsten waarvoor een daling van de sterftecijfers tot een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge leidt, kan worden gebaseerd op de volgende aannames:

(a) meerdere verzekeringsovereenkomsten met betrekking tot dezelfde verzekerde kunnen als één verzekeringsovereenkomst worden behandeld;

(b) indien de berekening van technische voorzieningen gebaseerd is op groepen van verzekeringsovereenkomsten als bedoeld in artikel 35, kan de aanwijzing van de verzekeringsovereenkomsten waarvoor de technische voorzieningen bij een daling van de sterftecijfers stijgen ook op die groepen van verzekeringsovereenkomsten in plaats van op één verzekeringsovereenkomst gebaseerd worden, mits zij een resultaat oplevert dat niet materieel verschilt.

3. Met betrekking tot herverzekeringsverplichtingen geldt de aanwijzing van de overeenkomsten waarvoor de technische voorzieningen bij een daling van de sterftecijfers stijgen alleen voor de onderliggende verzekeringsovereenkomsten en wordt deze uitgevoerd in overeenstemming met lid 2.

Artikel 154

Ondermodule invaliditeits- en morbiditeitsrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf

1. Het kapitaalvereiste voor invaliditeits- en morbiditeitsrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

(a) het kapitaalvereiste voor invaliditeits- en morbiditeitsrisico in het ziektekostenverzekeringsbedrijf;

(b) het kapitaalvereiste voor invaliditeits- en morbiditeitsrisico inkomensbescherming.

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen passen:

(a) de scenario's die aan de berekening van het kapitaalvereiste voor invaliditeits- en morbiditeitsrisico in het ziektekostenverzekeringsbedrijf ten grondslag liggen op de ziektekostenverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen alleen toe indien het onderliggende bedrijf op een soortgelijke technische basis als het levensverzekeringsbedrijf wordt uitgeoefend;

(b) de scenario's die aan de berekening van het kapitaalvereiste voor invaliditeits- en morbiditeitsrisico inkomensbescherming ten grondslag liggen op de verplichtingen inzake de verzekering en herverzekering inkomensbescherming alleen toe indien het onderliggende bedrijf op een soortgelijke technische basis als het levensverzekeringsbedrijf wordt uitgeoefend.

Artikel 155

Kapitaalvereiste voor invaliditeits- en morbiditeitsrisico in het ziektekostenverzekeringsbedrijf

1. Het kapitaalvereiste voor invaliditeits- en morbiditeitsrisico in het ziektekostenverzekeringsbedrijf is gelijk aan het hoogste van de volgende kapitaalvereisten:

(a) het kapitaalvereiste voor de stijging van medische betalingen;

(b) het kapitaalvereiste voor de daling van medische betalingen.

2. Het kapitaalvereiste voor de stijging van medische betalingen is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de volgende combinatie van onmiddellijke permanente wijzigingen:

(a) een stijging met 5 % van het bedrag van de medische betalingen dat in aanmerking genomen wordt bij de berekening van de technische voorzieningen;

(b) een stijging met 1 procentpunt van het inflatiepercentage voor medische betalingen dat gebruikt wordt voor de berekening van de technische voorzieningen.

3. Het kapitaalvereiste voor de daling van medische betalingen is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de volgende combinatie van onmiddellijke permanente wijzigingen:

(a) een daling met 5 % van het bedrag van de medische betalingen dat in aanmerking genomen wordt bij de berekening van de technische voorzieningen;

(b) een daling met 1 procentpunt van het inflatiepercentage voor medische betalingen dat gebruikt wordt voor de berekening van de technische voorzieningen.

Artikel 156

Kapitaalvereiste voor invaliditeits- en morbiditeitsrisico inkomensbescherming

Het kapitaalvereiste voor invaliditeits- en morbiditeitsrisico inkomensbescherming is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de volgende combinatie van onmiddellijke permanente wijzigingen:

(a) een stijging met 35 % van de invaliditeits- en morbiditeitscijfers ten behoeve van de berekening van de technische voorzieningen om de invaliditeit en morbiditeit in de volgende 12 maanden weer te geven;

(b) een stijging met 25 % van de invaliditeits- en morbiditeitscijfers ten behoeve van de berekening van de technische voorzieningen om de invaliditeit en morbiditeit in de jaren na de volgende 12 maanden weer te geven;

(c) indien de percentages van herstel van invaliditeit en morbiditeit ten behoeve van de berekening van de technische voorzieningen kleiner zijn dan 50%, een daling met 20% van die percentages;

(d) indien de percentages van aanhouden van invaliditeit en morbiditeit ten behoeve van de berekening van de technische voorzieningen gelijk zijn aan of kleiner zijn dan 50%, een stijging met 20% van die percentages;

Artikel 157

Ondermodule kostenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf

Het kapitaalvereiste voor kostenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van de volgende combinatie van onmiddellijke permanente wijzigingen:

(a) een stijging met 10 % van het bedrag van de kosten waarmee rekening wordt gehouden bij de berekening van de technische voorzieningen;

(b) een stijging met 1 procentpunt van het kosteninflatiepercentage dat gebruikt wordt voor de berekening van de technische voorzieningen.

Met betrekking tot herverzekeringsverplichtingen passen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die wijzigingen op hun eigen kosten en, in voorkomend geval, op de kosten van de cederende ondernemingen toe.

Artikel 158
Ondermodule herzieningsrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf

Het kapitaalvereiste voor herzieningsrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijke, permanente stijging met 4 % van het bedrag van lijfrente-uitkeringen, enkel betreffende lijfrenteverzekerings- en herverzekeringsverplichtingen waarbij de krachtens de onderliggende verzekeringsovereenkomsten betaalbare uitkeringen als gevolg van veranderingen in inflatie, het wettelijk kader of de gezondheidstoestand van de verzekerde zouden kunnen stijgen.

Artikel 159
Ondermodule vervalrisico in het SLT-ziekteverzekeringsbedrijf

1. Het kapitaalvereiste voor vervalrisico in het SLT-ziekteverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 151, lid 1, onder f), is gelijk aan het hoogste van de volgende kapitaalvereisten:

   (a) het kapitaalvereiste voor het risico van een permanente stijging van de vervalpercentages in het SLT-ziekteverzekeringsbedrijf;

   (b) het kapitaalvereiste voor het risico van een permanente daling van de vervalpercentages in het SLT-ziekteverzekeringsbedrijf;

   (c) het kapitaalvereiste voor het risico van massaal verval in het SLT-ziekteverzekeringsbedrijf.

2. Het kapitaalvereiste voor het risico van een permanente stijging van vervalpercentages in het SLT-ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijke, permanente stijging met 50 % van de percentages van uitoefening van de betrokken opties als vastgesteld in de leden 4 en 5. Niettemin bedragen de gestegen percentages van uitoefening van opties niet meer dan 100 % en geldt de stijging van de percentages van uitoefening van opties alleen voor die betrokken opties waarvoor de uitoefening in een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge zou resulteren.

3. Het kapitaalvereiste voor het risico van een permanente daling van vervalpercentages in het SLT-ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijke, permanente daling met 50 % van de percentages van uitoefening van de betrokken opties als vastgesteld in de leden 4 en 5. Niettemin bedraagt de daling van de percentages van uitoefening van opties niet meer dan 20 procentpunten en geldt de daling van de percentages van uitoefening van opties alleen voor die betrokken opties waarvoor de uitoefening in een daling van de technische voorzieningen zonder de risicomarge zou resulteren.

4. De betrokken opties voor de toepassing van de leden 2 en 3 zijn de volgende:

   (a) alle wettelijke of contractuele rechten van verzekeringnemers om de verzekerings- of herverzekeringsdekking geheel of gedeeltelijk te beëindigen,

af te kopen, te verlagen, te beperken of op te schorten of om de verzekeringsovereenkomst voortijdig te laten beëindigen;

(b) alle wettelijke of contractuele rechten van verzekeringsnemers om de verzekerings- of herverzekeringsdekking geheel of gedeeltelijk in te stellen, te vernieuwen, te verhogen, te verlengen of te hervatten.

Voor de toepassing van punt b) zou de wijziging van het percentage van uitoefening van opties als bedoeld in de leden 2 en 3 moeten gelden voor het percentage dat weergeeft dat de betrokken optie niet wordt uitgeoefend.

5. Met betrekking tot herverzekeringsovereenkomsten zijn de betrokken opties voor de toepassing van de leden 2 en 3 de volgende:

(a) de rechten als bedoeld in lid 4 van verzekeringsnemers van herverzekeringsovereenkomsten;

(b) de rechten als vastgesteld in lid 4 van de verzekeringnemers van de verzekeringsovereenkomsten die aan de herverzekeringsovereenkomsten ten grondslag liggen;

(c) indien herverzekeringsovereenkomsten verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten omvatten die in de toekomst zullen worden ondertekend, het recht van de potentiële verzekeringnemers deze verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten niet te sluiten.

6. Het kapitaalvereiste voor risico van massaal verval in het SLT-ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een combinatie van de volgende onmiddellijke gebeurtenissen:

(a) de stopzetting van 40 % van de verzekeringsovereenkomsten waarvoor stopzetting in een stijging van de technische voorzieningen zonder de risicomarge zou resulteren;

(b) indien de herverzekeringsovereenkomst verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten omvat die in de toekomst zullen worden ondertekend, de daling met 40 % van het aantal van die toekomstige verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten dat wordt gebruikt bij de berekening van de technische voorzieningen.

De gebeurtenissen als bedoeld in de eerste alinea gelden op uniforme wijze voor alle betrokken verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten. Ten aanzien van herverzekeringsovereenkomsten geldt de gebeurtenis als bedoeld in punt a) voor de onderliggende verzekeringsovereenkomsten.

Voor het bepalen van het verlies aan kernvermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming uit hoofde van de gebeurtenis als bedoeld in punt a) baseert de onderneming de berekening op het type van stopzetting dat op verzekeringsovereenkomstbasis het negatiefste effect op het kernvermogen van de onderneming heeft.

7. Indien de hoogste van de kapitaalvereisten als bedoeld in de punten a), b) en c) van lid 1 en de hoogste van de overeenkomstige kapitaalvereisten als berekend in overeenstemming met artikel 206, lid 2, niet op hetzelfde scenario zijn gebaseerd, is het kapitaalvereiste voor vervalrisico als bedoeld in artikel 105, lid 3, onder f), van Richtlijn 2009/138/EG het kapitaalvereiste als bedoeld in de punten a), b) of c) van

lid 1 waarvoor het onderliggende scenario in het hoogste overeenkomstige kapitaalvereiste resulteert als berekend in overeenstemming met artikel 206, lid 2 van deze verordening.

Artikel 160
Ondermodule rampenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf

1. Het kapitaalvereiste voor de ondermodule rampenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{healthCAT} = \sqrt{SCR_{ma}^2 + SCR_{ac}^2 + SCR_p^2}$$

waarbij:

(a) SCR_{ma} staat voor het kapitaalvereiste van de ondermodule risico van massaal ongeval;

(b) SCR_{ac} staat voor het kapitaalvereiste van de ondermodule risico van ongevalconcentratie;

(c) SCR_p staat voor het kapitaalvereiste van de ondermodule risico van pandemie.

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen passen:

(a) de ondermodule risico van massaal ongeval toe op ziekteverzekerings- en -herzekeringsverplichtingen behalve arbeidsongevallenverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen;

(b) de ondermodule risico van ongevalconcentratie toe op arbeidsongevallenverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen en op groepsinkomensbeschermingverzekerings- of -herverzekeringsverplichtingen;

(c) de ondermodule risico van pandemie toe op ziekteverzekerings- en herzekeringsverplichtingen behalve arbeidsongevallenverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen.

Artikel 161
Ondermodule risico van massaal ongeval

1. Het kapitaalvereiste voor de ondermodule risico van massaal ongeval in het ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{ma} = \sqrt{\sum_s SCR_{(ma,s)}^2}$$

waarbij:

(a) de som alle landen omvat als vastgesteld in bijlage XVI;

(b) $SCR_{(ma,s)}$ staat voor het kapitaalvereiste voor het risico van massaal ongeval van land s.

2. Voor alle landen als vastgesteld in bijlage XVI is het kapitaalvereiste voor risico van massaal ongeval van een bepaald land s gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, als volgt wordt berekend:

$$L_{(ma,s)} = r_s \cdot \sum_e x_e \cdot E_{(e,s)}$$

waarbij:

(a) r_s staat voor het percentage personen die getroffen worden door het massaal ongeval in land *s* als vastgesteld in bijlage XVI;

(b) de som de types van gebeurtenissen *e* omvat als vastgesteld in bijlage XVI;

(c) x_e staat voor het percentage personen die als gevolg van het ongeval als vastgesteld in bijlage XVI uitkeringen van type van gebeurtenis *e* zullen ontvangen;

(d) $E_{(e,s)}$ voor de totale waarde van door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen voor type van gebeurtenis *e* in land *s* te betalen uitkeringen staat.

3. Voor alle types van gebeurtenissen als vastgesteld in bijlage XVI en alle landen als vastgesteld in bijlage XVI is het verzekerde bedrag van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor een bepaald type van gebeurtenis *e* in een bepaald land *s* gelijk aan het volgende:

$$E_{(e,s)} = \sum_i SI_{(e,i)}$$

waarbij:

(a) de som alle verzekerden *i* van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming omvat die tegen type van gebeurtenis *e* verzekerd zijn en inwoners zijn van land *s*;

(b) $SI_{(e,i)}$ staat voor de waarde van de uitkeringen die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de verzekerde *i* bij type van gebeurtenis *e*. moeten worden betaald.

De waarde van de uitkeringen is het verzekerde bedrag of, indien de verzekeringsovereenkomst in terugkerende uitkeringsbetalingen voorziet, de beste schatting van de uitkeringsbetalingen bij type van gebeurtenis *e*. Indien de uitkeringen van een verzekeringsovereenkomst van de aard of de omvang van enig letsel als gevolg van gebeurtenis *e* afhangen, is de berekening van de waarde van de uitkeringen gebaseerd op de krachtens de overeenkomst verkrijgbare maximumuitkeringen die overeenstemmen met de gebeurtenis. Voor ziektekostenverzekerings- en herverzekeringsverplichtingen is de waarde van de uitkeringen gebaseerd op een schatting van de gemiddelde bedragen die worden betaald bij gebeurtenis *e*, ervan uitgaande dat de verzekerde gedurende de gespecificeerde duration invalide is en rekening houdend met de specifieke garanties die de verplichtingen omvatten.

4. Indien aan artikel 88 is voldaan, kunnen verzekerings- of herverzekeringsondernemingen de waarde van aan een verzekerde betaalbare uitkeringen als bedoeld in lid 3 berekenen op basis van homogene risicogroepen, mits de groepering van verzekeringsovereenkomsten voldoet aan artikel 35.

Artikel 162
Ondermodule risico van ongevalconcentratie

1. Het kapitaalvereiste voor de ondermodule risico van ongevalconcentratie in het ziekteverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{ac} = \sqrt{\sum_{c} SCR^{2}_{(ac,c)}}$$

waarbij:

(a) de som alle landen *c* omvat;

(b) $SCR_{(ac,c)}$ staat voor het kapitaalvereiste voor het risico van ongevalconcentratie van land *c*.

2. Voor alle landen is het kapitaalvereiste voor risico van ongevalconcentratie van land *c* gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, als volgt wordt berekend:

$$L_{(ac,c)} = C_c \cdot \sum_{e} x_e \cdot CE_{(e,c)}$$

waarbij:

(a) C_c staat voor de grootste concentratie van ongevalrisico van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in land *c*;

(b) de som de types van gebeurtenissen *e* omvat als vastgesteld in bijlage XVI;

(c) x_e voor het percentage personen staat die als gevolg van het ongeval als vastgesteld in bijlage XVI uitkeringen van type van gebeurtenis *e* zullen ontvangen;

(d) $CE_{(e,c)}$ staat voor de gemiddelde waarde van door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen voor type van gebeurtenis *e* voor de grootste concentratie van ongevalrisico in land *c* te betalen uitkeringen.

3. Voor alle landen is de grootste concentratie van ongevalrisico van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming in land *C* gelijk aan het grootste aantal personen voor wie aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft een arbeidsongevallenverzekerings- of herverzekeringsverplichting of een groepsinkomensbeschermingverzekerings- of -herverzekeringsverplichting met betrekking tot elk van de personen;

(b) de verplichtingen in verband met elk van de personen gelden ten minste voor een van de gebeurtenissen als vastgesteld in bijlage XVI;

(c) de personen zijn in hetzelfde gebouw werkzaam dat in land *c* gelegen is.

4. Voor alle types van gebeurtenissen en landen is het gemiddelde verzekerde bedrag van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor type van gebeurtenis *e* voor de grootste concentratie van ongevalrisico in land *c* gelijk aan het volgende:

$$CE_{(e,c)} = \frac{1}{N_e} \sum_{i=1}^{N_e} SI_{(e,i)}$$

waarbij:

(a) N_e staat voor het aantal verzekerden van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming dat tegen type van gebeurtenis *e* verzekerd is en dat tot de grootste concentratie van ongevalrisico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in land *c* behoort;

(b) de som alle verzekerden als bedoeld in punt a) omvat;

(c) $SI_{(e,i)}$ staat voor de waarde van de uitkeringen die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de verzekerde *i* bij type van gebeurtenis *e.* moeten worden betaald.

De waarde van de uitkeringen als bedoeld in punt c) is het verzekerde bedrag of, indien de overeenkomst in terugkerende uitkeringsbetalingen voorziet, de beste schatting van de uitkeringsbetalingen bij type van gebeurtenis *e*. Indien de uitkeringen van een verzekeringsovereenkomst van de aard of de omvang van het letsel als gevolg van gebeurtenis *e* afhangen, is de berekening van de waarde van de uitkeringen gebaseerd op de krachtens de verzekeringsovereenkomst verkrijgbare maximumuitkeringen die overeenstemmen met de gebeurtenis. Voor ziektekostenverzekerings- en herverzekeringsverplichtingen is de waarde van de uitkeringen gebaseerd op een schatting van de gemiddelde bedragen die worden betaald bij gebeurtenis *e*, ervan uitgaande dat de verzekerde gedurende de gespecificeerde duration invalide is en rekening houdend met de specifieke garanties die de verplichtingen omvatten.

5. Indien aan artikel 88 is voldaan, kunnen verzekerings- of herverzekeringsondernemingen de waarde van voor de verzekerde betaalbare uitkeringen als bedoeld in lid 4 berekenen op basis van homogene risicogroepen, mits de groepering van verzekeringsovereenkomsten voldoet aan de vereisten als vastgesteld in artikel 35.

Artikel 163
Ondermodule risico van pandemie

1. Het kapitaalvereiste voor de ondermodule risico van pandemie is gelijk aan het verlies aan kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies van een bedrag dat, zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, als volgt wordt berekend:

$$L_p = 0.000075 \cdot E + 0.4 \cdot \sum_c N_c \cdot M_c$$

waarbij:

(a) *E* staat voor de blootstelling aan inkomensbescherming bij pandemie van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen;

(b) de som alle landen *c* omvat;

(c) N_c staat voor het aantal verzekerden van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die aan alle volgende voorwaarden voldoen:

i) de verzekerden zijn inwoners van land *c*,

ii) de verzekerden zijn gedekt door ziektekostenverzekerings- of herverzekeringsverplichtingen, behalve arbeidsongevallenverzekerings-

of herverzekeringsverplichtingen, die ziektekosten als gevolg van een infectieziekte dekken;

(d) M_c staat voor het verwachte gemiddelde bedrag dat bij een pandemie door verzekerings- of herverzekeringsondernemingen per verzekerde van land *c* moet worden betaald.

2. De blootstelling aan inkomensbescherming bij pandemie van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming is gelijk aan het volgende:

$$E = \sum_i E_i$$

waarbij:

(a) de som alle verzekerden *i* omvat die gedekt worden door de inkomensbeschermingverzekerings- of -herverzekeringsverplichtingen behalve arbeidsongevallenverzekerings- of -herverzekeringsverplichtingen;

(b) E_i staat voor de waarde van de uitkeringen die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de verzekerde *i* betaald moeten worden in geval van permanente invaliditeit als gevolg van een infectieziekte. De waarde van de uitkeringen is het verzekerd bedrag of, indien de overeenkomst in terugkerende uitkeringsbetalingen voorziet, de beste schatting van de uitkeringsbetalingen ervan uitgaande dat de verzekerde permanent invalide is en niet zal herstellen.

3. Voor alle landen is het verwachte gemiddelde bedrag dat bij een pandemie door verzekerings- of herverzekeringsondernemingen per verzekerde van land *c* moet worden betaald het volgende:

$$M_c = \sum_h H_h \cdot CH_{(h,c)}$$

waarbij:

(a) de som de types van zorggebruik *h* omvat als vastgesteld in bijlage XVI;

(b) H_h staat voor het percentage van verzekerden met klinische symptomen die zorg *h* gebruiken als vastgesteld in bijlage XVI;

(c) $CH_{(h,c)}$ staat voor de beste schatting van de bedragen die bij een pandemie door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen voor een verzekerde in land *c* met betrekking tot ziektekostenverzekerings- of herverzekeringsverplichtingen, behalve arbeidsongevallenverzekerings- of herverzekeringsverplichtingen, voor zorggebruik *h* moeten worden betaald.

AFDELING 5
MODULE MARKTRISICO

ONDERAFDELING 1
CORRELATIECOËFFICIËNTEN

Artikel 164

1. De module marktrisico bestaat uit alle volgende ondermodules:

(a) de ondermodule renterisico als bedoeld in punt a) van de tweede alinea van artikel 105, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG;

(b) de ondermodule aandelenrisico als bedoeld in punt b) van de tweede alinea van artikel 105, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG;

(c) de ondermodule vastgoedrisico als bedoeld in punt c) van de tweede alinea van artikel 105, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG;

(d) de ondermodule spreadrisico als bedoeld in punt d) van de tweede alinea van artikel 105, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG;

(e) de ondermodule valutarisico als bedoeld in punt e) van de tweede alinea van artikel 105, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG;

(f) de ondermodule marktrisicoconcentraties als bedoeld in punt f) van de tweede alinea van artikel 105, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG.

2. Het kapitaalvereiste voor marktrisico als bedoeld in artikel 105, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{market} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{(i,j)} \cdot SCR_i \cdot SCR_j}$$

waarbij:

(a) de som alle mogelijke combinaties (*i,j*) van de ondermodules van de module marktrisico omvat;

(b) Corr(i,j) staat voor de correlatieparameter voor marktrisico voor de ondermodules i en j;

(c) SCRi en SCRj staat voor de kapitaalvereisten voor de ondermodules i respectievelijk j.

3. De correlatieparameter $Corr_{(i,j)}$ als bedoeld in lid 2 is gelijk aan de waarde als vastgesteld in rij *i* en in kolom *j* van de volgende correlatiematrix:

i \ *j*	Rente	Aandelen	Vastgoed	Spread	Concentratie	Valuta
Rente	1	A	A	A	0	0,25
Aandelen	A	1	0,75	0,75	0	0,25
Vastgoed	A	0,75	1	0,5	0	0,25
Spread	A	0,75	0,5	1	0	0,25
Concentratie	0	0	0	0	1	0
Valuta	0,25	0,25	0,25	0,25	0	1

De parameter A is gelijk aan 0 indien het kapitaalvereiste voor renterisico als vastgesteld in artikel 165 het kapitaalvereiste is als bedoeld in punt a) van dat artikel. In alle andere gevallen is de parameter gelijk aan 0,5.

ONDERAFDELING 2
ONDERMODULE RENTERISICO

Artikel 165
Algemene bepalingen

1. Het kapitaalvereiste voor renterisico als bedoeld in punt a) van de tweede alinea van artikel 105, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan het grootste van de volgende bedragen:

   (a) de som, voor alle valuta, van de kapitaalvereisten voor het risico van een stijging van de rentetermijnstructuur als vastgesteld in artikel 166 van deze verordening;

   (b) de som, voor alle valuta, van de kapitaalvereisten voor het risico van een daling van de rentetermijnstructuur als vastgesteld in artikel 167 van deze verordening.

2. Indien de hoogste van de kapitaalvereisten als bedoeld in de punten a) en b) van lid 1 en de hoogste van de overeenkomstige kapitaalvereisten als berekend in overeenstemming met artikel 206, lid 2, niet op hetzelfde scenario zijn gebaseerd, is het kapitaalvereiste voor renterisico het kapitaalvereiste als bedoeld in de punten a) of b) van lid 1 waarvoor het onderliggende scenario in het hoogste overeenkomstige kapitaalvereiste als berekend in overeenstemming met artikel 206, lid 2, resulteert.

Artikel 166
Stijging van de rentetermijnstructuur

1. Het kapitaalvereiste voor het risico van een stijging van de rentetermijnstructuur voor een gegeven valuta is gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke stijging van de risicovrije basisrente voor die valuta bij verschillende looptijden overeenkomstig de volgende tabel:

Looptijd (in jaren)	Stijging
1	70 %
2	70 %
3	64 %
4	59 %
5	55 %
6	52 %
7	49 %
8	47 %
9	44 %
10	42 %
11	39 %
12	37 %

13	35 %
14	34 %
15	33 %
16	31 %
17	30 %
18	29 %
19	27 %
20	26 %
90	20 %

Voor in de bovenstaande tabel niet vermelde looptijden wordt de waarde van de stijging lineair geïnterpoleerd. Voor looptijden korter dan 1 jaar bedraagt de stijging 70 %. Voor looptijden langer dan 90 jaar bedraagt de stijging 20 %.

2. In ieder geval bedraagt de stijging van de risicovrije basisrente bij elke looptijd ten minste één procentpunt.

3. Voor de impact van de stijging van de termijnstructuur van de risicovrije basisrente op de waarde van deelnemingen als bedoeld in artikel 92, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG in financiële en kredietinstellingen wordt alleen de waarde in aanmerking genomen van de deelnemingen die niet van het eigen vermogen worden afgetrokken ingevolge artikel 68 van deze verordening. Het van het eigen vermogen afgetrokken deel wordt alleen in aanmerking genomen voor zover daardoor het kernvermogen toeneemt.

Artikel 167
Daling van de rentetermijnstructuur

1. Het kapitaalvereiste voor het risico van een daling van de rentetermijnstructuur voor een gegeven valuta is gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke daling van de risicovrije basisrente voor die valuta bij verschillende looptijden overeenkomstig de volgende tabel:

Looptijd (in jaren)	Daling
1	75 %
2	65 %
3	56 %
4	50 %
5	46 %
6	42 %
7	39 %
8	36 %
9	33 %
10	31 %

11	30 %
12	29 %
13	28 %
14	28 %
15	27 %
16	28 %
17	28 %
18	28 %
19	29 %
20	29 %
90	20 %

Voor in de bovenstaande tabel niet vermelde looptijden wordt de waarde van de daling lineair geïnterpoleerd. Voor looptijden korter dan 1 jaar bedraagt de daling 75 %. Voor looptijden langer dan 90 jaar bedraagt de daling 20 %.

2. Niettegenstaande lid 1 bedraagt de daling voor negatieve risicovrije basisrentes nul.

3. Voor de impact op de waarde van de deelnemingen als bedoeld in artikel 92, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG in financiële en kredietinstellingen van de daling van de termijnstructuur van de risicovrije basisrente wordt alleen de waarde in aanmerking genomen van de deelnemingen die niet van het eigen vermogen worden afgetrokken ingevolge artikel 68 van deze verordening. Het van het eigen vermogen afgetrokken deel wordt alleen in aanmerking genomen voor zover daardoor het kernvermogen toeneemt.

ONDERAFDELING 3
ONDERMODULE AANDELENRISICO

Artikel 168
Algemene bepalingen

1. De ondermodule aandelenrisico als bedoeld in punt b) van de tweede alinea van artikel 105, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG omvat een ondermodule risico voor aandelen van type 1 en een ondermodule risico voor aandelen van type 2.

2. Aandelen van type 1 omvatten aandelen die noteren aan de gereglementeerde markten in de landen die lid zijn van de Europese Economische Ruimte (EER) of de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO).

3. Aandelen van type 2 omvatten aandelen die noteren aan aandelenbeurzen in landen die geen lid zijn van de EER of de OESO, niet-genoteerde aandelen, grondstoffen en andere alternatieve beleggingen. Zij omvatten ook alle activa behalve die welke vallen onder de ondermodule renterisico, de ondermodule vastgoedrisico of de ondermodule spreadrisico, inclusief de activa en indirecte blootstellingen als bedoeld in artikel 84, leden 1 en 2, indien een doorkijkbenadering niet mogelijk is en de verzekerings- of herverzekeringsonderneming geen gebruik maakt van de bepalingen in artikel 84, lid 3.

4. Het kapitaalvereiste voor het aandelenrisico is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{equity} = \sqrt{SCR^2_{type1equities} + 2 \cdot 0.75 \cdot SCR_{type1equities} \cdot SCR_{type2equities} + SCR^2_{type2equities}}$$

waarbij:

(a) $SCR_{type\ 1\ equities}$ staat voor het kapitaalvereiste voor aandelen van type 1;

(b) $SCR_{type\ 2\ equities}$ staat voor het kapitaalvereiste voor aandelen van type 2.

5. Voor de impact van de onmiddellijke dalingen als vastgesteld in de artikelen 169 en 170 op de waarde van deelnemingen als bedoeld in artikel 92, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG in financiële en kredietinstellingen wordt alleen de waarde in aanmerking genomen van de deelnemingen die niet van het eigen vermogen worden afgetrokken ingevolge artikel 68 van deze verordening.

6. De volgende aandelen worden in ieder geval als van type 1 beschouwd:

(a) aandelen die worden aangehouden binnen instellingen voor collectieve beleggingen welke kwalificerende sociaalondernemerschapsfondsen zijn als bedoeld in artikel 3, onder b), van Verordening (EU) nr. 346/2013 van het Europees Parlement en van de Raad[8] indien de doorkijkbenadering als vastgesteld in artikel 84 van deze verordening mogelijk is voor alle blootstellingen binnen de instelling voor collectieve belegging, of rechten van deelneming of aandelen van die instellingen indien de doorkijkbenadering niet mogelijk is voor alle blootstellingen binnen de instelling voor collectieve belegging;

(b) aandelen die worden aangehouden binnen instellingen voor collectieve beleggingen welke kwalificerende durfkapitaalfondsen zijn als bedoeld in artikel 3, onder b), van Verordening (EU) nr. 345/2013 indien de doorkijkbenadering als vastgesteld in artikel 84 van deze verordening mogelijk is voor alle blootstellingen binnen de instelling voor collectieve belegging, of rechten van deelneming of aandelen van die instellingen indien de doorkijkbenadering niet mogelijk is voor alle blootstellingen binnen de instelling voor collectieve belegging;

(c) ten aanzien van alternatieve beleggingsinstellingen van het closed-end-type en zonder hefboomfinanciering die in de Unie gevestigd zijn of, als zij niet in de Unie gevestigd zijn, in de Unie verhandeld worden overeenkomstig de artikelen 35 of 40 van Richtlijn 2011/61/EU:

i) binnen dergelijke instellingen aangehouden aandelen indien de doorkijkbenadering als vastgesteld in artikel 84 van deze verordening mogelijk is voor alle blootstellingen binnen de alternatieve beleggingsinstelling;

ii) rechten van deelneming of aandelen van dergelijke instellingen indien de doorkijkbenadering niet mogelijk is voor alle blootstellingen binnen de alternatieve beleggingsinstelling.

---

[8] Verordening (EU) nr. 346/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2013 inzake Europese sociaalondernemerschapsfondsen (*PB L 115 van 25.4.2013, blz. 18).*

Artikel 169
Ondermodule standaard aandelenrisico

1. Het kapitaalvereiste voor aandelen van type 1 als bedoeld in artikel 168 van deze verordening is gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van de volgende onmiddellijke dalingen:

   (a) een onmiddellijke daling gelijk aan 22 % van de waarde van beleggingen in aandelen van type 1 in verbonden ondernemingen in de zin van artikel 212, lid 1, onder b), en 212, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG indien deze beleggingen strategisch van aard zijn;

   (b) een onmiddellijke daling gelijk aan de som van 39 % en de symmetrische aanpassing als bedoeld in artikel 172 van deze verordening in de waarde van aandelen van type 1 behalve die als bedoeld in punt a).

2. Het kapitaalvereiste voor aandelen van type 2 als bedoeld in artikel 168 van deze verordening is gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van de volgende onmiddellijke dalingen:

   (a) een onmiddellijke daling gelijk aan 22 % van de waarde van beleggingen in aandelen van type 1 in verbonden ondernemingen in de zin van artikel 212, lid 2, onder b), en 212, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG indien deze beleggingen strategisch van aard zijn;

   (b) een onmiddellijke daling gelijk aan de som van 49 % en de symmetrische aanpassing als bedoeld in artikel 172 van deze verordening in de waarde van aandelen van type 2 behalve die als bedoeld in punt a).

Artikel 170
Ondermodule aandelenrisico op basis van duration

1. Indien een verzekerings- of herverzekeringsonderneming van de toezichthouder goedkeuring heeft ontvangen om de bepalingen als vastgesteld in artikel 304 van Richtlijn 2009/138/EG toe te passen, is het kapitaalvereiste voor aandelen van type 1 gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van de volgende onmiddellijke dalingen:

   (a) een onmiddellijke daling gelijk aan 22 % van de waarde van de aandelen van type 1 die overeenstemmen met het bedrijf als bedoeld in punt i) van artikel 304, lid 1, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG;

   (b) een onmiddellijke daling gelijk aan 22 % van de waarde van beleggingen in aandelen van type 1 in verbonden ondernemingen in de zin van artikel 212, lid 1, onder b), en 212, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG indien deze beleggingen strategisch van aard zijn;

   (c) een onmiddellijke daling gelijk aan de som van 39 % en de symmetrische aanpassing als bedoeld in artikel 172 van deze verordening in de waarde van aandelen van type 1 behalve die als bedoeld in de punten a) of b.

2. Indien een verzekerings- of herverzekeringsonderneming van de toezichthouder goedkeuring heeft ontvangen om de bepalingen als vastgesteld in artikel 304 van Richtlijn 2009/138/EG toe te passen, is het kapitaalvereiste voor aandelen van type 2 gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke daling:

(a) gelijk aan 22 % van de waarde van de aandelen van type 2 die overeenstemmen met het bedrijf als bedoeld in punt i) van artikel 304, lid 1, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG;

(b) gelijk aan 22 % van de waarde van beleggingen in aandelen van type 1 in verbonden ondernemingen in de zin van artikel 212, lid 1, onder b), en lid 2 van Richtlijn 2009/138/EG indien deze beleggingen strategisch van aard zijn;

(c) gelijk aan de som van 49 % en de symmetrische aanpassing als bedoeld in artikel 172 van deze verordening in de waarde van aandelen van type 2 behalve die als bedoeld in de punten a) of b.

Artikel 171
Strategische aandelenbeleggingen

Voor de toepassing van artikel 169, lid 1, onder a), en lid 2, onder a), en van artikel 170, lid 1, onder b), en lid 2, onder b), wordt onder aandelenbeleggingen van strategische aard verstaan aandelenbeleggingen waarvoor de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming het volgende aantoont:

(a) dat als gevolg van zowel de aard van de belegging als van de invloed die door de deelnemende onderneming in de verbonden onderneming wordt uitgeoefend de waarde van de aandelenbelegging gedurende de volgende 12 maanden waarschijnlijk materieel minder volatiel zal zijn dan de waarde van andere aandelen gedurende dezelfde periode;

(b) dat de belegging strategisch van aard is, rekening houdend met alle betrokken factoren, inclusief

i) het bestaan van een duidelijke beslissende strategie om de deelneming gedurende lange tijd te blijven aanhouden;

ii) de consistentie van de strategie als bedoeld in punt a) met de voornaamste principes die de acties van de onderneming leiden of beperken;

iii) het vermogen van de deelnemende onderneming om de deelneming in de verbonden onderneming te blijven aanhouden;

iv) het bestaan van een duurzame band;

v) indien de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming deel uitmaakt van een groep, de consistentie van een dergelijke strategie met de voornaamste principes die de acties van de groep leiden of beperken.

Artikel 172
Symmetrische aanpassing van het aandelenkapitaalvereiste

1. De in artikel 106, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde aandelenindex voldoet aan alle volgende vereisten:

(a) de aandelenindex meet de marktprijs van een gediversifieerde portefeuille van aandelen die representatief is voor de aard van de aandelen die gewoonlijk door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen worden aangehouden;

(b) de stand van de aandelenindex is publiek beschikbaar;

(c) de frequentie waarmee standen van de aandelenindex gepubliceerd worden, volstaat om de huidige stand van de index en zijn gemiddelde waarde gedurende de laatste 36 maanden te kunnen bepalen.

2. Behoudens lid 4 is de symmetrische aanpassing gelijk aan het volgende:

$$SA = \frac{1}{2} \cdot \left(\frac{CI - AI}{AI} - 8\% \right)$$

waarbij:

(a) *CI* staat voor de huidige stand van de aandelenindex;

(b) AI staat voor het gewogen gemiddelde van de dagstanden van de aandelenindex gedurende de laatste 36 maanden.

3. Voor het berekenen van het gewogen gemiddelde van de dagstanden van de aandelenindex zijn de wegingen van alle dagstanden gelijk. De dagen gedurende de laatste 36 maanden met betrekking waartoe de index niet is bepaald, worden niet meegeteld in het gemiddelde.

4. De symmetrische aanpassing is niet kleiner dan -10 % of groter dan 10 %.

Artikel 173

Criteria voor het gebruik van een overgangsmaatregel voor standaard aandelenrisico

De overgangsmaatregel voor standaard aandelenrisico als vastgesteld in artikel 308 ter, lid 12, van Richtlijn 2009/138/EG wordt alleen toegepast op aandelen van type 1 die op of voor 1 januari 2016 gekocht zijn en niet onderworpen zijn aan het aandelenrisico op basis van duration ingevolge artikel 304 van die richtlijn.

ONDERAFDELING 4

ONDERMODULE VASTGOEDRISICO

Artikel 174

Het kapitaalvereiste voor vastgoedrisico als bedoeld in punt c) van de tweede alinea van artikel 105, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke daling met 25 % in de waarde van onroerend goed.

ONDERAFDELING 5

ONDERMODULE SPREADRISICO

Artikel 175

Toepassingsgebied van de ondermodule spreadrisico

Het kapitaalvereiste voor spreadrisico als bedoeld in punt d) van de tweede alinea van artikel 105, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{spread} = SCR_{bonds} + SCR_{\text{securitisation}} + SCR_{cd}$$

waarbij

(a) SCR_{bonds} staat voor het kapitaalvereiste voor spreadrisico van obligaties en leningen;

(b) $SCR_{securitisation}$ staat voor het kapitaalvereiste voor spreadrisico van securitisatieposities;

(c) SCR_{cd} staat voor het kapitaalvereiste voor spreadrisico van kredietderivaten.

Artikel 176
Spreadrisico van obligaties en leningen

1. Het kapitaalvereiste voor spreadrisico van obligaties en leningen SCR_{bonds} is gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke relatieve daling van $stress_i$ in de waarde van elke obligatie of lening i behalve hypotheekleningen die aan de vereisten in artikel 191 voldoen, inclusief bankdeposito's behalve kasmiddelen als bedoeld in artikel 189, lid 2, onder b).

2. De risicofactor $stress_i$ hangt af van de modified duration van de obligatie of de lening i uitgedrukt in jaren (dur_i). dur_i is nooit kleiner dan 1. Voor obligaties of leningen met variabele rente is dur_i gelijk aan de modified duration van een vastrentende obligatie of lening met dezelfde looptijd en met couponbetalingen gelijk aan de termijnrente.

3. Aan obligaties of leningen waarvoor een kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt een risicofactor $stress_i$ toegekend afhankelijk van de kredietkwaliteitscategorie en de modified duration dur_i van de obligatie of de lening i overeenkomstig de volgende tabel.

	Kredietkwaliteitscategorie	0		1		2		3		4		5 en 6	
Duration (dur_i)	$stress_i$	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i
niet meer dan 5	$b_i \cdot dur_i$	-	0,9 %	-	1,1 %	-	1,4 %	-	2,5 %	-	4,5 %	-	7,5 %
meer dan 5 en niet meer dan 10	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 5)$	4,5 %	0,5 %	5,5 %	0,6 %	7,0 %	0,7 %	12,5 %	1,5 %	22,5 %	2,5 %	37,5 %	4,2 %
meer dan 10 en niet meer dan 15	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 10)$	7,0 %	0,5 %	8,4 %	0,5 %	10,5 %	0,5 %	20,0 %	1,0 %	35,0 %	1,8 %	58,5 %	0,5 %
meer dan 15 en niet meer dan 20	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 15)$	9,5 %	0,5 %	10,9 %	0,5 %	13,0 %	0,5 %	25,0 %	1,0 %	44,0 %	0,5 %	61,0 %	0,5 %
Meer dan 20	$\min[a_i + b_i \cdot (dur_i - 20); 1]$	12,0 %	0,5 %	13,4 %	0,5 %	15,5 %	0,5 %	30,0 %	0,5 %	46,5 %	0,5 %	63,5 %	0,5 %

4. Aan obligaties en leningen waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is en debiteuren geen zekerheid hebben gestort die aan de criteria als vastgesteld in artikel 214 voldoet, wordt een risicofactor $stress_i$ toegekend afhankelijk van de duration dur_i van de obligatie of de lening i overeenkomstig de volgende tabel:

Duration (dur_i)	$stress_i$
niet meer dan 5	$3\% \cdot dur_i$
meer dan 5 en niet meer dan 10	$15 + 1.7\% \cdot (dur_i - 5)$

meer dan 10 en niet meer dan 20	$23.5\% + 1.2\% \cdot (dur_i - 10)$
Meer dan 20	$\min(35.5\% + 0.5\% \cdot (dur_i - 20); 1)$

5. Aan obligaties en leningen waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is en debiteuren zekerheid hebben gestort, worden, indien de zekerheid van die obligaties en leningen aan de criteria als vastgesteld in artikel 214 voldoet, een risicofactor $stress_i$ toegekend overeenkomstig het volgende:

   (a) indien de voor risico aangepaste waarde van zekerheid groter is dan of gelijk is aan de waarde van de obligatie of de lening *i*, is $stress_i$ gelijk aan de helft van de risicofactor die zou worden bepaald overeenkomstig lid 4;

   (b) indien de voor risico aangepaste waarde van zekerheid kleiner is dan de waarde van de obligatie of de lening *i*, en indien de overeenkomstig lid 4 bepaalde risicofactor zou resulteren in een waarde van de obligatie of de lening *i* die kleiner is dan de voor risico aangepaste waarde van de zekerheid, is $stress_i$ gelijk aan het gemiddelde van het volgende:

      i) de overeenkomstig lid 4 bepaalde risicofactor;

      ii) het verschil tussen de waarde van de obligatie of de lening *i* en de voor risico aangepaste waarde van de zekerheid, gedeeld door de waarde van de obligatie of de lening *i*;

   (c) indien de voor risico aangepaste waarde van zekerheid kleiner is dan de waarde van de obligatie of de lening *i*, en indien de overeenkomstig lid 4 bepaalde risicofactor zou resulteren in een waarde van de obligatie of de lening *i* die groter is dan of gelijk aan de voor risico aangepaste waarde van de zekerheid, wordt $stress_i$ bepaald overeenkomstig lid 4.

   De voor risico aangepaste waarde van de zekerheid wordt berekend overeenkomstig de artikelen 112, 197 en 198.

6. Voor de impact van de onmiddellijke daling in waarde van deelnemingen, als bedoeld in artikel 92, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG, in financiële en kredietinstellingen wordt alleen de waarde in aanmerking genomen van de deelnemingen die niet van het eigen vermogen worden afgetrokken ingevolge artikel 68 van deze verordening.

Artikel 177

Spreadrisico van securitisatieposities: algemene bepalingen

1. Het kapitaalvereiste $SCR_{securitisation}$ voor spreadrisico van securitisatieposities is de som van een kapitaalvereiste voor securitisatieposities van type 1, een kapitaalvereiste voor securitisatieposities van type 2 en een kapitaalvereiste voor hersecuritisatieposities.

2. Securitisatieposities van type 1 omvatten securitisatieposities die aan alle volgende criteria voldoen:

   (a) aan de positie is kredietkwaliteitscategorie 3 of beter toegekend;

   (b) de securitisatie noteert aan een gereglementeerde markt van een land dat lid is van de EER of de OESO of is toegelaten tot de handel aan een georganiseerd

handelsplatform waarbij voorzien wordt in een actieve en omvangrijke markt voor rechtstreekse verkopen met de volgende kenmerken:

i) historisch bewijs van marktbreedte en -diepte zoals blijkt uit lage biedlaatmarges, hoog handelsvolume en een groot aantal marktdeelnemers;

ii) de aanwezigheid van een robuuste marktinfrastructuur;

(c) het gaat om een positie in de tranche of tranches van de hoogste rang van de securitisatie die tijdens de looptijd van de transactie altijd de hoogste rangorde bezit; voor de toepassing hiervan wordt een tranche als van de hoogste rang beschouwd indien na de betekening van een sommatie tot nakoming en in voorkomend geval een sommatie tot vervroegde betaling de tranche ten opzichte van andere tranches van dezelfde securitisatietransactie of -regeling niet achtergesteld wordt ten aanzien van de ontvangst van betaling van hoofdsom en rente, zonder rekening te houden met bedragen die verschuldigd zijn krachtens rente- of valutaderivatencontracten, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen;

(d) de onderliggende blootstellingen zijn verworven door een special purpose entity voor securitisatiedoeleinden (SSPE) in de zin van artikel 4, lid 1, punt 66, van Verordening (EU) nr. 575/2013 op een wijze die aan derden tegenwerpbaar is en bevinden zich buiten het bereik van de verkoper (initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietgever) en de crediteuren ervan inclusief in geval van insolventie van de verkoper;

(e) de overdracht van de onderliggende blootstellingen van de SSPE mag niet onderworpen zijn aan strenge terugvorderingsbepalingen in het rechtsgebied waar de verkoper (initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietgever) als rechtspersoon is opgericht; daartoe behoren onder meer bepalingen krachtens welke de verkoop van de onderliggende blootstellingen door de vereffenaar van de verkoper (initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietgever) ongeldig kan worden gemaakt op basis van het enkele feit dat deze is gesloten binnen een bepaalde termijn voordat de verkoper insolvent is verklaard, of bepalingen waarbij de SSPE een dergelijke ongeldigmaking alleen kan voorkomen als zij kan aantonen dat zij bij de verkoop geen kennis droeg van de insolventie van de verkoper;

(f) het beheer van de onderliggende blootstellingen is onderworpen aan een servicingovereenkomst die bepalingen inzake servicingcontinuïteit behelst om er ten minste voor te zorgen dat een wanbetaling of insolventie van de servicer niet in een beëindiging van de servicing resulteert;

(g) de documentatie die de securitisatie beheerst, behelst continuïteitsbepalingen om in voorkomend geval ten minste voor de vervanging van tegenpartijen bij derivaten en liquiditeitsverstrekkers te zorgen wanneer deze in gebreke blijven of insolvent worden;

(h) de securitisatiepositie wordt gedekt door een pool van homogene onderliggende blootstellingen, die alle tot slechts één van de volgende categorieën behoren, of door een pool van homogene onderliggende blootstellingen die een combinatie zijn van woonkredieten als bedoeld in de punten i) en ii):

i) voor de woonkredieten is zekerheid gesteld door middel van een hypotheek van eerste rang die aan particulieren voor de verwerving van

hun hoofdverblijf is verstrekt, mits een van de twee volgende voorwaarden is vervuld:

- de kredieten in de pool voldoen gemiddeld aan het leningbedrag-onderpandwaarderatiovereiste als neergelegd in punt i) van artikel 129, lid 1, onder d), van Verordening (EU) nr. 575/2013;

- de nationale wet van de lidstaat waar de kredieten zijn geïnitieerd voorziet in verband met het bedrag dat een debiteur bij een woonkrediet kan lenen in een leningbedrag-inkomenratiolimiet, en die lidstaat heeft de Commissie en EIOPA van deze wet in kennis gesteld. De leningbedrag-inkomenratiolimiet wordt berekend op basis van het brutojaarinkomen van de debiteur, rekening houdend met de fiscale verplichtingen en andere verbintenissen van de crediteur en het risico van rentewijzigingen tijdens de looptijd van het krediet. Voor elk woonkrediet in de pool bedraagt het percentage van het bruto-inkomen van de debiteur dat mag worden besteed aan de dienst op de lening, inclusief betalingen van rente, hoofdsom en kosten, niet meer dan 45 %.

ii) volledig gedekte woonkredieten als bedoeld in artikel 129, lid 1, onder e), van Verordening (EU) nr. 575/2013, mits de kredieten voldoen aan de zekerheidsstellingsvereisten als neergelegd in dat lid en gemiddeld voldoen aan het het vereiste inzake leningbedrag-onderpandwaarderatio als neergelegd in punt i) van artikel 129, lid 1, onder d), van Verordening (EU) nr. 575/2013;

iii) commerciële leningen, leases en kredietfaciliteiten aan ondernemingen om kapitaalkosten of bedrijfsactiviteiten behalve de verwerving of de ontwikkeling van commercieel vastgoed te financieren, mits bij de uitgifte van de securitisatie ten minste 80 % van de kredietnemers in de pool in termen van portefeuillesaldo kleine en middelgrote ondernemingen zijn, en geen van de kredietnemers een instelling is als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 3), van Verordening (EU) nr. 575/2013;

iv) autoleningen en -leases voor de financiering van motorvoertuigen of aanhangwagens als omschreven in artikel 3, punten 11 en 12, van Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad[9], landbouw- of bosbouwtrekkers als bedoeld in Richtlijn 2003/37/EG van het Europees Parlement en de Raad[10], motorfietsen of driewielers als omschreven in artikel 1, lid 2, onder b) en c), van Richtlijn 2002/24/EG van het Europees Parlement en de Raad[11] of rupsvoertuigen als bedoeld

---

9 Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot vaststelling van een kader voor de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd (Kaderrichtlijn) (PB L 263 van 9.10.2007, blz. 1).

10 Richtlijn 2003/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de typegoedkeuring van landbouw- of bosbouwtrekkers en aanhangwagens, verwisselbare getrokken machines, systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan en tot intrekking van Richtlijn 74/150/EEG van de Raad (PB L 171 van 9.7.2003, blz. 1–80).

11 Richtlijn 2002/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 maart 2002 betreffende de goedkeuring van twee- of driewielige motorvoertuigen en de intrekking van Richtlijn 92/61/EEG van de Raad (PB L 124 van 9.5.2002, blz. 1-44).

in artikel 2, lid 2, onder c), van Richtlijn 2007/46/EG. Dergelijke leningen of leases kunnen accessoire verzekeringsproducten en diensten of aanvullende voertuigonderdelen en, bij leases, de restwaarde van leasevoertuigen omvatten Alle leningen en leases in de pool zijn gedekt door een bezwaring of zekerheidsstelling van eerste rang van het voertuig of een passende waarborg ten gunste van de SSPE, zoals een clausule van voorbehoud van eigendomsrecht;

v) leningen en kredietfaciliteiten aan particulieren voor persoonlijke, familiale of huishoudelijke consumptieve doeleinden.

(i) het gaat niet om een positie in een hersecuritisatie of een synthetische securitisatie als bedoeld in artikel 242, lid 11, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

(j) de onderliggende blootstellingen omvatten geen verhandelbare financiële instrumenten of derivaten, behalve door de SSPE zelf of andere partijen binnen de securitisatiestructuur uitgegeven financiële instrumenten en derivaten die gebruikt worden om valutarisico en renterisico af te dekken;

(k) bij de uitgifte van de securitisatie of toen deze op enig tijdstip na uitgifte in de pool van onderliggende blootstellingen is opgenomen, omvatten de onderliggende blootstellingen geen blootstellingen aan debiteuren met aangetaste kredietwaardigheid (of in voorkomend geval garantiegevers met aangetaste kredietwaardigheid), waarbij een debiteur met aangetaste kredietwaardigheid (of garantiegever met aangetaste kredietwaardigheid) een kredietnemer (of garantiegever) is:

i) die binnen drie jaar voor de datum van initiëring failliet is verklaard, met zijn crediteuren in een schuldkwijtschelding of schuldherschikking heeft toegestemd of ten aanzien van wie een rechtbank zijn crediteuren een recht van afdwinging van naleving van contract of van materiële schadevergoeding heeft toegekend als gevolg van wanbetaling;

ii) die op een officieel register van personen met een ongunstig kredietverleden staat;

iii) voor wie een kredietbeoordeling door een EKBI of een kredietwaardigheidsbepaling bestaat waaruit een significant risico blijkt dat vergeleken met de gemiddelde debiteur voor dit type van leningen in het betrokken rechtsgebied contractueel overeengekomen betalingen niet zullen worden gedaan.

(l) bij de uitgifte van de securitisatie of toen deze op enig tijdstip na uitgifte in de pool van onderliggende blootstellingen is opgenomen, omvatten de onderliggende blootstellingen geen noodlijdende blootstellingen in de zin van artikel 178, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

(m) de structuur van de terugbetaling van de securitisatiepositie is niet van die aard dat de terugbetaling overwegend van de verkoop afhangt van activa die de onderliggende blootstellingen dekken; toch mag dit er niet aan in de weg staan dat dergelijke blootstellingen vervolgens worden doorgerold of geherfinancierd;

(n) indien de securitisatie is opgezet zonder doorroltermijn of de doorroltermijn is geëindigd en indien een sommatie tot nakoming of een sommatie tot

vervroegde betaling is betekend, worden van de onderliggende blootstellingen afkomstige ontvangen hoofdsommen aan de houders van de securitisatieposities doorgegeven via opeenvolgende aflossing van de securitisatieposities en blijft op geen enkele betalingsdatum een substantieel bedrag aan contanten in de SSPE vastzitten;

(o) indien de securitisatie met een doorroltermijn is opgezet, voorziet de transactiedocumentie in passende gebeurtenissen voor vervroegde aflossing, die ten minste al het volgende omvatten:

i) een achteruitgang van de kredietkwaliteit van de onderliggende blootstellingen;

ii) een niet-genereren van voldoende nieuwe onderliggende blootstellingen van ten minste soortgelijke kredietkwaliteit;

iii) het intreden van een insolventiegerelateerde gebeurtenis met betrekking tot de initiator of de servicer;

(p) bij de uitgifte van de securitisatie hebben de kredietnemers (of in voorkomend geval de garantiegevers) ten minste één betaling gedaan, behalve indien de securitisatie gedekt is door kredietfaciliteiten als bedoeld in punt h), onder v), van dit lid;

(q) bij securitisaties waarvan de onderliggende blootstellingen woonkredieten zijn als bedoeld in punt h), onder i) en ii, omvat de pool van kredieten geen krediet dat is verhandeld en afgesloten op basis van de veronderstelling dat de kredietaanvrager of in voorkomend geval intermediairs ervan in kennis zijn gesteld dat de verstrekte informatie door de kredietverlener misschien niet zou worden gecontroleerd;

(r) bij securitisaties waarvan de onderliggende blootstellingen woonkredieten zijn als bedoeld in punt h), onder i), en ii, voldoet de beoordeling van de kredietwaardigheid van de kredietnemer aan de vereisten als vastgesteld in de leden 1 tot 4, 5, onder a), en 6 van artikel 18 van Richtlijn 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad[12] of gelijkwaardige vereisten in landen die geen lid zijn van de Unie;

(s) bij securitisaties waarvan de onderliggende blootstellingen autoleningen en -leases en consumentenleningen en kredietfaciliteiten zijn als bedoeld in punt h), onder v), van dit lid, voldoet de beoordeling van de kredietwaardigheid van de kredietnemer aan de vereisten als vastgesteld in artikel 8 van Richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad [13] of gelijkwaardige vereisten in landen die geen lid zijn van de Unie;

(t) indien de emittent, initiator of sponsor van de securitisatie in de Unie gevestigd is, voldoet deze aan de vereisten als neergelegd in deel vijf van Verordening (EU) nr. 575/2013 en verstrekt deze overeenkomstig artikel 8 ter van

[12] Richtlijn 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 inzake Richtlijn 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerend goederen en tot wijziging van de Richtlijnen 2008/48/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010, PB L 60 van 28.2.2014, blz. 34.

[13] Richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van Richtlijn 87/102/EEG van de Raad, PB L 133van 22.5.2008, blz. 66.

Verordening (EU) nr. 1060/2009 informatie over de kredietkwaliteit en prestaties van de onderliggende blootstellingen, de structuur van de transactie, de kasstromen en alle zekerheden ter dekking van de blootstellingen alsook alle informatie waarover beleggers moeten kunnen beschikken om met kennis van zaken uitgebreide stresstests te verrichten; indien de emittent, initiator en sponsors van de securitisatie buiten de Unie gevestigd zijn, worden, met inachtneming van de door marktdeelnemers algemeen aanvaarde standaarden, bij uitgifte en regelmatig uitgebreide gegevens op leningniveau beschikbaar gesteld voor bestaande en potentiële beleggers en toezichthouders.

3. Securitisatieposities van type 2 omvatten alle securitisatieposities die niet kwalificeren als securitisatieposities van type 1.

4. Niettegenstaande lid 2 kwalificeren securitisaties die zijn uitgegeven voor de inwerkingtreding van deze verordening als type 1 als zij alleen aan de vereisten als vastgesteld in de punten a), c), d), h), i) en j) van lid 2 voldoen. Indien de onderliggende blootstellingen woonkredieten zijn als bedoeld in punt h) onder i), van lid 2, geldt geen van de twee voorwaarden inzake de leningbedrag-onderpandwaarderatio of leningbedrag-inkomenratio als vastgesteld in dat punt voor deze securitisaties.

5. Niettegenstaande lid 2 kwalificeert een securitisatiepositie waarbij de onderliggende blootstellingen woonkredieten zijn als bedoeld in punt h), onder i), van lid 2 die gemiddeld niet voldoen aan het vereiste inzake leningbedrag-onderpandwaarderatio noch aan het vereiste inzake leningbedrag-inkomenratio als vastgesteld in dat punt als een securitisatiepositie van type 1 tot 31 december 2025, mits alle volgende vereisten zijn vervuld:

(a) de securitisatie is uitgegeven na de datum van inwerkingtreding van deze verordening;

(b) de onderliggende blootstellingen omvatten woonkredieten die vóór de toepassing van de nationale wet die in een leningbedrag-inkomenratiolimiet voorziet, aan debiteurs zijn verleend;

(c) de onderliggende blootstellingen omvatten geen woningkredieten die na de datum van inwerkingtreding van deze verordening aan debiteurs zijn verleend en die niet voldoen aan het leningbedrag-inkomenratiovereiste als bedoeld in punt h), onder i), van lid 2.

Artikel 178

Spreadrisico van securitisatieposities: berekening van het kapitaalvereiste

1. Het kapitaalvereiste voor spreadrisico van securitisatieposities van type 1 is gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke relatieve daling van $stress_i$ in de waarde van elke securitisatiepositie van type 1 *i*. De risicofactor $stress_i$ is gelijk aan het volgende:

$$stress_i = \min(b_i \cdot dur_i; 1)$$

waarbij:

(a) dur_i staat voor de modified duration van securitisatiepositie *i* uitgedrukt in jaren;

(b) b_i wordt toegekend afhankelijk van de kredietkwaliteitscategorie van securitisatiepositie *i* overeenkomstig de volgende tabel:

Kredietkwaliteitscategorie	0	1	2	3
b_i	2,1 %	3 %	3 %	3 %

2. Het kapitaalvereiste voor spreadrisico van securitisatieposities van type 2 is gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke relatieve daling van $stress_i$ in de waarde van elke securitisatiepositie van type 2 *i*. De risicofactor $stress_i$ is gelijk aan het volgende:

$$stress_i = \min(b_i \cdot dur_i; 1)$$

waarbij:

(a) dur_i staat voor de modified duration van securitisatiepositie *i* uitgedrukt in jaren;

(b) b_i wordt toegekend afhankelijk van de kredietkwaliteitscategorie van securitisatiepositie *i* overeenkomstig de volgende tabel:

Kredietkwaliteitscategorie	0	1	2	3	4	5	6
b_i	12,5	13,4	16,6	19,7	82	100	100

3. Het kapitaalvereiste voor spreadrisico van hersecuritisatieposities is gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke relatieve daling van $stress_i$ in de waarde van elke hersecuritisatiepositie *i*. De risicofactor $stress_i$ is gelijk aan het volgende:

$$stress_i = \min(b_i \cdot dur_i; 1)$$

waarbij:

(a) dur_i staat voor de modified duration van hersecuritisatiepositie *i* uitgedrukt in jaren;

(b) b_i wordt toegekend afhankelijk van de kredietkwaliteitscategorie van hersecuritisatiepositie *i* overeenkomstig de volgende tabel:

Kredietkwaliteitscategorie	0	1	2	3	4	5	6
b_i	33 %	40 %	51 %	91 %	100 %	100 %	100 %

4. De modified duration dur_i als bedoeld in de leden 1 en 2 is niet kleiner dan 1 jaar.

5. Aan securitisatieposities waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt een risicofactor $stress_i$ van 100 % toegekend.

Artikel 179
Spreadrisico van kredietderivaten

1. Het kapitaalvereiste SCR_{cd} voor spreadrisico van kredietderivaten behalve die als bedoeld in lid 4 is gelijk aan het hoogste van de volgende kapitaalvereisten:

   (a) het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke stijging in absolute termen van de kredietspread van de onderliggende instrumenten van de kredietderivaten, als vastgesteld in de leden 2 en 3;

   (b) het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke relatieve daling van de kredietspread van de onderliggende instrumenten van de kredietderivaten met 75 %.

   Voor de toepassing van punt a) wordt de onmiddellijke stijging van de kredietspread van de onderliggende instrumenten van de kredietderivaten waarvoor een kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, berekend overeenkomstig de volgende tabel.

Kredietkwaliteitscategorie	0	1	2	3	4	5	6
Onmiddellijke stijging van de spread (in procentpunten)	1,3	1,5	2,6	4,5	8,4	16,20	16,20

2. Voor de toepassing van punt a) van lid 1 bedraagt de onmiddellijke stijging van de kredietspread van de onderliggende instrumenten van de kredietderivaten waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, 5 procentpunten.

3. Kredietderivaten die deel uitmaken van het risicolimiteringsbeleid van de onderneming zijn niet onderworpen aan een kapitaalvereiste voor spreadrisico zolang de onderneming ofwel de onderliggende instrumenten van het kredietderivaat of een andere blootstelling houdt met betrekking waartoe het basisrisico tussen die blootstelling en de onderliggende instrumenten van het kredietderivaat in geen geval materieel is.

4. Indien de hoogste van de kapitaalvereisten als bedoeld in de punten a) en b) van lid 1 en de hoogste van de overeenkomstige kapitaalvereisten als berekend overeenkomstig artikel 206, lid 2, niet op hetzelfde scenario zijn gebaseerd, is het kapitaalvereiste voor spreadrisico van kredietderivaten het kapitaalvereiste als bedoeld in lid 1 waarvoor het onderliggende scenario resulteert in het hoogste overeenkomstige kapitaalvereiste als berekend overeenkomstig artikel 206, lid 2.

Artikel 180
Specifieke blootstellingen

1. Aan blootstellingen in de vorm van obligaties als bedoeld in artikel 52, lid 4, van Richtlijn 2009/65/EG (gedekte obligaties) waaraan kredietkwaliteitscategorie 0 of 1 is toegekend, wordt een risicofactor $stress_i$ toegekend overeenkomstig de volgende tabel.

Kredietkwaliteitscategorie / Duration (dur_i)	0	1

niet meer dan 5	0,7%. dur_i	0,9 %. dur_i
Meer dan 5 jaar	$\min(3.5\% + 0.5\% \cdot (dur_i - 5); 1)$	$\min(4.5\% + 0.5\% \cdot (dur_i - 5); 1)$

2. Aan blootstellingen in de vorm van obligaties en leningen aan het volgende wordt een risicofactor $stress_i$ van 0 % toegekend:

   (a) de Europese Centrale Bank;

   (b) de centrale overheid en centrale banken van lidstaten voor blootstellingen die luiden en gefinancierd zijn in de binnenlandse valuta van die centrale overheid en de centrale bank;

   (c) multilaterale ontwikkelingsbanken als bedoeld in lid 2 van artikel 117 van Verordening (EU) nr. 575/2013;

   (d) internationale organisaties als bedoeld in Artikel 118 van Verordening (EU) nr. 575/2013;

   Aan blootstellingen in de vorm van obligaties en leningen die volledig, onvoorwaardelijk en onherroepelijk worden gegarandeerd door een van de tegenpartijen als vastgesteld in de punten a) tot d) wordt, indien de garantie voldoet aan de vereisten als vastgesteld in artikel 215, eveneens een risicofactor $stress_i$ van 0 % toegekend.

3. Aan blootstellingen in de vorm van obligaties en leningen aan centrale overheden en centrale banken behalve die als bedoeld in punt b) van lid 2 die luiden en gefinancierd zijn in de binnenlandse valuta van die centrale overheid en centrale bank en waarvoor een kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt een risicofactor $stress_i$ toegekend afhankelijk van de kredietkwaliteitscategorie en de duration van de blootstelling overeenkomstig de volgende tabel:

	Kredietkwaliteitscategorie	0 en 1		2		3		4		5 en 6	
Duration (dur_i)	$stress_i$	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i	a_i	b_i
niet meer dan 5	$b_i \cdot dur_i$	-	0,0 %	-	1,1 %	-	1,4 %	-	2,5 %	-	4,5 %
meer dan 5 en niet meer dan 10	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 5)$	0,0 %	0,0 %	5,5 %	0,6 %	7,0 %	0,7 %	12,5 %	1,5 %	22,5 %	2,5 %
meer dan 10 en niet meer dan 15	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 10)$	0,0 %	0,0 %	8,4 %	0,5 %	10,5 %	0,5 %	20,0 %	1,0 %	35,0 %	1,8 %
meer dan 15 en niet meer dan 20	$a_i + b_i \cdot (dur_i - 15)$	0,0 %	0,0 %	10,9 %	0,5 %	13,0 %	0,5 %	25,0 %	1,0 %	44,0 %	0,5 %
Meer dan 20	$\min[a_i + b_i \cdot (dur_i - 20); 1]$	0,0 %	0,0 %	13,4 %	0,5 %	15,5 %	0,5 %	30,0 %	0,5 %	46,5 %	0,5 %

4. Aan blootstellingen in de vorm van obligaties en leningen aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming en waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt, indien deze onderneming aan haar minimumkapitaalvereiste voldoet, aan de hand van de tabel in artikel 176, lid 3 een risicofactor $stress_i$ toegekend afhankelijk van de solvabiliteitsratio van de

onderneming, met behulp van de volgende relatie tussen solvabiliteitsratio's en kredietkwaliteitscategorieën:

Solvabiliteitsratio	196 %	175 %	122 %	95 %	75 %	75 %
Kredietkwaliteitscategorie	1	2	3	4	5	6

Indien de solvabiliteitsratio tussen de solvabiliteitsratio's ligt als vastgesteld in de bovenstaande tabel, wordt de waarde van $stress_i$ lineair geïnterpoleerd aan de hand van de naaste waarden van $stress_i$ die overeenstemmen met de naaste solvabiliteitsratio's als vastgesteld in de bovenstaande tabel. Indien de solvabiliteitsratio kleiner is dan 75% is $stress_i$ gelijk aan de factor die overeenstemt met de kredietkwaliteitscategorieën 5 en 6. Indien de solvabiliteitsratio groter is dan 196 % is $stress_i$ gelijk aan de factor die overeenstemt met kredietkwaliteitscategorie 1.

Voor de toepassing van dit lid staat 'solvabiliteitsratio' voor de ratio van het in aanmerking komend bedrag van het eigen vermogen om in het solvabiliteitskapitaalvereiste te voorzien, aan de hand van de laatste beschikbare waarden.

5. Aan blootstellingen in de vorm van obligaties en leningen aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming die niet aan haar minimumkapitaalvereiste voldoet, wordt een risicofactor $stress_i$ toegekend overeenkomstig de volgende tabel:

Duration (dur_i)	risicofactor $stress_i$
Niet meer dan 5	7,5 %. dur_i
Meer dan 5 en niet meer dan 10	37,50% + 4,20%.(dur_i −5)
Meer dan 10 en niet meer dan 15	58,50 % + 0,50 %.(dur_i -10)
Meer dan 15 en niet meer dan 20	61 % + 0,50 %.(dur_i -15)
Meer dan 20	$\min(63.5\% + 0.5\% \cdot (dur_i - 20); 1)$

6. De leden 4 en 5 van dit artikel gelden pas vanaf de eerste datum van openbaarmaking, door de onderneming waarop de blootstelling betrekking heeft, van het verslag over haar solvabiliteit en financiële toestand als bedoeld in artikel 51 van Richtlijn 2009/138/EG. Vóór die datum geldt artikel 176 van deze verordening als voor de blootstellingen een kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, anders wordt aan de blootstellingen dezelfde risicofactor toegekend als die welke zouden resulteren uit de toepassing van lid 4 van dit artikel op blootstellingen aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarvan de solvabiliteitsratio 100 % bedraagt.

7. Aan blootstellingen in de vorm van obligaties en leningen aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming uit een derde land waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, die gelegen is in een land waarvan het solvabiliteitsstelsel geacht wordt gelijkwaardig te zijn aan dat als neergelegd in

Richtlijn 2009/138/EG overeenkomstig artikel 227 van Richtlijn 2009/138/EG en die aan de solvabiliteitsvereisten van dat derde land voldoet, wordt dezelfde risicofactor toegekend als die welke zouden resulteren uit de toepassing van lid 4 van dit artikel op blootstellingen aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarvan de solvabiliteitsratio 100 % bedraagt.

8. Aan blootstellingen in de vorm van obligaties en leningen aan kredietinstellingen en financiële instellingen in de zin van de punten 1) en 26) van artikel 4, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 die voldoen aan de solvabiliteitsvereisten als vastgesteld in Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013 waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt dezelfde risicofactor toegekend als die welke zouden resulteren uit de toepassing van lid 4 van dit artikel op blootstellingen aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarvan de solvabiliteitsratio 100 % bedraagt.

9. Het kapitaalvereiste voor spreadrisico van kredietderivaten waarvan het onderliggende financiële instrument een obligatie of een lening is met betrekking tot enige blootstelling als vastgesteld in lid 2, bedraagt nul.

10. Aan securitisatieposities van type 1 die volledig, onvoorwaardelijk en onherroepelijk gegarandeerd worden door het Europees Investeringsfonds of de Europese Investeringsbank en waarvan de garantie voldoet aan de vereisten als vastgesteld in artikel 215, wordt een risicofactor $stress_i$ van 0 % toegekend.

Artikel 181

Toepassing van de spreadrisicoscenario's op matchingopslagportefeuilles

Indien verzekeringsondernemingen de matchingopslag als bedoeld in artikel 77 ter van Richtlijn 2009/138/EG toepassen, voeren zij de scenariogebonden berekening voor spreadrisico als volgt uit:

(a) de activa in de toegewezen portefeuille zijn onderworpen aan de onmiddellijke daling in waarde voor spreadrisico als vastgesteld in de artikelen 176, 178 en 180 van deze verordening;

(b) de technische voorzieningen worden herberekend om rekening te houden met de impact op het bedrag van de matchingopslag van de onmiddellijke daling in waarde van de toegewezen portefeuille van activa. Met name stijgt de fundamentele spread met een absoluut bedrag dat berekend wordt als het product van het volgende:

i) de absolute stijging van de spread die, vermenigvuldigd met de modified duration van het betrokken activum, zou resulteren in de betrokken risicofactor $stress_i$, als bedoeld in de artikelen 176, 178 en 180 van deze verordening;

ii) een verminderingsfactor, afhankelijk van de kredietkwaliteit als vastgesteld in de volgende tabel:

Kredietkwaliteitscategorie	0	1	2	3	4	5	6
Verminderingsfactor	45 %	50 %	60 %	75 %	100 %	100 %	100 %

Voor activa in de toegewezen portefeuille waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, is de verminderingsfactor gelijk aan 100 %.

ONDERAFDELING 6
ONDERMODULE MARKTRISICOCONCENTRATIES

Artikel 182
Singlenameblootstelling

1. Het kapitaalvereiste voor marktrisicoconcentratie wordt berekend op basis van singlenameblootstellingen. Met het oog hierop worden blootstellingen aan ondernemingen die tot dezelfde ondernemingsgroep behoren als een singlenameblootstelling behandeld. Evenzo wordt onroerend goed dat zich in hetzelfde gebouw bevindt als één onroerend goed beschouwd.

2. De blootstelling bij wanbetaling aan een tegenpartij is de som van de blootstellingen aan die tegenpartij.

3. De blootstelling bij wanbetaling aan een singlenameblootstelling is de som van de blootstellingen bij wanbetaling aan alle tegenpartijen die tot de singlenameblootstelling behoren.

4. De gewogen gemiddelde kredietkwaliteitscategorie van een singlenameblootstelling is gelijk aan het naar boven toe afgeronde gemiddelde van de kredietkwaliteitscategorieën van alle blootstellingen aan alle tegenpartijen die tot de singlenameblootstelling behoren, gewogen naar de waarde van elke blootstelling.

5. Voor de toepassing van lid 4 wordt aan blootstellingen waarvoor een kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is een kredietkwaliteitscategorie toegekend overeenkomstig hoofdstuk 1, afdeling 2, van deze titel. Aan blootstellingen waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt kredietkwaliteitscategorie 5 toegekend.

Artikel 183
Berekening van het kapitaalvereiste voor marktrisicoconcentratie

1. Het kapitaalvereiste voor marktrisicoconcentratie is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{conc} = \sqrt{\sum_i Conc_i^2}$$

waarbij:

(a) de som alle singlenameblootstellingen *i* omvat;

(b) $Conc_i$ staat voor het kapitaalvereiste voor marktrisicoconcentratie van

2. Voor elke singlenameblootstelling *i,* is het kapitaalvereiste voor marktrisicoconcentratie $Conc_i$ gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke relatieve daling in waarde van de activa die overeenstemmen met de singlenameblootstelling *i* gelijk aan het volgende:

$$XS_i \cdot g_i$$

waarbij:

(a) XS_i de excedentblootstelling is als bedoeld in artikel 184;

(b) g_i de risicofactor voor marktrisicoconcentratie is als bedoeld in de artikelen 186 en 187;

Artikel 184
Excedentblootstelling

1. De excedentblootstelling van een singlenameblootstelling *i* is gelijk aan het volgende:

$$XS_i = Max(0; E_i - CT_i \cdot Assets)$$

waarbij:

(a) E_i staat voor de blootstelling bij wanbetaling aan singlenameblootstelling *i* die wordt opgenomen in de berekeningsgrondslag van de ondermodule marktrisicoconcentraties ;

(b) *Assets* staat voor de berekeningsgrondslag van de ondermodule marktrisicoconcentraties;

(c) CT_i staat voor de relatieve excedentblootstellingsdrempel als bedoeld in artikel 185.

2. De berekeningsgrondslag van de ondermodule marktrisicoconcentratie *Assets* is gelijk aan de waarde van alle door een verzekerings- of herverzekeringsonderneming aangehouden activa, exclusief het volgende:

(a) activa die worden aangehouden met betrekking tot levensverzekeringsovereenkomsten waarbij het beleggingsrisico volledig door de verzekeringnemers wordt gedragen;

(b) blootstellingen aan een tegenpartij die tot dezelfde groep als de verzekerings- of herverzekeringsonderneming behoort, mits aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

i) de tegenpartij is een verzekerings- of herverzekeringsonderneming, een verzekeringsholding, een gemengde financiële holding of een onderneming die nevendiensten verricht;

ii) de tegenpartij is volledig geconsolideerd overeenkomstig artikel 335, lid 1, onder a);

iii) de tegenpartij is onderworpen aan dezelfde risicobeoordelings-, meet- en controleprocedures als de onderneming;

iv) de tegenpartij is in de Unie gevestigd;

v) er is geen actuele of voorziene materiële praktische of juridische belemmering voor de onmiddellijke overdracht van eigen vermogen of terugbetaling van passiva door de tegenpartij aan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

(c) de waarde van de deelnemingen als bedoeld in artikel 92, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG in financiële en kredietinstellingen die wordt afgetrokken van het eigen vermogen ingevolge artikel 68 van deze verordening;

(d) blootstellingen opgenomen in het toepassingsgebied van de module tegenpartijkredietrisico;

(e) uitgestelde belastingvorderingen;

(f) immateriële activa.

3. De noodlijdende blootstelling aan een singlenameblootstelling *i* wordt verminderd met het bedrag van de noodlijdende blootstelling aan tegenpartijen die tot die singlenameblootstelling behoren en waarvoor de risicofactor voor marktrisicoconcentratie als bedoeld in de artikelen 168 en 187 0 % bedraagt.

Artikel 185
Relatieve excedentblootstellingsdrempels

Aan elke singlenameblootstelling *i* wordt overeenkomstig de volgende tabel een relatieve excedentblootstellingsdrempel toegekend afhankelijk van de gewogen gemiddelde kredietkwaliteitscategorie van de singlenameblootstelling *i,* berekend overeenkomstig artikel 182, lid 4.

Gewogen gemiddelde kredietkwaliteitscategorie van singlenameblootstelling *i*	0	1	2	3	4	5	6
Relatieve excedentblootstellingsdrempel CT_i	3 %	3 %	3 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %

Artikel 186
Risicofactor voor marktrisicoconcentratie

1. Aan elke singlenameblootstelling *i* wordt overeenkomstig de volgende tabel een risicofactor g_i voor marktrisicoconcentratie toegekend afhankelijk van de gewogen gemiddelde kredietkwaliteitscategorie van de singlenameblootstelling *i,* berekend overeenkomstig artikel 182, lid 4.

Gewogen gemiddelde kredietkwaliteitscategorie van singlenameblootstelling *i*	0	1	2	3	4	5	6
Risicofactor g_i	12 %	12 %	21 %	27 %	73 %	73 %	73 %

2. Aan singlenameblootstellingen aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is wordt, indien de onderneming aan haar minimumkapitaalvereiste voldoet, een risicofactor g_i voor marktrisicoconcentratie toegekend afhankelijk van de solvabiliteitsratio van de onderneming overeenkomstig de volgende tabel:

Solvabiliteitsratio	95 %	100 %	122 %	175 %	196 %
Risicofactor g_i	73 %	64,5 %	27 %	21 %	12 %

Indien de solvabiliteitsratio tussen de solvabiliteitsratio's ligt als vastgesteld in de bovenstaande tabel, wordt de waarde van g_i lineair geïnterpoleerd aan de hand van de naaste waarden van g_i die overeenstemmen met de naaste solvabiliteitsratio's als vastgesteld in de bovenstaande tabel. Indien de solvabiliteitsratio kleiner is dan 95 %, is de risicofactor g_i gelijk aan 73 %. Indien de solvabiliteitsratio groter is dan 196 %, is de risicofactor g_i gelijk aan 12 %.

Voor de toepassing van dit lid staat 'solvabiliteitsratio' voor de ratio van het in aanmerking komend bedrag van het eigen vermogen om in het solvabiliteitskapitaalvereiste te voorzien, aan de hand van de laatste beschikbare waarden.

3. Aan singlenameblootstellingen aan verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die niet aan hun minimumkapitaalvereiste voldoen, wordt een risicofactor g_i voor marktrisicoconcentratie gelijk aan 73% toegekend.

De leden 2 en 3 van dit artikel gelden pas vanaf de eerste datum van openbaarmaking, door de onderneming waarop de blootstelling betrekking heeft, van het verslag over haar solvabiliteit en financiële toestand als bedoeld in artikel 51 van Richtlijn 2009/138/EG. Vóór die datum is, als voor de singlenameblootstelling een kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, lid 1 van toepassing, anders wordt aan de blootstellingen een risicofactor g_i van 64,5 % toegekend.

4. Aan singlenameblootstellingen aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming uit een derde land waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, die gelegen is in een land waarvan het solvabiliteitsstelsel geacht wordt gelijkwaardig te zijn ingevolge artikel 227 van Richtlijn 2009/138/EG en die aan de solvabiliteitsvereisten van dat derde land voldoet, wordt een risicofactor g_i van 64,5 % toegekend.

5. Aan singlenameblootstellingen aan kredietinstellingen en financiële instellingen in de zin van de punten 1) en 26) van artikel 4, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 die voldoen aan de solvabiliteitsvereisten als vastgesteld in Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013 waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt een risicofactor g_i van 64.5 % toegekend.

6. Aan singlenameblootstellingen behalve die als aangewezen in de leden 1 tot 5 wordt een risicofactor g_i voor marktrisicoconcentratie van 73 % toegekend.

Artikel 187
Specifieke blootstellingen

1. Aan blootstellingen in de vorm van obligaties als bedoeld in artikel 52, lid 4, van Richtlijn 2009/65/EG (gedekte obligaties) wordt een relatieve excedentblootstellingsdrempel CT_i van 15 % toegekend, mits aan de overeenkomstige blootstellingen in de vorm van gedekte obligaties kredietkwaliteitscategorie 0 of 1 is toegekend. Blootstellingen in de vorm van gedekte obligaties worden als singlenameblootstellingen beschouwd, ongeacht andere blootstellingen aan dezelfde tegenpartij als de emittent van de gedekte obligaties die een afzonderlijke singlenameblootstelling vormen.

2. Aan blootstellingen aan één onroerend goed wordt een relatieve excedentblootstellingsdrempel CT_i van 10 % en een risicofactor g_i voor marktrisicoconcentratie van 12 % toegekend.

3. Aan blootstellingen aan het volgende wordt een risicofactor g_i voor marktrisicoconcentratie van 0 % toegekend:

(a) de Europese Centrale Bank;

(b) blootstellingen aan de centrale overheid en centrale banken van lidstaten die luiden en gefinancierd zijn in de binnenlandse valuta van die centrale overheid en centrale bank;

(c) multilaterale ontwikkelingsbanken als bedoeld in artikel 117, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

(d) internationale organisaties als bedoeld in Artikel 118 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

Aan blootstellingen die volledig, onvoorwaardelijk en onherroepelijk worden gegarandeerd door een van de tegenpartijen als vastgesteld in de punten a) tot d) wordt, indien de garantie voldoet aan de vereisten als vastgesteld in artikel 215, eveneens een risicofactor g_i voor marktrisicoconcentratie van 0 % toegekend.

4. Aan blootstellingen aan centrale overheden en centrale banken behalve die als bedoeld in punt b) van lid 3 welke luiden en gefinancierd zijn in de binnenlandse valuta van die centrale overheid en centrale bank wordt een risicofactor g_i voor marktrisicoconcentratie toegekend afhankelijk van hun gewogen gemiddelde kredietkwaliteitscategorie overeenkomstig de volgende tabel.

Gewogen gemiddelde kredietkwaliteitscategorie van singlenameblootstelling *i*	0	1	2	3	4	5	6
Risicofactor g_i	0 %	0 %	12 %	21 %	27 %	73 %	73 %

5. Aan blootstellingen in de vorm van bankdeposito's wordt een risicofactor g_i voor marktrisicoconcentratie van 0 % toegekend, mits zij aan alle volgende vereisten voldoen:

(a) de volledige waarde van de blootstelling wordt gedekt door een overheidsgarantieregeling in de Unie;

(b) de garantie geldt voor de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zonder enige beperking;

(c) er vindt geen dubbeltelling van een dergelijke garantie plaats bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste.

ONDERAFDELING 7
ONDERMODULE VALUTARISICO

Artikel 188

1. Het kapitaalvereiste voor valutarisico als bedoeld in punt e) van de tweede alinea van artikel 105, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG is gelijk aan de som van de kapitaalvereisten voor valutarisico voor elke buitenlandse valuta. Beleggingen in aandelen van type 1 als bedoeld in artikel 168, lid 2, en aandelen van type 2 als bedoeld in artikel 168, lid 3, die noteren aan aandelenbeurzen welke met verschillende valuta werken, worden geacht gevoelig te zijn voor de valuta van hun hoofdnotering. Niet genoteerde aandelen van type 2 als bedoeld in artikel 168, lid 3, worden geacht gevoelig te zijn voor de valuta van het land waarin de emittent zijn hoofdactiviteiten heeft. Onroerend goed wordt geacht gevoelig te zijn voor de valuta van het land waarin het gelegen is.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder buitenlandse valuta verstaan, valuta behalve de valuta die gebruikt wordt voor de opstelling van de financiële overzichten van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming ('de lokale valuta').

2. Voor elke buitenlandse valuta is het kapitaalvereiste voor valutarisico gelijk aan het hoogste van de volgende kapitaalvereisten:

   (a) het kapitaalvereiste voor het risico van een stijging in waarde van de buitenlandse valuta tegenover de lokale valuta;

   (b) het kapitaalvereiste voor het risico van een daling in waarde van de buitenlandse valuta tegenover de lokale valuta.

3. Het kapitaalvereiste voor het risico van een stijging in waarde van een buitenlandse valuta tegenover de lokale valuta is gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke stijging met 25 % van de waarde van de buitenlandse valuta tegenover de lokale valuta.

4. Het kapitaalvereiste voor het risico van een daling in waarde van een buitenlandse valuta tegenover de lokale valuta is gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke daling met 25 % van de waarde van de buitenlandse valuta tegenover de lokale valuta.

5. Voor valuta die aan de euro gekoppeld zijn, kan de factor van 25 % als bedoeld in de leden 3 en 4 van dit artikel aangepast worden overeenkomstig de uitvoeringshandeling die wordt aangenomen ingevolge punt d) van artikel 109 bis, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG, mits aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

   (a) de koppelingsregeling zorgt ervoor dat indien er zich extreme gebeurtenissen op de markt voordoen, de relatieve veranderingen in de wisselkoers over een periode van één jaar niet groter zijn dan de relatieve aanpassingen aan de factor van 25% die overeenstemmen met de betrouwbaarheidsgraad als vastgesteld in artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG;

   (b) aan één van de volgende criteria is voldaan:

      i) de valuta neemt deel aan het Europeeswisselkoersmechanisme (WKM II);

      ii) er bestaat een besluit van de Raad waarin de koppelingsregelingen tussen deze valuta en de euro worden erkend;

      iii) de koppelingsregeling is ingesteld bij de wet van het land tot vaststelling van de valuta van het land.

   Voor de toepassing van punt a) worden de financiële middelen van de partijen die de koppeling garanderen in aanmerking genomen.

6. Voor wat betreft de impact van een stijging of een daling in waarde van een buitenlandse valuta tegenover de lokale valuta op de waarde van deelnemingen als bepaald in artikel 92, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG in financiële en kredietinstellingen wordt alleen de waarde in aanmerking genomen van deelnemingen die niet van het eigen vermogen worden afgetrokken ingevolge artikel 68 van deze verordening. Het van het eigen vermogen afgetrokken deel wordt alleen in aanmerking genomen voor zover daardoor het kernvermogen toeneemt.

7. Indien de hoogste van de kapitaalvereisten als bedoeld in de punten a) en b) van lid 2 en de hoogste van de overeenkomstige kapitaalvereisten berekend in

overeenstemming met artikel 206, lid 2, niet op hetzelfde scenario zijn gebaseerd, is het kapitaalvereiste voor valutarisico van een gegeven valuta het kapitaalvereiste als bedoeld in de punten a) of b) van lid 2 waarvoor het onderliggende scenario in het hoogste overeenkomstige kapitaalvereiste als berekend in overeenstemming met artikel 206, lid 2 resulteert.

AFDELING 6
MODULE TEGENPARTIJKREDIETRISICO

ONDERAFDELING 1
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 189
Toepassingsgebied

1. Het kapitaalvereiste voor het tegenpartijkredietrisico is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{def} = \sqrt{SCR^2_{(def,1)} + 1.5 \cdot SCR_{(def,1)} \cdot SCR_{(def,2)} + \cdot SCR^2_{(def,2)}}$$

waarbij:

(a) $SCR_{def,1}$ staat voor het kapitaalvereiste voor tegenpartijkredietrisico van blootstellingen van type 1 als vastgesteld in lid 2;

(b) $SCR_{def,2}$ staat voor het kapitaalvereiste voor tegenpartijkredietrisico van blootstellingen van type 2 als vastgesteld in lid 3;

2. Blootstellingen van type 1 bestaan uit blootstellingen met betrekking tot het volgende:

(a) risicolimiteringsovereenkomsten inclusief herverzekeringsregelingen, special purpose vehicles, verzekeringssecuritisaties en derivaten;

(b) kasmiddelen als gedefinieerd in artikel 6, punt F, van Richtlijn 91/674/EEG van de Raad[14];

(c) deposito's bij cederende ondernemingen, indien het aantal singlenameblootstellingen niet meer bedraagt dan 15;

(d) door een verzekerings- of herverzekeringsonderneming ontvangen toezeggingen die opgevraagd maar niet-gestort zijn, indien het aantal singlenameblootstellingen niet meer bedraagt dan 15, inclusief opgevraagd maar niet-gestort gewoon aandelenkapitaal en opgevraagde maar niet-gestorte preferente aandelen, opgevraagde maar niet-gestorte juridisch bindende toezeggingen om in te schrijven op en te betalen voor achtergestelde passiva, opgevraagd maar niet-gestort startkapitaal, bijdragen van leden of het daaraan gelijk te stellen kernvermogensbestanddeel voor onderlinge waarborgmaatschappijen of onderlinge verzekeringsmaatschappijen, opgevraagde maar niet-gestorte garanties, opgevraagde maar niet-betaalde kredietbrieven, opgevraagde maar niet-gestorte suppletiebijdragen die onderlinge waarborgmaatschappijen en onderlinge verzekeringsmaatschappijen van hun leden kunnen eisen;

[14] Richtlijn 91/674/EEG van de Raad van 19 december 1991 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen, PB L 374 van 31.12.1991, blz. 7.

(e) juridisch bindende toezeggingen die de onderneming heeft verstrekt of geregeld en die betalingsverplichtingen kunnen creëren afhankelijk van de kredietwaardigheid of het verzuim van een tegenpartij inclusief garanties, kredietbrieven en zachte garanties die de onderneming heeft verstrekt.

3. Blootstellingen van type 2 bestaan uit alle kredietblootstellingen waarvoor de ondermodule spreadrisico niet geldt en die geen blootstellingen van type 1 zijn, inclusief het volgende:

(a) vorderingen op intermediairs;

(b) debiteuren van verzekeringnemers;

(c) hypotheekleningen die aan de vereisten in artikel 191, leden 2 tot 13, voldoen;

(d) deposito's bij cederende ondernemingen, indien het aantal singlenameblootstellingen meer bedraagt dan 15;

(e) door een verzekerings- of herverzekeringsonderneming ontvangen toezeggingen die opgevraagd maar niet-gestort zijn, als bedoeld in lid 2, onder d), indien het aantal singlenameblootstellingen meer bedraagt dan 15.

4. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen kunnen, ongeacht het aantal singlenameblootstellingen, naar goeddunken alle blootstellingen als bedoeld in de punten d) en e) van lid 3 als blootstellingen van type 1 beschouwen.

5. Indien een kredietbrief, een garantie of een gelijkwaardige risicolimiteringstechniek is verstrekt om een blootstelling volledig te dekken en deze risicolimiteringstechniek aan de vereisten van de artikelen 209 tot 215 voldoet, kan voor de beoordeling van het aantal singlenameblootstellingen de verstrekker van die kredietbrief, garantie of gelijkwaardige risicolimiteringstechniek als de tegenpartij van de gedekte blootstelling worden beschouwd.

6. De module tegenpartijkredietrisico geldt niet voor de volgende kredietrisico's:

(a) het door een kredietderivaat gecedeerde kredietrisico;

(b) het kredietrisico van uitgifte van schuldtitels door special purpose vehicles, al dan niet als gedefinieerd in artikel 13, lid 26, van Richtlijn 2009/138/EG;

(c) het verzekeringstechnisch risico van krediet- en borgtochtverzekering of -herverzekering als bedoeld in de branches 9, 21 en 28 van bijlage I van deze verordening;

(d) het kredietrisico van hypotheekleningen die niet aan de vereisten in artikel 191, leden 2 tot 9, voldoen.

7. Beleggingsgaranties betreffende verzekeringsovereenkomsten die door een derde aan verzekeringnemers worden verstrekt en waarvoor de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aansprakelijk zou zijn mocht de derde in verzuim blijven, worden als derivaten behandeld in de module tegenpartijkredietrisico.

Artikel 190
Singlenameblootstellingen

1. Het kapitaalvereiste voor tegenpartijkredietrisico wordt berekend op basis van singlenameblootstellingen. Met het oog daarop worden blootstellingen aan ondernemingen die tot dezelfde ondernemingsgroep behoren als een singlenameblootstelling behandeld.

2. De verzekerings- of herverzekeringsonderneming kan blootstellingen die tot verschillende leden van dezelfde wettelijke of contractuele poolingregeling behoren als verschillende singlenameblootstellingen beschouwen indien de kans op wanbetaling van de singlenameblootstelling wordt berekend overeenkomstig artikel 199 en het verlies bij wanbetaling wordt berekend overeenkomstig artikel 193 als het een poolblootstelling van type A betreft, overeenkomstig artikel 194 als het een poolblootstelling van type B betreft en overeenkomstig artikel 195 als het een poolblootstelling van type C betreft. Anderzijds worden blootstellingen aan ondernemingen die tot dezelfde poolingregeling behoren als een singlenameblootstelling behandeld.

Artikel 191
Hypotheekleningen

1. Retailleningen die gedekt worden door hypotheken op niet-zakelijk onroerend goed (hypotheekleningen) worden uit hoofde van het tegenpartijkredietrisico als blootstellingen van type 2 behandeld mits aan de vereisten in de leden 2 tot 13 is voldaan.

2. De blootstelling heeft betrekking op een natuurlijk persoon of natuurlijke personen dan wel op een kleine of middelgrote onderneming.

3. De blootstelling is één van een significant aantal blootstellingen met soortgelijke kenmerken zodat de risico's die aan dergelijke leningen verbonden zijn substantieel worden beperkt.

4. Het totale bedrag dat door de tegenpartij of een andere verbonden derde aan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en, in voorkomend geval, aan alle verbonden ondernemingen in de zin van artikel 212, lid 1, onder b, en lid 2 van Richtlijn 2009/138/EG verschuldigd is, inclusief elke noodlijdende blootstelling, bedraagt voor zover de verzekerings- of herverzekeringsonderneming bekend niet meer dan 1 miljoen EUR. De verzekerings- of herverzekeringsonderneming doet redelijke stappen om deze kennis te verwerven.

5. Het niet-zakelijk onroerend goed wordt of zal door de eigenaar worden bewoond of verhuurd.

6. De waarde van het onroerend goed hangt niet materieel van de kredietkwaliteit van de kredietnemer af.

7. Het risico van de kredietnemer hangt niet materieel van het rendement van het onderliggend onroerend goed, maar veeleer van de onderliggend capaciteit van de kredietnemer af om de schuld uit andere bronnen terug te betalen, en de terugbetaling van de faciliteit hangt bijgevolg niet materieel af van enige kasstroom die wordt gegenereerd door het onderliggend goed dat tot zekerheid dient. Voor die andere bronnen bepaalt de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in het kader van haar kredietverleningsbeleid de maximale leningbedrag-inkomenratio en verkrijgt zij bij het verstrekken van de lening passend bewijs van het betrokken inkomen.

8. Alle volgende vereisten inzake rechtszekerheid moeten worden vervuld:

   (a) een hypotheek of bezwaring is in alle bij de sluiting van de kredietovereenkomst betrokken rechtsgebieden afdwingbaar en is te gelegener tijd naar behoren geregistreerd;

   (b) alle juridische vereisten voor de vestiging van het pandrecht zijn vervuld;

(c) de protectieovereenkomst en de juridische procedure die eraan ten grondslag ligt, stellen de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in staat de waarde van de protectie binnen een redelijke termijn te realiseren.

9. Alle volgende vereisten inzake de controle van de waarde van onroerend goed en de waardering van onroerend goed worden vervuld:

(a) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming controleert de waarde van het onroerend goed frequent en ten minste eenmaal om de drie jaar. De verzekerings- of herverzekeringsonderneming voert frequentere controles uit indien de marktomstandigheden significante veranderingen ondergaan;

(b) de waardering van het onroerend goed wordt gecontroleerd wanneer uit informatie waarover de verzekerings- of herverzekeringsonderneming beschikt, blijkt dat de waarde van het onroerend goed vermoedelijk materieel is gedaald in vergelijking met de algemene marktprijzen; de controle wordt uitgevoerd door een externe en onafhankelijke schatter die over de nodige kwalificaties, bekwaamheid en ervaring beschikt om een taxatie uit te voeren en geen enkele rol vervult in het kredietacceptatieproces.

10. Voor de toepassing van lid 9 kunnen verzekerings- of herverzekeringsondernemingen statistische methoden hanteren om de waarde van het onroerend goed te controleren en om na te gaan van welk onroerend goed de waarde moet worden bijgesteld.

11. De verzekerings- of herverzekeringsonderneming documenteert duidelijk de types van zakelijk onroerend goed die zij als zekerheid aanvaarden en hun leenbeleid in dat verband. De verzekerings- of herverzekeringsonderneming vereist dat de onafhankelijke taxateur van de marktwaarde van het onroerend goed, als bedoeld in artikel 198, lid 2, die marktwaarde transparant en duidelijk documenteert.

12. Bij de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zijn procedures in werking om te controleren of het onroerend goed dat als kredietprotectie wordt geaccepteerd, voldoende is verzekerd tegen schaderisico.

13. De verzekerings- of herverzekeringsonderneming rapporteert alle volgende gegevens over verliezen als gevolg van hypotheekleningen aan de toezichthoudende autoriteit:

(a) de verliezen als gevolg van leningen die als blootstellingen van type 2 zijn ingedeeld overeenkomstig artikel 189, lid 3, in een gegeven jaar;

(b) de totale verliezen in een gegeven jaar.

14. De toezichthoudende autoriteiten publiceren jaarlijks op geaggregeerde basis de in lid 13, onder a) tot d), gespecificeerde gegevens, samen met, in voorkomend geval, historische gegevens. Een toezichthoudende autoriteit verstrekt op verzoek van een andere toezichthoudende autoriteit in een lidstaat, de EBA of de EIOPA aan die bevoegde autoriteit, de EBA of de EIOPAA meer gedetailleerde informatie over de stand van de markten voor niet-zakelijk onroerend goed in die lidstaat.

Artikel 192
Verlies bij wanbetaling

1. Het verlies bij wanbetaling op een singlenameblootstelling is gelijk aan de som van het verlies bij wanbetaling op elk van de blootstellingen aan tegenpartijen die tot de singlenameblootstelling behoren. Het verlies bij wanbetaling is exclusief de passiva

aan tegenpartijen die tot de singlenameblootstelling behoren mits die passiva en blootstellingen bij wanbetaling van de tegenpartijen worden verrekend en mits met betrekking tot dat recht van verrekening de artikelen 209 en 210 worden nageleefd. Verrekening is niet toegestaan als naar verwachting aan de passiva zal zijn voldaan alvorens de kredietblootstelling wordt gecleard.

2. Het verlies bij wanbetaling op een herverzekeringsregeling of een verzekeringssecuritisatie is gelijk aan het volgende:

$$LGD = \max[50\% \cdot (RE\text{cov}erables + 50\% \cdot RM_{re}) - F \cdot Collateral; 0]$$

waarbij:

(a) *Recoverables* staat voor de beste schatting van de bedragen die op de herverzekeringsregeling of de verzekeringssecuritisatie en de overeenkomstige debiteuren kunnen worden verhaald;

(b) RM_{re} staat voor het risicolimiteringseffect op het verzekeringstechnisch risico van de herverzekeringsregeling of de verzekeringssecuritisatie;

(c) *Collateral* staat voor de voor risico aangepaste waarde van de zekerheid met betrekking tot de herverzekeringsregeling of de verzekeringssecuritisatie;

(d) *F* staat voor een factor om rekening te houden met het economisch effect van de zekerheidsovereenkomst met betrekking tot de herverzekeringsregeling of de verzekeringssecuritisatie bij enige kredietgebeurtenis in verband met de tegenpartij.

Indien de herverzekeringsregeling gesloten is met een verzekerings- of herverzekeringsonderneming of een verzekerings- of herverzekeringsonderneming uit een derde land en 60 % of meer van de activa van die tegenpartij aan zekerheidsovereenkomsten zijn onderworpen, is het verlies bij wanbetaling gelijk aan het volgende:

$$LGD = \max[90\% \cdot (RE\text{cov}erables + 50\% \cdot RM_{re}) - F \cdot Collateral; 0]$$

waarbij:

F' staat voor een factor om rekening te houden met het economisch effect van de zekerheidsovereenkomst met betrekking tot de herverzekeringsregeling of de verzekeringssecuritisatie bij een kredietgebeurtenis in verband met de tegenpartij.

3. Het verlies bij wanbetaling op een derivaat is gelijk aan het volgende:

$$LGD = \max(90\%(Derivative + RM_{fin}) - F' \cdot Collateral; 0)$$

waarbij

(a) *Derivative* staat voor de waarde van het derivaat overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG;

(b) RM_{fin} staat voor het risicolimiteringseffect op het marktrisico van het derivaat;

(c) *Collateral* staat voor de voor risico aangepaste waarde van de zekerheid met betrekking tot het derivaat;

(d) *F'* staat voor een factor om rekening te houden met het economisch effect van de zekerheidsovereenkomst met betrekking tot het derivaat bij een kredietgebeurtenis in verband met de tegenpartij.

4. Het verlies bij wanbetaling op een hypotheeklening is gelijk aan het volgende:

$$LGD = \max(Loan - 80\% \cdot Mortgage, 0)$$

waarbij:

(a) *Loan* staat voor de waarde van de hypotheeklening overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG;

(b) *Mortgage* staat voor de voor risico aangepaste waarde van de hypotheek.

5. Het verlies bij wanbetaling op een juridisch bindende toezegging als bedoeld in artikel 189, lid 2, onder e), van deze verordening is gelijk aan het verschil tussen de nominale waarde ervan en de waarde ervan overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG.

6. Het verlies bij wanbetaling op kasmiddelen als gedefinieerd in artikel 6, punt F, van Richtlijn 91/674/EEG van de Raad, van een deposito bij een cederende onderneming, van een element als opgesomd in artikel 189, lid 2, onder d), of artikel 189, lid 3, onder e), van deze verordening, of een vordering op een intermediair of een debiteur van een verzekeringsnemer, alsmede enige andere niet elders in dit artikel opgesomde blootstelling is gelijk aan de waarde ervan overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG.

Artikel 193

Verlies bij wanbetaling voor poolblootstellingen van type A

1. Voor poolblootstellingen van type A die de onderneming als afzonderlijke singlenameblootstellingen beschouwt overeenkomstig artikel 190, lid 2, waarbij de leden elk slechts voor hun deel van de verplichting waarvoor de poolingregeling geldt aansprakelijk zijn, wordt het verlies bij wanbetaling berekend overeenkomstig artikel 192.

Voor poolblootstellingen van type A die de onderneming als afzonderlijke singlenameblootstellingen beschouwt overeenkomstig artikel 190, lid 2, waarbij de leden elk voor het volledige bedrag van de verplichting waarvoor de poolingregeling geldt aansprakelijk zijn, wordt het overeenkomstig artikel 192 berekende verlies bij wanbetaling vermenigvuldigd met de risicodelingsfactor, berekend als volgt:

$$risk - share_factor = e^{-0.15(\min(SR, 196\%) - 1)}$$

waarbij:

(a) $SR = (1 - P) \cdot \dfrac{\sum_i EOF_i}{\sum_i (EOF_i / SR_i)} + \sum_j P_j \cdot SR_j$;

(b) *i* staat voor alle poolleden die binnen het toepassingsgebied vallen als bepaald in artikel 2 van Richtlijn 2009/138/EC en *j* staat voor alle poolleden die buiten het toepassingsgebied vallen van artikel 2 van die richtlijn;

(c) $P = \sum_j P_j$;

(d) P_j staat voor het aandeel in het totale risico van de poolingregeling dat door poollid *j* voor zijn rekening wordt genomen;

(e) voor poolleden waarvoor een kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, SR_i en SR_j toegekend worden overeenkomstig de volgende tabel:

Kredietkwaliteitscategorie	0	1	2	3	4	5	6
SR_i	196 %	196 %	175 %	122 %	95 %	75 %	75 %

f) voor poolleden die binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 2009/138/EG vallen en waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, SR_i en SR_j de laatste beschikbare solvabiliteitsratio is;

g) voor poolleden die zich in een derde land bevinden en waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is:

i) SR_i en SR_j gelijk is aan 100% indien het poollid zich in een land bevindt waarvan het solvabiliteitsstelsel als gelijkwaardig wordt beschouwd ingevolge artikel 172 van Richtlijn 2009/138/EG;

ii) SR_i en SR_j gelijk is aan 75 % indien het poollid zich in een land bevindt waarvan het solvabiliteitsstelsel als gelijkwaardig wordt beschouwd ingevolge artikel 172 van Richtlijn 2009/138/EG;

2. Indien de onderneming via een centrale onderneming risico aan een poolingregeling cedeert, wordt de centrale onderneming als deel van de poolingregeling beschouwd en wordt haar aandeel in het risico dienovereenkomstig berekend.

Artikel 194

Verlies bij wanbetaling voor poolblootstellingen van type B

1. Voor poolblootstellingen van type B die de onderneming als afzonderlijke singlenameblootstellingen beschouwt overeenkomstig artikel 190, lid 2, waarbij de leden elk voor het volledige bedrag van de verplichting waarvoor de poolingregeling geldt aansprakelijk zijn, wordt het verlies bij wanbetaling berekend als volgt:

$$LGD = \max(((1 - RR_C) \cdot (\frac{P_U}{(1 - P_C)} \cdot BE_C + \Delta RM_C) - F \cdot Collateral);0)$$

waarbij:

(a) P_U staat voor het aandeel in het risico van de onderneming overeenkomstig de voorwaarden van de poolingregeling;

(b) P_C staat voor het aandeel in het risico van de tegenpartij overeenkomstig de voorwaarden van de poolingregeling;

(c) RR_C gelijk is aan:

i) 10% als 60% of meer van de activa van het lid van de tegenpartij aan zekerheidsovereenkomsten onderworpen is;

ii) anders 50 %;

(d) BE_C staat voor de beste schatting van de aansprakelijkheid die door de onderneming aan het lid van de tegenpartij is gecedeerd, exclusief alle bedragen die bij tegenpartijen van buiten de poolingregeling zijn herverzekerd;

(e) ΔRM_C staat voor de bijdrage van het lid van de tegenpartij aan het risicolimiteringseffect van de poolingregeling op het verzekeringstechnisch risico van de onderneming;

(f) $Collateral$ staat voor de voor risico aangepaste waarde van de zekerheid die door het lid van de tegenpartij van de poolingregeling wordt aangehouden;

(g) F staat voor de factor om rekening te houden met het economisch effect van de zekerheid die door het lid van de tegenpartij wordt aangehouden, berekend overeenkomstig artikel 197.

2. Voor poolblootstellingen van type B die de onderneming als afzonderlijke singlenameblootstellingen beschouwt overeenkomstig artikel 190, lid 2, waarbij de leden elk slechts voor hun deel van de verplichting waarvoor de poolingregeling geldt aansprakelijk zijn, wordt het verlies bij wanbetaling berekend als volgt:

$$LGD = \max((1 - RR_C) \cdot (P_C \cdot BE_U + \Delta RM_C) - F \cdot Collateral);0)$$

waarbij:

(a) P_C staat voor het aandeel in het risico van de tegenpartij overeenkomstig de voorwaarden van de poolingregeling;

(b) RR_C gelijk is aan:

i) 10% als 60% of meer van de activa van het lid van de tegenpartij aan zekerheidsovereenkomsten onderworpen is;

ii) anders 50 %;

(c) BE_U staat voor de beste schatting van de aansprakelijkheid die door de onderneming aan de poolingregeling is gecedeerd, exclusief alle bedragen die bij tegenpartijen van buiten de poolingregeling zijn herverzekerd;

(d) ΔRM_C staat voor de bijdrage van het lid van de tegenpartij aan het risicolimiteringseffect van de poolingregeling op het verzekeringstechnisch risico van de onderneming;

(e) $Collateral$ staat voor de voor risico aangepaste waarde van de zekerheid die door het lid van de tegenpartij van de poolingregeling wordt aangehouden;

(f) F staat voor de factor om rekening te houden met het economisch effect van de zekerheid die door het lid van de tegenpartij wordt aangehouden, berekend overeenkomstig artikel 197.

Artikel 195

Verlies bij wanbetaling voor poolblootstellingen van type C

Voor poolblootstellingen van type C die de onderneming als afzonderlijke singlenameblootstellingen beschouwt overeenkomstig artikel 190, lid 2, wordt het verlies bij wanbetaling als volgt berekend:

$$LGD = \max(((1 - RR_{CE}) \cdot (P_U \cdot BE_{CE} + \Delta RM_{CE}) - F \cdot Collateral);0)$$

waarbij:

a) P_U staat voor het aandeel in het risico van de onderneming overeenkomstig de voorwaarden van de poolingregeling;

b) RR_{CE} gelijk is aan:

i) 10% als 60% of meer van de activa van de externe tegenpartij aan zekerheidsovereenkomsten onderworpen is;

ii) anders 50 %;

c) BE_{CE} staat voor de beste schatting van de aan de hand van de poolingregeling als geheel aan de externe partij gecedeerde aansprakelijkheid;

d) ΔRM_{CE} staat voor de bijdrage van de externe tegenpartij aan het risicolimiteringseffect van de poolingregeling op het verzekeringstechnisch risico van de onderneming;

e) $Collateral$ staat voor de voor risico aangepaste waarde van de zekerheid die door het lid van de tegenpartij van de poolingregeling wordt aangehouden;

f) F staat voor de factor om rekening te houden met het economisch effect van de zekerheid die door het lid van de tegenpartij wordt aangehouden, berekend overeenkomstig artikel 197.

Artikel 196
Risicolimiteringseffect

Het risicolimiteringseffect op het verzekeringstechnisch of marktrisico van een herverzekeringsregeling, securitisatie of derivaat is het verschil tussen de volgende kapitaalvereisten:

(a) het hypothetische kapitaalvereiste voor verzekeringstechnisch of marktrisico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming dat zou gelden als de herverzekeringsregeling, securitisatie of het derivaat niet zouden bestaan;

(b) het kapitaalvereiste voor verzekeringstechnisch of marktrisico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

Artikel 197
Voor risico aangepaste waarde van zekerheid

1. De voor risico aangepaste waarde van door middel van activa verschafte zekerheid, als bedoeld in artikel 1, lid 26, onder b), is gelijk aan het verschil tussen de waarde van de als zekerheid aangehouden activa, gewaardeerd overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG, en de aanpassing voor marktrisico, als bedoeld in lid 5 van dit artikel, mits beide volgende vereisten zijn vervuld:

(a) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft het recht (of is een begunstigde krachtens een trust waarbij de trustee het recht heeft) om bij wanbetaling, insolventie of faillissement of een andere kredietgebeurtenis betreffende de tegenpartij (het tegenpartijvereiste) de zekerheid te gelegener tijd te liquideren of te houden;

(b) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft het recht (of is een begunstigde krachtens een trust waarbij de trustee het recht heeft) om bij wanbetaling, insolventie of faillissement of een andere kredietgebeurtenis betreffende de bewaarnemer of een andere derde die de zekerheid namens de tegenpartij aanhoudt (het derdenvereiste) de zekerheid te gelegener tijd te liquideren of te behouden.

2. Indien aan het tegenpartijvereiste is voldaan en aan de criteria als vastgesteld in artikel 214 van deze verordening is voldaan en niet aan het derdenvereiste is voldaan, is de voor risico aangepaste waarde van als zekerheid verschafte activa, als bedoeld in artikel 1, lid 26, onder b), van deze verordening gelijk aan 90 % van het verschil tussen de de waarde van de als zekerheid aangehouden activa overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG en de aanpassing voor marktrisico als bedoeld in lid 5 van dit artikel.

3. Indien niet aan het tegenpartijvereiste is voldaan of niet aan de vereisten in artikel 214 is voldaan, bedraagt de voor risico aangepaste waarde van als zekerheid verschafte activa, als bedoeld in artikel 1, lid 26, onder b), nul.

4. De voor risico aangepaste waarde van een zekerheid waarvan de volledige eigendom is overgedragen, als bedoeld in artikel 1, lid 26, onder a), van deze verordening is gelijk aan het verschil tussen de waarde van de als zekerheid aangehouden activa, gewaardeerd overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG, en de aanpassing voor marktrisico, als bedoeld in lid 5 van dit artikel, mits de vereisten in artikel 214 van deze verordening zijn vervuld.

5. De aanpassing voor marktrisico is het verschil tussen de volgende kapitaalvereisten:

(a) het hypothetische kapitaalvereiste voor marktrisico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming dat zou gelden als de als zekerheid aangehouden activa niet in de berekening zouden worden meegeteld;

(b) het hypothetische kapitaalvereiste voor marktrisico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming dat zou gelden als de als zekerheid aangehouden activa in de berekening zouden worden meegeteld.

6. Voor de toepassing van lid 5 wordt het valutarisico van de als zekerheid aangehouden activa berekend door de valuta van de als zekerheid aangehouden activa met de valuta van de overeenkomstige blootstelling te vergelijken.

7. Indien in geval van insolventie van de tegenpartij bij de bepaling van het proportionele aandeel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de insolvente boedel van de tegenpartij dat de zekerheid overtreft, geen rekening wordt gehouden met het feit dat de onderneming de zekerheid ontvangt, bedragen de factoren *F* en *F'* als bedoeld in artikel 192, leden 2 en 3, beide 100 %. In alle andere gevallen bedragen deze factoren 50 % respectievelijk 90 %.

Artikel 198
Voor risico aangepaste waarde van een hypotheek

1. De voor risico aangepaste waarde van een hypotheek is gelijk aan het verschil tussen de waarde van het als hypotheek aangehouden niet-zakelijk onroerend goed, gewaardeerd overeenkomstig lid 2, en de aanpassing voor marktrisico, als bedoeld in lid 3.

2. De waarde van het als hypotheek aangehouden niet-zakelijk onroerend goed is de op passende wijze verlaagde marktwaarde om de resultaten van de controle als vereist krachtens artikel 191, leden 9 en 10, van deze verordening weer te geven en om met alle eerdere aanspraken op het onroerend goed rekening te houden. De externe, onafhankelijke waardering van het onroerend goed bedraagt evenveel als of minder dan de marktwaarde als berekend overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG.

3. De aanpassing voor marktrisico als bedoeld in lid 1 is het verschil tussen de volgende kapitaalvereisten:

   (a) het hypothetische kapitaalvereiste voor marktrisico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming dat zou gelden als het als hypotheek aangehouden niet-zakelijk onroerend goed niet in de berekening zou worden meegeteld;

   (b) het hypothetische kapitaalvereiste voor marktrisico van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming dat zou gelden als het als hypotheek aangehouden niet-zakelijk onroerend goed in de berekening zou worden meegeteld.

4. Voor de toepassing van lid 2 wordt het valutarisico van het als hypotheek aangehouden niet-zakelijk onroerend goed berekend door de valuta van het niet-zakelijk onroerend goed met de valuta van de overeenkomstige lening te vergelijken.

ONDERAFDELING 2
BLOOTSTELLINGEN VAN TYPE 1

Artikel 199
Kans op wanbetaling

1. De kans op wanbetaling op een singlenameblootstelling is gelijk aan het gemiddelde van de kansen op wanbetaling op elk van de blootstellingen aan tegenpartijen die tot de singlenameblootstelling behoren, gewogen naar het verlies bij wanbetaling met betrekking tot die blootstellingen.

2. Aan een singlenameblootstelling *i* waarvoor een kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt een kans op wanbetaling PD_i toegekend overeenkomstig de volgende tabel.

Kredietkwaliteitscategorie	0	1	2	3	4	5	6
Kans op wanbetaling (PD) PD_i	0,002 %	0,01 %	0,05 %	0,24 %	1,20 %	4,2 %	4,2 %

3. Aan singlenameblootstellingen *i* aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt, indien deze onderneming aan haar minimumkapitaalvereiste voldoet, een kans op wanbetaling PD_i toegekend afhankelijk van de solvabiliteitsratio van de onderneming, overeenkomstig de volgende tabel:

Solvabiliteitsratio	196 %	175 %	150 %	125 %	122 %	100 %	95 %	75 %
Kans op wanbetaling	0,01 %	0,05 %	0,1 %	0,2 %	0,24 %	0,5 %	1,2 %	4,2 %

Indien de solvabiliteitsratio tussen de solvabiliteitsratio's ligt als vastgesteld in de bovenstaande tabel, wordt de waarde van de kans op wanbetaling lineair geïnterpoleerd aan de hand van de naaste waarden van de kansen op wanbetaling die met de naaste solvabiliteitsratio's als vastgesteld in de bovenstaande tabel overeenstemmen. Indien de solvabiliteitsratio kleiner is dan 75 %, bedraagt de kans op wanbetaling 4,2 %. Indien de solvabiliteitsratio's groter zijn dan 196 %, bedraagt de kans op wanbetaling 0,01 %.

Voor de toepassing van dit lid staat 'solvabiliteitsratio' voor de ratio van het in aanmerking komend bedrag van het eigen vermogen om het solvabiliteitskapitaalvereiste te dekken en het solvabiliteitskapitaalvereiste, aan de hand van de laatste beschikbare waarden.

4. Aan blootstellingen aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming die niet aan haar minimumkapitaalvereiste voldoen, wordt een kans op wanbetaling van 4,2 % toegekend.

5. De leden 3 en 4 van dit artikel gelden pas vanaf de eerste datum van openbaarmaking, door de onderneming waarop de blootstelling betrekking heeft, van het verslag over haar solvabiliteit en financiële toestand als bedoeld in artikel 51 van Richtlijn 2009/138/EG. Vóór die datum geldt lid 2 als voor de blootstellingen een kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is. Anders wordt aan de blootstellingen dezelfde risicofactor toegekend als die welke zouden resulteren uit de toepassing van lid 3 op blootstellingen aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarvan de solvabiliteitsratio 100 % bedraagt.

6. Aan blootstellingen aan een verzekerings- of herverzekeringsonderneming uit een derde land waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, die gelegen is in een land waarvan het solvabiliteitsstelsel geacht wordt gelijkwaardig te zijn aan dat als neergelegd in Richtlijn 2009/138/EG overeenkomstig artikel 227 van Richtlijn 2009/138/EG en die aan de solvabiliteitsvereisten van dat derde land voldoet, wordt een kans op wanbetaling van 0,5 % toegekend.

7. Aan blootstellingen aan kredietinstellingen en financiële instellingen in de zin van de punten 1) en 26) van artikel 4, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 die voldoen aan de solvabiliteitsvereisten als vastgesteld in Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013 waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI beschikbaar is, wordt een kans op wanbetaling van 0.5 % toegekend.

8. Aan blootstellingen aan tegenpartijen als bedoeld in de punten a) tot d) van artikel 180, lid 2, wordt een kans op wanbetaling van 0 % toegekend.

9. De kans op wanbetaling op singlenameblootstellingen behalve die welke in de leden 2 tot 8 zijn aangewezen, is gelijk aan 4,2 %.

10. Indien een kredietbrief, een garantie of een gelijkwaardige regeling beschikbaar is gesteld om een blootstelling volledig te dekken en deze regeling aan de artikelen 209 tot 215 voldoet kan, voor de beoordeling van de kans op wanbetaling van een singlenameblootstelling, degene die die kredietbrief, garantie of gelijkwaardige regeling beschikbaar heeft gesteld als de tegenpartij van de gedekte blootstelling worden beschouwd.

11. Voor de toepassing van lid 10 worden blootstellingen die volledig, onvoorwaardelijk en onherroepelijk door tegenpartijen als opgenomen in de ingevolge punt a) van

artikel 109 bis, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG aangenomen uitvoeringshandeling gegarandeerd worden als blootstellingen aan de centrale overheid beschouwd.

Artikel 200
Blootstellingen van type 1

1. Indien de standaardafwijking van de verdeling van verliezen van blootstellingen van type 1 kleiner is dan of gelijk is aan 7 % van de totale verliezen bij wanbetaling op alle blootstellingen van type 1, is het kapitaalvereiste voor tegenpartijkredietrisico van blootstellingen van type 1 gelijk aan het volgende:

$$SCR_{def,1} = 3 \cdot \sigma$$

waarbij σ staat voor de standaardafwijking van de verdeling van verliezen van blootstellingen van type 1 als bepaald in lid 4.

2. Indien de standaardafwijking van de verdeling van verliezen van blootstellingen van type 1 groter is dan 7 % van de totale verliezen bij wanbetaling op alle blootstellingen van type 1 en kleiner is dan of gelijk aan 20 % van de totale verliezen bij wanbetaling op alle blootstellingen van type 1, is het kapitaalvereiste voor tegenpartijkredietrisico van blootstellingen van type 1 gelijk aan het volgende:

$$SCR_{def,1} = 5 \cdot \sigma$$

waarbij σ staat voor de standaardafwijking van de verdeling van verliezen van blootstellingen van type 1.

3. Indien de standaardafwijking van de verdeling van verliezen van blootstellingen van type 1 groter is dan 20 % van de totale verliezen bij wanbetaling op alle blootstellingen van type 1, is het kapitaalvereiste voor tegenpartijkredietrisico van blootstellingen van type 1 gelijk aan de totale verliezen bij wanbetaling op alle blootstellingen van type 1;

4. De standaardafwijking van de verdeling van verliezen van blootstellingen van type 1 is gelijk aan het volgende:

$$\sigma = \sqrt{V}$$

waarbij V staat voor de variantie van de verdeling van verliezen van blootstellingen van type 1.

Artikel 201
Variantie van de verdeling van verliezen van blootstellingen van type 1

1. De variantie van de verdeling van verliezen van blootstellingen van type 1 als bedoeld in lid 4 van artikel 200 is gelijk aan de som van V_{inter} en V_{intra}.

2. V_{inter} is gelijk aan het volgende:

$$V_{\text{inter}} = \sum_{(j,k)} \frac{PD_k \cdot (1 - PD_k) \cdot PD_j \cdot (1 - PD_j)}{1.25 \cdot (PD_k + PD_j) - PD_k \cdot PD_j} \cdot TLGD_j \cdot TLGD_k$$

waarbij:

(a) de som alle mogelijke combinaties (j,k) van verschillende kansen op wanbetaling op singlenameblootstelingen omvat overeenkomstig artikel 199;

(b) $TLGD_j$ en $TLGD_k$ staan voor de som van verliezen bij wanbetaling op blootstellingen van type 1 door tegenpartijen met een kans op wanbetaling op *PDj* respectievelijk *PDk* .

3. V_{intra} gelijk is aan het volgende:

$$V_{\text{int}ra} = \sum_j \frac{1.5 \cdot PD_j \cdot (1 - PD_j)}{2.5 - PD_j} \cdot \sum_{PD_j} LGD_i^{\,2}$$

waarbij:

(a) de eerste som alle verschillende kansen op wanbetaling op singlenameblootstelingen overeenkomstig artikel 199 omvat ;

(b) de tweede som alle singlenameblootstellingen omvat met een kans op wanbetaling gelijk aan PD_j;

(c) LGD_i staat voor het verlies bij wanbetaling op de singlenameblootstelling *i*.

ONDERAFDELING 3
BLOOTSTELLINGEN VAN TYPE 2

Artikel 202
Blootstellingen van type 2

Het kapitaalvereiste voor tegenpartijkredietrisico van blootstellingen van type 2 is gelijk aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijke daling in waarde van blootstellingen van type 2 met het volgende bedrag:

$$90\% \cdot LGD_{receivables>3months} + \sum_i 15\% \cdot LGD_i$$

waarbij:

(a) $LGD_{receivables>3months}$ staat voor de totale verliezen bij wanbetaling op alle vorderingen op intermediairs die al meer dan drie maanden verschuldigd zijn;

(b) de som alle blootstellingen van type 2 omvat behalve vorderingen op intermediairs die al meer dan drie maanden verschuldigd zijn;

(c) LGD_i staat voor het verlies bij wanbetaling op de blootstelling van type 2 *i*.

AFDELING 7
MODULE IMMATERIËLE ACTIVA

Artikel 203

Het kapitaalvereiste voor risico van immateriële activa is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{intangible} = 0.8 \cdot V_{intangible}$$

waarbij $V_{intangibles}$ staat voor het bedrag van de immateriële activa als opgenomen en gewaardeerd overeenkomstig punt 2 van artikel 12.

AFDELING 8
OPERATIONEEL RISICO

Artikel 204

1. Het kapitaalvereiste voor de module operationeel risico is gelijk aan het volgende:

$$SCR_{Operational} = \min(0.3 \cdot BSCR; Op) + 0.25 \cdot Exp_{ul}$$

waarbij:

(a) *BSCR* staat voor het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste;

(b) *Op* staat voor het basiskapitaalvereiste voor het vereiste voor het operationeel risico;

(c) Exp_{ul} staat voor het bedrag van de kosten die de voorgaande 12 maanden zijn gemaakt met betrekking tot levensverzekeringsovereenkomsten waarbij het beleggingsrisico door de verzekeringsnemers wordt gedragen.

2. Het basiskapitaalvereiste voor operationeel risico wordt berekend als volgt:

$$Op = \max(Op_{premiums}; Op_{provisions})$$

waarbij:

(a) $Op_{premiums}$ staat voor het kapitaalvereiste voor operationele risico's op basis van verdiende premies;

(b) $Op_{provisions}$ staat voor het kapitaalvereiste voor operationele risico's op basis van technische voorzieningen.

3. Het kapitaalvereiste voor operationele risico's op basis van verdiende premies wordt berekend als volgt:

$$Op_{premiums} = \begin{cases} 0.04 \cdot (Earn_{life} - Earn_{life-ul}) + 0.03 \cdot Earn_{non-life} \\ + \max(0; 0.04 \cdot (Earn_{life} - 1.2 \cdot pEarn_{life} - (Earn_{life-ul} - 1.2 \cdot pEarn_{life-ul}))) \\ + \max(0; 0.03 \cdot (Earn_{non-life} - 1.2 \cdot pEarn_{non-life})) \end{cases}$$

waarbij:

(a) $Earn_{life}$ staat voor gedurende de laatste 12 maanden voor levensverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen verdiende premies, zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten;

(b) $Earn_{life\text{-}ul}$ staat voor gedurende de laatste 12 maanden voor levensverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen verdiende premies waarbij het beleggingsrisico door de verzekeringsnemers wordt gedragen zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten;

(c) $Earn_{non\text{-}life}$ staat voor gedurende de laatste 12 maanden voor schadeverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen verdiende premies, zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten;

(d) $pEarn_{life}$ staat voor gedurende de 12 maanden vóór de laatste 12 maanden voor levensverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen verdiende premies, zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten;

(e) $pEarn_{life\text{-}ul}$ staat voor gedurende de 12 maanden vóór de laatste 12 maanden voor levensverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen verdiende premies waarbij het beleggingsrisico door de verzekeringsnemers wordt gedragen zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten;

(f) $pEarn_{non\text{-}life}$ staat voor gedurende de 12 maanden vóór de laatste 12 maanden voor schadeverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen verdiende premies, zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten.

Voor de toepassing van dit lid gaat het om bruto verdiende premies, zonder aftrek van premies voor herverzekeringsovereenkomsten.

4. Het kapitaalvereiste voor operationeel risico op basis van technische voorzieningen wordt berekend als volgt:

$$Op_{provisions} = 0.0045 \cdot \max(0; TP_{life} - TP_{life\text{-}ul}) + 0.03 \cdot \max(0; TP_{non\text{-}life})$$

waarbij:

(a) TP_{life} staat voor technische voorzieningen voor levensverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen;

(b) $TP_{life\text{-}ul}$ staat voor technische voorzieningen voor levensverzekeringsverplichtingen waarbij het beleggingsrisico door de verzekeringsnemers wordt gedragen;

(c) TP_{life} staat voor technische voorzieningen voor schadeverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen.

Voor de toepassing van dit lid omvatten de technische voorzieningen geen risicomarge en worden zij berekend zonder aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald.

AFDELING 9

CORRECTIE VOOR HET VERMOGEN VAN TECHNISCHE VOORZIENINGEN EN UITGESTELDE BELASTINGEN OM VERLIEZEN TE COMPENSEREN

Artikel 205
Algemene bepalingen

De correctie als bedoeld in artikel 103, onder c), van Richtlijn 2009/138/EG voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen en uitgestelde belastingen is de som van de volgende elementen:

(a) de correctie voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen;

(b) de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen.

Artikel 206
Correctie voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen

1. De correctie voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningn is gelijk aan het volgende:

$$Adj_{TP} = -\max(\min(BSCR - nBSCR; FDB); 0)$$

waarbij:

(a) *BSCR* staat voor het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste als bedoeld in artikel 103, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG;

(b) *nBSCR* staat voor het netto kernsolvabiliteitskapitaalvereiste als bedoeld in lid 2 van dit artikel;

(c) *FDB* staat voor de technische voorzieningen zonder risicomarge met betrekking tot toekomstige discretionaire uitkeringen.

2. Het netto kernsolvabiliteitskapitaalvereiste wordt berekend overeenkomstig afdeling 1, onderafdeling 1 tot 7, van hoofdstuk V met alle volgende wijzigingen:

(a) indien de berekening van een module of een ondermodule van het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste op de impact van een scenario op het kernvermogen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen gebaseerd is, kan het scenario de waarde van de in de technische voorzieningen opgenomen toekomstige discretionaire uitkeringen veranderen;

(b) bij de scenariogebaseerde berekeningen van de module levensverzekeringstechnisch risico, de ondermodule SLT-ziekteverzekeringstechnisch risico, de ondermodule rampenrisico in het ziekteverzekeringsbedrijf, de module marktrisico en de module tegenpartijkredietrisico alsook de scenariogebonden berekening als vastgesteld in de punten c) en d) wordt de impact van het scenario op de in de technische voorzieningen opgenomen toekomstige discretionaire uitkeringen in aanmerking genomen; dit gebeurt op basis van aannames over toekomstige managementacties die voldoen aan artikel 23;

(c) in plaats van het kapitaalvereiste voor tegenpartijkredietrisico van blootstellingen van type 1 als bedoeld in artikel 189, lid 1, is de berekening gebaseerd op het kapitaalvereiste dat gelijk is aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijk verlies door wanbetalingsgebeurtenissen met betrekking tot blootstellingen van type 1 van het bedrag van het kapitaalvereiste voor tegenpartijkredietrisico van blootstellingen van type 1 als bedoeld in artikel 189, lid 1;

(d) indien verzekerings- en herverzekeringsondernemingen gebruik maken van een vereenvoudigde berekening voor een specifiek kapitaalvereiste als vastgesteld in de artikelen 91, 92, 93, 94, 95, lid 1, 95, lid 2, 96, 101, 103, lid 1, onder a), 103, lid 1, onder b) of 104 baseren de ondernemingen de berekening op het kapitaalvereiste dat gelijk is aan het verlies aan kernvermogen als gevolg van een onmiddellijk verlies van het bedrag van het kapitaalvereiste als bedoeld in het betrokken artikel en wordt aangenomen dat het onmiddellijke verlies toe te schrijven is aan het risico dat het kapitaalvereiste als bedoeld in dat artikel weergeeft.

3. Voor de toepassing van punt b) van lid 2 houden verzekerings- en herverzekeringsondernemingen rekening met alle wettelijke, regelgevende of contractuele beperkingen inzake de betaling van toekomstige discretionaire uitkeringen.

Artikel 207

Correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen

1. De correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen is gelijk aan de verandering in waarde van uitgestelde belastingen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als gevolg van een onmiddellijk verlies van een bedrag dat gelijk is aan de som van het volgende:

   (a) het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste als bedoeld in artikel 103, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG;

   (b) de correctie voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen als bedoeld in artikel 206 van deze verordening;

   (c) het kapitaalvereiste voor operationeel risico als bedoeld in artikel 103, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG.

2. Voor de toepassing van lid 1 worden uitgestelde belastingen gewaardeerd overeenkomstig artikel 15. Indien het verlies als bedoeld in lid 1 in de stijging van de uitgestelde belastingvorderingen zou resulteren, gebruiken verzekerings- en herverzekeringsondernemingen deze stijging niet voor de correctie tenzij zij kunnen aantonen dat toekomstige winsten beschikbaar zullen zijn overeenkomstig artikel 15, lid 3, rekening houdend met de grootte van het verlies als bedoeld in lid 1 en de impact ervan op de huidige en toekomstige financiële situatie van de onderneming.

3. Voor de toepassing van lid 1 resulteert een daling van de uitgestelde belastingverplichtingen of een stijging van de uitgestelde belastingvorderingen in een negatieve correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen.

4. Indien de berekening van de correctie overeenkomstig lid 1 in een positieve verandering van de uitgestelde belastingen resulteert, bedraagt de aanpassing nul.

5. Indien het noodzakelijk is het verlies als bedoeld in lid 1 aan de oorzaken ervan toe te rekenen om de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen te berekenen, rekenen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het verlies toe aan de risico's die door het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste en het kapitaalvereiste voor operationeel risico worden weergegeven. De toerekening is in overeenstemming met de bijdrage van de modules en ondermodules van de standaardformule aan het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste. Indien een verzekerings- of herverzekeringsonderneming een gedeeltelijk intern model gebruikt waarbij de correctie voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen en uitgestelde belastingen niet onder het toepassingsgebied van het model valt, is de toewijzing in overeenstemming met de bijdrage van de buiten het toepassingsgebied van het model vallende modules en ondermodules van de standaardformule aan het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste.

AFDELING 10

RISICOLIMITERINGSTECHNIEKEN

Artikel 208

Methodes en aannames

1. Indien verzekerings- of herverzekeringsondernemingen verzekeringstechnisch risico cederen aan de hand van herverzekeringsovereenkomsten of special purpose vehicles die voldoen aan de vereisten als vastgesteld in de artikelen 209, 211 en 213 en indien

deze regelingen bij verschillende van de scenariogebaseerde berekeningen als vastgesteld in titel I, hoofdstuk V, afdelingen 2, 3 en 4, in protectie voorzien, worden de risicolimiteringseffecten van deze contractuele regelingen aan de scenariogebaseerde berekeningen toegerekend op een wijze die, zonder dubbeltelling, het economisch effect van de geboden protecties weergeeft. Met name wordt het economisch effect van de geboden protecties weergegeven door het bepalen van het verlies aan kernvermogen in de scenariogebaseerde berekeningen.

2. Indien verzekerings- of herverzekeringsondernemingen verzekeringstechnische risico's cederen aan de hand van finite herverzekering, als bepaald in artikel 210, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG, die voldoet aan de vereisten als vastgesteld in de artikelen 209, 211 en 213 van deze verordening, worden deze overeenkomsten in de scenariogebaseerde berekeningen als vastgesteld in titel I, hoofdstuk V, afdelingen 2, 3 en 4 van deze verordening slechts opgenomen voor zover verzekeringstechnisch risico aan de tegenpartij van de overeenkomt wordt gecedeerd. Niettegenstaande de voorgaande zin worden finite herverzekering of soortgelijke regelingen waarbij de afwezigheid van effectieve risicocessie vergelijkbaar is met die van finite herverzekering, niet in aanmerking genomen voor het bepalen van de volumemaatstaven voor premie- en reserverisico overeenkomstig de artikelen 116 en 147 van deze verordening, of voor de berekening van ondernemingsspecifieke parameters overeenkomstig afdeling 13 van dit hoofdstuk.

Artikel 209
Kwalitatieve criteria

1. Bij het berekenen van het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste houden verzekerings- of herverzekeringsondernemingen met risicolimiteringstechnieken als bedoeld in artikel 101, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG alleen rekening indien aan alle volgende kwalitatieve criteria is voldaan:

   (a) de contractuele regelingen en cessie van risico zijn wettelijk van kracht en afdwingbaar in alle betrokken rechtsgebieden;

   (b) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft alle passende stappen gedaan om te zorgen voor de effectiviteit van de regeling en om de risico's in verband met die regeling aan te pakken;

   (c) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming is in staat de effectiviteit van de regeling en de gerelateerde risico's voortdurend te controleren;

   (d) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft bij wanbetaling, insolventie of faillissement van een tegenpartij of een andere kredietgebeurtenis als vastgesteld in de transactiedocumentatie voor de regeling een directe vordering op die tegenpartij;

   (e) er vindt geen dubbeltelling plaats van risicolimiteringseffecten bij het eigen vermogen en bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste of binnen de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste.

2. In het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste wordt alleen volledig rekening gehouden met risicolimiteringstechnieken die ten minste gedurende de volgende 12 maanden van kracht zijn en die aan de kwalitatieve criteria als vastgesteld in deze afdeling voldoen. In alle andere gevallen wordt het risicolimiteringseffect van risicolimiteringstechnieken die gedurende een periode korter dan 12 maanden van kracht zijn en die aan de kwalitatieve criteria als vastgesteld in deze afdeling voldoen

in het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste in aanmerking genomen in verhouding tot de betrokken volledige termijn van de risicoblootstelling of de termijn dat de risicolimiteringstechniek van kracht is als deze korter is.

3. Indien contractuele regelingen die gelden voor de risicolimiteringstechnieken gedurende een periode korter dan de volgende 12 maanden van kracht zijn en de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voornemens is die risicolimiteringstechniek bij de afloop ervan door een soortgelijke regeling te vervangen, wordt in het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste met de risicolimiteringstechniek volledig rekening gehouden mits aan alle volgende kwalitatieve criteria is voldaan:

(a) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft een schriftelijk vastgelegde gedragslijn betreffende de vervanging van die risicolimiteringstechniek;

(b) de vervanging van de risicolimiteringstechniek vindt niet vaker dan om de drie maanden plaats;

(c) de vervanging van de risicolimiteringstechniek is niet afhankelijk van enige toekomstige gebeurtenis waarover de verzekerings- of herverzekeringsonderneming geen controle heeft. Indien de vervanging van de risicolimiteringstechniek afhankelijk is van enige toekomstige gebeurtenis waarover de verzekerings- of herverzekeringsonderneming controle heeft, moeten de voorwaarden duidelijk worden gedocumenteerd in de schriftelijk vastgelegde gedragslijn als bedoeld in punt a);

(d) de vervanging van de risicolimiteringstechniek is realistisch op basis van vervangingen die door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming eerder zijn uitgevoerd en en is in overeenstemming met haar huidige bedrijfspraktijk en bedrijfsstrategie;

(e) het risico dat de risicolimiteringstechniek niet kan worden vervangen wegens een gebrek aan liquiditeit in de markt is niet materieel;

(f) het risico dat de kosten van vervanging van de risicolimiteringstechniek gedurende de volgende 12 maanden toenemen, wordt in het solvabiliteitskapitaalvereiste weergegeven;

(g) de vervanging van de risicolimiteringstechniek zou niet in strijd zijn met vereisten die gelden voor toekomstige managementacties als vastgesteld in artikel 23, lid 5.

Artikel 210
Effectieve cessie van risico

1. De contractuele regelingen die gelden voor de risicolimiteringstechniek zorgen ervoor dat de omvang van de door de risicolimiteringstechniek geboden dekking en de cessie van risico duidelijk bepaald en onmiskenbaar is.

2. De contractuele regeling resulteert niet in materieel basisrisico of in de creatie van andere risico's, tenzij dit bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt weergegeven.

3. Basisrisico is materieel als het leidt tot een verkeerde voorstelling van de feiten inzake het risicolimiteringseffect op het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste van de

verzekerings- of herverzekeringsonderneming die van invloed zou kunnen zijn op de besluitvorming of het oordeel van de beoogde gebruiker van die informatie, inclusief de toezichthoudende autoriteiten.

4. De bepaling dat de contractuele regelingen en cessie van risico in alle betrokken rechtsgebieden wettelijk van kracht is en afdwingbaar overeenkomstig artikel 209, lid 1, onder a), is gebaseerd op het volgende:

   (a) of de contractuele regeling onderworpen is aan enige voorwaarde die de effectieve cessie van risico zou kunnen ondermijnen en over de vervulling waarvan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming geen controle heeft;

   (b) of er verbonden transacties zijn die de effectieve cessie van risico zouden kunnen ondermijnen.

Artikel 211

Risicolimiteringstechnieken aan de hand van herverzekeringsovereenkomsten of special purpose vehicles

1. Indien verzekerings- of herverzekeringsondernemingen verzekeringstechnische risico's cederen door middel van herverzekeringsovereenkomsten of special purpose vehicles moet, opdat zij in het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste met de risicolimiteringstechniek rekening zouden houden, aan de kwalitatieve criteria als vastgesteld in de artikelen 209 en 201 en die als vastgesteld in de leden 2 tot 6 zijn voldaan.

2. Bij herverzekeringsovereenkomsten is de tegenpartij een van de volgende:

   (a) een verzekerings- of herverzekeringsonderneming die aan het solvabiliteitskapitaalvereiste voldoet;

   (b) een verzekerings- of herverzekeringsonderneming uit een derde land die gelegen is in een land waarvan het solvabiliteitsstelsel als gelijkwaardig of tijdelijk gelijkwaardig aan dat als neergelegd in Richtlijn 2009/138/EG wordt beschouwd overeenkomstig artikel 172 van die richtlijn en die aan aan de solvabiliteitsvereisten van dat derde land voldoet;

   (c) een verzekerings- of herverzekeringsonderneming uit een derde land die niet gelegen is in een land waarvan het solvabiliteitsstelsel als gelijkwaardig of tijdelijk gelijkwaardig aan dat als neergelegd in Richtlijn 2009/138/EG wordt beschouwd overeenkomstig artikel 172 van die richtlijn en waaraan kredietkwaliteitscategorie 3 of beter is toegekend overeenkomstig afdeling 1, hoofdstuk II, van deze titel.

3. Indien een tegenpartij van een herverzekeringsovereenkomst een verzekerings- of herverzekeringsonderneming is die ophoudt aan het solvabiliteitsvereiste te voldoen nadat de herverzekeringsovereenkomst is aangegaan, kan de door de risicolimiteringstechniek van de verzekering geboden protectie gedeeltelijk worden opgenomen mits de verzekerings- of herverzekeringsonderneming kan aantonen dat de tegenpartij een realistisch herstelplan aan haar toezichthoudende autoriteiten heeft voorgelegd en binnen de termijn als bepaald in het herstelplan waarvan sprake in artikel 138 van Richtlijn 2009/138/EG weer aan het solvabiliteitskapitaalvereiste zal zijn voldaan. Hiertoe wordt het effect van de risicolimiteringstechniek verminderd met het percentage waarmee het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt overtreden.

4. Indien risico aan een special purpose vehicle wordt gecedeerd, wordt aan de vereisten als bedoeld in artikel 211, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG voldaan opdat de risicolimiteringstechniek in het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste in aanmerking kan worden genomen; indien het vereiste dat een special purpose vehicle volledig gefinancierd moet zijn niet langer volledig wordt vervuld nadat de regeling is aangegaan, kan de door de risicolimiteringstechniek van de verzekering geboden protectie gedeeltelijk worden opgenomen mits de verzekerings- of herverzekeringsonderneming kan aantonen dat binnen drie maanden weer aan het vereiste van volledige financiering zal zijn voldaan; hiertoe wordt het effect van de risicolimiteringstechniek verminderd met het percentage van de geaggregeerde maximale risicoblootstelling van het special purpose vehicle, als bedoeld in artikel 326 van deze verordening, dat niet gedekt is door de activa van het special purpose vehicle of met een gelijkwaardig bedrag indien artikel 211, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG van toepassing is.

5. Indien risico aan een special purpose vehicle is gecedeerd als bedoeld in artikel 211, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG wordt de risicolimiteringstechniek in het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste alleen in aanmerking genomen indien de wetgeving van de lidstaat gelijkwaardig is aan die als vastgesteld in artikel 211, lid 2, van die richtlijn en het special purpose vehicle aan die wetgeving voldoet.

6. Indien risico wordt gecedeerd aan een special purpose vehicle dat onder toezicht staat van een toezichthoudende autoriteit uit een derde land, wordt in het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste met de risicolimiteringstechniek alleen rekening gehouden indien het special purpose vehicle voldoet aan vereisten gelijkwaardig aan die als vastgesteld in artikel 211, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG.

Artikel 212
Financiële risicolimiteringstechnieken

1. Indien verzekerings- of herverzekeringsondernemingen behalve in de gevallen als bedoeld in artikel 211 risico cederen opdat de risicolimiteringstechniek in aanmerking zou worden genomen in het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste, inclusief cessies aan de hand van de aankoop of de uitgifte van financiële instrumenten, wordt naast de kwalitatieve criteria als vastgesteld in de artikelen 209 en 210 aan de kwalitatieve criteria van de leden 2 tot 5 voldaan.

2. De risicolimiteringstechniek is in overeenstemming met het schriftelijk vastgelegde beleid inzake risicobeheer van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, als bedoeld in artikel 44, lid 2 van Richtlijn 2009/138/EG.

3. De verzekerings- of herverzekeringsonderneming is in staat de activa en passiva die onderworpen zijn aan de risicolimiteringstechniek en, indien de risicolimiteringtechniek het gebruik van financiële instrumenten behelst, de financiële instrumenten, betrouwbaar te waarderen overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG.

4. Indien de risicolimiteringstechniek het gebruik van financiële instrumenten omvat, hebben de financiële instrumenten kredietkwaliteitscategorie 3 of beter overeenkomstig afdeling 2, hoofdstuk I van deze titel.

5. Indien de risicolimiteringstechniek geen financieel instrument is, hebben de tegenpartijen van de risicolimiteringstechniek kredietkwaliteitscategorie 3 of beter overeenkomstig afdeling 2, hoofdstuk I van deze titel.

Artikel 213
Status van de tegenpartijen

1. Ingeval niet aan de kwalitatieve criteria in artikel 211, lid 1, en artikel 212, leden 3 en 4, is voldaan, nemen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen bij het berekenen van het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste de risicolimiteringstechniek alleen in aanmerking indien een van volgende criteria is vervuld:

   (a) de risicolimiteringstechniek voldoet aan de kwalitatieve criteria als vastgesteld in de artikelen 209, 210 en artikel 212, leden 1 en 2, en er bestaan zekerheidsovereenkomsten die aan de criteria van artikel 214 voldoen;

   (b) de risicolimiteringstechniek gaat gepaard met een andere risicolimiteringstechniek, waarbij de andere techniek, in combinatie met de eerste techniek, voldoet aan de kwalitatieve criteria in de artikelen 209, 210 en artikel 212, leden 1 en 2, en waarbij de tegenpartijen van de andere techniek voldoen aan de criteria van artikel 211, lid 1, en artikel 212, leden 3 en 4.

2. Voor de toepassing van punt a) van lid 1 van dit artikel wordt, indien de waarde overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG van de zekerheid kleiner is dan de totale risicoblootstelling, de zekerheidsovereenkomst alleen in aanmerking genomen voor zover de zekerheid de risicoblootstelling dekt.

Artikel 214
Zekerheidsovereenkomsten

1. Bij de berekening van het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste worden zekerheidsovereenkomsten alleen opgenomen indien, behalve aan de kwalitatieve criteria in de artikelen 209 en 210, aan de volgende criteria is voldaan:

   (a) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die het risico cedeert heeft het recht om bij wanbetaling, insolventie of faillissement of een andere kredietgebeurtenis betreffende de tegenpartij de zekerheid te gelegener tijd te liquideren of te houden;

   (b) er is voldoende zekerheid over de door de zekerheid tot stand gebrachte protectie wegens een van de volgende elementen:

      i) zij heeft een voldoende kredietkwaliteit, is voldoende liquide en is voldoende stabiel in waarde;

      ii) zij wordt gegarandeerd door een tegenpartij, behalve een tegenpartij als bedoeld in artikel 187, lid 5, en 184, lid 2, waaraan een risicofactor voor concentratierisico van 0 % is toegekend;

   (c) er is geen materieel positieve correlatie tussen de kredietkwaliteit van de tegenpartij en de waarde van de zekerheid;

   (d) de zekerheid zijn geen effecten die zijn uitgegeven door de tegenpartij of een verbonden onderneming van die tegenpartij.

2. Indien een zekerheidsovereenkomst voldoet aan de definitie in artikel 1, lid 26, onder b), en inhoudt dat de zekerheid door een bewaarnemer of een andere derde wordt aangehouden, zorgt de verzekerings- of herverzekeringsonderneming ervoor dat aan alle volgende criteria is voldaan:

   (a) de betrokken bewaarnemer of een andere derde scheidt de als zekerheid aangehouden activa van zijn eigen activa;

(b) de financiële instrumenten worden aangehouden door een deposito-instelling waaraan kredietkwaliteitscategorie 3 of beter is toegekend overeenkomstig afdeling 2, hoofdstuk 1 van deze titel;

(c) de gescheiden activa zijn individueel aanwijsbaar en kunnen alleen worden veranderd of vervangen met instemming van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming of een persoon die als trustee optreedt in verband met het belang van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in dergelijke activa;

(d) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft het recht (of is een begunstigde krachtens een trust waarbij de trustee het recht heeft) om bij wanbetaling, insolventie of faillissement of een andere kredietgebeurtenis betreffende de bewaarnemer of een andere derde die de zekerheid namens de tegenpartij aanhoudt de gescheiden activa te gelegener tijd te liquideren of te behouden.

(e) de gescheiden activa worden alleen gebruikt voor het betalen van of het verstrekken van zekerheid ten gunste van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming of overeenkomstig de richtsnoeren van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

Artikel 215
Garanties

Bij de berekening van het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste worden garanties alleen opgenomen indien er expliciet sprake van is in dit hoofdstuk en indien behalve aan de kwalitatieve criteria in de artikelen 209 en 210 aan de volgende criteria is voldaan:

(a) de door de garantie geboden kredietprotectie is direct;

(b) de omvang van de kredietprotectie is duidelijk omschreven en onbetwistbaar;

(c) de garantie bevat geen enkele clausule waarvan de naleving buiten de directe controle van de leninggever valt en die:

i) de protectiegever in staat zou stellen de protectie unilateraal op te zeggen;

ii) tot een toename van de effectieve kosten van de protectie zou leiden ten gevolge van een verslechtering in de kredietkwaliteit van de beschermde blootstelling;

iii) zou kunnen verhinderen dat de protectiegever verplicht is te gelegener tijd te betalen ingeval de oorspronkelijke debiteur nalaat verschuldigde betalingen te verrichten;

iv) het mogelijk kan maken dat de protectiegever de looptijd van de kredietprotectie vermindert;

(d) bij wanbetaling, insolventie of faillissement of een andere kredietgebeurtenis betreffende de tegenpartij heeft de verzekerings- of herverzekeringsonderneming het recht te gelegener tijd een vordering in te stellen tegen de garantiegever wegens enige gelden die verschuldigd zijn krachtens de vordering waarvoor de protectie is verstrekt en dient de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet eerst een vordering tegen de debiteur in te stellen opdat de garantiegever tot betaling overgaat;

(e) de garantie neemt de vorm aan van een expliciet gedocumenteerde verplichting die door de garantiegever is aangegaan;

(f) de garantie dekt volledig alle types van regelmatige betalingen die de debiteur uit hoofde van de vordering geacht wordt te verrichten.

AFDELING 11
AFGEZONDERDE FONDSEN

Artikel 216
Berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste in geval van afgezonderde fondsen en matchingopslagportefeuilles

1. In geval van afgezonderde fondsen als bepaald overeenkomstig artikel 81, lid 1, van deze verordening of ingeval verzekerings- of herverzekeringsondernemingen goedkeuring hebben ontvangen om een matchingopslag op de risicovrije rentetermijnstructuur toe te passen overeenkomstig artikel 77 ter van Richtlijn 2009/138/EG, brengen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen een aanpassing aan in de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste volgens de methode als vastgesteld in artikel 217 van deze verordening.

2. Indien echter een verzekerings- of herverzekeringsonderneming van de toezichthouder goedkeuring heeft ontvangen om de bepalingen als vastgesteld in artikel 304 van Richtlijn 2009/138/EG op afgezonderde fondsen toe te passen, past zij de berekening niet aan overeenkomstig artikel 217 van deze verordening, maar baseert zij de berekening op de aanname van volledige diversificatie tussen de activa en passiva van de afgezonderde fondsen en de rest van de onderneming.

Artikel 217
Methode voor berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste voor afgezonderde fondsen en matchingopslagportefeuilles

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen berekenen een notioneel solvabiliteitskapitaalvereiste voor elk afgezonderd fonds en elke matchingopslagportefeuille, alsook voor het resterende deel van de onderneming op dezelfde wijze alsof die afgezonderde fondsen en matchingopslagportefeuille en het resterende deel van de onderneming afzonderlijke ondernemingen zijn.

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen berekenen hun solvabiliteitskapitaalvereiste als de som van de notionele solvabiliteitskapitaalvereisten voor elk van de afgezonderde fondsen en elke matchingopslagportefeuille en voor het resterende deel van de onderneming.

3. Indien de berekening van het kapitaalvereiste voor een risicomodule of ondermodule van het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste gebaseerd is op de impact van een scenario op het kernvermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, wordt de impact van het scenario op het kernvermogen op het niveau van het afgezonderd fonds en de matchingopslagportefeuille en het resterende deel van de onderneming berekend.

4. Het kernvermogen op het niveau van het afgezonderd fonds of de matchingopslagportefeuille zijn die beperkte eigenvermogensbestanddelen welke voldoen aan de definitie van kernvermogen als vastgesteld in artikel 88 van Richtlijn 2009/138/EG.

5. Indien in het afgezonderd fonds winstdelingsregelingen bestaan, passen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen bij het aanpassen van het solvabiliteitskapitaalvereiste de volgende benadering toe:

(a) indien de berekening als bedoeld in lid 3 in een stijging van het kernvermogen op het niveau van het afgezonderd fonds zou resulteren, wordt de geschatte wijziging van dat kernvermogen aangepast om het bestaan van winstdelingsregelingen in het afgezonderd fonds weer te geven; in dat geval is de aanpassing van de wijziging van het kernvermogen van het afgezonderd fonds het bedrag waarmee de technische voorzieningen zouden stijgen door de verwachte toekomstige uitkering aan verzekeringsnemers of begunstigden van dat afgezonderd fonds;

(b) indien de berekening als bedoeld in lid 3 in een daling van het kernvermogen op het niveau van het afgezonderd fonds zou resulteren, wordt de geschatte wijziging van dat kernvermogen voor de berekening van het netto kernsolvabiliteitskapitaalvereiste als bedoeld in artikel 206, lid 2, aangepast om de daling van de toekomstige discretionaire uitkeringen van dat afgezonderd fonds ten gunste van verzekeringsnemers of begunstigden weer te geven; de aanpassing is niet groter dan het bedrag van de toekomstige discretionaire uitkeringen binnen het afgezonderd fonds.

6. Niettegenstaande lid 1 wordt het notionele solvabiliteitskapitaalvereiste voor elk afgezonderd fonds en elke matchingopslagportefeuille berekend aan de hand van de scenariogebaseerde berekeningen waarbij het kernvermogen voor de onderneming als geheel het negatiefst wordt beïnvloed.

7. Voor het bepalen van het scenario waarbij het kernvermogen voor de onderneming als geheel het negatiefst wordt beïnvloed, berekent de onderneming eerst de som van de resultaten van de impacts van de scenario's op het kernvermogen op het niveau van elk afgezonderd fonds en elke matchingopslagportefeuille, overeenkomstig de leden 3 en 5. De sommen op het niveau van elk afgezonderd fonds en elke matchingopslagportefeuille worden bij elkaar en bij de resultaten van de impact van de scenario's op het kernvermogen in het resterende deel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming opgeteld.

8. Het notionele solvabiliteitskapitaalvereiste voor elk afgezonderd fonds en elke matchingopslagportefeuille wordt bepaald door aggregatie van de kapitaalvereisten voor elke ondermodule en risicomodule van het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste.

9. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen nemen aan dat er geen diversificatie van risico's is tussen elk van de afgezonderde fondsen en elke matchingopslagportefeuille en het resterende deel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

AFDELING 12

ONDERNEMINGSSPECIFIEKE PARAMETERS

Artikel 218

Subset van standaardparameters die door ondernemingsspecifieke parameters mogen worden vervangen

1. De subset van standaardparameters die door ondernemingsspecifieke parameters mogen worden vervangen als vastgesteld in artikel 104, lid 7, van Richtlijn 2009/138/EG omvat de volgende parameters:

(a) in de ondermodule premie- en reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf, voor elk segment als vastgesteld in bijlage II van deze verordening:

i) de standaardafwijking voor premierisico in het schadeverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 117, lid 2, onder a), van deze verordening;

ii) de standaardafwijking voor bruto premierisico in het schadeverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 117, lid 3, van deze verordening;

iii) de aanpassingsfactor voor niet-proportionele herverzekering als bedoeld in artikel 117, lid 3, van deze verordening, mits er een opneembare schade-excedentherverzekeringsovereenkomst voor dat segment bestaat als vastgesteld in lid 2 van dit artikel;

iv) de standaardafwijking voor reserverisico in het schadeverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 117, lid 2, onder b), van deze verordening;

(b) in de ondermodule herzieningsrisico in het levensverzekeringsbedijf, de stijging van het bedrag van de lijfrente-uitkeringen als bedoeld in artikel 141 van deze verordening, mits de onder die ondermodule vallende lijfrentes niet aan materieel inflatierisico onderworpen zijn;

(c) in de ondermodule premie- en reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf, voor elk segment als vastgesteld in bijlage XIV van deze verordening:

i) de standaardafwijking voor premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 148, lid 2, onder a), van deze verordening;

ii) de standaardafwijking voor bruto premierisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 148, lid 3, van deze verordening;

iii) de aanpassingsfactor voor niet-proportionele herverzekering als bedoeld in artikel 148, lid 3, van deze verordening, mits er een opneembare schade-excedentherverzekeringsovereenkomst voor dat segment bestaat als vastgesteld in lid 2;

iv) de standaardafwijking voor reserverisico in het NSLT-ziekteverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 148, lid 2, onder b), van deze verordening;

(d) in de ondermodule herzieningsrisico in het ziekteverzekeringsbedijf, de stijging van het bedrag van de lijfrente-uitkeringen als bedoeld in artikel 158 van deze verordening, mits de onder die ondermodule vallende lijfrentes niet aan materieel inflatierisico onderworpen zijn.

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen vervangen niet beide standaardparameters als bedoeld in punt a), onder ii) en iii), van hetzelfde segment of beide standaardparameters als bedoeld in punt c), onder ii) en iii), van hetzelfde segment.

2. Een schade-excedentherverzekeringsovereenkomst voor een segment wordt als opneembaar beschouwd mits zij aan de volgende voorwaarden voldoet:

(a) zij voorziet, in zoverre verliezen van de cederende onderneming die betrekking hebben op afzonderlijke schaden of alle schaden krachtens dezelfde verzekeringsovereenkomst gedurende een gespecificeerde termijn groter zijn

dan een gespecificeerd resterend risico, in volledige vergoeding van dergelijke verliezen tot een gespecificeerde grens of onbegrensd;

(b) zij dekt alle schaden die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in het segment of homogene risicogroepen binnen het segment gedurende de volgende 12 maanden kan lijden;

(c) zij laat ruimte voor een voldoende aantal wedersamenstellingen tot het oorspronkelijke bedrag om ervoor te zorgen dat alle gedurende de volgende 12 maanden geleden schaden van meervoudige gebeurtenissen gedekt zijn;

(d) zij voldoet aan de artikelen 209, 210, 211 en 213.

Voor de toepassing van dit artikel worden onder 'schade-excedentherverzekeringsovereenkomst' ook verstaan regelingen met special purpose vehicles die voorzien in risicocessie die gelijkwaardig is aan die van een schade-excedentherverzekeringsovereenkomst.

3. Indien verzekerings- of herverzekeringsondernemingen verschillende schade-excedentherverzekeringsovereenkomsten hebben gesloten die elk voldoen aan de vereisten als vastgesteld in punt d) van lid 2 en die in combinatie met elkaar voldoen aan de vereisten als vastgesteld in de punten a), b) en c) van lid 2, wordt de combinatie ervan als één opneembare schade-excedentherverzekeringsovereenkomst beschouwd.

4. Voor de toepassing van de punten b) en d) van lid 1 wordt inflatierisico als materieel beschouwd indien het niet in aanmerking nemen ervan bij de berekening van het kapitaalvereiste voor herzieningsrisico de besluitvorming of het oordeel van de gebruikers van die informatie, inclusief de toezichthoudende autoriteiten, zou kunnen beïnvloeden.

Artikel 219
Criteria betreffende gegevens

1. Gegevens die gebruikt worden om ondernemingsspecifieke parameters te berekenen worden alleen als volledig, nauwkeurig en passend beschouwd indien zij de volgende criteria vervullen:

(a) de gegevens voldoen aan de voorwaarden als vastgesteld in artikel 19, leden 1, 2 en 3, en de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voldoet met betrekking tot die gegevens aan de vereisten als vastgesteld in artikel 19, lid 4, waarbij elke referentie aan de berekening van technische voorzieningen geacht wordt een referentie aan de berekening van de ondernemingsspecifieke parameter te zijn;

(b) de gegevens kunnen in de gestandaardiseerde methoden worden opgenomen;

(c) de gegevens beletten de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet aan de vereisten van artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG te voldoen;

(d) de gegevens voldoen aan elk bijkomend gegevensvereiste noodzakelijk om elke gestandaardiseerde methode te gebruiken;

(e) de gegevens en het productieproces ervan zijn grondig gedocumenteerd, inclusief:

i) de verzameling van gegevens en analyse van de kwaliteit ervan, waarbij de vereiste documentatie een lijst van de gegevens met specificatie van

de bron, kenmerken en het gebruik ervan en de specificatie voor de verzameling, verwerking en toepassing van de gegevens bevat;

ii) de keuze van de aannames die gebruik worden bij de productie en aanpassing van de gegevens, inclusief aanpassingen in verband met herverzekerings- en rampenschaden en omtrent de toerekening van kosten, waarbij de vereiste documentatie een lijst van alle relevante aannames waarop de berekening van de technische voorzieningen is gebaseerd en een motivering voor de keuze van de aannames bevat;

iii) de selectie en toepassing van actuariële en statistische methoden voor de productie en de aanpassing van de gegevens;

iv) de validatie van de gegevens;

2. Indien externe gegevens worden gebruikt, voldoen zij aan de volgende bijkomende criteria:

(a) het proces voor het verzamelen van gegevens is transparant, controleerbaar en bekend bij de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die de gegevens gebruikt om op basis ervan ondernemingsspecifieke parameters te berekenen;

(b) indien de gegevens uit verschillende bronnen afkomstig zijn, zorgen de aannames die worden gedaan bij de verzameling, verwerking en toepassing van gegevens ervoor dat de gegevens vergelijkbaar zijn;

(c) de gegevens zijn afkomstig van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarvan het bedrijf en het risicoprofiel vergelijkbaar is met dat van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarvan de ondernemingsspecifieke parameter op basis van die gegevens berekend wordt;

(d) ondernemingen die gebruik maken van de externe gegevens zijn in staat te controleren of er voldoende statistisch bewijs is dat de kansverdelingen die ten grondslag liggen aan hun eigen gegevens en aan de externe gegevens met name wat het volatiliteitsniveau betreft dat zij weergeven in hoge mate soortgelijk zijn;

(e) externe gegevens omvatten alleen gegevens afkomstig van ondernemingen met een soortgelijk risicoprofiel en dit risicoprofiel is soortgelijk als het risicoprofiel van de onderneming die de gegevens gebruikt; met name omvatten de externe gegevens gegevens van ondernemingen waarvan de aard van het bedrijf en het risicoprofiel met betrekking tot de externe gegevens soortgelijk is en waarvoor er voldoende statistisch bewijs is dat de kansverdelingen die aan de externe gegevens ten grondslag liggen een hoge mate van homogeniteit vertonen.

Artikel 220

Gestandaardiseerde methoden om de ondernemingsspecifieke parameters te berekenen

1. Indien verzekerings- en herverzekeringsondernemingen ondernemingsspecifieke parameters gebruiken, gebruiken zij voor elke parameter de gestandaardiseerde methoden als vastgesteld in bijlage XVII als volgt:

(a) de premierisicomethode voor ondernemingsspecifieke parameters die de standaardparameters vervangen als bedoeld in artikel 218, lid 1, onder a), punt i), onder a), punt ii), onder c, punt i), en onder c, punt ii);

(b) de reserverisicomethode 1 of de rerserverisicomethode 2 voor ondernemingsspecifieke parameters die de standaardparameters vervangen als bedoeld in artikel 218, lid 1, onder a), punt iv), en onder c), punt iv);

(c) de niet-proportioneleherverzekeringsmethode voor ondernemingsspecifieke parameters die de standaardparameters vervangen als bedoeld in artikel 218, lid 1, onder a), punt iii), en onder c), punt iii);

(d) de herzieningsrisicomethode voor ondernemingsspecifieke parameters die de standaardparameters vervangen als bedoeld in 218, lid 1, onder b) en d).

2. Indien de onderneming in staat is meer dan één gestandaardiseerde methode te gebruiken, wordt de methode gebruikt die het meest nauwkeurige resultaat oplevert voor de vervulling van de kalibratievereisten als opgenomen in artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG.

Indien echter een onderneming niet in staat is ten aanzien van de grotere nauwkeurigheid in het berekenen van een ondernemingsspecifieke parameter van de resultaten aan te tonen dat de ene gestandaardiseerde methode beter is dan de andere gestandaardiseerde methoden, wordt de methode gebruikt die het conservatiefste resultaat oplevert.

AFDELING 13
PROCEDURE VOOR HET ACTUALISEREN VAN CORRELATIEPARAMETERS

Artikel 221

1. Toezichthoudende autoriteiten verzamelen de kwantitatieve ondernemingsspecifieke gegevens die noodzakelijk zijn voor het bepalen van onderlinge afhankelijkheden tussen risico's als bedoeld in artikel 309, lid 8, en verstrekken deze jaarlijks aan de EIOPA met het oog op het actualiseren van correlatieparameters.

2. De EIOPA kan de gegevens als bedoeld in lid 1 analyseren met het oog op het verlenen van advies over de actualisering van correlatieparameters.

HOOFDSTUK VI
SOLVABILITEITSKAPITAALVEREISTE - GEHEEL EN GEDEELTELIJK INTERNE MODELLEN

AFDELING 1
DEFINITIES

Artikel 222
Materialiteit

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt een wijziging of fout in de outputs van het interne model, met inbegrip van het solvabiliteitskapitaalvereiste, dan wel in de gegevens die in het interne model worden gebruikt, als materieel aangemerkt wanneer de wijziging of fout de besluitvorming of het oordeel van de gebruikers van deze informatie, met inbegrip van de toezichthoudende autoriteiten, zou kunnen beïnvloeden.

AFDELING 2
GEBRUIKSTEST

Artikel 223
Gebruik van het interne model

Op verzoek van de toezichthoudende autoriteiten leggen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen uit voor welke verschillende doeleinden zij hun interne model gebruiken en hoe zij de consistentie tussen de verschillende outputs waarborgen wanneer het interne model voor verschillende doeleinden wordt gebruikt. Ingeval verzekerings- en herverzekeringsondernemingen besluiten voor een deel van het governancesysteem, en in het bijzonder in de dekking van materiële risico's, niet van het interne model gebruik te maken, leggen zij uit waarom.

Artikel 224
Aansluitend bij het bedrijf

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zorgen ervoor dat de opzet van het interne model op de volgende wijze aansluit bij hun werkzaamheden:

(a) de modelleringsbenaderingen weerspiegelen de aard, omvang en complexiteit van de risico's die aan de werkzaamheden van de onderneming verbonden zijn en die binnen het toepassingsgebied van het interne model vallen;

(b) de outputs van het interne model en de inhoud van de interne en externe rapportage van de onderneming zijn consistent;

(c) het interne model is in staat outputs op te leveren die voldoende fijnmazig zijn om een belangrijke rol bij de desbetreffende managementbeslissingen van de onderneming te spelen; de outputs van het interne model maken ten minste een onderscheid tussen branches, risicocategorieën en belangrijke bedrijfsonderdelen;

(d) de gedragslijn voor de wijziging van het interne model voorziet in de verplichting dat het interne model wordt aangepast voor wijzigingen in de reikwijdte of aard van de werkzaamheden van de onderneming.

Artikel 225
Inzicht in het interne model

1. Het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en de andere personen die de onderneming daadwerkelijk besturen, kunnen op verzoek van de toezichthoudende autoriteiten aantonen dat zij een algemeen inzicht in het interne model hebben, hetgeen inhoudt dat zij kennis hebben van alle volgende elementen:

   (a) de structuur van het interne model en de wijze waarop het model bij het bedrijf aansluit en in het risicomanagementsysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming is geïntegreerd;

   (b) het toepassingsgebied en de doeleinden van het interne model, alsook de risico's die wel en niet door het interne model worden gedekt;

   (c) de algemene methode die bij de internemodelberekeningen wordt toegepast;

(d) de beperkingen van het interne model;

(e) de diversificatie-effecten waarmee in het interne model rekening wordt gehouden.

2. De personen die de onderneming daadwerkelijk besturen, kunnen aantonen dat zij een voldoende diepgaand inzicht hebben in de delen van het interne model die worden gebruikt op het terrein waarvoor zij verantwoordelijk zijn.

Artikel 226

Ondersteuning van de besluitvorming en integratie met het risicomanagement

Een intern model wordt alleen geacht algemeen te worden gebruikt in en een belangrijke rol te spelen bij het governancesysteem van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming wanneer het aan alle volgende voorwaarden voldoet:

(a) het interne model ondersteunt het desbetreffende besluitvormingsproces in de onderneming, met inbegrip van de uitstippeling van de bedrijfsstrategie;

(b) het interne model en de resultaten daarvan worden periodiek besproken en beoordeeld door het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

(c) alle materiële kwantificeerbare risico's die door het risicomanagementsysteem worden onderkend en die binnen het toepassingsgebied van het interne model vallen, worden door het interne model gedekt;

(d) de onderneming gebruikt het interne model om na te gaan, waar zulks belangrijk is, wat het effect van potentiële beslissingen op haar risicoprofiel is, met inbegrip van het effect op de verwachte winst of het verwachte verlies en de uit deze beslissingen voortvloeiende variabiliteit van de winst of het verlies;

(e) de outputs van het interne model, met inbegrip van de meting van de diversificatie-effecten, worden in aanmerking genomen bij het formuleren van risicostrategieën, zoals onder meer de ontwikkeling van risicotolerantielimieten en risicolimiteringsstrategieën;

(f) de relevante outputs van het interne model worden meegenomen in de interne rapportageprocedures van het risicomanagementsysteem;

(g) de kwantificeringen van risico's en de risicoclassificatie die het interne model oplevert, geven aanleiding tot risicomanagementmaatregelen indien zulks noodzakelijk is;

(h) wanneer uit de resultaten van het in artikel 124 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde modelvalideringsproces blijkt dat het interne model niet aan de vereisten van de artikelen 101, 113 en 120 tot en met 125 van die richtlijn voldoet, moet de verzekerings- of herverzekeringsonderneming het interne model zo spoedig mogelijk in overeenstemming met artikel 115 van die richtlijn wijzigen om ervoor te zorgen dat aan die vereisten wordt voldaan;

(i) de gedragslijn voor de wijziging van het interne model voorziet in de verplichting dat het interne model, waar nodig, wordt aangepast om wijzigingen in het risicomanagementsysteem te weerspiegelen.

Artikel 227
Vereenvoudigde berekening

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen mogen van een in lid 2 van dit artikel beschreven vereenvoudigde berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste gebruikmaken om te voldoen aan het vereiste dat het solvabiliteitskapitaalvereiste in overeenstemming met artikel 120, tweede alinea, van Richtlijn 2009/138/EG wordt berekend.

2. Om een in lid 1 bedoelde vereenvoudigde berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste te verkrijgen, is het verzekerings- en herverzekeringsondernemingen toegestaan slechts een deel uit te voeren van de berekeningen die gewoonlijk noodzakelijk zijn om het solvabiliteitskapitaalvereiste te bepalen. Voor het resterende deel van de berekening worden de resultaten van de vorige berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste gebruikt.

3. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen mogen de in lid 2 beschreven benadering volgen, op voorwaarde dat zij op verzoek van de toezichthoudende autoriteiten kunnen aantonen dat de van de vorige berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste overgenomen resultaten niet materieel zouden verschillen van de resultaten van een nieuwe berekening.

4. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen gebruiken geen vereenvoudigde berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste in overeenstemming met artikel 102 van Richtlijn 2009/138/EG.

AFDELING 3
STATISTISCHE KWALITEITSNORMEN

Artikel 228
Kansverdelingsprognose

1. De kansverdelingsprognose die aan het interne model ten grondslag ligt, koppelt kansen aan wijzigingen in ofwel het bedrag van het kernvermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, ofwel in andere geldbedragen, zoals winst en verlies, mits deze geldbedragen kunnen worden gebruikt om wijzigingen in het kernvermogen te bepalen. De in artikel 13, punt 38, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde volledige reeks van elkaar uitsluitende toekomstige gebeurtenissen bevat een aantal gebeurtenissen dat toereikend is om het risicoprofiel van de onderneming te weerspiegelen.

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen berekenen de kansverdelingsprognose van een gedeeltelijk intern model op het hoogste niveau van aggregatie van de componenten van het gedeeltelijk interne model. Indien een gedeeltelijk intern model bestaat uit verschillende componenten die afzonderlijk worden berekend en niet binnen het gedeeltelijk interne model worden geaggregeerd, wordt de kansverdelingsprognose voor elke component berekend.

Artikel 229

Deugdelijke, toepasselijke en relevante actuariële technieken

De actuariële en statistische methoden worden pas als deugdelijk, toepasselijk en relevant in de zin van artikel 121, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) de methoden zijn gebaseerd op actuele informatie en bij de keuze ervan wordt met vorderingen in de actuariële wetenschap en de vaste marktpraktijk rekening gehouden;

(b) de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft een diepgaand inzicht in de economische en actuariële theorie en de aannamen die eraan ten grondslag liggen;

(c) de outputs van het interne model geven relevante wijzigingen in het risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming weer;

(d) de outputs van het interne model zijn stabiel ten opzichte van wijzigingen in de inputgegevens die niet met een relevante wijziging in het risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming overeenstemmen;

(e) het interne model bestrijkt alle relevante kenmerken van het risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

(f) de methoden zijn aangepast aan de gegevens die voor het interne model worden gebruikt;

(g) de outputs van het interne model bevatten geen materiële modelfout of schattingsfout. Zo mogelijk wordt de kansverdelingsprognose gecorrigeerd voor model- en schattingsfouten;

(h) de berekening van de outputs van het interne model kan op een transparante wijze worden beschreven.

Artikel 230

Voor de berekening van de kansverdelingsprognose gebruikte informatie en aannamen

1. De informatie wordt pas als betrouwbaar in de zin van artikel 121, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het bewijs leveren van de consistentie en objectiviteit van die informatie, de betrouwbaarheid van de informatiebron en de transparantie van de wijze waarop die informatie wordt gegenereerd en verwerkt.

2. Aannamen worden pas als realistisch in de zin van artikel 121, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer zij aan alle volgende voorwaarden voldoen:

   (a) verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zijn in staat elk van de aannamen te verklaren en te motiveren, waarbij aandacht wordt besteed aan de betekenis van de aanname, de onzekerheid waarmee de aanname is omgeven, en de redenen waarom de relevante alternatieve aannamen niet worden gehanteerd;

   (b) de omstandigheden waaronder de aannamen als foutief zouden worden beschouwd, kunnen duidelijk worden aangegeven;

(c) verzekerings- en herverzekeringsondernemingen stellen een schriftelijke uiteenzetting op van de methode die voor het maken van die aannamen wordt gebruikt, en houden deze uiteenzetting actueel.

Artikel 231
In het interne model gebruikte gegevens

1. De in het interne model gebruikte gegevens worden pas als juist in de zin van artikel 121, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

   (a) de gegevens bevatten geen materiële fouten;

   (b) de voor dezelfde schatting gebruikte gegevens van verschillende perioden zijn consistent;

   (c) de gegevens worden tijdig en consistent in de tijd geregistreerd.

2. De in het interne model gebruikte gegevens worden pas als volledig in de zin van artikel 121, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

   (a) de gegevens bevatten voldoende historische informatie om de kenmerken van het onderliggende risico te beoordelen, en met name om trends in de risico's te onderkennen;

   (b) voor alle relevante modelparameters zijn gegevens beschikbaar die aan de in het onderhavige lid, onder a), gestelde voorwaarde voldoen, en er worden geen dergelijke relevante gegevens van gebruik in het interne model uitgesloten zonder dat dit wordt gemotiveerd.

3. De in het interne model gebruikte gegevens worden pas als gepast in de zin van artikel 121, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG aangemerkt wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

   (a) de gegevens stroken met de doeleinden waarvoor zij zullen worden gebruikt;

   (b) de omvang en de aard van de gegevens waarborgen dat de schattingen die in het interne model op basis van de gegevens worden gemaakt, geen materiële schattingsfout bevatten;

   (c) de gegevens zijn consistent met de aannamen die ten grondslag liggen aan de actuariële en statistische methoden die in het interne model daarop worden toegepast;

   (d) de gegevens weerspiegelen de relevante risico's waaraan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming is blootgesteld;

   (e) de gegevens worden op transparante en gestructureerde wijze verzameld, verwerkt en toegepast, waarbij het volgende is gespecificeerd:

      i) de omschrijving en beoordeling van de gegevenskwaliteit, met inbegrip van specifieke kwalitatieve en kwantitatieve normen voor verschillende gegevensbestanden;

      ii) het gebruiken en maken van aannamen bij de verzameling, verwerking en toepassing van gegevens;

iii) het proces voor het verrichten van actualiseringen van gegevens, met inbegrip van de frequentie van periodieke actualiseringen en de omstandigheden die tot extra actualiseringen aanleiding geven.

Artikel 232
Vermogen om risico's te classificeren

1. Voor de toepassing van artikel 121, lid 4, tweede alinea, van Richtlijn 2009/138/EG is het interne model in staat om alle door het interne model gedekte materiële risico's te classificeren.

2. Het vermogen om risico's te classificeren, is consistent met de in het interne model gebruikte risicoclassificatie en met de bij het risicomanagementsysteem gebruikte risicoclassificatie.

3. Soortgelijke risico's worden in de gehele verzekerings- of herverzekeringsonderneming op consistente wijze geclassificeerd en worden tevens consistent geclassificeerd in de tijd.

4. De classificatie van de risico's is consistent met de in artikel 120, eerste alinea, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde kapitaalallocatie.

Artikel 233
Dekking van alle materiële risico's

1. Voor de toepassing van artikel 121, lid 4, derde alinea, van Richtlijn 2009/138/EG beoordelen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen ten minste driemaandelijks of het interne model alle materiële kwantificeerbare risico's dekt die onder het toepassingsgebied ervan vallen. Bij de beoordeling wordt met een passende reeks kwalitatieve en kwantitatieve indicatoren rekening gehouden.

2. De in lid 1 bedoelde kwalitatieve indicatoren omvatten:

   (a) de onderkenning, bij de eigen beoordeling van de risico's en de solvabiliteit, van andere risico's dan die welke door het interne model worden gedekt;

   (b) het bestaan van een specifiek risicomanagementproces voor andere risico's dan die welke door het interne model worden gedekt;

   (c) het bestaan van specifieke risicolimiteringstechnieken voor andere risico's dan die welke door het interne model worden gedekt.

3. De in lid 1 van het onderhavige artikel bedoelde kwantitatieve indicatoren omvatten:

   (a) de in artikel 120 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde kapitaalallocatie;

   (b) het bedrag van winsten en verliezen die niet kunnen worden verklaard door de risico's die door het interne model worden gedekt;

   (c) de resultaten van stresstests en scenarioanalyses en van elk instrument dat in het modelvalideringsproces is gebruikt.

Artikel 234
Diversificatie-effecten

Het in artikel 121, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde systeem dat voor de meting van diversificatie-effecten wordt gebruikt, wordt pas als deugdelijk aangemerkt wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) het systeem dat voor de meting van diversificatie-effecten wordt gebruikt, identificeert de sleutelfactoren die de onderlinge afhankelijkheden bepalen;

(b) in het systeem dat voor de meting van diversificatie-effecten wordt gebruikt, wordt rekening gehouden met alle volgende elementen:

i) elke niet-lineaire samenhang en elk gebrek aan diversificatie onder extreme scenario's;

ii) alle diversificatiebeperkingen die uit het bestaan van een afgezonderd fonds of een matchingopslagportefeuille voortvloeien;

iii) de kenmerken van de in het interne model gebruikte risicomaatstaf;

(c) de aannamen die ten grondslag liggen aan het systeem dat voor de meting van diversificatie-effecten wordt gebruikt, zijn empirisch onderbouwd.

Artikel 235
Risicolimiteringstechnieken

1. Risico's die in het interne model correct tot uiting komen als bedoeld in artikel 121, lid 6, van Richtlijn 2009/138/EG, omvatten geen risico's die voortvloeien uit een van de volgende situaties:

(a) de met de risicolimiteringstechniek verband houdende contractuele regelingen zijn in een betrokken rechtsgebied niet rechtsgeldig en in rechte afdwingbaar of garanderen niet dat de risico-overdracht duidelijk omschreven en onbetwistbaar is;

(b) verzekerings- en herverzekeringsondernemingen hebben geen directe vordering op de tegenpartij in geval van wanbetaling, insolventie of faillissement van de tegenpartij of in geval van een andere kredietgebeurtenis die is beschreven in het document met de regelingen die met de risicolimiteringstechniek verband houden;

(c) de juridische regelingen die aan de risicolimiteringstechniek ten grondslag liggen, bevatten geen uitdrukkelijke verwijzing naar een specifieke risicoblootstelling met een duidelijke omschrijving van de mate waarin de risicolimiteringstechniek dekking biedt.

2. Ingeval de in lid 1, onder c), bedoelde risicolimiteringstechniek de risicoblootstelling van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet in alle gevallen dekt, wordt aangenomen dat het uit de risicolimiteringstechniek voortvloeiende risico, in afwijking van artikel 121, lid 6, van Richtlijn 2009/138/EG, niet correct in het interne model tot uiting komt, tenzij in het interne model met de uit deze afwijking van de risicoblootstellingen voortvloeiende verminderde doeltreffendheid van de risicolimiteringstechniek rekening wordt gehouden.

3. Ingeval de risicolimiteringstechniek onderworpen is aan een voorwaarde waarvan de vervulling buiten de directe controle van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming valt en die de effectieve risico-overdracht kan ondermijnen, wordt aangenomen dat het uit de risicolimiteringstechniek voortvloeiende risico, in afwijking van artikel 121, lid 6, van Richtlijn 2009/138/EG, niet correct in het interne model tot uiting komt, tenzij in het interne model met de gevolgen van een dergelijke voorwaarde en met een eventuele verminderde doeltreffendheid van die risicolimiteringstechniek rekening wordt gehouden.

Artikel 236
Toekomstige beheeractiviteiten

1. Voor de toepassing van artikel 121, lid 8, van Richtlijn 2009/138/EG worden toekomstige beheeractiviteiten pas aangemerkt als activiteiten waarvan redelijkerwijs mag worden aangenomen dat zij zullen worden verricht, wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

   (a) de bij de berekeningen voor het interne model gebruikte aannamen betreffende toekomstige beheeractiviteiten worden op objectieve wijze bepaald;

   (b) de veronderstelde toekomstige beheeractiviteiten zijn realistisch en stroken met de huidige bedrijfspraktijk en bedrijfsstrategie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, met inbegrip van het gebruik van risicolimiteringstechnieken, en wanneer er voldoende bewijs is dat de onderneming haar praktijk of strategie zal wijzigen, stroken de veronderstelde beheeractiviteiten met de gewijzigde praktijk of strategie;

   (c) de veronderstelde toekomstige beheeractiviteiten zijn onderling consistent;

   (d) de veronderstelde toekomstige beheeractiviteiten druisen niet in tegen de verplichtingen jegens verzekeringnemers en begunstigden, en evenmin tegen wettelijke voorschriften;

   (e) bij de veronderstelde toekomstige beheeractiviteiten wordt rekening gehouden met publieke informatie of mededelingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming over activiteiten die zij naar verwachting wel of niet zal verrichten.

2. Aannamen betreffende toekomstige beheeractiviteiten zijn realistisch en omvatten beide volgende elementen:

   (a) een vergelijking van veronderstelde toekomstige beheeractiviteiten met de beheeractiviteiten waarmee de verzekerings- of herverzekeringsonderneming eerder is begonnen;

   (b) een vergelijking van de toekomstige beheeractiviteiten waarmee in de actuele en in het verleden verrichte berekeningen van het interne model rekening is gehouden.

   Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zijn in staat alle relevante afwijkingen met betrekking tot de punten a) en b) te verklaren.

3. Voor de toepassing van lid 1 stellen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen een alomvattend plan met betrekking tot de toekomstige beheeractiviteiten op dat door het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming is goedgekeurd en dat alle volgende elementen bevat:

   (a) de in het interne model opgenomen toekomstige beheeractiviteiten;

   (b) de specifieke omstandigheden waarin de verzekerings- of herverzekeringsonderneming redelijkerwijze verwacht de onder a) bedoelde toekomstige beheeractiviteiten te zullen verrichten;

   (c) de specifieke omstandigheden waarin de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet in staat kan blijken de onder a) bedoelde

toekomstige beheeractiviteiten te verrichten, en een beschrijving van de wijze waarop die omstandigheden tot uiting komen in het interne model;

(d) de volgorde waarin toekomstige beheeractiviteiten zouden worden verricht en de op deze toekomstige beheeractiviteiten toepasselijke governancevereisten;

(e) een beschrijving van alle lopende werkzaamheden om ervoor te zorgen dat de verzekerings- of verzekeringsonderneming in een positie verkeert de onder a) bedoelde toekomstige beheeractiviteiten te verrichten;

(f) een beschrijving van de wijze waarop toekomstige beheeractiviteiten in de berekening van de kansverdelingsprognose zijn weerspiegeld;

(g) een beschrijving van de toepasselijke interne rapportageprocedures die de in het interne model opgenomen toekomstige beheeractiviteiten bestrijken, waaronder ten minste een jaarlijkse mededeling aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan.

4. Bij aannamen betreffende toekomstige beheeractiviteiten wordt rekening gehouden met de tijd die nodig is om de beheeractiviteiten op te nemen, en met alle daardoor veroorzaakte kosten.

Artikel 237
Inzicht in externe modellen en gegevens

De delen van het interne model die van een derde partij zijn verkregen, worden aan al dezelfde tests en normen onderworpen als de delen die de onderneming zelf heeft ontwikkeld. Bovendien worden de delen van het interne model die van een derde partij zijn verkregen, niet als deugdelijk aangemerkt als de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet kan aantonen dat zij een diepgaand inzicht heeft in die delen en in de beperkingen ervan.

De gegevens die in het interne model worden gebruikt en die van een derde partij zijn verkregen, worden niet als gepast aangemerkt als de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet kan aantonen dat zij een diepgaand inzicht heeft in die gegevens en in de beperkingen ervan.

AFDELING 4
KALIBRATIENORMEN

Artikel 238

1. De in artikel 122 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde mogelijkheid om een andere periode of risicomaatstaf te hanteren dan die welke in artikel 101, lid 3, van die richtlijn worden genoemd, geldt zowel voor het interne model als geheel als voor de verschillende risicocategorieën of belangrijke bedrijfsonderdelen binnen dat interne model.

2. In het kader van het vereiste dat wordt aangetoond dat de in artikel 122, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde bescherming aan verzekeringnemers wordt geboden, wordt onder meer het bewijs geleverd dat de in dat artikel bedoelde benaderingen geen materiële fout in het solvabiliteitskapitaalvereiste veroorzaken en evenmin resulteren in een lager solvabiliteitskapitaalvereiste dan het solvabiliteitskapitaalvereiste dat conform de vereisten van artikel 101, lid 1, van die richtlijn is berekend.

Wanneer de benaderingen op de herschaling van gemodelleerde risico's zijn gebaseerd, tonen de in artikel 122, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde ondernemingen aan dat de herschaling geen afbreuk doet aan de uitkomst van de benaderingen.

Wanneer de gebruikte periode van de risicomaatstaf verschillend is van de in artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG genoemde periode, houden de in artikel 122, lid 3, van die richtlijn bedoelde ondernemingen rekening met alle volgende aspecten:

(a) of de gebeurtenissen gelijk gespreid zijn in de tijd en zo neen, hoe dat in de benaderingen tot uiting komt;

(b) of alle significante risico's over een periode van een jaar naar behoren worden beheerd;

(c) of de gebruikte periode langer is dan in artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG is aangegeven en of de onderneming tijdens die periode terdege met de solvabiliteitspositie rekening heeft gehouden;

(d) of de gebruikte periode passend is gelet op de gemiddelde looptijd van de verplichtingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, het bedrijf van de onderneming en, in voorkomend geval, de aan lange perioden verbonden onzekerheden;

(e) alle bij de benaderingen gemaakte aannamen ten aanzien van de afhankelijkheden tussen de risico's over achtereenvolgende perioden.

3. Eenmaal per jaar en telkens als het risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming significant verandert, tonen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen aan dat de bij artikel 122, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG vereiste bescherming wordt geboden.

4. De in artikel 122, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde benaderingen worden als een deel van het interne model beschouwd.

AFDELING 5
INTEGRATIE VAN GEDEELTELIJK INTERNE MODELLEN

Artikel 239

1. Om een gedeeltelijk intern model volledig in de standaardformule voor het solvabiliteitskapitaalvereiste te integreren, gebruiken verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als standaardtechniek voor de integratie de in bijlage IV bij Richtlijn 2009/138/EG en titel I, hoofdstuk V, van de onderhavige verordening beschreven correlatiematrices en –formules van de standaardformule.

2. Wanneer de verzekerings- of herverzekeringsonderneming tegenover de toezichthoudende autoriteiten aantoont dat het om een van de in lid 5 genoemde redenen niet passend zou zijn om de in lid 1 bedoelde standaardtechniek voor de integratie te hanteren, hanteert de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de in bijlage XVIII beschreven integratietechniek die het meest passend is. De verzekerings- en herverzekeringsondernemingen toont aan dat de voorgestelde integratietechniek passend is.

3. Wanneer de verzekerings- of herverzekeringsonderneming tevens tegenover de toezichthoudende autoriteiten aantoont dat het om een van de in lid 5 genoemde

redenen niet passend zou zijn om een van de integratietechnieken te hanteren die in bijlage XVIII zijn beschreven, mag de verzekerings- of herverzekeringsonderneming een alternatieve integratietechniek hanteren. De verzekerings- of herverzekeringsonderneming toont aan dat de voorgestelde integratietechniek passend is.

4. De gehanteerde alternatieve integratietechniek resulteert in een solvabiliteitskapitaalvereiste dat strookt met de beginselen die in titel I, hoofdstuk VI, afdeling 4, onderafdelingen 1 en 3, van Richtlijn 2009/138/EG zijn beschreven en dat het risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming beter weerspiegelt.

5. Een integratietechniek is niet passend in een van de volgende situaties:

(a) het resulterende solvabiliteitskapitaalvereiste zou niet stroken met artikel 101 van Richtlijn 2009/138/EG;

(b) het resulterende solvabiliteitskapitaalvereiste zou het risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet naar behoren weerspiegelen;

(c) de opzet van het gedeeltelijk interne model strookt met de beginselen die in de artikelen 101 en 102 van Richtlijn 2009/138/EG zijn beschreven, maar zou het niet mogelijk maken dat het in de standaardformule voor het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt geïntegreerd.

AFDELING 6
TOESCHRIJVING VAN WINSTEN EN VERLIEZEN

Artikel 240

1. Met het oog op de toeschrijving van winsten en verliezen in overeenstemming met artikel 123 van Richtlijn 2009/138/EG specificeren verzekerings- en herverzekeringsondernemingen alle volgende elementen:

(a) de winsten en verliezen;

(b) de belangrijke bedrijfsonderdelen van de onderneming;

(c) de categorisatie van risico's in het interne model;

(d) de toeschrijving van de totale winsten of verliezen aan de risicocategorieën en belangrijke bedrijfsonderdelen.

2. De specificatie van winsten en verliezen is consistent met de stijging en daling van de in artikel 228, lid 1, bedoelde geldbedragen die aan de kansverdelingsprognose ten grondslag liggen.

3. De categorisatie van risico's in het interne model is geschikt en voldoende fijnmazig voor het risicomanagement en de besluitvorming in overeenstemming met artikel 120 van Richtlijn 2009/138/EG. Bij de categorisatie van risico's wordt een onderscheid gemaakt tussen door het interne model gedekte risico's en niet door het interne model gedekte risico's.

4. De toeschrijving van winsten en verliezen vindt plaats op een objectieve en transparante wijze en is consistent in de tijd.

AFDELING 7
VALIDERINGSNORMEN

Artikel 241
Modelvalideringsproces

1. Het modelvalideringsproces is van toepassing op alle delen van het interne model en heeft betrekking op alle vereisten van artikel 101, artikel 112, lid 5, de artikelen 120 tot en met 123 en artikel 125 van Richtlijn 2009/138/EG. Bij een gedeeltelijk intern model heeft het valideringsproces ook betrekking op de vereisten van artikel 113 van die richtlijn.

2. Om de onafhankelijkheid van het modelvalideringsproces ten opzichte van de ontwikkeling en werking van het interne model te waarborgen, zijn de personen of de organisatorische eenheid bij de uitvoering van het modelvalideringsproces vrij van invloeden van degenen die voor de ontwikkeling en werking van het interne model verantwoordelijk zijn. Deze toetsing vindt conform lid 4 plaats.

3. Met het oog op het modelvalideringsproces specificeren verzekerings- en herverzekeringsondernemingen alle volgende elementen:

   (a) het proces en de methoden die voor de validering van het interne model worden gebruikt en het doel ervan;

   (b) voor elk deel van het interne model, de frequentie van periodieke valideringen en de omstandigheden die tot aanvullende validering aanleiding geven;

   (c) de voor elke valideringstaak verantwoordelijke personen;

   (d) de te volgen procedure ingeval bij het modelvalideringsproces problemen met de betrouwbaarheid van het interne model worden vastgesteld en het besluitvormingsproces om deze problemen aan te pakken.

4. In het kader van het modelvalideringsproces toetsen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de kwaliteit en onafhankelijkheid van de validering. Bij de toetsing van de onafhankelijkheid houden ondernemingen rekening met alle volgende elementen:

   (a) in geval van een intern valideringsproces: de verantwoordelijkheden en rapportagestructuur van de bij het proces betrokken personen;

   (b) in geval van een extern valideringsproces: de beloningsstructuur van de personen, in voorkomend geval met inbegrip van hun werknemers of andere namens hen handelende personen, die bij het proces betrokken zijn en eventuele andere opdrachten van deze personen welke met de verzekerings- of herverzekeringsonderneming verband houden.

Artikel 242
Valideringsinstrumenten

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen toetsen de resultaten en voornaamste aannamen van het interne model ten minste jaarlijks aan de praktijkervaring en aan andere passende gegevens, voor zover dergelijke gegevens redelijkerwijs ter beschikking staan. Deze toetsingen vinden zowel op het niveau van afzonderlijke outputs als op het niveau van geaggregeerde resultaten plaats.

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen motiveren alle significante verschillen tussen aannamen en gegevens en tussen resultaten en gegevens.

2. In het kader van de toetsing van de resultaten van het interne model aan de praktijkervaring vergelijken verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de resultaten van de in artikel 123 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde toeschrijving van winsten en verliezen met de in het interne model gemodelleerde risico's.

3. De in artikel 124, tweede alinea, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde statistische procedure voor de validering van het interne model is gebaseerd op alle volgende elementen:

   (a) actuele informatie, rekening houdend met ontwikkelingen in de actuariële technieken en de vaste marktpraktijk wanneer zulks dienstig en passend is;

   (b) een diepgaand inzicht in de economische en actuariële theorie en de aannamen die aan de methoden voor de berekening van de kansverdelingsprognose van het interne model ten grondslag liggen.

4. Wanneer verzekerings- en herverzekeringsondernemingen overeenkomstig artikel 124, vierde alinea, van Richtlijn 2009/138/EG constateren dat wijzigingen in een belangrijke onderliggende aanname significante gevolgen hebben voor het solvabiliteitskapitaalvereiste, zijn zij in staat uit te leggen welke de redenen zijn voor deze gevoeligheid en hoe met deze gevoeligheid in hun besluitvormingsproces rekening is gehouden. Voor de toepassing van artikel 124, vierde alinea, van Richtlijn 2009/138/EG omvatten de voornaamste aannamen de aannamen met betrekking tot toekomstige beheeractiviteiten.

5. Het modelvalideringsproces omvat een analyse van de stabiliteit van de outputs van het interne model bij verschillende berekeningen van het interne model met behulp van dezelfde inputgegevens.

6. Bij het aantonen dat de uit het interne model resulterende kapitaalvereisten passend zijn, vergelijken verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de dekking en het toepassingsgebied van het interne model. Daartoe bevat de statistische procedure voor de validering van het interne model een omgekeerde stresstest waaruit blijkt welke de meest waarschijnlijke stresssituaties zijn die de levensvatbaarheid van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zouden bedreigen.

AFDELING 8
DOCUMENTATIENORMEN

Artikel 243
Algemene bepalingen

1. De bij artikel 125 van Richtlijn 2009/138/EG voorgeschreven documentatie van de opzet en operationele bijzonderheden van het interne model volstaan om te garanderen dat elke onafhankelijke derde deskundige in staat is om de opzet en operationele bijzonderheden van het interne model te begrijpen en zich een goed oordeel te vormen van de conformiteit ervan met artikel 101 en de artikelen 120 tot en met 124 van die richtlijn.

2. Bij een gedeeltelijk intern model bestrijkt de in het onderhavige artikel, lid 1, bedoelde documentatie ook de inachtneming van artikel 113 van Richtlijn 2009/138/EG, met name wat betreft de verklaring van het beperkte

toepassingsgebied van het model en de gehanteerde integratietechniek om het gedeeltelijk interne model in de standaardformule te integreren.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde documentatie is degelijk gestructureerd, gedetailleerd en volledig en wordt actueel gehouden. De outputs van het interne model kunnen worden gereproduceerd met behulp van de documentatie over het interne model en alle inputs in het interne model.

Artikel 244
Minimuminhoud van de documentatie

De documentatie van het interne model bevat alle volgende informatie:

(a) een inventaris van alle documenten die van de documentatie deel uitmaken;

(b) de gedragslijn voor de wijziging van het interne model als bedoeld in artikel 115 van Richtlijn 2009/138/EG ;

(c) een beschrijving van de gedragslijnen, controles en procedures voor het beheer van het interne model, met inbegrip van de verantwoordelijkheden die aan personeelsleden van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zijn toevertrouwd;

(d) een beschrijving van de in het interne model gebruikte informatietechnologie, met inbegrip van alle noodplannen die met de gebruikte informatietechnologie verband houden;

(e) alle relevante aannamen waarop het interne model is gebaseerd en de motivering ervan in overeenstemming met artikel 230, lid 2;

(f) een uiteenzetting van de gehanteerde methode om de in artikel 230, lid 2, onder c), bedoelde aannamen vast te stellen, welke het volgende bestrijkt:

i) de inputs waarop de keuze van de aannamen is gebaseerd;

ii) de doelstellingen van de keuze van de aannamen en de criteria die zijn gehanteerd om uit te maken of de keuze adequaat is;

iii) eventuele beperkingen bij de keuze van de aannamen;

(g) een overzicht van de in het interne model gehanteerde gegevens, met vermelding van de bron, de kenmerken en het gebruik ervan;

(h) de specificatie voor de verzameling, verwerking en toepassing van de gegevens als bedoeld in artikel 231, lid 3, onder e);

(i) ingeval in het interne model gegevens niet consistent in de tijd worden gebruikt, een beschrijving van het inconsistente gebruik en de redenen daarvoor;

(j) de specificatie van de kwalitatieve en kwantitatieve indicatoren voor de dekking van de risico's als bedoeld in artikel 233;

(k) een beschrijving van de in het interne model in aanmerking genomen risicolimiteringstechnieken als bedoeld in artikel 235 en een uiteenzetting van de wijze waarop de uit de risicolimiteringstechnieken voortvloeiende risico's in dat interne model worden weerspiegeld;

(l) een beschrijving van de in het interne model in aanmerking genomen toekomstige beheeractiviteiten als bedoeld in artikel 236 en een beschrijving van de relevante afwijkingen als bedoeld in artikel 236, lid 2;

(m) de specificaties voor de toeschrijving van winsten en verliezen als bedoeld in artikel 240, lid 1;

(n) de specificaties voor het modelvalideringsproces als bedoeld in artikel 241, lid 3;

(o) de resultaten van de waardering wat de inachtneming van artikel 101 van Richtlijn 2009/138/EG betreft;

(p) met betrekking tot externe modellen en gegevens:

i) de rol van externe modellen en gegevens in het interne model;

ii) de redenen waarom de voorkeur wordt gegeven aan externe modellen in plaats van aan intern ontwikkelde modellen en aan externe gegevens in plaats van aan interne gegevens;

iii) de door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming overwogen alternatieven voor het gebruik van externe modellen en gegevens, alsook een motivering van de keuze voor een bepaald extern model of voor een reeks externe gegevens.

Artikel 245
Omstandigheden waaronder het interne model niet doeltreffend werkt

Bij de beoordeling en documentering van de omstandigheden waaronder het interne model niet doeltreffend werkt, houden verzekerings- en herverzekeringsondernemingen rekening met alle volgende elementen:

(a) de risico's die niet door het interne model worden gedekt;

(b) de beperkingen van de risicomodellering die in het interne model wordt gebruikt;

(c) de aard, mate en bronnen van de onzekerheid waarmee de resultaten van het interne model zijn omgeven, met inbegrip van de gevoeligheid van de resultaten voor de voornaamste aannamen die aan het interne model ten grondslag liggen;

(d) de tekortkomingen in de in het interne model gebruikte gegevens en het ontbreken van gegevens voor de berekening van het interne model;

(e) de risico's die uit het gebruik van externe modellen en van externe gegevens in het interne model voortvloeien;

(f) de beperkingen van de informatietechnologie die in het interne model wordt gebruikt;

(g) de beperkingen van de governance van het interne model.

Artikel 246
Wijzigingen in het interne model

De documentatie van het interne model omvat een overzicht van niet-ingrijpende en ingrijpende wijzigingen in het interne model, met inbegrip van alle volgende informatie:

(a) een beschrijving van de redenen achter de niet-ingrijpende en ingrijpende wijzigingen;

(b) een beschrijving van de gevolgen van de ingrijpende wijzigingen voor de opzet en werking van het interne model;

(c) wanneer een ingrijpende wijziging of een combinatie van niet-ingrijpende wijzigingen materiële gevolgen heeft voor de outputs van het interne model, een kwantitatieve en kwalitatieve vergelijking van de outputs vóór en na de wijziging op dezelfde waarderingsdatum.

AFDELING 9
EXTERNE MODELLEN EN GEGEVENS

Artikel 247

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen monitoren alle uit het gebruik van externe modellen of van externe gegevens in het interne model voortvloeiende potentiële beperkingen voor de doorlopende inachtneming van de vereisten van artikel 101 en de artikelen 120 tot en met 125 van Richtlijn 2009/138/EG en, bij een gedeeltelijk intern model, ook van artikel 113 van die richtlijn.

HOOFDSTUK VII
MINIMUMKAPITAALVEREISTE

Artikel 248
Minimumkapitaalvereiste

1. Het minimumkapitaalvereiste is gelijk aan het volgende:

$$MCR = \max(MCR_{combined}; AMCR)$$

waarbij:

(a) $MCR_{combined}$ staat voor het gecombineerde minimumkapitaalvereiste;

(b) $AMCR$ staat voor de in artikel 129, lid 1, onder d), van Richtlijn 2009/138/EG en in artikel 253 van de onderhavige verordening bedoelde absolute ondergrens.

2. Het gecombineerde minimumkapitaalvereiste is gelijk aan het volgende:

$$MCR_{combined} = \min(\max(MCR_{linear}; 0.25 \cdot SCR); 0.45 \cdot SCR)$$

waarbij:

(a) MCR_{linear} staat voor het lineaire minimumkapitaalvereiste zoals berekend overeenkomstig de artikelen 249, 250 en 251;

(b) SCR staat voor het solvabiliteitskapitaalvereiste zoals berekend overeenkomstig hoofdstuk V of, wanneer goedkeuring is verleend voor het gebruik van een geheel of gedeeltelijk intern model, overeenkomstig hoofdstuk VI.

Artikel 249
Lineair minimumkapitaalvereiste

Het lineaire minimumkapitaalvereiste is gelijk aan het volgende:

$$MCR_{linear} = MCR_{(linear,nl)} + MCR_{(linear,l)}$$

waarbij:

(a) *MCR(linear,nl)* staat voor de lineaire-formulecomponent voor schadeverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen;

(b) *MCR(linear,l)* staat voor de lineaire-formulecomponent voor levensverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen.

Artikel 250

Lineaire-formulecomponent voor schadeverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen

1. De lineaire-formulecomponent voor schadeverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen is gelijk aan het volgende:

$$MCR_{(linear,nl)} = \sum_{s} \alpha_s \cdot TP_{(nl,s)} + \beta_s \cdot P_s$$

waarbij:

(a) de som dekt alle segmenten zoals beschreven in bijlage XIX;

(b) TP(nl,s) staat voor de technische voorzieningen zonder een risicomarge voor schadeverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen in het segment s, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, met een ondergrens gelijk aan nul;

(c) P_s staat voor de geboekte premie-inkomsten voor verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen in het segment s gedurende de laatste 12 maanden, na aftrek van de premies voor herverzekeringsovereenkomsten, met een ondergrens gelijk aan nul;

(d) de factoren α_s en β_s zijn beschreven in bijlage XIX.

2. De in lid 1, onder b), bedoelde technische voorzieningen omvatten geen van de volgende bedragen:

(a) bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, maar overeenkomstig artikel 41, leden 3 en 5, niet in aanmerking mogen worden genomen;

(b) bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, maar niet aan de artikelen 209, 210, 211 en 213 of aan artikel 235 voldoen.

3. Bij de berekening van de geboekte premie-inkomsten na aftrek van de premies voor herverzekeringsovereenkomsten als bedoeld in lid 1, onder c), worden de volgende premies voor herverzekeringsovereenkomsten niet in mindering gebracht:

(a) in artikel 41, lid 3, bedoelde premies die niet in de kasstromen in aanmerking worden genomen omdat zij met niet-verzekeringsgebeurtenissen of afgewikkelde schaden verband houden;

(b) premies voor herverzekeringsovereenkomsten die niet voldoen aan de artikelen 209, 210, 211 en 213 of aan artikel 235.

Artikel 251

Lineaire-formulecomponent voor levensverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen

1. De lineaire-formulecomponent voor levensverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen is gelijk aan het volgende:

$$MCR_{linear,l} = 0.037 \cdot TP_{(life,1)} - 0.052 \cdot TP_{(life,2)} + 0.007 \cdot TP_{(life,3)} + 0.021 \cdot TP_{(life,4)} + 0.0007 \cdot CAR$$

waarbij:

(a) $TP_{(life,1)}$ staat voor de technische voorzieningen zonder een risicomarge voor gegarandeerde uitkeringen voor levensverzekeringsverplichtingen met winstdeling, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, met een ondergrens gelijk aan nul, en technische voorzieningen zonder een risicomarge voor herverzekeringsverplichtingen ingeval de onderliggende levensverzekeringsverplichtingen winstdeling omvatten, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, met een ondergrens gelijk aan nul;

(b) $TP_{(life,2)}$ staat voor de technische voorzieningen zonder een risicomarge voor toekomstige discretionaire uitkeringen voor levensverzekeringsverplichtingen met winstdeling, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, met een ondergrens gelijk aan nul;

(c) $TP_{(life,3)}$ staat voor de technische voorzieningen zonder een risicomarge voor aan indexen en beleggingen gekoppelde levensverzekeringsverplichtingen en -herverzekeringsverplichtingen die met dergelijke verzekeringsverplichtingen verband houden, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, met een ondergrens gelijk aan nul;

(d) $TP_{(life,4)}$ staat voor de technische voorzieningen zonder een risicomarge voor alle overige levensverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, met een ondergrens gelijk aan nul;

(e) *CAR* staat voor het totale risicobedrag, zijnde de som, voor elke overeenkomst die aanleiding geeft tot verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen, van het risicobedrag van de overeenkomsten, waarbij onder het risicobedrag van een overeenkomst wordt verstaan het hoogste van de volgende bedragen: ofwel nul ofwel het verschil tussen de volgende twee bedragen:

i) de som van:

- het bedrag dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming op het moment zelf zou betalen in geval van het overlijden of invalide worden van de in het kader van de overeenkomst verzekerde personen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

- de verwachte contante waarde van de niet onder i) vallende bedragen die de onderneming in de toekomst zou betalen in geval van het onmiddellijk overlijden of invalide worden van de in het kader van de overeenkomst verzekerde personen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

ii) de beste schatting van de overeenkomstige verplichtingen, na aftrek van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald.

2. De in lid 1, onder a) tot en met d), bedoelde technische voorzieningen omvatten geen van de volgende bedragen:

(a) bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, maar overeenkomstig artikel 41, leden 3 en 5, niet in aanmerking mogen worden genomen;

(b) bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald, maar niet aan de artikelen 209 tot en met 215 of aan artikel 235 voldoen.

Artikel 252

Minimumkapitaalvereiste: gemengde verzekeringsondernemingen

1. Het theoretische minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekeringsbedrijf en het theoretische minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 74, lid 2, van richtlijn 2009/138/EG worden overeenkomstig de leden 2 tot en met 11 van het onderhavige artikel berekend.

2. Het theoretische minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$$NMCR_{nl} = \max\left(NMCR_{(combined,nl)}; AMCR_{nl}\right)$$

waarbij:

(a) $NMCR_{(combined,nl)}$ staat voor het theoretische gecombineerde minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekeringsbedrijf;

(b) $AMCR_{nl}$ staat voor de in artikel 129, lid 1, onder d), i), van Richtlijn 2009/138/EG en in artikel 253 van de onderhavige verordening voorgeschreven absolute ondergrens.

3. Het theoretische gecombineerde minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$$NMCR_{(combined,nl)} = \min\left(\max\left(NMCR_{(linear,nl)}; 0.25 \cdot \left(NSCR_{nl} + Addon_{nl}\right)\right); 0.45 \cdot \left(NSCR_{nl} + Addon_{nl}\right)\right)$$

waarbij:

(a) $NMCR_{(linear,nl)}$ staat voor het theoretische lineaire minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf;

(b) $NSCR_{nl}$ staat voor het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf;

(c) $Addon_{nl}$ staat voor het deel van de door de toezichthoudende autoriteit overeenkomstig artikel 37 van Richtlijn 2009/138/EG vastgestelde opslagfactoren dat door die toezichthoudende autoriteit aan het schadeverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming is toegerekend.

4. Het theoretische lineaire minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$$NMCR_{(linear,nl)} = MCR_{(nl,nl)} + MCR_{(l,nl)}$$

waarbij:

(a) $MCR_{(nl,nl)}$ staat voor de lineaire-formulecomponent voor schadeverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen die verband houden met het schadeverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf;

(b) $MCR_{(l,nl)}$ staat voor de lineaire-formulecomponent voor levensverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen die verband houden met het schadeverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf.

5. $MCR_{(nl,nl)}$ en $MCR_{(l,nl)}$ worden op dezelfde wijze berekend als $MCR_{(linear,nl)}$ en $MCR_{(linear,l)}$ als bedoeld in respectievelijk artikel 250 en artikel 251 van de onderhavige verordening, maar de technische voorzieningen of geboekte premie-inkomsten die in de berekening worden gebruikt, hebben alleen betrekking op de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen van het schadeverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf in de in bijlage I bij Richtlijn 2009/138/EG bedoelde schadeverzekeringsbranches.

6. Het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste voor het schadeverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$$NSCR_{nl} = \frac{NMCR_{(linear,nl)}}{NMCR_{(linear,nl)} + NMCR_{(linear,l)}} \cdot SCR$$

waarbij:

(a) SCR staat voor het overeenkomstig titel I, hoofdstuk VI, afdeling 4, onderafdeling 2, van Richtlijn 2009/138/EG of overeenkomstig titel I, hoofdstuk VI, afdeling 4, onderafdeling 3, van Richtlijn 2009/138/EG berekende solvabiliteitskapitaalvereiste, waarin voor de toepassing van het onderhavige artikel de eventueel overeenkomstig artikel 37 van die richtlijn opgelegde opslagfactor niet is begrepen;

(b) $NMCR_{(linear,nl)}$ staat voor het theoretische lineaire minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf;

(c) $NMCR_{(linear,l)}$ staat voor het theoretische lineaire minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf.

7. Het theoretische minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$$NMCR_l = \max\left(NMCR_{(combined,l)}; AMCR_l\right)$$

waarbij:

(a) $NMCR_{(combined,l)}$ staat voor het theoretische gecombineerde minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekeringsbedrijf;

(b) $AMCR_l$ staat voor de in artikel 129, lid 1, onder d), ii), van Richtlijn 2009/138/EG voorgeschreven absolute ondergrens.

8. Het theoretische gecombineerde minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$$NMCR_{(combined,l)} = \min\left(\max\left(NMCR_{(linear,l)};0.25\cdot\left(NSCR_l + Addon_l\right)\right);0.45\cdot\left(NSCR_l + Addon_l\right)\right)$$

waarbij:

(a) $NMCR_{(linear,l)}$ staat voor het theoretische lineaire minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf;

(b) $NSCR_l$ staat voor het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf;

(c) $Addon_l$ staat voor het deel van de door de toezichthoudende autoriteit overeenkomstig artikel 37 van Richtlijn 2009/138/EG vastgestelde opslagfactoren dat door die toezichthoudende autoriteit aan het levensverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming is toegerekend.

9. Het theoretische lineaire minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$$NMCR_{(linear,l)} = MCR_{(nl,l)} + MCR_{(l,l)}$$

waarbij:

(a) $MCR_{(nl,l)}$ staat voor de lineaire-formulecomponent voor schadeverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen die verband houden met het levensverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf;

(b) $MCR_{(l,l)}$ staat voor de lineaire-formulecomponent voor levensverzekerings- en -herverzekeringsverplichtingen die verband houden met het levensverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf.

10. $MCR_{(nl,l)}$ en $MCR_{(l,l)}$ worden op dezelfde wijze berekend als $MCR_{(linear,nl)}$ en $MCR_{(linear,l)}$ als bedoeld in respectievelijk artikel 250 en artikel 251 van de onderhavige verordening, maar de technische voorzieningen of geboekte premie-inkomsten die in de berekening worden gebruikt, hebben alleen betrekking op de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen van het levensverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf in de in bijlage II bij Richtlijn 2009/138/EG bedoelde levensverzekeringsbranches.

11. Het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf is gelijk aan het volgende:

$$NSCR_l = \frac{NMCR_{(linear,l)}}{NMCR_{(linear,nl)} + NMCR_{(linear,l)}} \cdot SCR$$

waarbij:

(a) SCR staat voor het overeenkomstig titel I, hoofdstuk VI, afdeling 4, onderafdeling 2, van Richtlijn 2009/138/EG of overeenkomstig titel I, hoofdstuk VI, afdeling 4, onderafdeling 3, van Richtlijn 2009/138/EG berekende solvabiliteitskapitaalvereiste, waarin voor de toepassing van het onderhavige artikel de eventueel overeenkomstig artikel 37 van die richtlijn opgelegde opslagfactor niet is begrepen;

(b) $NMCR_{(linear,nl)}$ staat voor het theoretische lineaire minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf;

(c) $NMCR_{(linear,l)}$ staat voor het theoretische lineaire minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf.

Artikel 253
Absolute ondergrens van het minimumkapitaalvereiste

1. De absolute ondergrens van het minimumkapitaalvereiste voor verzekeringsondernemingen die de in artikel 73, lid 2, onder a) of b), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde vergunningen hebben verkregen, is gelijk aan de som van de in artikel 129, lid 1, onder d), i) en ii), van die richtlijn genoemde bedragen.

2. Ingeval de bruto geboekte premie-inkomsten voor de in bijlage I, deel A, punten 1 en 2, bij Richtlijn 2009/138/EG vermelde branches van het schadeverzekeringsbedrijf niet meer bedragen dan 10 % van de totale bruto geboekte premie-inkomsten van de onderneming als geheel, is de absolute ondergrens van het minimumkapitaalvereiste gelijk aan het in artikel 129, lid 1, onder d), ii), van die richtlijn genoemde bedrag.

3. Ingeval de bruto geboekte premie-inkomsten voor het levensverzekeringsbedrijf niet meer bedragen dan 10 % van de totale bruto geboekte premies van de onderneming als geheel, is de absolute ondergrens van het minimumkapitaalvereiste gelijk aan het in artikel 129, lid 1, onder d), ii), van die richtlijn genoemde bedrag.

HOOFDSTUK VIII
BELEGGINGEN IN SECURITISATIEPOSITIES

Artikel 254
Risicobehoudvereisten met betrekking tot de initiators, sponsors of oorspronkelijke kredietverstrekkers

1. Voor de toepassing van artikel 135, lid 2, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG houdt de initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker doorlopend een materieel netto economisch belang aan dat in elk geval niet minder mag bedragen dan 5 %, zoals gespecificeerd in lid 2 van het onderhavige artikel, en deelt hij die verbintenis in de documentatie ter regeling van de belegging uitdrukkelijk aan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming mee.

2. Als het aanhouden van een materieel netto economisch belang van niet minder dan 5 % komen uitsluitend in aanmerking:

(a) het aanhouden van niet minder dan 5 % van de nominale waarde van elk van de tranches die aan beleggers zijn verkocht of overgedragen;

(b) bij securitisaties van revolverende blootstellingen in de zin van artikel 242, punt (12), van Verordening (EU) nr. 575/2013, het aanhouden van het initiatorbelang van niet minder dan 5 % van de nominale waarde van de gesecuritiseerde blootstellingen;

(c) het aanhouden van willekeurig gekozen blootstellingen die niet minder dan 5 % vertegenwoordigen van de nominale waarde van de gesecuritiseerde blootstellingen, indien deze anders in de securitisatie zouden zijn betrokken,

mits het aantal potentieel gesecuritiseerde blootstellingen bij de initiatie niet minder dan 100 bedraagt;

(d) het aanhouden van de eerste verliestranche en, indien nodig, andere tranches die hetzelfde of een hoger risicoprofiel en geen vroegere vervaldag hebben dan die welke aan beleggers zijn overgedragen of verkocht, zodat de aangehouden waarde in totaal niet minder is dan 5 % van de nominale waarde van de gesecuritiseerde blootstellingen;

(e) het aanhouden van een eerste verliesblootstelling van niet minder dan 5 % van elke gesecuritiseerde blootstelling in de securitisatie.

3. Het netto economisch belang wordt gemeten bij de initiatie. Met betrekking tot het aangehouden netto economisch belang vindt geen kredietrisicolimitering plaats, worden geen baisseposities ingenomen of worden geen andere afdekkingstransacties verricht; het aangehouden netto economisch belang wordt ook niet verkocht. Het netto economisch belang van posten buiten de balanstelling wordt bepaald aan de hand van de nominale waarde ervan.

4. Het in lid 1 bedoelde aangehouden materieel netto economisch belang wordt niet onder de verschillende soorten aanhoudende partijen verdeeld.

5. Het vereiste van lid 1 om een materieel netto economisch belang aan te houden, wordt volledig vervuld door ongeacht welke van de volgende partijen:

(a) de initiator of meerdere initiators;

(b) de sponsor of meerdere sponsors;

(c) de oorspronkelijke kredietverstrekker of meerdere oorspronkelijke kredietverstrekkers.

6. Wanneer de gesecuritiseerde blootstellingen door meerdere initiators zijn gecreëerd, wordt door elke initiator aan het behoudvereiste voldaan met betrekking tot het deel van de totale gesecuritiseerde blootstellingen waarvoor hij de initiator is.

7. Wanneer de gesecuritiseerde blootstellingen door meerdere oorspronkelijke kredietverstrekkers zijn gecreëerd, wordt door elke oorspronkelijke kredietverstrekker aan het behoudvereiste voldaan met betrekking tot het deel van de totale gesecuritiseerde blootstellingen waarvoor hij de oorspronkelijke kredietverstrekker is.

8. Wanneer de gesecuritiseerde blootstellingen door meerdere initiators of meerdere oorspronkelijke kredietverstrekkers zijn gecreëerd, kan, in afwijking van de leden 6 en 7, door één enkele initiator of oorspronkelijke kredietverstrekker volledig aan het behoudvereiste worden voldaan, mits een van de volgende voorwaarden is vervuld:

(a) het programma of de securitisatieregeling is ingesteld en wordt beheerd door de initiator of oorspronkelijke kredietverstrekker;

(b) de initiator of oorspronkelijke kredietverstrekker heeft het programma of de securitisatieregeling ingesteld en heeft meer dan 50 % van de totale gesecuritiseerde blootstellingen bijgedragen.

9. Wanneer de gesecuritiseerde blootstellingen door meerdere sponsors worden ondersteund, wordt aan het behoudvereiste voldaan:

(a) ofwel door de sponsor met het economisch belang dat het best op de beleggers is afgestemd, zoals door de diverse sponsors is overeengekomen op basis van

objectieve criteria, zoals de vergoedingsstructuren, de betrokkenheid bij de instelling en het beheer van het programma of de securitisatieregeling, en de blootstelling aan het kredietrisico van de securitisaties;

(b) ofwel door elke sponsor naar rato van het aantal sponsors.

Artikel 255
Vrijstellingen van de risicobehoudvereisten

1. Artikel 254, lid 1, is niet van toepassing wanneer het bij de gesecuritiseerde blootstellingen gaat om blootstellingen aan de in artikel 180, lid 2, onder a) tot en met d), genoemde entiteiten of om blootstellingen die volledig, onvoorwaardelijk en onherroepelijk door die entiteiten zijn gegarandeerd waarbij de garantie aan de vereisten van artikel 215 voldoet.

2. Artikel 254, lid 1, is niet van toepassing op securitisaties gebaseerd op een duidelijke, transparante en toegankelijke index, indien de onderliggende activa van die index identiek zijn aan die van een index die op ruime schaal wordt verhandeld, of andere verhandelbare effecten dan securitisatieposities zijn.

Artikel 256
Kwalitatieve vereisten voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in securitisatie beleggen, voldoen aan de vereisten van de leden 2 tot en met 7.

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen verrichten het nodige onderzoek voordat zij tot de belegging overgaan, wat onder meer inhoudt dat zij een evaluatie moeten uitvoeren van de verbintenis van de initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker om in de securitisatie doorlopend een materieel netto economisch belang van niet minder dan 5 % aan te houden, alsook van de factoren die kunnen leiden tot een ondermijning van de verbintenis om dat in overeenstemming met lid 3, onder f), bekendgemaakte belang aan te houden.

3. Alvorens in securitisatie te beleggen, en zo nodig daarna, vergewissen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zich ervan dat de initiator, de sponsor of de oorspronkelijke kredietverstrekker alle volgende kenmerken heeft:

(a) de initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker verleent krediet op basis van gedegen en welomschreven criteria en legt de procedures voor de acceptatie, aanpassing, vernieuwing en herfinanciering van te securitiseren kredieten en van kredieten die hij niet zal securitiseren, duidelijk vast;

(b) de initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker heeft doeltreffende systemen opgezet voor de lopende administratie en bewaking van hun portefeuilles en blootstellingen waaraan een kredietrisico verbonden is, onder meer met het oog op het onderkennen en beheren van probleemkredieten en met het oog op de vaststelling van adequate waardeaanpassingen en voorzieningen;

(c) de initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker voorziet in een adequate spreiding van elke kredietportefeuille op basis van zijn doelmarkt en zijn algemene kredietstrategie;

(d) de initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker verleent vlotte toegang tot alle relevante gegevens die de verzekerings- of

herverzekeringsonderneming nodig heeft om aan de vereisten van de leden 4 tot en met 7 te voldoen;

(e) de initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker heeft een schriftelijk vastgelegd kredietrisicobeleid dat zijn risicotolerantielimieten en voorzieningenbeleid omvat, alsook de wijze waarop hij dat risico meet, bewaakt en beheerst;

(f) de initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker maakt de omvang van het aangehouden netto economisch belang als bedoeld in artikel 254, lid 1, bekend, alsook alle factoren die het aanhouden van het overeenkomstig dat lid minimaal vereiste netto economisch belang kunnen ondermijnen.

4. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in securitisatie beleggen, stellen schriftelijke, met het risicoprofiel van hun gesecuritiseerde posities evenredige procedures voor het doorlopend en tijdig bewaken van de onderliggende blootstellingen vast.

5. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in securitisatie beleggen, zorgen ervoor dat er sprake is van een toereikende interne rapportage aan hun bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan, opdat dit zich bewust is van materiële securitisatieposities en opdat de aan deze beleggingen verbonden risico's op adequate wijze worden beheerd.

6. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in securitisatie beleggen, verrichten regelmatig stresstests op de kasstromen en waarden van de zekerheden van de onderliggende blootstellingen. Alle stresstests staan in verhouding tot de aard, omvang en complexiteit van de risico's die aan de securitisatiepositie verbonden zijn.

7. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in securitisatie beleggen, zijn in staat tegenover hun toezichthoudende autoriteiten aan te tonen dat zij voor elk van deze beleggingen over een breed en gedegen inzicht in de belegging en de onderliggende blootstellingen ervan beschikken en in schriftelijke gedragslijnen en procedures voor hun risicomanagement hebben voorzien.

Artikel 257

Vereisten inzake beleggingen in securitisatie die niet meer aan de kwalitatieve en de risicobehoudvereisten voldoen

1. Wanneer verzekerings- of herverzekeringsondernemingen zich ervan bewust worden dat de initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker niet aan de vereisten van artikel 254 voldoet of dat niet aan de vereisten van artikel 256, leden 2 en 3, wordt voldaan, stellen zij de toezichthoudende autoriteit daarvan onverwijld in kennis.

2. Wanneer in enig opzicht als gevolg van nalatigheid of niet-handelen door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet aan de vereisten van artikel 256, leden 2 en 3, is voldaan, legt de toezichthoudende autoriteit een evenredige verhoging van het solvabiliteitskapitaalvereiste overeenkomstig lid 3 van het onderhavige artikel op.

3. Bij gebruikmaking van de standaardformule voor de berekening van het spreadrisico als bedoeld in artikel 178, wordt bij de berekening van het in lid 2 van het onderhavige artikel bedoelde verhoogde solvabiliteitskapitaalvereiste het kapitaalvereiste voor het spreadrisico van de betrokken securitisatieposities op de in

artikel 178 bedoelde risicofactoren gebaseerd, maar met ten minste 250 % van deze risicofactoren verhoogd.

4. De risicofactoren worden bij elke volgende niet-naleving van de vereisten van artikel 256 geleidelijk verder opgetrokken.

5. Wanneer verzekerings- en herverzekeringsonderneming als gevolg van hun nalatigheid of niet-handelen niet aan een vereiste van artikel 256, leden 4 tot en met 7, van de onderhavige verordening voldoen, beoordelen de toezichthoudende autoriteiten of dat verzuim als een in artikel 37, lid 1, onder c), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde significante afwijking van het governancesysteem van de onderneming moet worden aangemerkt.

HOOFDSTUK IX
GOVERNANCESYSTEEM

AFDELING 1
ELEMENTEN VAN HET GOVERNANCESYSTEEM

Artikel 258
Algemene governancevereisten

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen voldoen aan alle volgende vereisten:

(a) op alle relevante niveaus van de onderneming wordt een effectieve samenwerking, interne rapportage en communicatie van informatie opgezet, geïmplementeerd en in stand gehouden;

(b) er worden effectieve besluitvormingsprocedures vastgesteld, geïmplementeerd en in stand gehouden, alsook een organisatiestructuur die op duidelijke wijze de rapportagelijnen specificeert, de functies en verantwoordelijkheden verdeelt en rekening houdt met de aard, omvang en complexiteit van de risico's die aan de werkzaamheden van de betrokken onderneming verbonden zijn;

(c) zij zorgen ervoor dat de leden van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan gezamenlijk over de nodige kwalificaties, vakbekwaamheid, vaardigheden en beroepservaring op de relevante aspecten van het bedrijf beschikken om het bestuur van en het toezicht op de onderneming doeltreffend en op professionele wijze te kunnen uitoefenen;

(d) zij zorgen ervoor dat elk individueel lid van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan over de nodige kwalificaties, vakbekwaamheid, vaardigheden en beroepservaring beschikt om de hem toevertrouwde taken te kunnen uitvoeren;

(e) zij hebben medewerkers in dienst die over de nodige vaardigheden, kennis en deskundigheid beschikken om de hun toegewezen verantwoordelijkheden naar behoren uit te oefenen;

(f) zij zorgen ervoor dat alle personeel op de hoogte is van de procedures om hun verantwoordelijkheden naar behoren uit te oefenen;

(g) zij zorgen ervoor dat het feit dat aan individuele personen en organisatorische eenheden meerdere taken worden toegewezen, de betrokken personen niet belet

of zou kunnen beletten een bepaalde functie op een deugdelijke, eerlijke en objectieve manier te vervullen;

(h) zij zetten informatiesystemen op die volledige, betrouwbare, duidelijke, consistente, tijdige en dienstige informatie verschaffen over de bedrijfsactiviteiten, de aangegane verbintenissen en de risico's waaraan de onderneming is blootgesteld;

(i) zij houden passende en overzichtelijke gegevens over het bedrijf en de interne organisatie van de onderneming bij;

(j) zij waarborgen de veiligheid, integriteit en vertrouwelijkheid van informatie, rekening houdend met de aard van de informatie in kwestie;

(k) zij voeren heldere rapportagelijnen in die waarborgen dat informatie onmiddellijk op zodanige wijze aan alle personen die deze nodig hebben wordt overgedragen dat zij in staat zijn het belang ervan te onderkennen;

(l) zij leggen hun beloningsbeleid schriftelijk vast.

2. In de gedragslijnen voor risicomanagement, interne controle, interne audit en, in voorkomend geval, uitbesteding wordt een duidelijke omschrijving gegeven van de desbetreffende verantwoordelijkheden, doelstellingen, processen en te doorlopen rapportageprocedures, die allemaal in overeenstemming zijn met de algemene bedrijfsstrategie van de onderneming.

3. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen bepalen, implementeren en handhaven een bedrijfscontinuïteitsbeleid teneinde te waarborgen dat bij een onderbreking van hun systemen en procedures kritieke gegevens en bedrijfsfuncties beschermd zijn en hun verzekerings- en herverzekeringsactiviteiten worden voortgezet, of – wanneer dat niet mogelijk is – dat deze gegevens en bedrijfsfuncties zo spoedig mogelijk worden hersteld en hun verzekerings- of herverzekeringsactiviteiten zo spoedig mogelijk worden hervat.

4. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen dragen er zorg voor dat er ten minste twee personen zijn die de onderneming daadwerkelijk besturen.

5. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen dragen er zorg voor dat er doeltreffende processen en procedures zijn om belangenconflicten te voorkomen en dat potentiële bronnen van belangenconflicten zijn onderkend en procedures zijn vastgesteld om ervoor te zorgen dat degenen die bij de uitvoering van de strategieën en het beleid van de onderneming zijn betrokken, weten waar er zich belangenconflicten kunnen voordoen en hoe dergelijke conflicten moeten worden aangepakt.

6. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen monitoren en evalueren op gezette tijden de deugdelijkheid en doeltreffendheid van hun governancesysteem en nemen passende maatregelen om eventuele onvolkomenheden te verhelpen.

Artikel 259
Risicomanagementsysteem

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen voorzien in, implementeren en handhaven een risicomanagementsysteem dat onder meer de volgende kenmerken bezit:

(a) een welomschreven risicomanagementstrategie die in overeenstemming is met de algemene bedrijfsstrategie van de onderneming. De doelstellingen en grondbeginselen van de strategie, de goedgekeurde risicotolerantielimieten en de toewijzing van verantwoordelijkheden voor alle activiteiten van de onderneming zijn schriftelijk vastgelegd;

(b) een welomschreven procedure voor het besluitvormingsproces;

(c) schriftelijke gedragslijnen die effectief de omschrijving en de indeling per categorie garanderen van de materiële risico's waaraan de onderneming is blootgesteld, en de goedgekeurde risicotolerantielimieten per risicocategorie. Deze gedragslijnen implementeren de risicostrategie van de onderneming, faciliteren controlemechanismen en houden rekening met de aard, reikwijdte en perioden van de bedrijfsactiviteiten en de daaraan verbonden risico's;

(d) rapportageprocedures en –processen die garanderen dat informatie over de materiële risico's waaraan de onderneming is blootgesteld en de doeltreffendheid van het risicomanagementsysteem actief worden gecontroleerd en geanalyseerd, en dat passende wijzigingen in het systeem worden aangebracht waar en wanneer zulks noodzakelijk is.

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen dragen er zorg voor dat de personen die de onderneming daadwerkelijk besturen of andere sleutelfuncties vervullen, bij hun besluitvormingsproces rekening houden met de informatie die in het kader van het risicomanagementsysteem is gerapporteerd.

3. Waar zulks passend is, integreren verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in hun risicomanagementsysteem de uitvoering van stresstests en scenarioanalyses met betrekking tot alle relevante risico's waaraan de onderneming is blootgesteld.

4. Naast hetgeen in artikel 44, lid 4 bis, van Richtlijn 2009/138/EG in het kader van de berekening van technische voorzieningen en het solvabiliteitskapitaalvereiste is bepaald, mogen interne risicomanagementmethodieken niet uitsluitend of automatisch afgaan op externe kredietbeoordelingen. Wanneer de berekening van technische voorzieningen of van het solvabiliteitskapitaalvereiste berust op externe kredietbeoordelingen van een EKBI of op het feit dat een blootstelling geen rating heeft, ontslaat dit verzekerings- en herverzekeringsondernemingen niet van de verplichting ook andere relevante informatie in aanmerking te nemen.

Artikel 260
Risicomanagementgebieden

1. De in artikel 44, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde gebieden omvatten alle volgende gedragslijnen:

(a) aangaan van verzekeringstechnische verplichtingen en reservevorming:

i) door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming te nemen maatregelen om het risico op verlies of op een ongunstige verandering in de waarde van verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen door ondeugdelijke aannamen voor de prijsstelling en de voorzieningen in te schatten en te beheren;

ii) de toereikendheid en kwaliteit van de relevante gegevens die bij het proces van het aangaan van verzekeringstechnische verplichtingen en reservevorming in aanmerking moeten worden genomen, als beschreven

in artikel 19 van de onderhavige verordening, en de consistentie ervan met de toereikendheids- en kwaliteitsnormen;

iii) de deugdelijkheid van schaderegelingsprocedures, inclusief de mate waarin zij de gehele schaderegelingscyclus bestrijken;

(b) afgestemd beheer van activa en passiva (asset-liability management – ALM):

i) de structurele mismatch tussen activa en passiva, en met name de looptijdmismatch tussen deze activa en passiva;

ii) enigerlei afhankelijkheid tussen de risico's verbonden aan verschillende categorieën activa en passiva;

iii) enigerlei afhankelijkheid tussen de risico's verbonden aan verschillende verzekerings- of herverzekeringsverplichtingen;

iv) enigerlei buitenbalansblootstellingen van de onderneming;

v) het effect van dienstige risicolimiteringstechnieken op het afgestemde beheer van activa en passiva;

(c) beheer van het beleggingsrisico:

i) door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming te nemen maatregelen om ervoor te zorgen dat de beleggingen van de onderneming stroken met het in artikel 132 van Richtlijn 2009/138/EG omschreven "prudent person"-beginsel;

i) door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming te nemen maatregelen om ervoor te zorgen dat bij de beleggingen van de onderneming rekening wordt gehouden met de aard van het bedrijf van de onderneming, de goedgekeurde risicotolerantielimieten, de solvabiliteitspositie en de risicoblootstelling op lange termijn van de onderneming;

ii) de eigen interne inschatting door de verzekering- of herverzekeringsonderneming van het kredietrisico verbonden aan de tegenpartijen van de beleggingen, ook wanneer de tegenpartijen centrale overheden zijn;

iii) ingeval de verzekerings- of herverzekeringsonderneming van afgeleide instrumenten of enigerlei andere financiële instrumenten met vergelijkbare kenmerken of gevolgen gebruikmaakt, de doelstellingen van en de strategie die ten grondslag ligt aan het gebruik ervan, de wijze waarop zij een efficiënt portefeuillebeheer faciliteren of tot een vermindering van de risico's bijdragen, alsook de procedures om het aan dergelijke instrumenten verbonden risico in te schatten en de daarop toe te passen risicomanagementbeginselen;

iv) ingeval zulks passend is met het oog op een doeltreffend risicomanagement, interne kwantitatieve grenzen voor activa en blootstellingen, met inbegrip van buitenbalansblootstellingen;

(d) beheer van het liquiditeitsrisico:

i) door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming te nemen maatregelen om met het liquiditeitsrisico op zowel korte als lange termijn rekening te houden;

ii) de geschiktheid van de samenstelling van de activa qua aard, looptijd en liquiditeit om aan de verplichtingen van de onderneming te voldoen wanneer deze opeisbaar zijn;

iii) een plan om met veranderingen in verwachte instromen en uitstromen van kasmiddelen om te gaan;

(e) beheer van het concentratierisico: door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming te nemen maatregelen om relevante bronnen van concentratierisico te onderkennen teneinde ervoor te zorgen dat risicoconcentraties binnen vastgestelde grenzen blijven, en maatregelen om mogelijke besmettingsrisico's tussen geconcentreerde blootstellingen te analyseren;

(f) beheer van het operationele risico: door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming te nemen maatregelen voor het toewijzen van duidelijke verantwoordelijkheden voor de regelmatige signalering, documentering en bewaking van relevante blootstellingen aan operationeel risico;

(g) herverzekerings- en andere risicolimiteringstechnieken:

i) door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming te nemen maatregelen om te garanderen dat voor passende herverzekerings- en andere risicolimiteringstechnieken wordt gekozen;

ii) door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming te nemen maatregelen om na te gaan welke soorten risicolimiteringstechnieken geschikt zijn in het licht van de aard van de aangegane risico's, en in hoeverre de onderneming in staat is om de aan deze technieken verbonden risico's te beheren en te beheersen;

iii) eigen inschatting door de verzekering- of herverzekeringsonderneming van het kredietrisico verbonden aan de risicolimiteringstechnieken.

2. De in toekomstige premies vervatte verwachte winst wordt berekend als het verschil tussen de technische voorzieningen zonder een risicomarge zoals berekend overeenkomstig artikel 77 van die richtlijn, en een berekening van de technische voorzieningen zonder een risicomarge op basis van de veronderstelling dat de premies die met bestaande verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten verband houden en die naar verwachting in de toekomst zullen worden ontvangen, niet worden ontvangen om een andere reden dan dat de verzekerde gebeurtenis zich heeft voorgedaan, ongeacht de wettelijke of contractuele rechten van de verzekeringnemer om de verzekeringsovereenkomst stop te zetten.

3. De berekening van de in toekomstige premies vervatte verwachte winst vindt afzonderlijk plaats voor de homogene risicogroepen die bij de berekening van de technische voorzieningen worden gehanteerd, op voorwaarde dat ook de verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen homogeen zijn wat de in toekomstige premies vervatte verwachte winst betreft.

4. Alleen binnen een homogene risicogroep mogen verliesgevende verzekeringsovereenkomsten met winstgevende verzekeringsovereenkomsten worden gecompenseerd.

Artikel 261
Risicomanagement in ondernemingen die krediet verstrekken en/of hypotheekverzekeringen of -herverzekeringen aanbieden

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die de activiteit van kredietverstrekking uitoefenen, beschikken over schriftelijke gedragslijnen die alle volgende punten waarborgen:

   (a) de kredietverlening geschiedt op basis van gedegen en welomschreven criteria en de procedure voor de acceptatie, aanpassing, vernieuwing en herfinanciering van kredieten is duidelijk vastgelegd;

   (b) de ondernemingen beschikken over interne methodieken die hen is staat stellen het aan blootstellingen aan individuele debiteuren verbonden kredietrisico en het kredietrisico op het niveau van de portefeuille te beoordelen;

   (c) voor de lopende administratie en bewaking van de kredietportefeuilles, met inbegrip van de onderkenning en het beheer van probleemkredieten en het verrichten van adequate waardeaanpassingen, wordt van doeltreffende systemen gebruikgemaakt;

   (d) de spreiding van de kredietportefeuilles sluit aan bij de doelmarkten en bij de algemene beleggingsstrategie van de onderneming.

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die de activiteit van hypotheekverzekeringen of -herverzekeringen uitoefenen, gaan hun verzekeringstechnische verplichtingen aan op basis van gedegen en welomschreven criteria en voldoen aan de vereisten van lid 1, onder a), b) en c), met betrekking tot de hypotheekkredieten die aan hun verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen ten grondslag liggen.

Artikel 262
Algehele solvabiliteitsbehoeften

1. De beoordeling van de in artikel 45, lid 1, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde algehele solvabiliteitsbehoeften van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming is toekomstgericht en omvat alle volgende elementen:

   (a) de risico's waarvan de onderneming blootstaat of bloot zou kunnen staan, rekening houdend met potentiële toekomstige veranderingen in haar risicoprofiel die het gevolg zijn van de bedrijfsstrategie van de onderneming of van het economisch en financieel klimaat, waaronder operationele risico's;

   (b) de aard en kwaliteit van eigenvermogensbestanddelen of andere middelen die geschikt zijn om de in het kader van punt a) van het onderhavige lid onderkende risico's te dekken.

2. In de in lid 1 bedoelde elementen wordt rekening gehouden met:

   (a) de perioden die relevant zijn voor de inaanmerkingneming van de risico's die de onderneming op lange termijn loopt;

   (b) de waarderings- en opnamegrondslagen die passen bij het bedrijfs- en risicoprofiel van de onderneming;

   (c) het risicomanagement- en het internecontrolesysteem en de goedgekeurde risicotolerantielimieten van de onderneming.

Artikel 263
Alternatieve waarderingsmethoden

Ingeval in overeenstemming met artikel 10, lid 5, alternatieve waarderingsmethoden worden gehanteerd, zijn verzekerings- en herverzekeringsondernemingen ertoe gehouden:

(a) aan te geven op welke activa en passiva de waarderingsbenadering in kwestie wordt toegepast;

(b) te motiveren waarom de waarderingsbenadering voor de onder a) bedoelde activa en passiva wordt toegepast;

(c) de aan de waarderingsbenadering in kwestie ten grondslag liggende aannamen te documenteren;

(d) een inschatting te maken van de onzekerheid waarmee de waardering van de onder a) bedoelde activa en passiva is omgeven;

(e) de deugdelijkheid van de waardering van de onder a) bedoelde activa en passiva op gezette tijden aan de praktijkervaring te toetsen.

Artikel 264
Waardering van technische voorzieningen – validering

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen valideren de berekening van technische voorzieningen, met name door deze ten minste eenmaal per jaar en telkens als er aanwijzingen zijn dat de bij de berekening gehanteerde gegevens, aannamen of methoden, dan wel het niveau van de technische voorzieningen niet langer adequaat zijn, aan de praktijkervaring te toetsen zoals bedoeld in artikel 83 van Richtlijn 2009/138/EG. De validering heeft betrekking op de volgende elementen:

   (a) de adequaatheid, volledigheid en juistheid van de gegevens waarvan gebruik wordt gemaakt bij de berekening van technische voorzieningen als beschreven in artikel 19 van de onderhavige verordening;

   (b) de adequaatheid van groeperingen van verzekeringsovereenkomsten in overeenstemming met artikel 34 van de onderhavige verordening;

   (c) de oplossingen voor de beperkingen van de gegevens als bedoeld in artikel 20 van de onderhavige verordening;

   (d) de adequaatheid van de in artikel 21 van de onderhavige verordening bedoelde benaderingen voor de berekening van de beste schatting;

   (e) de deugdelijkheid en het realistische karakter van de bij de berekening van technische voorzieningen gehanteerde aannamen om aan de vereisten van de artikelen 22 tot en met 26 van de onderhavige verordening te voldoen;

   (f) de adequaatheid, toepasselijkheid en relevantie van de actuariële en statistische methoden die bij de berekening van technische voorzieningen worden gehanteerd;

   (g) de vereiste toereikendheid van de technische voorzieningen als bedoeld in artikel 84 van Richtlijn 2009/138/EG opdat aan artikel 76 van die richtlijn is voldaan.

2. Voor de toepassing van lid 1, onder d), beoordelen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de gevolgen die wijzigingen in de aannamen inzake

toekomstige beheeractiviteiten hebben voor de waardering van de technische voorzieningen. Wanneer wijzigingen in een aanname inzake toekomstige beheeractiviteiten significante gevolgen hebben voor de technische voorzieningen, zijn verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in staat uit te leggen welke de redenen zijn voor deze gevolgen en hoe met deze gevolgen in hun besluitvormingsproces rekening wordt gehouden.

3. Er wordt een aparte validering verricht voor elke homogene risicogroep. De validering wordt afzonderlijk uitgevoerd voor de beste schatting, de risicomarge en technische voorzieningen berekend op basis van de marktwaarde van financiële instrumenten die de toekomstige kasstromen op betrouwbare wijze repliceren in overeenstemming met artikel 40 van de onderhavige verordening. Zij wordt afzonderlijk uitgevoerd voor technische voorzieningen wanneer de in artikel 77 ter van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde matchingopslag wordt toegepast. De beste schatting wordt afzonderlijk uitgevoerd voor de beste brutoschatting en voor de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald. Voor schadeverzekeringsverplichtingen wordt de beste schatting afzonderlijk uitgevoerd voor premievoorzieningen en voor voorzieningen voor te betalen schaden.

Artikel 265
Waardering van technische voorzieningen – documentatie

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen documenteren de volgende processen:

   (a) de verzameling van gegevens en de analyse van de kwaliteit ervan en de verzameling van andere informatie die met de berekening van technische voorzieningen verband houdt;

   (b) de keuze van de aannamen die bij de berekening van technische voorzieningen worden gehanteerd, en met name de keuze van relevante aannamen betreffende de verdeling van de lasten;

   (c) de keuze en toepassing van actuariële en statistische methoden voor de berekening van technische voorzieningen;

   (d) de validering van technische voorzieningen.

2. Voor de toepassing van lid 1, onder a), bevat de documentatie de volgende informatie:

   (a) een overzicht van de bij de berekening van de technische voorzieningen gehanteerde gegevens, met vermelding van de bron, de kenmerken en het gebruik ervan;

   (b) de specificatie voor de verzameling, verwerking en toepassing van de gegevens als bedoeld in artikel 19, lid 3, onder e);

   (c) ingeval bij de berekening van technische voorzieningen gegevens niet consistent in de tijd worden gebruikt, een beschrijving van het inconsistente gebruik en de redenen daarvoor.

3. Voor de toepassing van lid 1, onder b), bevat de documentatie de volgende informatie:

(a) een overzicht van alle relevante aannamen waarop de berekening van technische voorzieningen is gebaseerd, waaronder de aannamen inzake toekomstige beheeractiviteiten;

(b) de redenen voor de keuze van de aanname overeenkomstig hoofdstuk III, afdeling 3, onderafdeling 1;

(c) een beschrijving van de inputs waarop de keuze is gebaseerd;

(d) de doelstellingen van de keuze en de criteria die zijn gehanteerd om uit te maken of de keuze adequaat is;

(e) eventuele materiële beperkingen van de gemaakte keuze;

(f) een beschrijving van de bestaande procedures om de keuze van de aannamen te beoordelen;

(g) de redenen voor de wijzigingen in de aannamen van de ene periode op de andere, en een raming van de gevolgen van materiële wijzigingen;

(h) de in artikel 23, lid 2, bedoelde relevante afwijkingen.

Artikel 266
Internecontrolesysteem

Het internecontrolesysteem waarborgt dat een verzekerings- of herverzekeringsonderneming de toepasselijke wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen naleeft, dat de activiteiten van de onderneming efficiënt en doeltreffend zijn in het licht van haar doelstellingen, en dat financiële en niet-financiële informatie beschikbaar en betrouwbaar is.

Artikel 267
Interne controle van de waardering van activa en passiva

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen beschikken over doeltreffende systemen en controlemiddelen die waarborgen dat de waardeschattingen van hun activa en passiva betrouwbaar en afdoende zijn om de naleving van artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG te waarborgen, en hebben een procedure om op gezette tijden te verifiëren of de marktprijzen of de inputs van het waarderingsmodel adequaat en betrouwbaar zijn.

2. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen bepalen, implementeren, handhaven en documenteren welomschreven gedragslijnen en procedures voor het waarderingsproces, met onder meer een beschrijving en definitie van de taken en verantwoordelijkheden van de medewerkers die bij de waardering, de desbetreffende modellen en de te gebruiken informatiebronnen betrokken zijn.

3. Op verzoek van de toezichthoudende autoriteiten verrichten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen een externe, onafhankelijke waardering of verificatie van de waarde van materiële activa en passiva.

4. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen voldoen aan alle volgende vereisten:

(a) zij voorzien, zowel in kwalitatief als in kwantitatief opzicht, in toereikende middelen om de voor solvabiliteitsdoeleinden gevolgde waarderingsbenaderingen te ontwikkelen, te kalibreren, goed te keuren en te evalueren;

(b) zij stellen internecontroleprocedures vast die alle volgende elementen omvatten:

i) een onafhankelijke evaluatie en verificatie op gezette tijden van de informatie, gegevens en aannames die bij de waarderingsmethode worden gehanteerd, van de uitkomsten ervan, en van de geschiktheid van de waarderingsmethode voor de waardering van de in artikel 263, onder a), bedoelde posten;

ii) toezicht door de personen die de onderneming daadwerkelijk besturen, op de interne procedures voor de goedkeuring van deze waarderingen, alsook op de procedure die is opgezet om rekening te houden met een eventuele externe, onafhankelijke waardering of verificatie van de waarde van materiële activa en passiva.

AFDELING 2
FUNCTIES

Artikel 268
Specifieke bepalingen

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen integreren de functies en de bijbehorende rapportagelijnen op zodanige wijze in de organisatiestructuur dat elke functie vrij is van invloeden die het vermogen van de functie in het gedrang kunnen brengen om haar taken op een objectieve, eerlijke en onafhankelijke manier. Elke functie opereert onder de uiteindelijke verantwoordelijkheid van en rapporteert aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan, en werkt, indien nodig, met de andere functies samen bij het vervullen van haar rol.

2. Personen die een functie uitoefenen, beschikken over de mogelijkheid om op eigen initiatief met gelijk welk personeelslid te communiceren, bezitten de nodige autoriteit, middelen en deskundigheid, en hebben onbeperkte toegang tot alle relevante informatie die zij nodig hebben om zich van hun verantwoordelijkheden te kunnen kwijten.

3. Personen die een functie uitoefenen, rapporteren onmiddellijk elk belangrijk probleem op het terrein waarvoor zij verantwoordelijk zijn aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan.

Artikel 269
Risicomanagementfunctie

1. De risicomanagementfunctie omvat alle volgende taken:

(a) zij staat het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan en andere functies bij met het oog op een doeltreffende werking van het risicomanagementsysteem;

(b) zij monitort het risicomanagementsysteem;

(c) zij monitort het algemene risicoprofiel van de onderneming als geheel;

(d) zij brengt gedetailleerd verslag uit over risicoblootstellingen en adviseert het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan over risicomanagementkwesties, onder meer met betrekking tot strategische

aangelegenheden zoals bedrijfsstrategie, fusies en overnames en belangrijke projecten en investeringen;

(e) zij onderkent en beoordeelt opdoemende risico's.

2. De risicomanagementfunctie voldoet aan alle volgende vereisten:

(a) zij voldoet aan de vereisten van artikel 44, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG;

(b) zij onderhoudt nauwe contacten met de gebruikers van de outputs van het interne model;

(c) zij werkt nauw samen met de actuariële functie.

Artikel 270
Compliancefunctie

1. De compliancefunctie van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen stelt een compliancebeleid en een complianceplan vast. In het kader van het compliancebeleid worden de verantwoordelijkheden, bevoegdheden en rapportagetaken van de compliancefunctie omschreven. In het complianceplan worden de geplande werkzaamheden van de compliancefunctie uiteengezet, waarbij rekening wordt gehouden met alle relevante activiteitsterreinen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en met de mate waarin deze aan compliancerisico zijn blootgesteld.

2. De taken van de compliancefunctie omvatten de toetsing van de deugdelijkheid van de maatregelen die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft genomen om non-compliance te voorkomen.

Artikel 271
Interneauditfunctie

1. De personen die de interneauditfunctie uitoefenen, dragen geen verantwoordelijkheid voor een andere functie.

2. Onverminderd lid 1, en met name met het oog op de inachtneming van het in artikel 29, leden 3 en 4, van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde evenredigheidsbeginsel, kunnen de personen die de interneauditfunctie uitoefenen, ook andere sleutelfuncties vervullen wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) zulks is evenredig aan de aard, omvang en complexiteit van de risico's die aan het bedrijf van de onderneming verbonden zijn;

(b) daaruit vloeit geen belangenconflict voort voor de personen die de interneauditfunctie uitoefenen;

(c) de kosten om personen voor de interneauditfunctie beschikbaar te houden zonder dat zij andere sleutelfuncties vervullen, zijn voor de onderneming dermate hoog dat deze niet in verhouding staan tot de totale administratieve uitgaven.

3. De interneauditfunctie omvat alle volgende taken:

(a) zij redigeert, implementeert en handhaaft een auditplan waarin de in de komende jaren te verrichten werkzaamheden worden beschreven en waarin met

alle activiteiten en met het gehele governancesysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming rekening wordt gehouden;

(b) zij volgt een risicogebaseerde benadering bij het stellen van prioriteiten;

(c) zij deelt het auditplan mee aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan;

(d) zij doet aanbevelingen op basis van de in overeenstemming met punt a) uitgevoerde werkzaamheden en dient ten minste jaarlijks bij het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan een schriftelijk verslag met haar bevindingen en aanbevelingen in;

(e) zij verifieert de naleving van de besluiten die het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan op grond van de onder d) bedoelde aanbevelingen heeft genomen.

Indien nodig, kan de interneauditfunctie audits verrichten die niet in het auditplan zijn opgenomen.

Artikel 272
Actuariële functie

1. Met betrekking tot de coördinatie van de berekening van de technische voorzieningen omvat de actuariële functie alle volgende taken:

(a) zij past methoden en procedures toe om de toereikendheid van technische voorzieningen te beoordelen en te waarborgen dat de berekening ervan in overeenstemming is met de vereisten van de artikelen 75 tot en met 86 van Richtlijn 2009/138/EG;

(b) zij beoordeelt de onzekerheid waarmee de schattingen zijn omgeven die bij de berekening van technische voorzieningen zijn gemaakt;

(c) zij zorgt ervoor dat beperkingen met betrekking tot de gegevens die voor de berekening van technische voorzieningen worden gebruikt, naar behoren worden aangepakt;

(d) zij zorgt ervoor dat in de in artikel 82 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde gevallen de meest geschikte benaderingen voor de berekening van de beste schatting worden gehanteerd;

(e) zij zorgt ervoor dat homogene risicogroepen van verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen worden onderkend met het oog op een adequate beoordeling van de onderliggende risico's;

(f) zij bestudeert de dienstige informatie afkomstig van financiële markten en van algemeen beschikbare gegevens over verzekeringstechnische risico's en zorgt ervoor dat deze bij de beoordeling van technische voorzieningen wordt meegenomen;

(g) zij vergelijkt de materiële verschillen in de berekening van technische voorzieningen van het ene jaar tot het andere en motiveert deze verschillen;

(h) zij zorgt ervoor dat een deugdelijke evaluatie wordt verstrekt van de opties en garanties die in verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten zijn opgenomen.

2. De actuariële functie beoordeelt of de bij de berekening van de technische voorzieningen gehanteerde methodieken en aannamen passend zijn voor de specifieke branches van de onderneming en voor de wijze waarop het bedrijf wordt beheerd, rekening houdend met de beschikbare gegevens.

3. De actuariële functie beoordeelt of de bij de berekening van technische voorzieningen gebruikte IT-systemen de actuariële en statistische procedures voldoende ondersteunen.

4. Bij de toetsing van de beste schattingen aan de praktijkervaring evalueert de actuariële functie de kwaliteit van de beste schattingen uit het verleden en maakt zij gebruik van de bij deze evaluatie verworven inzichten om de kwaliteit van de actuele berekeningen te verbeteren. Bij de toetsing van de beste schattingen aan de praktijkervaring worden onder meer vergelijkingen gemaakt tussen de waargenomen waarden en de ramingen die aan de berekening van de beste schatting ten grondslag liggen, met de bedoeling conclusies te trekken ten aanzien van de adequaatheid, juistheid en volledigheid van de gehanteerde gegevens en aannamen, alsook ten aanzien van de methodieken die bij de berekening ervan zijn gebruikt.

5. De aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan medegedeelde informatie over de berekening van de technische voorzieningen bevat ten minste een beredeneerde analyse van de betrouwbaarheid en adequaatheid van de berekening ervan, alsook van de bronnen en van de mate van onzekerheid van de schatting van de technische voorzieningen. De beredeneerde analyse wordt onderbouwd door een gevoeligheidsanalyse, waarin onder meer de gevoeligheid wordt onderzocht van de technische voorzieningen voor elk van de grote risico's die verbonden zijn aan de verplichtingen die door de technische voorzieningen worden gedekt. De actuariële functie vermeldt en verklaart op heldere wijze al haar eventuele punten van zorg ten aanzien van de adequaatheid van technische voorzieningen.

6. Het overeenkomstig artikel 48, lid 1, onder g), van Richtlijn 2009/138/EG door de actuariële functie uit te brengen advies over de gedragslijn voor het aangaan van verzekeringstechnische verplichtingen bevat ten minste conclusies ten aanzien van de volgende aandachtspunten:

   (a) toereikendheid van de te verdienen premies voor de dekking van toekomstige schaden en kosten, met name rekening houdend met de onderliggende risico's (met inbegrip van verzekeringstechnische risico's), en het effect van de in verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten opgenomen opties en garanties op de toereikendheid van de premies;

   (b) het effect van inflatie, juridisch risico, verandering in de samenstelling van de portefeuille van de onderneming, en van bij specifieke homogene risicogroepen toegepaste systemen die de door verzekeringnemers betaalde premies opwaarts of neerwaarts aanpassen naar gelang van hun schadeverleden (bonus-malussystemen), dan wel daarmee vergelijkbare systemen;

   (c) de progressieve tendens van een portefeuille verzekeringsovereenkomsten om verzekerden met een hoger risicoprofiel aan te trekken of te behouden (antiselectie).

7. Het overeenkomstig artikel 48, lid 1, onder h), van Richtlijn 2009/138/EG door de actuariële functie uit te brengen advies over de algemene herverzekeringsregelingen bevat een analyse van de adequaatheid van:

(a) het risicoprofiel van de onderneming en de door de onderneming gevolgde gedragslijn voor het aangaan van verzekeringstechnische verplichtingen;

(b) de herverzekeraars, waarbij rekening wordt gehouden met hun kredietwaardigheid;

(c) de verwachte dekking bij stressscenario's met betrekking tot de gevolgde gedragslijn voor het aangaan van verzekeringstechnische verplichtingen;

(d) de berekening van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald.

8. De actuariële functie stelt ten minste jaarlijks een schriftelijk verslag op dat bij het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan wordt ingediend. In het verslag worden alle door de actuariële functie vervulde taken en de resultaten daarvan gedocumenteerd en worden duidelijk alle eventuele tekortkomingen aangegeven, alsook aanbevelingen gedaan met betrekking tot de wijze waarop deze tekortkomingen zouden moeten worden verholpen.

AFDELING 3

DESKUNDIGHEIDS- EN BETROUWBAARHEIDSVEREISTEN

Artikel 273

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen bepalen, implementeren en handhaven schriftelijk vastgelegde gedragslijnen en passende procedures om te garanderen dat alle personen die de onderneming daadwerkelijk besturen of andere sleutelfuncties vervullen, te allen tijde deskundig en betrouwbaar in de zin van artikel 42 van Richtlijn 2009/138/EG zijn.

2. Bij de beoordeling of een persoon deskundig is, wordt onder meer gekeken naar de formele en beroepskwalificaties van de betrokken persoon, zijn kennis en zijn relevante ervaring in de verzekeringssector, andere financiële sectoren of andere bedrijfstakken, en tevens rekening gehouden met de respectieve taken die aan de betrokken persoon zijn toevertrouwd en, ingeval zulks relevant is, met de vaardigheden van de betrokken persoon op verzekerings-, financieel, boekhoudkundig, actuarieel en managementgebied.

3. Bij de beoordeling of de leden van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan deskundig zijn, wordt rekening gehouden met de respectieve taken die aan individuele leden zijn toevertrouwd, teneinde een passende diversiteit aan kwalificaties, kennis en relevante ervaring te garanderen, zodat de onderneming op professionele wijze wordt bestuurd en gecontroleerd.

4. Bij de beoordeling of een persoon betrouwbaar is, wordt onder meer gekeken naar de eerlijkheid en financiële soliditeit van de betrokken persoon op basis van gegevens over zijn karakter, zijn persoonlijk gedrag en zijn professioneel gedrag, met inbegrip van eventuele criminele, financiële en toezichtgerelateerde aspecten die dienstig zijn voor de beoordeling.

AFDELING 4
UITBESTEDING

Artikel 274

1. Een verzekerings- of herverzekeringsonderneming die functies of verzekerings- of herverzekeringswerkzaamheden uitbesteedt of voornemens is uit te besteden aan een dienstverlener, legt schriftelijk een uitbestedingsbeleid vast waarin rekening wordt gehouden met het effect van uitbesteding op haar bedrijfsvoering en met de bij uitbesteding te treffen rapportage- en controleregelingen. De onderneming draagt er zorg voor dat de voorwaarden van de uitbestedingsovereenkomst in overeenstemming zijn met de verplichtingen van de onderneming uit hoofde van artikel 49 van Richtlijn 2009/138/EG.

2. Wanneer de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en de dienstverlener tot dezelfde groep behoren, houdt de onderneming bij de uitbesteding van kritieke of belangrijke operationele functies of werkzaamheden rekening met de mate waarin de onderneming zeggenschap heeft over de dienstverlener of invloed kan uitoefenen op diens handelingen.

3. Bij de keuze van de in lid 1 bedoelde dienstverlener voor kritieke of belangrijke operationele functies of werkzaamheden, zorgt het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan voor het volgende:

   (a) een wordt diepgaand onderzoek verricht om te waarborgen dat de potentiële dienstverlener over de bekwaamheid, de capaciteit en elke bij wet vereiste vergunning beschikt om de vereiste functies of werkzaamheden op bevredigende wijze uit te voeren, rekening houdend met de doelstellingen en behoeften van de onderneming;

   (b) de dienstverlener heeft al het nodige gedaan om te voorkomen dat daadwerkelijke of potentiële belangenconflicten de behoeften van de uitbestedende onderneming doorkruisen;

   (c) tussen de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en de dienstverlener wordt een schriftelijke overeenkomst gesloten waarin de respectieve rechten en plichten van de onderneming en de dienstverlener duidelijk omschreven zijn;

   (d) de algemene voorwaarden van de uitbestedingsovereenkomst worden duidelijk uitgelegd aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de onderneming, dat ermee instemt;

   (e) de uitbesteding heeft geen inbreuk op enigerlei wet, en met name de regelgeving inzake gegevensbescherming;

   (f) de dienstverlener is aan dezelfde voorschriften inzake de veiligheid en de vertrouwelijkheid van informatie betreffende de verzekerings- of herverzekeringsonderneming of de verzekeringnemers of begunstigden daarvan onderworpen als die welke voor de verzekerings- of herverzekeringsonderneming gelden.

4. In de tussen de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en de dienstverlener te sluiten schriftelijke overeenkomst als bedoeld in lid 3, onder c), worden met name alle volgende punten duidelijk vermeld:

   (a) de taken en verantwoordelijkheden van beide betrokken partijen;

(b) de toezegging van de dienstverlener dat hij zich zal houden aan alle toepasselijke wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften en richtsnoeren, alsook aan door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming goedgekeurde gedragslijnen, en dat hij met betrekking tot de uitbestede functie of werkzaamheid met de toezichthoudende autoriteit van de onderneming zal samenwerken;

(c) de verplichting van de dienstverlener om kennis te geven van elke ontwikkeling die van wezenlijke invloed kan zijn op zijn vermogen om de uitbestede functies en werkzaamheden efficiënt en met inachtneming van de toepasselijke wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften uit te voeren;

(d) een opzegtermijn voor de beëindiging van het contract door de dienstverlener welke lang genoeg is om de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in staat te stellen een alternatieve oplossing te vinden;

(e) dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming de uitbestedingsovereenkomst indien nodig kan beëindigen zonder dat dit nadelige gevolgen heeft voor de continuïteit en de kwaliteit van haar dienstverlening aan verzekeringnemers;

(f) dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zich het recht voorbehoudt te worden geïnformeerd over de uitbestede functies en werkzaamheden en over de uitvoering ervan door de dienstverlener, alsook het recht om de dienstverlener algemene richtsnoeren of individuele instructies te geven ten aanzien van datgene waarmee bij de uitvoering van de uitbestede functies of werkzaamheden rekening moet worden gehouden;

(g) dat de dienstverlener alle vertrouwelijke informatie over de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en haar verzekeringnemers, begunstigden, werknemers, contractpartijen en alle andere personen moet beschermen;

(h) dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, haar externe auditor en de toezichthoudende autoriteit effectief toegang moeten hebben tot alle informatie over uitbestede functies en werkzaamheden, alsook tot de bedrijfsruimten van de dienstverlener om er controles ter plaatse te verrichten;

(i) dat de toezichthoudende autoriteit, wanneer zulks voor toezichtdoeleinden passend en noodzakelijk is, rechtstreeks aan de dienstverlener vragen kan stellen, waarop de dienstverlener moet antwoorden;

(j) dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming informatie over de uitbestede werkzaamheden mag inwinnen en instructies mag geven met betrekking tot de uitbestede functies en werkzaamheden;

(k) de voorwaarden waaronder de dienstverlener eventueel enigerlei uitbestede functies en werkzaamheden verder mag uitbesteden;

(l) dat de plichten en verantwoordelijkheden die uit hoofde van deze overeenkomst met de verzekerings- of herverzekeringsonderneming op de dienstverlener rusten, onverlet worden gelaten door een eventuele verdere uitbesteding in overeenstemming met punt k).

5. De verzekerings- of herverzekeringsonderneming die kritieke of belangrijke operationele functies of werkzaamheden uitbesteedt, voldoet aan alle volgende vereisten:

(a) zij zorgt ervoor dat de relevante aspecten van het risicomanagement- en internecontrolesysteem van de dienstverlener adequaat genoeg zijn om de naleving van artikel 49, lid 2, onder a) en b), van Richtlijn 2009/138/EG te waarborgen;

(b) zij houdt in haar risicomanagement- en internecontrolesysteem afdoende rekening met de uitbestede werkzaamheden om de naleving van artikel 49, lid 2, onder a) en b), van Richtlijn 2009/138/EG te waarborgen;

(c) zij verifieert of de dienstverlener over de vereiste financiële draagkracht beschikt om de extra taken op behoorlijke en betrouwbare wijze te vervullen, en of alle medewerkers van de dienstverlener die bij de uitvoering van de uitbestede functies of werkzaamheden betrokken zullen zijn, voldoende gekwalificeerd en betrouwbaar zijn;

(d) zij zorgt ervoor dat de dienstverlener over adequate noodplannen beschikt om met noodsituaties of bedrijfsonderbrekingen om te gaan, en periodieke tests van back-upvoorzieningen verricht waar zulks noodzakelijk is in het licht van de uitbestede functies en werkzaamheden.

AFDELING 5
BELONINGSBELEID

Artikel 275

1. Bij de vaststelling en toepassing van het in artikel 258, lid 1, onder l), bedoelde beloningsbeleid nemen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen alle volgende beginselen in acht:

(a) het beloningsbeleid en de beloningspraktijken worden vastgesteld, geïmplementeerd en gehandhaafd in overeenstemming met de bedrijfs- en risicomanagementstrategie, het risicoprofiel, de doelstellingen, de risicomanagementpraktijken en de langetermijnbelangen en –prestaties van de onderneming als geheel, en omvatten maatregelen die erop gericht zijn belangenconflicten te vermijden;

(b) het beloningsbeleid draagt bij tot een degelijk en doeltreffend risicomanagement en moedigt niet aan tot het nemen van zodanige risico's dat de risicotolerantielimieten van de onderneming worden overschreden;

(c) het beloningsbeleid geldt voor de onderneming als geheel, en voorziet in specifieke regelingen waarin rekening wordt gehouden met de taken en prestaties van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan, personen die de onderneming daadwerkelijk besturen of andere sleutelfuncties vervullen en andere personeelscategorieën waarvan de beroepswerkzaamheden wezenlijke gevolgen hebben voor het risicoprofiel van de onderneming;

(d) het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de onderneming dat de algemene beginselen van het beloningsbeleid vaststelt voor de personeelscategorieën waarvan de beroepswerkzaamheden wezenlijke gevolgen hebben voor het risicoprofiel van de onderneming, is verantwoordelijk voor het toezicht op de tenuitvoerlegging ervan;

(e) er is sprake van een duidelijke, transparante en doeltreffende governance ten aanzien van de beloningen, die onder meer het toezicht op het beloningsbeleid omvat;

(f) er wordt een onafhankelijke remuneratiecommissie ingesteld, eventueel in verhouding tot de significantie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming qua omvang en interne organisatie, die het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan periodiek bijstaat bij het toezicht op de vormgeving van het beloningsbeleid en op de beloningspraktijken, alsook op de tenuitvoerlegging en werking ervan;

(g) het beloningsbeleid wordt aan alle personeelsleden van de onderneming bekendgemaakt.

2. In de in lid 1, onder c), bedoelde regelingen worden alle volgende beginselen in acht genomen:

(a) wanneer beloningsregelingen zowel een vaste als een variabele component omvatten, zijn beide componenten evenwichtig verdeeld, zodat het aandeel van de vaste of gegarandeerde component in het totale beloningspakket groot genoeg is om te vermijden dat medewerkers al te zeer van de variabele component afhankelijk zijn, en om de onderneming in staat te stellen een volledig flexibel bonusbeleid te voeren, inclusief de mogelijkheid om geen variabele component uit te betalen;

(b) wanneer de variabele beloning prestatiegerelateerd is, is het totale bedrag van de variabele beloning gebaseerd op een combinatie van de beoordeling van de prestaties van de betrokken persoon, het betrokken bedrijfsonderdeel en de totale resultaten van de onderneming of van de groep waartoe de onderneming behoort;

(c) de betaling van een aanzienlijk deel van de variabele beloningscomponent, ongeacht de vorm waarin deze dient te worden betaald, omvat een flexibele, uitgestelde component die rekening houdt met de aard en tijdshorizon van het bedrijf van de onderneming: de duur van de uitstelperiode is niet korter dan drie jaar en de periode wordt vastgesteld in overeenstemming met de aard van het bedrijf, de daaraan verbonden risico's en de werkzaamheden van de werknemers in kwestie;

(d) bij de beoordeling van persoonlijke prestaties worden financiële en ook niet-financiële criteria gehanteerd;

(e) bij de beoordeling van prestaties, als grondslag voor de variabele beloning, wordt een neerwaartse correctie aangebracht voor de blootstelling aan actuele en toekomstige risico's en wordt rekening gehouden met het risicoprofiel van de onderneming en de kapitaalkosten;

(f) ontslagvergoedingen hangen samen met de tijdens de gehele periode van actieve dienst gerealiseerde prestaties en zijn zodanig vormgegeven dat falen niet wordt beloond;

(g) van personen voor wie het beloningsbeleid geldt, wordt de toezegging verlangd dat zij geen gebruik zullen maken van persoonlijke hedgingstrategieën of een aan beloning of aansprakelijkheid gekoppelde verzekering die de risicobeheersingseffecten die in hun beloningsregelingen zijn ingebed, zouden ondermijnen;

(h) het variabele deel van de beloning van medewerkers die bij de in de artikelen 269 tot en met 272 bedoelde functies betrokken zijn, staat los van de prestaties van de bedrijfsonderdelen en -gebieden waarop zij controle uitoefenen.

3. Het beloningsbeleid is zodanig ontworpen dat rekening wordt gehouden met de interne organisatie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en met de aard, omvang en complexiteit van de risico's die aan haar bedrijf verbonden zijn.

HOOFDSTUK X
OPSLAGFACTOR VAN HET KAPITAALVEREISTE

AFDELING 1
OMSTANDIGHEDEN WAARIN EEN OPSLAGFACTOR VAN HET KAPITAALVEREISTE WORDT OPGELEGD

Artikel 276

Beoordeling van een significante afwijking van het solvabiliteitskapitaalvereiste

Voor de toepassing van artikel 37, lid 1, onder a) en b), van Richtlijn 2009/138/EG nemen de toezichthoudende autoriteiten in de conclusie dat het risicoprofiel van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming significant afwijkt van de aannames die ten grondslag liggen aan het solvabiliteitskapitaalvereiste zoals dit met de standaardformule of een intern model is berekend, alle relevante factoren in aanmerking, met inbegrip van alle volgende factoren:

(a) de aard, het type en de omvang van de afwijking;

(b) de waarschijnlijkheid en de ernst van eventuele nadelige gevolgen voor verzekeringnemers en begunstigden;

(c) de gevoeligheid van de aannamen waarmee de afwijking verband houdt;

(d) de verwachte duur en volatiliteit van de afwijking over de duur van de afwijking.

Artikel 277

Beoordeling van een significante afwijking van de governance

Voor de toepassing van artikel 37, lid 1, onder c), van Richtlijn 2009/138/EG nemen de toezichthoudende autoriteiten bij het concluderen dat het governancesysteem van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming significant van de normen van titel I, hoofdstuk IV, afdeling 2, van die richtlijn afwijkt, alle relevante factoren in aanmerking, met inbegrip van alle volgende factoren:

(a) de gevolgen van de afwijking van de in titel I, hoofdstuk IV, afdeling 2, van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde governancenormen inzake de gezonde en prudente bedrijfsvoering, en of de afwijking voortvloeit uit een ontoereikende implementatie van een met het governancesysteem verband houdend vereiste of het nalaten van de implementatie van een dergelijk vereiste;

(b) de waarschijnlijkheid en de ernst van eventuele nadelige gevolgen voor verzekeringnemers en begunstigden;

(c) de verschillende methoden voor het organiseren van een doeltreffend governancesysteem dat in verhouding staat tot de aard, omvang en complexiteit van de risico's die aan het bedrijf van de onderneming verbonden zijn;

(d) het waarschijnlijke financiële verlies dat de onderneming kan lijden als gevolg van de afwijking;

(e) de verwachte duur van de afwijking.

Artikel 278

Beoordeling van een significante afwijking van de aanpassingen in de relevante risicovrije rente en de overgangsmaatregelen

1. Voor de toepassing van artikel 37, lid 1, onder d), van Richtlijn 2009/138/EG nemen de toezichthoudende autoriteiten in de vaststelling dat het risicoprofiel van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming significant van de aannamen die ten grondslag liggen aan de in artikel 77 ter van die richtlijn bedoelde matchingopslag, de in artikel 77 quinquies van die richtlijn bedoelde volatiliteitsaanpassing of de in de artikelen 308 quater en 308 quinquies van die richtlijn bedoelde overgangsmaatregelen afwijkt, alle relevante factoren in aanmerking, met inbegrip van alle volgende factoren:

   (a) de aard, het type en de omvang van de afwijking;

   (b) de waarschijnlijkheid en de ernst van eventuele nadelige gevolgen voor verzekeringnemers en begunstigden;

   (c) de gevoeligheid van de aannamen waarmee de afwijking verband houdt;

   (d) de verwachte duur en volatiliteit van de afwijking over de duur van de afwijking;

   (e) de gevolgen van de afwijking voor het solvabiliteitskapitaalvereiste en het eigen vermogen van de onderneming.

2. Met betrekking tot de matchingopslag en de overgangsmaatregelen en met betrekking tot de volatiliteitsaanpassing ingeval een lidstaat verlangt dat van tevoren toestemming voor deze aanpassing wordt verleend, kunnen toezichthoudende autoriteiten die een verzekerings- of herverzekeringsonderneming hebben toegestaan een van deze aanpassingen of overgangsmaatregelen toe te passen, een opslagfactor van het kapitaalvereiste uit hoofde van artikel 37, lid 1, onder d), van Richtlijn 2009/138/EG alleen opleggen in omstandigheden waarin de afwijking van de aannamen die aan de aanpassingen of overgangsmaatregelen ten grondslag liggen, van tijdelijke aard is en geen reden is voor intrekking van de door de toezichthoudende autoriteiten verleende goedkeuring om van de aanpassing of de overgangsmaatregel gebruik te maken.

Artikel 279

Opslagfactoren in verband met afwijkingen van de aannamen die aan het solvabiliteitskapitaalvereiste ten grondslag liggen

1. Wanneer het gewijzigde solvabiliteitskapitaalvereiste zoals berekend overeenkomstig artikel 282, onder a), het solvabiliteitskapitaalvereiste zoals berekend overeenkomstig artikel 282, onder b), met 10 % of meer overtreft, concluderen de toezichthoudende autoriteiten dat het risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming significant afwijkt van de aannames die ten grondslag liggen aan het solvabiliteitskapitaalvereiste als bedoeld in artikel 37, lid 1, onder a) en b), van Richtlijn 2009/138/EG, tenzij zij sterke bewijzen hebben dat dit niet het geval is op grond van de in artikel 276 beschreven factoren.

2. Wanneer het gewijzigde solvabiliteitskapitaalvereiste zoals berekend overeenkomstig artikel 282, onder a), het solvabiliteitskapitaalvereiste zoals berekend overeenkomstig artikel 282, onder b), met 15 % of meer overtreft, concluderen de toezichthoudende autoriteiten dat het risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming significant afwijkt van de aannames die ten grondslag

liggen aan het solvabiliteitskapitaalvereiste als bedoeld in artikel 37, lid 1, onder a) en b), van Richtlijn 2009/138/EG.

Artikel 280

Beoordeling van het vereiste om een intern model te gebruiken

1. Voor de toepassing van artikel 37, lid 1, onder a), i), van Richtlijn 2009/138/EG omvatten de omstandigheden waarin het vereiste om een intern model te gebruiken niet aangewezen is, omstandigheden waarin de geraamde financiële of andere middelen die vereist zijn om het interne model te ontwikkelen, niet in verhouding staan tot de omvang van de afwijking van het risicoprofiel van de onderneming van de aannamen die aan het solvabiliteitskapitaalvereiste ten grondslag liggen.

2. Voor de toepassing van artikel 37, lid 1, onder a), i), van Richtlijn 2009/138/EG is het vereiste om een intern model te gebruiken ondoeltreffend wanneer geen intern model is ontwikkeld of wanneer het ontwikkelde interne model niet voldoet aan de algemene voorwaarden voor de goedkeuring van geheel of gedeeltelijk interne modellen als beschreven in titel I, hoofdstuk VI, afdeling 4, onderafdelingen 1 en 3, van Richtlijn 2009/138/EG.

Artikel 281

Passend tijdskader voor de aanpassing van het interne model

Voor de toepassing van artikel 37, lid 1, onder b) en c), van Richtlijn 2009/138/EG nemen de toezichthoudende autoriteiten bij het concluderen dat het niet gelukt is om het interne model zodanig aan te passen dat het het gegeven risicoprofiel beter weerspiegelt, respectievelijk dat het nemen van andere maatregelen naar alle waarschijnlijkheid niet tot voldoende verbetering zal leiden, alle relevante factoren in aanmerking om uit te maken wat onder een passend tijdskader moet worden verstaan, met inbegrip van de waarschijnlijkheid en de ernst van eventuele nadelige gevolgen voor verzekeringnemers en begunstigden. Dat tijdskader is ten hoogste zes maanden.

AFDELING 2

METHODEN VOOR DE BEREKENING VAN OPSLAGFACTOREN VAN HET KAPITAALVEREISTE

Artikel 282

Berekening van opslagfactoren in verband met afwijkingen van aannamen inzake het solvabiliteitskapitaalvereiste

Voor het opleggen van een opslagfactor van het kapitaalvereiste uit hoofde van artikel 37, lid 1, onder a) of b), van Richtlijn 2009/138/EG berekenen de toezichthoudende autoriteiten de opslagfactor als het op een gegeven moment bestaande verschil tussen:

(a) het solvabiliteitskapitaalvereiste van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, exclusief een eerder of gelijktijdig opgelegde opslagfactor van het kapitaalvereiste, dat zou worden verkregen indien de standaardformule of het interne model, naar gelang van het geval, zodanig zou worden gewijzigd dat zij, respectievelijk het, beter op het feitelijke risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming is afgestemd en dat aan artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG wordt voldaan;

(b) het solvabiliteitskapitaalvereiste van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, exclusief een eerder of gelijktijdig opgelegde opslagfactor van het kapitaalvereiste.

Artikel 283

Reikwijdte en aanpak van wijzigingen in verband met een afwijking van aannamen inzake het solvabiliteitskapitaalvereiste

1. Bij de berekening van het in artikel 282, onder a), bedoelde bedrag bestuderen de toezichthoudende autoriteiten de aspecten van de standaardformule of het interne model die ertoe hebben geleid dat het in het kader van de standaardformule of het interne model aangenomen risicoprofiel afwijkt van het feitelijke risicoprofiel van de onderneming, met inbegrip van, indien zulks relevant is, de kwantificeerbare risico's waarmee in de standaardformule of het interne model geen rekening is gehouden, de structuur van de formule of het model, de aggregatiemethoden, de parameters en de aannames.

2. Voor de toepassing van lid 1 wijzigen de toezichthoudende autoriteiten de aannamen en parameters die ten grondslag liggen aan het solvabiliteitskapitaalvereiste zoals berekend met de standaardformule of het interne model, zodanig dat deze aannamen of parameters beter op het feitelijke risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zijn afgestemd en dat aan artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG wordt voldaan.

3. Ingeval de in lid 2 bedoelde wijzigingen niet volstaan of niet passend zijn om het in artikel 282, onder a), bedoelde bedrag te berekenen, worden voor de in artikel 282, onder a), bedoelde berekening alternatieve methoden gebruikt waarbij verder wordt gegaan dan het wijzigen van de aannamen of parameters.

4. Bij elke in lid 2 bedoelde wijziging of elke in lid 3 bedoelde alternatieve methode worden adequate, toepasselijke en dienstige actuariële en statistische technieken gehanteerd en wordt uitgegaan van accurate, volledige en passende gegevens van de onderneming of, indien deze niet voorhanden zijn, van gegevens die direct relevant zijn voor de activiteiten van de betrokken onderneming.

5. Ingeval de in lid 3 bedoelde alternatieve methoden niet volstaan of niet passend zijn, kunnen de toezichthoudende autoriteiten het solvabiliteitskapitaalvereiste voor de toepassing van artikel 282, onder a), berekenen in vergelijking met het solvabiliteitskapitaalvereiste van ondernemingen met een soortgelijk risicoprofiel.

6. Voor de toepassing van de leden 4 en 5 kunnen de toezichthoudende autoriteiten gebruikmaken van informatie die verband houdt met andere verzekerings- of herverzekeringsondernemingen met een soortgelijk risicoprofiel, mits de toezichthoudende autoriteiten ervoor zorgen dat de redenen voor hun besluit tot vaststelling van een opslagfactor van het kapitaalvereiste worden vermeld in overeenstemming met artikel 37, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG, en dat deze vermelding geschiedt in overeenstemming met de in artikel 64 van die richtlijn vastgelegde vereisten inzake het gebruik van vertrouwelijke informatie.

7. De toezichthoudende autoriteiten strepen aspecten van de afwijking van het risicoprofiel die erop duiden dat een lager solvabiliteitskapitaalvereiste het feitelijke risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming beter zou weerspiegelen, niet weg tegen de andere aspecten die erop duiden dat een hoger

solvabiliteitskapitaalvereiste raadzaam is, tenzij de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan alle volgende vereisten voldoet:

(a) er bestaat een aan de vereisten van lid 4 beantwoordende wijziging of methode om het effect op het in artikel 282, onder a), bedoelde bedrag te kwantificeren van de aspecten die op een lager solvabiliteitskapitaalvereiste duiden;

(b) het zou ongepast zijn om de op een lager solvabiliteitskapitaalvereiste duidende aspecten aan te pakken door de vervanging overeenkomstig artikel 104, lid 7, van Richtlijn 2009/138/EG van standaardparameters door parameters die kenmerkend zijn voor de onderneming, of door het gebruik overeenkomstig artikel 112 van die richtlijn van een intern model;

(c) het algeheel solvabiliteitskapitaalvereiste dat uit het tegen elkaar wegstrepen van de afwijkingen van het risicoprofiel zou resulteren, voldoet aan artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG.

Artikel 284

Berekening van opslagfactoren van het kapitaalvereiste in verband met aanpassingen in de relevante risicovrije rente of overgangsmaatregelen

Voor het opleggen van een opslagfactor van het kapitaalvereiste uit hoofde van artikel 37, lid 1, onder d), van Richtlijn 2009/138/EG berekenen de toezichthoudende autoriteiten de opslagfactor als de op een gegeven moment bestaande som van de volgende bedragen:

(a) als negatief bedrag het bedrag van het in aanmerking komend eigen vermogen dat zou worden verkregen als de aanpassing of de overgangsmaatregel zodanig wordt gewijzigd dat de aannamen die aan de aanpassing of de overgangsmaatregel ten grondslag liggen, bij de feitelijke activa en passiva en het feitelijke risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aansluiten;

(b) het bedrag van het solvabiliteitskapitaalvereiste, exclusief een eerder of gelijktijdig opgelegde opslagfactor van het kapitaalvereiste, dat zou worden verkregen als de aanpassing of de overgangsmaatregel zodanig wordt gewijzigd dat de aannamen die aan de aanpassing of de overgangsmaatregel ten grondslag liggen, bij de feitelijke activa en passiva en het feitelijke risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aansluiten en dat aan artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG wordt voldaan;

(c) het bedrag van het in aanmerking komend eigen vermogen;

(d) als negatief bedrag het bedrag van het solvabiliteitskapitaalvereiste, exclusief een eerder of gelijktijdig opgelegde opslagfactor van het kapitaalvereiste, van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

Artikel 285

Reikwijdte en aanpak van wijzigingen in verband met aanpassingen in de relevante risicovrije rente en overgangsmaatregelen

1. Bij de berekening van de in artikel 284, onder a) en b), bedoelde bedragen houden de toezichthoudende autoriteiten rekening met de kenmerken van de activa, de passiva en het risicoprofiel van de onderneming die aanleiding hebben gegeven tot de afwijking van de aannamen die aan de aanpassing of de overgangsmaatregel ten grondslag liggen.

2. Voor de toepassing van lid 1 wijzigen de toezichthoudende autoriteiten de aanpassing of de overgangsmaatregel en de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste op een zodanige wijze dat de aannamen die aan de aanpassing of de overgangsmaatregel ten grondslag liggen, bij de feitelijke activa en passiva en het feitelijke risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aansluiten en dat aan artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG wordt voldaan;

3. Bij elke in lid 2 bedoelde wijziging worden adequate, toepasselijke en dienstige actuariële en statistische technieken gehanteerd en wordt uitgegaan van accurate, volledige en passende gegevens van de onderneming of, indien deze niet voorhanden zijn, van gegevens die direct relevant zijn voor de activiteiten van de betrokken onderneming.

Artikel 286

Berekening van opslagfactoren in verband met afwijkingen van de governancenormen

Voor de berekening van een in artikel 37, lid 1, onder c), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde opslagfactor van het kapitaalvereiste nemen de toezichthoudende autoriteiten alle relevante factoren in aanmerking, met inbegrip van alle volgende factoren:

(a) indien zulks passend is, de in artikel 277 bedoelde factoren;

(b) indien zulks passend is, eerder voor vergelijkbare afwijkingen van andere verzekerings- of herverzekeringsondernemingen met een soortgelijk risicoprofiel vastgestelde opslagfactoren van het kapitaalvereiste, mits de toezichthoudende autoriteiten ervoor zorgen dat de redenen voor hun besluit tot vaststelling van een opslagfactor van het kapitaalvereiste worden vermeld in overeenstemming met artikel 37, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG, en dat deze vermelding geschiedt in overeenstemming met de in artikel 64 van die richtlijn vastgelegde vereisten inzake het gebruik van vertrouwelijke informatie.

Artikel 287

Verdeelsleutel van opslagfactoren voor ondernemingen die gelijktijdig het levens- en het schadeverzekeringsbedrijf uitoefenen

1. Bij de berekening van een opslagfactor van het kapitaalvereiste voor een verzekeringsonderneming waarop artikel 73, lid 2 of lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG van toepassing is, berekenen de toezichthoudende autoriteiten een theoretische opslagfactor van het kapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekeringsbedrijf en een theoretische opslagfactor van het kapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekeringsbedrijf.

2. Indien de oorzaken van de desbetreffende afwijkingen op objectieve wijze over het levensverzekeringsbedrijf en het schadeverzekeringsbedrijf kunnen worden verdeeld, berekenen de toezichthoudende autoriteiten de theoretische opslagfactor van het kapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekeringsbedrijf en de theoretische opslagfactor van het kapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekeringsbedrijf volgens dezelfde verdeelsleutel.

3. Indien een verdeling overeenkomstig lid 2 niet mogelijk is, berekenen de toezichthoudende autoriteiten de theoretische opslagfactor van het kapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekeringsbedrijf en de theoretische opslagfactor van het kapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekeringsbedrijf volgens de

verdeelsleutel tussen het theoretische minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het levensverzekeringsbedrijf en het theoretische minimumkapitaalvereiste met betrekking tot het schadeverzekeringsbedrijf als bedoeld in artikel 74, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG.

HOOFDSTUK XI
VERLENGING VAN DE HERSTELPERIODE

Artikel 288

Beoordeling van uitzonderlijke ongunstige omstandigheden

Om vast te stellen of er sprake is van uitzonderlijke ongunstige omstandigheden met gevolgen voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die een significant marktaandeel of deel van de getroffen branches vertegenwoordigen, als bedoeld in artikel 138, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG, houdt de EIOPA rekening met alle volgende factoren en criteria:

(a) het effect dat mogelijke daaropvolgende besluiten van de toezichthoudende autoriteiten tot verlenging van de herstelperiode sorteren op de financiële markten, op de beschikbaarheid van verzekerings- en herverzekeringsproducten en op verzekeringnemers en begunstigden;

(b) het aantal, de omvang en het marktaandeel van de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die door de uitzonderlijke ongunstige omstandigheden worden getroffen, en of de betrokken ondernemingen van een zodanige omvang en aard zijn dat zij samen een negatief effect op de financiële markten of op de verzekerings- of herverzekeringsmarkten kunnen sorteren;

(c) mogelijke procyclische effecten van de inspanningen om weer aan het solvabiliteitskapitaalvereiste te voldoen, zoals noodverkopen van activa op financiële markten;

(d) de mogelijkheid voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen om aanvullend eigen vermogen op de financiële markten aan te trekken;

(e) het bestaan van een actieve markt voor activa die door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen worden aangehouden en de liquiditeit van een dergelijke markt;

(f) het vermogen van de herverzekeringsmarkt om herverzekerings- of retrocessiedekking te bieden;

(g) de beschikbaarheid op de financiële markten van adequate risicolimiteringstechnieken, met inbegrip van financiële instrumenten;

(h) de beschikbaarheid op de financiële markten van andere middelen om de risicoblootstelling van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen te reduceren.

Artikel 289

Factoren en criteria ter bepaling van de verlenging van de herstelperiode

Bij het nemen van een besluit over een in artikel 138, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde verlenging van de periode en bij de bepaling van de duur ervan voor een bepaalde verzekerings- of herverzekeringsonderneming houdt de toezichthoudende autoriteit rekening met de in artikel 288, onder c) tot en met h), van deze verordening genoemde criteria en met de volgende ondernemingsspecifieke factoren en criteria:

(a) het effect van een verlenging op verzekeringnemers en begunstigden van de verzekerings- en herverzekeringsonderneming;

(b) de mate waarin de verzekerings- of herverzekeringsonderneming door de uitzonderlijke ongunstige omstandigheden wordt getroffen;

(c) de middelen waarover de onderneming beschikt om weer aan het solvabiliteitskapitaalvereiste te voldoen, en het bestaan van een realistisch herstelplan;

(d) de oorzaken waarom en de mate waarin niet aan het solvabiliteitskapitaalvereiste wordt voldaan;

(e) de samenstelling van het eigen vermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

(f) de samenstelling van de activa van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

(g) de aard en looptijd van de technische voorzieningen en andere verplichtingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

(h) in voorkomend geval, de beschikbaarheid van financiële steun van andere ondernemingen van de groep waarvan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming deel uitmaakt;

(i) maatregelen die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft genomen om de uitstroom van kapitaal en de verslechtering van haar solvabiliteitspositie te beperken.

HOOFDSTUK XII
BEKENDMAKING VAN INFORMATIE

AFDELING 1
VERSLAG OVER DE SOLVABILITEIT EN FINANCIËLE TOESTAND: STRUCTUUR EN INHOUD

Artikel 290
Structuur

1. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand heeft de in bijlage XX beschreven structuur en bevat de in de artikelen 292 tot en met 298 van de onderhavige verordening bedoelde informatie.

2. Het verslag bevat beschrijvende informatie in kwantitatieve en kwalitatieve vorm, die, waar zulks passend is, met kwantitatieve templates is aangevuld.

Artikel 291
Materialiteit

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt de in het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand te verstrekken informatie als materieel aangemerkt indien de weglating of onjuiste weergave ervan de besluitvorming of het oordeel van de gebruikers van het document in kwestie, met inbegrip van de toezichthoudende autoriteiten, zou kunnen beïnvloeden.

Artikel 292
Samenvatting

1. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat een duidelijke en beknopte samenvatting. De samenvatting van het verslag is begrijpelijk voor verzekeringnemers en begunstigden.

2. In de samenvatting van het verslag worden alle materiële wijzigingen belicht die zich tijdens de rapportageperiode in het bedrijf en de resultaten, het governancesysteem, het risicoprofiel, de waardering voor solvabiliteitsdoeleinden en het kapitaalbeheer van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming hebben voorgedaan.

Artikel 293
Bedrijf en resultaten

1. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over het bedrijf van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

   (a) naam en rechtsvorm van de onderneming;

   (b) naam en contactgegevens van de toezichthoudende autoriteit die verantwoordelijk is voor het financiële toezicht op de onderneming, en, in voorkomend geval, naam en contactgegevens van de groepstoezichthouder van de groep waartoe de onderneming behoort;

   (c) naam en contactgegevens van de externe auditor van de onderneming;

   (d) een beschrijving van de houders van gekwalificeerde deelnemingen in de onderneming;

   (e) ingeval de onderneming tot een groep behoort, nadere bijzonderheden over de positie van de onderneming in de juridische structuur van de groep;

   (f) de materiële branches van de onderneming en de wezenlijke geografische gebieden waar zij haar bedrijf uitoefent;

   (g) alle belangrijke zakelijke of andere gebeurtenissen die zich tijdens de rapportageperiode hebben voorgedaan en die een materieel effect op de onderneming hebben gesorteerd.

2. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat kwalitatieve en kwantitatieve informatie over het verzekeringstechnisch resultaat van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming tijdens de rapportageperiode, zowel op geaggregeerd niveau als per materiële branche en per wezenlijk geografisch gebied waar zij verzekeringsactiviteiten ontplooit, samen met een vergelijking ervan met de over de vorige rapportageperiode bekendgemaakte informatie zoals die in de jaarrekening van de onderneming is opgenomen.

3. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende kwalitatieve en kwantitatieve informatie over het rendement van de beleggingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming tijdens de rapportageperiode, samen met een vergelijking ervan met de over de vorige rapportageperiode bekendgemaakte informatie zoals die in de jaarrekening van die onderneming is opgenomen:

   (a) informatie over de inkomsten en kosten die per activaklasse uit de beleggingen voortvloeien, en, indien zulks voor een goed inzicht in de inkomsten en kosten noodzakelijk is, de componenten van deze inkomsten en kosten;

(b) informatie over rechtstreeks in het eigen vermogen verwerkte winsten of verliezen;

(c) informatie over beleggingen in securitisaties.

4. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat een beschrijving van de andere materiële inkomsten en kosten van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming tijdens de rapportageperiode, samen met een vergelijking ervan met de over de vorige rapportageperiode bekendgemaakte informatie zoals die in de jaarrekening van die onderneming is opgenomen.

5. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat in een afzonderlijke afdeling alle andere materiële informatie over het bedrijf en de resultaten van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

Artikel 294
Governancesysteem

1. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over het governancesysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) de structuur van het bestuurlijke, beleidsbepalende of toezichthoudende orgaan van de onderneming, samen met een beschrijving van de belangrijkste taken en verantwoordelijkheden ervan en een beknopte beschrijving van de scheiding van verantwoordelijkheden binnen deze organen, en met name of er binnen de organen relevante commissies bestaan, alsook een beschrijving van de belangrijkste taken en verantwoordelijkheden van sleutelfuncties;

(b) alle materiële veranderingen die zich tijdens de rapportageperiode in het governancesysteem hebben voltrokken;

(c) informatie over het beloningsbeleid en de beloningspraktijken wat het bestuurlijke, beleidsbepalende of toezichthoudende orgaan, en, tenzij anders vermeld, de werknemers betreft, met inbegrip van het volgende:

i) de beginselen van het beloningsbeleid, met een toelichting bij het relatieve gewicht van de vaste en variabele beloningscomponenten;

ii) informatie over de individuele en collectieve prestatiecriteria op basis waarvan rechten op aandelenopties, aandelen of variabele beloningscomponenten worden toegekend;

iii) een beschrijving van de voornaamste kenmerken van aanvullende pensioen- en vervroegde-uittredingsregelingen voor de leden van het bestuurlijke, beleidsbepalende of toezichthoudende orgaan en voor anderen die sleutelfuncties vervullen;

(d) informatie over tijdens de rapportageperiode verrichte materiële transacties met aandeelhouders, met personen die invloed van betekenis op de onderneming uitoefenen, en met leden van het bestuurlijke, beleidsbepalende en toezichthoudende orgaan.

2. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over het deskundigheids- en betrouwbaarheidsbeleid van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) een beschrijving van de specifieke vereisten op het gebied van vakbekwaamheid, kennis en deskundigheid die de onderneming stelt aan

personen die de onderneming daadwerkelijk besturen of andere sleutelfuncties vervullen;

(b) een beschrijving van de door de onderneming gevolgde procedure om de deskundigheid en betrouwbaarheid te toetsen van personen die de onderneming daadwerkelijk besturen of andere sleutelfuncties vervullen;

3. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over het risicomanagementsysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) een beschrijving van het risicomanagementsysteem van de onderneming, waarin wordt aangegeven welke de strategieën, processen en rapportageprocedures zijn en hoe het systeem erin slaagt de risico's op individueel of geaggregeerd niveau waaraan de onderneming blootstaat of blootgesteld zou kunnen worden, voortdurend te onderkennen, te meten, te bewaken, te beheren en te rapporteren;

(b) een beschrijving van de wijze waarop het risicomanagementsysteem, met inbegrip van de risicomanagementfunctie, wordt toegepast en in de organisatiestructuur en het besluitvormingsproces van de onderneming is geïntegreerd.

4. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over de procedure die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming heeft vastgesteld om te voldoen aan haar verplichting om een eigen beoordeling van de risico's en de solvabiliteit te verrichten:

(a) een beschrijving van de procedure die door de onderneming wordt gevolgd om te voldoen aan haar verplichting om in het kader van haar risicomanagementsysteem een eigen beoordeling van de risico's en de solvabiliteit te verrichten, waarbij onder meer wordt aangegeven hoe de eigen beoordeling van de risico's en de solvabiliteit in de organisatiestructuur en het besluitvormingsproces van de onderneming is geïntegreerd;

(b) een verklaring waarin wordt aangegeven hoe vaak de eigen beoordeling van de risico's en de solvabiliteit wordt herzien en door het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de onderneming wordt goedgekeurd;

(c) een verklaring waarin wordt uiteengezet hoe de onderneming haar eigen solvabiliteitsbehoeften heeft bepaald, rekening houdend met haar risicoprofiel en met de onderlinge wisselwerking tussen haar activiteiten op het gebied van het kapitaalbeheer en haar risicomanagementsysteem.

5. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over het internecontrolesysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) een beschrijving van het internecontrolesysteem van de onderneming;

(b) een beschrijving van de wijze waarop de compliancefunctie wordt toegepast.

6. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over de interneauditfunctie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) een beschrijving van de wijze waarop de interneauditfunctie van de onderneming wordt toegepast;

(b) een beschrijving van de wijze waarop de interneauditfunctie van de onderneming haar onafhankelijkheid en objectiviteit ten opzichte van de gecontroleerde werkzaamheden bewaart.

7. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat een beschrijving van de wijze waarop de actuariële functie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming wordt toegepast.

8. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat een beschrijving van het uitbestedingsbeleid van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, de uitbesteding door die onderneming van kritieke of belangrijke operationele functies of werkzaamheden, en het rechtsgebied waar de dienstverleners die deze functies of werkzaamheden verrichten, gevestigd zijn.

9. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat een beoordeling van de adequaatheid van het governancesysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor de aard, omvang en complexiteit van de risico's die aan haar bedrijf verbonden zijn.

10. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat in een afzonderlijke afdeling alle andere materiële informatie over het governancesysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

Artikel 295
Risicoprofiel

1. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat kwalitatieve en kwantitatieve informatie over het risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, zulks in overeenstemming met de leden 2 tot en met 7 en afzonderlijk voor de volgende risicocategorieën:

(a) verzekeringstechnisch risico;

(b) marktrisico;

(c) kredietrisico;

(d) liquiditeitsrisico;

(e) operationeel risico;

(f) andere materiële risico's.

2. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat de volgende informatie over de risicoblootstelling van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, met inbegrip van de blootstelling die voortvloeit uit buitenbalansposities en de overdracht van risico aan special purpose vehicles:

(a) een beschrijving van de maatregelen om deze risico's binnen die onderneming te beoordelen, met vermelding van alle in de loop van de rapportageperiode opgetreden materiële veranderingen;

(b) een beschrijving van de materiële risico's waaraan die onderneming is blootgesteld, met vermelding van alle in de loop van de rapportageperiode opgetreden materiële veranderingen;

(c) een beschrijving van de wijze waarop de activa in overeenstemming met het in artikel 132 van Richtlijn 2009/138/EG beschreven "prudent person"-beginsel

zijn belegd, en de in dat artikel genoemde risico's naar behoren worden beheerd.

3. Wat risicoconcentratie betreft, bevat het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand een beschrijving van de materiële risicoconcentraties waaraan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming is blootgesteld.

4. Wat risicolimitering betreft, bevat het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand een beschrijving van de gehanteerde risicolimiteringstechnieken en van de procedures voor het monitoren of deze risicolimiteringstechnieken doeltreffend blijven.

5. Wat het liquiditeitsrisico betreft, vermeldt het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand het totaalbedrag van de in toekomstige premies vervatte verwachte winst, zoals berekend in overeenstemming met artikel 260, lid 2.

6. Wat risicogevoeligheid betreft, bevat het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand een beschrijving van de gehanteerde methoden, de gemaakte veronderstellingen en de uitkomst van stresstests en gevoeligheidsanalyses met betrekking tot materiële risico's en gebeurtenissen.

7. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat in een afzonderlijke afdeling alle andere materiële informatie over het risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

Artikel 296

Waardering voor solvabiliteitsdoeleinden

1. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over de waardering van de activa van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor solvabiliteitsdoeleinden:

   (a) voor elke materiële activaklasse afzonderlijk, zowel de waarde van de activa als een beschrijving van de grondslagen, methoden en belangrijkste aannamen die voor de waardering voor solvabiliteitsdoeleinden zijn gehanteerd;

   (b) voor elke materiële activaklasse afzonderlijk, een kwantitatieve en kwalitatieve toelichting bij alle materiële verschillen tussen de grondslagen, methoden en belangrijkste aannamen die die onderneming voor de waardering voor solvabiliteitsdoeleinden heeft gehanteerd en die welke zij voor de waardering ervan in de jaarrekening heeft gehanteerd.

2. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over de waardering van de technische voorzieningen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor solvabiliteitsdoeleinden:

   (a) voor elke materiële branche afzonderlijk, zowel de waarde van de technische voorzieningen, met inbegrip van het bedrag van de beste schatting en de risicomarge, als een beschrijving van de grondslagen, methoden en belangrijkste aannamen die voor de waardering ervan voor solvabiliteitsdoeleinden zijn gehanteerd;

   (b) een beschrijving van de mate van onzekerheid waarmee de waarde van de technische voorzieningen is omgeven;

   (c) voor elke materiële branche afzonderlijk, een kwantitatieve en kwalitatieve toelichting bij alle materiële verschillen tussen de grondslagen, methoden en

belangrijkste aannamen die die onderneming voor de waardering voor solvabiliteitsdoeleinden heeft gehanteerd en die welke zij voor de waardering ervan in de jaarrekening heeft gehanteerd;

(d) wanneer de in artikel 77 ter van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde matchingopslag wordt toegepast, een beschrijving van de matchingopslag en van de portefeuille verplichtingen en toegewezen activa waarop de matchingopslag wordt toegepast, evenals een kwantificering van de gevolgen die een wijziging van de matchingopslag in nul zou hebben voor de financiële positie van die onderneming, waaronder de gevolgen voor het bedrag aan technische voorzieningen, het solvabiliteitskapitaalvereiste, het minimumkapitaalvereiste, het kernvermogen en de bedragen van het eigen vermogen dat voor de dekking van het minimumkapitaalvereiste en het solvabiliteitskapitaalvereiste in aanmerking komt;

(e) een verklaring waarin wordt aangegeven of de onderneming gebruik heeft gemaakt van de in artikel 77 quinquies van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde volatiliteitsaanpassing, en een kwantificering van de gevolgen die een wijziging van de volatiliteitsaanpassing in nul zou hebben voor de financiële positie van die onderneming, waaronder de gevolgen voor het bedrag aan technische voorzieningen, het solvabiliteitskapitaalvereiste, het minimumkapitaalvereiste, het kernvermogen en de bedragen van het eigen vermogen dat voor de dekking van het minimumkapitaalvereiste en het solvabiliteitskapitaalvereiste in aanmerking komt;

(f) een verklaring waarin wordt aangegeven of de in artikel 308 quater van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde risicovrije rentetermijnstructuur wordt toegepast, en een kwantificering van de gevolgen die de niet-toepassing van de overgangsmaatregel zou hebben voor de financiële positie van de onderneming, waaronder de gevolgen voor het bedrag aan technische voorzieningen, het solvabiliteitskapitaalvereiste, het minimumkapitaalvereiste, het kernvermogen en het bedrag van het eigen vermogen dat voor de dekking van het minimumkapitaalvereiste en het solvabiliteitskapitaalvereiste in aanmerking komt;

(g) een verklaring waarin wordt aangegeven of de in artikel 308 quinquies van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde overgangsaftrek wordt toegepast, en een kwantificering van de gevolgen die de niet-toepassing van de aftrekmaatregel zou hebben voor de financiële positie van de onderneming, waaronder de gevolgen voor het bedrag aan technische voorzieningen, het solvabiliteitskapitaalvereiste, het minimumkapitaalvereiste, het kernvermogen en het bedrag van het eigen vermogen dat voor de dekking van het minimumkapitaalvereiste en het solvabiliteitskapitaalvereiste in aanmerking komt;

(h) een beschrijving van:

i) de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en special purpose vehicles kunnen worden verhaald;

ii) materiële wijzigingen in de relevante veronderstellingen die in vergelijking met de vorige rapportageperiode bij de berekening van technische voorzieningen zijn gemaakt.

3. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over de waardering van de andere verplichtingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor solvabiliteitsdoeleinden:

(a) voor elke materiële klasse van andere verplichtingen afzonderlijk, zowel de waarde van de andere verplichtingen als een beschrijving van de grondslagen, methoden en belangrijkste aannamen die voor de waardering ervan voor solvabiliteitsdoeleinden zijn gehanteerd;

(b) voor elke materiële klasse van andere verplichtingen afzonderlijk, een kwantitatieve en kwalitatieve toelichting bij alle materiële verschillen tussen de grondslagen, methoden en belangrijkste aannamen die de onderneming voor de waardering voor solvabiliteitsdoeleinden heeft gehanteerd en die welke zij voor de waardering ervan in de jaarrekening heeft gehanteerd.

4. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat voor de naleving van de in de leden 1 en 3 van het onderhavige artikel vastgelegde bekendmakingsvereisten waaraan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming moet voldoen, informatie over de in artikel 260 beschreven gebieden.

5. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat in een afzonderlijke afdeling alle andere materiële informatie over de waardering van activa en passiva voor solvabiliteitsdoeleinden.

Artikel 297
Kapitaalbeheer

1. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over het eigen vermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) informatie over de doelstellingen, gedragslijnen en processen van de onderneming bij het beheer van haar eigen vermogen, met inbegrip van informatie over de voor de bedrijfsplanning gehanteerde tijdshorizon en over alle materiële wijzigingen in de loop van de rapportageperiode;

(b) afzonderlijk voor elk tier, informatie over de structuur, het bedrag en de kwaliteit van het eigen vermogen aan het einde van de rapportageperiode en aan het einde van de vorige rapportageperiode, met inbegrip van een analyse van de significante veranderingen die zich in de loop van de rapportageperiode in elk tier hebben voltrokken;

(c) het bedrag van het eigen vermogen dat voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste in aanmerking komt, ingedeeld per tier;

(d) het bedrag van het kernvermogen dat voor de dekking van het minimumkapitaalvereiste in aanmerking komt, ingedeeld per tier;

(e) een kwantitatieve en kwalitatieve toelichting bij alle materiële verschillen tussen het in de jaarrekening van de onderneming opgenomen aandelenkapitaal en het positieve verschil van activa ten opzichte van verplichtingen zoals berekend voor solvabiliteitsdoeleinden;

(f) voor elk kernvermogensbestanddeel waarvoor de in artikel 308 ter, leden 9 en 10, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde overgangsregelingen gelden, een beschrijving van de aard van het bestanddeel en het bedrag ervan;

(g) voor elk materieel aanvullendvermogensbestanddeel, een beschrijving van het bestanddeel, het bedrag van het aanvullendvermogensbestanddeel en, ingeval een methode voor de bepaling van het bedrag van het aanvullendvermogensbestanddeel is goedgekeurd, die methode, alsook de aard en de naam van de tegenpartij of groep van tegenpartijen voor de in artikel 89, lid 1, onder a), b) en c), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde bestanddelen;

(h) een beschrijving van elke op het eigen vermogen in mindering gebrachte post en een beknopte beschrijving van elke significante beperking die afbreuk doet aan de beschikbaarheid en overdraagbaarheid van eigen vermogen binnen de onderneming.

Voor de toepassing van punt g) worden de namen van de tegenpartijen niet openbaar gemaakt wanneer een dergelijke openbaarmaking wettelijk onmogelijk of ondoenbaar is of wanneer de betrokken tegenpartijen niet materieel zijn.

2. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste en het minimumkapitaalvereiste van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) het bedrag van het solvabiliteitskapitaalvereiste en van het minimumkapitaalvereiste van de onderneming aan het einde van de rapportageperiode, in voorkomend geval vergezeld van de mededeling dat het definitieve bedrag van het solvabiliteitskapitaalvereiste nog aan het oordeel van de toezichthoudende autoriteit is onderworpen;

(b) het bedrag van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de onderneming, uitgesplitst per risicomodule indien die onderneming de standaardformule toepast en per risicocategorie indien de onderneming een intern model gebruikt;

(c) informatie over de vraag of en voor welke risicomodules en –ondermodules van de standaardformule die onderneming gebruikmaakt van vereenvoudigde berekeningen;

(d) informatie over de vraag of en voor welke parameters van de standaardformule die onderneming overeenkomstig artikel 104, lid 7, van Richtlijn 2009/138/EG ondernemingsspecifieke parameters hanteert;

(e) in voorkomend geval, een verklaring dat de lidstaat van de onderneming van de bij artikel 51, lid 2, derde alinea, van Richtlijn 2009/138/EG geboden mogelijkheid heeft gebruikgemaakt;

(f) tenzij de lidstaat van de onderneming van de bij artikel 51, lid 2, derde alinea, van Richtlijn 2009/138/EG geboden mogelijkheid heeft gebruikgemaakt, het effect van eventuele ondernemingsspecifieke parameters die die onderneming in overeenstemming met artikel 110 van die richtlijn moet hanteren en het bedrag van eventuele opslagfactoren van het solvabiliteitskapitaalvereiste, samen met beknopte informatie over de door de betrokken toezichthoudende autoriteit daarvoor opgegeven redenen;

(g) informatie over de door de onderneming gebruikte gegevens om het minimumkapitaalvereiste te berekenen;

(h) alle materiële wijzigingen die zich tijdens de rapportageperiode in het solvabiliteitskapitaalvereiste en het minimumkapitaalvereiste hebben voorgedaan, en de redenen voor deze eventuele wijzigingen.

3. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over de bij artikel 304 van Richtlijn 2009/138/EG geboden mogelijkheid:

(a) de mededeling dat die onderneming, na goedkeuring van haar toezichthoudende autoriteit, voor de berekening van haar solvabiliteitskapitaalvereiste van de ondermodule aandelenrisico op basis van looptijd gebruikmaakt;

(b) het uit het gebruik van de ondermodule aandelenrisico op basis van looptijd resulterende bedrag van het kapitaalvereiste.

4. Ingeval voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste een intern model wordt gebruikt, bevat het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand ook alle volgende informatie:

(a) een beschrijving van de diverse doeleinden waarvoor die onderneming van haar interne model gebruikmaakt;

(b) een beschrijving van het toepassingsgebied van het interne model in termen van bedrijfsonderdelen en risicocategorieën;

(c) ingeval een gedeeltelijk intern model wordt gebruikt, een beschrijving van de techniek die is gehanteerd om een gedeeltelijk intern model in de standaardformule te integreren, in voorkomend geval met inbegrip van een beschrijving van gehanteerde alternatieve technieken;

(d) een beschrijving van de in het interne model gebruikte methoden voor de berekening van de kansverdelingsprognose en het solvabiliteitskapitaalvereiste;

(e) een toelichting, per risicomodule, op de belangrijkste verschillen tussen de methodologieën en onderliggende aannamen die in respectievelijk de standaardformule en het interne model worden gehanteerd;

(f) de in het interne model gehanteerde risicomaatstaf en periode en, indien deze verschillen van die welke in artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG zijn beschreven, een verklaring waarom het op basis van het interne model berekende solvabiliteitskapitaalvereiste verzekeringnemers en begunstigden een niveau van bescherming biedt dat gelijkwaardig is aan het niveau van bescherming dat door artikel 101 van die richtlijn wordt geboden;

(g) een beschrijving van de aard en adequaatheid van de in het interne model gebruikte gegevens.

5. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat alle volgende informatie over een eventuele niet-naleving van het minimumkapitaalvereiste of duidelijke niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) bij een eventuele niet-naleving van het minimumkapitaalvereiste van die onderneming: overeenkomstig artikel 51, lid 1, onder e) v), van Richtlijn 2009/138/EG de periode en het maximumbedrag van elk tekort tijdens de rapportageperiode, een toelichting bij de oorzaak en gevolgen ervan en alle getroffen corrigerende maatregelen, alsook een beschrijving van de gevolgen van deze corrigerende maatregelen;

(b) ingeval de niet-naleving van het minimumkapitaalvereiste van de onderneming daarmee niet is verholpen: het bedrag van het tekort op de rapportagedatum;

(c) bij een eventuele duidelijke niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de onderneming tijdens de rapportageperiode: overeenkomstig artikel 51, lid 1, onder e) v), van Richtlijn 2009/138/EG de periode en het maximumbedrag van elk duidelijk tekort en naast de toelichting bij de oorzaak en gevolgen ervan en alle getroffen corrigerende maatregelen, ook een beschrijving van de gevolgen van deze corrigerende maatregelen;

(d) ingeval een duidelijke niet-naleving van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de onderneming daarmee niet is verholpen: het bedrag van het tekort op de rapportagedatum.

6. Het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bevat in een afzonderlijke afdeling alle andere materiële informatie over het kapitaalbeheer van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

Artikel 298
Aanvullende facultatieve informatie

Ingeval verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in overeenstemming met artikel 54, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG enigerlei informatie of toelichting bekendmaken die met hun solvabiliteit en financiële positie verband houdt en waarvan de bekendmaking niet wettelijk is voorgeschreven, zorgen deze ondernemingen ervoor dat dergelijke aanvullende informatie strookt met informatie die overeenkomstig artikel 35 van die richtlijn aan de toezichthoudende autoriteiten is verstrekt.

AFDELING 2
VERSLAG OVER DE SOLVABILITEIT EN FINANCIËLE TOESTAND: NIET-BEKENDMAKING VAN INFORMATIE

Artikel 299

1. Wanneer toezichthoudende autoriteiten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in overeenstemming met artikel 53, leden 1 en 2, van Richtlijn 2009/138/EG toestaan om bepaalde informatie niet bekend te maken, blijft deze toestemming alleen geldig zolang de reden voor de niet-bekendmaking blijft bestaan.

2. Zodra de reden waarom is toegestaan dat bepaalde informatie niet bekend wordt gemaakt wegvalt, stellen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de toezichthoudende autoriteiten daarvan in kennis.

AFDELING 3
VERSLAG OVER DE SOLVABILITEIT EN FINANCIËLE TOESTAND: TERMIJNEN, BEKENDMAKINGSWIJZE EN ACTUALISERINGEN

Artikel 300
Termijnen

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen maken hun verslag over de solvabiliteit en financiële toestand binnen de in artikel 308 ter, lid 6, van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde termijnen en, na afloop van de in dat artikel

vastgelegde overgangsperiode, uiterlijk veertien weken na het einde van het boekjaar van de onderneming bekend.

2. Zodra verzekerings- en herverzekeringsondernemingen het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand, alsook alle geactualiseerde versies van dat verslag, hebben bekendgemaakt, wordt het aan de toezichthoudende autoriteiten toegezonden.

Artikel 301
Bekendmakingswijze

1. Ingeval verzekerings- en herverzekeringsondernemingen een met hun bedrijf verband houdende website bezitten en onderhouden, wordt het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand op deze website bekendgemaakt.

2. Indien verzekerings- en herverzekeringsondernemingen geen website bezitten en onderhouden maar lid zijn van een bedrijfsvereniging die wel een website bezit en onderhoudt, wordt het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand op de website van de bedrijfsvereniging bekendgemaakt, mits deze vereniging dit toestaat.

3. Indien verzekerings- en herverzekeringsondernemingen hun verslag over de solvabiliteit en financiële toestand overeenkomstig lid 1 of lid 2 op een website bekendmaken, blijft dat verslag gedurende ten minste vijf jaar na de in artikel 300, lid 1, bedoelde bekendmakingsdatum op deze website beschikbaar.

4. Indien verzekerings- en herverzekeringsondernemingen hun verslag over de solvabiliteit en financiële toestand niet overeenkomstig lid 1 of lid 2 op een website bekendmaken, zenden zij een elektronische kopie van hun rapport toe aan alle personen die binnen een termijn van vijf jaar na de in artikel 300, lid 1, bedoelde bekendmakingsdatum om het verslag verzoeken. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen gaan binnen een termijn van tien werkdagen na het verzoek over tot de verzending van het verslag.

5. Ongeacht of het verslag van de onderneming in overeenstemming met lid 1 of lid 2 op een website beschikbaar is gesteld, zenden verzekerings- en herverzekeringsondernemingen aan alle personen die binnen een termijn van twee jaar na de in artikel 300, lid 1, bedoelde bekendmakingsdatum om het verslag verzoeken, binnen een termijn van twintig werkdagen na dat verzoek een gedrukt exemplaar van hun verslag toe.

6. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zenden hun verslag over de solvabiliteit en financiële toestand, alsook alle geactualiseerde versies van dat verslag, in elektronische vorm toe aan de toezichthoudende autoriteiten.

Artikel 302
Actualiseringen

1. Ingeval verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in overeenstemming met artikel 54, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG passende informatie over de aard en gevolgen van belangrijke ontwikkelingen die duidelijk van invloed zijn op de relevantie van hun verslag over de solvabiliteit en financiële toestand moeten bekendmaken, publiceert de onderneming in overeenstemming met lid 2 van het onderhavige artikel een geactualiseerde versie van dat verslag. De artikelen 290 tot en met 299 van de onderhavige verordening zijn op die geactualiseerde versie van toepassing.

2. Onverminderd elke bekendmaking waartoe verzekerings- en herverzekeringsondernemingen onmiddellijk in overeenstemming met het bepaalde in artikel 54, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG overgaan, wordt elke geactualiseerde versie van het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand zo spoedig mogelijk nadat de in lid 1 van het onderhavige artikel bedoelde belangrijke ontwikkeling heeft plaatsgevonden, in overeenstemming met het bepaalde in artikel 301 van de onderhavige verordening bekendgemaakt.

3. In afwijking van de leden 1 en 2 kunnen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen voor de toepassing van artikel 301, lid 5, besluiten passende informatie over de aard en gevolgen van alle belangrijke ontwikkelingen die duidelijk van invloed zijn op de relevantie van hun verslag over de solvabiliteit en financiële toestand, bekend te maken in de vorm van wijzigingen die een aanvulling vormen op het oorspronkelijke verslag.

Artikel 303
Overgangsregelingen met betrekking tot vergelijkende informatie

Ingeval het in overeenstemming met het onderhavige hoofdstuk is vereist dat de informatie wordt vergeleken met de informatie die over de vorige rapportageperiode is verstrekt, voldoen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen alleen aan dit vereiste wanneer de vorige rapportageperiode betrekking heeft op een periode na de datum van toepassing van Richtlijn 2009/138/EG.

HOOFDSTUK XIII
PERIODIEKE TOEZICHTRAPPORTAGE:

AFDELING 1
ELEMENTEN EN INHOUD

Artikel 304
Elementen van de periodieke toezichtrapportage

1. De informatie die verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in overeenstemming met artikel 35, lid 2, onder a), i), van Richtlijn 2009/138/EG in van tevoren bepaalde perioden aan de toezichthoudende autoriteiten moeten mededelen, omvat het volgende:

   (a) het in overeenstemming met artikel 300 van de onderhavige verordening door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming bekendgemaakte verslag over de solvabiliteit en financiële toestand, samen met uit hoofde van andere wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften bekendgemaakte gelijkwaardige informatie waarnaar in het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand wordt verwezen, alsook elke in overeenstemming met artikel 302 van de onderhavige verordening bekendgemaakte geactualiseerde versie van dat verslag;

   (b) het periodieke toezichtrapport met de in de artikelen 307 tot en met 311 van de onderhavige verordening bedoelde informatie. In het periodieke toezichtrapport wordt ook alle in de artikelen 293 tot en met 297 van de onderhavige verordening bedoelde informatie gepresenteerd waarvoor de toezichthoudende

autoriteiten verzekerings- en herverzekeringsondernemingen overeenkomstig artikel 53, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG toestemming hebben verleend om deze niet in hun verslag over de solvabiliteit en financiële toestand bekend te maken. Het periodieke toezichtrapport heeft dezelfde structuur als die welke in bijlage XX voor het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand is beschreven;

(c) in overeenstemming met artikel 45, lid 6, van Richtlijn 2009/138/EG, het toezichtrapport over de eigen beoordeling van de risico's en de solvabiliteit (own risk and solvency assessment supervisory report, hierna het "ORSA-toezichtrapport" genoemd) met de resultaten van elke door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen verrichte eigen beoordeling van de risico's en de solvabiliteit, telkens wanneer in overeenstemming met artikel 45, lid 5, van genoemde richtlijn een eigen beoordeling van de risico's en de solvabiliteit wordt verricht;

(d) jaarlijkse en driemaandelijkse kwantitatieve templates waarin de informatie die in het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand en in het periodieke toezichtrapport is gepresenteerd, nader wordt gespecificeerd en wordt aangevuld, waarbij rekening wordt gehouden met de mogelijke beperkingen en vrijstellingen uit hoofde van artikel 35, leden 6 en 7, van Richtlijn 2009/138/EG. Voor zover ondernemingen overeenkomstig artikel 35, lid 6, van Richtlijn 2009/138/EG van driemaandelijkse rapportageverplichtingen zijn vrijgesteld, dienen zij uitsluitend jaarlijkse kwantitatieve templates in. De jaarlijkse rapportageverplichtingen houden geen rapportage per post in wanneer ondernemingen overeenkomstig artikel 35, lid 7, van Richtlijn 2009/138/EG daarvan zijn vrijgesteld.

2. Het periodieke toezichtrapport bevat een samenvatting waarin met name alle materiële veranderingen worden belicht die zich tijdens de rapportageperiode in het bedrijf en de resultaten, het governancesysteem, het risicoprofiel, de waardering voor solvabiliteitsdoeleinden en het kapitaalbeheer van de onderneming hebben voorgedaan, alsook een beknopte uitleg over de oorzaken en gevolgen van deze veranderingen. De samenvatting bevat ook informatie over de eigen beoordeling van de risico's en de solvabiliteit voor de toepassing van artikel 45, lid 6, van Richtlijn 2009/138/EG.

3. De reikwijdte van de driemaandelijkse kwantitatieve templates is beperkter dan die van de jaarlijkse kwantitatieve templates.

4. Lid 1 laat de bevoegdheid van de toezichthoudende autoriteiten onverlet om van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen te verlangen dat zij periodiek alle andere onder de verantwoordelijkheid – op of verzoek – van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van die ondernemingen opgestelde informatie mededelen.

Artikel 305
Materialiteit

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt de aan de toezichthouders medegedeelde informatie als materieel aangemerkt wanneer de weglating of onjuiste weergave ervan de besluitvorming of het oordeel van de toezichthoudende autoriteiten zou kunnen beïnvloeden.

Artikel 306
ORSA-toezichtrapport

Het ORSA-toezichtrapport presenteert alle volgende informatie:

(a) de kwalitatieve en kwantitatieve resultaten van de beoordeling van het risico en de solvabiliteit, alsook de conclusies die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming uit deze resultaten heeft getrokken;

(b) de methoden en belangrijkste aannamen die bij de eigen beoordeling van de risico's en de solvabiliteit zijn gehanteerd;

(c) informatie over de algehele solvabiliteitsbehoeften van de onderneming en een vergelijking tussen deze solvabiliteitsbehoeften, de wettelijke kapitaalvereisten en het eigen vermogen van de onderneming;

(d) kwalitatieve informatie over, en ingeval significante afwijkingen zijn geconstateerd, een kwantificatie van de mate waarin kwantificeerbare risico's van de ondernemingen niet in de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste zijn meegenomen.

Artikel 307
Bedrijf en resultaten

1. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende informatie over het bedrijf van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) de voornaamste trends en factoren die over de tijdsperiode van de bedrijfsplanning van de onderneming op haar ontwikkeling, resultaten en positie van invloed zijn, met inbegrip van de concurrentiepositie van de onderneming en eventuele significante juridische of toezichtkwesties;

(b) een beschrijving van de bedrijfsdoelstellingen van de onderneming, met inbegrip van de relevante strategieën en tijdskaders.

2. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende kwalitatieve en kwantitatieve informatie over het verzekeringstechnische resultaat van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, zoals opgenomen in de jaarrekening van de onderneming:

(a) informatie over de inkomsten uit en kosten van de verzekeringsactiviteiten van de onderneming per materiële branche en per wezenlijk geografisch gebied waar zij tijdens de rapportageperiode verzekeringsactiviteiten ontplooit, samen met een vergelijking van de informatie met die welke over de vorige rapportageperiode is gerapporteerd en de redenen voor eventuele materiële wijzigingen;

(b) een analyse van het algehele verzekeringstechnische resultaat van de onderneming tijdens de rapportageperiode;

(c) informatie over het verzekeringstechnische resultaat per branche tijdens de rapportageperiode in vergelijking met projecties, en significante factoren die op afwijkingen van deze projecties van invloed zijn;

(d) projecties van het verzekeringstechnische resultaat van de onderneming, met inbegrip van informatie over significante factoren die op dit verzekeringstechnische resultaat van invloed kunnen zijn, over de tijdsperiode van haar bedrijfsplanning;

(e) informatie over alle materiële risicolimiteringstechnieken die tijdens de rapportageperiode zijn gehanteerd.

3. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende kwalitatieve en kwantitatieve informatie over het rendement van de beleggingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, zoals opgenomen in de jaarrekening van de onderneming:

(a) informatie over de inkomsten en kosten die met de beleggingsactiviteiten tijdens de laatste rapportageperiode verband houden, een vergelijking van de informatie met die welke over de vorige rapportageperiode is gerapporteerd en de redenen voor eventuele materiële wijzigingen;

(b) een analyse van het algehele beleggingsrendement van de onderneming tijdens de rapportageperiode, alsook per relevante activaklasse;

(c) projecties van het verwachte beleggingsrendement van de onderneming, met inbegrip van informatie over significante factoren die op dit beleggingsrendement van invloed kunnen zijn, over de tijdsperiode van haar bedrijfsplanning;

(d) de voornaamste veronderstellingen die de onderneming bij haar beleggingsbeslissingen maakt met betrekking tot de ontwikkeling van de rentetarieven, wisselkoersen en andere relevante marktparameters, over de tijdsperiode van haar bedrijfsplanning;

(e) informatie over beleggingen in securitisatie, en de risicomanagementprocedures van de onderneming met betrekking tot dergelijke effecten en instrumenten.

4. Het periodieke toezichtrapport bevat informatie over alle andere materiële inkomsten en kosten dan inkomsten en kosten die met verzekeringsactiviteiten of beleggingen verband houden, over de tijdsperiode van de bedrijfsplanning van de onderneming.

5. Het periodieke toezichtrapport bevat alle andere materiële informatie over hun bedrijf en resultaten.

Artikel 308
Governancesysteem

1. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende informatie over het governancesysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) informatie die de toezichthoudende autoriteiten in staat stelt een goed inzicht te verwerven in het governancesysteem binnen de onderneming en zich een oordeel te vormen over de geschiktheid ervan voor de bedrijfsstrategie en activiteiten van de onderneming;

(b) informatie over de delegatie van verantwoordelijkheden, de rapportagelijnen en de functieverdeling binnen de onderneming;

(c) de beloningsrechten van de leden van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan gedurende de rapportageperiode, een vergelijking van de informatie met die welke over de vorige rapportageperiode is gerapporteerd en de redenen voor eventuele materiële wijzigingen.

2. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende informatie over de inachtneming door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming van de vereisten op het gebied van deskundigheid en betrouwbaarheid:

(a) in overeenstemming met het bepaalde in artikel 42 van Richtlijn 2009/138/EG, een lijst van personen binnen de onderneming die voor sleutelfuncties verantwoordelijk zijn;

(b) informatie over de door de onderneming vastgestelde gedragslijnen en processen om te waarborgen dat deze personen deskundig en betrouwbaar zijn.

3. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende informatie over het risicomanagementsysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) informatie over de risicomanagementstrategieën, -doelstellingen en -processen en de voor elke risicocategorie gevolgde rapportageprocedures van de onderneming;

(b) informatie over significante risico's waaraan de onderneming gedurende de looptijd van haar verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen is blootgesteld en over de wijze waarop deze in haar algehele solvabiliteitsbehoeften in aanmerking zijn genomen;

(c) informatie over alle in artikel 101, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG beschreven materiële risico's die de onderneming heeft onderkend en die niet volledig in de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste zijn meegenomen;

(d) informatie over de wijze waarop de onderneming voldoet aan haar verplichting om al haar activa conform het in artikel 132 van Richtlijn 2009/138/EG beschreven "prudent person"-beginsel te beleggen;

(e) informatie over de wijze waarop de onderneming verifieert of kredietbeoordelingen van externe kredietbeoordelingsinstellingen adequaat zijn, met inbegrip van de wijze waarop en de mate waarin kredietbeoordelingen van externe kredietbeoordelingsinstellingen worden gebruikt;

(f) de resultaten van de beoordelingen inzake de extrapolatie van de risicovrije rente, de matchingopslag en de volatiliteitsaanpassing als bedoeld in artikel 44, lid 2 bis, van Richtlijn 2009/138/EG.

4. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende informatie over de eigen beoordelingen van de risico's en de solvabiliteit die de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de loop van de rapportageperiode heeft verricht:

(a) een beschrijving van de wijze waarop de eigen beoordeling van de risico's en de solvabiliteit is verricht, intern is gedocumenteerd en wordt herzien;

(b) een beschrijving van de wijze waarop de eigen beoordeling van de risico's en de solvabiliteit in het managementproces en in het besluitvormingsproces van de onderneming is geïntegreerd.

5. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende informatie over het internecontrolesysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) informatie over de sleutelprocedures van het internecontrolesysteem;

(b) informatie over de activiteiten die in overeenstemming met artikel 46, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG tijdens de rapportageperiode zijn uitgevoerd;

(c) informatie over het overeenkomstig artikel 270 van de onderhavige verordening uitgestippelde compliancebeleid van de onderneming, het proces voor het evalueren van dat beleid, de evaluatiefrequentie en eventuele significante wijzigingen in dat beleid tijdens de rapportageperiode.

6. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende informatie over de interneauditfunctie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) een beschrijving van de interne audits die tijdens de rapportageperiode zijn uitgevoerd, samen met een samenvatting van de aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de onderneming gerapporteerde materiële bevindingen en aanbevelingen, alsook van alle maatregelen die met betrekking tot deze bevindingen en aanbevelingen zijn genomen;

(b) een beschrijving van het interneauditbeleid van de onderneming, het proces voor het evalueren van dat beleid, de evaluatiefrequentie en eventuele significante wijzigingen in dat beleid tijdens de rapportageperiode;

(c) een beschrijving van het auditplan van de ondernemingen, met inbegrip van toekomstige interne audits en de redenen achter deze toekomstige interne audits;

(d) wanneer de personen die de interneauditfunctie uitoefenen, in overeenstemming met artikel 271, lid 2, ook andere sleutelfuncties vervullen, een kwalitatieve en kwantitatieve toetsing aan de criteria van artikel 271, lid 2, onder a) en b).

7. Met betrekking tot de actuariële functie bevat het periodieke toezichtrapport een overzicht van de activiteiten die tijdens de rapportageperiode door de actuariële functie op elk van haar terreinen van verantwoordelijkheid zijn verricht, met een beschrijving van de wijze waarop de actuariële functie tot de doeltreffende implementatie van het risicomanagementsysteem van de onderneming bijdraagt.

8. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende aanvullende informatie over uitbestedingen:

(a) ingeval de onderneming kritieke of belangrijke operationele functies of werkzaamheden uitbesteedt, de redenen achter de uitbesteding en het bewijs dat in een passend toezicht en passende waarborgen is voorzien;

(b) informatie over de dienstverleners waaraan kritieke of belangrijke operationele functies of werkzaamheden zijn uitbesteed, alsook over de wijze waarop de onderneming ervoor zorgt dat dienstverleners zich naar artikel 274, lid 3, onder a), voegen;

(c) een overzicht van de personen die bij de dienstverlener verantwoordelijk zijn voor de uitbestede sleutelfuncties.

9. Het periodieke toezichtrapport bevat alle andere materiële informatie over het governancesysteem van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

Artikel 309
Risicoprofiel

1. Het periodieke toezichtrapport bevat kwalitatieve en kwantitatieve informatie over het risicoprofiel van de verzekerings- en herverzekeringsonderneming, zulks in

overeenstemming met de leden 2 tot en met 9 en afzonderlijk voor alle volgende risicocategorieën:

(a) verzekeringstechnisch risico;

(b) marktrisico;

(c) kredietrisico;

(d) liquiditeitsrisico;

(e) operationeel risico;

(f) andere materiële risico's.

2. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende informatie over de risicoblootstelling van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, met inbegrip van de blootstelling die voortvloeit uit buitenbalansposities en de overdracht van risico aan een special purpose vehicle:

(a) een overzicht van alle materiële risico's waaraan de onderneming gezien haar bedrijfsstrategie over de tijdsperiode van de bedrijfsplanning naar verwachting zal zijn blootgesteld, alsook van de wijze waarop deze risico's zullen worden beheerd;

(b) ingeval de onderneming zekerheden in de zin van artikel 214 van de onderhavige verordening verkoopt of herverpandt, het bedrag van die zekerheden, gewaardeerd in overeenstemming met artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG;

(c) ingeval de onderneming zekerheden in de zin van artikel 214 heeft verstrekt, de aard van de zekerheden, de aard en de waarde van de als zekerheden verstrekte activa en de overeenkomstige feitelijke en voorwaardelijke verplichtingen die uit de betrokken zekerheidsovereenkomst voortvloeien;

(d) informatie over de materiële voorwaarden die aan de zekerheidsovereenkomst verbonden zijn;

(e) een volledige lijst van activa en hoe deze activa conform het in artikel 132 van Richtlijn 2009/138/EG beschreven "prudent person"-beginsel zijn belegd;

(f) ingeval de onderneming effectenleningstransacties of de in artikel 4, lid 1, punt (82), van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde retrocessie- of omgekeerde retrocessieovereenkomsten, met inbegrip van liquiditeitsswaps, is aangegaan, informatie over de kenmerken en het volume ervan;

(g) ingeval de onderneming variabele lijfrenteverzekeringen verkoopt, informatie over garantieclausules en afdekking van de garanties.

3. Het periodieke toezichtrapport bevat informatie over het volume en de aard van de kredietportefeuille van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

4. Met betrekking tot risicoconcentratie bevat het periodieke toezichtrapport informatie over de materiële risicoconcentraties waaraan de onderneming is blootgesteld en een overzicht van alle toekomstige risicoconcentraties waaraan de onderneming gezien haar bedrijfsstrategie over de tijdsperiode van de bedrijfsplanning naar verwachting zal zijn blootgesteld, alsook van de wijze waarop deze risicoconcentraties zullen worden beheerd.

5. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende informatie over de risicolimiteringstechnieken van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) informatie over de technieken die op dat moment worden gehanteerd om risico's te limiteren, en een beschrijving van alle materiële risicolimiteringstechnieken die de onderneming gezien haar bedrijfsstrategie over de tijdsperiode van de bedrijfsplanning overweegt te hanteren, alsook van de redenen achter en de gevolgen van deze risicolimiteringstechnieken;

(b) ingeval de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zekerheden in de zin van artikel 214 van de onderhavige verordening aanhoudt:

i) de waarde van de zekerheden in overeenstemming met artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG;

ii) informatie over de materiële voorwaarden die aan de zekerheidsovereenkomst verbonden zijn.

6. Met betrekking tot het liquiditeitsrisico bevat het periodieke toezichtrapport in het bijzonder per branche informatie van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming over de in overeenstemming met artikel 260, lid 2, van de onderhavige verordening berekende verwachte winst die in toekomstige premies is vervat, het resultaat van de in artikel 260, lid 1, onder d), ii), bedoelde kwalitatieve beoordeling en een beschrijving van de methoden en de belangrijkste aannamen die bij de berekening van de in toekomstige premies vervatte verwachte winst zijn gehanteerd.

7. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende informatie over de risicogevoeligheid van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) een beschrijving van de in artikel 259, lid 3, bedoelde relevante stresstests en scenarioanalyses die door de onderneming zijn uitgevoerd, en van het resultaat ervan;

(b) een beschrijving van de gehanteerde methoden en belangrijkste aannamen die aan deze stresstests en scenarioanalyses ten grondslag liggen.

8. Het periodieke toezichtrapport bevat informatie over kwantitatieve gegevens die nodig zijn om de afhankelijkheden te bepalen tussen de risico's die door de risicomodules of ondermodules van het kernsolvabiliteitskapitaalvereiste worden bestreken.

9. Het periodieke toezichtrapport bevat alle andere materiële informatie over het risicoprofiel van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

Artikel 310

Waardering voor solvabiliteitsdoeleinden

1. Het periodieke toezichtrapport bevat alle belangrijke andere dan de al in het verslag van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming over de solvabiliteit en financiële positie bekendgemaakte informatie over de waardering voor solvabiliteitsdoeleinden van haar activa, technische voorzieningen en andere verplichtingen.

2. Het periodieke toezichtrapport bevat een beschrijving van:

(a) de relevante aannamen met betrekking tot toekomstige beheeractiviteiten;

(b) de relevante aannamen met betrekking tot het gedrag van verzekeringnemers.

3. Het periodieke toezichtrapport bevat voor de naleving van de rapportageverplichtingen waaraan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming met betrekking tot de waardering voor solvabiliteitsdoeleinden moet voldoen, informatie over de in artikel 263 van de onderhavige verordening beschreven gebieden.

4. Wanneer verzekerings- of herverzekeringsondernemingen activa of passiva waarderen op basis van de waarderingsmethoden die zij in overeenstemming met artikel 9, lid 4, van de onderhavige verordening toepassen voor de opstelling van hun jaarrekening, bevat hun rapportage een kwalitatieve en kwantitatieve toetsing aan het criterium van artikel 9, lid 4, onder d).

Artikel 311
Kapitaalbeheer

1. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende informatie over het eigen vermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) informatie over de materiële voorwaarden die verbonden zijn aan de voornaamste bestanddelen van het eigen vermogen van de onderneming;

(b) de gezien de bedrijfsstrategie van de onderneming over de tijdsperiode van de bedrijfsplanning verwachte ontwikkelingen van het eigen vermogen van de onderneming en kapitaalplannen onder passende stressomstandigheden, alsook of er een voornemen bestaat om bestanddelen van het eigen vermogen terug te betalen of om aanvullend vermogen aan te trekken;

(c) de plannen van de onderneming met betrekking tot de wijze waarop aan de overgangsregelingen van artikel 308 ter, leden 9 en 10, van Richtlijn 2009/138/EG onderworpen kernvermogensbestanddelen tijdens het in dat artikel bedoelde tijdskader zullen worden vervangen.

2. Het periodieke toezichtrapport bevat alle volgende informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste en het minimumkapitaalvereiste van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming:

(a) kwantitatieve informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste van de onderneming, uitgesplitst per risicomodule indien de onderneming de standaardformule toepast en per risicocategorie indien de onderneming een intern model gebruikt;

(b) de gezien de bedrijfsstrategie van de onderneming over de tijdsperiode van de bedrijfsplanning verwachte ontwikkelingen van het solvabiliteitskapitaalvereiste en het minimumkapitaalvereiste van de onderneming;

(c) een schatting van het volgens de standaardformule bepaalde solvabiliteitskapitaalvereiste van de onderneming ingeval de toezichthoudende autoriteit overeenkomstig artikel 112, lid 7, van Richtlijn 2009/138/EG eist dat de onderneming een dergelijke schatting verstrekt.

3. Ingeval voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste een intern model wordt gebruikt, bevat het periodieke toezichtrapport ook alle volgende informatie:

(a) de resultaten van de bij artikel 123 van Richtlijn 2009/138/EG voorgeschreven evaluatie van de oorzaken en bronnen van winsten en verliezen voor elk belangrijk bedrijfsonderdeel en een beschrijving van de wijze waarop de in het interne model gekozen categorisatie van risico's deze oorzaken en bronnen van winsten en verliezen verklaart;

(b) informatie over de vraag of het risicoprofiel van de onderneming van de aan het interne model van de onderneming ten grondslag liggende aannamen afwijkt en zo ja, in welke mate;

(c) bij de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste gebruikte informatie over toekomstige beheeractiviteiten.

4. Wanneer voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste ondernemingsspecifieke parameters worden gebruikt of wanneer een matchingopslag op de relevante risicovrije rentetermijnstructuur wordt toegepast, bevat het periodieke toezichtrapport informatie over de vraag of in de informatie in de aanvraag tot goedkeuring van de ondernemingsspecifieke parameters of de matchingopslag veranderingen zijn opgetreden die voor de toezichtbeoordeling van de aanvraag van belang zijn.

5. Het periodieke toezichtrapport bevat informatie over elk redelijkerwijze te voorzien risico dat niet aan het minimumkapitaalvereiste of solvabiliteitskapitaalvereiste van de onderneming wordt voldaan, alsook over de plannen van de onderneming om te waarborgen dat voortdurend aan elk van beide vereisten wordt voldaan.

6. Het periodieke toezichtrapport bevat alle andere materiële informatie over het kapitaalbeheer van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming.

AFDELING 2
TERMIJNEN EN MEDEDELINGSWIJZE

Artikel 312
Termijnen

1. Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen dienen bij de toezichthoudende autoriteiten het volgende in:

(a) het in artikel 304, lid 1, onder b), van de onderhavige verordening bedoelde periodieke toezichtrapport ten minste om de drie jaar en binnen de in artikel 308 ter, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde termijnen en, na afloop van de in dat artikel vastgelegde overgangsperiode, uiterlijk veertien weken na het einde van het desbetreffende boekjaar van de onderneming;

(b) het in artikel 304, lid 1, onder c), bedoelde ORSA-toezichtrapport binnen twee weken na afronding van de beoordeling;

(c) de in artikel 304, lid 1, onder d), van de onderhavige verordening bedoelde jaarlijkse kwantitatieve templates binnen de in artikel 308 ter, lid 5, van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde termijnen en, na afloop van de in dat artikel vastgelegde overgangsperiode, uiterlijk veertien weken na het einde van het boekjaar van de onderneming;

(d) de in artikel 304, lid 1, onder d), van de onderhavige verordening bedoelde driemaandelijkse kwantitatieve templates binnen de in artikel 308 ter, lid 7, van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde termijnen en, na afloop van de in dat artikel

vastgelegde overgangsperiode, uiterlijk vijf weken na het einde van elke driemaandelijkse periode.

2. De toezichthoudende autoriteiten kunnen verlangen dat een verzekerings- of herverzekeringsonderneming haar periodieke toezichtrapport aan het einde van een boekjaar van de onderneming indient, zulks met inachtneming van de in lid 1, onder a), vastgelegde termijnen.

3. Ingeval het niet vereist is dat een periodiek toezichtrapport in verband met een bepaald boekjaar wordt ingediend, dienen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen niettemin bij hun toezichthoudende autoriteit een rapport in waarin wordt beschreven welke materiële veranderingen zich tijdens het desbetreffende boekjaar in het bedrijf en de resultaten, het governancesysteem, het risicoprofiel, de waardering voor solvabiliteitsdoeleinden en het kapitaalbeheer van de onderneming hebben voorgedaan, en geven zij een beknopte uitleg over de oorzaken en gevolgen van deze veranderingen. Dat rapport wordt binnen de in lid 1, onder a), vastgelegde termijnen ingediend.

Artikel 313
Mededelingswijze

Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen dienen de in artikel 312, lid 1, bedoelde informatie in elektronische vorm in.

Artikel 314
Overgangsvereisten voor de informatieverstrekking

1. Naast de in het kader van dit hoofdstuk te verrichten toezichtrapportage dienen verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, wat het eerste jaar van toepassing van Richtlijn 2009/138/EG als bedoeld in artikel 311, derde alinea, van die richtlijn betreft, de volgende kwantitatieve en kwalitatieve informatie in:

   (a) een beginwaardering van de activa en passiva welke is opgesteld volgens de waarderingsgrondslagen die in de artikelen 75 tot en met 86 van Richtlijn 2009/138/EG zijn beschreven. De referentiedatum van de eerste jaarrekening is de eerste dag van het boekjaar van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming dat op of na 1 januari 2016 maar vóór 1 juli 2016 aanvangt;

   (b) voor elke materiële klasse van activa en passiva afzonderlijk, een kwalitatieve toelichting bij de belangrijkste verschillen tussen de cijfers die bij de onder a) beschreven beginwaardering zijn gerapporteerd, en die welke volgens de voordien geldende solvabiliteitsregeling zijn verkregen;

   (c) het minimumkapitaalvereiste, het solvabiliteitskapitaalvereiste en de aanmerking komende eigenvermogensbestanddelen op de datum van de onder a) bedoelde eerste jaarrekening.

2. De in lid 1 bedoelde informatie wordt uiterlijk 20 weken na de in lid 1, onder a), bedoelde referentiedatum van de eerste jaarrekening door de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen aan de bevoegde autoriteit verstrekt.

HOOFDSTUK XIV
TRANSPARANTIE EN VERANTWOORDING VAN TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEITEN

Artikel 315
Vertrouwelijke informatie

De vertrouwelijke informatie waarvan toezichthoudende autoriteiten bij de uitoefening van hun taken kennis krijgen, mag niet in de verstrekte informatie worden opgenomen, behalve in een samengevatte of geaggregeerde vorm, zodat individuele ondernemingen of groepen niet herkenbaar zijn.

Artikel 316
Geaggregeerde statistische gegevens

1. De te verstrekken geaggregeerde statistische gegevens over de voornaamste aspecten van de toepassing van het prudentiële kader omvatten de in bijlage XXI gespecificeerde informatie.

2. Met ingang van 31 december 2020 zijn in de verstrekte informatie gegevens over de voorgaande vier jaar opgenomen. De vóór 31 december 2018 verstrekte informatie bevat gegevens over alle voorgaande jaren, te beginnen vanaf 1 januari 2016.

Artikel 317
Bekendmakingswijze

1. De in artikel 31, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde informatie wordt via de website van de toezichthoudende autoriteit in de officiële taal of talen van de betrokken lidstaat bekendgemaakt en beschikbaar gesteld, en wordt ook verstrekt in een taal die in internationale financiële kringen pleegt te worden gebruikt.

2. De informatie wordt ten minste jaarlijks geactualiseerd. Wat de wijzigingen in de wet- en regelgeving, in de bestuursrechtelijke voorschriften en in de algemene richtsnoeren op het gebied van de verzekerings- of herverzekeringsregelgeving betreft, wordt uiterlijk wanneer deze wijzigingen toepasselijk worden, geactualiseerde informatie verstrekt.

3. De in artikel 316 bedoelde geaggregeerde jaarlijkse statistische gegevens over de onder toezicht staande ondernemingen en groepen worden met betrekking tot elk kalenderjaar bekendgemaakt, en dat uiterlijk drie maanden na de uiterste datum waarop de ondernemingen met een boekjaar dat op 31 december eindigt, krachtens artikel 312, lid 1, onder b), verplicht zijn jaarlijkse kwantitatieve templates in te dienen. Informatie over de toezichthoudende autoriteiten wordt uiterlijk vier maanden na 31 december van elk kalenderjaar beschikbaar gesteld.

4. Het eerste jaar waarvoor informatie in de officiële taal of talen van de betrokken lidstaat wordt gepubliceerd, is het kalenderjaar dat op of na 1 januari 2016 aanvangt en de informatie wordt uiterlijk drie maanden na de aanvang van het jaar gepubliceerd. Wat het eerste jaar betreft, wordt uiterlijk 12 maanden na de datum waarop de informatie in de officiële taal of talen van de betrokken lidstaat is gepubliceerd, overgegaan tot de publicatie van de informatie die moet worden bekendgemaakt in een taal die in internationale financiële kringen pleegt te worden gebruikt.

HOOFDSTUK XV
SPECIAL PURPOSE VEHICLES

AFDELING 1
VERGUNNINGVERLENING

Artikel 318

Een special purpose vehicle verkrijgt alleen een vergunning van de toezichthoudende autoriteit van de lidstaat op wiens grondgebied het zijn hoofdkantoor vestigt, als aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) het special purpose vehicle neemt middels herverzekeringsovereenkomsten risico's van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming over of neemt middels soortgelijke regelingen verzekeringsrisico's over;

(b) wanneer het special purpose vehicle risico's van meer dan één verzekerings- of herverzekeringsonderneming overneemt, wordt de solvabiliteit van dat special purpose vehicle niet aangetast door liquidatieprocedures ten aanzien van een van die verzekerings- of herverzekeringsondernemingen;

(c) de contractuele regelingen voor de overdracht van risico van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan het special purpose vehicle en voor de belegging in activa door het special purpose vehicle voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 319, 320 en 321;

(d) de personen die het special purpose vehicle daadwerkelijk besturen, voldoen aan de vereisten van artikel 322;

(e) de aandeelhouders of leden met een gekwalificeerde deelneming in de zin van artikel 13, punt 21, van Richtlijn 2009/138/EG in het special purpose vehicle voldoen aan de voorwaarden van artikel 323;

(f) het special purpose vehicle beschikt over een doeltreffend governancesysteem en voldoet aan de vereisten van artikel 324;

(g) het special purpose vehicle is in staat aan de vereisten van artikel 325 te voldoen;

(h) het special purpose vehicle voldoet aan de vereisten van de artikelen 326 en 327.

AFDELING 2
VERPLICHTE VOORWAARDEN IN DE OVEREENKOMST

Artikel 319
Volledige financiering

De contractuele regelingen voor de overdracht van risico van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan een special purpose vehicle waarborgen dat het special purpose vehicle te allen tijde volledig overeenkomstig artikel 326 is gefinancierd.

Artikel 320
Doeltreffende overdracht van risico

1. De contractuele regelingen voor de overdracht van risico van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan een special purpose vehicle en van het special

purpose vehicle aan de verstrekkers van schuld of financiering waarborgen het volgende:

(a) de overdracht van risico is onder alle omstandigheden doeltreffend;

(b) de omvang van de risico-overdracht is duidelijk omschreven en onbetwistbaar.

2. De overdracht van risico wordt niet geacht onder alle omstandigheden doeltreffend te zijn wanneer daaraan transacties zijn verbonden die de effectieve risico-overdracht kunnen ondermijnen.

Artikel 321

Rechten van de verstrekkers van schuld- of financieringsmechanismen

De contractuele regelingen voor de overdracht van risico van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan een special purpose vehicle en van het special purpose vehicle aan de verstrekkers van schuld of financiering waarborgen al het volgende:

(a) de vorderingen van de verstrekkers van schuld- of financieringsmechanismen zijn te allen tijde achtergesteld bij de herverzekeringsverplichtingen van het special purpose vehicle jegens de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

(b) aan de verstrekkers van schuld of financiering worden geen betalingen gedaan indien het special purpose vehicle als gevolg van deze betalingen niet meer volledig gefinancierd is,

(c) de verstrekkers van schuld of financiering aan het special purpose vehicle hebben geen recht van regres op de activa van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming,

(d) de verstrekkers van schuld of financiering aan het special purpose vehicle hebben niet het recht om de liquidatie van het special purpose vehicle aan te vragen.

AFDELING 3
GOVERNANCESYSTEEM

Artikel 322

Deskundigheids- en betrouwbaarheidsvereisten voor de personen die een special purpose vehicle daadwerkelijk besturen

1. Alle personen die een special purpose vehicle daadwerkelijk besturen, voldoen te allen tijde aan de vereisten van artikel 42, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG.

2. Special purpose vehicles stellen de toezichthoudende autoriteiten in kennis van de identiteit van de personen die het special purpose vehicle daadwerkelijk besturen, en tonen tegenover de toezichthoudende autoriteiten aan dat die personen aan de vereisten van artikel 42, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG voldoen.

3. Special purpose vehicles stellen de toezichthoudende autoriteiten in kennis van veranderingen in de identiteit van de personen die het special purpose vehicle daadwerkelijk besturen, en verstrekken de toezichthoudende autoriteiten alle informatie die nodig is om na te gaan of nieuwe personen die worden aangesteld om het special purpose vehicle te besturen, deskundig en betrouwbaar zijn in de zin van artikel 42, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG.

4. Als een van de personen die een special purpose vehicle daadwerkelijk besturen, is vervangen omdat deze niet meer aan de vereisten van artikel 42, lid 1, van

Richtlijn 2009/138/EG voldoet, stellen special purpose vehicles de toezichthoudende autoriteiten daarvan in kennis.

Artikel 323

Deskundigheids- en betrouwbaarheidsvereisten voor de aandeelhouders of leden met een gekwalificeerde deelneming

1. Bij de beoordeling of de aandeelhouders of leden met een gekwalificeerde deelneming in de zin van artikel 13, punt 21, van Richtlijn 2009/138/EG in een special purpose vehicle deskundig en betrouwbaar zijn, wordt rekening gehouden met alle volgende criteria:

   (a) de naam en integriteit van de aandeelhouder of het lid met een gekwalificeerde deelneming in het special purpose vehicle;

   (b) de financiële soliditeit van de aandeelhouder of het lid met een gekwalificeerde deelneming in het special purpose vehicle;

   (c) de mate van invloed die de aandeelhouder of het lid met een gekwalificeerde deelneming in het special purpose vehicle zal uitoefenen op het special purpose vehicle;

   (d) of er goede redenen zijn om te vermoeden dat in verband met de gekwalificeerde deelneming van de aandeelhouder of het lid met een gekwalificeerde deelneming in het special purpose vehicle geld wordt of werd witgewassen of terrorisme wordt of werd gefinancierd of dat gepoogd wordt of gepoogd werd geld wit te wassen of terrorisme te financieren in de zin van artikel 1 van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad[15], of dat de gekwalificeerde deelneming het risico daarop zou kunnen vergroten.

2. Special purpose vehicles stellen de toezichthoudende autoriteiten in kennis van de identiteit van de personen die aandeelhouders of leden met een gekwalificeerde deelneming in het special purpose vehicle zijn.

Artikel 324

Deugdelijke administratieve en boekhoudprocedures, adequate internecontrolemechanismen en vereisten op het gebied van risicomanagement

1. Een special purpose vehicle beschikt over een doeltreffend governancesysteem dat voor een gezonde en prudente bedrijfsvoering zorgt en dat in verhouding staat tot de aard, omvang en complexiteit van de risico's die het overneemt, en de doeleinden waarvoor het een vergunning heeft.

2. Het governancesysteem van het special purpose vehicle bestaat uit alle volgende elementen:

   (a) schriftelijke gedragslijnen voor ten minste het risicomanagement, de interne controle, de administratieve en boekhoudprocedures en, indien van toepassing, uitbestedingen. De schriftelijke gedragslijnen bestaan in gedragslijnen voor de in artikel 44, lid 2, onder a) tot en met f), van Richtlijn 2009/138/EG genoemde gebieden, voor zover die van belang zijn gelet op de doeleinden van het special purpose vehicle;

[15] Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (PB L 309 van 25.11.2005, blz. 15).

(b) doeltreffende interne controles die ervoor zorgen dat doorlopend aan de in afdeling 2 bedoelde verplichte voorwaarden in de overeenkomst en aan de vereisten van afdeling 5 wordt voldaan;

(c) een doeltreffend risicomanagementsysteem dat bestaat uit processen en rapportageprocedures die nodig zijn om het risico waaraan het special purpose vehicle zou kunnen worden blootgesteld, doorlopend te onderkennen, meten, bewaken, beheren en rapporteren.

3. Special purpose vehicles zorgen ervoor dat de in lid 2, onder a), bedoelde gedragslijnen doeltreffend worden toegepast.

AFDELING 4
TOEZICHTRAPPORTAGE

Artikel 325
Toezichtrapportage

1. De toezichthoudende autoriteiten in de lidstaat waarin het special purpose vehicle is gevestigd, kunnen bij het special purpose vehicle alle informatie opvragen die nodig is om toezicht op het special purpose vehicle te kunnen uitoefenen.

2. Een special purpose vehicle rapporteert alle volgende informatie aan de toezichthoudende autoriteiten van de lidstaat waarin het is gevestigd:

(a) de waarde van de overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG gewaardeerde activa van het special purpose per materiële klasse, alsmede een beschrijving van de grondslag, methoden en aannamen die voor de waardering ervan zijn gehanteerd;

(b) de geaggregeerde maximale risicoblootstelling van het special purpose en een beschrijving van de grondslag, methoden en aannamen die voor de bepaling van de geaggregeerde maximale risicoblootstelling zijn gehanteerd;

(c) belangenconflicten tussen het special purpose vehicle, de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen en de verstrekkers van schuld of financiering;

(d) significante transacties die het special purpose vehicle tijdens de laatste rapportageperiode is aangegaan.

3. Special purpose vehicles dienen het in lid 2 bedoelde rapport ten minste jaarlijks in.

4. Special purpose vehicle dienen het in lid 2 bedoelde rapport in:

(a) uiterlijk 20 weken na het einde van het boekjaar van het special purpose vehicle voor het boekjaar dat op of na 30 juni 2016 maar vóór 1 januari 2017 afloopt;

(b) uiterlijk 18 weken na het einde van het boekjaar van het special purpose vehicle voor het boekjaar dat op of na 1 januari 2017 maar vóór 1 januari 2018 afloopt;

(c) uiterlijk 16 weken na het einde van het boekjaar van het special purpose vehicle voor het boekjaar dat op of na 1 januari 2018 maar vóór 1 januari 2019 afloopt;

(d) uiterlijk 14 weken na het einde van het boekjaar van het special purpose vehicle voor de boekjaren die op of na 1 januari 2019 aflopen.

5. Een special purpose vehicle stelt de toezichthoudende autoriteiten in de lidstaat waarin het is gevestigd, onverwijld in kennis van veranderingen die op de naleving door het special purpose vehicle van de artikelen 318 tot en met 324 en van artikel 326 van invloed kunnen zijn.

AFDELING 5
SOLVABILITEITSVEREISTEN

Artikel 326
Solvabiliteitsvereisten

1. Om als volledig gefinancierd te worden aangemerkt, voldoen special purpose vehicles aan alle volgende vereisten:

   (a) de activa van het special purpose vehicle worden overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2009/138/EG gewaardeerd;

   (b) het special purpose vehicle beschikt te allen tijde over activa waarvan de waarde gelijk is aan of groter is dan de geaggregeerde maximale risicoblootstelling, en het special purpose vehicle kan de bedragen betalen waarvoor het aansprakelijk is wanneer deze opeisbaar zijn;

   (c) de opbrengsten van het schulduitgifte- of ander financieringsmechanisme zijn volledig gestort.

2. Bij de beoordeling door de toezichthoudende autoriteiten of het special purpose vehicle te allen tijde over activa beschikt waarvan de waarde gelijk is aan of groter is dan de geaggregeerde maximale risicoblootstelling, en of het special purpose vehicle de bedragen kan betalen waarvoor het aansprakelijk is wanneer deze opeisbaar zijn, wordt rekening gehouden met alle volgende elementen:

   (a) het liquiditeitsrisico van het special purpose vehicle;

   (b) de kwantificeerbare risico's van het special purpose vehicle;

   (c) de regelingen voor het aanhouden van activa in het special purpose vehicle.

3. Het special purpose vehicle toont tegenover de toezichthoudende autoriteiten in zijn in artikel 325, lid 2, bedoelde rapport en op verzoek van de toezichthoudende autoriteiten aan dat het aan de vereisten van lid 1 voldoet, en rapporteert over de in lid 2, onder a) en b), genoemde punten.

4. Betalingen die met bestaande verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten verband houden en die het special purpose vehicle naar verwachting in de toekomst zal ontvangen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die risico aan het special purpose vehicle heeft overgedragen, kunnen als activa van het special purpose vehicle worden meegeteld mits aan alle volgende vereisten is voldaan:

   (a) de toekomstige verplichtingen van het special purpose vehicle jegens de verstrekkers van schuld of financiering ontstaan alleen bij ontvangst van de betalingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die risico aan het special purpose vehicle heeft overgedragen;

   (b) er bestaat geen scenario waarin het feit dat betalingen niet door het special purpose vehicle worden ontvangen, een negatief effect sorteert op het kernvermogen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die risico's aan het special purpose vehicle heeft overgedragen;

(c) het special purpose vehicle blijft aan de voorwaarden van lid 1 voldoen ook al worden geen betalingen ontvangen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die risico aan het special purpose vehicle heeft overgedragen;

(d) de betalingen houden niet verband met kosten die zijn uitgesloten van de geaggregeerde maximale risicoblootstelling als gedefinieerd in artikel 1, punt 42.

Artikel 327
Solvabiliteitsvereisten inzake beleggingen

Special purpose vehicles beleggen al hun activa in overeenstemming met alle volgende vereisten:

(a) met betrekking tot de gehele portefeuille activa belegt een special purpose vehicle alleen in activa en instrumenten waarvan het het risico naar behoren kan onderkennen, meten, bewaken, beheren, beheersen en rapporteren;

(b) activa worden op zodanige wijze belegd dat de veiligheid, de kwaliteit, de liquiditeit en het rendement van de portefeuille als geheel gewaarborgd zijn. Bovendien worden de activa zodanig gelokaliseerd dat hun beschikbaarheid gewaarborgd is;

(c) alle activa worden belegd op een wijze die strookt met de aard en looptijd van de verplichtingen van het special purpose vehicle. Alle activa worden belegd in het belang van de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die risico's aan het special purpose vehicle overdragen;

(d) het gebruik van afgeleide instrumenten is toegestaan voor zover zij bijdragen tot een vermindering van de risico's of een doelmatig portefeuillebeheer vergemakkelijken;

(e) beleggingen en activa die niet zijn toegelaten tot de handel op een gereglementeerde financiële markt, worden tot een prudent niveau beperkt;

(f) de activa worden naar behoren gediversifieerd zodanig dat een bovenmatige afhankelijkheid van een bepaald actief, een bepaalde emittent of groep van ondernemingen, of een bepaald geografisch gebied en bovenmatige risicoaccumulatie in de portefeuille als geheel worden vermeden;

(g) beleggingen in activa uitgegeven door dezelfde emittent of door emittenten die tot dezelfde groep behoren, stellen de special purpose vehicles niet bloot aan bovenmatige risicoconcentratie.

TITEL II
VERZEKERINGSGROEPEN

HOOFDSTUK I
SOLVABILITEITSBEREKENING OP GROEPSNIVEAU

AFDELING 1
GROEPSSOLVABILITEIT: KEUZE VAN DE BEREKENINGSMETHODE EN ALGEMENE BEGINSELEN

Artikel 328
Methodekeuze

1. Bij het bepalen of de uitsluitende toepassing van methode 1 als ongepast moet worden aangemerkt, waardoor de groepssolvabiliteit kan worden berekend volgens methode 2 of een combinatie van de methoden 1 en 2 die in de artikelen 230 tot en met 233 van Richtlijn 2009/138/EG zijn vastgelegd, neemt de groepstoezichthouder, na overleg met de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten en de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, dan wel de verzekeringsholding of de gemengde financiële holding, alle volgende elementen in aanmerking:

   (a) of de hoeveelheid en de kwaliteit van de beschikbare informatie over een verbonden onderneming niet volstaan om daarop methode 1 toe te passen;

   (b) of een verbonden onderneming niet door een intern model van de groep wordt bestreken, ingeval voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep van een overeenkomstig artikel 231 van Richtlijn 2009/138/EG goedgekeurd intern model van de groep wordt gebruikgemaakt;

   (c) of, voor de toepassing van punt b), de risico's die niet door het interne model van de groep worden bestreken, van geringe omvang zijn in vergelijking met het algemene risicoprofiel van de groep;

   (d) of het gebruik van methode 1 met betrekking tot een verbonden onderneming of meerdere verbonden ondernemingen te belastend zou zijn en de aard, omvang en complexiteit van de risico's van de groep van dien aard zijn dat het gebruik van methode 2 met betrekking tot die verbonden onderneming of verbonden ondernemingen de resultaten van de berekening van de groepssolvabiliteit niet wezenlijk beïnvloedt;

   (e) of intragroeptransacties niet significant zijn, noch qua volume, noch qua transactiewaarde;

   (f) of de groep verbonden verzekerings- of herverzekeringsondernemingen van derde landen omvat, en of overeenkomstig artikel 227, leden 4 of 5, van Richtlijn 2009/138/EG gedelegeerde handelingen zijn vastgesteld waarin is bepaald dat de solvabiliteitsregelingen van die derde landen gelijkwaardig of voorlopig gelijkwaardig zijn.

2. De gekozen methode of combinatie van methoden wordt consistent in de tijd toegepast. De groepstoezichthouder verlangt van de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, dan wel de verzekeringsholding of de gemengde financiële holding dat deze voor een verbonden onderneming op methode 1 overstapt wanneer het gebruik van methode 2 of van een combinatie van de methoden 1 en 2 in het licht van de in lid 1 bedoelde elementen niet langer gerechtvaardigd is.

Artikel 329
Behandeling van specifieke verbonden ondernemingen

1. Onverminderd artikel 328 wordt bij de berekening van de groepssolvabiliteit rekening gehouden met alle volgende elementen, tenzij de boekwaarde van de betrokken verbonden onderneming overeenkomstig artikel 229 van Richtlijn 2009/138/EG op het voor de groepssolvabiliteit in aanmerking komend eigen vermogen in mindering is gebracht:

   (a) de kapitaalvereisten voor verbonden ondernemingen die kredietinstellingen, beleggingsondernemingen of financiële instellingen zijn en de eigenvermogensbestanddelen van die ondernemingen welke zijn berekend volgens de desbetreffende sectorale voorschriften als bedoeld in artikel 2, lid 7, van Richtlijn 2002/87/EG;

   (b) de kapitaalvereisten voor verbonden ondernemingen die instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening zijn en de eigenvermogensbestanddelen van die ondernemingen welke zijn berekend overeenkomstig de artikelen 17 tot en met 17 quater van Richtlijn 2003/41/EG;

   (c) de overeenkomstig artikel 7, lid 1, onder a), van Richtlijn 2009/65/EG berekende kapitaalvereisten voor verbonden ondernemingen die icbe-beheermaatschappijen zijn en het eigen vermogen van die ondernemingen dat is berekend overeenkomstig artikel 2, lid 1, punt l), van genoemde richtlijn;

   (d) de overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn 2011/61/EU berekende kapitaalvereisten voor verbonden ondernemingen die beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen zijn en het eigen vermogen van die ondernemingen dat is berekend overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder a quinquies), van genoemde richtlijn;

   (e) het theoretische kapitaalvereiste en de eigenvermogensbestanddelen van verbonden ondernemingen die niet-gereglementeerde ondernemingen zijn die financiële activiteiten uitoefenen, waarbij het theoretische kapitaalvereiste het kapitaalvereiste is waaraan de verbonden onderneming op grond van de desbetreffende sectorale voorschriften zou moeten voldoen indien de betrokken onderneming een gereglementeerde entiteit zou zijn.

2. Voor de toepassing van het bepaalde in artikel 235 van Richtlijn 2009/138/EG geldt artikel 226, lid 2, van genoemde richtlijn indien de moederverzekeringsholding of gemengde financiële holding achtergestelde schuld heeft uitgegeven of andere in aanmerking komende eigenvermogensbestanddelen bezit waarvoor de in artikel 98 van genoemde richtlijn vastgestelde grenzen gelden.

3. Special purpose vehicles, als omschreven in artikel 13, punt 26, van Richtlijn 2009/138/EG, waaraan de deelnemende onderneming of één van haar dochterondernemingen risico heeft overgedragen, worden in elk van de volgende situaties buiten beschouwing gelaten bij de berekening van de groepssolvabiliteit:

(a) het special purpose vehicle voldoet aan de vereisten van artikel 211 van Richtlijn 2009/138/EG, dan wel, in voorkomend geval, aan het recht van de lidstaat in overeenstemming met artikel 211, lid 3, van genoemde richtlijn;

(b) het special purpose vehicle staat onder toezicht van een toezichthoudende autoriteit van een derde land en voldoet aan vereisten die gelijkwaardig zijn aan die welke in artikel 211, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG zijn vastgelegd.

Voor de toepassing van dit lid is artikel 211 van Richtlijn 2009/138/EG toepasselijk op het niveau van de groep.

Artikel 330
Beschikbaarheid op groepsniveau van het in aanmerking komend eigen vermogen van verbonden ondernemingen

1. Bij de beoordeling of bepaalde eigenvermogensbestanddelen die voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste van een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding in aanmerking komen, niet effectief voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep beschikbaar kunnen worden gesteld, nemen de toezichthoudende autoriteiten alle volgende elementen in aanmerking:

(a) of het eigenvermogensbestanddeel aan wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften is onderworpen die het vermogen van dat bestanddeel beperken om alle soorten verliezen op te vangen, ongeacht waar deze ontstaan in de groep;

(b) of er wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften bestaan die de overdraagbaarheid van activa aan een andere verzekerings- of herverzekeringsonderneming beperken;

(c) of die eigenvermogensbestanddelen niet binnen een maximumtermijn van negen maanden voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep beschikbaar kunnen worden gesteld;

(d) of, ingeval methode 2 wordt gehanteerd, het eigenvermogensbestanddeel niet voldoet aan de vereisten van de artikelen 71, 73 en 77; voor de toepassing van genoemde artikelen omvat het begrip "solvabiliteitskapitaalvereiste" zowel het solvabiliteitskapitaalvereiste van de verbonden onderneming die het eigenvermogensbestanddeel heeft uitgegeven, als het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep.

2. In het kader van de in lid 1 bedoelde beoordeling houden de toezichthoudende autoriteiten rekening met de beperkingen die eventueel uit het continuïteitsbeginsel voortvloeien.

In het kader van de in lid 1 bedoelde beoordeling houden de toezichthoudende autoriteiten ook rekening met alle kosten die de beschikbaarstelling van deze eigenvermogensbestanddelen voor de groep met zich mee kan brengen voor de verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding, of enigerlei andere verbonden onderneming.

3. De volgende bestanddelen worden geacht niet effectief beschikbaar te zijn voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep:

(a) aanvullend vermogen;

(b) preferente aandelen, achtergestelde ledenrekeningen en achtergestelde verplichtingen;

(c) een bedrag gelijk aan de waarde van netto uitgestelde belastingvorderingen; voor deze doeleinden mag het bedrag van de uitgestelde belastingvordering worden verminderd met het bedrag van de gerelateerde uitgestelde belastingverplichting, op voorwaarde dat deze uitgestelde belastingvorderingen en gerelateerde uitgestelde belastingverplichtingen beide voortvloeien uit de fiscale wetgeving van één en dezelfde lidstaat of één en hetzelfde derde land, en dat de belastingautoriteit van de betrokken lidstaat of het betrokken derde land een dergelijke verrekening toestaat.

Wanneer de deelnemende onderneming ten genoegen van de toezichthoudende autoriteit kan aantonen dat de in de eerste alinea bedoelde aanname voor één van de bestanddelen ongepast is in de specifieke omstandigheden waardoor de groep wordt gekenmerkt, kan de deelnemende onderneming dit bestanddeel opnemen in het eigen vermogen dat beschikbaar is voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep.

4. De volgende bestanddelen worden hoe dan ook geacht niet effectief beschikbaar te zijn voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep:

(a) elk minderheidsbelang in een dochteronderneming dat groter is dan de bijdrage van die dochteronderneming aan het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep ingeval de dochteronderneming een verzekerings- of herverzekeringsonderneming, een verzekerings- of herverzekeringsonderneming van een derde land, een verzekeringsholding of een gemengde financiële holding is;

(b) elk minderheidsbelang in een dochteronderneming die nevendiensten verricht;

(c) elk aan een beperking onderhevig eigenvermogensbestanddeel in afgezonderde fondsen als bedoeld in artikel 99, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG en in artikel 80 van deze verordening.

5. Wanneer een eigenvermogensbestanddeel van een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekerings- of herverzekeringsonderneming van een derde land, verzekeringsholding of gemengde financiële holding niet effectief beschikbaar kan worden gesteld voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep, mag dit eigenvermogensbestanddeel alleen in de berekening van de groepssolvabiliteit worden meegenomen voor ten hoogste de bijdrage van die verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekerings- of herverzekeringsonderneming van het derde land, verzekeringsholding of gemengde financiële holding aan het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep.

6. Wanneer een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekerings- of herverzekeringsonderneming van een derde land, verzekeringsholding of gemengde financiële holding overeenkomstig artikel 335, lid 1, onder a) of c), in de geconsolideerde gegevens is opgenomen, weerspiegelt de bijdrage ervan aan het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep de diversificatievoordelen en wordt deze als volgt berekend:

(a) wanneer het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep met betrekking tot deze verbonden onderneming op basis van de standaardformule wordt berekend, wordt het proportionele deel van het

solvabiliteitskapitaalvereiste van de betrokken verbonden onderneming vermenigvuldigd met een percentage dat overeenstemt met de verhouding tussen de gediversifieerde component van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep, als bedoeld in artikel 336, onder a), en de som van het solvabiliteitskapitaalvereiste van elk van de ondernemingen die bij de berekening van die gediversifieerde component van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep in aanmerking zijn genomen;

(b) wanneer het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep met betrekking tot deze verbonden onderneming op basis van een intern model wordt berekend, wordt het solvabiliteitskapitaalvereiste van de betrokken verbonden onderneming vermenigvuldigd met een op basis van het interne model bepaald percentage dat overeenstemt met het aandeel van de diversificatie-effecten op groepsniveau die aan de verbonden onderneming worden toegerekend, op voorwaarde dat de som van deze op basis van het interne model berekende percentages voor alle verbonden verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings en gemengde financiële holdings die in de berekening op geconsolideerde basis in aanmerking zijn genomen, gelijk is aan 100 %.

AFDELING 2
GROEPSSOLVABILITEIT: BEREKENINGSMETHODEN

Artikel 331
Indeling op groepsniveau van eigenvermogensbestanddelen van verbonden verzekerings- en herverzekeringsondernemingen

1. Wanneer een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming die bij de berekening van de groepssolvabiliteit in aanmerking is genomen, een eigenvermogensbestanddeel op basis van de criteria van titel I, hoofdstuk IV, afdeling 2, in een van de drie tiers heeft ingedeeld, wordt het eigenvermogensbestanddeel op groepsniveau in hetzelfde tier ingedeeld, op voorwaarde dat aan alle volgende aanvullende vereisten is voldaan:

   (a) de onderneming voldoet aan de vereisten van de artikelen 71, 73 en 77 van deze verordening;

   (b) het eigenvermogensbestanddeel is niet bezwaard en is niet dusdanig aan een andere transactie gekoppeld dat, ingeval deze transactie samen met het eigenvermogensbestanddeel wordt beschouwd, zulks ertoe kan leiden dat het eigenvermogensbestanddeel in kwestie op groepsniveau niet aan de vereisten van artikel 94 van Richtlijn 2009/138/EG voldoet.

2. Voor de toepassing van lid 1, onder a):

   (a) wordt in de artikelen 71, 73 en 77 van deze verordening onder "solvabiliteitskapitaalvereiste" zowel het solvabiliteitskapitaalvereiste van de verbonden onderneming die het eigenvermogensbestanddeel heeft uitgegeven, als het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep verstaan;

(b) wordt in de artikelen 71, 73 en 77 van deze verordening onder "minimumkapitaalvereiste" zowel het minimumkapitaalvereiste van de verbonden onderneming die het eigenvermogensbestanddeel heeft uitgegeven, als een van de volgende minima verstaan:

i) wanneer van methode 1 wordt gebruikgemaakt, het voor het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep geldende minimum, berekend overeenkomstig artikel 230, lid 2, tweede alinea, van Richtlijn 2009/138/EG;

ii) wanneer van een combinatie van de methoden 1 en 2 wordt gebruikgemaakt, het overeenkomstig artikel 341 van deze verordening bepaalde minimum.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt in titel I, hoofdstuk IV, afdeling 2, onder "verzekerings- of herverzekeringsonderneming" verstaan zowel de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming als de verzekerings- of herverzekeringsonderneming die deel uitmaakt van de groep en die het eigenvermogensbestanddeel heeft uitgegeven.

4. Wanneer een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming een eigenvermogensbestanddeel dat overeenkomstig artikel 73, lid 1, onder j), voor opneming in Tier 1 in aanmerking komt in Tier 2 heeft ingedeeld, belet die indeling in afwijking van lid 1 niet dat datzelfde eigenvermogensbestanddeel op groepsniveau in Tier 1 wordt ingedeeld, op voorwaarde dat op groepsniveau aan de grens van artikel 82, lid 3, wordt voldaan.

Artikel 332

Indeling op groepsniveau van eigenvermogensbestanddelen van verbonden verzekerings- of herverzekeringsondernemingen van derde landen

1. Wanneer een eigenvermogensbestanddeel door een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming van een derde land is uitgegeven, deelt de deelnemende onderneming het eigenvermogensbestanddeel in op basis van de indelingscriteria van titel I, hoofdstuk IV, afdeling 2, op voorwaarde dat aan alle volgende aanvullende vereisten is voldaan:

(a) de onderneming voldoet aan de vereisten van de artikelen 71, 73 en 77 van deze verordening;

(b) het eigenvermogensbestanddeel is niet bezwaard en is niet dusdanig aan een andere transactie gekoppeld dat, ingeval deze transactie samen met het eigenvermogensbestanddeel wordt beschouwd, zulks ertoe kan leiden dat het eigenvermogensbestanddeel in kwestie op groepsniveau niet aan de vereisten van artikel 94 van Richtlijn 2009/138/EG voldoet.

2. Voor de toepassing van lid 1, onder a):

(a) wordt in de artikelen 71, 73 en 77 van deze verordening onder "solvabiliteitskapitaalvereiste" het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep verstaan;

(b) wordt in de artikelen 71, 73 en 77 van deze verordening onder "minimumkapitaalvereiste" zowel het door de toezichthoudende autoriteit van het betrokken derde land vastgestelde kapitaalvereiste van de onderneming die

het eigenvermogensbestanddeel heeft uitgegeven, als een van de volgende minima verstaan:

i) wanneer van methode 1 wordt gebruikgemaakt, het voor het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep geldende minimum, berekend overeenkomstig artikel 230, lid 2, tweede alinea, van Richtlijn 2009/138/EG;

ii) wanneer van een combinatie van de methoden 1 en 2 wordt gebruikgemaakt, het overeenkomstig artikel 341 van deze verordening bepaalde minimum.

Artikel 333

Indeling op groepsniveau van eigenvermogensbestanddelen van verzekeringsholdings, gemengde financiële holdings en dochterondernemingen die nevendiensten verrichten

1. Wanneer een eigenvermogensbestanddeel is uitgegeven door een verzekeringsholding, een verzekeringstussenholding, een gemengde financiële holding, een gemengde financiële tussenholding of een dochteronderneming die nevendiensten verricht, deelt de deelnemende onderneming het eigenvermogensbestanddeel in op basis van de indelingscriteria van titel I, hoofdstuk IV, afdeling 2, op voorwaarde dat aan alle volgende aanvullende vereisten is voldaan:

   (a) de onderneming voldoet aan de vereisten van de artikelen 71, 73 en 77 van deze verordening;

   (b) het eigenvermogensbestanddeel is niet bezwaard en is niet dusdanig aan een andere transactie gekoppeld dat, ingeval deze transactie samen met het eigenvermogensbestanddeel wordt beschouwd, zulks ertoe kan leiden dat het eigenvermogensbestanddeel in kwestie op groepsniveau niet aan de vereisten van artikel 94 van Richtlijn 2009/138/EG voldoet.

2. Voor de toepassing van lid 1, onder a):

   (a) wordt in de artikelen 71, 73 en 77 van deze verordening onder "solvabiliteitskapitaalvereiste" het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep verstaan;

   (b) omvat het begrip "minimumkapitaalvereiste" in de artikelen 71, 73 en 77 van deze verordening zowel de niet-inachtneming van het desbetreffende minimum als bedoeld in artikel 331, lid 2, onder b), als de insolventie van de verzekeringsholding, de verzekeringstussenholding, de gemengde financiële holding, de gemengde financiële tussenholding of de dochteronderneming die nevendiensten verricht.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt in titel I, hoofdstuk IV, afdeling 2, onder "verzekerings- of herverzekeringsonderneming" verstaan de verzekeringsholding, de verzekeringstussenholding, de gemengde financiële holding, de gemengde financiële tussenholding of de dochteronderneming die nevendiensten verricht, die deel uitmaakt van de groep en die het eigenvermogensbestanddeel heeft uitgegeven.

Artikel 334

Indeling van eigenvermogensbestanddelen van resterende verbonden ondernemingen

1. De eigenvermogensbestanddelen van de verbonden ondernemingen als bedoeld in artikel 335, lid 1, onder f), worden op groepsniveau als onderdeel van de reconciliatiereserve beschouwd.

2. Wanneer zulks doenbaar is en wanneer de in lid 1 bedoelde eigenvermogensbestanddelen het bedrag van het eigen vermogen van de groep of de groepssolvabiliteit wezenlijk beïnvloeden, deelt de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, de verzekeringsholding of de gemengde financiële holding het eigenvermogensbestanddeel in afwijking van lid 1 op basis van de criteria van titel I, hoofdstuk IV, afdeling 2, in een van de drie tiers in.

Artikel 335

Methode 1: bepaling van de geconsolideerde gegevens

1. De geconsolideerde gegevens voor de berekening van de groepssolvabiliteit volgens methode 1 omvatten alle volgende elementen:

   (a) de volledige consolidatie van gegevens van alle verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, verzekerings- of herverzekeringsondernemingen van derde landen, verzekeringsholdings, gemengde financiële holdings en ondernemingen die nevendiensten verrichten, welke dochterondernemingen van de moederonderneming zijn;

   (b) de volledige consolidatie van gegevens van special purpose vehicles waaraan de deelnemende onderneming of één van haar dochterondernemingen risico heeft overgedragen en die overeenkomstig artikel 329, lid 3, niet van de reikwijdte van de berekening van de groepssolvabiliteit zijn uitgesloten;

   (c) de evenredige consolidatie van gegevens van de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen van derde landen, de verzekeringsholdings, de gemengde financiële holdings en de ondernemingen die nevendiensten verrichten, welke gezamenlijk worden beheerd door een onder a) bedoelde onderneming en een of meer niet onder a) bedoelde ondernemingen, waarbij de verantwoordelijkheid van die ondernemingen beperkt is tot hun aandeel in het kapitaal;

   (d) op basis van de aangepaste vermogensmutatiemethode in overeenstemming met artikel 13, lid 3, bepaalde gegevens van alle deelnemingen in verbonden verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, verzekerings- of herverzekeringsondernemingen van derde landen, verzekeringsholdings en gemengde financiële holdings die geen dochteronderneming van de moederonderneming zijn en die niet onder de punten a) en c) vallen;

   (e) het overeenkomstig de desbetreffende sectorale voorschriften berekende proportionele deel van het eigen vermogen van de ondernemingen, als bedoeld in artikel 2, lid 7, van Richtlijn 2002/87/EG, met betrekking tot deelnemingen in verbonden ondernemingen zijnde kredietinstellingen, beleggingsondernemingen en financiële instellingen, beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen, icbe-beheermaatschappijen, instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening en niet-gereglementeerde ondernemingen die financiële activiteiten uitoefenen;

(f) overeenkomstig artikel 13 van deze verordening, gegevens van alle andere verbonden ondernemingen, met inbegrip van ondernemingen die nevendiensten verrichten, dan de onder a) tot en met e) bedoelde ondernemingen.

2. In afwijking van lid 1, onder d), worden gegevens van verbonden ondernemingen die door een in artikel 22, lid 7, van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde relatie met elkaar zijn verbonden, overeenkomstig de eerste alinea, onder a), c), d), e), of f), opgenomen op basis van de bepaling door de groepstoezichthouder van het in artikel 221, lid 2, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde proportionele deel.

3. Voor de berekening van het geconsolideerde eigen vermogen van de groep mogen de in de leden 1 en 2 bedoelde gegevens geen intragroeptransacties omvatten.

Artikel 336

Methode 1: berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep

Het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep wordt berekend als de som van het volgende:

(a) een solvabiliteitskapitaalvereiste berekend op basis van de in artikel 335, lid 1, onder a), b) en c), van deze verordening bedoelde geconsolideerde gegevens volgens de in titel I, hoofdstuk VI, afdeling 4, van Richtlijn 2009/138/EG vastgelegde regels;

(b) het proportionele deel van het solvabiliteitskapitaalvereiste van elke in artikel 335, lid 1, onder d), van deze verordening bedoelde onderneming; voor een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming van een derde land die geen dochteronderneming is, wordt het solvabiliteitskapitaalvereiste berekend alsof het hoofdkantoor van die onderneming in de Unie gelegen is;

(c) voor in artikel 335, lid 1, onder e), van deze verordening bedoelde ondernemingen, het overeenkomstig de desbetreffende sectorale voorschriften berekende evenredige deel van de kapitaalvereisten voor kredietinstellingen, beleggingsondernemingen, financiële instellingen, beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen, icbe-beheermaatschappijen en instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening in de zin van Richtlijn 2003/41/EG, en het evenredige deel van de theoretische kapitaalvereisten van niet-gereglementeerde ondernemingen die financiële activiteiten uitoefenen;

(d) voor in artikel 335, lid 1, onder f), van deze verordening bedoelde ondernemingen, het overeenkomstig de artikelen 13, 168 tot en met 171, 182 tot en met 187 en 188 van deze verordening bepaalde bedrag.

Artikel 337

Methode 1: bepaling van de lokale valuta voor de berekening van het valutarisico

Wanneer het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep geheel of gedeeltelijk op basis van de standaardformule wordt berekend, wordt aangenomen dat de in artikel 188, eerste alinea, bedoelde lokale valuta de valuta is die voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening wordt gehanteerd.

Artikel 338

Methode 1: groepsspecifieke parameters

1. Mits de groepstoezichthouder daarmee instemt, mag het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep in het kader van de standaardformule worden berekend door een subset van de in artikel 218 vastgelegde

standaardparameters te vervangen door parameters die kenmerkend zijn voor de groep ("groepsspecifieke parameters").

2. De voor de berekening van de groepsspecifieke parameters gehanteerde gegevens voldoen aan de criteria van artikel 104, lid 7, van Richtlijn 2009/138/EG en artikel 219 van deze verordening.

3. De standaardmethoden voor de berekening van de groepsspecifieke parameters zijn de methoden die in artikel 220 van deze verordening zijn beschreven.

4. Voor de toepassing van dit artikel worden verwijzingen in de artikelen 218, 219 en 220 van deze verordening naar "ondernemingsspecifieke parameters" gelezen als verwijzingen naar "groepsspecifieke parameters" en verwijzingen naar "verzekerings- en herverzekeringsondernemingen" als verwijzingen naar "de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, de verzekeringsholding of de gemengde financiële holding" die het gebruik van groepsspecifieke parameters aanvragen.

Artikel 339
Methode 1: beste schatting

1. De geconsolideerde beste schatting van de technische voorzieningen op basis van de geconsolideerde gegevens is gelijk aan de som van het volgende:

   (a) de overeenkomstig de artikelen 75 tot en met 86 van Richtlijn 2009/138/EG berekende beste schatting van de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

   (b) het in artikel 221, lid 1, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde proportionele deel van de overeenkomstig de artikelen 75 tot en met 86 van genoemde richtlijn berekende beste schatting van de in artikel 335, lid 1, onder a) en c), van deze verordening bedoelde verbonden verzekerings- of herverzekeringsondernemingen en verzekerings- of herverzekeringsondernemingen van derde landen.

2. Voor de toepassing van lid 1 mogen de beste schattingen van de deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en van elke verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming en verzekerings- en herverzekeringsondernemingen van een derde land geen intragroeptransacties omvatten. Met betrekking tot intragroepsherverzekeringsovereenkomsten worden alle volgende aanpassingen aangebracht:

   (a) in de beste schatting van de onderneming die risico's accepteert, zijn de uit de verplichtingen van de intragroepsherverzekeringsovereenkomsten voortvloeiende kasstromen niet opgenomen;

   (b) de onderneming die het risico overdraagt, houdt geen rekening met de bedragen die op intragroepsherverzekeringsovereenkomsten kunnen worden verhaald.

3. Voor de toepassing van lid 1 kan de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming de documentatie en het in artikel 265 bedoelde gegevensoverzicht beperken tot de gegevens die bij de berekening van de in lid 2 bedoelde aanpassingen in de beste schatting worden gebruikt.

Artikel 340
Methode 1: risicomarge

De geconsolideerde risicomarge van de technische voorzieningen op basis van de geconsolideerde gegevens is gelijk aan de som van het volgende:

(a) de risicomarge van de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

(b) het in artikel 221, lid 1, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde proportionele deel van de risicomarge van de in artikel 335, lid 1, onder a) en c), van deze verordening bedoelde verbonden verzekerings- of herverzekeringsondernemingen en verzekerings- of herverzekeringsondernemingen van derde landen.

Artikel 341
Combinatie van de methoden 1 en 2:
geconsolideerd minimumsolvabiliteitskapitaalvereiste van de groep

Wanneer de groepstoezichthouder overeenkomstig artikel 220, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG besluit op de groep een combinatie van de methoden 1 en 2 toe te passen, geldt voor het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep dat is berekend voor het deel van de groep dat door methode 1 wordt bestreken, een minimum dat is bepaald overeenkomstig artikel 230, lid 2, tweede alinea, van genoemde richtlijn.

Artikel 342
Methode 2: eliminatie van kapitaalschepping binnen de groep uit de beste schatting

1. Het geaggregeerde in aanmerking komend eigen vermogen van de groep wordt aangepast om er het effect van een intragroeptransactie uit te verwijderen wanneer het effect van de intragroeptransactie de beste schattingen van de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen op zodanige wijze beïnvloedt dat het in lid 2 bedoelde bedrag verschilt al naargelang de intragroeptransactie bij de berekening van dat bedrag al dan niet buiten beschouwing is gelaten.

2. Het in lid 1 bedoelde bedrag is gelijk aan de som van:

   (a) de overeenkomstig de artikelen 75 tot en met 86 van Richtlijn 2009/138/EG berekende beste schatting van de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

   (b) het in artikel 221, lid 1, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde proportionele deel van de overeenkomstig de artikelen 75 tot en met 86 van genoemde richtlijn berekende beste schatting van elke verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming en verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming van een derde land.

HOOFDSTUK II

INTERNE MODELLEN VOOR DE BEREKENING VAN HET GECONSOLIDEERDE SOLVABILITEITSKAPITAALVEREISTE VAN DE GROEP

AFDELING 1

VOLLEDIGE EN GEDEELTELIJKE INTERN MODELLEN DIE ALLEEN VOOR DE BEREKENING VAN HET SOLVABILITEITSKAPITAALVEREISTE VAN DE GROEP WORDEN GEBRUIKT

Artikel 343

Aanvraag om uitsluitend het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep met behulp van een intern model te berekenen

1. De aanvraag om het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep overeenkomstig artikel 230, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG met behulp van een intern model te berekenen, wordt schriftelijk bij de groepstoezichthouder ingediend in een officiële taal van de lidstaat van de groepstoezichthouder, dan wel in een taal waarvoor de groepstoezichthouder van tevoren toestemming heeft gegeven.

2. Voor de toepassing van dit hoofdstuk worden de toezichthoudende autoriteiten van alle lidstaten waar het hoofdkantoor is gelegen van de verbonden ondernemingen die onder het toepassingsgebied van het interne model vallen, "de bij de beoordeling van de aanvraag betrokken toezichthoudende autoriteiten" genoemd.

3. De groepstoezichthouder stelt het college van toezichthouders onverwijld in kennis van de ontvangst van de aanvraag en doet de aanvraag ook aan de andere bij de beoordeling van de aanvraag betrokken toezichthoudende autoriteiten toekomen.

4. Een verzoek van één van de bij de beoordeling van de aanvraag betrokken toezichthoudende autoriteiten om de aanvraag geheel of gedeeltelijk in een andere taal te verstrekken dan de taal waarin de aanvraag bij de groepstoezichthouder is ingediend, wordt eerst tot de groepstoezichthouder gericht. Na overleg met de andere bij de beoordeling van de aanvraag betrokken toezichthoudende autoriteiten verlangt de groepstoezichthouder dat de aanvraag, of het relevante deel ervan, wordt verstrekt in een taal die door alle betrokken toezichthoudende autoriteiten wordt begrepen.

5. Afgezien van de overeenkomstig de artikelen 112 en 113 van Richtlijn 2009/138/EG vereiste documenten en gegevens bevat een aanvraag om het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep met behulp van een intern model te berekenen, ook alle volgende documenten en gegevens:

   (a) met betrekking tot het toepassingsgebied van het model:

      i) een lijst van de verbonden ondernemingen die onder het toepassingsgebied van het interne model voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep vallen; voor elke onderneming bevat de lijst een verwijzing naar haar toezichthoudende autoriteit, de branches van de verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming, de gehanteerde methode om de geconsolideerde gegevens overeenkomstig artikel 335 van deze

verordening te bepalen, en het overeenkomstig artikel 221 van Richtlijn 2009/138/EG toegepaste proportionele deel;

ii) de juridische en organisatiestructuur van de groep, met een beschrijving van alle dochterondernemingen, materiële verbonden ondernemingen in de zin van artikel 256 bis van Richtlijn 2009/138/EG en belangrijke bijkantoren in de zin van artikel 354, lid 1, van deze verordening, alsook informatie over relevante operaties en transacties binnen de groep, tenzij deze informatie sinds de laatste periodieke toezichtrapportage van de groep overeenkomstig artikel 373 van deze verordening niet is gewijzigd;

iii) in voorkomend geval, een lijst van de verbonden ondernemingen die van het toepassingsgebied van het gedeeltelijke interne model voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep zijn uitgesloten, samen met een uiteenzetting van de redenen voor de uitsluiting ervan; er wordt een beschrijving gegeven van de gehanteerde methoden voor de inschatting van de risico's verbonden aan deze uitgesloten verbonden ondernemingen om aan te tonen dat de uitsluiting niet leidt tot een onderschatting van de totale risico's waaraan de groep is blootgesteld; in de aanvraag wordt aangetoond dat het met behulp van een combinatie van het interne model en de standaardformule berekende geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep het totale risicoprofiel van de groep op adequate wijze weergeeft;

iv) voor elke verbonden onderneming die onder het toepassingsgebied van het interne model voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep valt, wordt gemotiveerd waarom het interne model bij de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep de verbonden onderneming bestrijkt, maar niet wordt gebruikt om het solvabiliteitskapitaalvereiste van de betrokken verbonden onderneming te berekenen; met dat doel voor ogen en om te motiveren waarom de aanvraag niet volgens de procedure van artikel 231 van Richtlijn 2009/138/EG is ingediend, wordt in de aanvraag toegelicht hoe het interne model dat voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep wordt gebruikt, verschilt van en zich verhoudt tot een eerder door haar toezichthoudende autoriteit goedgekeurd intern model dat voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van sommige van de verbonden verzekerings- of herverzekeringsondernemingen wordt gebruikt; de deelnemende onderneming verstrekt informatie over eventuele toekomstige plannen om het interne model ook te gaan gebruiken voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van een bepaalde verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

(b) met betrekking tot de kapitaalvereisten van de groep:

i) een raming van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep dat met behulp van het interne model is berekend en dat met behulp van de standaardformule is berekend op het laatste tijdstip vóór de indiening van de aanvraag waarop het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep met behulp van de standaardformule werd berekend;

ii) voor elke verbonden onderneming, het solvabiliteitskapitaalvereiste dat op het laatste tijdstip vóór de indiening van de aanvraag met behulp van de standaardformule is berekend;

iii) in voorkomend geval, de wettelijke kapitaalvereisten voor andere onder het toepassingsgebied van het interne model vallende gereglementeerde verbonden ondernemingen dan verzekerings- en herverzekeringsondernemingen op het laatste tijdstip vóór de indiening van de aanvraag waarop het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep met behulp van de standaardformule werd berekend;

iv) een toelichting van het verschil tussen de som van de solvabiliteitskapitaalvereisten van alle verbonden verzekerings- en herverzekeringsondernemingen van de groep en het met behulp van het interne model berekende geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep.

Ingeval een aanvraag wordt ingediend voordat een solvabiliteitskapitaalvereiste moet worden berekend, worden de in de punten i), ii) en iii) bedoelde solvabiliteitskapitaalvereisten berekend voor een tijdstip dat vóór de datum van indiening van de aanvraag valt.

Artikel 344

Beoordeling van de aanvraag om uitsluitend het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep met behulp van een intern model te berekenen

1. Om de aanvraag naar behoren te kunnen beoordelen en, in voorkomend geval, de aanvrager te verzoeken een aanvraag overeenkomstig artikel 231 van Richtlijn 2009/138/EG in te dienen, neemt de groepstoezichthouder pas een definitief besluit na raadpleging van de bij de beoordeling van de aanvraag betrokken toezichthoudende autoriteiten.

2. Tijdens de beoordeling van de aanvraag mogen ook de andere toezichthoudende autoriteiten dan de in artikel 343, lid 2, bedoelde, bij de beoordeling van de aanvraag betrokken toezichthoudende autoriteiten binnen het college van toezichthouders aan de beoordeling van de aanvraag deelnemen. Hun deelneming blijft beperkt tot het signaleren en voorkomen van de volgende omstandigheden:

   (a) dat de uitsluiting van delen van de bedrijfsactiviteiten van het toepassingsgebied van het interne model tot een materiële onderschatting van de risico's van de groep leidt;

   (b) dat het interne model in tegenspraak is met een intern model dat eerder door de relevante toezichthoudende autoriteit is goedgekeurd of waarvan het goedkeuringsproces loopt, en dat voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van sommige van de verbonden verzekerings- of herverzekeringsondernemingen wordt gebruikt.

3. In voorkomend geval omvat de beoordeling van de aanvraag een evaluatie van de vraag of de overeenkomstig artikel 343, lid 5, onder a), iii), uiteengezette redenen voor de uitsluiting van verbonden ondernemingen van het toepassingsgebied van het interne model voor de berekening van de groepssolvabiliteit voldoende aantonen dat de totale risico's waaraan de groep is blootgesteld, niet worden onderschat door een gedeeltelijk intern model te gebruiken.

4. De beoordeling van de aanvraag omvat een evaluatie van de vraag of de overeenkomstig artikel 343, lid 5, onder a), iv), uiteengezette redenen waarom het interne model voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep een bepaalde verbonden onderneming bestrijkt, maar niet voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de betrokken verbonden onderneming wordt gebruikt, voldoende rechtvaardigen dat een aanvraag niet volgens de procedure van artikel 231 van Richtlijn 2009/138/EG is ingediend.

Artikel 345

Besluit over de aanvraag en over het overgangsplan om het toepassingsgebied uit te breiden van een gedeeltelijk intern model dat uitsluitend voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep wordt gebruikt

1. Na overeenkomstig artikel 344, leden 1 en 2, de andere toezichthoudende autoriteiten te hebben geraadpleegd, neemt de groepstoezichthouder zelf een besluit over de aanvraag. De groepstoezichthouder deelt zijn besluit mee aan de deelnemende onderneming en aan de andere bij de beoordeling van de aanvraag betrokken toezichthoudende autoriteiten. Het besluit is geschreven in een officiële taal van de lidstaat van de groepstoezichthouder.

2. Wanneer de bij de beoordeling van de aanvraag betrokken toezichthoudende autoriteiten toezichthoudende autoriteiten van meer dan één lidstaat omvatten, verstrekt de groepstoezichthouder, na overleg met de andere toezichthoudende autoriteiten en met de groep zelf, het in lid 1 bedoelde besluit in een andere taal die door alle andere betrokken toezichthoudende autoriteiten wordt begrepen.

3. Na overeenkomstig artikel 344, leden 1 en 2, de andere toezichthoudende autoriteiten te hebben geraadpleegd, kan de groepstoezichthouder van de aanvrager verlangen dat deze een realistisch overgangsplan voor de uitbreiding van het toepassingsgebied van het interne model indient.

4. Wanneer overeenkomstig artikel 230 van Richtlijn 2009/138/EG een intern model voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep is goedgekeurd, wordt voor elke latere aanvraag om voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de groep hetzelfde interne model te mogen gebruiken, de procedure van artikel 231 van Richtlijn 2009/138/EG gevolgd.

Artikel 346

Gebruikstest van interne modellen die uitsluitend voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep worden gebruikt

1. Wanneer overeenkomstig artikel 230, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep een intern model wordt gebruikt, voldoen alle volgende ondernemingen of holdings aan alle vereisten van de artikelen 223 tot en met 227 van deze verordening:

   (a) de deelnemende onderneming die het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep met behulp van het interne model berekent;

   (b) elke verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarvan de bedrijfsactiviteiten geheel of gedeeltelijk onder het toepassingsgebied van het

interne model vallen, alleen wat de output van het interne model op groepsniveau betreft;

(c) elke verbonden verzekeringsholding of gemengde financiële holding waarvan de bedrijfsactiviteiten geheel of gedeeltelijk onder het toepassingsgebied van het interne model vallen, uitsluitend wat de output van het interne model op groepsniveau betreft;

2. Voor de toepassing van lid 1 voldoet een verzekerings- of herverzekeringsonderneming, dan wel een verzekeringsholding of een gemengde financiële holding alleen aan de vereisten van artikel 225 van deze verordening wat de delen van het interne model betreft die betrekking hebben op de risico's van de betrokken onderneming en op de risico's van de verbonden ondernemingen ervan.

AFDELING 2

GEBRUIK VAN EEN INTERN MODEL VAN EEN GROEP

Artikel 347

Aanvraag om een intern model van een groep te mogen gebruiken

1. Voor de toepassing van deze afdeling wordt onder "intern model van een groep" een intern model verstaan dat wordt gebruikt voor de berekening van zowel het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep als het solvabiliteitskapitaalvereiste van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de groep, zoals bedoeld in artikel 231, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG.

2. Een aanvraag om een intern model van een groep te mogen gebruiken, wordt schriftelijk ingediend in een officiële taal van de lidstaat van de groepstoezichthouder, dan wel in een taal waarvoor de groepstoezichthouder van tevoren toestemming heeft gegeven.

3. Voor de toepassing van deze afdeling worden de groepstoezichthouder en de toezichthoudende autoriteiten van alle lidstaten waar het hoofdkantoor is gelegen van elke verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming die een aanvraag indient om haar solvabiliteitskapitaalvereiste met behulp van het interne model van de groep te mogen berekenen, "de betrokken toezichthoudende autoriteiten" genoemd.

4. De groepstoezichthouder stelt het college van toezichthouders onverwijld in kennis van de ontvangst van de aanvraag en doet de aanvraag ook aan de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten en andere bij de beoordeling van de aanvraag betrokken toezichthoudende autoriteiten toekomen.

5. De betrokken toezichthoudende autoriteiten kunnen verzoeken dat de aanvraag geheel of gedeeltelijk wordt verstrekt in een andere taal dan de taal waarin de aanvraag bij de groepstoezichthouder is ingediend. Na overleg met de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten verlangt de groepstoezichthouder dat de aanvrager de aanvraag, of het relevante deel ervan, verstrekt in die andere taal of in een taal die door de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten wordt begrepen.

6. Een aanvraag om een intern model van een groep te mogen gebruiken, omvat de volgende documenten en gegevens wanneer zulks van toepassing is:

(a) de overeenkomstig artikel 343, lid 5, te verstrekken documenten en gegevens met betrekking tot het gebruik van een intern model voor de berekening van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep; wat artikel 343,

lid 5, onder a), i), betreft, omvat de documentatie ook een lijst van alle verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die een aanvraag hebben ingediend om hun solvabiliteitskapitaalvereiste met behulp van het interne model van de groep te mogen berekenen;

(b) de overeenkomstig titel I, hoofdstuk VI, afdeling 4, onderafdeling 3, van Richtlijn 2009/138/EG te verstrekken documenten met betrekking tot het gebruik van een intern model voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van elke verzekerings- of herverzekeringsonderneming in de groep die een aanvraag heeft ingediend om zijn solvabiliteitskapitaalvereiste met behulp van het interne model van de groep te mogen berekenen; voor deze doeleinden mag de verzekerings- of herverzekeringsonderneming deze documenten beperken tot die waarvan de inhoud niet al wordt bestreken door de documenten die de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming overeenkomstig punt a) heeft ingediend.

Artikel 348
Beoordeling van de volledigheid van een aanvraag om een intern model van de groep te mogen gebruiken

1. Binnen 45 dagen na de dag van ontvangst van de aanvraag neemt de groepstoezichthouder een besluit over de volledigheid van de aanvraag. Een aanvraag wordt als volledig aangemerkt indien hij alle in artikel 347 beschreven gegevens bevat.

2. Wanneer de groepstoezichthouder oordeelt dat de aanvraag niet volledig is, stelt hij de aanvrager er onverwijld van in kennis dat de in artikel 231 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde periode van zes maanden nog niet is aangevangen en geeft hij aan voor welke documenten de aanvraag niet volledig is.

3. Wanneer de groepstoezichthouder oordeelt dat de aanvraag volledig is, stelt hij de aanvrager onverwijld in kennis van het feit dat de aanvraag volledig is en van de datum waarop de in artikel 231 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde periode van zes maanden aanvangt. Die datum is de datum waarop de volledige aanvraag is ontvangen.

Artikel 349
Gezamenlijk besluit over de aanvraag en over het overgangsplan om het toepassingsgebied van het model uit te breiden

1. De groepstoezichthouder neemt pas een gezamenlijk besluit met andere betrokken toezichthoudende autoriteiten, als bedoeld in artikel 231, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG, na de in artikel 343, lid 2, van deze verordening bedoelde, andere bij de beoordeling van de aanvraag betrokken toezichthoudende autoriteiten te hebben geraadpleegd.

2. Het gezamenlijke besluit van de betrokken toezichthoudende autoriteiten wordt medegedeeld in een officiële taal van de lidstaat van de groepstoezichthouder. De groepstoezichthouder deelt het besluit aan de aanvrager en aan elke betrokken toezichthoudende autoriteit mede, vertaald in een officiële taal van de lidstaat waar het hoofdkantoor van de aanvrager gelegen is. Elke verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming die een aanvraag indient om haar

solvabiliteitskapitaalvereiste met behulp van het interne model van de groep te mogen berekenen, ontvangt het gezamenlijke besluit of, in voorkomend geval, een vertaling van dat besluit van de toezichthoudende autoriteit die aan de betrokken onderneming vergunning heeft verleend.

3. In het gezamenlijke besluit kunnen de betrokken toezichthoudende autoriteiten van de aanvrager verlangen dat deze een realistisch overgangsplan voor de uitbreiding van het toepassingsgebied van het interne model van de groep indient.

Artikel 350
Gebruikstest van interne modellen van groepen

1. Wanneer overeenkomstig artikel 231, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG een intern model van de groep wordt gebruikt, voldoen de volgende ondernemingen aan de vereisten van de artikelen 223 tot en met 227 van deze verordening:

   (a) de deelnemende onderneming die het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep met behulp van het interne model van de groep berekent, wat de output van het interne model op groepsniveau betreft, en, in geval van een deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, ook wat de output van het interne model op het niveau van die onderneming betreft;

   (b) elke verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming die haar solvabiliteitskapitaalvereiste met behulp van het interne model van de groep berekent, wat de output van het interne model zowel op groepsniveau als op het niveau van de onderneming betreft;

   (c) elke andere verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming waarvan de bedrijfsactiviteiten geheel of gedeeltelijk onder het toepassingsgebied van het interne model van de groep vallen, uitsluitend wat de output van het interne model op groepsniveau betreft;

   (d) elke verbonden verzekeringsholding of gemengde financiële holding waarvan de bedrijfsactiviteiten geheel of gedeeltelijk onder het toepassingsgebied van het interne model van de groep vallen, uitsluitend wat de output van het interne model op groepsniveau betreft.

2. Voor de toepassing van lid 1 voldoet een verzekerings- of herverzekeringsonderneming, dan wel een verzekeringsholding of een gemengde financiële holding alleen aan de vereisten van artikel 225 van deze verordening wat de delen van het interne model van de groep betreft die betrekking hebben op de risico's van de betrokken onderneming en op de risico's van de verbonden ondernemingen ervan.

HOOFDSTUK III
TOEZICHT OP DE GROEPSSOLVABILITEIT VAN GROEPEN MET EEN GECENTRALISEERD RISICOBEHEER

Artikel 351
Beoordeling van de voorwaarden: criteria

1. Bij de beoordeling of de risicomanagementprocessen en internecontrolemechanismen van de moederonderneming in overeenstemming met artikel 236, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG de dochteronderneming bestrijken, gaan de groepstoezichthouder en de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten na of aan alle volgende criteria is voldaan:

   (a) de in artikel 44, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde risicomanagementfunctie met betrekking tot de dochteronderneming wordt in significante mate door de moederonderneming vervuld, en dat op zodanige wijze dat de moederonderneming het merendeel van de in artikel 269 van deze verordening opgesomde taken van de risicomanagementfunctie uitvoert;

   (b) de in artikel 46 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde compliancefunctie met betrekking tot de dochteronderneming wordt in significante mate door de moederonderneming vervuld, en dat op zodanige wijze dat de moederonderneming het merendeel van de in artikel 270 van deze verordening opgesomde taken van de compliancefunctie uitvoert;

   (c) de dochteronderneming voldoet aan de in artikel 49 van Richtlijn 2009/138/EG beschreven uitbestedingsvereisten met betrekking tot de risicomanagement- en complianceactiviteiten die door de moederonderneming worden uitgevoerd.

2. Bij de beoordeling of de dochteronderneming in overeenstemming met artikel 236, onder b), van Richtlijn 2009/138/EG prudent wordt beheerd, gaan de groepstoezichthouder en de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten na of aan alle volgende criteria is voldaan:

   (a) het in artikel 246 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde governancesysteem van de groep is doeltreffend genoeg en resulteert niet in een situatie die vergelijkbaar is met een significante afwijking als bedoeld in artikel 37, lid 1, onder c), van genoemde richtlijn;

   (b) het in artikel 41 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde governancesysteem van de dochteronderneming is doeltreffend genoeg en resulteert niet in een situatie die vergelijkbaar is met een significante afwijking als bedoeld in artikel 37, lid 1, onder c), van Richtlijn 2009/138/EG;

   (c) er wordt geen afbreuk gedaan aan het in artikel 41 van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde governancesysteem van de dochteronderneming door de risicomanagement- en compliancefuncties van de moederonderneming die de dochteronderneming bestrijken.

Artikel 352
Beoordeling van de voorwaarden: procedures

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk zijn "de betrokken toezichthoudende autoriteiten" de toezichthoudende autoriteiten van de lidstaten waar het hoofdkantoor

is gelegen van de dochterondernemingen waarvoor een aanvraag is ingediend om aan de artikelen 238 en 239 van Richtlijn 2009/138/EG te worden onderworpen.

2. Wanneer de moederonderneming besluit om aanvragen met betrekking tot meerdere dochterondernemingen tegelijk in te dienen, worden deze aanvragen in overeenstemming met artikel 237 van Richtlijn 2009/138/EG gezamenlijk behandeld door de groepstoezichthouder en de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten.

Artikel 353
Beoordeling van een noodsituatie: criteria

Bij de beoordeling of een situatie in overeenstemming met artikel 239, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG als een noodsituatie moet worden aangemerkt, gaat de toezichthoudende autoriteit die aan de dochteronderneming vergunning heeft verleend na of aan enigerlei van de volgende criteria is voldaan:

(1) de vereiste duur van het samenwerkings-, informatie-uitwisselings- en raadplegingsproces binnen het college zou de doeltreffendheid van de te nemen maatregelen in het gedrang brengen;

(2) vertraging bij de toepassing van de voorgenomen maatregelen zou er waarschijnlijk toe leiden dat de financiële omstandigheden van de dochteronderneming dermate verder verslechteren dat het gevaar dreigt dat de dochteronderneming in de volgende drie maanden niet aan haar minimumkapitaalvereiste voldoet.

HOOFDSTUK IV
COÖRDINATIE VAN HET GROEPSTOEZICHT

AFDELING 1
COLLEGES VAN TOEZICHTHOUDERS

Artikel 354
Deelname van toezichthouders van belangrijke bijkantoren en verbonden ondernemingen

1. Voor de toepassing van artikel 248, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG wordt onder "belangrijk bijkantoor" van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming een bijkantoor van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming verstaan waarvoor aan ten minste één van de volgende voorwaarden is voldaan:

   (a) de jaarlijkse bruto geboekte premie-inkomsten van het bijkantoor bedragen meer dan 5 % van de jaarlijkse bruto geboekte premie-inkomsten van de groep, gemeten op basis van de laatst beschikbare geconsolideerde jaarrekening van de groep;

   (b) de jaarlijkse bruto geboekte premie-inkomsten van het bijkantoor bedragen meer dan 5 % van de totale jaarlijkse bruto geboekte premie-inkomsten voor het levensverzekeringsbedrijf, het schadeverzekeringsbedrijf, of beide in de lidstaat waar het risico zich bevindt, gemeten op basis van de laatst beschikbare jaarrekening.

   Wanneer een bijkantoor ten minste aan één van de onder a) en b) van dit lid gestelde voorwaarden voldoet, nodigt de groepstoezichthouder, op eigen initiatief of naar aanleiding van een met redenen omkleed verzoek van de toezichthoudende autoriteit die voor het toezicht op het bijkantoor verantwoordelijk is, de betrokken toezichthoudende autoriteit uit om aan een relevante activiteit van het college van toezichthouders deel te nemen.

2. Op eigen initiatief of naar aanleiding van een met redenen omkleed verzoek van een toezichthoudende autoriteit die voor het toezicht op een verbonden onderneming in de groep verantwoordelijk is, kan de groepstoezichthouder, wanneer hij zulks passend acht om de informatie-uitwisseling efficiënter te laten verlopen en om de uitoefening van het groepstoezicht te faciliteren, na overleg met de andere toezichthoudende autoriteiten in het college van toezichthouders, de toezichthoudende autoriteit van een verbonden onderneming uitnodigen om aan een relevante activiteit van het college van toezichthouders deel te nemen.

Artikel 355
Coördinatieafspraken

1. De overeenkomstig artikel 248, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG te maken coördinatieafspraken zijn op schrift gesteld.

2. Zowel wat de continuïteit van de bedrijfsuitoefening als wat noodsituaties betreft, wordt in de coördinatieafspraken het volgende gespecificeerd:

   (a) de informatie die de andere toezichthoudende autoriteiten in het college van toezichthouders ten minste aan de groepstoezichthouder moeten verstrekken, of

die de groepstoezichthouder ten minste aan de andere toezichthoudende autoriteiten in het college van toezichthouders moet mededelen;

(b) de taal waarin en de frequentie waarmee de informatie door de andere toezichthoudende autoriteiten in het college van toezichthouders aan de groepstoezichthouder moet worden verstrekt, of door de groepstoezichthouder aan de andere toezichthoudende autoriteiten in het college van toezichthouders moet worden medegedeeld;

(c) de taal waarin en de frequentie waarmee de informatie met andere betrokken autoriteiten moet worden uitgewisseld;

(d) de verplichting tot goedkeuring van een werkplan dat ten minste jaarlijks wordt herzien en door het college van toezichthouders wordt overeengekomen voor de coördinatie van de toezichtactiviteiten van het college in de volgende 12 maanden;

(e) een door het college van toezichthouders overeengekomen noodplan.

3. Het in lid 2, onder e), bedoelde noodplan wordt aan de specifieke risico's van de verzekerings- of herverzekeringsgroep aangepast. Het bevat bepalingen die op alle volgende elementen betrekking hebben:

(a) erkenning van het bestaan van een crisis;

(b) voorbereiding van het crisisbeheer;

(c) inschatting van de crisis;

(d) crisisbeheer;

(e) externe communicatie.

4. In het noodplan is bepaald dat de toezichthoudende autoriteiten binnen het college van toezichthouders alle volgende informatie uitwisselen zodra deze beschikbaar komt:

(a) een beschrijving van de noodsituatie, met vermelding van de eventuele gevolgen daarvan voor verzekeringnemers en voor de financiële markten;

(b) de identificatie van de ondernemingen in de groep die door de onder a) bedoelde noodsituatie worden getroffen, met vermelding van relevante informatie over hun financiële toestand;

(c) een overzicht van alle maatregelen die de groep met betrekking tot de onder a) bedoelde noodsituatie heeft genomen;

(d) een overzicht van alle maatregelen die de betrokken toezichthoudende autoriteiten met betrekking tot de onder a) bedoelde noodsituatie hebben genomen, en een beschrijving van alle bestaande nationale maatregelen die relevant zijn voor het beheer en het bezweren van de crisis.

5. De in lid 2 bedoelde coördinatieafspraken worden periodiek getoetst en geëvalueerd door het college van toezichthouders.

Artikel 356

Goedkeuring van groepsspecifieke parameters door de toezichthoudende autoriteiten

1. Een in artikel 338 van deze verordening bedoelde aanvraag om groepsspecifieke parameters te mogen gebruiken, wordt door de deelnemende verzekerings- of

herverzekeringsonderneming, de verzekeringsholding of de gemengde financiële holding (voor de toepassing van dit artikel "de aanvrager" genoemd) schriftelijk bij de groepstoezichthouder ingediend in één van de officiële talen van de lidstaat van de groepstoezichthouder, dan wel in een taal waarvoor de groepstoezichthouder van tevoren toestemming heeft gegeven.

2. De groepstoezichthouder stelt de andere toezichthoudende autoriteiten binnen het college van toezichthouders onverwijld van de ontvangst van de aanvraag in kennis en doet de aanvraag ook aan de andere toezichthoudende autoriteiten binnen het college van toezichthouders toekomen.

3. De groepstoezichthouder neemt pas een definitief besluit na de andere toezichthoudende autoriteiten binnen het college van toezichthouders te hebben geraadpleegd. Na deze raadpleging neemt de groepstoezichthouder zelf een besluit over de aanvraag. De groepstoezichthouder deelt zijn besluit mede aan de aanvrager en aan de andere toezichthoudende autoriteiten binnen het college van toezichthouders. Het besluit is geschreven in een officiële taal van de lidstaat van de groepstoezichthouder en in een andere taal die door alle andere toezichthoudende autoriteiten wordt begrepen.

AFDELING 2
UITWISSELING VAN INFORMATIE

Artikel 357
Systematisch uit te wisselen informatie

1. De in de leden 2 en 3 bedoelde informatie wordt systematisch uitgewisseld tussen de toezichthoudende autoriteiten in het college, tenzij deze overeenkomstig artikel 355, lid 2, onder a), in het kader van een coördinatieafspraak besluiten dat een deel ervan niet noodzakelijk is voor de werkzaamheden van het college van toezichthouders. De uitwisseling vindt plaats door ofwel de informatie te verstrekken, ofwel de toegang tot de informatie te faciliteren.

2. De andere toezichthoudende autoriteiten binnen het college van toezichthouders wisselen met de groepstoezichthouder systematisch de volgende informatie uit over elke verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming die onder de reikwijdte van het groepstoezicht valt:

   (a) het verslag over de solvabiliteit en de financiële toestand, tenzij de groepstoezichthouder er overeenkomstig artikel 256, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG mee heeft ingestemd dochterondernemingen binnen de groep in een één enkel verslag over de solvabiliteit en financiële toestand (het zogeheten dubbelverslag) op te nemen;

   (b) het periodieke toezichtverslag, alsook relevante jaarlijkse en driemaandelijkse kwantitatieve templates;

   (c) de conclusies die de toezichthoudende autoriteit heeft getrokken uit het toezichtsproces op het niveau van de individuele onderneming.

3. De groepstoezichthouder wisselt met de andere toezichthoudende autoriteiten binnen het college systematisch de volgende informatie uit:

   (a) met betrekking tot de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, de verzekeringsholding of de gemengde financiële holding:

i) het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep;

ii) het periodieke toezichtverslag van de groep, alsook relevante jaarlijkse en driemaandelijkse kwantitatieve templates van de groep;

iii) de conclusies die de groepstoezichthouder heeft getrokken uit het toezichtsproces op het niveau van de groep;

(b) met betrekking tot elke verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming die onder de reikwijdte van het groepstoezicht valt, de in lid 2 bedoelde informatie.

AFDELING 3

NATIONAAL OF REGIONAAL TOEZICHT OP HET NIVEAU VAN EEN ONDERGROEP

Artikel 358

Ingeval de lidstaten de toezichthoudende autoriteiten overeenkomstig de artikelen 216 of 217 van Richtlijn 2009/138/EG toestaan groepstoezicht op het niveau van een ondergroep uit te oefenen, wordt een dergelijk besluit door de toezichthoudende autoriteiten pas genomen onder omstandigheden die door objectieve verschillen in de operaties, de organisatie of het risicoprofiel tussen de ondergroep en de groep worden gerechtvaardigd.

HOOFDSTUK V

BEKENDMAKING VAN INFORMATIE

AFDELING 1

VERSLAG OVER DE SOLVABILITEIT EN FINANCIËLE TOESTAND VAN DE GROEP

Artikel 359
Structuur en inhoud

De artikelen 290 tot en met 298 van deze verordening zijn van toepassing op het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep dat deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings verplicht zijn openbaar te maken. Daarnaast bevat het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep alle volgende informatie:

(a) met betrekking tot het bedrijf en de resultaten van de groep:

i) een beschrijving van de juridische structuur en de governance- en organisatiestructuur van de groep, met een beschrijving van alle dochterondernemingen, materiële verbonden ondernemingen in de zin van artikel 256 bis van Richtlijn 2009/138/EG en belangrijke bijkantoren in de zin van artikel 354, lid 1, van deze verordening;

ii) kwalitatieve en kwantitatieve informatie over relevante operaties en transacties binnen de groep;

(b) met betrekking tot het governancesysteem van de groep:

i) een beschrijving van de wijze waarop het risicomanagement- en internecontrolesysteem en de rapportageprocedures in alle onder de reikwijdte van het groepstoezicht vallende ondernemingen consequent worden toegepast, zoals bij artikel 246 van Richtlijn 2009/138/EG wordt voorgeschreven;

ii) in voorkomend geval, een verklaring dat de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, de verzekeringsholding of de gemengde financiële holding van de bij artikel 246, lid 4, derde alinea, van Richtlijn 2009/138/EG geboden mogelijkheid heeft gebruikgemaakt;

iii) informatie over eventuele materiële uitbestedingsovereenkomsten binnen de groep;

(c) met betrekking tot het risicoprofiel van de groep: kwalitatieve en kwantitatieve informatie over elke significante risicoconcentratie op het niveau van de groep, zoals bedoeld in artikel 376 van deze verordening;

(d) met betrekking tot de waardering van de groep voor solvabiliteitsdoeleinden: ingeval de grondslagen, methoden en belangrijkste aannamen die op groepsniveau voor de waardering voor solvabiliteitsdoeleinden van de activa, technische voorzieningen en andere verplichtingen worden gehanteerd, materieel verschillen van die welke door zijn dochterondernemingen voor de waardering voor solvabiliteitsdoeleinden van hun activa worden gehanteerd, technische voorzieningen en andere verplichtingen, een kwantitatieve en kwalitatieve toelichting van alle materiële verschillen;

(e) met betrekking tot het kapitaalbeheer van de groep:

i) of methode 1, dan wel methode 2, zoals bedoeld in de artikelen 230 en 233 van Richtlijn 2009/138/EG, is gehanteerd voor de berekening van de groepssolvabiliteit en, ingeval een combinatie van methode 1 en methode 2 is gehanteerd, voor welke verbonden ondernemingen methode 2 is gehanteerd;

ii) kwalitatieve en kwantitatieve informatie over elke significante beperking van de fungibiliteit en overdraagbaarheid van eigen vermogen dat voor de dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep in aanmerking komt;

iii) ingeval methode 1 is gehanteerd voor de berekening van de groepssolvabiliteit, het bedrag van het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep, met afzonderlijke vermelding van de in artikel 336 van deze verordening bedoelde bedragen;

iv) kwalitatieve en kwantitatieve informatie over de materiële bronnen van diversificatie-effecten op groepsniveau;

v) in voorkomend geval, de som van de in artikel 230, lid 2, tweede alinea, onder a) en b), van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde bedragen;

vi) in voorkomend geval, een beschrijving van de ondernemingen die onder het toepassingsgebied vallen van een intern model dat voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep wordt gebruikt;

vii) een beschrijving van de belangrijkste verschillen, zo deze bestaan, tussen een intern model dat op het niveau van een individuele onderneming wordt gebruikt en een intern model dat voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep wordt gebruikt.

Artikel 360
Talen

1. Deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings maken hun verslag over de

solvabiliteit en financiële toestand van de groep openbaar in de taal of talen die door de groepstoezichthouder zijn bepaald.

2. Ingeval het college van toezichthouders uit toezichthoudende autoriteiten van meer dan één lidstaat bestaat, mag de groepstoezichthouder, na overleg met de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten en met de groep zelf, verlangen dat de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding het in lid 1 bedoelde verslag ook openbaar maakt in een andere taal die door alle andere betrokken toezichthoudende autoriteiten wordt begrepen, zoals in het college van toezichthouders is overeengekomen.

3. Ingeval enigerlei verzekerings- of herverzekeringsdochteronderneming van de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding haar hoofdkantoor heeft in een lidstaat waarvan de officiële taal of talen verschillen van de taal of talen waarin het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep overeenkomstig de leden 1 en 2 openbaar is gemaakt, maakt de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding een vertaling van de samenvatting van dat verslag openbaar in de officiële taal of talen van de betrokken lidstaat.

Artikel 361
Niet-openbaarmaking van informatie

Artikel 299 is van toepassing op de niet-openbaarmaking van informatie in het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep door deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings.

Artikel 362
Termijnen

Artikel 300 is van toepassing op de openbaarmaking door deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings van hun verslag over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep. Voor de toepassing van dit artikel worden de in artikel 300 bedoelde termijnen met 6 weken verlengd.

Artikel 363
Actualiseringen

1. Ingeval deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings passende informatie over de aard en gevolgen van belangrijke ontwikkelingen die duidelijk van invloed zijn op de relevantie van hun verslag over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep openbaar moeten maken, publiceren zij een geactualiseerde versie van dat verslag. De artikelen 359, 360 en 361 van deze verordening zijn op deze geactualiseerde versie van toepassing.

2. Onverminderd de vereisten van artikel 54, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG inzake de onmiddellijke bekendmaking wordt elke geactualiseerde versie van het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep zo spoedig mogelijk nadat de in lid 1 van dit artikel bedoelde belangrijke ontwikkelingen hebben plaatsgevonden openbaar gemaakt.

Artikel 364
Overgangsregelingen met betrekking tot vergelijkende informatie

Artikel 303 is van toepassing op de openbaarmaking van vergelijkende informatie door deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings.

AFDELING 2

DUBBELVERSLAG OVER DE SOLVABILITEIT EN FINANCIËLE TOESTAND

Artikel 365
Structuur en inhoud

1. Wanneer deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings een dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand openbaar maken, zijn de bepalingen van deze afdeling van toepassing.

2. In het dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand worden de overeenkomstig artikel 256, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG op groepsniveau openbaar te maken informatie en de informatie die overeenkomstig de artikelen 51, 53, 54 en 55 van genoemde richtlijn over elke door dat verslag bestreken dochteronderneming openbaar moet worden gemaakt, afzonderlijk gepresenteerd.

3. De informatie op groepsniveau en de informatie over elke door dat verslag bestreken dochteronderneming worden gepresenteerd volgens de in bijlage XX aangegeven structuur. Bij de verstrekking van enigerlei onderdeel van de informatie die over een bestreken dochteronderneming openbaar moet worden gemaakt, kunnen deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings besluiten te verwijzen naar informatie op groepsniveau, mits deze informatie zowel qua aard als qua reikwijdte gelijkwaardig is.

Artikel 366
Talen

1. Deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings maken hun dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand openbaar in de taal of talen die door de groepstoezichthouder zijn bepaald.

2. Ingeval het college van toezichthouders uit toezichthoudende autoriteiten van meer dan één lidstaat bestaat, mag de groepstoezichthouder, na overleg met de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten en met de groep zelf, verlangen dat de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding het in lid 1 bedoelde verslag ook openbaar maakt in een andere taal die door alle andere betrokken toezichthoudende autoriteiten wordt begrepen, zoals in het college van toezichthouders is overeengekomen.

3. Ingeval een door het dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand bestreken dochteronderneming haar hoofdkantoor heeft in een lidstaat waarvan de officiële taal of talen verschillen van de taal of talen waarin het verslag overeenkomstig de leden 1 en 2 openbaar is gemaakt, kan de betrokken toezichthoudende autoriteit, na raadpleging van de groepstoezichthouder en de groep

zelf, verlangen dat de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding in dat verslag een vertaling in een officiële taal van de betrokken lidstaat opneemt van de informatie die op de dochteronderneming in kwestie betrekking heeft. De deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding maakt een vertaling in de officiële taal of talen van de betrokken lidstaat openbaar van alle volgende informatie:

(a) een samenvatting van de op de groep betrekking hebbende informatie in het verslag;

(b) de op de dochteronderneming in kwestie betrekking hebbende informatie in het verslag, tenzij de betrokken toezichthoudende autoriteit daarvan ontheffing heeft verleend.

Artikel 367
Niet-openbaarmaking van informatie

1. Artikel 361 is van toepassing met betrekking tot de informatie op groepsniveau.

2. Artikel 299 is van toepassing met betrekking tot de informatie betreffende alle dochterondernemingen binnen de groep.

Artikel 368
Termijnen

Artikel 300 van deze verordening is van toepassing op de termijnen voor de openbaarmaking door deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings van hun dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand. Voor de toepassing van dit artikel worden de in artikel 300 bedoelde termijnen slechts gedurende een periode van maximaal vier jaar, te rekenen vanaf 1 januari 2016, met 6 weken verlengd.

Artikel 369
Actualiseringen

1. Ingeval deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings informatie over de aard en gevolgen van belangrijke ontwikkelingen die duidelijk van invloed zijn op de relevantie van hun dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand openbaar moeten maken, publiceren zij een geactualiseerde versie van dat verslag. De artikelen 365, 366 en 367 van deze verordening zijn op deze geactualiseerde versie van toepassing.

2. Onverminderd de vereisten van artikel 54, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG inzake de onmiddellijke bekendmaking wordt elke geactualiseerde versie van het dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand zo spoedig mogelijk nadat de in lid 1 van dit artikel bedoelde belangrijke ontwikkelingen hebben plaatsgevonden openbaar gemaakt.

Artikel 370
Verwijzing

1. Wanneer deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings een dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand openbaar maken dat enkel op sommige van hun dochterondernemingen betrekking heeft, gelden alle volgende verplichtingen:

   (a) de overige verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die dochterondernemingen van de betrokken deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding zijn, nemen in hun verslag over de solvabiliteit en financiële toestand een verwijzing op naar het openbaar gemaakte dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand;

   (b) ook de overeenkomstig artikel 256, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG openbaar gemaakte dubbelverslagen over de solvabiliteit en financiële toestand bevatten een verwijzing naar het verslag over de solvabiliteit en financiële toestand van die andere verzekerings- en herverzekeringsondernemingen.

2. Wanneer deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings geen dubbelverslag over de solvabiliteit en financiële toestand openbaar maken, nemen de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die dochterondernemingen van de betrokken deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding zijn, in hun verslag over de solvabiliteit en financiële toestand een verwijzing op naar de overeenkomstig artikel 256, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG openbaar gemaakte verslagen over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep.

Artikel 371
Overgangsregelingen met betrekking tot vergelijkende informatie

Artikel 303 is van toepassing op de openbaarmaking van vergelijkende informatie door deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings.

HOOFDSTUK VI
TOEZICHTRAPPORTAGE VAN EEN GROEP

AFDELING 1
PERIODIEKE RAPPORTAGE

Artikel 372
Elementen en inhoud

1. De artikelen 304 tot en met 311 van deze verordening zijn van toepassing op de informatie die deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings bij de groepstoezichthouder moeten indienen. Wanneer alle verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in de groep overeenkomstig artikel 35, lid 6, van Richtlijn 2009/138/EG van driemaandelijkse rapportageverplichtingen zijn vrijgesteld, bevat het periodieke toezichtverslag van de groep uitsluitend jaarlijkse kwantitatieve templates. De

jaarlijkse rapportageverplichtingen houden geen rapportage per post in wanneer alle ondernemingen in de groep overeenkomstig artikel 35, lid 7, van genoemde richtlijn daarvan zijn vrijgesteld.

2. Het periodieke toezichtverslag per groep bevat alle volgende aanvullende informatie:

(a) met betrekking tot het bedrijf en de resultaten van de groep:

i) een lijst van alle dochterondernemingen, verbonden ondernemingen en bijkantoren;

ii) een beschrijving van de activiteiten en bronnen van winsten en verliezen voor elke materiële verbonden onderneming in de zin van artikel 256 bis van Richtlijn 2009/138/EG en voor elk belangrijk bijkantoor in de zin van artikel 354, lid 1, van deze verordening;

iii) een beschrijving van de bijdrage van elke dochteronderneming aan de verwezenlijking van de groepsstrategie;

iv) kwalitatieve en kwantitatieve informatie over significante intragroeptransacties van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen met de groep en het bedrag van de transacties over de rapportageperiode en de uitstaande saldi ervan aan het einde van de rapportageperiode;

(b) met betrekking tot het governancesysteem van de groep:

i) een beschrijving van de wijze waarop het internecontrolemechanisme van de groep voldoet aan de vereisten van artikel 246, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG;

ii) in voorkomend geval, informatie over de dochterondernemingen die in de in artikel 246, lid 4, derde alinea, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde beoordeling van het eigen risico en de solvabiliteit zijn meegenomen;

iii) kwalitatieve en kwantitatieve informatie over materiële specifieke risico's op groepsniveau;

(c) met betrekking tot het kapitaalbeheer van de groep:

i) kwalitatieve en kwantitatieve informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste en het eigen vermogen voor elke verzekerings- en herverzekeringsonderneming binnen de groep, mits de onderneming in kwestie bij de berekening van de groepssolvabiliteit in aanmerking is genomen;

ii) kwalitatieve en kwantitatieve informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste en het eigen vermogen voor elke verzekeringstussenholding, verzekeringsholding, gemengde financiële tussenholding, gemengde financiële holding en dochteronderneming die nevendiensten verricht binnen de groep, mits de holding of onderneming in kwestie bij de berekening van de groepssolvabiliteit in aanmerking is genomen;

iii) kwalitatieve en kwantitatieve informatie over de solvabiliteitsvereisten en het eigen vermogen voor elke verbonden onderneming die een kredietinstelling, een beleggingsonderneming, een financiële instelling, een icbe-beheermaatschappij, een beheerder van alternatieve

beleggingsinstellingen of een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening is, mits de verbonden onderneming in kwestie bij de berekening van de groepssolvabiliteit in aanmerking is genomen;

iv) kwalitatieve en kwantitatieve informatie over het theoretische solvabiliteitsvereiste en het eigen vermogen voor elke verbonden onderneming die een niet-gereglementeerde onderneming is die financiële activiteiten uitoefent, mits de onderneming in kwestie bij de berekening van de groepssolvabiliteit in aanmerking is genomen;

v) kwalitatieve en kwantitatieve informatie over het solvabiliteitsvereiste en het eigen vermogen voor elke verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming van een derde land, mits de onderneming in kwestie bij de berekening van de groepssolvabiliteit in aanmerking is genomen; wanneer bij een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming van een derde land waarvan het hoofdkantoor is gelegen in een derde land waarvan de solvabiliteitsregeling overeenkomstig artikel 227 van Richtlijn 2009/138/EG als gelijkwaardig wordt aangemerkt, van methode 2 in de zin van artikel 233 van genoemde richtlijn wordt gebruikgemaakt, worden het solvabiliteitskapitaalvereiste en het eigen vermogen dat voor het voldoen aan dit door het betrokken derde land vastgestelde vereiste in aanmerking komt, afzonderlijk vermeld;

vi) kwalitatieve en kwantitatieve informatie over het solvabiliteitsvereiste en het eigen vermogen voor elke andere verbonden onderneming, mits de onderneming in kwestie bij de berekening van de groepssolvabiliteit in aanmerking is genomen;

vii) een beschrijving van de special purpose vehicles binnen de groep die aan de vereisten van artikel 211 van Richtlijn 2009/138/EG voldoen;

viii) een beschrijving van de special purpose vehicles binnen de groep die onder toezicht staan van een toezichthoudende autoriteit van een derde land en voldoen aan vereisten die gelijkwaardig zijn aan die welke in artikel 211, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG zijn vastgelegd, met inbegrip van een beschrijving van de verificatie die de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, de verzekeringsholding of de gemengde financiële holding heeft uitgevoerd om zich ervan te vergewissen dat de vereisten die in het derde land voor deze special purpose vehicles gelden, gelijkwaardig zijn aan die welke in artikel 211, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG zijn vastgelegd;

ix) een beschrijving van elk ander special purpose vehicle binnen de groep dan de onder vii) en viii) bedoelde special purpose vehicles, samen met kwalitatieve en kwantitatieve informatie over het solvabiliteitsvereiste en het eigen vermogen van die entiteiten, mits die bij de berekening van de groepssolvabiliteit in aanmerking zijn genomen;

x) wanneer zulks relevant is, voor alle verbonden verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die bij de berekening van de groepssolvabiliteit in aanmerking zijn genomen, kwalitatieve en kwantitatieve informatie over de wijze waarop de onderneming aan artikel 222, leden 2 tot en met 5, van Richtlijn 2009/138/EG voldoet;

xi) wanneer zulks relevant is, kwalitatieve en kwantitatieve informatie over de in artikel 222, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde eigenvermogensbestanddelen die niet effectief beschikbaar kunnen worden gesteld ter dekking van het solvabiliteitskapitaalvereiste van de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding waarvoor de groepssolvabiliteit wordt berekend, met inbegrip van een beschrijving van de wijze waarop de aanpassing aan het eigen vermogen van de groep is uitgevoerd;

xii) wanneer zulks relevant is, kwalitatieve informatie over de redenen voor de indeling van de in de artikelen 332 en 333 van deze verordening bedoelde eigenvermogensbestanddelen.

Artikel 373
Termijnen

Artikel 312 van deze verordening is van toepassing op de indiening door deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings van hun periodieke toezichtrapportage van de groep. Voor de toepassing van dit artikel worden de in artikel 312 bedoelde termijnen met 6 weken verlengd, behalve voor het toezichtrapport over de beoordeling van het eigen risico en de solvabiliteit.

Artikel 374
Talen

Ingeval het college van toezichthouders uit toezichthoudende autoriteiten van meer dan één lidstaat bestaat, mag de groepstoezichthouder, na overleg met de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten en met de groep zelf, verlangen dat de deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding de periodieke toezichtrapportage van de groep indient in een andere taal die door alle andere betrokken toezichthoudende autoriteiten wordt begrepen, zoals in het college van toezichthouders is overeengekomen.

Artikel 375
Aanvullende overgangsinformatie over groepen

1. Naast de in dit hoofdstuk vervatte toezichtrapportageverplichtingen van de groep is, wat het eerste jaar van de toepassing van Richtlijn 2009/138/EG als bedoeld in artikel 311, derde alinea, van genoemde richtlijn betreft, artikel 314, lid 1, van deze verordening van toepassing op de deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings en gemengde financiële holdings. Voor de toepassing van dit artikel wordt de in artikel 314, lid 1, bedoelde informatie bij de groepstoezichthouder ingediend.

2. De in lid 1 bedoelde informatie wordt uiterlijk 20 weken na de in artikel 314, lid 1, onder a), bedoelde referentiedatum van de eerste jaarrekening door de deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings aan de groepstoezichthouder verstrekt.

AFDELING 2
RAPPORTAGE OVER RISICOCONCENTRATIES EN INTRAGROEPTRANSACTIES

Artikel 376
Significante risicoconcentraties (definitie, detectie en drempels)

1. Deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings beschouwen risicoconcentraties die de solvabiliteits- of liquiditeitspositie van de groep kunnen bedreigen als significante risicoconcentraties.

2. Om significante risicoconcentraties te kunnen detecteren, onderzoeken deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings ten minste de directe en indirecte blootstellingen van ondernemingen in de groep aan alle volgende elementen:

   (a) individuele tegenpartijen;

   (b) groepen van individuele maar onderling verbonden tegenpartijen, zoals ondernemingen binnen dezelfde bedrijfsgroep;

   (c) specifieke geografische gebieden of industriesectoren;

   (d) natuurrampen.

3. Bij de vaststelling voor een specifieke groep van passende drempels voor te rapporteren significante risicoconcentraties neemt de groepstoezichthouder de volgende elementen in aanmerking:

   (a) de solvabiliteits- en liquiditeitspositie van de groep;

   (b) de complexiteit van de structuur van de groep;

   (c) het belang van gereglementeerde entiteiten van andere financiële sectoren of van niet-gereglementeerde entiteiten die financiële activiteiten ontplooien;

   (d) de spreiding van de beleggingsportefeuille van de groep;

   (e) de diversificatie van de verzekeringsactiviteiten van de groep wat geografische gebieden en branches betreft.

Artikel 377
Significante intragroeptransacties (definitie, detectie)

1. Deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings beschouwen intragroeptransacties die de solvabiliteits- of liquiditeitspositie van de groep of van een van de bij deze transacties betrokken ondernemingen op wezenlijke wijze beïnvloeden als significante intragroeptransacties.

2. Om significante intragroeptransacties te kunnen detecteren, onderzoeken deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings of gemengde financiële holdings ten minste alle volgende elementen:

   (a) investeringen en beleggingen;

(b) uitstaande saldi tussen ondernemingen, met inbegrip van leningen, vorderingen en regelingen voor de centralisatie van het activa- of het kasbeheer;

(c) garanties en borgtochten, zoals kredietbrieven;

(d) derivatentransacties;

(e) dividenden, coupons en andere rentebetalingen;

(f) herverzekeringstransacties;

(g) verlening van diensten of kostendelingsovereenkomsten;

(h) aankoop, verkoop of verhuur van activa.

TITEL III
GELIJKWAARDIGHEID VAN DERDE LANDEN EN SLOTBEPALINGEN

HOOFDSTUK I
ONDERNEMINGEN DIE HERVERZEKERINGSACTIVITEITEN UITOEFENEN EN WAARVAN HET HOOFDKANTOOR IN EEN DERDE LAND GELEGEN IS

Artikel 378
Criteria voor de beoordeling van de gelijkwaardigheid van een derde land

De criteria waarmee rekening moet worden gehouden om te bepalen of de solvabiliteitsregeling van een derde land die wordt toegepast op herverzekeringsactiviteiten van ondernemingen waarvan het hoofdkantoor in dat derde land is gelegen, gelijkwaardig is aan die van titel I van Richtlijn 2009/138/EG, luiden als volgt:

(a) of de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land op grond van wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen bevoegd zijn om effectief toezicht uit te oefenen op binnenlandse verzekeringsondernemingen die herverzekeringsactiviteiten uitoefenen of op herverzekeringsondernemingen, en om sancties op te leggen of handhavingsmaatregelen te nemen ingeval zulks noodzakelijk blijkt;

(b) of de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land over de vereiste middelen, de relevante deskundigheid, de nodige capaciteiten, met inbegrip van financiële en personele middelen, en het mandaat beschikken om verzekeringnemers en begunstigden afdoende te beschermen, ongeacht hun nationaliteit of verblijfplaats;

(c) of de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land bij de uitoefening van hun algemene taken het mogelijke effect van hun beslissingen op de stabiliteit van de mondiale financiële systemen, met name in noodsituaties, naar behoren in overweging nemen, rekening houdend met de informatie die op dat moment beschikbaar is;

(d) of de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land met de mogelijke procyclische effecten van hun optreden rekening houden wanneer zich uitzonderlijke bewegingen op de financiële markten voordoen;

(e) of de toegang tot het herverzekeringsbedrijf in het betrokken derde land afhankelijk is gesteld van het verkrijgen van een vergunning die pas wordt verleend nadat aan een duidelijke, objectieve en publiekelijk beschikbare reeks schriftelijk vastgelegde normen is voldaan;

(f) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land verplicht is dat binnenlandse verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die herverzekeringsactiviteiten uitoefenen, beschikken over een doeltreffend governancesysteem dat voor een gezonde en prudente bedrijfsvoering zorgt en in al het volgende voorziet:

i) het bestaan van een adequate, transparante organisatiestructuur met een duidelijke verdeling en correcte scheiding van verantwoordelijkheden;

ii) aan artikel 42 van Richtlijn 2009/138/EG gelijkwaardige vereisten om ervoor te zorgen dat alle personen die de onderneming daadwerkelijk besturen, deskundig en betrouwbaar zijn;

iii) het bestaan van doeltreffende processen voor de tijdige overdracht van informatie, zowel binnen de onderneming als aan de relevante toezichthoudende autoriteiten;

iv) vereisten om ervoor te zorgen dat een doeltreffend toezicht op de uitbestede functies of activiteiten wordt uitgeoefend;

(g) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land verplicht is dat binnenlandse verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die herverzekeringsactiviteiten uitoefenen, beschikken over een doeltreffend risicomanagementsysteem dat uit al het volgende bestaat:

i) strategieën, processen en interne rapportageprocedures die nodig zijn om op individueel en geaggregeerd niveau de risico's waaraan de onderneming blootstaat of blootgesteld zou kunnen worden, alsook de onderlinge afhankelijkheden daartussen, voortdurend te onderkennen, te meten, te bewaken, te beheren en te rapporteren;

ii) een doeltreffend systeem van interne controle;

(h) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land verplicht is dat binnenlandse verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die herverzekeringsactiviteiten uitoefenen, doeltreffende risicomanagement-, compliance-, interneaudit- en actuariële functies vaststellen en in stand houden;

(i) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land verplicht is dat binnenlandse verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die herverzekeringsactiviteiten uitoefenen, het volgende doen:

i) de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land alle voor toezichtsdoeleinden benodigde informatie verstrekken;

ii) ten minste jaarlijks een verslag over hun solvabiliteit en financiële toestand publiceren dat gelijkwaardig is aan het verslag dat in artikel 51 van Richtlijn 2009/138/EG is omschreven;

(j) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land verplicht is dat voorgenomen wijzigingen in het bedrijfsbeleid of -beheer van binnenlandse verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die herverzekeringsactiviteiten uitoefenen, dan wel in gekwalificeerde deelnemingen in dergelijke ondernemingen, stroken met de handhaving van een prudente en gezonde bedrijfsvoering van die ondernemingen;

(k) of bij de beoordeling van de financiële toestand van binnenlandse verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die herverzekeringsactiviteiten uitoefenen, van solide economische beginselen wordt uitgegaan, en of de solvabiliteitsvereisten op een economische waardering van alle activa en passiva zijn gebaseerd;

(l) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land verplicht is dat binnenlandse verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die

herverzekeringsactiviteiten uitoefenen, voldoende financiële middelen aanhouden, waarbij alle volgende eisen worden gesteld:

i) de betrokken ondernemingen moeten technische voorzieningen vormen voor al hun herverzekeringsverplichtingen jegens verzekeringnemers en begunstigden van herverzekeringsovereenkomsten;

ii) activa die tegenover technische voorzieningen staan, moeten worden belegd in het belang van alle verzekeringnemers en begunstigden, waarbij rekening wordt gehouden met alle bekendgemaakte beleidsdoelstellingen;

iii) de betrokken ondernemingen mogen alleen beleggen in activa en instrumenten waarvan zij de risico's naar behoren kunnen onderkennen, meten, bewaken, beheren, beheersen en rapporteren;

iv) de betrokken ondernemingen moeten voldoen aan kapitaalvereisten die zijn vastgesteld op een niveau dat gelijkwaardig is aan het in artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG bedoelde niveau en dat garandeert dat verzekeringnemers en begunstigden in geval van aanzienlijke verliezen afdoende zijn beschermd en betalingen blijven ontvangen wanneer deze verschuldigd zijn;

v) de betrokken ondernemingen moeten een minimumkapitaalniveau aanhouden; indien dat minimumniveau niet in acht wordt genomen, geeft dat aanleiding tot een onmiddellijk en ultiem optreden van de toezichthoudende autoriteiten;

vi) de betrokken ondernemingen moeten aan de in de punten iv) en v) bedoelde kapitaalvereisten voldoen met eigen vermogen dat van voldoende kwaliteit is en dat aanzienlijke verliezen kan compenseren, en de eigenvermogensbestanddelen die door de toezichthoudende autoriteiten als zijnde van hoge kwaliteit worden beschouwd, moeten zowel bij voortzetting van de bedrijfsactiviteiten als bij liquidatie beschikbaar blijven om verliezen te compenseren;

(m) of de kapitaalvereisten van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land risicogebaseerd zijn om met kwantificeerbare risico's rekening te houden, en of, ingeval een aanzienlijk risico niet kwantificeerbaar is en niet in de kapitaalvereisten kan worden meegenomen, het risico in kwestie via een ander toezichtsmechanisme wordt aangepakt;

(n) of de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land een tijdig optreden van de toezichthoudende autoriteiten van dat derde land garandeert ingeval niet aan het in punt l), onder iv), bedoelde kapitaalvereiste wordt voldaan;

(o) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land verplicht is dat alle personen die werkzaam zijn of zijn geweest voor de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land, alsmede auditors en deskundigen die in opdracht van deze autoriteiten handelen, aan het beroepsgeheim gebonden zijn, en of dit beroepsgeheim zich uitstrekt tot van alle toezichthoudende autoriteiten ontvangen informatie;

(p) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land verplicht is dat, onverminderd de gevallen die onder het strafrecht vallen, vertrouwelijke gegevens waarvan alle personen die werkzaam zijn of zijn geweest voor de

toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land kennis krijgen, aan geen enkele persoon of autoriteit worden bekendgemaakt, behalve in een samengevatte of geaggregeerde vorm zodat individuele verzekerings- en herverzekeringsondernemingen niet kunnen worden geïdentificeerd;

(q) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land toegestaan is dat, indien een verzekerings- of herverzekeringsonderneming failliet is verklaard of op grond van een rechterlijke beslissing in liquidatie verkeert, vertrouwelijke gegevens die geen betrekking hebben op derden die betrokken zijn bij pogingen om de onderneming te redden, in het kader van burgerrechtelijke of handelsrechtelijke procedures openbaar worden gemaakt;

(r) of toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land die van toezichthoudende autoriteiten vertrouwelijke gegevens ontvangen, deze gegevens slechts gebruiken bij de uitoefening van hun taken en voor één of meer van de volgende doeleinden:

i) om na te gaan of aan de voorwaarden ten aanzien van de toegang tot het herverzekeringsbedrijf, het governancesysteem, de openbaarmaking en de beoordeling van de solvabiliteit is voldaan;

ii) voor het opleggen van sancties;

iii) in het kader van een administratief beroep tegen een besluit van de toezichthoudende autoriteiten;

iv) in rechtszaken in verband met de solvabiliteitsregeling in het betrokken derde land;

(s) of het de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land is toegestaan bij de uitoefening van hun toezichthoudende taken of bij de opsporing en het onderzoek van inbreuken op het vennootschapsrecht van toezichthoudende autoriteiten ontvangen informatie met andere autoriteiten, instanties en personen uit te wisselen wanneer deze autoriteiten, instanties en personen in het betrokken derde land aan het beroepsgeheim gebonden zijn, en of deze informatie alleen mag worden bekendgemaakt met de uitdrukkelijke instemming van de toezichthoudende autoriteit waarvan deze afkomstig is en, in voorkomend geval, alleen mag worden gebruikt voor de doeleinden waarmee deze autoriteit heeft ingestemd.

HOOFDSTUK II

VERBONDEN VERZEKERINGS- EN HERVERZEKERINGSONDERNEMINGEN VAN DERDE LANDEN

Artikel 379

Criteria voor de beoordeling van de gelijkwaardigheid van een derde land

De criteria waarmee rekening moet worden gehouden om te bepalen of de solvabiliteitsregeling van een derde land die wordt toegepast op verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarvan het hoofdkantoor in dat derde land is gelegen, gelijkwaardig is aan die van titel I, hoofdstuk VI, van Richtlijn 2009/138/EG, luiden als volgt:

(a) of bij de beoordeling van de financiële toestand van binnenlandse verzekerings- en herverzekeringsondernemingen van solide economische beginselen wordt uitgegaan, en of de solvabiliteitsvereisten op een economische waardering van alle activa en passiva zijn gebaseerd;

(b) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land verplicht is dat binnenlandse verzekerings- of herverzekeringsondernemingen voldoende financiële middelen aanhouden, waarbij alle volgende eisen worden gesteld:

i) de betrokken ondernemingen moeten technische voorzieningen vormen voor al hun verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen jegens verzekeringnemers en begunstigden van verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten;

ii) activa die tegenover technische voorzieningen staan, moeten worden belegd in het belang van alle verzekeringnemers en begunstigden, waarbij rekening wordt gehouden met alle bekendgemaakte beleidsdoelstellingen;

iii) de betrokken ondernemingen mogen alleen beleggen in activa en instrumenten waarvan zij de risico's naar behoren kunnen onderkennen, meten, bewaken, beheren, beheersen en rapporteren;

iv) de betrokken ondernemingen moeten voldoen aan kapitaalvereisten die zijn vastgesteld op een niveau dat gelijkwaardig is aan het niveau dat met artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG wordt bereikt en dat garandeert dat verzekeringnemers en begunstigden in geval van aanzienlijke verliezen afdoende zijn beschermd en betalingen blijven ontvangen wanneer deze verschuldigd zijn;

v) de betrokken ondernemingen moeten een minimumkapitaalniveau aanhouden; indien dat minimumniveau niet in acht wordt genomen, geeft dat aanleiding tot een onmiddellijk en ultiem optreden van de toezichthoudende autoriteiten;

vi) de betrokken ondernemingen moeten aan de in de punten iv) en v) bedoelde kapitaalvereisten voldoen met eigen vermogen dat van voldoende kwaliteit is en dat aanzienlijke verliezen kan compenseren, en de eigenvermogensbestanddelen die door de toezichthoudende autoriteiten als zijnde van hoge kwaliteit worden beschouwd, moeten zowel bij voortzetting van de bedrijfsactiviteiten als bij liquidatie beschikbaar blijven om verliezen te compenseren;

(c) of de kapitaalvereisten van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land risicogebaseerd zijn om met kwantificeerbare risico's rekening te houden, en of, ingeval een aanzienlijk risico niet kwantificeerbaar is en niet in de kapitaalvereisten kan worden meegenomen, het risico in kwestie via een ander toezichtsmechanisme wordt aangepakt;

(d) of de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land een tijdig optreden van de toezichthoudende autoriteiten van dat derde land garandeert ingeval niet aan het in punt b), onder iv), bedoelde kapitaalvereiste wordt voldaan;

(e) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land verplicht is dat alle personen die werkzaam zijn of zijn geweest voor de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land, alsmede auditors en deskundigen die in opdracht van deze autoriteiten handelen, aan het beroepsgeheim gebonden zijn, en of dit beroepsgeheim zich uitstrekt tot van alle toezichthoudende autoriteiten ontvangen informatie;

(f) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land verplicht is dat, onverminderd de gevallen die onder het strafrecht vallen, vertrouwelijke gegevens waarvan alle personen die werkzaam zijn of zijn geweest voor de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land kennis krijgen, aan geen enkele persoon of autoriteit worden bekendgemaakt, behalve in een samengevatte of geaggregeerde vorm zodat individuele verzekerings- en herverzekeringsondernemingen niet kunnen worden geïdentificeerd;

(g) of het uit hoofde van de solvabiliteitsregeling van het betrokken derde land toegestaan is dat, indien een verzekerings- of herverzekeringsonderneming failliet is verklaard of op grond van een rechterlijke beslissing in liquidatie verkeert, vertrouwelijke gegevens die geen betrekking hebben op derden die betrokken zijn bij pogingen om de onderneming te redden, in het kader van burgerrechtelijke of handelsrechtelijke procedures openbaar worden gemaakt;

(h) of toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land die van toezichthoudende autoriteiten vertrouwelijke gegevens ontvangen, deze gegevens slechts gebruiken bij de uitoefening van hun taken en voor één of meer van de volgende doeleinden:

i) om na te gaan of aan de voorwaarden ten aanzien van de toegang tot het bedrijf, het governancesysteem, de openbaarmaking en de beoordeling van de solvabiliteit is voldaan;

ii) voor het opleggen van sancties;

iii) in het kader van een administratief beroep tegen een besluit van de toezichthoudende autoriteiten;

iv) in rechtszaken in verband met de solvabiliteitsregeling in het betrokken derde land;

(i) of het de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land is toegestaan bij de uitoefening van hun toezichthoudende taken of bij de opsporing en het onderzoek van inbreuken op het vennootschapsrecht van toezichthoudende autoriteiten ontvangen informatie met andere autoriteiten, instanties en personen uit te wisselen wanneer deze autoriteiten, instanties en personen in het betrokken derde land aan het beroepsgeheim gebonden zijn, en of deze informatie alleen mag worden bekendgemaakt met de uitdrukkelijke instemming van de toezichthoudende autoriteit waarvan deze afkomstig is en, in voorkomend geval, alleen mag worden gebruikt voor de doeleinden waarmee deze autoriteit heeft ingestemd.

HOOFDSTUK III

VERZEKERINGS- EN HERVERZEKERINGSONDERNEMINGEN MET MOEDERONDERNEMINGEN VAN BUITEN DE UNIE

Artikel 380

Criteria voor de beoordeling van de gelijkwaardigheid van een derde land

De criteria waarmee rekening moet worden gehouden om te bepalen of de prudentiële regeling van een derde land voor het groepstoezicht gelijkwaardig is aan die van titel III van Richtlijn 2009/138/EG, luiden als volgt:

(a) of de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land over de vereiste middelen, de relevante deskundigheid, de nodige capaciteiten, met inbegrip van

financiële en personele middelen, en het mandaat beschikken om verzekeringnemers en begunstigden afdoende te beschermen, ongeacht hun nationaliteit of verblijfplaats;

(b) of de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land op grond van wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen bevoegd zijn om:

i) uit te maken welke ondernemingen onder de werkingssfeer van het toezicht op groepsniveau vallen;

ii) toezicht uit te oefenen op verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die deel uitmaken van een groep;

iii) sancties op te leggen of handhavingsmaatregelen te nemen ingeval zulks noodzakelijk blijkt;

(c) of de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land in staat zijn zowel het risicoprofiel en de solvabiliteit en financiële toestand van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die deel uitmaken van een groep, als de bedrijfsstrategie van de betrokken groep effectief te beoordelen;

(d) of de werkingssfeer van het toezicht op groepsniveau ten minste alle ondernemingen bestrijkt waarover een deelnemende onderneming, als omschreven in artikel 212, lid 1, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG, overheersende invloed of invloed van betekenis uitoefent, tenzij dit niet met de doelstellingen van het groepstoezicht zou stroken;

(e) of de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land bij de uitoefening van hun algemene taken het mogelijke effect van hun beslissingen op de stabiliteit van de mondiale financiële systemen, met name in noodsituaties, naar behoren in overweging nemen, rekening houdend met de informatie die op dat moment beschikbaar is;

(f) of de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land met de mogelijke procyclische effecten van hun optreden rekening houden wanneer zich uitzonderlijke bewegingen op de financiële markten voordoen;

(g) of het uit hoofde van de prudentiële regeling van het betrokken derde land voor het groepstoezicht verplicht is dat er op groepsniveau een doeltreffend governancesysteem voorhanden is dat voor een prudente en gezonde bedrijfsvoering zorgt en dat in al het volgende voorziet:

i) het bestaan van een adequate, transparante organisatiestructuur met een duidelijke verdeling en correcte scheiding van verantwoordelijkheden;

ii) aan artikel 42 van Richtlijn 2009/138/EG gelijkwaardige vereisten om ervoor te zorgen dat alle personen die de onderneming daadwerkelijk besturen, deskundig en betrouwbaar zijn;

iii) het bestaan van doeltreffende processen voor de tijdige overdracht van informatie, zowel binnen de groep als aan de relevante toezichthoudende autoriteiten;

iv) vereisten om ervoor te zorgen dat een doeltreffend toezicht op de uitbestede functies of activiteiten wordt uitgeoefend;

(h) of het uit hoofde van de prudentiële regeling van het betrokken derde land voor het groepstoezicht verplicht is dat er op groepsniveau een doeltreffend risicomanagementsysteem voorhanden is dat ten minste uit al het volgende bestaat:

i) strategieën, processen en interne rapportageprocedures die nodig zijn om de risico's waaraan de groep blootstaat of blootgesteld zou kunnen worden, alsook de onderlinge afhankelijkheden daartussen, voortdurend te onderkennen, te meten, te bewaken, te beheren en te rapporteren;

ii) een doeltreffend systeem van interne controle;

(i) of het uit hoofde van de prudentiële regeling van het betrokken derde land voor het groepstoezicht verplicht is dat de groep over deugdelijke rapportage- en boekhoudprocedures beschikt om intragroeptransacties en risicoconcentraties te monitoren en te beheren;

(j) of het uit hoofde van de prudentiële regeling van het betrokken derde land voor het groepstoezicht verplicht is dat de groep doeltreffende risicomanagement-, compliance-, interneaudit- en actuariële functies vaststelt en in stand houdt;

(k) of het uit hoofde van de prudentiële regeling van het betrokken derde land voor het groepstoezicht verplicht is dat de groep al het volgende doet:

i) de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land alle voor toezichtsdoeleinden benodigde informatie verstrekken;

ii) ten minste eenmaal per jaar iedere significante risicoconcentratie op het niveau van de groep en significante intragroeptransacties rapporteren;

ii) ten minste jaarlijks een verslag over de solvabiliteit en financiële toestand van de groep publiceren dat gelijkwaardig is aan het verslag dat in artikel 51 van Richtlijn 2009/138/EG is omschreven;

(l) of het uit hoofde van de prudentiële regeling van het betrokken derde land voor het groepstoezicht verplicht is dat voorgenomen wijzigingen in het bedrijfsbeleid of -beheer van de groep, dan wel in gekwalificeerde deelnemingen in de groep stroken met de handhaving van een prudente en gezonde bedrijfsvoering van de groep;

(m) of bij de beoordeling van de financiële toestand van de groep van solide economische beginselen wordt uitgegaan, en of de beoordeling van de solvabiliteit op een economische waardering van alle activa en passiva is gebaseerd;

(n) of het uit hoofde van de prudentiële regeling van het betrokken derde land voor het groepstoezicht verplicht is dat de groep voldoende financiële middelen aanhoudt, waarbij alle volgende eisen worden gesteld:

i) de groep moet technische voorzieningen vormen voor al zijn verzekerings- en herverzekeringsverplichtingen jegens verzekeringnemers en begunstigden van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die deel uitmaken van de groep;

ii) activa die tegenover technische voorzieningen staan, moeten worden belegd in het belang van alle verzekeringnemers en begunstigden, waarbij rekening wordt gehouden met alle bekendgemaakte beleidsdoelstellingen;

iii) de groep mag alleen beleggen in activa en instrumenten waarvan hij de risico's naar behoren kan onderkennen, meten, bewaken, beheren, beheersen en rapporteren;

iv) de groep wordt er door de toezichthoudende autoriteiten van het derde land toe verplicht te voldoen aan kapitaalvereisten die zijn vastgesteld op

een niveau dat gelijkwaardig is aan het niveau dat met artikel 101, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG wordt bereikt en dat garandeert dat verzekeringnemers en begunstigden in geval van aanzienlijke verliezen afdoende zijn beschermd en betalingen blijven ontvangen wanneer deze verschuldigd zijn;

v) de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die deel uitmaken van de groep, moeten een minimumkapitaalniveau aanhouden; indien dat minimumniveau niet in acht wordt genomen, geeft dat aanleiding tot een onmiddellijk en ultiem optreden van de toezichthoudende autoriteiten;

vi) aan het kapitaalvereiste van de groep moet worden voldaan met eigen vermogen dat van voldoende kwaliteit is en dat aanzienlijke verliezen kan compenseren, en de eigenvermogensbestanddelen die door de toezichthoudende autoriteiten als zijnde van hoge kwaliteit worden beschouwd, moeten zowel bij voortzetting van de bedrijfsactiviteiten als bij liquidatie beschikbaar blijven om verliezen te compenseren;

(o) of de kapitaalvereisten van de prudentiële regeling van het betrokken derde land risicogebaseerd zijn om met kwantificeerbare risico's rekening te houden, en of, ingeval een aanzienlijk risico niet kwantificeerbaar is en niet in de kapitaalvereisten kan worden meegenomen, het risico in kwestie via een ander toezichtsmechanisme wordt aangepakt;

(p) of de prudentiële regeling van het betrokken derde land een tijdig optreden van de toezichthoudende autoriteiten van dat derde land garandeert ingeval niet aan het in punt n), onder iv), bedoelde kapitaalvereiste wordt voldaan;

(q) of de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land het gebruik van eigenvermogensbestanddelen van een verbonden verzekerings- of herverzekeringsonderneming beperken indien zij van mening zijn dat deze bestanddelen niet effectief beschikbaar kunnen worden gesteld voor de dekking van het kapitaalvereiste van de deelnemende onderneming waarvoor de groepssolvabiliteit wordt berekend;

(r) of de berekening van de groepssolvabiliteit volgens de prudentiële regeling van het betrokken derde land een resultaat oplevert dat ten minste gelijkwaardig is aan het resultaat dat aan de hand van de in artikel 230 van Richtlijn 2009/138/EG omschreven berekeningsmethode, de in artikel 233 van Richtlijn 2009/138/EG omschreven berekeningsmethode, dan wel een combinatie van beide methoden wordt verkregen, en die berekening tevens uitsluit, enerzijds, dat hetzelfde eigen vermogen meerdere malen wordt gebruikt om aan het kapitaalvereiste van de groep te voldoen, en, anderzijds, dat via wederzijdse financiering kapitaal binnen de groep wordt geschapen;

(s) of het uit hoofde van de prudentiële regeling van het betrokken derde land verplicht is dat alle personen die werkzaam zijn of zijn geweest voor de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land, alsmede auditors en deskundigen die in opdracht van deze autoriteiten handelen, aan het beroepsgeheim gebonden zijn, en of dit beroepsgeheim zich uitstrekt tot van alle toezichthoudende autoriteiten ontvangen informatie;

(t) of het uit hoofde van de prudentiële regeling van het betrokken derde land verplicht is dat, onverminderd de gevallen die onder het strafrecht vallen, vertrouwelijke gegevens waarvan alle personen die werkzaam zijn of zijn geweest voor de

toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land kennis krijgen, aan geen enkele persoon of autoriteit worden bekendgemaakt, behalve in een samengevatte of geaggregeerde vorm zodat individuele verzekerings- en herverzekeringsondernemingen niet kunnen worden geïdentificeerd;

(u) of het uit hoofde van de prudentiële regeling van het betrokken derde land toegestaan is dat, indien een verzekerings- of herverzekeringsonderneming failliet is verklaard of op grond van een rechterlijke beslissing in liquidatie verkeert, vertrouwelijke gegevens die geen betrekking hebben op derden die betrokken zijn bij pogingen om de onderneming te redden, in het kader van burgerrechtelijke of handelsrechtelijke procedures openbaar worden gemaakt;

(v) of toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land die van andere toezichthoudende autoriteiten vertrouwelijke gegevens ontvangen, deze gegevens slechts gebruiken bij de uitoefening van hun taken en voor één of meer van de volgende doeleinden:

i) om na te gaan of aan de voorwaarden ten aanzien van de toegang tot het bedrijf, het governancesysteem, de openbaarmaking en de beoordeling van de solvabiliteit is voldaan;

ii) voor het opleggen van sancties;

iii) in het kader van een administratief beroep tegen een besluit van de toezichthoudende autoriteiten;

iv) in rechtszaken in verband met de solvabiliteitsregeling in het betrokken derde land;

(w) of het de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land is toegestaan bij de uitoefening van hun toezichthoudende taken of bij de opsporing en het onderzoek van inbreuken op het vennootschapsrecht van toezichthoudende autoriteiten ontvangen informatie met andere autoriteiten, instanties en personen uit te wisselen wanneer deze autoriteiten, instanties en personen in het betrokken derde land aan het beroepsgeheim gebonden zijn, en of deze informatie alleen mag worden bekendgemaakt met de uitdrukkelijke instemming van de toezichthoudende autoriteit waarvan deze afkomstig is en, in voorkomend geval, alleen mag worden gebruikt voor de doeleinden waarmee deze autoriteit heeft ingestemd.

HOOFDSTUK IV
SLOTBEPALINGEN

Artikel 381

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10.10.2014

Voor de Commissie
De Voorzitter
José Manuel BARROSO